

آثار قلم اعلى

جلد سوم

(مجموعه مجلدات ۵، ۶ و ۷)

مؤسسه معارف بهائی

۱۶۳ بدیع - ۱۳۸۴ شمسی ۲۰۰۶ میلادی

آثار قلم اعلیٰ ، جلد سوم (مجموعه مجلّات ۵، ۶ و ۷
چاپ طهران)

جلد ۵ ،

جلد ۶ ،

جلد ۷ ،

ناشر : مؤسسہ معارف بھائی ہمیلٹون ، انتاریو، کانادا

چاپ : مؤسسہ مطبوعات کارمل ، ہندوستان

۱۶۳ بدیع - ۱۳۸۴ شمسی - ۲۰۰۶ میلادی

شمارہ بین المللی کتاب

دریای بی کران آثار و الواح جمال اقدس اهی که مملو از درّ و گهر هدایت و معرفت است ، هنوز کسی به عمق آن پی نبرده و وسعت و عظمت آن را ندانسته است. مشتاقان و عاشقان جمال ابھایش که در آن مبارک عهد زندگی می کردند ، و چه بسا که مخاطب آن کلمات جانبخش بودند، همه بی صبرانه انتظار زیارت الواح تازه داشتند و هر زمان از لوح و اثری نشان می یافتند به کمال شوق و انجذاب از آن نسخه بر می گرفتند و چون جان عزیزش می داشتند. لذا عجب نیست که نسخ پراکنده آثار مبارکش را در خانه و خاندانی می توان پیدا کرد و تنوع و تفاوت هر چند جزئی ، که سرنوشت طبیعی نسخه برداری افراد مختلف در شرایط گوناگون است، بعضاً مشاهده نمود.

در اواخر حیات عنصری حضرتش بعض از آثار قیمه برای نخستین بار در هندوستان به طبع رسید و با آنکه خالی از اغلاط مطبعی نبود بشارت زمانی را می داد که آن آثار مقدّسه جهانگیر شود و در دسترس عموم بشر قرار گیرد.

هنوز آن روز فیروز که همه کلمات سراسر حکمت و هدایت جمال اقدس اِهی زینت بخش کتابخانه های جهان گردد نرسیده و از آن زمان که مجموعه آثار مقدّسه بهائی طبع شد و متعاقب آن مجموعه های متنوّعه از الواح مبارکه به چاپ رسید و بسیاری از آیات نازله از اقلام مبارکه طلعات مقدّسه امرالله به عنایت ولیّ مقدّس امر الهی به انگلیسی و متعاقباً به زبانه های دیگر منتشر گردید تا به امروز بیش از عَشْری از اعشار آثار نشر نشده است.

نخستین کوشش برای نشر منظم آثار جمال قیوم به لسان تنزیل از سال 120 بدیع توسط محفل مقدّس روحانی ملی ایران آغاز گردید. هدف آن محفل و لجنه ملی نشر آثار امری که متعاقباً به " لجنه انتشارات و مطالعات " نامیده شد و از ایادی فعّاله آن محفل جلیل بود انتشار تدریجی و منظم آثار مبارکه طلعات مقدّسه با رعایت دقّت و حفظ صحّت متون مربوطه بود و بر این اساس تدوین مجموعه هائی از آثار جمال اقدس اِهی ذیل عنوان " آثار قلم اعلی " بنیان نهاد. این گنجینه نفیس تا جلد هفتم منتشر شد و سپس به تقدیر الهی متوقّف گردید. نخستین مجموعه آن " کتاب مبین " بود که

جناب زین علیہ رضوان اللہ در دوره مبارک تنظیم کرده و به احتمال قریب به یقین به شرف ملاحظه خطّی از این اثر نیز موجود است و یک بار در سال 1308 هجری قمری در هندوستان به طبع رسیده است.

نظر به اینکه نسخ مجموعه مبارک مزبور کمیاب است اینک که به عنایت حقّ و هدایت مرجع ملهم ، بیت العدل اعظم الهی استفاده از نسخ اصلی آثار مبارک میسر است ، مؤسسه معارف بهائی با استیذان از آن ساحت اقوم این مشروع عظیم یعنی نشر آثار قیمه جمال اقدس اِهی را وجهه همت و ذریعه عبودیت ساخته و از برکات رحمت و عنایت الهی رجای آن دارد که بتواند در نشر تدریجی آثار مبارک که بی گمان به صد مجلد بالغ است به انجام خدمتی توفیق حاصل کند.

این مجموعه مبارک که به پاس وفای لجنه ملی نشر آثار امری ایران به نام " آثار قلم اعلی " نامیده شده و امید است که به توفیقات متواصله از ملکوت اِهی به کمال آراستگی و شایستگی انتشار یابد شامل الواح منتشره در هفت مجلد قبل است که با همان ترتیب منتهی در سه جلد تنظیم شده است.

اینک جلد سوم این آثار ثمینه به یاران حضرت رحمان تقدیم میگردد.

هر یک از مجلّات سه فهرست به شرح زیر همراه دارد:

1. فهرست الفبائی مطالع الواح و نام مخاطبان الواح
که در کتاب درج گردیده است.
  2. فهرست مطالع مناجات های وارده در ضمن الواح .
  3. فهرست الفبائی اعلام.
- امید آنکه این خدمت به عزّ قبول مرکز مطاع امرالله مقرون شود و سبب مزید انتشار معارف سامیه روحانیّه در بین مشتاقان و طالبان حقایق گردد.

مؤسسه معارف بهائی

فهرست مندرجات

- 1..... آثار قلم اعلى
- 8..... فهرست موقتى
- 1 (١) الايهى انه لا اله الا هو المهيمن القيوم هو الاعطف...
- 2 (٢) الاعظم الايهى
- 3 (٣) الاعظم الاعظم
- 4 (٤) الاعظم الاقدس الايهى
- 5 (٥) الاقدس الايهى
- 7 (٦) الاقدس الاعظم
- 9 (٧) الاقدس الاعظم
- 10 (٨) الاقدس الاعظم الايهى
- 12 (٩) الاقدس الاعظم الايهى
- 13 (١٠) الاقدس الاعظم الاقدم
- 14 (١١) الاقدس الاعلى
- 16 (١٢) الاقدس الاقدم الاعظم
- 18 (١٣) الاقدس الامنع الايهى
- 19 (١٤) الاقدس الامنع الايهى
- 20 (١٥) الاقدس الامنع الاعظم

- 21..... (١٦) الاقدس الامنع الاعظم
- 22..... (١٧) الاقدم الاعظم
- 24 ..... (١٨) العزيز العظيم
- 25..... (١٩) به اسم دوست يكتا
- 26 ..... (٢٠) به اسم محبوب آفاق
- 27..... (٢١) به اسم مرتبي عالم
- 28 ..... (٢٢) بسمه الذي جعله المعتدين مسجوناً في الارض
- 30..... (٢٣) بسم الله الابهى
- 31..... (٢٤) بسم الله الاعظم الاقدس
- 32..... (٢٥) بسم الله الاقدس
- 33..... (٢٦) بسم الله الاقدس الابهى
- 34..... (٢٧) بسم الله الاقدس الابهى
- 36..... (٢٨) بسم الله الاقدس الابهى
- 37..... (٢٩) بسم الله الاقدس الامنع العلى الابهى
- 38..... (٣٠) بسم الله الاقدس العلى الاعلى
- 39..... (٣١) بسم الله الامنع الاقدس
- 40..... (٣٢) بسم الله الامنع الاقدس الابهى
- 41..... (٣٣) بسم الله الامنع الاقدس العلى الاعلى

- 44..... بسم الله العزيز المتعال (٣٤)
- 45..... بسم الله المقتدر السلطان (٣٥)
- 46 ..... بسم من استقر على عرش التوحيد..... (٣٦)
- 51..... بسم من يمشى و ينطق في السجن (٣٧)
- 53..... بسمه الباقي العليم الحكيم (٣٨)
- 54..... بسم الدائم الباقي العلي العظيم (٣٩)
- 55 ..... بسمه الدائم بلازوال (٤٠)
- 56..... بسمه العلي الابهى (٤١)
- 57 ..... بسمه الغفور الكريم (٤٢)
- 59..... بسمه القيوم على الاشياء (٤٣)
- 61..... بسمه المتعالى العلي العظيم (٤٤)
- 62 ..... بسمه المشفق الكريم (٤٥)
- 63..... بسمه المقتدر على ما اراد (٤٦)
- 64..... بسمه المهيمن على الاسماء (٤٧)
- 66..... بسمه المهيمن على الاسماء (٤٨)
- 67..... بسمه المهيمن على العالم (٤٩)
- 68 ..... هو العزيز المحبوب (٥٠)
- 69..... هو المنادى في كل الاحيان (٥١)

- 70..... (٥٢) هو المتعالى المقدّس العليم الحكيم
- 71..... (٥٣) بسمه الناطق فى ملكوت البيان
- 73..... (٥٤) بسمى الابهى
- 74..... (٥٥) بسمه الاعظم الاقدم
- 75..... (٥٦) بسمى الاقدس الاعظم
- 76..... (٥٧) بسمى الاقدس الاعظم
- 77..... (٥٨) بسمى الباقى الدائم
- 78..... (٥٩) بسمى الذّاكر و المذكور
- 79 ..... (٦٠) بسمى الذى به اشرق نير البرهان
- 80 ..... (٦١) بسمى الذى به اشرق نير البرهان من افق سماء البيان
- 82 ..... (٦٢) بسمى الذى به الف الله بين قلوب اوليائه
- 84..... (٦٣) بسمى الذى به ظهر ما كان مسطوراً فى كتب الله
- 85..... (٦٤) بسمى العزيز المستعان
- 86..... (٦٥) بسمى المشرق من افق السماء
- 87..... (٦٦) بسمى المقدّس عن الاسماء
- 88..... (٦٧) بسمى الناطق العليم
- 90..... (٦٨) بنام خداوند بى مثل و مانند
- 92..... (٦٩) بنام خداوند بينا

- 93 ..... بنام خداوند توانا. (۷۰)
- 94 ..... بنام خداوند توانا. (۷۱)
- 95..... بنام خداوند دانا. (۷۲)
- 96..... بنام خداوند دانا. (۷۳)
- 98..... بنام خداوند عالم دانا. (۷۴)
- 99..... بنام خداوند مهربان. (۷۵)
- 100..... بنام خداوند یکتا. (۷۶)
- 101..... بنام خداوند یکتا. (۷۷)
- 102..... بنام خداوند یکتا. (۷۸)
- 103..... بنام خداوند یکتا. (۷۹)
- 104..... بنام خداوند یکتا. (۸۰)
- 105..... بنام خداوند یکتا. (۸۱)
- 106..... بنام دوست پاینده. (۸۲)
- 107..... بنام دوست حقیقی. (۸۳)
- 108..... بنام دوست حقیقی. (۸۴)
- 109..... بنام دوست مهربان. (۸۵)
- 110..... بنام دوست مهربان. (۸۶)
- 111..... بنام دوست مهربان. (۸۷)

112.....	بنام دوست یکتا	(۸۸)
113.....	بنام دوست یکتا	(۸۹)
114.....	بنام دوست یکتا	(۹۰)
115.....	بنام سلطان امکان	(۹۱)
116.....	بنام گوینده بینا	(۹۲)
117.....	بنام مبین علیم	(۹۳)
119.....	بنام محبوب آفاق	(۹۴)
120.....	بنام محبوب عالم	(۹۵)
121.....	بنام محبوب عالم	(۹۶)
122.....	بنام محبوب عالم	(۹۷)
124	بنام محبوب عالمیان	(۹۸)
125	بنام محبوب عالمیان	(۹۹)
126	بنام محبوب عالمیان	(۱۰۰)
127.....	بنام مظلوم آفاق	(۱۰۱)
128	بنام مقصود عالمیان	(۱۰۲)
129	بنام مقصود عالمیان	(۱۰۳)
130.....	بنام یکتای دانا	(۱۰۴)
132.....	هو الاقدس الاعظم	(۱۰۵)

- (١٠٦) صحيفة الله
- 134..... المهيمن القيوم هو الله تعالى شأنه العناية والعطاء
- (١٠٧) هو الاقدس الاعظم 139
- (١٠٨) هو الاقدس الاعظم الابهى 140
- (١٠٩) هو الاقدس الاعظم الابهى 144
- (١١٠) هو الاقدس الاقدم الاعظم 145
- (١١١) هو الباقي 147
- (١١٢) هو الباقي بعد فناء الاشياء 148
- (١١٣) هو الخطيب على عرش العالم 149
- 151 ..... هو الذاكر الامين ..... (١١٤)
- 152 هو الذاكر المعزى العليم الحكيم ..... (١١٥)
- هو الذى به ماج بحر ..... (١١٦)
- 155..... البيان امام وجوه الاديان
- (١١٧) هو السّامع 159
- (١١٨) هو السّامع المجيب 160
- (١١٩) هو السّامع المجيب 161
- (١٢٠) هو السّامع المجيب 164
- (١٢١) هو السّامع فى مقامه الانور 166

170	هو السّامع من افق الظهور.....	(١٢٢)
171	هو الشّاهد الخبير.....	(١٢٣)
172	هو الشّاهد الخبير.....	(١٢٤)
174	هو الشّاهد الخبير.....	(١٢٥)
175	هو الشّاهد الخبير.....	(١٢٦)
176	هو الشّاهد السّميع.....	(١٢٧)
177	هو الشّاهد العليم.....	(١٢٨)
178	هو الشّاهد من افقه الاعلى.....	(١٢٩)
179	هو الظّاهر المكنون.....	(١٣٠)
180	هو الظّاهر النّاطق البصير.....	(١٣١)
181	هو الظّاهر النّاطق العليم.....	(١٣٢)
184	هو الظّاهر من افقه الابهى.....	(١٣٣)
185	هو العزيز.....	(١٣٤)
189	هو العزيز الجميل.....	(١٣٥)
190	هو العزيز المحبوب.....	(١٣٦)
195	هو العجميّ الفارسيّ العراقيّ..	(١٣٧)
199	هو العليّ الاعلى.....	(١٣٨)
200	هو العليم الخبير.....	(١٣٩)

201	هو الغافر الحكيم	(١٤٠)
203	هو الكاشف الشاهد الامين.....	(١٤١)
204	هو الله العليّ الاعلى	(١٤٢)
	هو الله تعالى جلّت عظّمته	(١٤٣)
207	.....	وسلطانه
209	هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان....	(١٤٤)
210	هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان....	(١٤٥)
	هو الله تعالى شأنه العظمة و	(١٤٦)
214	.....	الاقتدار
216	هو الله تعالى شأنه العظمة والاقتدار	(١٤٧)
219	هو المبينّ العليم	(١٤٨)
221	هو المبينّ العليم	(١٤٩)
222	هو المبينّ المنصف العادل الامين....	(١٥٠)
223	هو المذكور في الصّحف الاولى	(١٥١)
224	هو المشرق من افق البرهان.....	(١٥٢)
225	هو المشرق من افق البقاء.....	(١٥٣)
226	هو المشرق من افق البيان	(١٥٤)
227	هو المشرق من افق البيان	(١٥٥)

- 228..... هو المشرق من افق الفضل..... (١٥٦)
- 230 هو المشرق من افق سماء العطاء... (١٥٧)
- 233..... هو المشفق المعطى الكريم..... (١٥٨)
- 234..... هو المظلوم..... (١٥٩)
- 235..... هو المغرّد على الاغصان..... (١٦٠)
- 236 هو المقدّس عمّا كان و ما يكون (١٦١)
- 237..... هو المؤيّد..... (١٦٢)
- 238..... هو المهيمن على الاسماء..... (١٦٣)
- 239 هو الناطق الذّاكر في ملكوت البيان (١٦٤)
- 240 هو الناطق بالحق..... (١٦٥)
- 241 هو الناطق في ملكوت البيان... (١٦٦)
- 242 هو الناطق في ملكوت البيان... (١٦٧)
- 243 هو الناطق في ملكوت البيان... (١٦٨)
- 244 هو الناظر السّامع العليم الحكيم (١٦٩)
- 246 هو الناظر السّامع المشفق الكريم... (١٧٠)
- 247 هو الناظر الى اوليائه..... (١٧١)
- 249..... هو الناظر من افق الابهى..... (١٧٢)
- 250..... هو الناظر من افقه الاعلى..... (١٧٣)

251	هو النور المشرق من افق البقاء....	(١٧٤)
252	الابدع الاعظم.....	(١٧٥)
253	الابهى.....	(١٧٦)
254	الارفع الابدع الامنع.....	(١٧٧)
255	الاعظم الاعظم.....	(١٧٨)
256	الاعظم الاعظم.....	(١٧٩)
258	الاعظم الاقدس.....	(١٨٠)
259	الاعظم الاقدم الاعلى.....	(١٨١)
263	الاقدس الابهى.....	(١٨٢)
264	الاقدس الاعظم الابهى.....	(١٨٣)
266	الاقدس الاعظم.....	(١٨٤)
268	الاقدس الاعظم.....	(١٨٥)
270	الاقدس الاعظم الابهى.....	(١٨٦)
271	الاقدس الاعظم.....	(١٨٧)
273	الاقدس الاعلى.....	(١٨٨)
274	الاقدس الامنع الاعظم.....	(١٨٩)
275	الاقدس الامنع.....	(١٩٠)
276	الاعظم الابهى.....	(١٩١)

277.....	الاقديس الامنع	(١٩٢)
278.....	الاقديس الاعظم الابهي	(١٩٣)
280.....	الاقديس الامنع الاعظم	(١٩٤)
281.....	الاقديس الامنع الاعظم	(١٩٥)
283.....	الاقدم الاعظم	(١٩٦)
284.....	الاقدم الاعظم	(١٩٧)
285.....	الاقدم الاعظم	(١٩٨)
286.....	الاقدم الامنع الاعظم	(١٩٩)
287.....	الله ابهي	(٢٠٠)
288.....	اوست باقى و از افق ابهي ظاهر و هويدا..	(٢٠١)
293.....	الاقديس الاعظم	(٢٠٢)
295.....	الاقديس الامنع الاعلى	(٢٠٣)
296.....	الابدع الاعظم	(٢٠٤)
297.....	الله ابهي	(٢٠٥)
298.....	العلى العظيم	(٢٠٦)
299.....	بسم الله الاقديس الاعلى	(٢٠٧)
300.....	باسم ربنا العلى الاعلى	(٢٠٨)
302.....	بسلطانى الظاهر فى السّجن	(٢٠٩)

304.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِهْمَى	(٢١٠)
306.....	بِسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ	(٢١١)
308.....	بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْإِهْمَى	(٢١٢)
309.....	بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْإِهْمَى	(٢١٣)
310.....	بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْإِهْمَى	(٢١٤)
311	بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى	(٢١٥)
314.....	بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْأَقْدَسِ	(٢١٦)
317	بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ	(٢١٧)
325	بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْإِهْمَى	(٢١٨)
	بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ	(٢١٩)
	الْإِهْمَى 331	
	بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ	(٢٢٠)
	349	الْعَلِيِّ الْإِهْمَى
	بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ	(٢٢١)
	353	الْعَلِيِّ الْإِهْمَى
384.....	بِسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَمِيلِ	(٢٢٢)
385.....	بِسْمِ مَالِكِ الْإِبْدَاعِ	(٢٢٣)
386	بِسْمِ اللَّهِ الْإِبْدَعِ الْأَقْدَسِ الْأَعْلَى	(٢٢٤)

388.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِبْدَعِ الْإِبْدَعِ	(٢٢٥)
389.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِقْدَسِ الْإِبْهِي	(٢٢٦)
390.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِقْدَسِ الْإِبْهِي	(٢٢٧)
392.....	بِسْمِ الْإِقْدَسِ الْإِعْظَمِ	(٢٢٨)
393.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِقْدَسِ الْإِعْظَمِ	(٢٢٩)
394.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِقْدَسِ الْعَلِيِّ الْإِبْهِي	(٢٣٠)
396.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِعْزَّ الْإِقْدَسِ الْإِمْنَعِ	(٢٣١)
397.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِقْدَسِ الْإِمْنَعِ	(٢٣٢)
398.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِعْظَمِ الْعَظِيمِ	(٢٣٣)
399.....	بِسْمِ اللَّهِ الْبَاقِي الْإِبْهِي	(٢٣٤)
401.....	بِسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	(٢٣٥)
403.....	بِسْمِ اللَّهِ الْإِعْظَمِ الْعَظِيمِ	(٢٣٦)
404.....	بِسْمِ اللَّهِ الْبَاقِي	(٢٣٧)
405.....	بِسْمِ اللَّهِ الْبَاقِي بِلَا فَنَاءِ	(٢٣٨)
407.....	بِسْمِ اللَّهِ الْعَلِيمِ	(٢٣٩)
412.....	بِسْمِ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ	(٢٤٠)
	بِسْمِ رَبِّنَا الْإِقْدَسِ الْإِعْظَمِ	(٢٤١)
413	الْعَلِيِّ الْإِبْهِي	

بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٢)
414	العلیّ الابهی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٣)
424	العلیّ الابهی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٤)
460	العلیّ الابهی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٥)
464	العلیّ الابهی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٦)
484	العلیّ الابهی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٧)
485	العلیّ الابهی
بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(٢٤٨)
498	العلیّ الابهی
499.....	بسم ربّنا العلیّ الاعلیّ (٢٤٩)
	بسم ربّنا المقتدر (٢٥٠)
502.....	المتعالیّ المقدّس العلیّ الابهی
509.....	بسمه الباقي الدائم (٢٥١)

- 511 ..... بسمه المعزّي الغفور الكريم ..... (٢٥٢)
- 512..... بسم المهيمن على الاسماء..... (٢٥٣)
- ..... بسمه المهيمن على ما كان و (٢٥٤)
- 513..... ما يكون (٢٥٥)
- ..... بسمه المهيمن على من (٢٥٥)
- 516..... في ملكوت الاسماء (٢٥٥)
- 521..... بسمه المهيمن على الاسماء..... (٢٥٥)
- 522..... بسمه المهيمن على الاسماء..... (٢٥٧)
- 523..... بسمه المهيمن على الاسماء..... (٢٥٨)
- 525..... بسمه التّاطق العليم..... (٢٥٩)
- 527..... بسمه المهيمن على الاسماء..... (٢٦٠)
- 528..... بسمه الواحد الاحد..... (٢٦١)
- ..... بسمى الذي به ماج بحر (٢٦٢)
- 529..... البيان في الامكان (٢٦٢)
- 531..... بسمى الخبير..... (٢٦٣)
- 532..... بسمى السّامع المجيب..... (٢٦٤)
- 533 ..... بسمى الذي به ماج بحر العرفان . (٢٦٥)
- 534..... بسمى الغريب المحزون..... (٢٦٦)

- 535... بسمى المشرق من افق البيان... (٢٦٧)
- 536... بسمى المشرق من افق سماء البيان... (٢٦٨)
- 537... بسمى المشرق من افق الملكوت... (٢٦٩)
- 538... بسمى الظاهر الغالب... (٢٧٠)
- 539... بسمى المستوى على عرش البيان... (٢٧١)
- 540... بسمى المشفق الكريم... (٢٧٢)
- 541... بسمى المشفق الكريم... (٢٧٣)
- 543... بسمى المظلوم الغريب... (٢٧٤)
- 544... بسمى المهيمن على الاسماء... (٢٧٥)
- 545... بسمى المؤيد المقتدر العليم... (٢٧٦)
- 546... بسمى الناطق في ملكوت البيان... (٢٧٧)
- 547... بنام خداوند اكبر اعظم... (٢٧٨)
- 548... بنام خداوند بخشنده... (٢٧٩)
- 550... بنام يكتا خداوند بي مانند... (٢٨٠)
- 552... بنام خداوند توانا... (٢٨١)
- 553... بنام خداوند عالم توانا... (٢٨٢)
- 554... بنام خداوند دانا... (٢٨٣)
- 555... بنام خداوند عالميان... (٢٨٤)

556.....	بنام خداوند علیم خبیر	(۲۸۵)
557.....	بنام خداوند مهربان	(۲۸۶)
559.....	بنام خداوند یکتا	(۲۸۷)
562.....	بنام خداوند یکتا	(۲۸۸)
563.....	بنام خداوند یکتا	(۲۸۹)
564.....	بنام خداوند یکتا	(۲۹۰)
568.....	بنام خداوند یکتا	(۲۹۱)
569.....	بنام خداوند یکتا	(۲۹۲)
571.....	بنام خداوند یکتا	(۲۹۳)
572.....	بنام خداوند یگانه	(۲۹۴)
573.....	بنام دانای یکتا	(۲۹۵)
574.....	بنام دوست مهربان	(۲۹۶)
575.....	بنام دوست یکتا	(۲۹۷)
576	بنام محبوب عالمیان	(۲۹۸)
578.....	قوله جلّ جلاله	(۲۹۹)
579.....	بسم الله البهیّ الاهی	(۳۰۰)
580.....	هو الاقدس الاعظم	(۳۰۱)

	هو الاقدس الاعظم المقتدر	(٣٠٢)
	581	العلّيّ العظيم
	584.....	هو الاعطف (٣٠٣)
	585.....	هو السّامع الجيب (٣٠٤)
	587.....	هو السّامع الجيب (٣٠٥)
	588.....	هو العزيز السّبحان (٣٠٦)
	589.....	هو المبيّن العليم الحكيم (٣٠٧)
590	هو المشرق من افق سماء البرهان	(٣٠٨)
	هو المشرق من افق البيان	(٣٠٩)
	593.....	بالذّكر و التّبيان
	605.....	هو المعزّي العليم الحكيم (٣١٠)
	هو المهيمن على من في	(٣١١)
	607.....	ملكوت الامر والخلق
	608.....	هو المنادى (٣١٢)
610	.....	هو التّاطق بالحقّ (٣١٣)
	هو الله تعالى شأنه القدرة و	(٣١٤)
	612.....	الاستجلال
	613.....	هو الشّاهد العليم (٣١٥)

	هو السّامع المقتدر العليم الحكيم...614	(٣١٦)
616	هو الشّاهد الخبير	(٣١٧)
617	هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان	(٣١٨)
	هو المهيمن على من في	(٣١٩)
	618.....	الارض و السّماء
	620.....	هو الناظر من افقه الاعلى.....(٣٢٠)
	621.....	هو المهيمن على الاسماء.....(٣٢١)
622	الأمريأمر و للمأموران يسمع.....	(322)
	624.....	الابدع الابهى.....(323)
	بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(324)
	625	العلّى الابهى
	626.....	الاعظم الابهى.....(325)
	627.....	الاقدس الابهى.....(326)
	628.....	الاقدس الابهى.....(327)
	629.....	الاقدس الاعظم الابهى.....(328)
	630.....	الاقدس الاعظم الاعلى.....(329)
	631.....	الاقدس الاعلى.....(330)
	632.....	الاقدس الامنع الابهى.....(331)

- 633..... الاقدس الامنع الاعلى (332)
- 636..... الاقدس الاعظم الاكرم (333)
- 637..... انا المجيب من الافق الاعلى (334)
- 639..... بنام باقى دانا (335)
- 640..... باسم مالک اسما (336)
- 641..... باسم مقصود عالميان (337)
- 642 بسم الذى به انار افق البيان و نطق قلم الرحمن (338)
- بسم الذى به نطقت السن (339)
- 645
- الكائنات
- 646 ..... بسم الله الاظهر الاظهر الابهى.... (340)
- 647..... بسم الله الاقدر الاقدر (341)
- 649..... بسم الله الاقدس..... (342)
- 650..... بسم الله الاقدس الابهى (343)
- 651..... بسم الله الاقدس الابهى (344)
- 652..... بسم الله الاقدس الامنع (345)
- 654..... بسم الله الباقي (346)
- 655 ..... بسم الله العزيز الرحمن (347)
- 656 ..... بسم الله العزيز القيوم (348)

657	بسم الله العليم الخبير	(349)
	بسم ربنا الاقدس الاعظم	(350)
	660	العلیّ الابهی
	بسم ربّنا الاقدس الاعزّ العلیّ	(351)
	664	الابهی
	672... بسمه الامنع الاقدس الاعظم	(352)
	673..... بسمه الباقي الدائم	(353)
674	..... بسمه الباقي بلا زوال	(354)
	675..... بسمه القدمیّ بلا زوال	(355)
	بسمه القيوم على من في	(356)
	677.....	الارض و السماء
	بسمه المذكور بلسان الغيب و	(357)
	679.....	الشهود
	بسمه المهيمن على ما كان و	(358)
	680.....	ما يكون
	682..... بسمى الاعظم الاقدم	(359)
	683..... بسمى الظاهر المشهود	(360)
	684..... بسمى الظاهر المكنون	(361)

	بسمى القائم الناطق فى قطب	(362)
	العالم 685	
	بسمى الذى انجذبت به القلوب 687	(363)
	بسمى المشرق من افق الامكان 688	(364)
689	بسمى المشرق من افق البرهان	(365)
	بسمى المظلوم الغريب 691	(366)
	بنام بخشنده توانا 692	(367)
	بنام بخشنده دانا 693	(368)
694	بنام بخشنده مهربان	(369)
695	بنام بخشنده مهربان	(370)
699	بنام بينا	(371)
	بنام خداوند بخشنده 700	(372)
	بنام خداوند بينا 701	(373)
	بنام خداوند بيهمتا 702	(374)
704	هو التّاطق العليم	(375)
	بنام خداوند دانا 705	(376)
	بنام خداوند يكتا 707	(377)
	بنام خداوند يكتا 708	(378)

709.....	بنام خداوند یکتا	(379)
710.....	بنام خداوند یکتا	(380)
	بسم ربّنا الاقدس الاعظم	(381)
	711	العلیّ الابهی
717.....	بنام خداوند یکتا	(382)
722.....	شهد الله أنّه لا اله الا هو	(383)
725	بلسان پارسی ندای الهی را بشنو	(384)
729.....	هو الذّاكر العليم	(385)
	هو المهيمن على من في	(386)
730.....	الارض و السّماء	
	هو العزيز الفرد القيوم	(387)
731.....	بسم الله الرّحمن الرّحيم	
	هو الله تعالى شأنه العظمة و	(388)
737.....	الافتدار	
	هو الله تعالى شأنه الحكمة و	(389)
	743	البيان
	هو الله تعالى شأنه الحكمة و	(390)
	745	البيان

	747.....هو المؤيد الحكيم	(391)
748	.....هو التاطق بالحق	(392)
	بسم ربنا الاعظم الاقدس	(393)
	755	العلیّ الابهی
	790.....هو الباقي	(394)
795	.....هو الله البهیّ الابهی	(395)
	802 هو الاقدس الاعظم العلیّ الابهی	(396)
	803.....بنام دوست یکتا	(397)
	804.....بنام دوست یکتا	(398)
	805.....بنام دوست یکتا	(399)
	806.....بنام دوست یگانه	(400)
	807.....بنام گوینده پاینده	(401)
	821 بسمی التاطق فی ملکوت البیان	(402)
	822.....بسمی المقدس عن الاسماء	(403)
	823.....بسم الله العليم الحكيم	(404)
824	.....بنام محبوب عالمیان	(405)
	825.....بنام مقصود امکان	(406)
826	.....بنام مقصود عالمیان	(407)

859.....	هو الاقدس الاعظم	(425)
860.....	هو الاقدس الاعظم	(426)
861.....	هو الاقدس الاعظم	(427)
863.....	هو الاقدس الاعظم	(428)
864	هو الاقدس الاعظم العليّ الابهي	(429)
882	هو الاقدس الاعظم العليّ الابهي	(430)
885	هو الاقدس الاعظم العليّ الابهي	(431)
889	هو الاقدس الاعظم العليّ الابهي	(432)
891	هو الاقدس الاعظم العليّ الابهي	(433)
893	هو الاقدس الاعظم العليم البصير	(434)
894.....	هو الاقدس الامنع الابهي	(435)
895	هو الاقدس الامنع الاعزّ الابهي	(436)
896.....	هو الاقدس الاعظم	(437)
897.....	هو الاقدس (لوح هيكل)	(438)
900.....	هو الاقدم الاعظم	(439)
901.....	هو الاقدم الاعظم	(440)
902.....	هو الاقدم الاعظم الابهي	(441)
903.....	هو الباقي	(442)

904.....	هو الباقي الكافي	(443)
905.....	هو الباقي بعد فناء الاشياء	(444)
906.....	هو الخطيب على عرش القلوب	(445)
910.....	هو السّامع الجيب	(446)
912.....	هو السّامع الجيب	(447)
914.....	هو السّامع الناظر	(448)
915.....	هو السّامع و هو النّاطق	(449)
916.....	هو السّميع البصير	(450)
917.....	هو السّميع البصير	(451)
918.....	هو الشّاهد الخبير	(452)
920.....	هو الشّاهد الخبير	(453)
921.....	هو الشّاهد الخبير	(454)
923.....	هو الشّاهد السّامع الحكيم	(455)
927.....	هو الشّاهد العليم	(456)
928.....	هو الشّاهد العليم	(457)
929.....	هو الشّاهد و المشهود	(458)
931.....	هو الشّاهد و المشهود	(459)
932.....	هو الشّاهد و المشهود	(460)

	هو الصّادق الامين.....	933	(461)
935	هو الظّاهر فوق عباده.....		(462)
	هو الظّاهر فوق كلّ شئىء.....	937	(463)
	هو الظّاهر فوق كلّ شئىء.....	938	(464)
	هو الظّاهر من افقه الابهى.....	939	(465)
941	هو العزيز.....		(466)
943	هو العزيز العظيم.....		(467)
	هو العطوف الغفور.....	944	(468)
	هو العلىّ الابهى.....	945	(469)
946	هو العلىّ الاعلى.....		(470)
947	هو العلىّ الاعلى.....		(471)
	هو العليم.....	948	(472)
	هو العليم الحكيم.....	950	(473)
	هو العليم الحكيم.....	951	(474)
	هو الغافر.....	952	(475)
	هو القائم باسمه القيوم.....	953	(476)
	هو الكتاب المبين.....	954	(477)
	هو المبيّن العليم.....	955	(478)

- 957..... هو المتعالى العليم الحكيم (479)
- 958 هو المتعالى عن الذكر و البيان .... (480)
- 959..... هو المتكلم المبيّن العليم (481)
- 960 هو المتعالى عن كلّ ذكر و ثناء... (482)
- 961..... هو المشرق من افق البقاء... (483)
- 962..... هو المشرق من افق الايقان... (484)
- 963..... هو المشرق من افق البيان... (485)
- 964..... هو المشرق من افق البيان... (486)
- 965..... هو المشرق من افق البيان... (487)
- 966 هو المشرق من افق سماء الفضل . (488)
- هو المشفق العطوف الغفور (489)
- 967 الرّحيم
- 979..... هو المعزّى المسّلى (490)
- 982..... هو المعلّم العليم... (491)
- 984..... هو المغرّد... (492)
- 988..... هو المغرّد على الاغصان... (493)
- 989..... هو المغرّد على الافنان... (494)
- 990 هو المقدّس عن الاسماء و الاذكار (495)

	هو المنادى باسمه القيوم.....991	(496)
993	هو المنادى بين الارض و السماء	(497)
	هو المنادى من افقه الاعلى.....995	(498)
	هو المهيمن على الاسماء.....996	(499)
	هو النَّاطِق امام الوجوه.....997	(500)
	هو النَّاطِق فى ملكوت البيان...999	(501)
	هو النَّاطِق فى ملكوت البيان.1000	(502)
	هو النَّاطِق فى ملكوت البيان.1001	(503)
	هو النَّاطِر من افقه الاعلى.....1002	(504)
	هو الله تعالى شأنه العناية و	(505)
	1003.....	الالطاف
	هو الله تعالى شأنه الحكمة و	(506)
	1004	البيان
	هو الواحد النَّاصر العليم.....1008	(507)
	هو الله الامنع الاقدس الاعزّ	(508)
	1009	الابهى
	هو الله الامنع الاقدس الابهى1011	(509)

	هو الله تعالى شأنه الحكمة و	(510)
	1016	البيان
1018	هو الله	(511)
	هو الله تعالى شأنه العظمة و	(512)
	1019.....	الاقتدار
1023	هو الله	(513)
	هو الله تعالى شأنه الحكمة و	(514)
	1025	البيان
	هو الله تعالى شأنه	(515)
	هو الله تعالى شأنه الحكمة و	(516)
	1029	البيان
	هو الله تعالى شأنه	(517)
	هو السميع البصير.....	(518)
1033	هو الناطق و الحاكم بالاستحقاق	(519)
	هو المقدس الابهى	(520)
1036	هو العزيز الجميل	(521)

(۱) الابهی اّنه لا اله الاّ هو المهیمن القیوم هو الاعطف

بسم الله الاقدس الامنع

شهد الله اّنه لا اله الاّ هو یحیی و یمیت ثم یمیت و یحیی اّنه هو
التاظر فی المنظر الاعلی و التاطق عن لسان الابهی باّنی انا
المعبود فی الآخرة و الاولی و ما منعه الناس عمّا امر به من
لدى الله خالق الاسماء و فاطر الارض و السماء .

(۲) الاعظم الابهی

ای امة الله الیوم یومیست که اگر از نفسی امری فوت شود
 بهقرنهای لا یحصی تدارک آن ممکن نه انشاءالله باید بهیقین
 کامل بحق متمسک باشی و از دونش منقطع قسم بهآفتاب
 افق سجن که اگر ناس فی الجملة در آنچه در این ظهور
 اقدس امنع ظاهر شده تفکر نمایند از عالم و عالمیان بگذرند و
 بدل و جان بشطر رحمن توجه نمایند ولکن بصر بحجاب اکبر
 که هواهای بشریه است از نظر بهمنظر اکبر محروم مانده و
 قلب از طلب ممنوع گشته در جمیع احوال بشطر غنی متعال
 ناظر باش و صریر قلم اعلیٰ را که مابین ارض و سماء مرتفع
 است بسمع جان اصغا نما تا حلاوت آنرا بیابی و بذکر
 دوست از عالم و آنچه در اوست غنی و آزاد شوی.
 انشاءالله لازال در ظلّ سدره ربّانیّه ساکن باشی و از کوثر
 فضلش مرزوق انّ البهاء علیک من لدنا و علی اماء الله
 الموقنات.

(۳) الاعظم الاعظم

ان يا محمود اسمع نداء ربك من هذا المقام المحمود طوبى لمن
سمع النداء من شطر الابهى و اجاب ربه المهيمن القيوم ان
الذين كفروا اولئك ليس لهم اليوم من ذكر نشهد انهم ميتون
منهم من قال ان الآيات مفتريات قل تبا لك يا ايها المشرك
المردود و هذه كلمة تكلم به ابوك من قبل اذ جاء محمد
رسول الله بآيات الله العزيز المحبوب و منهم من قال انه انكر
الغيب قل تبا لك يا ايها النمرود انه انفق نفسه و روحه و ما
عنده ليثبت حكم الغيب و انتم تنكرونه في بيوتكم و لا
تشعرون انه في سبيل الغيب قد سكن في احراب البلاد و انتم
في القصور و لا تعرفون و منكم من قال انه افترى على الله
بعد الذي كل الذرات تنادى قد اتى القيوم بسليمان مشهود
دعهم و اذكارهم و اسمائهم و تمسك بهذا الحبل الممدود و قل
لك الحمد يا الهى بما عرفتنى مظهر امرك و مطلع آياتك و
مشرق الهامك اسئلك بان تجعلنى ثابتاً على ما انا فيه من
حبك ثم اجعلنى منقطعاً عما سواك انك انت المقتدر على ما
تشاء لا اله الا انت العزيز الكريم

(٤) الاعظم الاقدس الابهى

هذا كتاب من لدى الله الى الذى آمن بالله فى يوم المآب ان يا سليمان ان وجدت رايحة الرحمن من شطر السبا ضع البلقيس و سريرها عن ورائك ثم اقبل بقلبك الى قبلة الآفاق طوبى لمن شرب رحيق البيان من اصابع رحمة ربه الرحمن فى هذا اليوم الذى فيه تجلى السبحان على من فى الاكوان اياك ان يمنعك شئ عن الله فالق الاصباح ان الذين نبذوا الاوهام عن ورائهم و اخذوا ما امروا به من لدى الله مالک الانام يصلين عليهم اهل ملاء الاعلى فى العشى و الاشراق اياك ان تحزنك الدنيا و ما يحدث فيها لعمرى انها ستفنى و تبقى العزة و الاقتدار لرّبك مالک الاسماء و الصفات ان اجعل رضوانك ذكرى و جنانك حبي و سراجك اسمى و اقبالك الى مطلع الانوار كذلك يعظك قلم الامر من لدن ربك العزيز العلام اذا فزت بهذا اللوح ضعه على عينيك قل لك الحمد يا من نزلت لى ما تقرّ به الابصار.

(٥) الاقدس الابهى

ان استمع النداء من بريّة الهدى من شاطى الوادى اليمين على
البقعة الحمراء من سدرة الابهى اّنه لا اله الا هو العزيز المستعان
فى قبضته ملكوت كلّ شىء و فى يمينه زمام الكائنات هل يقدر
احد ان يعترض عليه لا و نفسه العزيز الوهاب انّ الذين
عرضوا اولئك ليس لهم ذكر عند الله الا اّتهم من الاموات
سوف تأخذهم العذاب من كلّ الجهات انّ ربك لشديد
العقاب ان يا حسين اسمع نداء هذا المظلوم الذى حبس فى
اخرب الديار بما دعا الناس الى الله مسخّر الريح و من افق
السّجن ينادى من على الارض و السّماء و يقول قد اتى
الموعود بسلطان العظمة و الاجلال ان اقبلوا اليه يا قوم اياكم
ان تتبعوا كلّ مشرك مرتاب انّ الذين اتبعوا الشيطان ليس
لهم اليوم من نصيب الا اّتهم من اصحاب النيران يمشون فى
وادى النار و لا يشعرون و يخرج من افواههم لهيب النار و لا
يعرفون فسوف يأخذهم الله بسلطان من عنده اّنه هو المقتدر
على ما يشاء اّنه هو المهيمن القيوم اّنك لا تحزن من شىء
توكّل على الله فى امرك قل اى ربّ اقبلت اليك بوجهى و
رفعت اليك يد رجائى اسئلك باسمك الذى به سخّرت العباد

و من فی البلاد بان تنزل علی امنائک ما تفرح به قلوبهم و
تطمئننّ به نفوسهم اّک انت المقتدر علی ما تشاء و اّک انت
العزیز المحبوب ان ارحم یا الهی عبادک ثمّ عرفّهم مطلع امرک
و مشرق آیاتک لیتوجّھوا الیک بقلوبهم اّک انت الّذی
سبقت رحمتک الکائنات و احاط فضلک الغیب و الشہود.

(٦) الاقدس الاعظم

ان يا هيكل اترك بنيت بامر ربك ولكن الناس لا ينظرون و
منهم من ينتظر ان ينظرك طلباً لهواه الا انه من الغافلين قل
اتى خلقت بارادة ربي و زينت بطراز الاسماء في يوم الذي فيه
طرز الله الملكوت باسمه الابهي من انتظر بعد ذلك انه من
الهائمين قل بظهوري ارتفع ذكر الله و به خلقت هياكل لا
يعلم عدتها احد الا الله العزيز العليم يا ملاء الروح ان اقبلوا
بالروح و الريحان الى هيكل الرحمن هذا ينبغي لكم ان انتم من
العارفين اياكم ان يمنعكم عباد الذين يعبدون الاوهام و لا
يكونن من الشعارين قل ضعوا الاوهام قد اتى العلام على
ظلل الغمام و الموحدون ينظرون و يقولون تبارك القيوم
الذي اتى بسلطان مبين قل لا تلتفتوا الى الدنيا و ما فيها
ضعوها عن ورائكم مقبلاً الى موليكم القديم قل دعوا
الكنائس قد ظهرت كنيسة الله على هيكل الانسان ان اقبلوا
اليه ثم اذكروه بهذا الذكر الحكيم فيه ارتفع نداء الناقوس باسمه
القدوس و انتم في حجابات انفسكم لمن الميتين قوموا من مراقد
الهوى مقبلاً الى الله مالک الاسماء هذا ما وعدتم به في الالواح
لو انتم من الناظرين اجيبوا داعي الله بينكم ثم اخرجوا من

البيوت مقبلاً الى الملكوت كذلك ينصحكم ربكم الصادق
الامين ان الذين اعتكفوا في الكنائس هل خلقناهم للاكل و
العود لا و نفسى العزيز الودود بل لهذا اليوم الذى فيه ظهر
المكنون باسمه المهيمن على العالمين قل ان احضروا بين يدي
الرب و لا تمنعوا انفسكم عما خلقتم له هذا من فضلى عليكم
ان انتم من المتفرسين

(٧) الاقدس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو و الذي توجه الى الافق الاعلى في
هذا اليوم ينبغي ان يرتفع به اعلام الاخلاق في الآفاق ليظهر
بها ما اراد الله المقتدر العليم الحكيم طوبى لمن ظهر منه ما
تطمئن به القلوب و اتبع امر موليه في ظهوره الاقدس الاعظم
المقتدر القدير قد قدر النصر في الذكر و البيان هذا ما امر به
كل نفس من لدى الرحمن يشهد بذلك كل موقن البصير.

(٨) الاقدس الاعظم الابهى

انّ الكتاب المكنون في هذا الهيكل المشهود ينطق أنّه لا اله الاّ هو المهيمن القيوم أنّه لكتاب رقم فيه من قلم لا يوصف بما في الانشاء و لا يذكر بالاعلى طوبى لنفس وجدت عرف الله في يوم فيه اشرفت شمس الجمال من افق الله العزيز الحكيم و فيه سطر ما لا عرفه احد من الامكان و لا تعرف نفس الاّ من اذناه بالحقّ كذلك زيّنا اللوح بطراز البيان اذا استقرّ الرحمن على مقرّ يطوف حوله اهل ملاء الاعلى ثمّ اهل مدائن الاسماء ثمّ الذين ما توجهت وجوههم الاّ الى جماله المشرق المنير طوبى لك يا صدرا بما تصدّرت في الامكان اذ توجهت الى الله المقندر العلى العظيم انّ هذا العزّ يفتخر به عباد مكرمون ان اثبت في امر الله و حبه ثمّ بشرّ العباد بالحكمة و البيان الى هذا الكوثر الذى فاحت نفحاته بين العالمين اياك ان تحجبك شؤونات الخلق عمّا امرت به من لدى الحقّ توكلّ عليه في كلّ الاحوال أنّه مع عباده الذاكرين نوصيك بالحكمة في كلّ الامور هذا ما قضى الله في الالواح أنّه هو الحاكم العليم الخبير ان يا صدرا قد سمعنا ندائك من قبل و من كتابك من بعد اذ حضر لدى العرش انا كُنّا عالمين و اجبنّاك بالحقّ و استجبنا

لك ما اردت من الله ربك و رب العالمين انه يؤيد من يشاء
بسلطان من عنده و ينطق من اراد بذكره الجميل قلت ان
اشرح لى صدرى الى اخر انا قضينا ما اردته قبل طلبك لولاه
كيف اقبلت الى وجه اعرض عنه اكثر العباد تفكر و كن من
الذاكرين انا شرحنا صدرك و ايدناك على التقرب الى هذا
البحر العظيم و تؤيدك بالحق و نفتح لسانك بذكر تنجذب
به القلوب و تطير به افئدة المقبلين نوصيك بالاستقامة الكبرى
على شأن تضطرب بها افئدة الذين اتخذوا العجل رباً لانفسهم
من دون الله هذا ما يأمرك القلم الاعلى فى هذا اليوم البديع
و نزلنا لاختيك ما فاحت به نفحات عنايتى و فوحات الطافى
يشهد بذلك من يتفكر فيما نزل بالحق ان ربك هو الصادق
الامين قل يا قوم اتقوا الله و لا ترتكبوا ما يكدر به صافى
كأس العرفان فى ايام الرحمن دعوا ما عندكم مقبلين الى الله
العزير الحميد كذلك زيننا رأسك باكليل الذكر و ارسلنا
اليك هذا اللوح الذى من افقه اشرفت شمس ذكر ربك العلى
العظيم.

(۹) الاقدس الاعظم الابهی

تعالیٰ الذی اظهر جماله المکنون بانوار احاطت السموات
والارضین و انطق کل شیء ببناء مطلع امره اذ اتی من سماء
الجلال بسلطان مبین یا ملاء الارض قد ظهر ما کان مستوراً
فی ازل الآزال و استضاء من انواره القنن و الجبال و انتم من
الغافلین توجّھوا بوجوه نوره الی الافق الابهی لتروا شمس
جمال ربکم الاعلیٰ مشرقة من منظر اللہ المقدّس العزیز الحکیم
الی متی تتبعون اهوائکم دعوا الظنون اذ ظهر مطلع العلوم بامر
انصعق عنه من فی السموات و الارض الا من شاء اللہ المقتدر
العلیم الحکیم طوبیٰ لک بما اقبلت الی مشرق الايقان اذ
اعرض عنه کلّ متوهم بعيد ان اشرب کوثر الحیوان فی کلّ
الاحیان من آیات ربک الرحمن ثمّ اعرض عن المشرکین انّه
یؤیّدک بالحقّ کما یدک علی عرفان مطلع امره انّه لا یعزب
عن علمه من شیء یفعل ما یشاء بسلطان من عنده انّه لهُو
المهیمن علی العالمین ایاک ان تحزنک شؤونات الخلق ان افرح
بهذا الفرح الذی به طارت القلوب الی اللہ العزیز الحمید.

(۱۰) الاقدس الاعظم الاقدم

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي ظهر بالحق أنه لمخزن
قدرتی و مکمن اقتداری و مظهر غیبی لعبادی و بحر علمی
لبریتی و سماء مشیتی المهيمنة على العالمين من فاز به فاز بكل
الخير و الذي اعرض أنه ليس منى و غفل عنى و كفر بآياتى
التي نزلت من افق امرى المبرم المنير طوبى لمن فاز اليوم بانوار
وجهى و استظل في ظلّ عنايتى و سكن في جوار رحمتى و سمع
ندائى الابدع الامنع العزيز المنيع.

(١١) الاقدس الاعلى

قد اتى الميعاد و ظهر مظهر ربكم مالک الایجاد و کلّ ذرّة
تنادى الملك لله المقتدر العزيز الوهاب تالله ليس اليوم يوم
الظنون و الاوهام قد اتى ربكم العلام في ظلل الغمام و نطق
لسان الوحي السلطنة لله مالک الانام طوبى لك بما اقبلت الى
الوجه و للذين آمنوا في هناك سوف يرفعكم الله بالحق و
يذكر اسمائكم في امّ الالواح ينبغى اليوم لكلّ نفس اذا سمع
التداء يقول لبيك يا مالک الاسماء و فاطر السماء اشهد انك
انت حملت البلايا لاطهار امر ربك يا ربّ العرش و الثرى و
حملت في دين الله ما لا حملة احد من العباد طوبى لمن فاز
بانوار الوجه و نطق بثناء ربه فالق الاصباح يا ايها العبد ان
اشكر ربك بما تحرك على ذكرك قلم الاعلى بهذا الذى
احاطته جنود الفجار الذين اذا اظهرنا لهم الحجّة قالوا هذا
ساحر كذاب و اذ نزلنا عليهم الآيات قالوا انها مفتريات
كذلك قالوا من قبل طوبى لمن نبذهم عن ورائه و ويل لكلّ
منكر مرتاب ان اذكر الذين آمنوا في هناك قل طوبى لكم بما
اقبلتم الى قبلة الآفاق و عرفتم مظهر امره و مطلع وحيه الذى
اتى من سماء العظمة بقدره و سلطان ان استقيموا على الامر

علی شأن لا یمنعکم نعاق الذین کفروا باللہ مالک الادیان انّ
الذین اعرضوا عن الوجه اولئک هاموا فی هیماء الضلال
سوف يأخذهم الله بقهر من عنده و ینصر الذین اذا سمعوا
نداء ربّهم قالوا بلی یا محبوب من فی الابداع انما البهء علیکم
یا احباء الله نسأل الله بان یوفّقکم و یؤیّدکم علی حبه و
رضائه انه هو المقتدر العزیز المتکبّر المتعالی المختار.

(۱۲) الاقدس الاقدم الاعظم

ذکر من لدنا الى الذینهم فازوا بانوار البیان اذ اتى الرحمن
بسلطان مبین لتحدث به فى قلوبهم نار الله على شأن لا
تحمدها مياه اعراض المغلین تالله من یسمع ندائی باذن القلب
یجذبه الى مقام یقوم على نصره مولاه منقطعاً عن العالمین
طوبى لمن اخذته حرارة محبة ربه و انار وجهه من انوار وجهه
المشرق المنیر طوبى لاذن فاز بهذا النداء و طوبى لقم ذاق
حلاوة هذا البیان و لشم وجد عرف القمیص من نفحات قلم
ارادة ربه المقتدر العلیم الحکیم هل الذى اعرض انه حی لا و
انه من المیتین هل الذى بعد عن کوثر القرب انه بصیر لا و
نفسى بل عمى طوبى للناظرین یا احباء الرحمن ان اركبوا
فلک الاطمینان و سیروا على البحر الاعظم الذى ینادى کل
قطرة منه الملك لله الفرد الواحد العزیز الحمید ثم اشربوا کوثر
الایقان رغماً لاهل الامکان الذین ینطقون باهوائهم و
یتکلمون بما تأمرهم انفسهم الا انهم فى حجاب عظیم یا
احباء الله انتم عیون العالم ینبغى ان تفتح بکم ابصار اللى
اخذتها رمد الاوهام كذلك جرى من قلم الرحمن فى هذا
السجن العظیم ان استقیموا على الامر على شأن تنطق السن

الممكنات على ذكركم هذا ما وصيناكم به في يوم فيه استوى
جمال القدم على عرش اسمه القديم لا تختلفوا في امر الله ان
اجتمعوا على هذا الفرات الذي جرى من معين قلم ربكم
العليم الحكيم طوبى لعباد نبذوا الهوى و اخذوا الهدى و لاماء
تمسكن بهذا الحبل المتين اذا فزتم بلوح الله و اثره ان احفظوه
ثم اقرأوه لتمر بينكم نفحات ما خرج من فم مشية مولاكم
القديم كم من غنى منع اليوم و كم من فقير اتصل ببحر الغناء
و كم من عالم نراه من الاخسرين ان الفضل للذين كسروا
الاصنام بقدره ربهم مالک الانام و اقبلوا بقلوب الى شطر
ربهم المقتدر القدير ائما البهاء على اهل البهاء الذين فازوا
بعرفان الله و كانوا من الراسخين.

(۱۳) الاقدس الامنع الابهی

ذکر من لدنا لمن اقبل الی اللہ و فاز باللقاء اذ ظهر مطلع الامر
 بسلطان احاط الممكنات و شرب رحيق الوصال اذ اشرق من
 افق الفضل شمس جمال ربّه العزيز الوهاب ان اشكر الله بهذا
 الفضل لعمرى لو تجد ما ذكرناه لك لتطير باجنحة الاشتياق
 الی الغنى المتعال قد حضر کتابک و فاز بالمنظر الاکبر مقام
 الذى ارتفع فيه نداء اللّٰه فى العشى و الاشرار و اجبناک
 بکتاب من لدنا الذى فصلناه من هذا الكتاب الاعظم لتشکر
 ربک العزيز المستعان نکبر من هذا المقام على وجهک و امک
 و اخواتک الذين آمنوا باللّٰه ربّ الارباب کن ثابتاً فى امر
 مولیک على شأن لا یزلک نعاق الذين کفروا باللّٰه مالک
 المبدء و المآب.

(۱۴) الاقدس الامنع الابهی

شهد البهاء مالک الاسماء بین الارض و السماء كما شهد
مالک البقاء لنفس البهاء انه لسلطان فی ممالکی و ملکوت
اقتداری فی مملکتی و جبروت افضالی لبریتی و ندائی لكلّ ذی
اذن و جمالی لكلّ ذی بصر و کینونتی لكلّ ذی عرفان لعمری
به فتحت اوراد المعانی فی رضوان العرفان و نطق البیان فی
الامکان انه لا اله الا هو المقتدر المتعالی المهیمن القیوم.

(۱۵) الاقدس الامنع الاعظم

انّ الله يذكر امة من امائه لياخذها جذب الآيات و يقربها الى
الله مظهر البيّنات يا امائى تمسكن باذيال رحمة الله العليم
الحبير انا ذكرنا كلّ امة اقبلت الى الوجه و نذكرن الذين
توجهوا الى الله كما ذكرناهم من قبل انه لهو الفضل الغفور
الكريم نوصى امائنا بالتّقدیس الاكبر من هذا المنظر الاكبر المنير
ان اعملن ما امرتن به في كتاب الله رب العالمين ان اعرفن قدر
تلك الايام و سبحن باسمه العزيز القدير.

(۱۶) الاقدس الامنع الاعظم

ينبغى اليوم لكلّ نفس ان يتفكّر في امر الله و سلطانه و يكون
من المنصفين كم من عبد اقرّ بالله و اعترف لامره فلما هبت
رائحة الافتتان اعرض و كان من المحتجين طوبى لنفس تنظر
منظر الاكبر ببصر منير هل من منصف خسر او من مقبل منع
او من مستقرب بعد لا و نفسه الحق ان رحمته سبقت العالمين
ان الذين ارتابوا اولئك في هيماء الاوهام الا انهم من الغافلين
انك انت يا ايها العبد ان استمع نداء من يذكرك لوجه الله
و يدعوك اليه اذ كان بين ايدي الظالمين لا تحسبنّ الذين غفلوا
على امر من الله و لا الذين ظلموا على ربح مبين اولئك
خسروا في الدنيا و الآخرة سوف يرون ما وعدناهم في لوح
عظيم انك توكل على الله ثم اذكره في العشي و الاشرق انه
مع عباده الذاكرين قل الحمد لله رب العالمين.

(۱۷) الاقدم الاعظم

ذکر من لدنا لمن ذکر مولاه لیجذبہ نداء ربّه الی مقام قدرّ فی
الالواح قد انار الوجه من افق ارادة ربّک و غنّ عندلیب البقاء
فی ملکوت الانشاء و اضاء المصباح قد نطق کلّ شیء بثناء
ربّک و الذین غفلوا اولئک من الاموات هذا یوم فیہ نصب
الصراط و وضع المیزان و الامر لله العزیز المتّان ثمّ اعلم قد
حضر کتابک لدى الوجه و نزل لک ما اضاءت به الآفاق
طوبی للسان نطق بذكر الرحمن و لقلب اقبل و لوجه توجه
الی العزیز الوهاب قم علی خدمة الله و ذکره بقیام تستقیم به
الاقدام قل ان اجتمعوا علی الشریعة الّتی شرعناها بالحق
لینکسر ظهر الذین کفروا بالله مالک یوم المعاد ان اغتتموا
الایام ثمّ اجتمعوا علی ما اراد الله مالک الانام اّتک انت یا
عبد ان انصر ربّک بالبیان علی شأن تفرح به نفحات القمیص
بین الامکان انشاء الله لم یزل و لا یزال بثنای حق ناطق
باشی و بر اتّحاد قلوب ساعی این بسی واضحست که
اختلاف سبب افتراقست و اتّحاد و وفاق علّت ظهور قدرت
و اقتدار کمر خدمت محکم کن و ناس را به اسم اعظم
منقطعاً عن الكلّ دلالت نما این است حکم محکم که از افق

قلم قدم اشراق فرمود تمسک به منقطعاً عن العالمين انما البهاء
عليك و على الذين آمنوا بالله الفرد الواحد العليم الخبير.

(١٨) العزيز العظيم

هذا ذكر من لدنا الى الذى اراد ان يتبع مولاه القديم ليؤيده ما
نزّل عن جهة العرش على ما اراد الله العزيز العليم قل يا قوم
لا تتبعوا الشّهوات و لا تعقبوا الذين كفروا بالله ربّ العرش
العظيم اياكم ان تغرّنكم الدنيا عن الله فاطر الارض و السماء
ضعوا ما عندكم ابتغاء ما عند ربّكم العزيز الحميد انّ الذين
غفلوا اليوم اولئك فى ضلال مبين سوف يرون انفسهم فى
هاوية القهر انّ ربّك اشدّ المنتقمين و الذين آمنوا سوف يرون
انفسهم فى مقام كريم كذلك القيناك لتشكر ربّك و تكون
فى حبّه لمن الرّاسخين قل يا الهى انر قلبى بنور اسمك الابهى
الذى به اضطربت اركان الذين كفروا بك فى يوم الدين و
ايدنى على ذكرك و ثنائك و اكتب لى ما كتبه لعبادك
المقرّين اى ربّ وفقّنى فى حبّك على شأن لا تمنعنى الدنيا عن
الاقبال الى شطر اسمك الابهى انك انت المقتدر على ما تشاء
لا اله الا انت العزيز الحكيم.

(۱۹) به اسم دوست یکتا

عندلیب بقا بر افنان سدره منتهی در کلّ احیان به این بیان
 ناطق ای دوستان قدر ایام رحمان را بدانید و به جان به شطرش
 بشتابید این ایامیست که شبه و مثل نداشته و نخواهد داشت
 نفحاتش میجی جاهماست و فوحاتش مفرّح دلها از آنچه غیر
 اوست بگذرید و به دوست توجّه نمائید امروز روزیست که
 جمال قدم من غیر ستر و حجاب ظاهر است و اسم اعظم
 من غیر استار مشهود باب فضلش بر وجه احباب مفتوح
 گشته و عنایتش کل را احاطه فرموده ای دوستان بکمال
 انقطاع به او توجّه نمائید تا از بحر وصالش بیاشامید و از
 ریح مختومش قسمت برید و بعد سرمست شده بذکرش
 ذاکر شوید و باشمش ناطق که شاید نفوس مرده از این خمر
 باقیه زنده شوند و بکوی دوست شتابند طوبی لوجه توجّه
 الیه و لقلب شرب کوثر حبّه و لبصر فاز بانوار جماله و لید
 ارتفعت الی سماء عطائه و لاذن سمعت ندائه الاحلی من هذا
 المنظر الکریم انما البهاء علیک و علی اهلک من الذین اقبلوا
 الی الله العلیم الحکیم ان الحمد لله رب العالمین.

(۲۰) به اسم محبوب آفاق

ای دوستان هر چیز مرغوب قیمتی را سارقان از عقب بوده
باید لثالی محبت الهی را که افضل و الطف و احسن
جواهرات عالم است بکمال جدّ و جهد در خزائن قلوب
محفوظ دارید براسستی می‌گویم دزدان در کمین گاه مترصدند
تا فرصت یابند و بغارت مشغول گردند باید جمیع به‌حافظ
حقیقی متمسک شوند تا از شرور انفس اماره محفوظ مانند
و الله يقول الحق انه هو المبین الحکیم.

(۲۱) به اسم مرّبی عالم

ایادی عطای الهی کلّ را تربیت نموده و بلسان مظاهر نفس خود جمیع من فی العالم را به ظهور اسم اعظم بشارت داده و چون نور الهیّه از افق احدیّه طالع کلّ به هواهای خود مشغول و از او دور مگر نفوسی که صهبای معانی را از ید فضل الهی آشامیدند نشهد انّهم هم الفائزون انشاء الله از رحیق استقامت بیاشامید و بذکر مطلع عنایت ذاکر باشید.

(۲۲) بسمه الّذی جعله المعتدین مسجوناً فی الارض

قلم اعلیٰ می‌فرماید که آنچه از جمال قدم ظاهر شده حجّت بوده بر کلّ من فی السّموات و الارض و اگر عباد تفکّر نمایند از قیامش ما بین اعدا بر سلطنتش موقن شوند و بر قدرتش مدعن ولکن چون در تیه نفس و هوی سالکنند لذا از اشراق شمس بهاء از افق بقا محتجب مانده‌اند و به نفوسی که خود را از بعوضه حفظ می‌نمودند توجّه نموده از جمال احدیّه محروم گشته‌اند بگو ای قوم افعالم چون ظهورم مابین ارض و سماء مشرق و مضیّ و هر نفسی که اقلّ من حین قلب را از وسوس شیطاین مطهرّ نماید بعرفان ربّ العالمین و مالک یوم الدّین فائز گردد و تو ای عبد بشنو ندای الهی را و خود را از سموم نفوس مشرکه حفظ کن قسم بهجمالم که الیوم سمومی از شطر قلوب مشرکین در هبویست که اگر بر جمیع اشجار نفوس مرور نماید جمیع را از اثمار لطیفه جنیه منیعه محروم سازد پس در کلّ حین پناه بهحق برده که از ریح عقیم محفوظ مانی ان اتکلّ باللّه ربّک و لا تخف من احد و کن من المنقطعین فاجعل درعک ذکری ثمّ حصنک التّوکل علی اللّه المقتدر المهیمن العزیز القدیر انشاء اللّه از هبوب

ارياح ربیع الہی بہ اثمار علم و معانی فائز گردی و النور الذی
اشرق من ناحیة القدم علیک و علی الذینہم مرّوا علی الدنیا
و ما فیہا کمرّ السحاب كذلك نزل الامر من لدن عزیز
وہّاب.

(۲۳) بسم الله الابهى

ان يا امتى لا تحزنى عما ورد على جمالى من طغاة خلقى و
عصاة بريتي تالله لا يمنعني البلا عن سرورى و لا القضا عن
بهجتى و جذبى و اشتياقى و كلما ازداد بلائى ازداد شوقى الى
الله محبوبى و مقصودى و مالكى انك لا تضطربى من الدنيا ما
يحدث فيها ان اقبلى الى الحرم الاعظم الذى فيه ارتفع نداء
مالك القدم و خالق الامم ثم انطقى بذكرى ما نزل من قلمى
و تكلم به لسان عظمتى على عرش عزتى و جلالى تالله لو
تجدى حلاوة ذكرى لتفدى نفسك فى سبيلى و تقومى بين
الاماء بذكرى و ثنائى كذلك يذكرك قلم امرى لتفرحى فى
نفسك و تشكرى ربك العلى العظيم.

(٢٤) بسم الله الاعظم الاقدس

ان يا مختار اسمع نداء ربك الجبار من سدرة التار انه لا اله الا هو المهيمن القيوم يشهد كل الاشياء لله مالك الاسماء و لكن الناس هم لا يسمعون قد تنادى اليوم سدرة السينا بين الارض و السماء ان يا ملاء الانشاء قد فتحت ابواب السماء بهذا المصباح الذي ظهر على هيكل الانسان ان اسرعوا بقلوبكم و لا تتبعوا كل مشرك مردود و قد اخذ اهتزاز اللقا ارض البطحا اذا تنادى و تقول لك الحمد يا ربى العزيز الودود و عن جهة اخرى ينطق مسجد الاقصى لك الحمد يا اله الاسماء بما اجد عرف قميصك من شطر اسمك المسجون طوبى لمن ينقطع عما سواه و يتوجه الى مولاه فى هذا اليوم الذى فيه ظهر الشاهد و المشهود ان اذكر ربك قل يا الهى لا تجعلنى محروماً من نفحات وحيك و الهامك قدر لى ما قدرته لاصفيائك انك انت المقتدر على ما تشاء بقولك كن فيكون.

(٢٥) بسم الله الاقدس

هذا لوح من لدى الغلام الى امة من امائه لتشكر ربها و
تكون من القانتات كذلك يأمر قلم الامر امائه اللائى آمن
بالله العليم الحكيم ان يا امتى ان اذكرى ثم اسجدى لربك
العزير الحميد لا تحزنى الا لسجنى و لا تفرحى الا لظهورى و
لا توجهى الا الى وجه الله المشرق المنير انه معك و يراك
فيما انت عليه و يسمع حنينك فى حبه انه على كلشئ محيط
ان ارتقى انوار جمالى ثم اصعدى الى هواء قربى ثم استمعى
ندائى عن جهة عرشى و ان هذا لفضل عظيم ثم اذكرى
سبحانك اللهم يا الهى فاجعل حياتى اسمك و روحى ذكرك
و املى جمالك و جنتى قربك و كوثرى ندائك و لعبتى
عشقتك و حرمى هوائك و مقصدى الى مقرّ عرشك العظيم
اى رب لا تطردنى عن باب رحمتك و لا تمنعنى من بدايع
آياتك و لا تتركنى بين امائك و انك انت المقتدر على ما
تشاء لا اله الا انت العزيز الكريم.

(٢٦) بسم الله الاقدس الابهى

ذكر من لدنا عبد الذي فاز بايام الله و كان من المحسنين في
الالواح مكتوبا ليحعله ثابتاً على الامر على شأن لا يمنعه
حجبات الاكوان عن شطر كان باسم الرحمن مشهوداً و يدعو
الناس الى الله لعل يتقربن الى مصدر الوحي و يدخلن في ظل
كان في ازل الازال بالفضل ممدودا قم على الامر بحول الله و
قوته و دع الكائنات عن ورائك كذلك امرك سلطان القدم
حين الذي كان في اخرب البلاد مسجوناً قل يا قوم تالله يفنى
ما عندكم و يحو القضاء آثاركم ان ادخلوا ملكوت البقا
كذلك يعظكم ربكم العلى الاعلى الابهى و انه خير النصح
لكم و كان ربكم الرحمن على ما اقول شهيدا لاعاصم اليوم
لاحد الا الله ربكم توجهوا اليه انه يدعوكم الى ما هو خير
لكم اتقوا و لا تتبعوا الذين اعرضوا عن الحق بعد الذي
دعوناهم الى مطلع كان بانوار العرش مضيئاً.

(٢٧) بسم الله الاقدس الابهى

هذا كتاب من لدننا الى الذى اقبل الى الوجه فى يوم فيه
اضطربت الاركان لينقطع عمّا عند الناس و يتمسك بهذا
الحيل الذى به تحرك الامكان ان استمع نداء الله من هذا
الشطر المقدس الابهى على البقعة النوراء من السدرة الخضراء
انه لا اله الا انا المقتدر العزيز الوهاب قم على ذكر الله بين
خلقه و ذكر الناس بهذا النبأ الذى منه ناح الطاغوت و
اخذت الزلازل من فى البلاد قل يا قوم قد اتى القيوم و ليس
لاحد من مناص الا بان يتوجه الى مطلع الآيات الذى ينطق
بالحق انه لا اله الا هو العزيز المختار قل يا قوم ان الغيب ينطق
بهذا اللسان بينكم ان اعرفوا و لا تتبعوا كلّ مشرك مرتاب
من لدى الغيب ظهر هيكل المشهود و من جمال المشهود ثبت
حكم الغيب كلّ ما يظهر منه انه يظهر من عنده اذا اشرفت
شمس التوحيد من افق التجريد طوبى لاولى الابصار قل يا قوم
انه لم يزل كان و لا يزال يكون بمثل ما قد كان من انكره قد
انكر الذى ينطق بالحق فى قطب الاكوان بانه لا اله الا هو
العزيز المتان ضع الذين كفروا و ما عندهم لعمرى لايتكلمون
الا باهوائهم و لم يريدوا الا بان يدخلوا الربيب فى قلوب الذين

كسروا الاصنام انّ الذي شرب رحيق المعاني من هذه الكأس
البيضاء أنّه لا تمنعه الاشارات عن التّقرب الى الله منزل الآيات
ما كان همّهم الاّ بان يجدوا ما يعترضوا به على الله مالک يوم
المآب قلّ كلّ ما ينزل انّ المنزل هو الله يشهد بذلك كلّ
الذرات من انكرني فقد انكر الغيب و يلعنه كلّ الاشياء و عن
ورائها لسان العظمة و الاقتدار اّك اذا فزت بلوح الله قل
لك الحمد يا الهى بما ذكرتنى بعد الذي كنت بين ايدي
الفجّار.

(۲۸) بسم اللہ الاقدس الابهی

یا ایہا القلم الاعلیٰ ان اذکر امة من الاماء لیجذبها نداء ربها
 العلیّ الاعلیٰ من شطر العکّا و یطیّرہا الی ہواء الذی فیہ تمرّ
 اریاح رحمة ربّہا العزیز الکریم ان یا امتی ان انقطعی عن
 سوائی و آنسی بذکری کذلک امرک لسان مشیّتی فی
 سرادق اجلالی ایاک ان یمنعک حجبات الاوهام عن مقصود
 العالمین ان اشکری بما تحرّک بذکرک قلم الذی منه فصلّ
 علم ما کان و ما یکون فی لوح ربّک العزیز الحمید ان
 استقیمی علی امری و لا تجزعی من شیء الا لمصائبی بعد الذی
 اشهد بانّی علی سرور مبین و البهاء علیک و علی اللائی آمنّ
 باللہ الفرد الواحد العلی العظیم.

(٢٩) بسم الله الاقدس الامنع العلى الاهى

ان يا امام قد حضر كتابك لدى وجه ربك مالک الانام و
تشرّف بلحاظ الله فى هذا اليوم الذى جعله الله مطلع الايام
كن طائراً فى هواء حب ربك و ذكر العباد من لدى الرحمن
بالحكمة و البيان كذلك امرت من لدى الله مالک الامكان و
اما ما سألت فيما نزلناه من قبل فاعلم انا بيننا و فصلنا كلما
ذكر و يذكر تفحص لتجده فى الالواح لعمرى يا امام ليس
اليوم يوم السؤال ينبغى لكل نفس اذا سمع النداء من مطلع
اسمى الاهى يقول لبيك يا اله من فى الارضين و السموات ان
استقم بحول الله و قوته قل يا قوم هل ينبغى الوقوف بعد
الذى تنادى الصخرة باعلى الصيحة ان اسرعوا بالقلوب الى
المحبوب الذى زين بذكره الابداع لا تحزن من الذين كفروا
سوف يرون انفسهم فى ذلة و خسران اذا فزت باللوح و
وجدت منه عرف قميص الرحمن ان اقبل بقلبك الى مطلع
الوحى قل لك الحمد يا من جرى اسمى من قلمك الاعلى و
تكلم بذكرى لسانك اذ كنت بين ايدى الفجار.

(۳۰) بسم اللہ الاقدس العلیّ الاعلیٰ

ان یا امتی اسمعی ندائی عن شطر السّجن ثم اذکری ربّک فی العشیّ و الاشراق دعی ما سواه عن وراک کذلک یا مرک نیّر الآفاق لا تحزنی من شیء فتوکّلی علی اللّٰه اّنه مع امائه القانتات ان اذکری الغلام و ما ورد علیه فی البکور و الآصال انّ الذینهم کفروا باللّٰه اولئک فی غفلة و ضلال طوبی لک بما شربت ماء الحیوان من ایادی ربّک العزیز المتعال آنسی به اّنه یکفیک عن کلّ اماء و رجال فسوف ینزل اللّٰه ما ینبشیر به قلوب اصفیائه اّنه هو المقتدر العزیز الفضّال و البهاء علی من توجّه الی الوجه و انقطع عن الآمال.

(۳۱) بسم الله الامنع الاقدس

ان يا امتي فاسمعي ما يدعوك به قلمي في سحني و آته ما يدعوك الا الى الله ربك و رب العالمين الا تحزني من شئ ان افرحى بذكر الله ربك و ان بذكره تطمئن قلوب المجتدين و يفرح به عباد الله المخلصين قل ان ذكره شفاء كل داء و مونس كل غريب و كنز للفقراء و المساكين و لن يعادل بذكره عمّا خلق بين السموات و الارضين و به يستغنى العارفون عن كل ما خلق في الابداع و به يستعرج الموحّدون الى سماء عز رفيع و اذك انت يا امة الله انسى بذكر ربك ثم انقطعى عمّا سواه و آته يكفيك عن كل العالمين لا تحزني عن شئ و توكللى على ربك المستعان و آته لا ينسى امائه القانتات و عباده القانتين ان اشكرى بما فزت بعرفان نفسه و انقطعت عن الشياطين الذين ارادوا ان يقطعوا سدرة الامر بعد الذى استظلّوا في ظلّها و كانوا من الذاكرين فلما هبت عليهم ارياح الامتحان خرجوا عن حصن ولاية الله و رجعوا الى السجين كذلك القيناك قول الحق ليفرح به روحك و ان هذا لفضل عظيم و الحمد لله رب العالمين.

(۳۲) بسم الله الامنع الاقدس الابهى

ينادى الله عن شطر السّجن عباده الاخيار و يدعوهم الى
مقام الذى منه استضاءت الانوار لتأخذهم نفحات آيات ربهم
فاطر الارض و السماء ان استمع ما يوحى اليك عن يمين
العرش الملك لله المقتدر العزيز الجبار ان اذكر من يذكرك في
هذا السّجن لعلّ الناس يتوجهنّ الى وجه ربهم العزيز المختار
قل يا قوم قد فتحت ابواب السماء و تمطر السّحاب و اضاءت
الآفاق دعوا ما عندكم و اقبلوا الى من يدعوكم الى مقام
انقطع عنه الاذكار كذلك امرناك فضلاً من لدنا ان ربك
لهو العزيز الوهاب اياك ان تمنعك الدنيا عن ذكر ربك العلى
الابهى دعها لاهلها و تمسك بالذى اتى عن مشرق الوحي
بقدره و سلطان سوف تفنى الدنيا و ما فيها و يبقى لك ما
قدّر لك فى الالواح ان افرح بما ذكرت تلقاء العرش و جرى
لك من القلم الاعلى ما يثبت به ذكرك فى الابداع و الحمد
لله العزيز المتعال.

(۳۳) بسم الله الامنع الاقدس العلى الاعلى

هذا كتاب من لدنا الى الذى توجه الى وجه الله رب العالمين و قطع السبيل الى ان ورد على سلسيل الحيوان الذى جرى من اصبع ارادة ربه الرحمن و كان من الفائزين ورد فى شاطى القدس و انس .محبوب العالمين و بعد وروده امرناه بان يدخل مقر الذينهم ظلموا على انفسهم و على الله الملك العزيز الحكيم الى ان دخل عليهم بغتة كصاعقة العذاب على قوم مجرمين. قعد و غلب بما القى الرحمن فى قلبه الى ان قام و رجع الى بحر الاعظم منقطعاً عن المشركين. طوبى لك يا عبد بما جعلك الله نيراناً للمشركين و روحاً و ریحاناً لعباده الموحدين. ضع ما فى الامكان و خذ ما امرت به من لدن ربك الرحمن و توجه الى عباده المتوقفين لعل يخضر بك اشجار الياسه و يستقربوا الذين بعدوا الى الله بخضوع مبينه. قم و قل يا قوم تالله قد تمت كلمة الاوليه و ظهرت الف المكنونه و اشرقت شمس ولاية ربكم الرحمن عن افق الامكان بضياء مشرق منير. اياكم ان تجعلوا انفسكم محروماً عن نفحاته كذلك ينصحكم قلم الاعلى و كان الله عى ذلك شهيد و خبير. قل يا قوم فانصفوا ثم انظروا هل يستقر الظلمة عند

اشراق الشمس لا فورب العالمين و اذا تموج بحر الاعظم
لايقوم معه لهيب النار و اذا مرت ارياح القدرة لن تستقر
البعوضة لو انتم من العارفين. قل يا قوم دعوا الاسماء ثم تماثيل
العاكفين. توجهوا الى الله مالك الاسماء و الصفات مطهراً عن
الاشارات كذلك نطق الحق ان اسمعوا و لا تكونن من
الغافلين. قل يا قوم تالله ان الذي اتخذتموه رباً من دون الله انه
و ما عنده كرماد عظام الكلاب بل احقر لو انتم من الموقنين و
من ينظر في كلماته يعرف قدره و يجد منها نفحات الجحيم.
ان الذين يذكرون كلمات المعولة عند ما نزل من جبروت الله
يلعنهم اهل ملاء الاعلى ثم عباد الله المقربين. قل اليوم لا يعادله
بحرف منه ما خلق بين السموات و الارضين. قل يا ملاء
المشركين موتوا بغيظكم قد اشرق نير المعاني و خطف من
اشراقه ابصاركم ان ارجعوا الى مقركم في طبقات السجين. ان
الذي لقاس آيات الله بكلماته مثله كمثل الفرعون اذ قال انا
ربكم الاعلى قل هذا اكبر لو انتم من المتبصرين. ان يا نبيل
قبل على اسمع قول ربك العلي الابهى عن شاطى البقا. اغتسل
بماء التقديس ثم انطق بثنائه بين عباده ليؤثر كلمات الله في
القلوب العالمين. لا تحزن عن شئ و لا تنظر الذين غفلوا الا

كهمج حرّكتها ارياح النفس و الهوى و تذهبها كيف تشاء
كذلك نزل من جبروت الله ربك و ربّ الاولين و الآخرين.
قل يا قوم ان ضمنتم الخلود و آمنتم اللّحود فاتبعوا الشّهوات
و الاّ خافوا عن الله الّذى خلقكم بامرّه فانّ الموت حقّ تأتيكم
اذا تجددنّ انفسكم على خسران عظيم. ثمّ اخبر الناس بما رأيت
و عرفت لعلّ ينقطعنّ عمّا عندهم و يتوجهنّ بقلوبهم الى شطر
القدس و لا يتبعنّ الشّياطين و اذا فتحت باب الخطاب
يؤيدك ربّ الارباب بملائكة البيان. كذلك بشرّك قلم الرّحمن
في هذا اللّوح الّذى لا يعادل بحرف منه ما خلق في الاكوان و
يشهد بذلك كلّ ذى بصر حديد. ان اكشف غطاء النّاس ثمّ
احترق احجابهم بنار محبّة ربّك العزيز العليم و ان رأيت
الّذينهم آمنوا كبرّ على وجوههم من قبلى و بشرّهم بذكر
الغلام ايّاهم حبّاً لله و انّ هذا الفضل عظيم و الرّوح و البهاء
عليك و على الّذين قلبتّهم تغرّدات ورقاء البقاء الى شطرالله
العزيز الكريم و الحمد لمحجوب العالمين.

(۳۴) بسم الله العزيز المتعال

هذا كتاب نزل من لدى العزيز الوهاب لمن اراد الله و انقطع
 عن كلّ مشرك مرتاب. طوبى لك بما وفيت بميثاق الله و ما
 نقضت عهده بعد الذى وجدنا النفوس في خوف و اضطراب
 ان استمع مرّة بعد مرّة ثمّ في كرّة اخرى بانه هو الله لا اله الا هو
 و الذى جاء من سماء الروح انه لبرهان الله في المبدء والمآب. قل
 يا قوم تالله ان ربكم العلى الاعلى من هذا الافق الابهى يناديكم و
 يدعوكم الى نفسه اتقوا الله يا اهل الحجاب. قل من احتجب
 عنه لا يصدق عليه حكم الايمان وانه ممن خسر و خاب و
 الذين توقّفوا في هذا الظهور و يدعون الايمان بمظاهر القبل
 مثلهم كمثل اهل الكتاب ان الذينهم اتوا التوراة و الانجيل
 اولئك يدعون الايمان في انفسهم ان هم الا مفترّ كذاب و
 كذلك ملل الاخرى كلّ تمسّكوا بما عندهم و كفروا برّب
 الارباب. كذلك القيناك بالحق و انزلنا اليك الآيات عن يمين
 العرش لتشكر الله ربك و تعرف الذينهم كانوا في مرية و
 شقاق و البهاء عليك و الروح عليك و على من معك من
 لدن مقتدر تواب.

(۳۵) بسم الله المقتدر السلطان

هذا كتاب من المسجون الغريب الى الذى آمن بالله العزيز
الواحد الفريد. الا تعبد الا اياه انه يكتفيك بالحق و انه ذو
القوة المتين. ينصر من يشاء بسلطانه و انه على كل شى قدير.
له الجود و الفضل و انه بكل شى عليم. قل انه ظهر من قبل
باسم على قبل نبيل و في هذا الظهور باسم حسين قبل على قل
هذا لذات حروف السبع ان انتم من العارفين و بشرتم به في
الواح الله العزيز الحميد. قل انه كان مبشراً بنفسى ان اقرؤا
البيان لتكونن من المطلعين. قل لولا هذا ما كان ذلك و انه
شهد بذلك و انتم من الغافلين. قل انه حى في الافق الاهى
فتبارك الذى اشرق من هذا الافق المنير. و قال قد قرب
الزوال انتم راقدون كما وجدناكم من الراقدين. كذلك
علمناك و ما القيناك ليكفى العالمين. لو يتفكرن في هذا
الامر اقل من حين و الذين كفروا لا ينفعهم شى الا قهر
ربك و انه لذوالبطش الشديد و الحمد لله رب العالمين.

(۳۶) بسم من استقرّ علی عرش التّوحید

ای عبد الغنی بشنو ندای غنی متعال را بلسان ابداع احلی. الیوم یومیست که باید هر نفسی منقطعاً عن کلّ الجهات بذکر سلطان آیات مشغول شود. لا تنظر الی ما ذکر بل بما اشرق من هذا الافق الذی منه طلعت شمس العظمة و الاقتدار. به تمام جد و جهد بر نصرت امر قیام نما زود است که ثمرات اقبال و اعمال را اهل حق در ملکوت مشاهده نمایند. الیوم یوم عجز و ابتهاج است. نیستی بخت محبوب بوده و خواهد بود و هر نفسی باین مقام فائز شد عندالله از اهل مدائن بقا محسوب است. بسا از نفوس که بکلمه‌ای از سلطان احدیه محروم و ممنوع مانده‌اند. الواح منزله از سماء مشیت الهیه در هر شأنی نازل. ذکری باقی نمانده مگر آنکه از قلم اعلیٰ جاری شده و سؤالی مشاهده نمی‌شود مگر آنکه جواب آن از افق سماء معانی مشرق و لائح گشته اگرچه بسیاری از آنچه نازل شده لضیق وقت و طغیان اهل عناد مفقود و محو شده ولکن در تحصیل آنچه موجود است همت نما تا بیقین کامل شهادت دهی که جمیع ما ذکر و یذکر از قلم قدم جاری گشته و اینکه سؤال از شعر مثنوی نمودید الیوم حیف

است قلم اعلیٰ در این اذکار جریان یابد آیا ملاحظه نموده‌ای که نقطه اولی و ذکر اعلی می‌فرماید "ذکر او لاله‌الآنا ان یا خلقی ایای فاشهدون" خواهد بود و مع‌ذلک در سنین قبل از قلم قدم در این مقامات جاری شده آنچه کفایت نماید و همچنین از حروفات مقطعات سؤال شده بود در ایام توقّف نیر آفاق در عراق آیات لا تحصی در این مقامات نازل بعضی از آن ارسال شد لعمری لو تنظر ببصر الحديد لتجد منه ما يجعلک طائراً فی هواء الحکمة و البیان. تفکر در آن آیات منزله محبوب لآنا اودعنا فی غیاهب تلک الاشارات اسرار ربک مطلع الآیات اجر معانی در او مستور و حکم بالغه ربّانی در او مکنون طوبی لمن عرف و قال اشهد یا الهی انک انت العلیم الخبیر. و همچنین از قبل در یک فرد از مثنوی بعضی بیانات از قلم امر جاری ارسال شد فی الحقیقه معانی ما سألت و ما لم تسئل کلّها در او مستور و مسطور. و دیگر از آیه مبارکه "الم غلبت الروم" سؤال نموده بودند در این مقام ذکری از سلطان مذکور از قبل نازل تفحص لتجد و تکون من العارفين ولكن به غصن اعظم امر فرمودیم مجدداً آن آیه مبارکه را تفسیر نماید و ارسال دارد و

دیگر آنکه در مشارق ظهورات و مطالع آیات الهی ذکر رفته بود. مخصوص در الواحی ذکر اسماء و کینونتها و اشراقها و حقیقتها و مبدئها و آثارها و صعودها و نزولها در جواب یکی از احبّا در ارض سرّ از مصدر امر نازل طوبی لمن یجد و یقرء و یقول لک الحمد یا اله العالمین. در رساله بدیع که به اسم یکی از خدّام از سماء مشیّت نازل تفکرّ نمائید کشف بعضی مطالب مقنّعه در آن الواح منیره من لدی اللّٰه مالک البریّة شده نسئل اللّٰه بان یوفّقک فی کلّ الاحوال و یجعلک من الذین فازوا بما اراد اللّٰه لهم فی المبدء و المال. لو شاء اللّٰه و اراد از بعد الواح اللّٰه می رسد به آن فائز خواهید شد ذکر من قبلی عبدنا الذی سمّی بالمجید قل طوبی لک بما اقبلت الی قبله الآفاق، هنیئا لک و لمن شرب كأس الحیوان من انامل رحمة ربّه الرّحمن فی هذا الیوم الذی جعله اللّٰه قرّة الاّیام لا تحزن عن البعد کم من بعید حکمنا له القرب و کم من قریب أنّه هو فی النّیران کن کما اراد مولاک أنّه لا یجّب لمن اراده الاّ ما اراد لعباده الاخیار. طوبی لک بما جرى ذکرک من القلم الاعظم و نطق باسمک لسان ربّک الغفّار ثمّ اذکر السّميع قل ان استمع ما ینادیک به مالک القدر من شطر منظره الاکبر

ثم ذكر البشر قل تالله قد انشق القمر و استقرّ جمال القدم
على عرش اسمه الرحمن الرحيم. طوبى لاذن سمعت نداء ربه و
قال بلى يا محبوب السموات و الارضين طوبى لك بما اقبلت
الى قبلة العارفين و ذكرت بلسانه اذ كان مسجوناً في هذا
السجن العظيم قد سمي هذا السجن بالسجن الاعظم تفكروا
فيه لتعرفوا ما اراد ربكم العليم الحكيم. و من قبل كنا تحت
السلاسل و الاغلال اذ كنا في السجن الاشرار في ارض الطا و
مع ذلك ما سمي بالاعظم كذلك نبأك مالك الامم لتكونن
من المتفرسين. ثم اذكر من سمي بالاسم الاعظم قل ان اشكر
ربك بما ايدك على عرفان نفسه في هذا اليوم الذي فيه
اخذت الزلازل قبائل الارض كلها و خرقت احجاب الاوهام
بهذا الاسم الذي به ظهرت اعلام امر ربك العزيز العلام و
ظهر ما هو المكنون ان احمد الله بما ايدك على الاقبال الى
افق الجمال و رزقك ما نزل من سماء اسمه القيوم توكل عليه
في كل الامور قل لك الثناء يا مالك الغيب و الشهود طوبى
لك بما فزت بعرفان ربك بعد الذي اعرض عنه كل مشرك
مردود. زين صدرك بطراز العرفان و قلبك بذكر الرحمن و
لسانك باسمه المهيمن على كل شاهد و مشهود ان افرح بما

نزل لك عن جهة العرش آيات بيّنات التي لا تعادلها ما خلق
 في السموات و الارض ان ربك هو المهيمن القيوم يا احبائي
 لا تحزنوا من شئ توكلوا على الله لعمرى قد قدر لكم ما لا
 يعتريه الفناء انه هو العزيز الودود. اى غنى ان شاء الله لم يزل
 ولا يزال به عنايات مشرقه از مطلع جمال فائز و بكمال روح و
 ریحان در نصرت امر رحمان به بیانات حسنه و مواعظ بالغه
 مشغول باشی این است خیر اعظم و فضل اقدم و در جمع
 کلمات الهیه سعی بلیغ لازم آنچه می توانی تحصیل نما و به آن
 مشغول شو. از قلم اعلیٰ از اهل بها محسوبی یکفیک هذا
 الفضل ان اشکر و کن من الشاکرین و الحمد لله رب العالمین
 کبر من قبلی على وجه احبائى ثم بشرهم بذكر ربهم الکریم.

(۳۷) بسم من یمشی و ینطق فی السّجن

یا نعمه الله از برای نعمت مراتب لا نهاییه بوده و خواهد بود. در کتاب پروردگار تو و پروردگار عالمیان اول نعمتی که به هیكل انسانی عنایت شد خرد بوده و هست و مقصود از او عرفان حق جلّ جلاله بوده اوست مدرک و اوست هادی و اوست مبین و در رتبه ثانیه بصر است چه که آگاهی عقل از گواهی بصر بوده و خواهد بود و همچنین سمع و فؤاد و سایر نعمتها که در هیكل انسانی ظاهر و مشهود است. تعالی تعالی قادری که این قوا را در شخص انسانی خلق فرموده و ظاهر ساخت در هر کدام آثار عظمت و قدرت و قوت و احاطه حق جلّ جلاله ظاهر و مشهود است در قوه لامسه تفکر نما که جمیع بدن را احاطه نموده مقرر سمع و بصر واحد و مقرر او تمام بدن جلّت عظمته و کبر سلطانه این در مقام انسان ذکر شد ولکن نعمت کلیه حقیقیه الهیه نفس ظهور است که جمیع نعمتهای ظاهره و باطنه طائف حول اوست. در حقیقت اولیّه مائده سمائیّه او بوده و خواهد بود اوست حجّت اعظم و برهان اقوم و نعمت اتم و رحمت اسبق و عنایت اکمل و فضل اکبر هر نفسی الیوم اقبال نمود

او بنعمت الہی فائز است ان اشکر ربّک بهذا الفضل العظیم
و قل لک الحمد یا مقصود العارفين البہاء علی اییک و علیک
و علی کلّ موقن مستقیم.

(۳۸) بسمه الباقي العليم الحكيم

تبارك الذى انزل الآيات بالحق و انطق بها كل شئ بثناء
مطلع امره الذى به ظهرت سلطنته الله و اقتداره على من فى
السّموات و الارضين و بما تمّت حجّته و احاط برهانه و أنّها
عند اهل البهاء لهيكل الذى ظهر بالاسم الاعظم و ينطق أنّه لا
اله الاّ هو المقتدر القدير لو قيل أنّه لمطلع الآيات لحقّ لا ريب
فيه و لو قيل أنّها نفسه قد نطق بالحق يشهد بذلك لسان الله
ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين يا ايّها الذّاكر قد سمعنا
ذكرك و حضر لدى الوجه كتابك و وجدنا منه شوقك و
اشتياقك الى الله ربّك و ربّ العالمين نسئل الله بان يوفّقك
على ما انت عليه فى حبّ موليك و يرزقك ما نزل من سماء
الفضل و يسقيك من الكأس الّتى من شرب منها فاز بكلّ
الخير من لدن عليم خبير. طوبى لك بما حضر كتابك و
اجابك المظلوم بهذا اللوح المبين. لو عرف الناس لانفقوا ما
عندهم و ارواحهم ليتحرّك على اسمائهم قلمى الاعلى ولكنّ
اليوم احتجّبوا بما اتّبعوا مطالع الاوهام انّ ربّك محصى كلّ
علم فى لوح حفيظ. ان افرح بذكرى آياك ثم اقرء اللّوح أنّه
يجذبك الى مقام لم يحط به الاّ الله العزيز الحميد.

(۳۹) بسم الدائم الباقي العليّ العظيم

شهد الله أنّه لا اله الاّ هو و الذي ظهر أنّه لمطلع امرى بين
عبادى و مشرق وحيى لمن فى السموات و الارضين و الذي
آمن به أنّه آمن بنفسى و قام على ذكرى و نصر امرى و
الذى اعرض أنّه كان معرضا عنى فى ازل الازال كذلك قضى
الامر من قلم قضائى فى لوح ما اطلع به احد الاّ علمى الذى
احاط الكونين.

(٤٠) بسمه الدائم بلازوال

سبحان الذى نزل الآيات بالحقّ و جعلها رحمة للعالمين. أنّه لا يمنع شئ عمّا اراد يفعل ما يشاء بسلطانه و يحكم ما يريد. قد ظنّ المشركون بانّ البلاء يمنع البهاء عمّا اراد الله مالک الاسماء. قل لا و فاطر السّماء أنّه لا يمنع شئ عن ذكر ربّه العزيز الحميد. اذا وردنا السّجن اردنا ان نبّلع الملوك رسالات ربّهم العليم الخبير قد حضر لدى الوجه احد من العباد القينا عليه كلمة من لدنّا اذا اضطربت اركانه امسكناه بقدرة من لدنّا ان ربّك هو المقتدر القدير. ثمّ القينا كلمة اخرى اذا تبهّج فى نفسه و نفخنا فيه روح القدرة و الاقتدار و ارسلناه بلوح ربّك المختار الى من اراد ربّك العزيز الحكيم. ليعلم الكلّ أنّه لا يمنع البلاء عمّا اراد فى سبيل الله خالق الاشياء. يدع الامم الى مالک القدم و لا يمنع سطوة الذينهم كفروا بالله العزيز الجميل كذلك قصصنا لك ما قضى من قبل لتطلع بسلطان ربّك و تكون من الشّاكرين. اذا فزت بلوح ربّك قل لك الحمد يا اله العالمين بما جرى ذكرى من قلم امرک اذ كنت مسحوناً بايدى المشركين.

(٤١) بسمه العلىّ الابهى

سبحان الذى نزل الآيات فى كلّ صباح و مساء و ما آمنوا بها
 الاّ الذين اخذتهم ارياح مشيئة ربهم الرحمن قل يا قوم فانصفوا
 فى هذا الغلام ثم اتقوا الله يا اولى البيان و لا تكفروا بالذى
 جائكم بايات علىّ ثم ببرهان محمد و بما لا ظهر شبهه فى
 الاكوان قل اتمارون الذى جائكم عن مشرق الامر بقدره و
 سلطان اّنه رأى من آيات ربه ما لا يذكر بالبيان قل ما زاغ
 بصر الروح اّنه حينئذ لبا المنظر السبحان و يدعوكم الى الله
 العلىّ الاعلىّ فى هذا الافق الابهى و ما يريد منكم جزاء ان
 اجره الاّ علىّ الله المقتدر العزيز المتان طوبى لك يا عبد بما
 آمنت بالله و خرجت عن حزب الشيطان ان احفظ نفسك
 من بعد لانّ الذينهم كفروا و اشركوا بالله قد ظهوروا على
 مكر ما شهدت عين الابداع شبهه ان هم الاّ فى خسران و
 الروح عليك و على من عرف الله فى هذا الظهور ثم استقر
 على عرش الايقان و الحمد لله الملك المقتدر العزيز الحنان.

(۴۲) بسمه الغفور الکریم

امروز روزیست که کلّ احباب باید بشطر وهّاب ناظر باشند و بخدمت امر الله قیام نمایند در امر این مسجون بیصراحی و قلب لطیف تفکرکن تالله لو احد یتفکر فیہ و فیما ظهر من عنده من ظهورات سلطنته و اقتداره و شئونات حکمته و اوامره ليقوم بین الامکان و یصحیّ اشهد ما ظهر فی الابداع مثلک ولا فی الاختراع شبهک انت الذی اظهرت سلطنته الله و اقتداره و بک رفعت اعلام الهدایة بین البریة و انتک انت المقتدر القدير ملاحظه نما مع آنکه در سجن اعظم به بلائی لا تحصی مبتلا در جمیع احیان قلم اعلیٰ بذکر مالک اسماء مشغول و متحرک است همچین باید نفوس مقبله به تمام همت بر خدمت امر قیام نمایند و سلسیل عرفان که از بحر بیان رحمن جاری است بر عباد الهی مبذول دارند تا کلّ بحیوة باقیه فائز شوند و از اثواب خلقه عتیقه فارغ گردند و من غیر سترو حجاب بوجه حق توجّه نمایند این است تکلیف کلّ ای عبدی حسین بگوش جان ندای الهی را اصغا نما و مشیّت و اراده خود را در مشیّت و اراده او فانی نما یعنی نخواه مگر آنچه را او خواسته قد عفا الله عمّا سلف ان

شاءالله باید از بعد به آنچه مأمور شده عمل نمائی و ساقی
این خمر باقی باشی این است فیض اعظم که از بحر قدم
فیضان نموده ان اشرب و کن من الشاکرین.

(٤٣) بسمه القیوم على الاشياء

قد بعثنا نفحة من نفحات الرضوان على هيئة اللوح و ارسلناه اليك لتقرّ به عينيك و عيون الاخيار ان استمع نداء مالك القدر من شطر منظره الاكبر انه لا اله الا هو العزيز السلطان قل يا قوم لا تتكلموا في الغيب و لا تفتروا على الله الذي خلق كل شئ بامر من عنده اتقوا يا اهل الضلال قل يا ملاء المشركين لو تنفكروا بدوام الملك و الملكوت لا تعرفون الغيب لا تكلم اعرضتم عن الذي به يعرف الغيب و اشرقت آياته من افق الاقتدار أتذكرون الذي ينطق من عنده و تدعون العبودية للغيب تالله ان انتم الا في غفلة و ضلال ان الغيب من افق الشهود ينطق الحين و يقول يا ملاء البيان أكفرتم بالرحمن بعد الذي به ظهر حكمى بين العباد و به ارتفعت رايات الامر في كل البلاد أنك انت يا ايها العبد لا تحزن بما يخرج من افواههم ثم اثبت على حب مولاك و قل لك الحمد يا الهى بما عرفتني نفسك بعد الذي اعرض عنها اكثر اهل الديار. اى ربّ انا الذي سمعت ندائك و اقبلت الى وجهك اسألك باسمك الاعظم بان لا تطردني عن بابك الذي فتحت على وجه من في ارضك و سمائك ثم اجعلني من الذين استقاموا

فی حبّک و رضائک انّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الاّ
انت المتعالی العزیز الوهّاب.

(44) بسمه المتعالی العلیّ العظیم

طوبیٰ لک یا امتیٰ بما تشرّف کتابک اذ فاز بمنظر المسجون
فی هذا السّجن المین و نزلّ لک ما لا یعادله شیء فی الابداع انّ
ربّک هو العلیم الخیر ان اشهدیٰ بما شهد به مالک القدم فی
لوحه الاعظم انّہ لا اله الاّ هو و الذی ظهر انّہ لمطلع الغیب لا
ریب فیہ انّہ هو العلیّ العظیم. ان احمدی ربّک فی کلّ
الاحوال بما تکلم بذکرک فی هذا المنظر الکریم الحمد لله
مقصود العالمین.

(٤٥) بسمه المشفق الكريم

يا امتى و يا ورقتى الحمد لله بانوار يوم الله فائز شدى نداى
مقصود عالميان را شنيدى و باو اقبال نمودى در ايامى كه
رجال و نساء محجوب و غافل مشاهده شدند الا من شاء الله
به يقين ثابت مبين بدان يك كلمه اگر اليوم از براى نفسى
نازل شود او بكل خير فائز است. كلمة الله خير لك عما
خلق فى الارض و السماء مكرّر در ساحت اقدس ذكرت
بوده و بذكر حق جلّ جلاله فائز شدى. انا نذكر فى هذا
المقام عبدى الذى صعد الى الرفيق الاعلى و سمي بعبد الحميد
فى ملكوت الاسماء يا حميد عليك بهائى و عنايتى و رحمتى التى
سبقت من فى السموات و الارضين اشهد انك سمعت ندائى
و اقبلت الى افقى و توجهت الى وجهى المنير انت الذى
كنت مذكورا لدى المظلوم طوبى لك و لمن ذكرك بهذا
الذكر الذى به تحرك كل عظم و قام كل قاعد و نطق كل
لسان كليل ان افرح بما ذكرك قلمى الاعلى قبل صعودك و
بعده و كان معك حين ارتقائك الى الله العزيز الحميد البهاء
المشرق من افق عنايتى عليك و على الذين فازوا بذكر الله
المقتدر العليم الحكيم.

(٤٦) بسمه المقتدر علی ما اراد

انّ الکریم یذکر عبده الرّحیم لتجذبه آیات ربّه الی مقام تنطق
 فیه الذّرات الملک لله منزل الآیات کن علی شأن لا تحزنک
 شئونات الخلق و لا تمنعک احجاب کلّ غافل مرتاب ینبغی
 لكلّ من اقبل الی الله ان یرکب قویّاً بقوّة ربّه و ناطقاً بذکره
 بالحکمة و البیان انا نوفی اجور الذین حملوا الشّدائد فی سبیلی
 انه هو المعطى الوهاب. نوصیکم یا احبائى بالسکون و الوقار
 و بما یرتفع به امر الله فی الدّیار. لا تحزنوا من شئّ انه معکم و
 یؤیدکم علی ما قدر فی الزّبر و الالواح ذکروا الناس بالله و
 آیاته لعلّ یجدن عرف الظّهور و یتوجّهن الی الله مالک الانام
 من توجّه فلنفسه و من اعرض فعلیها انه هو المقدّس عمّا عند
 الناس و انه هو الغنیّ المتعال.

(٤٧) بسمه المهيمن على الاسماء

ان يا قلمى الاعلى ان اذكر من توجهه الى الله وسمع ندائه و فاز بايامه و اجاب موليه اذ اعرض عنه العباد ليأخذه جذب رحيق الآيات على شأن يقوم على الامر و ينصر ربه الرحمن بين الامكان. انا نؤيد الذين حرّكتهم نفحات الذكر و اقبلوا الى الله العزيز الوهاب. قد فاز كتابك بالمنظر الاكبر و توجهه اليه طرف المظلوم اذ كان مسجوناً بين الذين غفلوا عن الامر و قاموا على الاعراض. قرئناه و سمعنا ما ناديت به الله ربك لعمرى وجدنا منه عرف حبك موليك و نزلنا لك هذا اللوح الذى به تنجذب افئدة الابرار. سيفنى كل شئ و يبقى لك ما نزل من قلم الامر فى هذا الكتاب. لو كنت حاضراً حين النزول لآخذك جذب الوحي على شأن وجدت ذاتك طائراً الى مقام تخطف منه الابصار. اياك ان يحزنك اعراض الذين كفروا قم على الامر باذن ثم ذكر العباد بما نزلناه فى الزبر و اللوح ان اسق الناس من كأس عطاء ربك ليتوجهن الى سوى الصراط قل يا قوم قد اتى الوعد و ظهر الموعد بنور به اشرق العالم و يمشى قدّامه ملكوت الحجّة و البرهان اياكم ان تمنعكم الاوهام عن هذا الفضل الاعظم دعوها عن ورائكم

مقبلين الى مشرق الانوار. هذا يوم فيه ينادى لسان العظمة
الملك لله الواحد المختار و الورقاء تنادى على السدرة المنتهى
الملك لله الواحد العزيز الغفار. قل لو تتوجهن بأذان واعيات
لتسمعن من كل الاشياء ما يجذبكم الى الغنى المتعال. قل
سبحانك اللهم يا الهى انا الذى حرّكتنى ارياح الطافك فى
ايامك الى ان سمعت ندائك الاحلى و اقبلت الى افقك
الاعلى اسألك باسمك الذى به انار العالم و استقرّ على العرش
جمال القدم بان تجعلنى خادماً لامرك و ناطقاً بذكرك ثم
اكتب لى ما كتبه لاصفيائك الذين وفوا بميثاقك انك انت
المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العليم الحكيم.

(٤٨) بسمه المهیمن علی الاسماء

یا نورالله یدکرک مظلوم الآفاق من شطر السّجن و یدعوک
الی الله ربّ الارباب. قد حضر من هاجر فی سبیلی و ذکر
اسمک ذکرناک بآیات لا ینقطع عرفها بدوام اسماءالله ربّک
مالک المآب. اشکر الله بهذا الفضل الاعظم و قل لک الحمد
یا مالک الرّقاب و لک الثناء یا مطلع الآیات.

(٤٩) بسمه المهيمن على العالم

قد حضر لدى المظلوم كتاب و كان فيه اسماء الذين توجهوا الى الله المهيمن القيوم. انا نذكرهم بالحق فضلاً من لدنا انه هو المشفق الغفور العطوف. ان المذكور يذكر كجزء ذكر كآياه ان فضله احاط الغيب و الشهود ان احمد الله بذلك ثم استقم على الامر و توكل عليه في كل الامور.

(۵۰) هو العزيز المحبوب

ان اشكر الله بما حضر اسمك لدى العرش و نزل لك من سماء
عطاء ربك ما لا يعادله شئ في الوجود. كن ناطقاً باسم
موليك و راضياً بما قدر لك في لوحه المحفوظ. لا تحزن من
شئ ان افرح بالذي يناديك من هذا المقام المحمود كذلك
يسمعك القلم صريره الاعظم من لدن هذا الغريب المظلوم.

(٥١) هو المنادى فى كلّ الاحيان

قد سمعنا نداءك واجبناك بهذا اللوح الممنوع لتوقن برحمته الّتى
سبقت الكائنات و فضله احاط الغيب و الشّهود ان اسبح فى
بحر عناية ربّك و سبح باسمه العزيز المحبوب.

(۵۲) هو المتعالی المقدّس العلیم الحکیم

تفکر فی فضل مولیک اّنه یدکرک بما ذکرته لعمری لو تعرف
هذا الفضل حق العرفان لیأخذک الفرح و الابتهاج علی شأن
لا تحزنک مکاره الدّنیاء و لا ضوضاء النفوس اّنه فی السّجن
یذکر احبّائه و یرسل الیهم فی کلّ الاحیان نفحات الرّحمن
لیقرّهم الی العزیز الودود.

(٥٣) بسمه الناطق في ملكوت البيان

ذكر من لدنا لمن توجه الى الله و فاز بانوار الوجه اذ ظهر
 بالحق بسلطان عظيم. خرج من بيته متوجهاً الى المقصود و
 قطع البر و البحر الى ان ورد حظيرة القدس مقام الذي فيه
 ارتفع نداء الله الملك الحق العليم الحكيم و حضر لدى العرش
 و سمع النداء من مطلع العظمة و الكبرياء و تشرف بقاء الله
 رب العالمين و كان مستظلاً في ظل ربه الى ان تم الميقات
 امرناه بالرجوع الى ديار الله و بلاده ليذكر الناس بهذا النبأ
 العظيم. اياك ان تحزنك الدنيا و شئونها دعها مقبلاً الى ما
 امرت به من لدن عليم خبير ذكر الناس في ايام ربك و
 بشرهم بما سمعت و رأيت في هذا المقام الكريم قل يا قوم انه
 يذكركم في كل الاحيان و يدعوكم الى ربكم الرحمن على
 شأن ما توقف قلمه الاعلى و ما انقطع ندائه الاحلى توجهوا
 بالقلوب و لا تكونن من الغافلين هذا يوم فيه انار مشرق
 العرفان بهذا الاسم الذي به انصعق من في السموات و الارض
 الا من شاء ربك العزيز الحميد. كن ارق من نسائم الربيع
 لتتهتز بك اشجار الوجود و تثمر بفواكه الذكر و البيان هذا
 ينبغي لمن تمسك بهذا الذيل المنير كبر من قبلى احبائي و كن

لهم اجنحةً ليطيرنَّ بها في هواء عرفانٍ و ينطقنَّ بذكرى البديع
قل يا احبائي ان استقيموا على الامر باسمي و سلطاني على شأن
لا يمنعكم ضجيج الغافلين عن صراطى المستقيم و توكلوا على
الله في كل الامور انه يحفظ من يشاء و ينصر من نطق بذكره
الجميل ثم اسق من يتقرب اليك رحيق الطاف ربك ليقبل
بتمامه الى هذا الافق المنير البهاء عليك و عليهم و على الذين
توجهوا الى الله و فازوا بالرحمة التي سبقت العالم والفضل
الذي احاط كل صغير و كبير.

(٥٤)

بسمى الابهى

قد اتى ربيع الفضل و تمر فيه ارياح رحمة الرحمن. طوبى لمن
اقبل اليها و وجد ما احيت به الارواح. انا نسمع فى كل
الاحيان نداء الاشياء فى ذكر ربها مالك الاسماء ولكن القوم
فى غفلة و حجاب. يا اهل البهاء ان انصروا ربكم فاطر
السماء انه يذكركم فى السجن الاعظم و يدعوكم الى الله
مالك الرقاب دعوا ما يمنعكم عن صراط الذى ظهر بالحق و
انبدوا ما عندكم من الاوهام. تالله قد ظهر قلم به انكسرت
الاقلام و نقضت الاعلام لو ينطق بما ينطق السدرة فى صدره
ينجذب العالم شوقاً الى الله مالك القدم الذى كان بين ايدى
الاشرار كذلك اظهرنا ما اهتز به ملكوت البيان. طوبى لاهل
العرفان الذين دعوا الامكان مقبلين الى وجه من ينطق بين
الارضين و السموات و كذلك انزلنا النعمة الابدية من سماء
هذا الفضل الذى احاط الآفاق. انما البهاء عليك و على
اخوانك الذين يجدون عرف الرحمن من هذا الكتاب .

(۵۵) بسمه الاعظم الاقدم

ذكر من لدنا لمن تحرك من ارياح ايام ربه و اقبل الى مطلع
الوحي ليجعله مستقيماً على الامر على شأن ينطق بهذا الاسم
منقطعاً عن العالمين. فاعلم انا طوينا سماء الاوهام و بسطنا
بساطاً آخر ان ربك هو المقتدر الحكيم. قل يا قوم دعوا
الظنون و خذوا ما يأمركم به هذا الاسم المكنون الذي ظهر
بسلطان مبين قل اياكم ان تحجبكم اشارات الذين يمشون في
بيداء الهوى. دعوا الوري مقبلين الى الذي ينطق بالحق في هذا
المقام الكريم. قد ذكر اسمك لدى العرش و نزل لك ما لاح
به افق الوجود ولكن الناس اكثرهم من الغافلين. كن ثابتاً على
الامر و راسخاً في الدين على شأن لا تمنعك حجبات المريين
ان اشهد بما شهد الله بوحدانية ذاته و فردانية نفسه المهيمنة
على العالمين. ثم اذكر العباد في هناك من قبل هذا المظلوم
ليجذبهم الذكر الى الله العزيز الحميد. ان اطمئن بفضل الله و
رحمته ثم ذكر الناس لعل يقومون و يتوجهن الى هذا الافق المنير
كن خادماً لامرى و ناطقاً بذكرى و مثنياً بثنائى الجميل. انما
البهاء عليك و على الاماء اللائى كن معك من لدن عزيز
حكيم .

(۵۶) بسمی الاقدس الاعظم

قد حضر کتابک و فاز بقاء ربّک و سمعنا ما فيه و اجبتناک
رحمة من لدنا و انا الرحمن الرحيم. قد علمنا ما خطر ببالک
انّ ربّک هو العليم الخبير. ما ينبغي لک اليوم انّہ استقامتک
على امر ربّک لعمری انّ هذا الامر عظيم. فاستقم على شأن
لا ترلک وساوس العباد انّ ربّک هو المعلم الحكيم قل يا الهی
ایدنی على ذکرک و ثنائک و قدرلی ما ینفعنی فی الدنیا و
الآخرة انّک انت المقتدر القدير.

(٥٧) بسمى الاقدس الاعظم

يا امتى قد ذكر ذكرى في محضرى و يذكرى لسان عنايتى
 فى ملكوت ظهورى العزيز البديع ان اشكرى ربك بما اظهر
 منك من توجه الى مقرّ العرش ودخل سرادق الكبرياء و سمع
 نداء ربه الابهى انه هو الفضل القديم. اى فضل اعظم من ذكرى
 اياك تمسكى بحبل الطاف ربك ثم اتبعى صراطى المستقيم
 اياك ان تمنعك حجبات الذين اتبعوا كل متوهم بعيد. ان
 افرحى بما فرت بالفرح الاعظم الذى يدع الناس
 الى العليم الخبير. طوبى لك ولابنك الذى حضر فى السجن و
 للذين اقبلوا الى الله الفرد الخبير. نسئل الله ان يوفق الكل على
 خدمة امره و العمل بما يحب و يرضى انه هو العزيز الحميد.

(۵۸) بسمی الباقي الدائم

یا امتی قد حضر کتابک و قرئناه بفضل من عندنا و اجبتناک
بہذا اللوح المنیع. ان افرحی بما ایدک اللہ علی عرفان مطلع
آیاته اذ اعرض عنہ اکثر الخلق ان ربک ولی الصالحات و
مولی الصالحین. لا تحزنی من شیء ان اذکری مولیک القدیم
انہ یدکر کل امة توجہت الیہ ان ربک لہو الغفور الکریم قد
قدر لاجباتہ ما ینفعہم فی الدنیا و الآخرة انہ لہو المعطى
الکریم.

(٥٩) بسمى الذّاكر و المذكور

كتاب نزلناه لامة من امائى التى سمعت ندائى و فازت بايامى
و وجدت عرف ظهورى من رضوان بيانى و اقبلت الى بحر
فضلى و الطافى لتطمئنّ بفضل موليها الغفور الكريم. انا نقرب
من اراد التقرب الى شمس فضلنا التى احاطت انوارها العالمين و
نلقى على الخلق ما تنطق السدرة فى هذا الصدر الممرد المنير. انه
لمخزن آيات الله و مكن علمه المحيط ان الذى فاز اليوم
بعرفانه يبشره الملاء الاعلى سوف يرى و ينظر ما قدر له فى
ملكوتى العزيز البديع.

(٦٠) بسمى الذى به اشرق نير البرهان

هذا كتاب ينطق بافصح البيان فى الامكان الله لا اله الا هو
العزير الوهاب. هذا يوم فيه فتحت ابواب الفضل و العطاء
طوبى لمن اقبل و فاز و ويل لكل غافل مرتاب. يا محمد قبل
رحيم اسمع النداء من شطر السجن انه يجذبك الى الله مالك
الرقاب قل يا معشر البشر قد اتى الوهاب و غرّدت حمامة
الفردوس على اعلى الاغصان الملك لله رب الارباب. اذا
وجدت نفحات الوحي من آيات ربك قل لك الحمد يا
مقصود العالم و لك الشاء يا محبوب الامم اسالك بانوار
ظهورك و بالاسرار المكنونة فى علمك ان تؤيدنى على عمل
لا ينقطع عنه عرف رضائك اى ربّ انا عبدك و ابن عبدك
اكون مقرأً بظهورك و سلطانك و معترفاً بما انزلته فى
كتابك اسالك ان تؤيدنى على ذكرك و ثنائك بين عبادك
لا اله الا انت العزيز الفضال.

(٦١) بسمى الذى به اشرق نير البرهان من افق سماء البيان

كتاب انزله مالک القدم فى السجن الاعظم لمن اقبل الى الله
رب العالمين ليحذبه بيان الرحمن الى ملكوت الايقان ويشهد
بما شهد الله انه لا اله الا انا العليم الحكيم. يا ابراهيم سمعنا ندائك
اجبتناك بهذا اللوح البديع. نسئله تعالى بان يجعله سراجاً امام
وجهك و نوراً بين يديك ليحفظك من ظلمات الارض و
طغاتها و يبشرك بما قدر لاوليائه فى كتابه المبين. اشكر الله بما
حضر كتابك لدى المظلوم و فاز باصغاء ربك الفيض
الكريم. قل الهى الهى لك الحمد بما ايدتني على الاقبال اليك و
عرفتني مشرق وحيك و مصدر امرك اسألك بصرير قلمك
الاعلى و حفيف سدرة المنتهى و بنار محبتك التى بها اشتعلت
افئدة اهل الفردوس الاعلى و الجنة العليا بان تؤيدني على
الاستقامة على امرك و القيام على ذكرك و ثنائك و خدمة
اوليائك انت الذى لا يعجزك شئون خلقك و لا
تضعفك قوة امراء عبادك تفعل ما تشاء و تحكم ما تريد و
انك انت القوى الغالب القدير. يا ابراهيم طوبى لك بما نزل
لك ما يشهد لك احفظ هذا المقام الاعظم باسمى العزيز
الحكيم. ثم ابشرك بما اردته من بحر عناية ربك الكريم انه

غفر الّتی صعّدت ثمّ الّذی اردت غفرانه انّ ربّک هوالمشفق
الغفور الرّحیم البهاء علیک و علی ضلعک و علی الّذین ما
منعتهم شئونات الخلق عن الحقّ قاموا و قالوا الملک لله العزیز
الحمید.

(۶۲) بسمی الذی به الفّ الله بین قلوب اولیائه

حمد مقصود عالم را که در ببحوحه احزان بذکر دوستان مشغول. لازال این مظلوم تحت خطر بوده ولکن خطر اثر نداشت و توجّه و اقبال را منع نمود. امام وجه عالم و امم نازل فرمود آنچه را که علّت حیات و سبب نجاح و فلاح بوده. طوبی از برای نفسی که نفحات وحی جذبش نمود و بافق اعلایش راه فرمود امروز به اعانت اسم اعظم لثالی ایقان و عرفان ظاهر و مشهود نعیم از برای نفسی که به یقین کامل اقبال نمود و از ید عطا رحیق بقاء رغماً للاعدا آشامید و منقطعاً عن العالم باسم اعظم تمسک نمود. اسماء منعش نمود و شبّهات و اشارات حائل نگشت. یا ایها المتوجّه الی الوجه عریضهات به ساحت اقدس فائز. نسئل الله تبارک و تعالی ان یقرّبک فی کلّ الاحوال و یوفّقک علی ما یحبّ و یرضی و یفتح علی وجهک باب الفضل و العطاء انه هو مولی الوری لا اله الا هو الغفور الرّحیم. یا مشهدی باقر قد حضر اسمک لدی المظلوم ذکرناک فضلاً من لدی الله ربّ العالمین. افرح بذکری لعمری لا یعادله ما تراه فی الارض ان ربّک هو الصّادق الخبیر. البهاء علیک و علی اهلک من لدی الله العزیز

الکریم. یا اسد مولیٰ العالم ترا ذکر فرمود بذکری کہ جناح
 است از برای طیران فی ہواء المحبّة و الوداد و نور است فی
 ظلّمة الامکان نسلّ اللہ تعالیٰ ان یجعلک مستقیماً علیٰ حبّہ و
 یسقیک کوثر عرفانہ فی کلّ الاحیان من ید عطائہ اّنه
 هو الفیاض المشفق الکریم. یا فرج اللہ مصباح عالم ما بین اریاح
 مبتلا بر کلّ واضح و ثابت کہ این مظلوم و حزب الہی از
 برای کل نعمت و برکت و ثروت طلبید معذلک بہ عنادی
 مشاهده می شوند کہ شبہ نداشته و ندارد. الامر بیداللہ
 المقتدر القدير. طوبیٰ لک بما اقبلت و فزت بما فاز بہ المقربین.
 یا عبدالعلیٰ علیک بمائی اماء و اوراق را از قبل مظلوم تکبیر
 برسان ہریک لدی المظلوم مذکور بودہ و هست. بشرّهنّ
 بذکری و عنایتی الّتی احاط الوجود من الغیب و الشّہود.
 البہاء من لدّنا علیٰ اولیائی و علیہنّ و علیٰ کلّ ثابت راسخ
 مستقیم. الفضل بیداللہ ربّ العالمین.

(٦٣) بسمى الذى به ظهر ما كان مسطوراً فى كتب الله

يا فرج الله قد اتى الفرج و الناس عنه معرضون قد ظهر
الفرج الاكبر فى هذا المنظر الانور ولكن القوم لا يفقهون.
يسمعون نداء الله ثم ينكرون الا انهم لا يعرفون، يشاهدون
الفرج الاعظم ولكن لا يعلمون، يتبعون اهوائهم و يظنون انهم
محسنون لعمر الله انهم من اصحاب النار فى كتاب الله المهيمن
القيوم. ان اشكر بما توجه اليك وجه الله من هذا المقام
المعروف و ذكرك بايات لا تعادها الكنوز قد حضر كتابك
و قرء العبد الحاضر لدى العرش اجبتاك فضلاً من لدنا و انا
الحق علام الغيوب طوبى لك و لامك و لمن ذكر اسمه فى هذا
المقام المحمود ان استقم على الامر انه ينصرک امرأ من عنده
انه هو المقتدر على ما اراد لا اله الا هو العزيز المحبوب.

(۶۴) بسمی العزیز المستعان

قد کنا مستقرّاً علی العرش اذا ات طیر و طافت حول الوجه
 باجنحة رقم علیها من قلم الصّنع هذا الاسم الذی به ترک
 العشاق کلّ الآفاق مقبلین الی اللّٰه العزیز الکریم. و کان معها
 کتاب رقم فیہ ما عجز عن ادراکہ من علی الارض. قلنا
 طوبی لک بما اخذت کتاب اللّٰه بقوّة من عنده اذ اعرض عنه
 اکثر العباد بما اتّبعوا کلّ متوهّم مریب. کاتها امرت بان تبّلع
 امر مولیها شرق الارض و غربها و سمعنا من هدیها ما تطیر
 به افئدة المخلصین. لعمری لو تتوجّه الاذان الی نغماتها
 لیأخذها جذب الاشتیاق الی مقام تنقطع عن ذکر امکانات
 کذلک قصصنا ما رأیناه و ارسلناه الیک لتشکر ربّک الغفور
 الرّحیم. انک فی البیت و انه فی السّجن الاعظم یذکرک و
 ارسل الیک ما فاح به رائحة مسک البیان بین السّموات و
 الارضین. لمثل هذا المحبوب ینبغی الثناء و لمثل هذا الکریم ینبغی
 ذکر کلّ ذاکر علیم.

(۶۵) بسمی المشرق من افق السّماء

قد فاز کلّ اسم كان في كتابك بذكر ربّك العليم الخبير
اشكر الله بما اّيدك على الاقبال و اخرجك عن مقامك و
نصرک بجنود الغيب و الشّهادة الى ان ادخلک في مقام فيه
ارتفع حفيف سدرة المنتهى و اسمعک و اريک ما منعت عن
اصغائه الآذان و عن مشاهدة العيون. قل الهی الهی عرفک
دلّنی اليک الى ان خرجت من بيتي مقبلاً الى بيتک الحرام و
قطعت البرّ و البحر الى ان دخلت وادّ فيه ارتفع نداء انبيائك
و رسلک لک الحمد يا الهی بما عرفّتنی و علّمتنی و هديتني الى
صراطک المستقيم و مقامک العظيم. اسألک بسماء علمک و
انجمها و شمس بيانک و اشراقها بان تکتب لی من قلمک
الاعلیٰ ما ينفعني في الاخرة و الاولى انت تعلم ما في نفسي و
لا اعلم ما في نفسک انک انت العليم الخبير.

(۶۶) بسمی المقدّس عن الاسماء

قد وجدنا من کتابک عرف الخلوص و اجبناک بهذا الكتاب
ينبغي لك اليوم ان تقوم بالاستقامة الكبرى على امرالله مالك
الاسماء بحيث لا يزلّك نعاق الذين كفروا ولا نهاق الفجّار ان
الشّياطين في المراصد اذا وجدوا الفرصة يزلّنكم عن صراط الله
مالك المبدء و المآب تمسّكوا بذيل عطاء ربّكم الرّحمن أنّه
يحفظكم بالحق أنّه هو المقتدر المختار. قل يا الهى اسألک
باسمک الذى به فاح عرف رحمانيتک فى البلاد بان تحفظنى فى
ظلّ کرمک و الطافک و قدر لى ما هو خير فى کتابک أنّک
انت المقتدر العزيز الوهاب .

(۶۷) بسمی الناطق العليم

يا يحيى اشهد أنّك سمعت النداء و شربت رحيق البقاء من ايدى
العطاء و زرت كعبة الله المهيمن القيوم. و وجدت نفحات
الوحى اذ كنت حاضراً لدى المظلوم و سمعت آياته باذنك و
رايت افق ظهوره ببصرك نسئل الله تبارك و تعالى ان يفتح
على وجهك ابواب العناية و المواهب و اللطاف أنّه هو
المقتدر على ما يشاء بقوله كن فيكون. قل لك الحمد يا الهى بما
انزلت على من سحاب رحمتك امطار فضلك و اسمعتنى
ندائك و هديتنى الى صراطك و نورّت قلبى بنور معرفتك و
سقيتنى ما اجتدبني الى بساط عزك و ساحة قدسك اى ربّ
قدّر لى من قلمك الاعلى ما يجعلنى منقطعاً عن دونك و
متمسكاً بحبلك المتين اى ربّ ايدى على ذكرك و ثنائك و
تبليغ امرك و بما يرتفع به كلمتك العليا فى ناسوت الانشاء
انك انت المقتدر الفرد الواحد العزيز العلام. لازال المذكور
بوده و هستى و لحاظ عنايت بتو متوجه. اولياى آن ارض را از
قبل مظلوم تكبير برسان امروز بايد كلّ عباد را بنار سدره
مشتعل نمايند و بنور امر منور. لله الحمد تجليات نير ظهور از
هرجهتى ظاهر حزب داخله و احزاب خارجه كلّ در اين امر

طالب آگاہی بوده و ہستند. سوف ینظر لهم ماستر عنہم
ان ربک هو المقتدر القدير. البهاء من لدنا علیک و علی من
معک و علی کلّ ثابت مستقیم.

(۶۸) بنام خداوند بی مثل و مانند

قلم رحمن قاصدان یمن عرفان را به بدایع اذکار خود متذکر میدارد که شاید کلّ از خواهشهای خود بگذرند و به امر او ناظر باشند و به اراده او حرکت نمایند و این فضل اعظم است از برای کلّ اگر بیابند و به آن فائز شوند. شکی نبوده و نیست که آنچه را حقّ به آن امر می فرماید اوست کوثر حیوان و محیی ابدان چه که لم یزل و لایزال به احبّای خود ناظر بوده و آنچه سبب نجات و راحت و وصول به حقّ بوده کلّ را به آن امر فرموده. الیوم بر کلّ لازم است که به ردای تقدیس و تنزیه مزین شوند چه که نفوسی که به مشتهیات نفسانیّه متوجّهند قابل مقررّ اطهر و لایق منظر اکبر نبوده و نیستند. حقّ لم یزل بر عرش توحید مستقرّ و از برای او شبه و ندی نبوده و نیست. ان شاء الله به عنایت الله کلّ به این مقام فائز شوند و از دوش منقطع و آزاد گردند. الیوم بر شمالاظم که به خدمت امر قیام نمائید و به استقامت تمام ظاهر باشید بشأنی که کلمات متوهّمین شمارا از ربّ العالمین منع نماید. جز او را فانی دانید و بر حبّش مستقیم مانید. نیکوست حال نفوسی که الیوم کوثر عرفان را از دست

عطای حضرت رحمن آشامیدند. ایشانند افضل ناس و اسبقهم
و اقرهم الی الله. حمد کنید محبوب عالم را که به حبش فائزید
و به ذکرش ناطق از او بخواهید که شما را بشانی مستقیم نماید
که احدی قادر بر منع نباشد. البهاء علیکم یا احبائى.

(۶۹) بنام خداوند بینا

یا عبد العلی اسمت نیکوست ان شاء الله بما ینبغی لهذا الاسم
 فائز باشی. عنایت حقّ نسبت بکلّ بوده و خواهد بود و جمیع
 را به یک ندا به افق اعلیٰ دعوت نمود. طوبی از برای نفسی که
 ندا را شنید و به جواب فائز گشت. به یک کلمه بلی معادله
 نمی نماید خزائن ارض و سماء چه که امروز اگر نفسی به این
 کلمه فائز شود او غنیّ از کلمات اهل عالم بوده و خواهد
 بود و اگر نعوذ بالله غافل گردد دفائن و خزائن ارض او را
 نفع نبخشد. کذلک نطق القلم الاعلیٰ اذ استوی مالک
 الاسماء علی عرش اسمه العظیم اذا فزت باللّوح ان اعرف
 مقامه ثم اشکر ربّک الکریم.

(۷۰) بنام خداوند توانا

بعد از عرفان مطلع وحی الهی و مشرق اوامر صمدانی
استقامت از اعظم اعمال بوده. باید نفوس مقبله بشأن
مستقیم باشند که جمیع اهل ارض اگر بخواهند ایشان را از بحر
قرب دور نمایند خود را عاجز مشاهده کنند. نیکوست حال
نفسی که از کأس استقامت آشامید و به این فیض اعظم فائز
شد اوست از مقرّبین. ای دوستان جهد نمائید تا گمگشتگان
وادی اوهام را به افق یقین کشانید. انّه لهوالتّاصح العلیم.

(۷۱) بنام خداوند توانا

در جمیع احیان و اوان صریر قلم اعلیٰ و حفیف سدره منتهی مرتفع ولکن اهل ناسوت انشاء از اصغاء محروم چه که متابعت نفوسی نموده‌اند که لازال مطالع ظنون و اوهام بوده‌اند. بسا علما که از عرفان معلوم ممنوعند و تو از فضل و عنایت حق جلّ جلاله به آن فائز. رجال و ابطال از علّت خلق وجود خود بی‌خبر چه اگر به آگاهی فائز می‌شدند از طلوع نور الهی محروم نمی‌گشتند. یا ورقه ذکرت لدی المظلوم مذکور و این لوح امنع اقدس مخصوصت نازل تا از او عرف عنایت محبوب عالمیان را بیابی و بشکر و ثنایش مشغول گردی. البهاء المشرق من افق ملکوت البیان علیک وعلی الذی ذکرت تلقاء العرش و علی اللّائی سمعن و اقبلن و آمنّ بالله الفرد الخبیر.

(۷۲) بنام خداوند دانا

قلم اعلیٰ به لسان پارسی می فرماید. گوینده همانست که در شجره طور نطق فرمود. اگر لذت این بیان که از لسان رحمن ظاهر است اهل ارض بیابند جمیع به افق اعلیٰ توجه نمایند. یا ابراهیم به گوش جان بشنو و سعی نما که شاید در یوم الهی موفق شوی بعملی که رضای او در آن است. لعمری یک کلمه رضا از برای هر مقبلی بهتر است از آنچه در ارض مشهود و مستور است. کتابت به منظر اکبر فائز و عبد حاضر جمیع آن را تلقاء مالک قدر عرض نمود و این جواب از سماء عنایت نازل و ارسال شد تا در بحر کرم الهی تفکر نمائی و بلک الحمد یا اله العالمین ناطق شوی. حروفات آن ارض را تکبیر برسان و بذکر الله مسرور دار ان شاء الله کل مؤید شوند بر استقامت کبری و ما یرتفع به امر الله فی ملکوت الانشاء البهاء علی من قصد المقصود و فاز بلقائه و حضر تلقاء وجهه فی سجنه و علیکم و علی الذین آمنوا بالله رب العالمین.

(۷۳) بنام خداوند دانا

مظلوم آفاق اهل میثاق را ندا می‌نماید و به افق اعلیٰ دعوت می‌فرماید. حزبهای عالم یعنی امم مختلفه در لیالی و ایام طلب لقا می‌نمودند و بکمال عجز و ابتهال ادراک یوم‌الله را سائل و آمل و چون آفتاب حقیقت از افق مشیت اشراق نمود کلّ بر اعراض قیام نمودند و بکمال جدّ و جهد در اطفاء نور الهی کوشیدند. این است شأن نفوس غافله محتجبه قسم به اشراقات انوار شمس حقیقت که هر نفسی فائز شد و حین ارتفاع ندا به جواب مؤید گشت او از اهل علیین در صحیفه الهی مذکور و مسطور. طوبی از برای نفسی که به اسم دوست زنده شد و بر حبّش مستقیم و بیادش جان داد. طوبی لاخیک اّنه صعد الی الرفیق الاعلیٰ و جعله الله مطهراً عن رجس الدنیا. ان اشکر ربّک بهذا الفضل العظیم. یذکره فی هذا الحین قلمی الاعلیٰ و یقول یا هاشم طوبی لک بما سمعت النّداء و احبت مولاک. نشهد انک اقبلت و آمنت اذ اعرض عنه العباد الی ان قضیٰ نجبک امرأً من لدی الله ربّ العالمین. البهاء المشرق من افق عنایتی علیک و علی الذّین ما

منعتهم شئوننا العالم عن الاسم الاعظم وما خوّفتهم سطوة
الامم عن هذا الامر الاقدس العزيز البديع.

(۷۴) بنام خداوند عالم دانا

محبوب عالمیان می فرماید: ای بندگان اوّل امری که سبب ایمان و ایقان و تقدیس و تنزیهست توحید ذاتم بوده از اشباه و امثال. هر نفسی به این مقام فائز شد او از موحدین لدی العرش مذکور است و اسمش درالواح الهی مسطور. ان شاءالله بفضل رحمانی به این مقام فائز شوید و از این رَحِیق بیاشامید و چون قلب و جان از توجّه بما سوی الله پاک و مقدّس شد باید به آنچه در الواح نازل است عامل شوید تا هیاکل عباد در ظاهر هم مقدّس و منزّه گردند. این است مقامی که ظاهر عین باطن است و باطن عین ظاهر و این مقام محبوب بوده و دون آن مردود و اهل خود را از قبل مسجون تکبیر برسان.

(۷۵) بنام خداوند مهربان

جميع ناس را به استقامت امر نمودیم. معذک بعضی از اصحاب به مجرد مشاهده اعمال مردوده از نفوسی که خود را به حق نسبت داده‌اند از حقّ جلّ و عزّ دوری جستند و از زلال سلسال ایام الله محروم مانده‌اند. مع آنکه در هر عصری حین اشراق نور احدیه موافق و منافق هر دو بوده‌اند. نیکوست حال نفوسی که الیوم به‌افق اعلیٰ ناظرند و از مادونش منقطع ان شاء الله بطراز استقامت مزین باشید و بذکرش مشغول آنه هو الفرد العلیم الخبیر.

(۷۶) بنام خداوند یکتا

اسم جود ذکر شما را در ساحت اقدس معروض داشت لذا قلم اعلیٰ از افق ابھی ترا ذکر می نماید که شاید کدورات عالم ملکی به نفحات کلک رحمانی زایل گردد. ای امة الله اگر چه مصائب ارض از کلّ جهات روح را احاطه نموده ولکن اشراقات انوار وجه ظهور جمیع حوادث را از اثرهای کلیه منع فرموده. اگر صاحب بصری مشاهده نماید و صاحب گوشی توجّه کند در جمیع اشیاء نضره فرح رحمانی مشاهده نماید و ندای قد جاء الفرح الاعظم استماع کند. به حق متمسک باش و ازدونش فارغ و آزاد. حزنها به این کلمه معدوم شود و امطار فرح از ابر بخشش رحمانی نازل گردد. ان افرحی بذکری و کونی علی فرح مبین الحمد لله رب العالمین.

(۷۷) بنام خداوند یکتا

به عنایت مالک اسماء به مقام اعلیٰ الاعلیٰ که لقای حضرت دوست است فائز گشتی و نفحات وحی الهیّه را استشمام نمودی و بر بعضی از امر که از قبل معلوم نبود به آن مطلع شدی. حال وقت خدمت است باید به عهد و میثاقی که تلقاء عرش نمودی عامل شوی و بکمال استقامت بر خدمت امر قیام نمائی تا جمیع نفوس در ظلّ کلمه علیا جمع شوند بشأنی که اختلافی مابین نماند. دنیا و آنچه در اوست در مرور است و آنچه باقی و دائم خواهد ماند آن خدمتی است که در این ایام از دوستان حق ظاهر شود. بکمال شوق و اشتیاق نفوس پژمرده را بنار شجره الهیّه مشتعل نمائید. طوبی لمن صعد الی الله فی السّیبل. انه قد فاز باللقاء و شرب رحیق الوصال و رجع بامر الله الغنی المتعال الی ان صعد الیه ان ربّک لهو الغفور الکریم. جمیع دوستان را از قبل حق تکبیر برسان و به آنچه نازل شده متذکر دار.

(۷۸) بنام خداوند یکتا

جمیع عالم و طوایف امم منتظر ایام ظهور بوده‌اند و جمیع را
 حق جلّ جلاله به این ایام بشارت داده. بقوله تعالیٰ ان اخرجوا
 القوم من الظلمات الی النور و بشرهم بایام الله. و همچنین
 در کتب قبل کل را اخبار نموده تا جمیع ناس مستعدّ
 فیوضات ایام الله شوند و لکن چون صریر قلم اعلیٰ ما بین
 ارض و سماء مرتفع شد و طلعه ظهور از افق اراده ظاهر و
 باهر گشت کلّ به اوهام خود مشغول و از شمس حقیقت
 معرض مشاهده شدند الاّ من شاء الله و اقلّ من آن تفکر
 نمودند که سبب اینکه یهود تا حال منتظر است چه بوده و
 سبب احتجاب نصاری چه شده. لعمر الله انّ القوم فی
 خسران مبین. جمیع این امور در هر عهد و عصر و بسبب
 اعراض علمای ظاهر، ظاهر گشته. یشهد بذلک کلّ موقن
 بصیر. ان شاء الله آن جناب به انوار آفتاب حقیقی منور شوند
 و از کوثر معانی در این یوم الهی بیاشامند اّنه هو المقتدر
 العلیم الحکیم.

(۷۹) بنام خداوند یکتا

حمد کن محبوب عالم را که ترا به عرفان خود فائز فرمود. چه مقدار از علما که خود را مقتدی و پیشوای خلق می‌شمردند الیوم از عرفان حق محرومند و در بادیه‌های ضلالت گمراه و سرگردان مانده‌اند. و چه مقدار نفوس که خود را جاهل می‌دانستند الیوم به‌اعلیٰ افق علم فائزند. چه که مقصود از علم عرفان الله بوده و هست حمد کن محبوب را که ترا به این فضل فائز فرمود.

(۸۰) بنام خداوند یکتا

لسان متحیر که چه ذکر نماید و قلم متحیر که چه نگارد.
 نفسی که مدارس نرفته مباحث ندیده و باعلیٰ النداء امام
 وجوه علما و امرا فرموده و می فرماید موعود آمد و حضرت
 مقصود ظاهر شد، اوست سرّ مکنون و غیب مخزون که
 لازال از ابصار و عیون مستور بوده حال از افق اراده اشراق
 نموده، از یمینش بحر علم موج و از یساراش کوثر بیان
 جاری. مع ذلک خلق غافل و محجوب و محروم. حق را
 شکر نما که ترا تأیید فرمود و از احزاب عالم نجات بخشید و
 بصراط مستقیمش راه نمود این است فضل اکبر و عنایت
 کبری. از حق می طلبیم ترا تأیید فرماید بر حفظ این مقام
 اوست قادر و توانا. البهاء من لدنا علیک و علی الذین
 تمسکوا بالعروة الوثقی فی ایام الله الملك العدل الحکیم.

(۸۱) بنام خداوند یکتا

نامه ات در سجن اعظم وارد و به لحاظ مظلوم آفاق فائز
گشت و تموجات بحر بیان از قلم رحمن بصورت این کلمات
ظاهر. انا سمعنا ندائک و ما نادیت باللّٰه ربّ العالمین و زینا
رأس کتابک بذکرنا ایاک ان اشکر ربّک الغفور الکریم. باید
لیلاً و نهاراً بذکر حق مشغول باشید و قاصدان یمن عرفانش
را مسرور دارید و ما ذکرت من احبّاء اللّٰه فی کتابک انا
نذکرهم فضلاً من لدنا لیشکرن ربّهم العزیز البدیع. کلّ
لدى العرش مذکورند و به طراز عنایت مزین. ان شاء اللّٰه باید
بکمال اتّحاد و اتّفاق به افق ظهور نیر آفاق متوجّه باشند.
اتّحاد لدى الحق محبوب بوده و خواهد بود. طوبی لمن فاز به
انه ممّن نصر امر اللّٰه العلیم الحکیم. کبر من قبلی علی وجوه
الذین آمنوا و علی من سمی بعلى قبل اکبر و علی امتی الّتی
فازت بعرفان اللّٰه المقتدر القدیر.

(۸۲) بنام دوست پاینده

ای عبدالله الحمد لله به بحر عنایت ربّانی توجّه نمودی و به اسم اعظم الهی فائز گشتی. فضلش بی پایان است و جودش بی انتها. از جمله فضلش آنکه ترا تأیید نمود بر قطع مسافت بعیده و ورود در ساحت احدیه. این از نعمای بزرگ حق بوده و خواهد بود. چه بسیار از نفوس که الیوم به هواهای نفسانیه مشغولند بشأنی که بکلی از حق محتجبند و از خمر وصال محروم. تو از فضلش به لقا فائز شدی و از کوثر حیوان آشامیدی. ان شاء الله باید در کلّ ایام بذکرش ذاکر باشی و به ثنایش ناطق. چشم از عالمیان برداری و به افقش متوجّه باشی این است وصیت حق که از قلم اعلیٰ جاری شد. البهاء علیک انا نذکرک مرّة اخری بلسان عربیّ مبین لتشکر ربّک و تقوم علی ذکره بین العالمین طوبی لک بما حضرت و سمعت و رأیت ما لا فاز به اکثر العباد هذا من فضل ربّک ان انت من العارفين. ان اشکر الله فی اللیالی و الايام بل فی کلّ الاحوال بما آیدک علی التقرّب الی البحر الاعظم و جعلک من الفائزین. ان اذکر احبّائی فی دیارک و کبرّ علی وجوههم من قبل هذا المظلوم الغریب.

(۸۳) بنام دوست حقیقی

الیوم کلّ من علی الارض مکلفند بمتابعت اوامر الهی چه که
اوست سبب نظم عالم و علّت آسایش امم ان شاء الله باید
جمیع بما اراد الله فائز شوند و بآنچه حکم فرموده عامل
گردند دنیا را وفائی نبوده و نیست جهد نمائید تا در این ایام
فانیه کسب لثالی باقیه نمائید عمل پاک و مقدّس البته در
کتاب حفظ الهی محفوظ خواهد ماند طوبی از برای نفسی
که باین مقام فائز شد.

(۸۴) بنام دوست حقیقی

ان شاءالله احبای الهی از ماسوایش منقطع باشند و باو ناظر.
 امروز روز بزرگیست. طوبی از برای نفوسی که به توهمات
 انفس محتجبه از شاطیئ احدیه ممنوع نشده‌اند. و زلال کوثر
 عرفان را از ید رحمن نوشیده‌اند. حق ظاهراً و باهراً خلق را
 ندا می‌فرماید و به مقامات باقیه دائمه دعوت می‌نماید. مع
 ذلک بعضی از عباد به توهمات لا یغنیه از حق محجوب
 مانده‌اند لم یزل آیاتش ظاهر و بیناتش مشرق. نیکوست حال
 کسی که در لیالی و ایام به آیاتش انس گیرد و قرائت نماید.
 اوست محیی وجود و مربی غیب و شهود. ای رضا به حق
 متمسک باش و از دونش فارغ و آزاد دوستان آن ارض طراً
 را از عباد و اماء تکبیر می‌رسانیم ان شاءالله کل از کوثر
 محبت بیاشامند و بر صراط مستقیمش مستقیم مانند.

(۸۵) بنام دوست مهربان

ای امه‌الله حمد کن محبوب عالم را که از آنچه جمیع علما و عرفای ارض محروم گشتند تو به‌آن فائز شدی. این است فضل الهی و عطای او ان شاءالله در کلّ احوال بذکر و ثنای مقصود عالمیان مشغول باشی و به‌افق اراده‌اش متوجه. چه بسیار از ذکور و اناث طالب لقای این یوم بدیع بودند و لکن چون ظاهر شد محبوب مشاهده گشتند. هر سمعی قابل اصغای ندای الهی نبوده و هر بصری لایق مشاهده انوار وجه نه. چه مقدار از اهل علم و امرای رجال از عرفان محبوب امکان محروم شدند و عوام ناس به‌آن فائز. جمیع امور در قبضه اقتدار حقّ بوده و خواهد بود و عطا می فرماید بمر که اراده نمود و اخذ می نماید از هر که اراده فرمود. کلّ شیء فی قبضة قدرته اسیر و آنه لهو المقتدر الغالب القدير .

(۸۶) بنام دوست مهربان

ای امة الله حمد کن محبوب عالم را که در سجن اعظم عباد و اماء خود را به خود می خواند این نیست مگر از فضل بی منتهای او. الواح منیعه مخصوص آن امه از سماء مشیت رحمانیه نازل و ارسال شد. از حق بخواه که حلاوت بیانش را بیابی و از رحیق ذکرش بیاشامی. چه اگر اماء ارض عرفش را یافته بودند کلّ بدل و جان بشطر رحمن توجّه می نمودند و به آنچه مأمور گشته اند عامل می شدند. دوست حق آنست که اگر بفرماید نیاشام هرگز نیاشامد. از اینکه به این مقام فائز نشده اند میرهن و واضح است که حلاوت بیان را ادراک ننموده اند و لذت کوثر عرفان را نیافته اند جهد کنید تا به رضای حق فائز شوید و به اعمالی که عرف تقدیس از آن متضوّع است قیام کنید این است نصح قلم اعلیٰ اماء خود را.

(۸۷) بنام دوست مہربان

یا امتی ائی اذکرک فی ہذا المقام لیأخذک الفرح و السرور
 علی شأن تذکرین من ابتلی بین ایدی الظالمین. لعمر اللہ لو
 یطلع احد بما ورد علیّ فی سنة القبل لینوح و یبکی ان ربّک
 لہو الستار الحلیم. قد سترنا ما رأیناه و صبرنا فیما سمعنا ان
 ربّک لہو الکریم. لعمر اللہ ما اخذتني الاحزان اذ كنت اسیراً
 بین ایدی الاشرار ولكن احزن بما اشاهد ما لا ینبغی لیومی
 العزیز البدیع. اّک فاشکری ربّک بما ذکرک فی الفردوس
 الاعظم المقام الّذی ینطق کلّ ما فیہ اّنه لا اله الاّ هو العزیز
 الحمید.

(۸۸) بنام دوست یکتا

امروز منسوبست به حق در جمیع کتب و به شهادت نبیین و
 مرسلین نفسی که باعلی التّداء ندا می فرماید، موعود مذکور
 در صحف والواح است. طوبی از برای نفوسی که او را
 شناختند و بر امرش ثابت و مستقیم مشاهده شدند. چه
 مقدار از عباد که در این یوم موجودند و از او محروم و چه
 مقدار که در لیالی و ایام طالب و آمل بودند و حال از مطلوب
 و معلوم بعید مشاهده می شوند. در کلّ احیان قلم اعلیٰ
 نفوس مقبله را ذکر نموده و می نماید. اِنَّه لذو فضل علی النّاس
 ولکن اکثرهم لا یشعرون. انا نذکرک فی هذا المقام لتفرح و
 تکون من الشّاکرین. سمعنا ندائک اجنباک و رأینا اقبالک
 اقبلنا لیک من هذا المقام الکریم. ان شاء الله با دوستان حق
 بکمال محبّت و اتّحاد حرکت نمائی. اگر تا حال نفوسی که
 خود را به حق نسبت داده و می دهند بما اراد الله عمل
 می نمودند جمیع ارض را یک قطعه مشاهده می نمودی. اِنَّه لهُو
 الصّادق الخبیر. تمسّک بجبل حبّی و تشبّث بذیل رحمة ربّک
 الرّحمن الرّحیم. ان احمد الله بما ذکرک فضلاً من عنده و
 هو الفضّال الکریم.

(۸۹) بنام دوست یکتا

ذکرت نزد مظهر ظهور مذکور و قلم اعلیٰ متوجّهاً الیک
می فرماید: ای عبد قدر این ایام را بدان و در جمیع احیان
بشطر رحمن ناظر باش. دوست حقیقی اوست به او متمسک
شو. محبوب واقعی اوست به او توجّه کن. بکمال استقامت
بر امرالله مستقیم باش بشأنی که شبهات منکرین ترا از صراط
ربّ العالمین منع ننماید. به عملی قیام کن که سبب ابقاء
ذکرت در ملکوت الهی شود و شکر کن مالک قدم را که
بذکرش فائز شدی و به این لوح امنع اقدس مفتخر گشتی.
جمیع بنی اعمام خود و احبّای حق را از قبل مظلوم ذاکر باش
و تکبیر برسان.

(۹۰) بنام دوست یکتا

کتابت لدی العرش حاضر و به انوار وجه مزین گشت.
ندای کل استماع شد و غفران رحمن جمیع را شامل. ولکن
باید کلّ بما نزل فی الکتاب عامل شوند و به آنچه حق جلّت
عظمته مقدر فرموده راضی و شاکر باشند. درصدر عریضه
از قلم مالک احدیه جواب نازل تا کلّ بدانند عرایض عباد
اصغاء می شود و از فرط عنایت جواب نازل می گردد. اهل
آن بلد از اخوان و غیرهم و اماء اللّٰه کلّ را بذکر مظلوم
آفاق متذکر دارید و تکبیر برسانید.

(۹۱) بنام سلطان امکان

نیکوست حال نفوسی که برات آزادی از مطلع امر الهی اخذ نموده‌اند و از نار جهل و شرک محفوظ مانده‌اند. جمیع ناس منتظر ایام الله بوده‌اند و چون شمس ظهور از افق سماء مشیت الهی اشراق فرمود کلّ از او غافل و به غیر او مشغول و متوجّه مگر نفوسی که ندای ربّانی را بسمع فؤاد شنیده‌اند و به افقش توجّه نموده‌اند. الیوم یوم خدمت است، الیوم یوم عمل خالص است، باید جمیع دوستان به عنایت رحمن به اعمال حسنه و به اخلاق مرضیه و بیانات شافیه به هدایت عباد مشغول شوند. انّه ولیّ المحسنین الحمد لله ربّ العالمین.

(۹۲) بنام گوینده بینا

یا امتی ضحیح و صریخت را در محبت الهی شنیدیم. حق جمیع
 بلایا را قبول فرموده لاجل بقای عالم و حیات اهل آن. اگر
 اراده فرماید صد هزار جنت از نفس سجن ظاهر نماید و بلایا
 و رزایا را به رحمت کبری تبدیل کند. اوست قادر و اوست
 مقتدر. ملکوت اشیاء در قبضه قدرت او بوده و خواهد بود.
 يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر. ان شاء الله
 در این ایام بما ینبیه الله فائز شوی و بما اراد عامل گردی.
 جمیع اماء را ذکر می نمائیم تا کل به فرح تمام بذكر و ثنای
 مالک انام مشغول شوند. ای فرخ امه مذکوره را از لسان
 مظلوم تکبیر برسان تا به عنایت حق فائز و مسرور شود. انا
 ذکرناها فضلاً من عندنا و انا الغفور الرحیم.

(۹۳) بنام مبین علیم

الیوم باید کلّ لله ناطق باشند و الی الله ناظر، چشم را از افق اعلیٰ محروم ننمایند، گوش را از اصغای کلمات مالک اسماء منع نکنند و قلب را از توجّه به او باز ندارند و عقل را از تفکر در آثار قدرتیّه و شئونات ظاهره محجوب نسازند. اگر در آنچه واقع شده تفکر نمائی جمیع عالم و عالمیان را معدوم مشاهده کنی و به حبل محکم مقصود عالمیان متمسک شوی بشأنی که احدی قادر بر منع آن نباشد. آنچه من غیر الله بوده و من غیر اذن او ذکر شده کلّ باطل و از وساوس شیطان لدی الرحمن مذکور. انصاف می طلبیم بعد از ظهور بحر اعظم و اشراق نیر قدم و ارتفاع سموات امریّه الهیّه و ظهور رضوان بیان رحمانیّه، سزاوار است که نفسی از جمیع آن چشم پوشد و به او هام نفسی که یمین را از یسار تمیز نداده متمسک شود و از فضل الیوم که از افق سماء امر ظاهراً و باطناً مشرق و هویدا است خود را محجوب سازد. لا و نفسه الحق این سزاوار نبوده و نیست. دع ما سواه و تمسک بجله المحکم و توجّه الی صراطه المستقیم اّنه هو الذی بظهوره نطقت الاشیاء اّنه لا اله الاّ هو العلیم الحکیم. نفحات قمیص

رحمانی در کلّ احيان در مرور و انوار شمس اوامر الهيّه از افق
سما مشهود ینبغی لك و لامثالک ان يدعنّ ما فی الدنیا من
الظنون و الاوهام و يتوجّهنّ الى مشرق وحی ربّهم العليم
الحییر. خذ قدح العرفان من ایدی الطاف ربّک ثمّ اشرب منه
منقطعاً عن العالمین. انک فی البيت انه يذكرک فی السّجن
الاعظم. ان اشکر الله بهذا الفضل المبین. هل ینبغی لاحد ان
ینکر هذا الیقین و يتوجّه الى کلّ متوهمّ مریب. لعمری لو تجد
حلاوة البیان و تعرف محبته ایاک لتدع الوری عن ورائک
مقبلاً الى الفرد العزیز الحمید. و من مواهبه و الطافه انه
یذكرک بفضله من عنده اذ کان مسجوناً بین الاعداء انّ هذا
الفضل انار منه افق الجود تفکر لتجد ما نزل لك فی هذا
اللوح المبین. نسئل الله بان یوفّقک علی ذکره و امره و
یجعلک منقطعاً عن کلّ ناعق محتال بعید. الحمد لله ربّ
العالمین.

(۹۴) بنام محبوب آفاق

ای گوهر، جمال قدم از منظر اکبر به تو ناظر و می فرماید.
قلب محلّ تجلّی انوار وجهم بوده و مخزن لئالی حبّم باید او را
بماء یقین غسل دهی تا از ذکر غیرم طاهر و مقدّس شود و
قابل این موهبت عظمی و عطیّه کبری گردد. از حق بخواه
ترا به آنچه امر فرموده تأیید فرماید و از دوشش فارغ و آزاد
نماید. اوست قادر، اوست عالم و اوست معطی طوبی
للعارفات.

(۹۵) بنام محبوب عالم

ای محمد یار، حقّ یارت بوده که به عرفان یار حقیقی فائز
شدی و از اغیار آزادگشتی. ان شاءالله به نار رخسار یار
افروخته شوی. افروختنی که جمیع عالم قادر بر اطفای آن
نباشند. دراین صورت از اهل بها محسوبی. ان شاءالله به عنایت
رحمانی برصراط مستقیم مانی و از دونش فارغ و منقطع و
بشأنی که قابل ایّام الهی است ما بین ناس ظاهرباشی و او
تقدیس از اعمال غیر مرضیه بوده و خواهد بود.

(۹۶) بنام محبوب عالم

نامه ات به محضر اقدس فائز و عرایضت استماع شد. الحمدلله از نسیم قمیص رحمانی در این ایام روحانی بشطر دوست توجه نمودی و به عرفانش فائز گشتی. این از فضلهای بزرگ پروردگار تست و هر نفسی به این فضل اعظم فائز شد باید به استقامت تمام بین انام برامر مالک ایام بایستد بشأنی که هیچ امری او را از شطر احدیه و سبیل الهیه منع ننماید. قل یا الهی و محبوبی اسألک بسمک الذی سخرت به الآیات و اظهرت به البینات بان تؤیدنی علی العمل فی رضائک و التجنب عما نهیته فی کتابک ثم قدر لی ما ینفعنی فی الدنیا و الآخرة لانی لا اعلم شیئاً و انک انت العلیم الخبیر.

(۹۷)

بنام محبوب عالم

یا ورقتی، یا امتی علیک بهائی، لله الحمد مؤید شدی بر اقبال
و اقرار و اعتراف به آنچه که لسان عظمت به آن نطق نمود.
امروز هر نفسی به افق اعلیٰ توجّه نمود او از اهل توحید حقیقی
لدی الله مذکور و مسطور. چه که این یوم مبارک به حق
وحده منسوبست و در کتب قبل و بعد به یوم الله موسوم و
مذکور. جمیع عالم از برای عرفان این امر اعظم خلق شده اند
ولکن جزای اعمال کلّ را منع نمود و محروم ساخت مگر
نفوسی که ید قدرت ایشان را اخذ نمود و از ظلمت نفس
وهوی نجات بخشید. اگر به جمیع اعضا و جوارح و عروق و
شعرات الی الیوم الذی لا آخر له حق جلّ جلاله را ستایش
نمائی و حمد کنی هر آینه نزد این فضل اعظم معدوم صرفست.
اگر حکمت اقتضا نماید و یا مصلحت منافی نباشد در توجّه
بشطر سجن بأسی نه. نسل الله ان یؤیدک و یحفظک و
یرزقک لقائه او یکتب لک اجره. ان ربک هو الرحمن و
هو الرحیم و هو علی کلّ شیء قدیر. قلم شما رسید و به طراز
قبول فائز و باصبغی قدره ربک مشرف. قد جری منه کوثر
الحيوان ان افرحی ان ربک هو الفضل الکریم. نیت شما در

ساحت اقدس مجسم شد وبشکل همان قلمی که اراده نمودی
ظاهر آتہ يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و یدلّ الشئ بالشئ و
هوالمقدر القدير. البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و
علی کلّ امة آمنت و استقامت علی امرالله ربّ العالمین.

(۹۸) بنام محبوب عالمیان

ان شاء الله به عنایت رحمانی به فیوضات فیاض حقیقی فائز باشی و بعد کتابت به منظر اکبر فائز آنچه در او مذکور مشهود آمد. ندایت اصغرا شد و به این لوح منیع جواب ارسال گشت تا عرف الطاف الهی را از اثر قلمش بیابی و به جناحین محبت و وداد در کلّ احیان طایر باشی بشأنی که امورات محدثه غیر مرضیه ترا از ذکر مطلع نور احدیه منع ننماید. ان اشکر الله بما ذکر ذکرک لدی الوجه و نزل لک ما یقی به ذکرک فی الابداع. بکمال روح و ریحان به خدمت امر جاهد و ساعی باش که شاید جاحدان از عرف ایام رحمن متنبّه شوند و به شعور آیند و خیر ابدی و فضل سرمدی را از خود منع ننمایند. نسئل الله ان یفتح علی قلبک باباً من العرفان و یقدر لک خیر الآخرة و الاولى و یجزیک احسن الجزاء انه جدير بالفضل و خبير بما فی القلوب.

(۹۹) بنام محبوب عالميان

ای امة الله، طرف عنایت مالک اسماء به عباد و اماء خود متوجه
 بوده و خواهد بود. قلم اعلى در کلّ احیان بذكر دوستان
 مشغول. نیکوست حال نفوسی که در این یوم که سید
 ایامست از بحر عرفان آشامیدند و به مقام ایقان فائز گشتند
 چه بسیار از نفوس که دعوی استقامت نمودند و به نعیب
 غراب مضطرب گشتند بشأنی که از امّ الكتاب الهی اعراض
 کردند. ای کنیز من و فرزند کنیز من طوبی لک و لامک
 الّتی صعدت الی الله ربّ العالمین. انا نذکرها فی هذا الحین من
 قلمی الاعلى لیتضوّع عرف عنایة ربّک الغفور الکریم البهاء
 علیک و علیها و علی اییک و اخیک و علی الذین شربوا
 الرّحیق باسم ربّهم المشفق الغفور الرّحیم.

(۱۰۰) بنام محبوب عالمیان

ای عزیز، انشاءالله به عنایت کریم از حدودات بشریّه مقدّس و طاهر شده و به ساحت احدیّه ناظر باشی و بشأنی در محبّه الله مشتعل باشی که هیچ حجباتی ترا از سبیلش منع ننماید و هیچ امری ترا از ذکر و ثنایش باز ندارد در کلّ احوان بذكرالله مشغول باش و بذیل رحمتش متشبّث شو و از حقّ جلّ و عزّ آمل و سائل تا ترا در سبیل محبتش مستقیم دارد و از اشارات و دلالات مشرکین و معرضین حفظ نماید. آنّه لهو المقتدر القدیر نیکوست حال لسانی که الیوم بذكرالله ناطق شد و قلبی که به محبتش فائز گردید و وجهی که از وجوه اهل عالم منقطع شد و به وجهش توجّه نمود. نسئل الله بان یوفّقک علی ذکره و نصره امره بین عباده آنّه لهو المهیمن المقتدر المتعالی العلیّ العظیم.

(۱۰۱) بنام مظلوم آفاق

از قبل از قلم اعلیٰ نازل که سماء مقام انسانی از دو نیر روشن و منیر و آن امانت و استقامت بوده و خواهد بود و همچنین سماء مقام کنیزان حق به یک نیر روشن و منیر و آن عصمت بوده و خواهد بود. حق می فرماید ای کنیزان من امروز روز ذکر و بیانست و امروز روز خدمت و عرفان جهد نمائید تا از کوثر حیوان بیاشامید و خود را بدوام ملک و ملکوت در ظلّ سدره ربّانیّه باقی و دائم مشاهده کنید. اِنَّهُ لَهُو الْفَضَّلُ الْكَرِيمُ.

(۱۰۲) بنام مقصود عالمیان

حق جلّ جلاله لازال لحاظ عنایتش متوجّه عباد و اماء بوده و خواهد بود. قسم به انوار وجه الهی که هر نفسی الیوم از بحر عنایت نوشید ذکرش در کتاب باقی و پاینده است. ای ورقه وصیّت می کنم ترا و جمیع اماء را به استقامت کبری. چه که نفوس کاذبه ظاهر شده و می شوند. از حق بخواهید شما را مؤیّد فرماید بر عمل به آنچه امر فرموده و در کتاب از قلم اعلیٰ ثبت گشته. سارق بر مرصد منتظر و کاذب در کمین و خائن از پی. در جمیع احیان از حضرت رحمن بطلبید شما را حفظ فرماید و در جوار خود مسکن عطا نماید آنّه علی کلّ شیء قدیر البهاء علیک و علی امائی فی هناک اللائی فزن بالاستقامة الکبریٰ علی امر الله مالک العرش و الثری و ربّ الآخرة و الاولی.

(۱۰۳) بنام مقصود عالمیان

مکتوب آن جناب به مقرّ عرش وارد شد و آنچه از عربی و فارسی معروض داشتید اصغرا گشت ان شاءالله لم یزل و لایزال قلوب را بذکر محبوب منور دارید. اجر لقا از قلم اعلیٰ در باره شما ثبت شد این نعمت عظمیٰ را شاکر باش و بکمال فرح و سرور بذکر مطلع ظهور ناطق شو از انقلابات ظاهره مکدرّ مباش. اّنه یجمع شمل الدین آمنوا بالله المهیمن القیوم. اماءالله که در کتاب آن جناب ذکر شده بود تکبیر ابدع امنع برسانید و بذکر الله مسرور دارید.

(۱۰۴) بنام یکنای دانا

ای علیّ قبل اکبر بشنو ندای مالک قدر را او از منظر اهی به تو توجه نموده و بذکر تو ناطق است. قدر این مقام اسنی و عطیه کبری را بدان و به آنچه سزاوار ایام الهی است عمل نما تا به عنایت مخصوصه فائز شوی. قسم به لثالی بحر علم الهی اگر ناس یعنی مدعیان محبت مشیت و اراده خود را در مشیت و اراده الله فانی می نمودند حال غیر آنچه مشهود است مشاهده می شد، عالم دیگر و خلق دیگر و اطوار دیگر ظاهر و هویدا می گشت. آنچه از ملکوت بیان مخصوص تو و احبّا نازل شد مداومت نمائید تا اشراقات انوار شمس کلمات قلب را اخذ نماید و منور دارد. ای علیّ قبل اکبر قلم اعلیٰ در کلّ احیان احزاب ارض را ندا می فرماید و بمالک مآب دلالت می کند ولکن اذان واعیه کمیاب از حق بجواه تا ظنون و اوهام را به نار یقین بسوزاند جمیع عالم را به اتحاد امر نمودیم و اوست سبب اعظم از برای ظهور برکات و فیوضات ولکن تا حال اثر آن ظاهر نه. از حق قدیر سائل و آملیم که عالم را به این طراز ابداع انور مزین فرماید و بما یحبّ و یرضی مؤید سازد. اوست قادر و توانا و اوست عالم

و دانا. طوبی لاجبائی فی هناک الذین تمسکوا بما انزلہ
الوہاب فی الكتاب.

(١٠٥) هو الاقدس الاعظم

ذكر من لدنا لمن اقبل الى الملكوت و سمع نداء مالک الجبروت
 فى هذا المقام الذى سُمى بالاسماء الحسنى فى لوح الاسماء انه لهو
 المبین الحكيم. قد خلقت العيون لمشاهدة افقى و الآذان
 لاصغاء آياتى و القلوب لحبى العزيز ولكن القوم فى حجاب
 مبين. ان اذكر اذ حضرت لدى المظلوم و سمعت ما سمعه ابن
 عمران فى طور العرفان ان ربك لهو الفاعل على مايشاء و
 الحاكم على ما يريد. ان اذكر احبائى من قبلى ثم امرهم
 بالحكمة لئلا يحدث ما يجزع به الذين اقبلوا الى الله العزيز
 العليم. انا نذكر اباك الذى اقبل الى الله فى ايام فيها عرض
 الناس عن مشرق الوحي الا الذين نبذوا ما عندهم و اخذوا ما
 امروا به فى كتاب بديع. لا تطمئن من كل و اورد و لا تصدق
 كل ناطق ان اجعل الحكمة سراجاً لنفسك فامش بها فى
 ظلمات الارض اذك اذا من الامنين. ان استروا ما عندكم و لا
 تكشفوا عنه لئلا يرتفع ضوضاء الذين كفروا برب العالمين.
 طوبى لقوى نطق بين عبادى بذكرى و ثنائى بالحكمة التى
 نزلت فى كتابى العظيم. البهاء عليك و على من معك و
 الذين اقبلوا الى الفرد الخبير. انا نذكر فى هذا الحين احاك

الذی فاز بیوم اللہ ربّ العالمین. یشهد له القلم الاعلیٰ بأنّه
اقبل الی افق ظهور ربّه مالک الاسماء و تشرّف باللقاء اذ کان
القوم فی حجاب مبین. لا تحزن فیما ورد علیه أنّه صعد الی
السّماء و قصد الغایة القصوی انّ ربّک هو المقتدر القدير انّ
ربّک غفره فضلاً من عنده و طهره عن رجس الدنیا و أنّه فی
الرّفیق الاعلیٰ ینطق و یقول لک الحمد یا اله العالمین.

(١٠٦) صحيفة الله المهيمن القيوم

هو الله تعالى شأنه العناية والعطاء

الحمد لله الذي فتح ابواب العلوم و الفنون على وجوه عباده و
 اظهر ما كان مكنوناً في خزائن علمه انه هو الفضال الذي
 احاط فضله الكائنات و الفياض الذي احاط فيضه الممكنات
 تعالى سلطانه و تعالى فضله و لا اله غيره. يا محمد قبل تقى،
 اسمع نداء ربك الابهى من سجن عكا انه يزينك بطراز البيان
 و يهديك الى صراط الله رب الارباب. قد فاز كتابك
 باصغائي اجنناك بهذا اللوح الذي به ظهر ما كان مستوراً عن
 الابصار. هذا يوم فيه فتح باب الكرم على من فى العالم و باب
 الجود على من فى الوجود. طوبى لمن وجد عرف هذا اليوم
 الذي جعله الله سيد الايام. افرح بما ذكرك مولى العالم فى
 سجنه الاعظم و انزل لك ما نفخ فى الصور و مرت الجبال.
 يا محمد قبل هادى، قد اراد قلمي الاعلى ان يذكرك و ينزل
 عليك ما نادى به الذرات الملك لله مالك يوم المآب. قل يا
 قوم قد اتى اليوم و ارتفع النداء من الافق الاعلى اتقوا مولى الورى
 الذي اتى من افق الاقتدار بقدره و سلطان. طوبى لنفس فازت

بندائی و لعبد اقبل الی مشرق الانوار. یا معشر الاولیاءہ قد
 قدر لکم من قلم التقدير ما انجذبت به افئدة الابرار. آیاکم
 ان تحزنکم حوادث العالم و ضوضاء الامم ضعوا ما عند القوم
 و خذوا ما اوتیتم من لدى الله مولى الانام. نسل الله تبارک
 و تعالیٰ ان یحفظکم و یؤیدکم علی ما یقرّبکم الیه اّہ هو
 المقتدر العزیز الوهاب. قد فاز ذکر كما بالحضور و انزلنا
 لکما مرّة بعد مرّة ما نادت به الاشجار و نطقت بما نطق به
 شجر الطور لابن عمران البهاء علیکم من لدى الله مقصود
 من فی الارضین و السموات. یا مهدی، اسمع ذکرى الابدی
 اّہ یقرّبک الی الله و یریدک الی سواء الصراط. قل لک
 الحمد یا الهی بما ذکرتنی فی سجنک الاعظم و انزلت لی ما لا
 یتغیّر بمرور القرون و الاعصار. یا اسدالله، قد ذکرک مولى
 الاسماء بآیات اذ نزلت انشقت الارض و انفطرت السموات.
 افرح بما اقبل الیک مولى العالم من شطر سجنه الاعظم و انزل
 لک ما ارتفع به النداء من کلّ الجهات. یا میرزاغفور، اشکر
 ربّک بما توجه الیک و ذکرک بآیات تنوّرت بها البلاد. قل یا
 قوم اتقوا الله و لا تتبعوا الذین انکروا حجّته و برهانه و لا
 تعقبوا کلّ غافل مرتاب. یا میرزا قبل نصیر، قد اقبل الیک

الجليل و سقاك من يد عطائه كوثر بيانه خذ باسمه ثم اشرب
بامره المهيمن على الاقطار. قل لك الحمد يا مولى العالم بما
ذكرتني بايات اذ نزلت نطقت الاشياء تالله قد فتح باب
السماء و اتى مالك الاسماء فى ظلل من السحاب. يا قلمى
الاعلى، اذكر من سمى بمهدى الذى اقبل الى افق الظهور و
آمن بالله العزيز الغفور. انا نسأل لك الاستقامة و للذين آمنوا
بالله المهيمن القيوم. كم من عبد آمن و ادعى فى نفسه
الاستقامة الكبرى ثم زل قدمه من شبهات الذين كفروا
بالشاهد و المشهود. خذ الكتاب بقدره لا تمنعها الصّفوف و
الجنود. يا محمد قبل جعفر، اسمع ندائى من شطر سجنى انه
يهديك الى الله مالك الوجود. طوبى لعبد ما منعه الهوى عن
مولى الورى و ما زلته اشارات كل غافل محجوب. خذ ما
امرت به و ضع ما عند القوم امراً من لدى الله العزيز الودود.
احفظوا يا قوم فرائض الله بينكم و ما نصحتم به فى مقامه
المحمود. يا ميرزا قبل غلامعلى، قد اقبل اليك المظلوم من شطر
السجن و ذكرك بما يبقى به اسمك بدوام الملك و الملكوت.
اياك اياك ان تمنعك شبهات اهل البيان عن التقرب الى الله
مالك الوجود و اياك اياك ان تحجبك ما نزل فى البيان

كذلك قضى الامر من لدى الحق علام الغيوب. خذ ذيل
 عناية ربك مالک القدر و قل اسألك يا مولی البشر ان تقدّر
 لى ما يجعلنى ثابتاً على امرک و ناطقاً بشنائک بين عبادک
 انک انت الامر العزيز المحبوب. يا حاجى مجيد، قد حضر
 اسمک ذکرناک و انزلنا لک ما انجذبت به القلوب اياک ان
 يمنعک شىء او تضعفک قوّة او تخوّفک سطوة ضع ما عند
 القوم و خذ ما امرت به من لدى الله ربّ ما كان و ما
 يكون. انا اظهرنا ما كان مكنوناً و انزلنا ما كان مخزوناً فى
 علم الله فى هذا المقام المعمور. يا مهدى، قد اتى الامر و القوم
 لا يعرفون و اتى الوهاب راكباً على السحاب و الناس اكثرهم
 لا يشعرون. قم بالاستقامة الكبرى على هذا الامر الذى اذ
 ظهر نادى المناد تالله قد ظهر اللوح المحفوظ. اشكر الله بهذا
 الفضل الاعظم و قل لک الحمد يا من هديتنى الى صراطک
 الممدود. يا محمد قبل تقى، قد اتى الوعد و الموعد يذكرک
 بما ترضو به عرف بيان الله فى الامکان. طوبى لمن وجد و
 عرف و ويل لكل غافل محجوب. انک اذا شربت رحيق الوحي
 من كأس العطاء قل لک الحمد يا مولی الورى بما انزلت لى
 آياتک و اظهرت لى بيناتک. اسألك بامرک المحتوم و سرک

المختوم ان توفّقنی علی الاستقامة علی امرک اّتک انت المقتدر
المهيمن علی الغيب و الشّهود. يا محمد قبل هادى، کم من
عبد اقبل الى الله ثم اعرض بما سمع مقالات كلّ مبغض مردود.
اّنا ما اردنا شيئاً و دعونا العباد خالصاً لوجه الله ربّ الجنود.
قل الهى الهى اسألك بنور امرک و نار سدرتك و بالاسرار
المكنونة فى علمک ان تقدّر لى ما ينفعى باسمک بين عبادک
اّتک انت المقتدر الذى لا يمنعک ضوضاء عبادک و لا
حجبات الذين كفروا بالله ربّ العرش العظيم و الكرسيّ
الرفيع. يا محمد قبل كريم، قد اقبل اليک من كان موعوداً فى
كتب الله ربّ العالمين و انزل لك ما قرّرت به اعين المقرّبين.
قد اتى يوم الله و الناس اكثرهم من الغافلين. قل يا قوم خافوا
الله و لا تتبعوا الذين كفروا بيوم الدين. ارحموا على انفسکم
و انفس العباد كذلك نطق لسان الوحي من هذا الافق المنير.
اّتک خذ قدح البيان باسم ربّک الرّحمن ثم اشرب منه بهذا
الذّکر العزيز البديع، البهاء المشرق من افق سماء ملکوتى على
اوليائى و اصفیائى الذين ما نقضوا عهدى و ميثاقى و عملوا
بما امروا به فى کتابى المبين.

(۱۰۷) هو الاقدس الاعظم

طوبی لامة سمعت نداء الله و اقبلت اليه انها من اهل الفردوس
 في كتاب مبین. قد تشرف العالم بنداء اسمی القيوم ولكن القوم
 في حجاب غليظ. کم من ذی علم اعرض عن الله و کم من
 بطل اعترض عليه و کم من ذی مقنعة آمنت بالفرد الخبير. ان
 الفضل كله في قبضة قدرة ربك يشهد بذلك كل عارف
 بصير. فاستلئ ربك بان يرزقك رحيق الاستقامة لعمرى انها
 من اعظم الاعمال في لوحى الحفيظ. ان اشكرى بما ذكرت
 لدى الوجه و فزت بهذا اللوح المنيع. انه ينزل لمن يشاء ما
 يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم. كذلك نطق اللسان في
 ملكوت البيان انه هو الناطق العليم.

(۱۰۸) هو الاقدس الاعظم الابهى

الحمد لله الذى نطق بسلطان مشيئته فى ملكوت البيان. اذاً
انصعق من فى الامكان و ارتعدت اركان الاديان الا الذين
نبدو الاوهام و توجهوا الى الرحمن. اولئك من اهل البهاء من
قلم الله مالک الاسماء. يصلين عليهم الملاء الاعلى و اهل
مدائن الاسماء فى كل صباح و مساء. الحمد لله الذى اظهر اسمه
المكتون الذى لاح به افق الظهور و نطق به الورقاء على
السدره المنتهى. تالله هذا يوم فيه انشقت الارض و انفطرت
السماء اذاً انهزم العارفون و انصعق الذين تشبثوا باذيال الهوى
و تمسكوا بجبل البغى و الطغى الا انهم من اهل الضلال لدى
الله فاطر السماء. الحمد لله الذى انزل من ملكوته المقدس
كتابه الاقدس و جعله مطلع الهداية للبرية. طوبى لمن اخذه
بقوة من عنده و ويل لمن اعرض عما نزل فيه من قلمه الاعلى.
وبعد قد وصل الى الخادم كتابكم الذى كان يمر منه عرف
حبكم محبوبنا و محبوب من فى السموات و الارضين. ازحق
جل جلاله مى طلبم هميشه آن جناب را برخدمت امر مؤيد
فرمايد و بذكرش مسرور دارد. در اين ايام كه ضوضاء انام
مرتفع است و جذوات ناربه سطوت صاحبان اقتدار مشهود،

باید در چنین ایام مراتب دوستان حق بین ناس ظاهر شود. عجب است از بعضی اهل دیار که خائف و مضطرب مشاهده شدند مع آنکه کلّ به یقین می دانند که موت ظاهره جمیع را اخذ نماید و مفرّی از برای احدی نبوده و نیست. در این صورت اگر انسان بشهادت کبری فی سبیل الله مرزوق شود البتّه بهتر و محبوب تر است از آنکه در فراش به مرضهای متعدّده مختلفه منکره جان سپارد. باید الیوم هر نفسی موافق آیات الهیّه که در الواح منیعه نازل شده مشی نماید. یعنی خارج حکمت از او سر نزند و به حکمت الهیّه که به آن مأمور است در کلّ احوال ناظر باشد و فساد و جدال از او ظاهر نشود. در این صورت اگر ظلمی بر او وارد شود فی سبیل الله بوده و خواهد بود. قسم به آفتاب ظهور که این مقام را مثلی نبوده و نیست. اگر نفسی صد هزار جان نثار این مقام نماید هر آینه قابل نبوده و نخواهد بود. مقصود آنکه باید کلّ احباب بقدرت و قوّت حق ثابت باشند و به اعمال حسنه و اخلاق مرضیّه مزین گردند و از ضوضاء غافلین مضطرب نشوند. ان شاء الله باید آن جناب در جمیع احیان دوستان حقّ را متذکّر دارند تا کلّ بکمال اتّحاد و اتّفاق بر

کلمه جامعه ربانیّه مجتمع باشند. و اینکه ازدوستان اشتهاارد و کله درّه نوشته بودید که تکبیر ایشان را در ساحت امنع اقدس اعلیٰ برسانم، در وقت مخصوصی تلقاء عرش تکبیر کلّ را معروض داشتم. شمس عنایت از افق مکرمات در باره کلّ مشرق قوله عزّ اجلاله: ای دوستان الحمدلله از فضل محبوب عالمیان از صهیای معارف و بیان آشامیدید و به افق اعلیٰ که محلّ اشراق و ظهور مالک اسماست توجّه نمودید. قدر این فضل را بدانید و در کلّ احوال شاکر باشید. از حوادث دنیای فانیه و اعراض نفوس غافله و ضوضاء صاحبان علوم موهومه محزون مباحثید. لعمری عنقریب کلّ معدوم و مفقود خواهند شد و اعلام نصرت الهیّه در جمیع جهات مرتفع خواهد گشت آنه هو المقتدر القدير. بکمال حکمت مشی نمائید و به او امر الهیّه متمسک باشید و متتابعاً و مترادفاً از کئوس الطاف مالک ابداع بنوشید و بر مستعدّین مبذول دارید رغماً للذین کفروا بآیات الله المهیمن القیوم. همیشه در نظر بوده و هستید آنچه الیوم محبوب است استقامت و اتحاد و عمل بما نزل فی الالواح من الحکمة و ما دونها بوده. ان شاء الله کلّ در بحر رضا متغمّس باشند و بعروه وثقی

متمسک. انه مع الذین وفوا بميثاق الله و عهده و اتبعوا ما نزل فی کتابه المحکم العزیز البدیع. انتهى و اینکه نوشته بودند جناب مشهدی علی اکبر تکبیر می‌رسانند و ذکر می‌نمایند محبت دیرینه را فراموش نکنید هرگز فراموش نشده و نخواهند شد. و اینکه ذکر نموده بودند که الحمد لله رفع اختلافات شده این کلمه فی الحقیقه سبب سرور قلب شد. چه که اختلاف سبب و علت تزییع امرالله است ما بین عباد از حق جلّ جلاله بکمال تضرّع و ابتهال مستدعی هستیم که کلّ را بطراز اتحاد مزین فرماید و بکلمه مبارکه لا اله الا هو ناطق نماید. جمیع دوستان و آقایان ارض الف و ارض ق و کاف را ذاکرم کلّ باید بکمال سرور شاکر باشند چه که در منظر اکبر مذکورند و به عنایت الهی مفتخر و عریضه که بساحت عرش عرض شده بود معروض آمد و افق آن بشمس آیات الله مزین گشت و ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند. البهاء علیکم خ ا د م سلخ ربیع ۲ سنه ۹۳

(١٠٩) هو الاقدس الاعظم الابهى

لسان الله مالک القدر ينطق فى منظره الاکبر فى هذا القصر
الذى بنى لايام الله رب العالمين. قد مات من بنا و عمره ولم
يدرلن يعمر هذا القصر الرفيع. فلما قضى نجه فاز بما اراد فى
ايام حيوته انا نذكره بالخير فضلاً من عندنا و انا الفضال
الکريم. قد ارسلنا الغافلون الى السجن الاعظم وبدله بهذا القصر
رغماً لانفهم ليظهر قدرتى و سلطاني على من فى السموات و
الارضين. ان الامر رجع الى النار والعامر فى رحمة الله و
عنايته كذلك سبقت رحمته عباده انه هو المقتدر القدير. يفعل
ما يشاء و يحكم ما يريد و هو الفرد الواحد العادل الحكيم.
اتك يا ايها المتوجه الى الوجه ان استمع نداء المسجون و
تمسك بما امرت به فى كتابه العزيز الحميد. انه ذكرک فى هذا
الليل بما لا تعادله ثروة العالم يشهد بذلك من عنده لوح
حفيظ. ان اشكر الله فى الليالى و الايام و سبح بحمده فى كل
حين.

(۱۱۰) هو الاقدس الاقدم الاعظم

انا نشهد بانك اقبلت الى الله و خرجت عن مقرّك بامر من عنده و قطعت البر و البحر الى ان دخلت البقعة الثوراء المقام الذي فيه تنطق سدرة المنتهى الملك لله مالک العرش و الثرى. طوبى لك بما حضرت لدى الباب و سمعت نداء المظلوم الذي ينطق بين الورى. ان شاء الله بايد به عنایت الهی بوطن توجه نمائی و بنار محبت رحمانی کلّ را مشتعل سازى. آنچه ذکر شد ان شاء الله از نظر نرود. امروز رامثلى نبوده و نيست. بايد در اين مقام فاني کسب رتبه باقيه نمود. زوداست که اين خلق محجوب به تراب راجع شوند و به يا حسرةً علينا ناطق گردند. حمد کن حق منيع را که ترا تأييد فرمود و اذن عطا نمود تا فائز شدى به آنچه در کتب الهی مذکور و مسطور بود. حال جهد کن تا در آن ارض سبب الفت قلوب و اشتعال نفوس شوى. با نفوس مقبله بکمال محبت رفتار کن اين است وصيت مظلوم ترا. بيانات حق را شنيدى و اعمال حق را دیدى. بايد بشأنى بر امر مستقيم باشى که اگر جميع عالم به غير آنچه شنيدى و دیدى ذکر نمايند جميع را موهوم دانى و از حق بعيد مشاهده کنى. ان شاء الله به حق ناطق

باشی و به امرش عامل. امروز روز عمل است. طوبی از برای
نفسی که به احکام الهی تمسک جست و عامل گشت. آنه من
اهل البهاء فی کتاب مبین. جمیع دوستان آن ارض را از قبل
مظلوم تکبیر برسان و بگو حق شاهد و گواه است که در
لیالی و ایام قلم ساکن نشد و جاری شد از او آنچه سبب
هدایت کلّ است. ای دوستان جهد کنید که شاید در یوم
الهی محروم نمانید و به فیوضات متتابعه مترادفه بدیعه فائز
شوید. تمسکوا بما امرتم به فی کتاب اللّٰه ربّ العالمین. لعمری
آنه یعرفکم و یهدیکم الی اللّٰه العزیز الحکیم. اگر نفسی
برحسب ظاهر ذکر نشده محزون نباشد چه که در کتاب
اسماء جمیع دوستان از قلم اعلیٰ مذکور و مسطورند آنه لهو
الغفور الکریم.

(۱۱۱) هوالباقی

امّ الكتاب یمشی و یقول: سبحانک اللّٰهمّ یا الهی و سبحانک
اللّٰهمّ یا معبودی و محبوبی اسألك بشهداء ارض الیاء و
بصیرهم و اصطبارهم و بالذین حبسهم الظالمون من غیر جرم
و خطاء ان تقدّر لعبدک هذا خیر الاخرة و الاولی أنّک انت
مولی الوری و ربّ العرش و الثری .

(۱۱۲) هوالباقی بعدفناءالاشیاء

امروز کتاب اعظم بقدر اتی مالک القدم ناطق. مقرر حبس بر
 سماء مباهات می نماید چه که به قدوم مقصود مشرفست.
 کلمة الله ما بین عباد ظاهر از حق می طلبیم کل را به مشاهده
 و اصغاء فائز فرماید. لعمر الله اگر همه عالم به حق اصغاء فائز
 شوند کلّ توجه نمایند بشأنی که اسیاف عالم منع ننماید و
 سطوت امم حائل نشود. بشنو نصح قلم اعلیٰ را و جهد نما
 شاید فائز شوی به آنچه که چشم روزگار شبه آنرا ندیده.
 در هر حین کتاب بکلمه ناطق و روح به نصح بدیعی متکلم.
 در جمیع احیان از جمیع اشیاء شنیده می شود آنچه که سبب
 اول است از برای هدایت امم و علت کبری است از برای
 نجات کلّ. از حق می طلبیم عباد خود را منع نفرماید و از
 او را حدیقه معانی محروم نسازد. اوست سامع و اوست
 مجیب. البهاء علیک و علی من سمع ما ارتفع من السّجن الاعظم
 من لدی الله العزیز الوهاب.

(۱۱۳) هو الخطیب علی عرش العالم

یا محمد قبل تقی، عظیم اللہ اجرک فی ابنک الّذی صعد الیہ
 کما صعد ابنی مہدی فی اوّل الورود فی السّجن. یا محمد
 تقی، انّ الدّنیاء مکدّرةٌ مغبرةٌ قدم محنتها راحتها و سبق نعمتها
 نعمتها و زاد تعبها طربها. اوست محبوب غافلین و مبغوض
 عارفین. راحت و وفا در او چون کیمیا و بلائی او خارج
 از حدّ احصاء. یری فیها الانسان ما لا یحبّ ان یراه و
 یعاشر مع من لا یرید لقائه. لو کان لها مقام لترانی مستویاً علی
 عروشها و لو کان لها قدر ما اعرض عنها موجدھا و
 سلطانھا. دعھا لاهلھا ایاک ان یحزنک حزنها او یسرک
 زحرفھا. عزّها ذلّ و ثروتھا فقر و بقائھا فناء. این شوکة
 پرویز و ذہبہ الابریز و این شوکة الفراعنه و قصورھم العالیہ
 و این ثروة الجبابرہ و جنودھم المصفوفہ. لو تنظر الیوم فی
 قصر کسری لتراہ محلاً للعنکبوت و الصّدی. ان اعتبروا یا
 اولی النّہی. لاتحزن بما ورد علیک اذاً نعزّیک و نسلیک و
 نوصیک بالصّبر و الاضطبار ان ربّک هو الامر المختار انا ما
 ارادنا من الدّنیاء الا اهلها و انھا من حیث ہی ہی موطنی
 قدمی و مرتع اغنامی و منظر اولیائی و مطلع ظہورات قدرتی

و مظهر اسمائی الحسنى و صفاتى العليا ان ربك هو المبین
العلیم. البهاء المشرق من افق سماء بیان ربك الرحمن على
الذى صعد الى الافق الاعلى و ورد فى ظلّ عناية ربه مولى
الآخرة و الاولی و مالک العرش و الثرى و على الذين ما
خوفهم ما فى العالم فى امر الله رب العالمين.

(۱۱۴) هو الذّاكر الامين

شهدالله في ملكوت البيان أنّه لا اله الا هو و الذي ينطق أنّه
لهو اللوح المحفوظ و الكتاب المسطور. من فاز بعرفانه أنّه قد
فاز بعرفانالله في ازل الازال و الذي اعرض أنّه ممّن انكر
حقوقالله و ما انزله الرّحمن في الكتاب. يا اهل البهاء تمسّكوا
بالعبوديّة الصّرفه. لله كذلك يأمركم من عنده الزبر و
الالواح. تالله أنّه امركم بما ينفعكم. يشهد بذلك كلّ منصف
بصّار. أنّك يا ايّها المذكور لدى المظلوم اذا فزت بآيات ربّك
و شربت منه رحيق العرفان قل لك الحمد يا منزل الآيات بما
توجّهت الىّ من غير استحقاقى أنّك انت المقتدر العزيز
الفضّال. كذلك نطق القلم امراً من لدن مالك القدم لتشكر
ربّك في العشيّ و الاشراق.

(۱۱۵) هو الذّاكر المعزّي العليم الحكيم

حمد مقدّس از ذکر و بیان و ما فی الامکان بساط محبوب
 عالمیان را لایق و سزااست که موت و حیات را در یک مقام
 بشیر و نذیر قرار فرمود. از اوّل افنده و قلوب را به نور و عد
 منور و به خاتم اتی الله مزین نمود و از ثانی خشية الله ظاهر و
 از آن نفس و هوی را از تجاوزات باز داشت. حیات ظاهره
 در یک مقام حکم حجاب بر آن صادق چون از میان
 برخاست ید عنایت رایت قرب و لقا برافراشت. جلّت
 عظمته لیفرح المقربون من کوثر الوصال والمخلصون من
 نفحات القرب والجمال. یا قلمی الاعلی اذکر فی هذا المقام من
 شرب رحيق التّحقیق و فاز بالرّفيق الذی آمن بمولی الوری اذ
 انکره اهل البغی والطّغی انه سُمی بمحمد قبل علی فی کتاب
 الاسماء. قل اوّل موج ماج من بحر الکرم و اوّل عرف هاج
 من بیان الاسم الاعظم و اوّل نور اشرق من افق العالم علیک
 یا من رصّعک الله فی آیامه بدرر التسليم و الرّضا ولتالی العزّ
 والحکمة و الوفا. اشهد أنّک شربت رحيق العرفان من ید
 عطاء ربّک الرّحمن اذ منع عنه من فی الامکان. انت الذی ما
 منعتک سطوة الظّالمین عن التّقرب الی الله ربّ الارباب

وما حجببتك حجبات المعتدين عن النظر الى افقه الابهي
قد كسرت صنم الاوهام بعضد الايقان و نورت قلبك بنور
معرفة الله مولى الانام و مالک الايام. طوبى لك بما ذكرت
من يراعة العطاء قبل صعودك وبعده فضلاً من لدى الله
مولى الاسماء و في هذا الحين. نسئله بان ينزل عليك في كل
حين رحمةً من عنده و عناية من لدنه و يدخلك مع اهل البهاء
في الفردوس الاعلى انه هو مالک العرش والثرى و ربّ الاخرة
والاولى. سبحانك اللهم يا مسخر الارياح و منزل الالواح و
مقدر الفلاح و النجاح اسألك بالثالى المكنونة في بحر علمك
والاسرار المخزونة في كنائز عصمتك بان تغفر له و لمن زاره بما
نزل له من سماء مشيتك و هواء ارادتك. اى رب اسألك
بجودك الذى احاط الموجودات و بكرمك الذى
احاط الكائنات بان تنزل على اوليائك من سحاب فضلك
امطار رحمتك ثم قدر لهم خير الاخرة و الاولى بمشيتك و
ارادتك. انك انت المقتدر على ما تشاء لاله الا انت القوى
الغالب القدير و انك انت الغفور الكريم و العطوف الرحيم.
ياورقتى و يا امتى لله الحمد باب عناية مفتوح و امطار
رحمت از سماء فضل هاطل. باسمه اشرق نير الايقان في هذا

الحین علی من فی الامکان و تزینت سماء الحکمة و البیان بانجم
عرفان ربک المقتدر العزیز المّان. از حق می طلبیم تو را تأیید
فرماید بر استقامت کبری و یجذبک الی مقام لایمنعک شیئ
من الاشیاء عن ذکر ربک مالک ملکوت الاسماء و
فاطر السّماء. و نذکر اوراقی وامائی هناک ونبشّرهنّ ببحر
عنایتی و سماء کرمی و شمس جودی الّتی بها انار الوجود من
الغیب والشّهود. البهاء علیک وعلیهنّ من لدی اللّٰه العزیز
الودود.

(١١٦) هو الذى به ماج بحر البيان امام وجوه الاديان

سبحان الذى اظهر السبيل و انزل الدليل و انطق الاشياء
 باعلى النداء انه لا اله الا هو الفرد العليم الحكيم. تقول يا اهل
 ملكوت الاسماء تالله قد اتى فاطر السماء امام وجوه العلماء و
 الامراء و عن يمينه راية البيان و عن يساره علم البرهان. طوبى
 لنفس شهدت بما شهد الله و فازت بما ظهر الحق من هذا
 الافق المنير. وبه جرى كوثر البقاء من القلم الاعلى و نفخ في
 الصور و انصعق من فى الارض و السماء الا من شاء الله رب
 العرش العظيم. قل يا ملاء الارض اسمعوا النداء انه ارتفع من
 الافق الاعلى و لا تكونوا من الغافلين. يا قوم لا ينفعكم اليوم
 ما عندكم ضعوا الدنيا و زخارفها خذوا ما امرتم به من لدى
 الله رب العالمين. اياكم ان تمنعكم زخارف الارض عن مطاف
 المقرين. سارعوا الى مرضاة الله ثم انظروا بطرف العدل و
 الانصاف الى من اتى من افق الاقتدار بامر لا تقوم معه جنود
 الاوهام يشهد بذلك ام الكتاب فى هذا المقام الرفيع. قد حضر
 امام الوجه ما ارسلته من قبل باسم الجود. اجبناك بهذا اللوح
 الذى ينطق فى طور العرفان انه هو الله لا اله الا هو الفرد
 الخبير. هذا يوم فيه اتى المالك و الملك و الملكوت لله العزيز

الحميد. قل يا ملاء الارض اجيبوا داعى الله بينكم ثم انظروا
ما ظهر من عنده انه يذكركم و يقربكم اليه انه هو الغفور
الرحيم. اذا رأيت امواج بحر بيان الرحمن قل يا مالک الاديان
لك الحمد بما هديتني في أيامك و اريتني آثار قلمك و عرفتني
صراطك و مشرق آياتك الكبرى و مطلع ظهورك و
اسرارك يا مالک الاسماء و فاطر السماء. اشهد أنك ظهرت
و اظهرت ما نطق به كل ذى روح بوحدانيتك و فردانيتك و
عزتك و عظمتك و سلطانتك. اسألك يا نور العالم بالاسم
الاعظم الذى به اضطربت افئدة الامم و بالاراضى التى تشرف
بقدمك و بالهواء الذى ارتفع فيه ندائك و بالمقام الذى تزين
بلحاظك و جعلته المنظر الاكبر بين البشر بان تؤيدنى على
خدمة امرك بين عبادك بالحكمة و البيان أنك انت العزيز
المستعان. اسألك بانوار وجهك بان تظهر منى ما تنجذب به
افئدة خلقك و يقربهم الى افق ظهورك و يسقيهم كأس
الاستقامة من ايدى فضلک و عطائك. اى رب ترى البعيد
قصد قربك و الكليل ملكوت ذكرك و اراد منك بدايع
جودك و كرمك. اى رب لا تحرمه عن بابك و لا تمنعه
عما قدرته لاوليائك أنك انت المقتدر على ما تشاء لاله

الآنّ العلیم الحکیم. یا ایّها النّاطق بذکری ظلّمت عالم را احاطه نموده. مفتریات قبل به میان آمده. اوهام معرضین بیان را اخذ کرده. کتاب ایقان که سائل آن افنان بوده و در حضور سؤال کرده و جواب تحریر شد او را نسبت به غیر داده اند و ذکر سفر این مظلوم در او مذکور و جمیع افنان شاهد و گواهند معذک نسبتش را به کسی داده اند که لعمرالله از ادراک معنی آن عاجز است و همچنین آنچه از سماء مشیّت الهی در کلّ حین نازل شده به حضرت مبشّر نسبت داده اند. قل یا ملاء المعترضین امام وجه مولی العالم حاضر شوید تا اصغاء نمائید آنچه را که عالم آذان مخصوص آن خلق شده. و مشاهده کنید آنچه را که عالم ابصار از برای آن بوجود آمده. لعمرالله معادل کتب سماوی بل ازید نازل معذک یقولون ما لایعرفون. نفسی که تلقاء وجه قادر بر تکلم نبوده او رامن دون الله ربّ اخذ کرده اند و عمل نموده اند آنچه را که صخره صیحه زد و اشیاء گریست. بر آن جناب و اولیای حق لازم بل واجب حزب الله را از اوهام قبل حفظ نمایند که مبادا مجدّد مبتلا گردند. اّنه ینصح عباده و یعرفهم صراط المستقیم و نباه العظیم. اولیای آن ارض طراً را

از قبل مظلوم تکبیر برسان. طوی لیت ارتفع فیہ ذکر اللہ و
ثنائه و للسان اعترف بتو حیده و لاذن سمعت ندائه الاحلی و
لبصر فاز بمشاهدة آثار قلمه العزیز البدیع. نفوس مذکورہ هر
یک به تجلیات انوار آفتاب حقیقت منور و به آثار قلم مالک
قدم در کتاب اعظم مذکور و مسطور. بشرهم باقبالی و
توجّهی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت الوجود من الغیب و
الشّهود. البهاء من لدنا علیک و علی من معک من الذین
شربوا ریحق الایقان من ید عطاء ربّهم الرّحمن و کانوا من
الرّاسخین فی هذا الامر العظیم.

(۱۱۷) هو السّامع

یا علی اکبر، قد فزت بانوار الملکوت اذ اقبلت الی الافق
الاعلیٰ فی یوم فیه اضطربت افئدة العلماء و زلّت اقدام
العارفین افرح بهذا الذکر الاعظم الّذی رقم من قلمه العزیز
الحمید.

(۱۱۸) هو السّامع المجیب

شهد الله أنّه لا اله الاّ هو لم يزل كان مقدّساً عن ذكر
الموجودات و وصف الكائنات. قد ارسل الرّسل و انزل
الكتب فضلاً من عنده و هو الفضّال الكريم. و بهم انزل
الدّليل و اظهر السّبيل و هدى الكلّ الى صراط المستقيم. لله
الحمد اقبال نمودی و به طواف بیت فائز گشتی. طوبی از برای
نفسی که لوجه الله توجه نمود و بعرف یثرب و بطحا فائز
گشت. نفحه رحمن از آن اراضی متضوّع و نور امر از افقش
لائح. هنیئاً لمن شرب رحيق العرفان من ايدى عطاء ربّه
الرّحمن و عمل بما امر به فى كتابه المبين.

(۱۱۹) هو السامع الجيب

هذا كتاب من لدى المظلوم نزل بالحق ليقرب الناس الى الله
المهيمن القيوم. يا ملاء الارض اسمعوا النداء من شطر عكا انة
لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزيز المحبوب. طوبى لسمع
فاز باصغائه و لبصر تشرف بمشاهدة آياته المهيمنة على ما كان
و ما يكون. يا موسى اسمع باذن القلب ما نطق به لسان
المظلوم في هذا المقام المحمود. انة يذكرك لوجه الله و يهديك
الى صراط الواضح الممدود. ائك اذا فزت بآياتي و شربت
رحيق الوحي من كأس عطائي ول وجهك شطر بيت الله
الاعظم و قل يا مالک الامم و مطهر العالم. اشهد بتوحيد
ذاتك و تقديس كينونتك و بما انزلته في كتبك و زبرك و
الواحد. اسألك باسمك الذي به بدلت الخوف بالاطمينان و
الكفر بالايمان و ببحر بيانك و سماء عطائك بان تقدر لي بان
يقربني اليك و يجعلني مستقيماً على امرك بحيث لا تمنعني
جنود العالم و لا ظلم الامم. لك الحمد يا الهى ولك الفضل
يا الهى بما ايقظتني اذ كنت نائماً و هديتني اذ كنت معرضاً و
ذكرتني اذ كنت صامتاً و اقبلت الي من شطر السجح اذ كنت
متوقفاً و علمتني اذ كنت جاهلاً و عرفتني اذ كنت غافلاً و

عزّتک یا مقصود العالم لاجد لنفسی ناصرّاً الاّ جنود
 حکمتک و بیانک و لا معیناً الاّ بدایع فضلک و لا حافظاً الاّ
 انت. اسألك بکلمتک الّتی لو تلقی علی الجبل لطار و علی
 السّماء انفطرت و علی الارض انشقت و علی الاشجار اثمرت
 و علی الصّخرة صاحت بان تجعلی ثابتاً فی امرک و مستقیماً
 علی خدمتک و ناطقاً بشنائک. ثمّ قدرّ لی یا الهی ما یحفظنی
 عن دونک و یرشدنی الی ما انزلته فی کتابک ثمّ اکتب لی
 ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک. انت الّذی لا تمنعک
 شئونات العالم و لا ضوضاء الامم. قد ظهرت و اظهرت ما
 اردت بقدرتک و سلطانک. لا اله الاّ انت الفرد الواحد
 المقتدر العزیز العلام. اردنا ان نذکر من سمی بمحمّد شریف
 الّذی کان ذکره فی کتابک لیفرح و یكون من الشاکرین. یا
 محمّد شریف در این حین اسم اعظم به تو توجّه نموده و ترا
 ذکر می نماید لیجذبک الی مقام الاستقامة و الانقطاع.
 قل لک الحمد یا مقصود العالم و محبوب الامم. بما ذکرتنی فی
 ایامک و اظهرت لی من کنائز عصمتک لالی حکمتک و
 بیانک. اسألك بچودک الّذی احاط الوجود بان تجعلی من
 الّذین نطقوا بذکرک و ثنائک و قاموا علی خدمة امرک فی

بلادک بین عبادک و توفّقی علی ما یلیق لایامک و ینبغی
لظهورک و اقتدارک اّک انت المقتدر القدیر و بالاجابة
جدیر.

(۱۲۰) هو السّامع الجیب

یا ابراهیم، علیک بماء اللہ الملک الحق العدل العلیم. قد حضر
 العبد الحاضر بکتابک و قرء امام الوجه ما نطق لسانک
 بذکر اللہ و عنایتہ و عطائہ. طوبی لک و لمن هداک الی صراطی و
 اسمعک ندائی و اراک آثاری. نسأل اللہ تبارک و تعالیٰ ان
 یوفّقک بین عبادی علی اخذ کأس عنایتی من ید فضلی و
 شرب منها مرّةً باسمی و اخرى بذکری العزیز المحبوب. جناب
 محمّد در باغی علیہ فضل اللہ و رحمته و عنایتہ وجودہ فائز شد
 به آنچه کہ شبه و مثل نداشته در لیالی و آیام بذکر مالک انام
 ناطق و به تبلیغ امرش متمسک. طوبی للسانه و یده و قلبه و
 سمعه و بصره اّنه یمن فوضّ امورہ الی ربّه و توکلّ علیہ فی
 کلّ الاحوال و جعل ارادته فانیةً فی ارادته و اختار لنفسه ما
 اختاره اللہ له. نسأله بان یقدرّ له ما یقرّبه و یدکره و ینفعه فی
 کلّ عالم من عوالمه اّنه هو المقتدر العزیز العلام. کذلک
 اظهرنا الفضل من لدی اللہ المقتدر القدیر و نوصیک یا
 ابراهیم فی آخر القول بما یرتفع به امر اللہ و مقامک بین العباد.
 اشکر ربّک و قل لک الحمد بما جعلتني ناطقاً بذکرک و
 طائراً فی هواء حبّک و ناظراً الی افق عدلک اسألك ان لا

تَخَيَّبَنِي عَمَّا كَتَبْتَهُ لِعِبَادِكَ الْمَخْلُصِينَ وَ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ إِنَّكَ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَلَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ.

(۱۲۱) هو السّامع فی مقامه الانور

یا اولیاء اللہ فی لاهیجان قد حضر المظلوم لدى المظلوم و ذکرکم خالصاً لوجهی العزیز المحبوب. ذکرناکم فضلاً من عندنا و رحمةً من لدنا و انا الفضّال المهیمن القیوم. ذکرناک من قبل بما تبقى به اسمائکم فی کتاب اللہ مالک الغیب و الشّهود. یا اسد اللہ اسمع التّداء من شطر عناية ربّک مولی الوری اّنه یجذبک و یقرّبک الی ربّ العرش یشهد بذلك امّ الكتاب فی الیوم الموعود قد ورد علی اولیائی من ظلم اعدائی ما ناح به القلم و صاح اللّوح امام وجه اللّہ مالک ممالک الوجود. اتل آیات ربّک اّنها تجذبک الی مقام نادى فیہ المناد الملک للّہ مالک الوجود والجنود. اّیاک ان یمنعک ظلم الاعداء عن مالک ملکوت الاسماء. ذرهم فی حوضهم متمسّکاً بجبل اللّہ العزیز الودود. طوبی لعبدی الذی سمّی بمحمّد قبل صادق نشهد اّنه استشهد فی سبیل اللّہ ربّ العرش و الثّری و المهیمن علی ما کان و ما یكون. اّنا ذکرناه من قبل بلوح اشرق من افق سمائه نیر عنایتی یشهد بذلك لوحی المسطور. البهاء من لدنا علیه و علیک و علی امّک و علی ذوی قرابتک و علی الذین ما منعهم شیئ من الاشیاء عن

التَّقَرَّبَ الى الله الفرد الواحد العزيز المشهود. يا اسد الله قد
 حضر اسمك لدى الوجه و انزلنا لك هذا اللوح المبين لتفرح
 بهذا الذِّكر الاعظم و تشكر ربِّك العليم الحكيم. طوبى لعبد
 نبذ البغى و الفحشاء و اخذ البر و التقوى امرأ من لدن أمر
 قديم. انا انزلنا الآيات و اظهرنا البيِّنات نعيماً لمن شهد و رأى
 و ويلٌ لكلِّ غافلٍ بعيد. انا ذكرنا اباك الذى صعد الى الرفيق
 الاعلى بذكر انجذبت به افئدة العارفين البهاء عليه و عليك و
 على الذين نسبهم الله اليك من لدى الله الغفور الكريم. انا
 ذكرنا كلَّ واحد منهم و منهنّ بما قرّرت به عيون العارفين. يا
 ابا تراب قد اتى الوهَّاب فى المآب و القوم فى مرية و شقاق قد
 سطع النور بما نطق مكلم الطور و النَّاس اكثرهم فى الغفلة و
 الاعراض. قد منعهم غرورهم عن سلطان الظهور و حجبتهم
 اوهامهم عن التوجه الى مشرق الايقان و نذكر ابنك الذى
 سمى بتقى و نبشّره بفضلى و عنايتى و نير عطائى الذى به
 اشرفت الآفاق. يا عبد قبل عظيم يذكرك مالك يوم الدين
 فى هذا اليوم المبين بذكر فاحت به نفحة الرّحمن فى الامكان.
 قل لك الحمد يا الهى بما هديتني الى افق ظهورك اذ كان
 النَّاس فى ظلمة و ضلال اسأل من سماء فضلك ما ينبغى

لعطائك ائتک انت العزيز الفضال. له الحمد و الثناء بما ائد
اوليائه على الاقبال و انزل لهم ما يكون باقياً في القرون و
الاعصار. يا محمد قبل ابراهيم ذكرک من ستمى بمحمد قبل
على الذى طاف العرش مرّة بعد مرّة و حضر امام الوجه في
العشى و الاشرار لك ان تشكر الله بما ائدک على امر منع
عنه العباد في المعاد. انا ذکرنا اولياءالله من قبل و من بعد و
نذکرهم رغماً لكل جاهل مکار. يا غلام قبل حسين قد
اشتعلت نار البغضاء في المدينة الكبيرة بعد خروجک عنها. ان
الظالم عقر ناقة الامانة و افترس غنم الانصاف و لدغ هيكل
الصدق و ارتكب ما ناحت به الاقلام نبذ الصدق ورائه
متمسكاً بمفتریات نفسه كذلك سولت له نفسه ان ربک هو
العزيز العلام. قد ناح الناموس الاکبر و ذرفت الدموع من
عيون اهل الوفاء في الغدو و الاصال. قد ضيع حرمتي بعد ما
عزّزناه بين العباد و اعرض عن المظلوم بعد ما جعلناه مهبط
الاصحاب و اتحد مع عدو الله في ضرى و ارتكبا ما انصعق
به هيكل العدل و ارتعدت فرائص الاولياء في الفردوس الاعلى
و عملا ما عجز عن ذكره القلم و عن حملة اللواح. انا
ذکرناک من قبل و في هذا الحين فضلاً من لدنا و انا العزيز

الفضّال. یا قلم ولّ وجهک شطر من سمّی بصادق ثمّ اسقه ما
جرى منک من فرات العناية و اللطاف. یا صادق انّ الصّدق
ینوح و یبکی و فی هذا الحین تحت محالب المفترین. ینادی و
يقول الهی الهی نجّنی بچودک و خلّصنی بفضلك ای ربّ ترى
الكذاب ظلم علیّ و حبسنى فی سجن النفس و الهوى اسألک
یا مولی الوری بان تخلّصنی بقدرتک الّتی احاطت العالم و
برحمتک الّتی سبقت الامم انّک انت المقتدر العزیز الوهاب.

(۱۲۲) هوالسّامع من افق الظّهور

کتاب نازل، راه مشهود، آفتاب حقیقت ظاهر و مشرق و هویدا. ولکن ناس بی خبر و افسرده بل مرده مشاهده میشوند. ورقاتی که الیوم به عرفان حقّ جلّ جلاله فائز گشتند ایشان از رجال از قلم غنیّ متعال مذکور و مسطور. طوبی از برای امائی که به انوار آفتاب حقیقت منورند و ویلّ از برای رجالی که محروم و ممنوعند. قولی الهی الهی انا امة من امائک و ورقة من اوراقک قد اقبلت بقلبی الیک و رفعت ایادی الرّجاء الی سماء فضلک و عطائک. اسألک بفیوضات ایامک و نفحات وحیک بان تقدّر لی ما یکون سراجاً امام وجهی فی کلّ عالم من عوالمک. ای ربّ ترانی متوکلاً علیک و متمسکاً بک لا تخیّبی عن لآلی بحر فضلک و اشراقات انوار شمس جودک. تری امتک مقبلة الیک و راجیة بدایع فضلک قدر لها برحمتک الّتی سبقت الکائنات و کرمک الّذی احاطت الممكنات خیر الآخرة و الاولی. انک انت ربّ العرش والثری لا اله الا انت القویّ القدیر.

(۱۲۳) هو الشّاهد الخبير

ذکر المظلوم احد احبائه في السّجن ليطمئنّ بعناية الله
 ربّ العالمين. قد حضر كتابك و قرئه المجد تلقاء الوجه.
 اجبتناك بهذا اللّوح المبين. اشكر الله انه ايدك و قربك الى ان
 انزل لك من سماء العطاء ما تطمئنّ به افئدة المقبلين. انا
 ذكرناك و هذا مرّة اخرى ان ربّك هو المشفق الكريم. قل
 لك الحمد بما هديتني و اجبتني في سجنك الاعظم اذ كنت
 بين ايدي الغافلين. اسألك يا مولی الاسماء و فاطر السّماء
 بانوار عرشك و جذب ندائك و نفوذ بيانك بان تؤيّدني
 على الاستقامة على امرک و تقدّر لي خير الاخرة و الاولى
 انك انت مولی الوری و ربّ العرش و الثرى.

(۱۲۴) هو الشّاهد الخبير

ذكر من لدى المظلوم لمن آمن بالله المهيمن القيوم. نشهد أنّه
توجّه الى الوجه و اقبل الى الافق الاعلى اذ اعرض الناس و
اعترف بما نطق لسان العظمة الملك لله ربّ ماكان و مايكون.
قد حضر في المنظر الاكبر ما ارسلته الى السّمندر و عرضه العبد
الحاضر اذ كان مقرّ العرش في هذا المقام المحمود قد احزني
حزنك و حزن بذلك من كان حاضراً لدى الوجه بحزن
تكدرّ به الملاء الاعلى يشهد بذلك من عنده امر محتوم.
نوصيك بالصبر و الاصطبار فيما ورد عليك في ايام ربّك
العزير الودود. ان اقتصر الامور على ذكرى و ثنائى و التفكير
فيما سمعته من لسانى وما رأيته من افق عنايتى اذ اقبلت و قطعت
الى ان حضرت لدى باب فتحناه على الوجوه لعمري انّ
الذى صعد قد غفره الله فضلاً من عنده و وجد منه اهل الجنان
عرف محبة ربّه مالک الغيب و الشّهود انا نذكر في هذا الحين
من صعد الى الله بذكر يجد منه المخلصون عرف عناية الله ربّ
العالمين. يا اسمعيل يذكرک المظلوم من شطر السّجن بذكر
انقطعت عنه ايدى التّغيير و الفناء. انّ ربّك هو المقدر القدير.
انا زيّنا رأسك بتاج عنايتى و هيكلک بطراز رحمتى التى

سبقت من فى السموات والارضين ليفرح بذلك ابوك و
امك من هذا الفضل الذى لا تعادله كنوز الامراء و
السلطين. البهاء المشرق من افق ملكوت بيانى عليك و على
الذين صعدوا و معهم امانة الله العليم الحكيم.

(۱۲۵) هو الشّاهد الخبیر

یا امّتی یا ستاره، خواهری داشتیم تحت لحاظ عنایت بود
 به خیال تقرّب به صاحبان ثروت و غنا از برادر گذشت. او
 که منسوب به دوست بود به خانه دشمن فرستاد. از حقّ
 به طلب کلّ را از حبّ مفرط به دنیا مقدّس فرماید. اوست
 قادر و توانا. قولی الهی الهی اسألك بتقدیس ذاتک عن
 الامثال و تنزیه نفسک عن الاشباه بان تؤیّد امائک علی
 ذکرک و ثنائک و قدرّ لهنّ ما یقرّهنّ الی شاطئ بحر
 تقدیسک وطمطام جودک و کرمک. اسألك یا اله الاسماء و
 فاطر السّماء بانوار وجهک و الكلمة الّتی سخرت بها افئدة
 عبادک بان تکتب لامائک القاتات من قلمک الاعلیٰ ما
 یقرّهنّ الیک فی کلّ الاحوال انک انت الغنی المتعال .

(۱۲۶) هو الشّاهد الخبیر

یا عبدالحسین، اولّ امر ایمان به حقّ جلّ جلاله بوده و آخر آن استقامت بر امرش. در جمیع احوان بذكر و ثنا مشغول باش و بر خدمت امر قائم. کن ناظرّاً بالحکمة و عاملاً بما امرت به من لدی الله ربّ العالمین. ایّاک ان تمنعک الاوهام او تحجیک الظّنون عن سلطان المعلوم. خذ قدح الاستقامة باذن مالک البریّة و اشرب منه اوّلاً ثمّ اسق به من آمن بالفرد الخبیر. سوف یظهر ما قدرّ الله لک أنّه ولیّ من والاه وقاضی حاجات الآملین. البهاء علیک و علی من فاز بالافق الاعلیٰ اذ ظهر بالحقّ من لدن علیم حکیم.

(۱۲۷) هو الشّاهد السّميع

یذکرک مولیٰ العالم فی السّجن الاعظم ان احمدالله بهذا الفضل
العظیم. طوبی لمن شرب کوثر حبّی و ذاق حلاوة بیانی الذی
به ماج بحر العرفان بین الانام ولكنّ القوم اکثرهم من
المعرضین. قد نبذوا اصول الله عن ورائهم و اخذوا حدود
انفسهم الاّتهم من الهائمین. کن ثابتاً علی الامر و راسخاً فی
حبّ مولیک علی شأن لاتزلک اشارات القوم ولا شبهات
الذین کفروا بالله ربّ العالمین.

(۱۲۸) هوالشاهدالعلیم

ای کنیز الهی ندایت فائز شد و تو هم به جواب فائز گشتی. مقام مقام شکر است و وقت وقت حمد. جمیع اماء را وصیت می‌نمائیم به تنزیه اکبر و عصمت کبری و قیام بر اموری که سبب ارتفاع امر الهی است ما بین نساء. ان شاء الله به ابصار مطهره و قلوب فارغه و آذان واعیه و السن صادقه بگوئید و ببینید و بشنوید. این است وصیت مظلوم دوستان خود را البهاء علیک.

(۱۲۹) هو الشاهد من افقه الاعلى

يا امان الله، طوبى لك و لمن ربّاك و لمن ايده الله بالمعروف في
 حقك. نسال الله ان يوفّقك والعزیز علی ما یحبّ و یرضی انّه
 هو المقتدر القدير. به لسان پارسی بشنو شکر کن مقصود عالم
 و مالک امم را. ترا تأیید فرمود و راه نمود. ذکرش را اصغا
 نمودی و به عرفانش فائز گشتی. قدر این نعمت بزرگ را
 بدان و مقام مربّی را بشناس. انّه ذکرک فی هذا اللّوح
 لتشکره فی العشیّ و الاشراق. قدر عنایت حق را بدان و
 به حمدش ناطق باش. انّه خلقک و اظهرک و ارشدک و انّه
 هو المشفق الکریم البهاء علیک و علی من ربّاک من لدن
 قویّ قدیر.

(١٣٠) هو الظاهر المكنون

كتاب ظهر بين الورى اذ تحرك قلمى الاعلى الذى به نفخ فى
الصّور و ظهر يوم النشور و اهتز اهل القبور و نادى السّدره
الملك لله ربّ العالمين. قد حضر كتابك لدى المظلوم و وجدنا
منه زفرااتك فى حبّ الله العزيز العظيم. انه يذكر من ذكره و
يجيب من ارتفعت يداه الى سمائه المرتفعة بالحقّ ان ربّك
لهو السّامع المجيب. ان استقم على الامر بقدره ربّك و ذكر
النّاس بالحكمة و البيان انه هو الامر بالحقّ وهو المبين الحكيم.
اياك ان تمنعك شئون الخلق عن الحقّ دع الدّنيا وخذ ما
انزله الله فى كتابه العزيز. ان افرح بهذا الذكر الاعظم و سبح
بمحمد ربّك الغفور الكريم.

(۱۳۱) هو الظاهر الناطق البصير

یا اسمعیل، انشاءالله به عنایت حق فائز باشی و در جوانی
به نار محبت الهی مشتعل. امروز روز ربح اعظم است. طوبی
لتاجر ربح ولقبل اقبل و لناطق نطق بهذا الذکر العزیز البدیع.
از حق به طلب قلوب جمیع دوستان را به بحر اعظم متصل
فرماید و کلّ را بطراز محبت مزین نماید. لعمر المظلوم اگر
نفسی به آنچه ذکر شد فائز شود از حجبات و سبحات و
هموم و غموم عالم خود را فارغ و آزاد مشاهده نماید. البهاء
علیک و علی الذین آمنوا و علی اللّائی آمنّ بالله الفرد الخیر.

(۱۳۲) هو الظاهر الناطق العليم

کتاب نزل بالحقّ أنّه هو الآیة الكبرى لاهل الوری و الرّحیق المختوم لمن تمسّک باسم الله المهیمن القیوم. یا ایها المقبل قد حضر کتابک و قرئه العبد الحاضر لدى المظلوم الّذی دعا الملوک و المملوک الی الله مالک الملوک. انا سمعنا ذکرک ذکرناک بهذا اللّوح الّذی ینطق بین الارض و السّماء باعلیٰ التّداء الملك لله فاطر السّما و مالک الاسماء الّذی اتی بالحقّ بسطان مشهود. ان شاء الله باید در جمیع احیان و اوان بذکر و ثنای محبوب امکان ناطق باشی. دوستان ارض الف و شین را از قبل حقّ تکبیر برسان و بگو در کلّ احوال به نیر استقامت که از افق سماء امر الهی اشراق نموده ناظر باشید. نفوس خناسیه در فریب و خدعه مشغول. هر باطلی که سبب گمراهی عبادالله شده و می شود خود را به حقّ نسبت داده و می دهد. ان شاء الله باید کلّ از اهل بصر باشند و ناظر به منظر اکبر. هر نفسی که از او رایحه بغضاء استشمام نمایند او را به خود واگذارند و به حقّ جلّ جلاله توکل نمایند. از قبل جمیع دوستان الهی را به نعیق ناعق و امثال آن اخبار نمودیم تا کلّ مطّلع باشند و به مکر و فریب مغلین و معرضین

از مالک یوم دین محروم نمانند. اگر نفسی به جمیع کتب عالم بیاید و به غیر ما اراده الله تکلم نماید او از اهل نار در کتاب الهی مذکور است و از قلم اعلیٰ مسطور. لو یأتیکم احد بکتاب الفجّار و الواح النار دعوها عن ورائکم کذلک یأمرکم من عنده لوح حفیظ. و همچنین اهل آن قریه را از انات و ذکور از قبل این مظلوم تکبیر برسان و بگو امروز روز ذکر و بیان است و امروز روز نصرت و خدمت است باید جمیع بکمال اتّحاد بر امر مالک ایجاد ثابت و راسخ و مستقیم باشند. نصرت امرالله به اعمال طیّبه حسنه و بیانات محکمه متقنه بوده و خواهد بود. یشهد بذلک ما نزل فی الکتاب من لدی الله العزیز الوهاب. جهد نمائید تا کلّ فائز شوید به آنچه الیوم لدی الله محبوب است هر نفسی امروز به استقامت ظاهر شد او از اعلیٰ الخلق لدی الحق مذکور و مسطور است. طوبی از برای نفوسی که حجبات اسماء و اشارات اهل انشاء ایشان را از حقّ منیع منع ننمود و محروم نساخت. قسم به بحر بیان که آن نفوس در ملاء اعلیٰ مشهور و معروفند و به اسم ابداع اهی منسوب. ان شاء الله باید این لوح را از برای اهل آن ارض واصحاب الف و شین علیهم بهاء الله

تلاوت نمائی تاجمیع قلوب بہ انوار بیان رحمن منور شونند و بہ
استقامت کبریٰ فائز. اّہ هو المؤید الغفور الکریم. الحمد لله
العزیز العلیم.

(۱۳۳) هو الظاهر من افقه الابهی

یا خورشید، آفتاب حقیقت از شطر سجن اعظم به تو توجّه نموده ترا ذکر می نماید و به اعمال طیّبه و اخلاق راضیه مرضیه وصیّت می فرماید. طوبی از برای امائی که شبهات عالم ایشان را از مالک قدم محروم نساخت. جمیع عالم از برای عرفان حق جلّ جلاله خلق شده معذک کلّ محبوب و ممنوع الاّ من شاء الله ربّ العرش العظیم. امروز بحر فضل مواج و آفتاب کرم مشرق ولکن ناس حائل. عصرها و قرنها منتظر ظهور بوده اند و چون ظاهر شد بر سفک دم اطهرش قیام نموده اند. ارتکاب نمودند آنچه را که چشم اهل فردوس گریست و ملاء اعلیٰ نوحه نمود. اّک اشکری ربّک و کونی من القانتات کذلک یامرک من عنده کتاب مبین و البهاء علیک و علی اللّائی فزن بایام الله العزیز الحکیم.

(۱۳۴)

هو العزيز

هذا كتاب نزل بالحق من لدن عزيز حكيمًا و يعلمكم العلم و
الحكمة و يرزقكم مائدة التي كانت من سماء الامر منزولا و
يأمركم بالبر و التقوى و ينهيكم عن البغى و الفحشا و هذا ما
نزل في الواح قدس حفيظًا. قل تالله قد خرج يدالله عن جيب
قدرته و ظهر سلطان الامر بسلطان كان على الحق عظيمًا.
قل يا قوم خافوا عن الله ولا تجادلوا بآياته بعدالذي نزلت
بالحق عن مشرق اسم عليا و لا تكفروا بنعمة الله و لا
تجادلوا بالذي به ظهر جماله و رفعت اسمائه و كملت آياته و
تمت كلماته على العالمين جميعًا. قل يا قوم أغير الله تتخذون
وليًا لانفسكم بعد الذي اتى على سحاب الامر بآيات مبينًا و
خلقكم و رزقكم و عرفكم سبل القدس و الهدى و علمكم
بدايع علم منيعًا. قل اياكم يا ملاء البيان فارحموا على انفسكم
و انفس العباد و لا تكونن. بمثل ملاء الفرقان اذ جائهم العلي
بالواح قدس منيرًا. فوالله اتى ما اخاف لنفسي بل لمن يأتى من
بعدي بسلطان عز مكينا. فوالله فمن اعترض على فسوف
يعترض عليه و كذلك ينطق حمامة الامر بآيات عز بديعًا و
انك انت فاحفظ نفسك عن التقرب الى المشركين ثم بلغ

النّاس بما بلّغك الله و انّ هذا خير لك عن العالمين جميعاً. إنّ كنت جالساً حين الّذى وصل اليك لوح الله قم عن مقعدك و لا تكن على الارض ثقيلًا و اذا تكون ذاكرًا فانصت لتسمع ما تلى الرّوح في هذا الرّضوان الّذى كان على هيئة اللّوح مشهوداً و اذا سمعت و عرفت ما كنت في نعمات ربّك من عرفان نفسه اذاً فانصره بنفسك ثمّ بلسانك و لا تصبر اقلّ من طرفة عين و هذا ما امرت به في كتاب الّذى لا يأتيه الباطل و ينطق بالحقّ بانه لا اله الا هو و انه كان على كل شىء محيطاً. قل يا قوم فانصروا الغلام و لا تخافوا من احد فاعلموا بانّ الله يحرسكم بجنود غيب قويّا. و ان لن تنصروه فقد نصره الله في مواطن كثيرة اذ ايده بروح القدس و انزل عليه جنوداً لن تروها. حين الّذى قام عليه الدّول و الملل و حفظه بالحقّ و اخرجته عن المدينة بسُلطان عظيماً و ذلّت له اعناق الفراعنه و خضعت له رقاب كل مستكبر شقيّاً. قل فسوف يبعث الله قوماً اولى بأس شديد و بهم ينصر الغلام كما نصره اول مرّة اولئك لن يمنعهم الحجابات و لن يحجبهم الاشارات و ما كان ذلك على الله بعزيزاً. اولئك قلوبهم زبر الحديد بحيث لن يخافنهم شىء عمّا في السّموات و الارض

كذلك ينصر من يشاء بفضلہ و كان نصره على المؤمنين قريبا. قل يا قوم ائتكمون الذي آمن بالله و آياته و بكلما نزل في الواح عزّ مبينا. و جاهد بنفسه الى مقام الذي ارتفع به امر الله بين السموات و الارض و علت كلمته و تمت حجته و اشتهرت آياته و ملئت آثاره بين المشرق و المغرب و ارتقى الامر من لدنه الى مقام الذي لن ينكره كل منصف امينا. ان الذين ينكرون هذا الفضل اولئك قست قلوبهم و المهمهم الشيطان كلمة السفلى. قل كلمة الله لى العليا لو انتم بذلك خبيرا. قل يا قوم اتكفرون بالنعمة التي كانت على هيكل الغلام مرثيا و يتلى عليكم في كل حين من آيات جذب بديعا و يرزقكم اثمار سدرة الفردوس و يقربكم الى مقام قرب منيعا. قل ان تكفروا بما فباي حديث آمنتكم بمظاهر القبل ثم بعلى قبل نبيلاً. قل قد اتى الغلام على غمام النار بربرات قدس مليحا. اذا فانصفوا في انفسكم ثم تفكروا في خلق السموات و الارض لعلّ تجدون الى الله في هذا العرش سبيلا. قل اتكفرون بالله ثم تقرؤن آياته فما لهؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا. كذلك غنت عليك عندليب الامر و المهمك

كلمة التّقوى لتقوم على امر ربّك و تنصره على ما تستطيع به
و ما التصّر الآ من عنده و أنّه كان عن العالمين غنيّا.

(۱۳۵) هو العزیز الجمیل

هذا کتاب لمن آمن بالله و كانت من القانتات فی امّ الكتاب
مذكورا. یا امة الله ان اصبری فیما یرد علیک و لا تجزعی فی
شیء. فتوکلّی علی الله ربّک و ربّ العالمین مجموعاً. ان لا
تخزنی فی الدنیا و ما یرد فیها و تمسّکی بعروة قدس مبروکاً
کذلک یدکرک لسان الله لتقطع عن کلّ شیء و تلتفت الی
شطر الله مقام قرب محموداً. کذلک یختصّ الله من یشاء
برحمته لیكون الفضل من لدنه علی العالمین مسبوفاً. و الروح
علیک و علی اللواتی یدکرنّ الله ربّهنّ فی کلّ اصیل و
بکوراً.

(١٣٦) هو العزيز المحبوب

ان يا ملاح القدس، فاحضر سفينة البقا في ملاء الاعلى
فسبحان ربّي الابهى. ثم امسكه على بحر القدم ببديع من
الاسماء فسبحان ربّي الابهى. ثم اركب عليها هياكل الروح
باسم الله العلي الاعلى فسبحان ربّي الابهى. اذا فاطلق
زمام الفلك ليجرى على قلزم الكبريا فسبحان ربّي الابهى.
ليصل اهلها الى مواقع القرب في مكنم البقا فسبحان ربّي
الابهى. و اذا وصلتهم الى شاطئ القدس ساحل بحر الحمراء
فسبحان ربّي الابهى. اذا فاخرجهم عن الفلك في هذا المقام
الالطف الاخفى فسبحان ربّي الابهى. و هذا مقام فيه تجلّى
الله بنار الجمال في سدرة البقاء فسبحان ربّي الابهى. و فيه
خلعوا هياكل الامر نعل النفس و الهوى فسبحان ربّي الابهى.
و فيه يطوف موسى العزّ بجنود البقاء فسبحان ربّي الابهى. و
هذا مقام الذي خرج فيه يدالله عن رداء الكبريا فسبحان ربّي
الابهى. و هذا مقام الذي لن يحرّك فيه سفينة الامر و لو يقرء
عليها كل الاسماء فسبحان ربّي الابهى. اذا يا ملاح علم اهل
السفينة ما علمناك خلف حجبات العماء فسبحان ربّي
الابهى. لثلا يعطلون في وادي الكتيب البيضا فسبحان ربّي

الابهى. و يطيرون بجناحين الروح الى مقام الذى قدسه الله عن
الذکر فى ممالک الانشاء فسبحان ربى الابهى. و يتحركون فى
الهوا كطيور القرب فى جبروت اللقا فسبحان ربى الابهى. و
يطلعون بالاسرار فى لبح الانوار فسبحان ربى الابهى. و
انقطعوا منازل التّحديد حتى وصلوا الى مقام التوحيد فى مركز
الهدى فسبحان ربى الابهى. و ارادوا ان يصعدوا الى مقام
الذى جعله الله فوق مراتبهم اذا اطردهم شهاب الدرّى من
سكان ملكوت اللقاء فسبحان ربى الابهى. و سمعوا لحن
الكبريا عن وراء سرادق الغيب فى مكن السنا فسبحان ربى
الابهى. بان يا ملائكة الحفظ ارجعوا هؤلاء الى مواقعهم فى
ناسوت الانشاء فسبحان ربى الابهى. لانهم ارادوا ان يطيروا
فى هواء الذى ما طارت فيه اجنحة الورقاء فسبحان ربى
الابهى. و لن يحرك فيه سفائن الظنون ولا افتدة الاولى النهى
فسبحان ربى الابهى. اذا خرجت حورية الروح رأسها عن
غرفات الاعلى فسبحان ربى الابهى. و اشارت بطرف
حاجبها الى ملاء القدس فسبحان ربى الابهى. و اشرفت انوار
جبينها من الارض الى السماء فسبحان ربى الابهى. و وقع
اشراق الجمال على اهل التراب فسبحان ربى الابهى. اذا

اهتزت هياكل الوجود عن قبور الفناء فسبحان ربّي الابهى. ثمّ نادى بلحن الذى ما سمعه اذن السمع فى ازل القدماء فسبحان ربّي الابهى. وقالت تالله من لم يكن فى قلبه روايح الحبّ من الفتى العراقىّ التورا فسبحان ربّي الابهى. لن يقدر ان يصعد الى رفرف الها فى هذا الجبروت القصوى فسبحان ربّي الابهى. اذا امرت جارية من جواريتها الاحلى فسبحان ربّي الابهى. فقالت انزلى من قصور البقاء على هيكل الشمس فى هذا الفضاء فسبحان ربّي الابهى. ثمّ التفتى اليهم فيما اسروه فى سراير سرهم الاخفى فسبحان ربّي الابهى. فان وجدت روايح القميص عن غلام الذى ستر فى سرادق النور من ايدى الاشقياء فسبحان ربّي الابهى. اذا صحى فى نفسك لتطلع بذلك كل من سكن فى غرفات الفردوس من هياكل الغناء فسبحان ربّي الابهى. و ينزلن كلهنّ عن غرف البقاء فسبحان ربّي الابهى. و يقبلن ارجلهم و ايديهم لما طاروا فى هواء الوفا فسبحان ربّي الابهى. و لعلّ يجدنّ روايح المحبوب عن قميص هؤلاء فسبحان ربّي الابهى. اذا اشرفت حوريّة القرب عن افق الغرفات كاشراق وجه الغلام عن افق الرّدا فسبحان ربّي الابهى. و نزلت بطراز اشرفت السّموات و ما فيها فسبحان

رَبِّي الابهى. و حرّكت في الهوا اذاً عطرت كلّ الاشياء في اراضى القدس والسّناء فسبحان ربّي الابهى. فلما بلغت الى المقام قامت كخطّ الاستوا في قطب البداء فسبحان ربّي الابهى. ثمّ استنشقت منهم في زمان الذي ما يجرى عليه حكم الابتداء و لا ذكر الانتهاء فسبحان ربّي الابهى. و ما وجدت منهم ما ارادت و هذا من قصص العجباء فسبحان ربّي الابهى. ثمّ صاحت و ضجّت و رجعت الى مقامها في قصرها الحمراء فسبحان ربّي الابهى. ثمّ تكلمت بكلمة سرّية خفية تحت لسانها الرّوحى فسبحان ربّي الابهى. و نادت بين ملاء الاعلى و حوريّات البقاء فسبحان ربّي الابهى. تالّله ما وجدت من هؤلاء المدّعين من نسمات الوفا فسبحان ربّي الابهى. و تالّله بقى الغلام في ارض الغربة وحيداً فريداً بين ايادى الفسقاء فسبحان ربّي في لاهوت الحزناء. و بعد ذلك اصرخت في نفسها بصريخ الذي اصرخت و تزلزلت اهل ملاء الاعلى فسبحان ربّي الذي تردّى براداء السّودا و وقعت على التراب و ماتت كأنّها دعيت و اجابت من دعاها في لاهوت العماء فسبحان من خلقها من جوهر الحباء. اذاً اخرجن عن الغرفات حوريّات التي ما وقعت على جمالهنّ

عيون احد من اهل جنان الاسناء فسبحان ربنا الاعلى. وجمعن
عليها وجدن جسدها مطروحةً على التراب الغيرا فسبحان
ربنا الاعلى. فلما شهدن حالها و علمن حرفاً من قصص
الغلام عرتن رؤسهنّ و شققن ثيابهنّ و لطمن على وجوههنّ و
بدلن عيشهنّ و بكين بعيونهنّ و ضربن بايديهنّ على خدودهنّ
و هذا من مصائب الخفى الاخفى فسبحان ربنا العلى الاعلى.

(۱۳۷) هو العجمیّ الفارسیّ العراقیّ

چون اهل فلک الهی به اذن ملاح قدسی در سفینه قدمی به اسمی از اسما تشبّث نموده بر بحر اسما روان گشتند و قطع مراحل تحدید نمودند که شاید به یمن همت سلطان تفرید به شاطی توحید در آیند و از جام تجرید بنوشند. باری به اعانت ربّانی آن فلک صمدانی بر آب حکمت روحانی حرکت می نمود و سیر می فرمود تا به مقامی رسیدند که اسم ساکن از اسم مجری سبقت گرفت و غالب شد لذا سفینه روح سکون یافت و از حرکت ممنوع گشت. در این وقت حکم محکم ربّانی از سماء قدس لایزالی نازل شد و ملاح بقا مأمور گشت که حرفی از کلمه اخفی بر اهل فلک تعلیم فرماید تا به اعانت غیبی از وادی حیرت نفسانی بگذرند و به فضای با فزای وحدت روحانی در آیند و به قاف بقای جان و لقای حضرت جانان واصل شوند. و چون اهل کشتی بکلمه دوست معنوی فائز گشتند فی الفور پر معنی گشودند و در هوای قدسی پرواز نمودند و بفضل الهی و رحمت سبحانی از عقبات نفس و هوی و درکات غفلت و عمی گذشتند و در این وقت نسایم رضوان از مکمن رحمن بر هیاکلشان

وزید و بعد از طیران در هوای قرب الهی و سیر مقامات معنوی در محلّ امن و امان منتهی وطن عاشقان نزول نمودند و سگان آن مقام به خدمت و احسان قیام نمودند. در این وقت غلمان باقی و ساقی قدسی خمر یاقوتی ابدال فرمود. به قسمی سکر خمر معارف الهیّه و کأس حکمت صمدانیّه جذب و وله آورد که از هستی خود و موجودات رستند و به جمال دوست دل بستند و قرنها و عهدها در آن مقام خوش روحانی و گلزار قدسی رحمانی با کمال فرح و انبساط مسکن و مقرّ داشتند. تا آنکه نسایم امتحان سبحانی و اریاح افتتان سلطانی از سبای امر لایزالی بوزید تا آنکه به جمال ساقی اشتغال نموده از وجه باقی غفلت نمودند. به قسمی که ظلّ را شمس و اشباح را نور انگاشتند و قصد معارج اسم اعظم نمودند که در آن هوا طیران نمایند و به آن مقعد و محل وارد شوند. و چون عروج نمودند صرافان الهی با محک قدسی بامر میرم ربّانی بر ایشان نازل شدند و چون اریاح غلام معنوی استشمام نمودند جمیع را منع نمودند و بعد واقع شد آنچه در لوح محفوظ مسطور گشت. پس ای ساکنان بساط حبّ الهی و ای شاربان خمر رحمت صمدانی قرب

جمال دوست را بدو جهان تبدیل ننمائید و از لقای او به لقای ساقی نپردازید و از خمر علم و حکمت او به خمر جهل و غفلت دل مبنیدید. لب محلّ ذکر محبوبست او را به آب کثیف نیالائید و دل منزل اسرار باقی است او را به توجه اشیاء فانی مشغول ندارید. آب حیات از کوثر جمال سبحان جوئید نه از مظاهر شیطان. باری این غلام فانی در منتهی مقام حبّ دوستان الهی را به بدایع نصیح احدیه و جواهر حکمت سلطان صمدیه متذکّر می‌نماید که شاید نفسی قدّ مردی و مردانگی علم نماید و از قمیص غفلت و شهوت بیرون آید و چون جمال منیر دوست پاک و منیر و مقدّس در ارض حبّ و انقطاع و ودّ و ارتفاع سیر نماید. اقلّاً اینقدر از انوار صبح جبین و ظهور یوم مبین اخذ نمایند که ظاهر و باطن خود را متحد نمایند. از علوّ تجرید و سموّ توحید و تنزیه کبری و تقدیس عظمی گذشتیم. حال سعی بلیغ و اهتمام منبع نمایند که اسرار باطن مخالف اعمال ظاهر و افعال ظاهر معارض اسرار باطن نباشد. از انفاق جان در سبیل جانان گذشتیم به انفاق عدل و انصاف بر نفوس خود قیام نمایند. آخر یعنی قمیص حرص و آمال نفسانی از ثوب

تقدیس ربّانی ترجیح می‌دهید و نعمه عندلیب بقا را بصوت
منکر فنا از اهل بغی و بغضا مبادله می‌کنید فبئس عمّا انتم
تستبدلون. اِنَّاللّه و اِنَّالیه راجعون. ان شاءالله امیدواریم که
هیاکل عزّ باقی به طراز قدسی و شئون الهی چون شمس
صمدی روشن و لطیف و پاک و طاهر ظاهر شوند. لیس
هذا علی الله بعزیز.

(۱۳۸) هو العلى الاعلى

تلك آيات الكتاب المبين قد نزلت بالحق من جبروت اسمى
العزير المقتدر المهيمن القدير و فيه اجرى الله ماء الحيوان فهنيئاً
للشاريين و فيه قدر فواكه القدس فطوبى للاكلين. ان يا امة الله
ان اشكرى بما ذكر اسمك تلقاء العرش و نطق على اسمك
لسان الله الملك العزيز العليم. و نزل من سحاب الفضل ما تقرّ
به عينك و ارسلناه اليك رحمةً من لدنا عليك و على
الورقات اللواتى يتحرّكن على غصن سدرة الفردوس بحبّ من
الله العليم المقتدر الكريم. كذلك يختصّ الله من يشاء بفضله و
يذكر من امائه ما يشاء و يريد و انه هو الذّاكر العزيز الجميل
و الرّحمة الّتى نزلت من غمام الجود و الفضل عليك و على
اللواتى هنّ آمنّ بالله ربّهنّ و كنّ من القانتات على الواح عزّ
حفيظ.

(۱۳۹) هو العليم الخبير

شهد الله أنه لا إله إلا هو و الذي أتى بالحق أنه لمالك
الملكوت و سلطان الجبروت. اظهر نفسه لاثبات ما في كتب
الله المهيمن القيوم. هو الذي أيد عباده و امائه على ما يبقى به
ذكرهم باسمى الناطق من مقامه المحمود. يا ورقتي يا امتي قد
قبل ما ارسلته لدى المظلوم و انفقناه فى سبيلى و ذكرناك بما
يبقى بدوام اسماء ربك مالك ما كان و ما يكون. البهاء
عليك و على كل امة اقبلت و فازت بهذا النبء المختوم.

(۱۴۰) هو الغافر الحکیم

یا امتی و المزیّنة بطراز حبّی، طوبی لک و لامة ادركت ایامی
و اقبلت الی افقی و اجابت اذ ارتفعت ندائی و فازت
بذکری اذ اعرضت عنّی امائی و شهدت به لسانی و اقرّت
بما نزل فی کتابی. یا امتی محزون مباش از آنچه وارد شد. در
اوّل ورود سجن مهدی را فدا نمودیم لامر ماطلع به الاّالله. و
آن غصن در ریعان جوانی جان نثار نمود و با کمال نشاط و
انبساط قصد بساط دیگر نمود. هر نفسی به محبّة الله عروج
نماید دارای کلّ خیر بوده و هست. اگر به اثر قلم اعلیٰ فائز
شود این نعمتی است باقی و فضلی است ابدی، الحمد لله فائز
شد به آنچه شبه و مانند از برای او نیست. امروز نظر بعدم
استعداد اهل عالم مقام کلمة الله مستور است. قسم به امواج
بحر بیان رحمن که بکلمه یا امتی معادله نمی نماید آنچه الیوم
دیده می شود. چه مقدار از امرای ارض و ملکه های عالم
به حسرت اصغای یا عبدی و یا امتی جان دادند و نشنیدند.
انصاری گوید الهی اگر یک بارگوئی بنده من از عرش
بگذرد خنده من. و تو مکرّر به این کلمه مبارکه فائز شدی
مسرور باش. حق جلّ جلاله امین است امانت خود را

به روح و ریجان اخذ فرمود. آنچه واقع شد به مقتضیات
حکمت بالغه بوده. ان اصیری ان ربک هو الصّبار العلیم
الحکیم. انه لا یضیع اجر الصّابرين جمیع اماء آن ارض را
تکبیر می‌رسانیم و به استقامت امر می‌نمائیم.

(۱۴۱) هو الكاشف الشّاهد الامین

هذه ليلة فيها ينوح القلم بما ورد على احرف الكتاب من لدن كلّ ظالم بعيد. انا امرنا الكلّ بالعدل و الانصاف و بتقوى الله ربّ العالمين. ولكنّ الظّالمين افتوا علينا و على اصفياءالله بظلم صاحبت به الاشياء و ناح به كلّ قلب سليم. انا انزلنا عليهم مائدة البيان من سماء العرفان و هم نذوها عن ورائهم معرضين عن الله المعطى الباذل الكريم. قد ورد علينا ما لا ورد على احد من قبل يشهد بذلك قلم الله العزيز الحميد. انا لا تحزن من شئ توكلّ في كلّ الامور على الذي في قبضته ملكوت الامر و الخلق لا اله الا هو المقتدر القدير. بشرّ احبائي بذكرى و توجهي و اقبالي و رحمتي و عنايتي و شفقتي التي احاطت من في السموات و الارضين. البهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على من شهد بما شهد الله مالک هذا اليوم البديع.

(١٤٢) هو الله العلى الاعلى

هذا كتاب من الله الى الذى اهتدى بضياء الوجه فى ايام التى
كل اتخذو العجل لانفسهم رباً من دون الله و كانوا من
الصاغرين. قل ان الله قد ظهر بالحق فطوبى للمقبلين. ان
الذينهم احتجبوا عن الله اولئك غفلوا عن ذكر ربهم و
يلعنهم ملائكة المقرين. قل اتنكرون ما يشهده محبوبكم فوق
كل شئ فاف لكم يا ملاء المتوهمين. ان الذين كانوا ان
يشتروا جلايب النسا بعيونهم ليستروا به انفسهم اذا خرجوا
بسم مهلك عجيب. قل اين كنتم يا ملاء الغفلاء فى ايام التى
اضطربت نفوسكم من نداء بعوضة ضعيف. و ان رأيت رأس
المنكرين قل يا ايها المحتجب الى متى لا تنصف فى امر ربك و
لا ترحم على نفسك و تكون من الغافلين. قل تالله لولا
نفسى لكنتم معدوماً فى الارض و انتم تشهدون بما شهد الله لو
تكونن من المنصفين. قل أنسيت يا عبد ايام التى اذا يدخل
احد منكم على محضر ليطرده الناس بل يسبوه بقهر عظيم. و
اذا هبت روايح الامن خرجتم باسياف البغضا متوجهاً الى الله
الملك العزيز الجميل. تالله ما رأت عين الابداع احجب منك
و من الذين اتبعوك من دون اذنى و كانوا على مناهج الوهم

لمن السّالّكين. ان يا حسين اسمع نداء هذا الحسين حين الّذى
قام الشّمّر عن يمينه و السّنان تلقاء رأسه و خولى اللّعين في
مقابل وجهه و هو ينادى بين هؤلاء المشركين و يقول يا قوم
لا تقتلونى باسياف البغضاء ما انا الاّ نفس علىّ بينكم و روح
محمّد فيكم و جمال الله عليكم. خافوا عن الله و لا تكوننّ من
الظّالمين. اتقوا الله و لا تسفكوا دم الّذى به تضطرب اركان
العرش و تنعدم قوائم كرسىّ الرّفيّع. قل يا قوم ما تكلمت
بينكم الاّ على الحق و ما امرتكم الاّ بما نطق الرّوح في سرّى
بالحان عز بديع. ان استحيوا عن الّذى فدى في سبيلى. ان
ارحموا نفسى المظلوم الفريد. كذلك كان امر الغلام بين
هؤلاء الانعام في هذا السّجن وقصصناه لك لتكون في الحزن
مع النّبیین شريك. اسمع قولى و تجنّب عن الّذينهم كفروا بالله
الّذى خلق كلّ شىء و بعث المرسلين. ثمّ ذكّرناك بالحكمة
لعلّ يعرفنّ جمال الاحديّة و يقومنّ عن رقد الغافلين. ثمّ اعلم
بأنّنا اذكرناك قبل ان تذكرنى و قوينّاك لنصرة امرى و
الهمناك ما تثبت به امرى على الجاهلين و قدّرنا لك في سماء
القضاء خيراً كثيراً وهذا من فضل الله عليك لتكون من
الشّاكرين. كبر من لدى الله على وجه الّذين هم آمنوا و على

وجه اهلک ثم بشرها بذكر ربها انا جعلناها من امثلاء
الفائزات و اذکرنا اسمها فی الواح عزّ عظیم. کذلک یختصّ
اللہ برحمته من یشاء و انه لذو فضل و رحمة منیع.

(۱۴۳) هو الله تعالیٰ جلّت عظمته و سلطانه

مکتوب آن جناب در سجن اعظم به نظر این مظلوم رسید و اینکه سؤال از حکم الله در امر معاد و معاش نموده بودید مفهوم گشت. نعم ما سألت، چه که خیرش به شما و سایر عباد در ظاهر و باطن راجع است. ان ربک هو العليم الحییب. سبب اعظم آفرینش عرفان الله بوده و هر نفسی الیوم از عرف قمیص رحمانی به وطن اصلی که مقام معرفت مطلع او امر الهیه و مشرق وحی ربّانیّه است فائز شد او بکل خیر فائز بوده و خواهد بود. و بعد از ورود این مقام اعلیٰ دو امر از برای هر نفسی لازم و واجب است. یکی استقامت بر امر الله بشأنی که اگر جمیع ناس بخواهند او را از مصدر امر منع نمایند قادر نباشند. و امر دیگر اتّباع او امر الهیه است که از معین قلم مشیّت ربّانیّه جاری شده. چه که معرفت حقّ تمام و کامل نمی شود مگر به متابعت آنچه امر فرموده و در کتاب الهی نازل شده. و در سنه قبل کتاب اقدس از سماء عطاء مالک اسماء نازل آنچه در او نازل شده ان شاء الله به عمل به آن موفق شوید. و اما امر معاش، باید متوکلاً علی الله مشغول به کسب باشید. انه ینزل علیکم من سماء الطافه ما قدر لکم انه

لهوالمقتدر القدير. حمدكن مقصود عالم را كه كتابت لى
المسجون وارد شد و از مقرّ امر جواب آن نازل و ارسال
گشت چه كه اين فضل بزرگى است از جانب حقّ اگر چه
اليوم معلوم نيست ولكن زود است كه معلوم خواهد شد.
قل سبحانك اللهم يا الهى انا الذى توجهت اليك و توكلت
عليك. اسألك باسمك الذى به تموج بحر بيانك و تهيج ارياح
عرفانك بان تجعلنى موفقاً على خدمة امرك و مؤيداً بذكرك
و ثنائك. ثم انزل على من سماء مواهبك ما يحفظنى عن
دونك و ينفعنى فى كلّ عالم من عوالمك. انك انت المقتدر
المتعالى المهيمن العليم الحكيم.

(١٤٤) هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

جناب امين عليه بهاء الله رب العالمين تلقاء وجه حاضر و به عنايات مشرق ظهور فائز. ذكر آن جناب رانمود. لذا اين لوح امنع اقدس از سماء عطاء مالک اسماء نازل. اين است آن عنایتی که در کتب الهی از قلم اعلى مذکور و مسطور. طوبى لك ولمن فاز بعرفان الله مالک هذا اليوم البديع. قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني الى صراطك المستقيم و عرفتني مشرق اسمك العظيم. اسألك بنور امرک و نار حبك و بالاسم الذى به تجلّيت على العالم و بقدرتك التى احاطت الامم بان تجعلني ناطقاً بذكرک و ثنائک و قائماً على خدمة امرک و مستقيماً على حبك. اى ربّ انا عبدک و ابن عبدک اشهد بوحدانيتک و فردانيتک و بما نطق به لسان عظمتک بان تقدّرلى ما قدرته لاصفيائك الذين ما منعهم شبهات خلقک و اشارات من فى بلادک و نبذوا العالم منقطعين الى افقک الاعلى. ثمّ اكتب لى يا اله الملك و الملكوت و سلطان الجبروت خير الاخرة و الاولى. لا اله الا انت القوىّ الغالب المقتدر العليم الحكيم.

(۱۴۵) هو الله تعالیٰ شأنه الحکمة والبیان

یا علی، علیک بهائی، ذروه علیا و غایة قصوی و افق اعلیٰ مقامی است که امّ الکتاب ناطق ولوح محفوظ ذاکر و مکلم طور بر عرش ظهور مستوی. این است آن ندائی که آذان عالم از برای اصغاء او خلق شده. طوبی از برای نفسی که حوادث عالم و سطوت امم او را از اسم اعظم منع نمود و محروم نساخت. امروز جمیع اشیاء به انوار توحید حقیقی مزین و منور از حق بطلبید عباد خود را از عطایش منع ننماید و وجود را از ظهور جودش محروم نسازد. لحاظ عنایت متوجه اولیا بوده و هست و اولیاء نفوسی هستند که از ما سوی الله فارغ و آزادند، به حبل محبت الهی متمسکند و بما نزل فی الکتاب عامل، و بر امر بشائی مستقیمند که از برای ملحدین و ناعقین و خادعین مجال ذکر نبوده و نیست. در ظل علم انّی انا الله ساکنند و به صریر قلم اعلیٰ زنده و مسرور. ایشانند عبادی که وصفشان در کتب الهی از قبل و بعد مذکور از کوثر بیان نوشیده اند و از رحیق مختوم قسمت برده اند. ضوضاء عالم نزدشان احقر از طنین ذباب، لله ناطقند و الی الله راجع. طوبی لک یا علی بما اقبلت و

هاجرت و توجّهت الى ان وردت مقاماً ارتفع فيه حفيف
 سدره المباركة و حرير ماء الاحديّة و هزيز ارياح الابدية. أنّه
 ايّدك و وفقّك على الحضور تلقاء وجهه و القيام لدى بابه و
 اصغاء ندائه و مشاهدة افقه. اشكرالله في الليالي والايام بهذا
 الفضل الذي فزت انت و ابنك و من معك به في السّجن
 الاعظم انه هو الفضال الكريم. قل الحمد لله رب العالمين. نامه
 هاى اهل قاف كه از قبل و بعد به آن جناب ارسال نموده اند
 عبد حاضر لدى الوجه عرض نمود و بشرف اصغاء فائز. انا
 ذكرناهم و نذكرهم و نبشّرهم بعنايتي و رحمتي و نوصيهم بما
 ينبغي للمقرّبين في ايام الله محبوب العارفين. انا نذكرهم
 بعنايتي و نذكرهم باياتي و نريهم امواج بحر كرمي و
 اشراقات انوار شمس فضلي ان ربك هو المقتدر على
 ما يشاء لاله الا هو العزيز الحميد. كذلك انزلنا نعمة عرفاني و
 مائدة بياني و اثمار سدره عنايتي لعمرالله ان المظلوم يذكر
 اوليائه في كل الاحيان و يأمرهم بما تظهر مقاماتهم بين اهل
 الامكان. يا حزب الله انصروا ربكم الرحمن بالحكمة و البيان
 و بجنود الاعمال و الاخلاق ليتضوّع منها عرف الرضاء و انا
 المبيّن العليم. في الاسحار نذكر الابرار و في الليالي و الايام

ما توقّف قلم المختار. طویٰ لعبد انجذب من صريرة و اقبل
 بقلبه الى افقه و ویلٌ لكل غافل مریب. ذکر جناب سمندر
 علیه بهائی و قاسم و محمد علیهما بهاءالله نمودند نامه های
 ایشان از قبل فائز و جمیع اسماء مذکوره هر یک بذکر حقّ و
 عنایت حقّ و فضل حقّ مزین از حق میطلبیم ایشانرا برحفظ
 این ذکراعلیٰ و رتبه علیا مؤید فرماید. و نذکر فی هذا المقام
 ضلع من ستمی بعبد الحسین فی لوح لاح من افقه شمس عنایة
 ربّه العزیز البدیع. و نسأله تعالیٰ ان یکتب لها ما ینبغی لجوده
 و فضله أنّه لا یعجزه شیئی و لا یمنعه امر یفعل ما یشاء و
 یحکم ما یرید. و نذکر امتی الاخری الّتی اخت لطفعلی اقبلت
 و فازت و نبشّرها بما تحرّک علی ذکرها قلمی الّذی بحرکتہ
 تحرّکت الکائنات و توجّهت الموجودات الی انوار وجهی
 المشرق المنیر. ثمّ امتی الاخری ضلع المرحوم عبدالصمد الّذی
 آمن بالله المهیمن القیوم. نسأل الله تعالیٰ ان یغفرهنّ و یکفّر
 عنهنّ جریراتهنّ و یدخلهنّ فی الجنّة العلیا المقام الّذی فیہ تنطق
 الذّرات ادخلوا ادخلوا یا اهل البهاء و اصحاب السّفینة
 الحمراء نحن نشتاق لقائکم و ذکرکم و ثنائکم و القیام علی
 خدمتکم و الطّواف فی حولکم قد خلقناالله لخدمتکم و

خدمتکنّ ادخلوا ادخلوا ادخلوا ادخلن ادخلن بسلام من اللّٰه و رحمۃ
من عنده و فضل من جانبه و نور من لدنه اّنه هو ارحم
الرّاحمین و اله من فی السّموات و الارضین و مقصود افئدة
العارفین و محبوب قلوب المشتاقین. البهاء المشرق اللّائح من
افق سماء عنایتی علیک و علی الذّین ما منعهم شیء من الاشیاء
عن مالک الاسماء و فاطر السّماء اقبلوا و قالوا لک الحمد یا
اله الغیب و الشّهود.

(۱۴۶) هو الله تعالی شأنه العظمة و الاقتدار

امروز افق سماء ظهور از اراده حقّ جلّ جلاله روشن و منیر است و در جمیع احیان حقّ بنفسه ندا می فرماید و عباد خود را به افق اعلیٰ دعوت می نماید. ولکن خلق غافل و محبوب بل مرده و مفقود مشاهده میشوند. در این فجر روحانی که نسیمش به مثابه تسنیم است احدی آگاه نشده و سر از فراش غفلت بر نداشته الاّ من شاء الله. جمیع من علی الارض از برای عرفان این یوم مبارک بوجود آمده اند. معذک از او غافلند عن قریب ندای الرّحیل ایشان را آگاه نماید ولکن آن آگاهی نفعی نبخشد و ثمری از او ظاهر نه. اِنَّک لاتحزن من الدّنیاء و شئوناتها ان اشکر ربّک بما اظهرک و اسمعک و عرفک ما کان مستوراً فی حجب الغیب و مسطوراً فی کتب الله العزیز الجمیل. تو و سایر دوستان باید کمال جهد را مبذول دارند تا بر حقیق استقامت فائز شوند. این است وصیّت حقّ دوستان خود را. چه که خائنین و سارقین و مفتترین بسیارند و باسم حقّ ناس را گمراه نموده و می نمایند. البهاء علیک و علی من فاز بلقائی فی هذا السّجن العظیم. انا نکبر من هذا المقام علی وجوه احبّائی فی هناک الذّین نبذوا

الاهام عن وراثهم و عملوا بما امروا به في كتاب الله العليّ
العظيم.

(۱۴۷) هو الله تعالى شأنه العظمة والاقتدار

حمدِ مقدّس از ظهورات ممکنات و شئونات کائنات، فناء باب حضرت مقصودی را لایق و سزااست که بیک کلمه مبارکه علیا عالم را از عدم بوجود آورد. و از بدایع جود و کرم از سایر اشیاء به اکیلی امتیاز مزین فرمود. و به بساط قدس قرب حضرت خود هدایت نمود. و از مابین انسان نفوسی چند را که مقدّس از شئونات و سبحات و اشارات و دلالات خلق بودند بطغرای انا الحق مبعوث فرمود و به هدایت خلق فرستاد. و جمیع این نفوس مقدّسه که مظاهر علوم ربّانی و مطالع حکمت الهی بودند به بلایای لاتحصى مبتلا گشتند. و این سلسله مقدّسه مبارکه عالیّه منتهی شد به خاتم انبیاء و سلطان اصفیاء الذی به فتح باب السّماء و نطق عندلیب البقاء علی اغصان دوحه الثّناء بما نطق لسان الکبریاء قبل وجود الاشیاء أنّه لا اله الاّ هو العلیم الحکیم. اصلی و اسلم علیه و علی الذین جعلهم الله مشارق امره و مطالع اسمائه و مظاهر آیاته و مهابط وحیه و مصادر بیناته و مواقع حکمته النافذة. اولئک عباد تزینوا بطراز الولاية و تشرّفوا بین الخلیقه بالعبودیّة الخالصة لوجه الله مالک البریّة.

سبحانک یا مجیب دعوة السائلین و هادی انفس المتحیرین
 اسألك بانبيائك المرسلين و الملائكة المقرّبين بان تؤيّد عبادك
 على عرفان مطالع وحيك و مشارق الهامك. اّتك انت
 المقتدرعلى ما تشاء و في قبضتك زمام الاشياء لا اله الاّ
 انت العليم الحكيم. و بعد مكتوب آن جناب كه سبب بهجت و
 مسرّت بود رسيد. نفحات محبّت از او استشمام شد.
 ان شاء الله در جميع ليالى و ايام بذكر مالک انام مشغول
 باشيد. الحمد لله از عنايات حقّ جلّ جلاله به آنچه اليوم سبب و
 علّت رستگارى است فائز شديد. اين مقام لدى الله عظيم
 است ان شاء الله به حفظ آن مؤيّد شويد. اّنه يعطى لمن يشاء
 ما يشاء و يمنع عمّن اراد ما اراد. اين خادم فاني از حقّ جلّت
 عظمته مى طلبد كه آن جناب را در جميع امور موفّق دارد و در
 ظلّ سدره عنایت خود مقررّ معين فرمايد. اّنه جواد كريم،
 الحمد لله اذ هو ربّ العرش العظيم. و بعد از ملاحظه مكتوب
 عالى وقتى از اوقات عرض شد فرمودند ان شاء الله به اعمال
 طيبه و اخلاق مرضيه روحانيّه موفّق شوند. اورابه حكمت
 و معروف وصيت مى نمائيم. بايد در هيچ امرى از امور از
 حكمت خارج نشوند ولازال به او ناظر باشند. انتهى.

لله الحمد تحت لحاظ عنایت محل اخذ نمودید. ان شاءالله این مقام را به اسم محبوب عالمیان از ابصار خائنین محفوظ دارید. و اینکه از ثبوت و اطمینان مرقوم داشتید این مقام جای شکر و ثناست. حقّ قدیر شاهد و گواه است که این عبد از برای دوستان و آقایان مقامات بلند استقامت را همیشه طلب نموده و می نماید. اوست کریم، اوست رحیم، اوست علیم، اوست مجیب، اوست رقیب توکلنا علیه فی کلّ حال من الاحوال و فوضنا الامر الیه انه هو الغفور الرحیم. البهاء علی جنابک و علی الذین تمسکوا بالعروة الوثقی و اعترفوا بتوحید الله ربّ العالمین و الحمد لله مقصود العارفين و معبود من فی السموات و الارضین . خ ا د م فی ذی الحجة الحرام سنه ۱۲۹۸

(١٤٨)

هوالمبين العليم

كتاب انزلناه بالحق لمن توجه الى وجه الله المهيمن القيوم في
ايام فيها نسفت جبال الاوهام و اخذ الاضطراب عباد الذين
منعوا عن هذا المقام المحمود. قد حضر كتابك و اخذناه
وقرأناه واجبناك بهذا الكتاب المحتوم لتشكر ربك و تقوم على
ذكره بين العباد انه هو المقتدر المهيمن على ما كان و ما يكون.
و اما ما سألت من الحجر المكرم انه نحاس او رصاص او
دوئهما. فاعلم انه قد سمي بكل الاسماء ولكن الناس اكثرهم
لا يفقهون. و ما كان مقصود القوم من النحاس نحاس العامة و
لا رصاصهم و لا ذهبهم ان ربك هو العليم الخبير. انا نزلنا في
ذلك العلم رسائل شتى بلسان عربي فصيح و عجمي مبين و
ارسلنا اليك ما تجد به نفسك غنياً عن كل ذي علم رشيد.
ان اقرأه و تفكر فيه لتجد علم ربك محيطاً على من
في السموات والارضين. انا لانحب ان يشتغل به احد من
الاحباب بل ينبغي لك و للذين آمنوا ان يجعلوا همهم في هذه
الايام ذكر الله و تبليغ امره المبرم الحكيم. ان حبه
هو الاكسير الاعظم و الاكليل الافخم و به تنقلب معادن

القلوب بالذهب الابریز. كذلك بیّنّا لك ما اردته من فضل
مولیک أنّه هو المعطى المبیّن العلیم المحیط.

(۱۴۹) هوالمبین العلیم

کتاب انزلہ اللہ فی سجن عکا لمن اقبل و سمع و اجاب مولیہ
 القدیر. لعمری کما تظہر کلمتی من لسان عظمتی یرتفع نداء
 الاشیاء بان الامر و الحکم لله رب العالمین. یا عبدالعلی، انا
 سمعنا ندائک من قبل و من بعد اجبناک بهذا اللوح العظیم.
 اذا فزت به و شربت رحیق الوحی من بحر بیانه و کؤس
 کلماته قل الھی الھی اسألک بدماء اولیائک الّتی احمرّت بها
 وجوه الملاء الاعلی و اصحاب السّفینة الحمراء ان تجعلنی ناطقاً
 باسمک و مستقیماً علی امرک اّنک انت المقتدر العزیز
 الفضّال.

(۱۵۰) هوالمیین المنصف العادل الامین

یا ایها الناظر الی الافق الاعلیٰ، معرضین بیان گفته اند این
مظلوم از آیات نقطه بیان اخذ نموده و بعبادالله می دهد. بگو
یا قوم لوجه الله می گویم حاضر شوید نزد مظلوم و سؤال
نمائید آنچه بخواهید و اراده نمائید لیظهر لكم الحق. بگو بصد
هزار عجز و ابتهال می گویم تا وقت باقی است در آنچه
ذکر شد عمل نمائید. بر خود و بر عباد مشتبه مکنید.
لعمرا لله انّ البحر مواج بنفسه و الشمس مشرقة بنورها انه
لاحتجاج لاثبات امره بدونه و کلّ امر منوط بتصدیقه و قبوله
شهد بذلك كتب الله المهیمن القیوم. انک اذا وجدت حلاوة
بیانی قل الهی الهی لا تمنعنی عن بجر عطاءک و لاعن فیوضات
ایامک و قدر لی ما قدرته لاصفیائک انک انت الفیاض
الکریم. لا اله الا انت الغفور الرحیم.

(١٥١) هو المذكور في الصّحف الاولى

كتاب البهاء الى الاماء اللآئى شربن رحيق الحيوان في ايام
الرحمن و اقبلن بقلوبهنّ الى الله مالك الامكان. يا امائى ان
افرحن بذكرى ثم استقمن على حبي كذلك يأمركن صاحب
الاديان. لا تجزعن عن المكاره انه قد يتغمس في بحر البلاء
بذلك شهد مالك الاسماء في اعلى المقام. ينوح الذرات لحزنه
ولكن اكثرهم في سرور و ابتهاج. قد اخذتهم الغفلة في ايام
الله سوف ينوحون على انفسهم و لا يجدون من مناص. انما
البهاء عليكم يا اماء الله و على من طاف حول الامر بروح و
ريحان .

(۱۵۲) هوالمشرق من افق البرهان

کتاب انزلہ المظلوم لمن اقبل الی المقام المحمود الذی فیہ ارتفع
 النداء اِنَّه لا اله الا انا المهیمن القیوم. قد اظهر الامر و انزل
 الآیات و القوم لا یفقهون. طوبی لک و لمن وفی بعهدالله و
 میثاقه اِنَّه من المقربین فی لوح محفوظ. انا سمعنا ندائک
 اجیناک بهذا الكتاب امرًا من لدى الله مالک الغیب والشَّهود.
 قل الهی الهی لک الحمد بما ذکرتنی و عبادک من قلمک
 الاعلیٰ و انزلت لنا من سماء جودک مائدة المعانی والبیان
 باسمک الرَّحمن. اسألک بانوار شمس ظهورک و حفیف سدره
 طورک بان تجعلنی فی کلّ الاحوال متذکرًا بآیاتک و منقطعًا
 عن دونک و متمسکًا بجبلک. اِنَّک انت المقتدر علی ما تشاء
 لا اله الا انت العلیم الحکیم. اذن حضور معلق است به مقتضیات
 حکمت اگر اقتضاء نماید توجّه نمایند و الا نسأل الله تعالیٰ
 ان ینزل لک اجر لقاءه و الحضور امام مشرق آیاته و مطلع
 بیئاته. اِنَّه هو المقتدر العلیم الحکیم البهاء علیک و علی من
 معک و علی اولیائی هناک الذین سمعوا النداء و اجابوا ربهم
 المقتدر القدير.

(۱۵۳) هُوَ الْمَشْرُقُ مِنْ أَفْقِ الْبَقَاءِ

یا محمود، یذکرک المظلوم من مقامه المحمود و یشترک برحمۃ اللہ و عنایتہ لتفرح و تكون من الشاکرین. هذا یوم فیہ ماج بحر الجود و ینطق مالک الوجود لا اله الاّ انا المقتدر القدير. قد اظهرت نفسی و انزلت ما انجذب به افتدة من فی الارض و السماء الاّ من نقض الميثاق و انکر هذا التّباء العظيم. اّنا ذکرناک بما کان اجنحةً لمن اراد ان يطير فی هذا الهواء الّذی یسمع منه صغیر طیر بیانی العزیز البديع. یا محمود به عنایت الهی فائز شدی ان شاء اللہ بر امرش ثابت و بذکرش ما بین عباد ناطق باشی. وصیّت می نمائیم ترا به حکمت لئلاّ یظهر ما یضطرب به افتدة المقبلین. جمیع دوستان آن ارض را از قبل این مظلوم تکبیر برسان و بگو یوم عزیز است و امر عظیم از حق بطلبید تا از شبهات معرضین و مغلّین محفوظ مانید. درهیچ عهد و عصری حق جلّ جلاله به این شأن ظاهر نشده. جمیع کتب الهی به این کلمه شهادت داده و می دهد اّنه هو المبشّر الغفور الرّحیم. البهاء علی اهل البهاء الّذین نبذوا الاوهام و شربوا من ید عطائه کوثر الیقین.

(۱۵۴) هو المشرق من افق البیان

اول امر ایمان به حق جلّ جلاله بوده و هست و آخر آن
استقامت بر آن طوبی لمن فاز بالاول و الثانی انه من اهل المعانی
لدى الله رب العالمین و مقصود العارفین.

(۱۵۵) هو المشرق من افق البیان

حضرت موعود کشف حجبات فرمود و غیب مکنون از افق ظهور اشراق نمود. اوست مقصودی که در جمیع کتب الهی مذکور و مسطور و جمیع عباد لقایش را آمل و حضورش را طالب. معذک چون باب لقا مفتوح و نسیم وصال مرور نمود کلّ در هیماء غفلت غافل و بیهوش الاّ من شاءالله. نفوسی که خود را از طبقه اولی می‌شمرند و در دانش و بینش خود را مقدّم می‌دانستند از لقا محروم و از علّت خلقت و سبب آن محجوب. ای کنیز خدا حمد کن مالک اسماء را که تو را مؤیّد فرمود بر عرفان امری که رجال از او محروم. لعمرالله هذا من فضل لا یعادله فضل فی الابداع ان اعرفی و کونی من الشاکرات. حال از حق جلّ جلاله بخواه تا تو و نساء آن ارض را از دخان حفظ فرماید و بر امرش مستقیم دارد. والبهاء علیک و علی کلّ امة اقبلت و فازت و استقامت علی حبّ ربّها الفیاض القدیم.

(۱۵۶) هو المشرق من افق الفضل

یا نور آنچه در عالم و نزد عالم، کل فانی الا ما شاء الله و آنچه بطراز بقا مزین ذکری است که از قلم اعلیٰ جاری و ظاهر شود او بدوام ملک و ملکوت پاینده است. کلّ بهیقین مبین عالمند بر فنای دنیا و اختلاف آن، معذک بشأن به او تمسک جستند که از حق و ما عنده غافل و محجوب مشاهده می‌شوند. طوبی لایبک انا وجدنا منه حین صعوده عرف محبتی یشهد بذلک اهل الفردوس الاعلیٰ فی الرفیق الابهی. لعمر الله اگر مکافات عمل فی سبیل الله در ارض ظاهر شود کلّ بشرط دوست توجه نمایند و از دوش فارغ و آزاد شوند. محزون مباش از آنچه وارد شده به صبر تمسک نما از برای صبراجری است جزیل عند الله رب العالمین. البهاء علیک و علی الذین فازوا بایام الله و سمعوا ما نزل من عنده انهم من المقربین فی کتاب مبین. از قبل مظلوم متعلقان را ذکر نمائید و بما ینبغی متذکر دارید چه که شأن عباد تسلیم بوده و هست. اگر انسان به بصر حقیقت ملاحظه نماید شهادت می‌دهد که آنچه وارد شود خیر محض است. انا نوصی کلّ بالصبر والاصطبار ونسأل الله بان یؤید احبائه علی

ما يجبّ و يرضى انه لمولى الورى و مالك الاخرة و الاولى و
نكبّر على اهل من سعد و نذكر كلّ واحدة منهما بذكرى
الجميل الحمد لله الفرد الواحد العزيز الحميد.

(١٥٧) هو المشرق من افق سماء العطاء

تبارك اليوم الذى فيه ظهر ما كان موعوداً فى التوراة و
الانجيل و فى الزبور والفرقان الذى فيه انزل الرحمن ما عجزت
عن ادراكه المدركون وعن احصاء مقامه المحصون. يا
ملاء الارض ابشروا فى انفسكم بما ظهر ام الكتاب و ينطق امام
وجوه الاحباب الملك والملكوت لله رب الارباب. اياكم ان
تخوفكم طنين الذباب ولا قباع الذين كفروا بالله مالک
الرقاب. هذا يوم فيه ارتفع النداء من كل الجهات و ظهر من
كان مكنوناً عن الابصار. نسأل الله ان يفتح على وجوهكم
ابواب جوده و يسقيكم كوثر بيانه. الذى من شرب منه لا
تخوفه سطوة كل ظالم و لا تضعفه قوة كل جابر ولا تخزنه
عمل كل منكر كفر بالله مالک الانام. يامتى يا سلطان
نامهات راجناب عبدالله عليه بهائى بيد حضرت غصن اطهر
به منظر اكبر فرستاد و قرأه امام الوجه ذكرناك بما لا تنقطع
عرفه بدوام ملكوت الله العزيز القدير. افرحى بهذا الفضل
الاكبر ان ربك هو الفضل الكريم. انا اردنا ان نذكر من
صعد الى الرفيق الاعلى بعد اذ اقبل الى الله فى أيامه. طوبى له
و نعيماً له نشهد انه اعترف بما نطق به لسان العظمة و كنا

حاضراً عند صعوده يشهد بذلك الملاء الاعلى و اهل هذا المقام الرفيع. عند ذكر اسمه من قلمى الاعلى ماج بحر الغفران و هاج عرف عناية ربه الغفور الرحيم. نسأل الله ان ينزل عليه رحمة من عنده و نعمة من لدنه انه هو الحاكم المقتدر العليم الحكيم. كذلك تحرك قلمى الاعلى عند ذكره فضلاً من عندنا و رحمة من لدنا انه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و نذكر في هذا الحين حاجى قبل بابا الذى قصد المقصد الاقصى و الذروة العليا و قطع الاراضى والجبال الى ان ورد الفردوس الاعلى امام وجه ربه مولى الورى و سمع نداءه الاحلى و شرب من يد العطاء رحيق البقاء و نشهد انه فاز بما كان مرقوماً في كتب الله رب العالمين و فاز عمله بالقبول و نزل له ما انجذبت به افئدة العارفين. و نذكر ضلعه و من معها و القرية التى زينها الله بوجود من سعد و ظهور اوليائى هناك وانا الذاكر العليم و المشفق العزيز الكريم. يا عبدالله كل را از قبل مظلوم تكبير برسان. طوبى لعبادى و امائى الذين ما منعهم شئ من الاشياء عن التوجه الى الافق الاعلى. امروز ام الكتاب ناطق و فضلش كل را احاطه نموده و كوثر باقى ذكر

او بوده و هست طوبی از برای نفسی که بآن فائز گشت و
از آن آشامید و ویلٌ للغافلین. الحمد لله رب العالمین.

(۱۵۸) هو المشفق المعطى الكريم

جوهر حمد و ثنا و ساذج ذکر و بها حضرت قیومی را سزااست که از رحيق محتوم اهل قبور را حیات ابدی و زندگی سرمدی عنایت فرمود. یا عبدالباقی حضرت باقی می فرماید، آنچه در ارض سجن وارد شد و واقع گشت نظر به مقتضیات رأفت و رحمت مواهب و الطاف حق جلّ جلاله بوده. امتی و ورقتی، سکینه، علیها بهائی مقبول واقع و بطراز عزّ رضا مزین. ولکن مظلوم دوست نداشته مع حضور دوستان الهی اغصان را در فقره تزویج مقدّم دارد. لذا عبدالله علیه بهائی و عنایتی را اختیار نمودیم و عنایت فرمودیم چه که اب و عم و ابن عم هبة الله علیه بهائی در سبیل محبت الهی به صدمات عظیمه مبتلی. لذا محض عنایت و فضل و رحمت ظاهر شد آنچه موافق ارادة الله بوده. از حق جلّ جلاله باید کلّ بطلبند که در ارض سجن هم ظاهر فرماید آنچه را که سبب اعلای کلمه و اشراق نور امر است. البهءالمشرق من افق سمائی علیک و علی الذین آمنوا بالفرد الخبیر.

(١٥٩) هو المظلوم

شهد القلم الاعلى لمن اقبل الى الله مولى الورى و شرب
رحيق الاستقامة من ايدى الفضل و العطاء. انه هو الشاهد
السّامع العليم الخبير. البهاء على الذين فازوا بانوار الوجه اذ
اتى الرحمن بسلطان مبين.

(۱۶۰) هو المغرّد علی الاغصان

یا حسین، قد ذکرک المظلوم اذ احاطته الاحزان بما ورد علیه
من الذین کفروا باللّٰه و آیاته و اعرضوا عنه بعد اذ اتی
بسلطان عظیم. طوبی لوجه توجّه و لقلب اقبل و ویلٌ لكلّ
غافل بعید. اشکر اللّٰه بما جعلک فائزاً فی ایامه و هداک الی
صراط المستقیم. ضع ما عند القوم اخذاً ما نزل من قلمی
الاعلیٰ فی کتابی المبین. قد ذكرت لدى المظلوم و نزل لک
هذا اللّٰوح البدیع. انک اذا فزت به اشکر اللّٰه ربّک و ربّ من
فی السموات و الارضین. احفظ اللّٰوح كما تحفظ عینیک انّ
ربّک هو المؤید القوی القدير. البهاء علیک و علی من سمع ندائی
و شرب رحیق الوحی من ایادی عطائی و علی کلّ ثابت
مستقیم.

(۱۶۱) هو المقدّس عمّا كان و ما يكون

ذكر من لدنا لمن اقبل الى الوجه و آمن بالله الفرد الخبير. قد
 فزت بايام الله و سمعت ما ارتفع من السدرة المنتهى التي تنطق
 بين الورى و تدع الكل الى الله رب العالمين. كن
 مستقيماً على الامر على شأن لا تحجبك شوكة الاقوياء و لانعاق
 العلماء الذين يدعون العلم و كفروا بالمعلوم اذ ظهر بسطان
 مبين. قد قام المشركون من اكثر المدائن و الديار على النفاق
 والاعراض يشهد بذلك من عنده كتاب حفيظ. سوف
 يمح الله اسمائهم و يطهر الارض من انفسهم انه هو المقتدر
 القدير.

(۱۶۲)

هوالمؤید

مرسله جناب ملا عبدالرزاق و اخت ایشان علیهما بهاء الله و جناب حاجی علی علیه بهاء الله و امة الله ربابه و ضلع مرحوم آقا حسینقلی علیه و علیهما بهاء الله به توسط محبوب فؤاد حضرت امین علیه بهاء الله الابهی به خادم رسید فی سنه ۱۳۰۴. سبحان الله خزائن ملوک و ملکات در یوم ظهور مذکورنه و لدی الله مقبول نه و لکن خردلی از اولیا در ساحة اقدس اعلیٰ مذکور و بطراز قبول مزین. تعالیٰ فضله و تعالت عظمته و آنچه هم بطراز قبول فائز و جناب امین اخبار نمود ضعف آن حواله شد به فقرا. یشهد بذلك کلّ منصف بصیر و کلّ صادق امین.

(۱۶۳) هو المهیمن علی الاسماء

ذکر من لدنا لمن وجد عرف القمیص اذ اتی الرحمن بسُلطان
احاط من فی السّموات و الارضین لتجذبه نفحات الوحی الی
الافق الاعلیٰ مقام الذی فیہ تنطق سدرۃ المنتهیٰ اّنه لا اله الاّ
هو المبیّن العلیم. قد ذکر ذکرک لدى العرش و نزلّ لک هذا
اللّوح المبین ان اقرأه بالحنّ طیور الفردوس اّنها تجذبک الی
مقام تسمع النّداء من کلّ الاشیاء فی ذکر هذا الافق المبارک
المنیر. ان اذکر ربّک علی شأن لا یمنعک اعراض کلّ جاهل و
لا اعتراض کلّ منافق انّ ربّک ینصر من نصره و یدکر من
ذکره بین عباده الغافلین. ان اشکر الله بما ذکرک لدى المظلوم
و نزلّ لک ما یقی به اسمک بدوام ملکوته الممتنع الرّفع.

(۱۶۴) هو الناطق الذاکر فی ملکوت البیان

کتاب اللہ ینطق اّنه لا اله الاّ انا العليم الخبير و یهدی الناس
الی صراط العزیز الحمید. طوبی لمن سمع و اقبل و ویلٌ
للمعرضین. اّنا نزلنا الآیات و اظهرنا البینات و القوم اکثرهم
من الغافلین. نبذوا کتاب اللّٰه ورائهم واتبعوا کلّ ظالم بعید. یا
ملاء البیان اتقوا الرّحمن و لا تكونوا من الذین نقضوا عهد اللّٰه
و میثاقه و انکروا ما نزل من عنده الاّ انهم من الاخسرین فی
کتاب اللّٰه العلیّ العظیم. اّنک خذ کوثر البقاء باسم ربّک
الابهی اّنه یحفظک و یقرّبک الی مقام تنطق فیہ الاشیاء الملک
و الملکوت و العظمة و الجبروت للّٰه ربّ العالمین. كذلك انزلنا
الآیات و ارسلناها الیک لتکون من الشّاکرین. لاتحزن من
حوادث الدّنیّا تمسّک بعروة عناية ربّک المشفق الغفور
الرّحیم.

(۱۶۵) هو النَّاطِقُ بِالْحَقِّ

قد اصبحنا اليوم فضلاً من لدى الله رب العالمين و توجَّهنا الى
مقام آخر الذى جعلناه المنظر الاكبر للبشر. فلما وردنا انزلنا
ما طارت به الاحجار و نادت الاشجار و انجذبت افئدة
الابرار. تعالى هذا المقام الرفيع و هذا الحين الذى فيه ارتفع
نداء الله الملك الحق العدل المبين. قد حضر كتابك و عرضه
العبد الحاضر لدى العرش. اجنباك بلوح نطق امام الوجوه
الملك لله رب العالمين. قد فازت الكرملة بقدم ربها و احيتها
نفحات الوصال بعد ما اهلكتها نار الفراق. كذلك قضى
الامر من لدى الله العزيز الحميد. يا ايها الناظر الى افقى و
المزى بطراز حبى. اسمع ندائى اّنه يجذبك و يقربك الى مقام
جعل الله مطاف الملاء الاعلى و ملائكته المقربين. اياك ان
يمنعك ضوضاء العلماء او تحجبك شبهات الذين انكروا
حق الله و حجته و ارتكبوا ما ناح به كلّ عالم خبير. نسأل الله
ان يؤيدك ويمدك بجنود الحكمة والبيان لتنصر بها امر ربك
المقتدر العزيز البديع. البهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك
و على الذين سمعوا و اجابوا ربهم الغفور الكريم.

(۱۶۶) هو الناطق فی ملکوت البیان

امروز مشرق ظهور و مطلع وحی از افق سماء عنایت الهی ظاهر و باهر ولکن اهل ارض از او غافل و محجوب مگر نفوسی که به نار محبت حق جلّ جلاله حجبات ظنون و اوهام را سوختند و از ماسوی الله فارغ و آزاد گشتند. ای دوستان امروز روزی است که جمیع اسرار کتب الهی در آن ظاهر و مشهود است. طوبی از برای کسی که ندایش را شنید و از رحیق محتومش آشامید. آنچه در دنیا موجود عن قریب مفقود خواهد شد. جهد نما تا به امری فائز شوی که ذکر آن در کتاب الهی از قلم اعلیٰ ثبت شود. نعیماً لک و لمن فاز بهذا المقام العظیم. قدر این لوح را بدان و بمثابه چشم حفظش نما. کذلک یأمرک من عنده کتاب مبین الحمد لله العزیز العظیم.

(۱۶۷) هو الناطق فی ملکوت البیان

در حزب قبل تفکر نما جمعی غافلین با عمامه‌های بیضا
 و خضرا عباد را گمراه نموده‌اند و بسقر مقرر داده‌اند. خلق
 بیچاره را از حق محروم کرده‌اند و از آیاتش ممنوع. حال هم
 بعضی از نفوس مختلفه بکمال جدّ و جهد در گمراهی
 بندگان حق جلّ جلاله ساعیند. قل لها معبودا بکمال عجز و
 ابتهال از تو مسألت می‌نمایم این عبد از شرّ ناعقین حفظ
 فرمائی و از ظلّ سدره منتهی و صریر قلم اعلیٰ محروم
 نسازی. اشهد انّ الیوم یومک و الامر امرک. اسألک
 بصراطک المستقیم و نبأک العظیم بان تؤیّدنی علی ما یرتفع
 به امرک بین عبادک. انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله
 الا انت المهیمن القیوم.

(١٦٨) هو الناطق في ملكوت البيان

قد نرى الجبال تطير من آيات ربها المتعال و الاشجار تتحرك من نفحات الله ولكن القوم في غفلة و حجاب. قد ارتعدت اركان العالم من خشية الله مولى الامم ولكن القوم اكثرهم في مرية و شقاق. قد انجذب كل الاشياء من نداء مالك الاسماء. طوبى لمن سمع و اقبل و ويل لكل منكر كفار. انا نذكر الانام في كل الايام و ما يذكر الا الذين نبذوا الاوهام و توجهوا الى الله رب الارباب. طوبى لمن فاز اليوم بانوار اسمنا القيوم و اهتز من نفحات الوحي و قام عن بين الاموات و طوبى لمن ولد مرة اخرى من آيات ربه مالك الورى و طار في هذا الهواء الذى منعت عنه اجنحة الاطيار. ان افرح بلوح الله و اثره انه يبقى لك بدوام الله مالك الايام. البهاء من لدنا على اهل البهاء الذين تمسكوا بالسفينة الحمراء و ما منعتهم عن السبيل لوم كل منكر مكار.

(١٦٩) هو الناظر السامع العليم الحكيم

كتاب من لدى المحزون الى الذى اراد ان يشرب كوثر البيان
من يد عطاء ربه الرحمن ليسمع من هزيز ارياح حديقة العرفان
قد اتى من كان مكنوناً فى العلم و مستوراً عن الابصار. انا
انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات و امرنا الكلّ بما يرتفع به
مقاماتهم بين الاحزاب. طوبى لسميع فاز باصغائه و لبصير
رأى ما ظهر من ارادة الله ربّ الارباب. قد حضر اسمك لدى
المظلوم. ذكرناك بآيات لا ينقطع عرفها بدوام ملكوت الله
العزير الوهاب. اذك اذا فزت بآثار قلمى الاعلى و شربت
رحيق الوحي من يد عطاء مولى الورى قل الهى الهى لك
الحمد بما سقيتنى كوثر بيانك و دللتنى الى مشرق انوارك و
ايدتني على عرفان مظهر نفسك و مشاهدة آثارك. اسألك
يا سابع النعم و دافع النقم باسمك الاعظم الذى به ماج بحر
بيانك امام وجوه عبادك و اشرفت شمس عطائك من افق
ارادتك بان تجعلنى من الذين ذكرتهم فى كتابك. قلت و
قولك الحق رجال لا تلهيهم تجارة و لا بيع عن ذكر الله. اى
ربّ انا عبدك و ابن عبدك و ما اردت الاّ ما يجعلنى مستقيماً
على امرك و متمسكاً بجبل اوامرک و احكامك. اى ربّ

قدّرتلی ما یقرّبنی الیک فی کلّ الاحوال. اّک انت الغنیّ
المتعال. لا اله الاّ انت المهیمن العزیز الفضّال.

(۱۷۰) هو الناظر السامع المشفق الكريم

اَنَا اردنا ان نذكر عبدی الحسين الذى فاز بذكرى فى اول
الايام اذ كنا مستويًا على عرش الظهور فى الزوراء. انه فاز
بآياتى و تشرف بلقائى و خضع لظهورات عظمتى و خشع
عند ارتفاع ندائى و اجاب اذ نطق لسانى نسأل الله ان يوفقه و
يؤيده على حفظ ما انزل له من قلمه المتحرك السريع. قد
حضر لدى المظلوم كتاب كان فيه اسمك. ذكرناك بهذا
اللوح البديع. ليجعلك مسرورًا بما نزل لك من لدن منزل
قديم. اذا وجدت عرف عنايتى و رأيت لثالى بحر بيانى قل
الهى الهى لك الحمد بما اريتنى و اشهدتنى و اسمعتنى افقك
وندائك. اسألك بمشرق آياتك ومظهر بيناتك و مطلع
اوامرک و احكامك الذى بيده اليمنى علم يفعل ما يشاء و
بيده الاخرى زمام الاشياء بان تجعلنى من الذين نصرُوا امرک
بالحكمة و البيان و ما خوفتهم صفوف الامكان. انك انت
المقتدر العزيز المتان. اى ربّ انزل من سماء عطائك امطار
رحمتك على احبائك الذين ما نقضوا عهدك و ميثاقك و
قاموا على خدمة امرک بين عبادك. انك انت المقتدر القدير
و بالاجابة جدير.

(۱۷۱) هو الناظر الی اولیائه

یا عظیم، نباء عظیم آمد. صراط مستقیم ظاهر شد. ندا از شطر قریب مرتفع گشت. سبحان الله اسرار قیامت و اشراط ساعت کلّ مشهود و لکن قوم غافل و محجوب. آفتاب حقیقت امام وجوه کلّ من غیر سحاب و غمام مشرق و لکن عباد غافل به ذرّه توجه نموده اند و به آن متمسکند. از فرات رحمت شیرین به غدیرمتن اقبال کرده اند. این است شأن عباد یا عبدالعظیم لعمرالله نفسی که امام حضور به تحریر مشغول و لاجل حفظ سدره مبارکه از اسیاف غلّ و بغضا ذکرش را علی قدر مقدور بلند نمودیم به نفاق برخاست و اراده قطع سدره نمود. مشرکین او را ربّ اخذ نموده اند. افّ لهم و لاعمالهم. آیا امواج بحر بیان مقصود عالمیان را ندیده اند و یا تجلیات آفتاب حقیقت که عوالم غیب و شهود را احاطه نموده مشاهده نکرده اند. سبب چیست که محروم و ممنوعند. لعمرالله سبب اعمال و افعال بوده و هست. ذرهم فی خوضهم ناطقاً باسم الله ربّ العالمین. اولیاء را تکبیر برسان و همچنین منتسبین را که از کوثر بیان آشامیده اند و به جبل

استقامت متمسکند. البہاء من لدنا علیک و علی کلّ ثابت
راسخ مستقیم.

(۱۷۲) هو الناظر من افق الابهی

یا عبدالباقی، جوهر عدل تحت مخالف ظلم مشاهده می شود. از حق بطلب عالم را به انوار نیر ظهور منور فرماید تا کلّ از مشتہیات نفس و هوی مطہرّ شده قصد افق اعلیٰ نمایند. واز ما لاینبغی بما ینبغی توجّه کنند. برسمندر ناراهمی وارد شد آنچه کہ عشاق مداین ملکوت لباس را تغیر دادند. اولیاء باید در این مصیبت کبری سبب فرح و صبر و تسلّی شوند. قد جعل اللّٰه الموت باباً لفضله ولكن الناس اکثرهم لا یعلمون. اولیاء و منتسبین را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به آیات منزله متذکرّ دار. اّنه مع عباده المخلصین. لاله الاھوالفرد الواحد المقندر المہيمن علی من فی السّموات و الارضین. البھاء علیکم یا اولیاء اللّٰه و حزبه وعلی کلّ وارد اراد الرّحیق المختوم باسم اللّٰه المہيمن القیوم.

(۱۷۳) هو الناظر من افقه الاعلیٰ

امروز زینت اعلیٰ از برای نساء ارض اکیلی کلمه مبارکه یا امتی بوده و هست. هر یک از اماء که به این کلمه فائز شد او از اهل فردوس اعلیٰ در کتاب الهی مذکور. طوبی لامة فازت بها و بالعصمة التي جعلها الله طراز امائه المقبلات. قولی الهی الهی لک الحمد بما ذکرتم امتک فی السّجن الاعظم و انزلت لها ما لا یعادله ذکر من الاذکار ای ربّ اسألک بتجلیات انوار نیر ظهورک بان تؤیّد عبادک و امائک علی ما تحبّ و ترضی انک انت مولی الوری و ربّ العرش و الثری.

(۱۷۴) هو النور المشرق من افق البقاء

ان انظروا فی صنع اللہ و آیاتہ ائہا ملئت شرق الارض و غربہا
ان اعتبروا یا اولی الابصار. ان انظروا و تفکروا فیما اظہرنا
بسلطان من عندنا ائہ هو العزیز الوہاب. انا قد جعلنا
العين للارض عیناً والاشجار جوارحہا والبسناہا اثواب الکلاء
و الازہار ان اعتبروا یا اولی الافکار. کم من صغیر ينظر و
یتفکر فی صنع اللہ و کم من کبیر یمرّ حین غفلة عنه کذلک
انزلنا الآيات و اظہرنا ما انارت به افئدة الابرار. یا ایہا الناظر
الی افقی الاعلیٰ ان استمع نداء المظلوم من سجن عکّا و ائہ
ینادی باعلیٰ النداء و یدع کلّ الی اللہ الغنیّ المتعال. ان
اشکر ربّک فی الغداة و العشیّ ثمّ اذکر آناء اللیل و اطراف
النّہار.

(١٧٥) الابدع الاعظم

هذا ذكر من لدنا الى الذى اقبل الى قبلة الآفاق لتجذبه آيات
 ربّه وتقرّبّه الى مشرق الانوار. ان يا عبد ان استمع ما يوحى
 اليك من شطر السّجن أنّه لا اله الا هو العزيز المختار. ان
 استقم على حبّ الله ثمّ اذكره فى الغدوّ و الاصال. اياك ان
 يمنعك شئ عن التّوجّه الى مطلع الوحي. دع الامكان قد اتى
 الرّحمن بقدره و سلطان طوبى لك بما ذكر ذكرك لدى
 الوجه و جرى اسمك من قلم الوحي اذ كان فى السّجن بين
 ايدى الفجّار. لا تحزن من شئ انّ الذى فاز بهذا الامر أنّه من
 اعلى الخلق لدى الحقّ المتعال. ان اتّحدوا يا احبّاء الله به
 يظهر الامر و ينكسر ظهر كلّ متكبرّ جبّار تمسّكوا بحبل الله أنّه
 قد ظهر على هيكل الانسان تبارك الرّحمن الذى به اسودّت
 وجوه الذين كفروا و انارت وجوه الابرار.

الابھی

(۱۷۶)

قدّر يا اله الاسماء لا حبتك في ملكوتك ما ينبغي لكرمك يا
 فاطر الارض و السماء. يا الهی اّتهم عباد ما منعتهم سبحات
 الاوهام عن عرفانك و التّقرّب الی مشرق الهامک و ما
 حجبتهم حجبات الانام عن مشاهدة انوار جمالك. ای ربّ
 فاطهر عزّهم بين خلقك و مقامهم لاهل مملکتک. لك الحمد
 يا الهی بما اصعدتم الی مقام جرى على اسمائهم قلم امرک و
 نطق بذكرهم لسان قدرتك و عظمتک ای ربّ عرفهم هذا
 المقام الاسنى و هذا الشأن الاعزّ الاعلى ليقومنّ بانفسهم و
 ارواحهم على خدمتك ليظهر منهم ما خلقوا له عند تجلّي انوار
 وجهک. اّک انت المقتدرعلى ما تشاء بيدک ملکوت کلّ
 شئ و فی قبضتک جيروت الامر اّک انت العزيز الفريد.

(۱۷۷) الارفع الابدع الامنع

ذکر من لدنًا لقوم يعلمون و استقاموا على الامر على شأن
بها انجذبت الافتدة والعقول. بالاستقامة تظهر مقاماتکم بین
البریة و ترتفع مراتبکم عندالله المهیمن القیوم. تالله من
لاستقامة له لادين له انه من المریبین فی لوح مکتون. قد
وصینا العباد فی کلّ الالواح بالاستقامة على الامر و اذ اظهر
عجل اقبلوا الیه الا انهم فی هیماء الضلال یسرعون و لا
یشعرون. نسأل الله بان یبعث رجلاً من عنصر الاقتدار
لینصروا هذا الدین القویم و یجعلهم من حفاظ امره على شأن
لا یقتدر ان یدعی کلّ کاذب مریب. لعمری هذا یوم ینبغی
للکّل العبودیة لله الحقّ. كذلك قضی الامر من اصبع ارادة
ربکم العلیم الخیر ان اغتموا یا احبائی فضل هذه الايام
و کونوا من الراسخین. كذلك زیّنا افق الحکم بنیر الامر من
لدن مقتدر قدیر. طوبی لمن فاز بما امر به من لدن ناصح امین.

(۱۷۸) الاعظم الاعظم

هذا كتاب من لدنا الى التي آمنت بالله المهيمن القيوم و ارادت موليها اذ اتى بسطان مشهود. لو تنظرين الى المنظر الاكبر لترين مالک القدر بين ايدي الذينهم كفروا بالله العزيز المحبوب. انه مع ما ورد عليه ينطق لسانه بذكر الله و يمشى رحله الى المقصود و يتحرك قلمه على ذكره و باصبعه تحرك خيط الوجود. ان اذكرى ربك يا امتي بهذا الذكر المذكور يا الهى و محبوبى انا امة من امائك اقبلت اليك و آمنت بك بعد الذى اعرض عنك العباد. اى رب فاكتبني من اهل سرادق عزتك و خيام عظمتك ثم اجعلني من اللائى كن طائفات حول عرش عظمتك و اقبلن بقلوبهن الى شطر رضائك. انك انت الغنى فى كل الاحوال فارحم عبادك و امائك ثم احفظهم فى كنف حفظك و حمايتك انك انت المقتدر المتعالى العزيز الحكيم.

(١٧٩) الاعظم الاعظم

كتاب كريم نزل من لدن عزيز حكيم انه لنور الله بين عباده و ذكره للعالمين ان اقرؤا آيات الله بالحن الفطرة لعمري انها تجذبكم الى مقام كريم. قد قدر في كل واحد منها ما انجذب به قلب العالم ولكن الناس في حجاب غليظ سوف ينتبهون و يسرعون ولكن سبقهم الذين آمنوا اليوم و فازوا بعناية الله العزيز الحميد. انك انت يا ايها المذكور ان استمع النداء من شطر هذا البيت المعمور من هذا الرق المنشور انه لا اله الا انا الغفور الرحيم. قل يا ملاء الاكوان ان انصروا ربكم الرحمن في هذا اليوم الذي احاطته جنود الطغيان الذين كفروا برب العرش العظيم. ان الذين فازوا بالاقبال اولئك اهل هذا المنظر الكريم و الذين منعوا انهم من اهل الضلال و لو يكونن من الطائفين. عليكم بالاستقامة الكبرى ان لها شاناً عظيماً عند ربكم المقتدر القدير. طوبى لقوى خرق الاحجاب باسم ربه العزيز الوهاب و قام على نصره هذا الامر البديع. ينبغي لكل نفس ان يدع ما عنده مقبلاً الى العليم الخبير طوبى لمن توجه الى المنظر الاكبر منقطعاً عن الخلائق اجمعين. لو يعرفون الناس قدر اليوم ليقومن بين العباد و يصيحن بهذا الامر الذي اشرفت

من افقه شمس جمال ربك الغفور الكريم. طوبى لمن يسمع في
كل الاحيان نداء الرحمن من هذا المقام الذى استوى القديم
على عرش اسمه العلى العظيم. ان افرح بذكرى اياك ثم اذكر
ربك على شأن تنجذب به افئدة الغافلين. البهاء عليك و على
من فاز بحب مولاه القديم.

(۱۸۰) الاعظم الاقدس

قد تجلّی اللّٰه من افق السّجن علیک یا ایّها المقبل الی اللّٰه فالق
 الاصباح. طوبی لنفس اقبل بقلبه الی مشرق الآیات ان افرح
 بما ذكرت لدى العرش و نزل لک ما یقرّبک الی العزیز
 الوهّاب. انّ الذّین اعرضوا اولئک لیس لهم الیوم من هاد و
 الذّین اقبلوا سوف یرون ما قدرّ لهم من لدن منزل الآیات. انا
 زینا سماء التبلیغ بذکر اسمنا البدیع الّذی به ظهر الفرع الاکبر
 بین البشر انّ ربّک هو العزیز الجبار به اضطربت ارکان الجبیت
 و ناح الطّاغوت و التفتّ السّاق. انا لما وردنا السّجن اردنا ان
 نبلّغ الملوک رسالات ربّهم مالک الرّقاب لیعلموا انّ البلاء ما
 منع اللّٰه عن سلطانه یحکم کیف یشاء انه هو المقتدر العزیز المّتان.
 ینبغی لكلّ نفس ان یتتقیم علی الامر علی شأن لا یمنعها البلاء
 عن ذکر اللّٰه ربّ الارباب.

(١٨١) الاعظم الاقدم الاعلى

ذكر من لدنا لمن انار من انوار وجه ربه العزيز الوهاب الذي اذا سمع النداء توجهه و اذا دعى اجاب ان الذين وفوا بميثاق الله اولئك من اعلى الخلق لدى الحق المتعال ان الذين غفلوا اولئك من اهل النار عند ربك العزيز المختار. قل قد ظهر ميزان الاعظم و توزن به الاعمال و انه لصراط الله لمن في الارضين و السموات به اقبل كل مقبل و نطق كل شئ بذكر الله فالق الاصباح. طوبى لك بما وجدت حلاوة البيان عما نزل من لدى الرحمن و عرفت موليك في هذا القميص الذي منه اضئت الديار. قد ارسلنا اليك من قبل كتابا فيه فاحت نفحات عناية ربك العزيز الغفار ثم من قبله كتابا اخر الذي به اشرفت شمس الفضل من افق رحمة ربك على من في الابداع. اياك ان يحزنك شئ او يمنعك طغيان الذين بغوا على الله اذاتى في ظلل الغمام اذا اخذك حزن فانظر في امرى و تفكر في ما ورد على هذا المظلوم اذ ابتلى بين ايدي الحزبين الذين اعرضوا عن الله بعد الذي جائهم بملكوت الآيات. طوبى لقوى قام على امر ربه و لمنادى ينادى بهذا الاسم بالحكمة والبيان. قل يا قوم اين الذين ظلموا في الارض بغير حق و اين الاسرة و

التيحجان و اين الذين حاربوا مع الله و اصفياه قد اكلوا بما
اكلوا اموال الناس بالباطل ان ربك لشديد العقاب. ما يبقى
انه ما قدر للمقربين كذلك قضى الامر في الالواح. لعمرى
سيفنى ما عند الناس و يبقى العزه والاقتدار لمن اقبل الى مطلع
الانوار تالله لو يسمعون صرير القلم الاعلى ليأخذتهم جذب
الله على شأن يضعن الملك عن ورائهم و يقبلن الى الملكوت.
كذلك نزل من سماء الجبروت في هذا الحين الذى ينطق لسان
العظمة الملك لله المقتدر العزيز النوار. مثلى كمثل الذى
ركب البحر و اخذته الامواج من كل الجهات انه في تلك
الحالة ينادى البرية و يدعوهم الى الله رب الارباب قل المثل
هذا المحبوب ينبغى الثناء او البغضاء فانصفوا يا اولى الاغضاء
ولا تكونوا كالذين رأوا قدرة الله وانكروها الا انهم من اصحاب
النيران. هل يظنون انهم على امر من الله لا و مالك الايجاد قد
عبدوا الاوهام في الف سنة و اذا جاء الميقات و اتى مطلع
الآيات فزعوا وصاحوا ان هذا الا مفتر كذاب. قل اتقوا الله ولا
تقابلوا الدر بالصدف و لا الجوهر بالخزف. كذلك يأمركم
ربكم حبا لعباده الذين خلقوا بامرهم المهيمن على الآفاق. اى
عبد ناظر الى الله حمدكن محبوب عالميان را كه به حبش فائزى

و بذکرش ذاکر و به شطرش ناظر این از فضل اعظم بوده و خواهد بود. ان شاء الله در جمیع احوال مراقب امر الله بوده چه که آنچه منسوب به حق است باقی و دائم و ثابت و مادون آن فانی و معدوم. نفوس ضعیفه الیوم شاعر نیستند بعضی در تیه غفلت مبتلا و بعضی بکلمات عتیقه بالیه خَلِقَه از شطر احدیه ممنوع. هزار سنه و ازید آن نفوس موهومه شخص موهومی را در مدینه موهومه معین نموده و به او عاکف و بعد از ظهور نیر اعظم قلیلی خرق حجبات اوهام نمودند و ما بقی به همان اوهام باقی طوبی لقوی خرق الاحجاب بسلطان ربّه العزیز القدیر. آنچه در دست اهل فرقان از قبل بوده جمیع را به این فقره مذکوره قیاس نمائید همیشه متوهمین بوده و هستند چنانچه حال مشاهده میشود. مشرک بالله و اتباعش بذکر خلافت معموله ناس را از مالک بریه منع نموده اند ان هم الا فی ضلال و ربک الغنی المتعال. مع آنکه کلّ عالمنده که مطلع بر امر او نبوده و نیستند مع ذلک یهیمون فی هیماء الضلال و لایشعرون.

باری از این امور هم محزون نباشید چه که از برای حق عبادیست یحرقون حجبات الاوهام و یحرقون سبحات الانام

اولئك لا يمنعونهم ما في ايدي الناس و لا ما تنطق به السنتهم
الكاذبة اثمهم انوار التوحيد في البلاد و انجم التجريد بين العباد.
سوف يظهر مقامهم على من على الارض انه هو المقتدر
القدير. و اگر از احوال اين ارض بخواهيد في اضطراب ميين
آنچه در الواح قبل اخبار آن نازل حال ظاهر ان ربك هو
العليم الخبير يا ليت لم يدرك البلاء الا نفسى في سبيل الله
رب العالمين. در جميع احوال شاكر بوده و هستيم و بذكر
و ثنائش ناطق انه لا يمنعه شئ لو يعترض عليه الملوک و يعرض
عنه كل عبد مملوك. نسأل الله بان يوفقك على خدمته و
طاعته و ينصرک بفضل من عنده انه هو ارحم الراحمين. افنان
را تكبير منيع رفيع برسائيد و كذلك من في حولك من
عباد الله المخلصين انما البهاء من لدى البهاء عليك و على من
معك من احباء ربك القائم على الصراط.

(۱۸۲) الاقدس الابهی

قد حضر بین یدینا کتاب عبدنا المهدی الذی آمن بالله
العزیز الحکیم و فیہ ذکرک و ذکر الذینهم نبذوا الوری عن
ورائهم و تمسکوا بعهدالله ربهم و رب آبائهم الاولین. طوبی
لک بما قبلت الی محبوب العالمین و اعرضت عن الذین کفروا
بالله بعدالذی اتی بالحقّ بسطان مبین و وفیت بميثاقه و
اشتغلت بآثاره. لعمری من جرى من قلمه آية من آیات ربّه
کتب الله له اجر من طاف فی حوله و شرف بلقائه الا انه من
الفائزين. لو فصل ما عندنا و نظهرما هوالمکنون لينصعق من
فی السموات و الارضین. قم علی الامر باسمی و توکل علی الله فی
امرک الله ولی من اقبل الیه و انه لقرب بالمحسنین. ان اکتب
آیات ربک ثم اقرئها لتجذبک الی ملکوتی و ترى ما منعت
عنه ابصار الذین غفلوا من هذا الذکر الحکیم کن علی شأن
لا يمنعک البلاء عن ذکرک كما ما منعنا الملوک و السلاطین
بعد الذی اتحدوا فی ضرنا. تالله انا من افق هذا السجن ندع
العباد الی رحمة ربهم الغفور الرحیم ان افرح بذكرک و انس
بثنائی انه یذكرک فی ملکوته لا اله الا هو العزیز الجمیل .

(١٨٣) الاقدس الاعظم الابهى

كتاب كريم نزل من لدن عليم حكيم آتته لسراج الهدى لمن
 فى ملكوت الانشاء و صراط الاعظم لمن فى السموات و
 الارضين ينادى من على الارض و يدعوهم الى الله العزيز
 الحميد. يقول آتى لورقة المباركة قد رقم على من قلم الامرما
 تنجذب به افئدة الذاكرين طوبى لمن عرف اطوارى وسمع
 نعماتى و فاز بما اراد ربه الغفور الرحيم. يا اهل البهاء قوموا
 على الثناء بين الارض و السماء ثم انطقوا بما نطق
 سدرة المنتهى آتته لاله الا هو المقتدر العزيز القدير. تقربوا الى النار
 التى او قدناها من اصبح الاقتدار لتحدث فى قلوبكم حرارة
 ذكر اسمى البديع آتتها لحرارة لاتطفيها برودة الاشارات
 ولا همسات المذنبين طوبى لرجل استقام فى هذا الامر المنيع و
 للسان نطق فى ذكر الله منقطعاً عن العالمين. قل آياكم ان
 تبطلوا اعمالكم بما يأمركم اهوائكم ان اتركوا ما تنكره
 عقولكم ثم اتبعوا ما امرتم به من لدن ربكم العزيز القدير.
 طوبى لمن فاز بالعقل وعرفه عمّا دونه ويل لمن نبذه عن وراه
 الا آتته من الجاهلين. يا عبد اذا سمعت النداء الذى ارتفع فى اللوح
 و فزت ببيان الرحمن قم على نصرة المظلوم ولا تكن من

المتوقّفين. قد خلقت لذكر ربّك وثنائه بين الذينهم منعوا عن
كوثر رحمة ربّهم المعطى الكريم نعيماً لك بما فزت بذكر الله و
توجّه اليك النظر من هذا المنظر المنير.

(۱۸۴) الاقدس الاعظم

ان يا جواد، ینادیک مالک الایجاد من شطر اسمہ العلیّ العظیم
 أنّہ لا اله الاّ انا العزیز الحکیم. انّ الذین سمعوا النداء و اقبلوا
 اولئک من المهتدين. هذا يوم فيه يظهر من کلّ شیء ما ستر
 فيه انّ ربّک هو الکشاف السّتر العلیم الخبیر. اوصیکم يا
 احبّائی بالاستقامة الکبریٰ ان اذکروا اذ قال الرّسول أنّها
 شیبتی. کذلک یذکرکم التّاصح الامین کم من ذنب یظهر
 بلباس الانسان ان اعرفوا و لا تتبعوا کلّ مکّار اثم. انّ الذی
 استقام علی الامر أنّه من اهل البهاء فی لوح عظیم انّ الامر
 عظیم عظیم و النفس اّارة اّارة نسأل الله بان یحفظ کلّ
 من لهیها أنّه علی کلّ شیء قدير. ان انظر ثمّ اذکر اذ دخل
 نقطة الاولى و الذین معه فی السّجن انکره عدّة معدودات
 جهرة من الذین آمنوا الاّ من طلع من افق الاستقامة واستشهد
 مع مولاه علیه بهائی و بهاء من فی السّموات والارضین. ما و فی
 بالمیثاق الاّ احد منهم کذلک ورد علی محبوب العالمین. قل يا
 الهی لما دعوتنی الیک و ادخلتني فی سرادق امرک لا تحرمنی
 بجودک ثمّ احفظنی من مکر کلّ ماکر و حیل

ک
ل

محتال و نداء کلّ مدّع کذاب ثمّ اکتب لی خیر الدنیا والآخرة
اتک انت العزیز الوهاب. کبر من قبلی علی وجه التّی اقبلت
الی الله و علی کلّ مقبل و مقبلة انّ ربک هو العزیز الغفّار.

(١٨٥) الاقدس الاعظم

ان يا عطاءالله، قد اشرفت عطية ربك من افق عطائه ان اقبل اليها بخضوع و اناب انها لعطية التي نزل ذكرها في الواح ربك انه هو العزيز العلام. طوبى لمن فاز بها و نطق بذكر ربه بين الامكان ان الذين غفلوا اليوم اولئك في وهم عجاب. طوبى لمن زين قلبه بطراز الايمان و اقبل الى شطر ربه العزيز الوهاب. قد نزلنا المائدة من السماء و اظهرناها على هيكل الانسان تبارك الرحمن الذي انزلها بالحق انه هو المقتدر المختار. ان يا عبد فاعلم ان العطية هي نفسى و العطاء ما نزل لك من هذا الشطر تالله لا يعادله ما فى الارضين والسموات ان انصر ربك بالبيان اياك ان تحجبك اعراض الذينهم كفروا دع من على الارض عن وراك ثم اذكر ربك باسمه العزيز الجبار. قل يا قوم لا تتبعوا الهوى قد ارتفعت سماء التقوى و زينت بشموس مشرقات و انجم دريات كذلك قضى الامر من لدن منزل الآيات. ان الذين غفلوا اليوم اولئك فى مرية وخسران قد غفلتهم اهوائهم و منعتهم اوهامهم اذا رفع الغمام وظهر الفجر امام عيونهم يصيحون و يقولون قد فرطنا فى جنبك يا مالک الانام. كذلك نزلنا لك الآيات وارسلناها

اليك لتقرّ بها عينيك و عيون الذينهم آمنوا بالله العزيز المتّان.
تمسّك بالسّدره التي تنطق كلّ ورقة من اوراقها قد اتى
المحبوب و الملك لله الواحد القهّار لو يعترض عليك
المشركون دعهم في حوضهم ثمّ ولّ وجهك شطر ربّك قل
يا الهى لك الحمد بما جعلتني مقبلاً اليك وهديتني في ايّامك
اسألك بنفسك بان تجعلني ثابتاً في حبّك و مستقيماً
على امرك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز
المستعان.

(۱۸۶) الاقدس الاعظم الابهی

سبحانک یا الہی قد اخذتني نفحات وصلک علی شأن نسیت
نفسی و ما عندی ان هذا الا من بدایع فضلک و مواهبک.
لک الحمد یا الہی علی ما اصطفیتني بین بریتک و جعلتني مطلع
قوتک و مظهر قدرتک و اظهرت منی من آیاتک و شئونات
عظمتک و اقتدارک ما عجز عنها من فی ارضک و سمائک.
ای ربّ اسألك باسمک الابهی بان تعرّف اهل البهاء ماقدّرت
لهم ثمّ احفظهم فی حصن ولایتک و سراق عصمتک لئلاّ
یظہر منهم ما یختلف به عبادک. ای ربّ فاجمعهم علی
شاطئ هذا البحر الذی کلّ قطرة منه تنادی باّک انت اللہ لا
الہ الاّ اناالعزیز الحکیم. ای ربّ عرفهم عظمة امرک لئلاّ
یشتبه علیهم سلطنتک و اقتدارک فوعزّتک یا محبوب العالمین
لوعرفوا ما تکلموا بما لا قدرّت لهم فی سماء مشیتک ای ربّ
فالهمهم عجز انفسهم تلقاء مظهر نفسک و علّمهم فقر
ذواتهم لدى ظهورات غنائک و استغنائک لیجمعوا علی
امرک و يتشّبثوا بذیل رحمتک و يتمسّکوا بجبل ارادتک انک
انت مولی العالمین و ارحم الراحمین.

(١٨٧) الاقدس الاعظم

ما احلى ذكرى من اقبل الى كعبة جمالى و شرب خمر وصالى
من ايدى عطائى و فاز بنفحات وحيى فى ايامى اّنه ممن يشهد
له القلم الاعلى و اّنه من اهل البهاء و المستقرّ على السفينة
الحمراء باذن مالک الاسماء كذلك اظهر الفضل من مطلع
العدل اّنه هو المقتدر القدير. من انقطع فى سبيلى عن سوائى
اّنه قائم لدى عرشى و واقف لدى جمالى كذلك يقرب اليه
من كان بعيداً اّنه ولى المخلصين. كم من قريب نزل له حكم
البعد و كم من بعيد اّنه من المقرّبين لا يمنعه شئ عمّا اراد
يفعل ما يشاء بسلطانه و لكن الناس اكثرهم من المتوهّمين. قل
دعوا الاوهام ان استمعوا ما ارتفع من شجر البيان فى ايام
الرّحمن اّنه خير لكم لو انتم من المنصفين. قل ضعوا ما حملتم
من ظنون الذين كفروا بالله لتقدّر ان تسيرنّ فى هذا الفضاء
المقدّس المنير. يا ايّها المقبل المذكور ان اشكر ربّك الغفور بما
نزل لك ما تقرّ به الابصار و تطمئنّ به قلوب العارفين. نسأل
الله بان يأخذ الذين حالوا بين الامم و انوار القدم و ينصر
امرهم بين السموات و الارضين. اّما البهاء عليك و على الذين

طاروا معك في هذا الهواء الذي تعطرّ بنفحات قميص رحمة
ربك العليم الحكيم.

(۱۸۸) الاقدس الاعلیٰ

ای غلام، طرف اللہ از افق سجن بہ تو ناظر جہد نما کہ در جوانی بہ اخلاق رحمانی و انوار اجمائی فائز و منیر شوی. این ایامی است کہ شبہ آن مشاہدہ نشدہ زہی حسرت از برای نفوسی کہ در چنین ایام بجل اوہام متمسک شدند و از مالک انام محروم ماندہ اند. حیات جان بماء ذکر رحمن بودہ و اگر قلب انسانی از این ماء لطیف روحانی زندہ شود باقی و پایندہ خواہد بود. مصباح دل حبّ اللہ بودہ او را بدہن ذکر بر افروز تا بہ اعانت دہن ذکر یہ مصباح حبیبہ بکمال نور و ضیاء ظاہر شود و از آن نور باطن عالم ظاہر منور گردد این است نصیحت حق کہ از قلم امر جاری شد.

طوبی لک و لکلّ سامع بصیر انّ اباک لدی العرش، ان اطمئن و کن من الشاکرین. کبر من قبلی علی وجہ امّک و اخیک ثمّ الذین آمنوا باللّٰہ الفرد العلیم الخبیر انما البہاء علیک و علی الذین اقبلوا الی هذا الوجہ المنیر.

(۱۸۹) الاقدس الامنع الاعظم

کتاب من لدننا لمن اقبل الى الافق الاعلى اذ ظهر باسمى الابهى
و آمن بالله رب العالمين انه لا يعادل بكلمة من عنده ما فى
السّموات و الارضين. قبضنا الخلق بكلمة من عندنا و بعثناهم
بها مرّة اخرى انا كُنّا قادرين. طوبى لمن عرف كلمة الله و
مبدئها و فاز بانوار وجهه المشرق المنير انها تنطق فى كلّ
الاحيان باسمى المهيمن على الاسماء و تدع الكلّ الى هذا المنظر
المنير. انّ الذين غفلوا اولئك من اهل النار و الذين آمنوا
اولئك من اهل الفردوس يشهد بذلك لسان الله العزيز
العظيم. كن مستقيماً على امر موليك على شأن لا تحجبك
حجبات العلماء و لا اشارات الشياطين.

(۱۹۰) الاقدس الامنع

سبحانک اللّٰهم یا الهیٰ هذه امة من امائك الّتی اقبلت الی
 کعبة العرفان فی ایامک و ارادت ما عندک من بدائع
 الطافک. ای ربّ فاحفظها فی ظلّ سرادق امرک عمّا یکرهه
 رضائک ثمّ اشربها کوثر الحیوان بایادی مواهبک ثمّ اکتب لها
 ما ینفعها فی کلّ عالم من عوالمک. ای ربّ اشهداتک انت
 المقتدر علی ما تشاء والمهیمن علی ما ترید. انزل علیها من
 سحاب فضلک و سماء جودک ما یقرّبها فی کلّ احوال الیک
 وینطقها بذکرک و ثنائک. ای ربّ أنّها من اللّائی توجّهن
 الی الافق الّذی فیہ لاح وجهک و اقبلن الی المشرق الّذی منه
 اشرفت شمس عظمتک و اقتدارک. اسألك باسمک الّذی به
 سرع کلّ شیء الی مقرّ عرش عظمتک و نطقت حقائق الاشیاء
 بثناء نفسک بان تقدّر لها فی جبروتک و ملکوتک ما ینبغی
 لعلوّ شأنک و سموّ افضالک. انک انت المقتدر علی ما تشاء
 فی قبضتک ملکوت الاسماء لاله الا انت المقتدر العزیز المتعالی
 الغفور الکریم.

(۱۹۱) الاعظم الابهی

سبحانک اللّٰهم یا الهی اسألك باسمک الذی به ظهرت السّاعة
و قامت القيامة و فزع من فی السّموات و الارض بان تنزل من
سماء رحمتک و سحاب رأفتک ما تفرح به قلوب عبادک
الذین اقبلوا الیک و نصرُوا امرک. ای ربّ احفظ عبادک و
امائک عن رمی الظّنون و الاوهام ثمّ اشرهم سبیل عرفانک
بایادی فضلک أنّک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم.

(۱۹۲) الاقدس الامنع

کتاب من لدننا الی الّتی حملت من قام علی خدمة مولاهو ورد
السّجن مرّتين. طوبی للّتی ولد منها من استقام علی حبّ مولاه
لعمری أنّها من الفائزات و أنّه من الفائزین. ان یامتی ان استمعی
النداء من شطر الکبریاء من السّدرة الحمراء أنّه لاله
الاهوالمقتدر القدير. قد بعث خیر خلقه الی عباده لیبشّرهم بايامه
و یجزیهم بفضله فلما اتی بالحقّ أنّهم اعرضوا عنه و کفروا
بالله العليم الحکیم. ان استقمی علی حبّ مولاک و تمسّکی
بجبله المتین أنّه مع اللّائی آمنّ بالله العزیز الحمید. سبحی بحمد
ربّک ثمّ اقبلی وقولی لک الحمد یا محبوب العالمین.

(١٩٣) الاقدس الاعظم الابهى

قد نطقت السن الكائنات بذكر منزل الآيات و لاحت
الوجوه من انوار وجهه العزيز المنيع. قل انه هذا الوجه الذى
به توجهت الوجوه الى المعبود و نادت حقائق الامكان انه لا
اله الا هو الغفور الرحيم. قد سمعت نداء من دعانى و اقبلت
الى من اقبل الى شطرى و ذكرت من نطق بذكرى البديع
لايسبقنى شئ فى شئ انه هو الفضل القديم. قد اظهرت نفسى
للعباد منهم من وجد عرفى و بلغ بحر لقائى و منهم من اعرض
بما اتبع الذينهم تمسكوا بالاوهام و توقفوا فى هذا الامر
العظيم. كل اللواح شهد لنفسى و كل الملل وعد بهذا الجمال
المنير. قد تموج بحر العلم من بيانى و استضاء افق الظهور من
جمالى و زينت الكتب باسمى العزيز الكريم. قد سمعنا ما ناديت
به السميع و علمنا ما انت عليه ان ربك هو العليم الخبير و
اجبتناك حين ندائك و اذا نجيتك مرة اخرى فضلاً من لدنا
عليك لتكون من الراسخين. دع الاذكار عن ورائك و
تمسك بهذا الذكر المبين ضع قصص القوم و خذ ما اوتيت من
هذا التباء العظيم. لا يوزن نبأ الله بما عند الناس من الانباء و
لا يعادل بما عنده ما خلق بين السموات و الارضين. قم و قل

تالله قد اتى الرحمن و ظهر قسطاس الاعظم ان انتم من
العارفين. قد يوزن كل شىء بهذا القسطاس و انه بنفسه لو
انتم من العالمين. لاتحرموا انفسكم عن حرم القدس و لا تتبعوا
كل همّاز مريب. كذلك نصحناك و علمناك لتفرح بنصح
ربك و تخبر الناس بما جرى من قلم الوحي بامر من لدن عليم
حكيم.

(۱۹۴) الاقدس الامنع الاعظم

ناراً او قدناها بيد الاقتدار و ارسلناها الى الفاران ليشتعل
منها اهل الرحمن. طوبى لمن يسمع من زفيرها انه لا اله الا انا
المهيمن المختار. قل انه لسلطان الوجود و غاية المقصود
ولونريد يسخر بحرف من كتابه الممكنات. كذلك يحكم
مالك الكائنات طوبى لاهل الانظار. اذا يتوجه بالبصر يرى
الاشياء مهتزة من نفحات الوصال في ايامه نعيماً لاهل
الاقبال. يا قوم قد تموج البحر الاعظم في قطب العالم و ينطق
كل موج من امواجه انه لا اله الا انا المقتدر العزيز الرحمن. ان
اشهد بما شهد الله في كل ذر ان هذا الكتاب محتوم و
جمال الله المهيمن القيوم الذي كان مكنوناً في سرادق العصمة و
الجلال الى ان اتى الميقات اذا ظهر بسلطان احاط العباد.
طوبى لك بما توجهت الى المظلوم اذ كان بين ايدي الفجار.
قد حضر كتابك و فكك ثم قرء و نزلت لك هذه الآيات التي
منها طارت الجبال كذلك دلح ديك العرش على ايك الوفاء
بآيات بما هبت نسمة الله على من في الارضين والسّموات ان
اشكر بما وجدنا كتابك مقدساً عن ذكر غيرى و مزيناً باسمى
الذي جعله الله سلطان الاسماء.

(۱۹۵) الاقدس الامنع الاعظم

یا الہی لا یُعَرَفُ توحیدک الا بمعرفة مظهر فردانیّتک و مطلع وحدانیّتک. من یری له ضدّاً قد اقرّ لک من ضدّ و من اعترف له ندّاً اعترف بندّ لک. کلاً ثمّ کلاً بان یرکون لک ضدّ فی الامکان. لم تزل کنت مقدساً عن الاشباه و الامثال قد ثبت توحیدک بتوحید مطلع امرک. من انکر هذا قد انکر توحیدک و نازعک فی سلطانک و حاربک فی مملکتک و جاحدک فی اوامرک. ربّ اید عبادک علی توحیدک و ذکر تفریدک لیجتمع کلّ علی ما اردته فی هذا الیوم الّذی فیہ اشرفت شمس کینونتک من افق ارادتک و لاح قمر انیّتک من مطلع امرک. ای ربّ انت الّذی لا یعزب من علمک من شیء و لا یعجزک من شیء. تفعل ما تشاء بسلطانک المهیمن علی العالمین. یا الہی و محبوبی انت تعلم ضمائم فراقی لا یسکن الائماء و صالک و اضطراب قلبی لا یطمئن الا بکوثر لقائک. ای ربّ فانزل علیّ من سماء عطائک ما یقرّبنی الی کأس الطافک و یشربنی الرّحیق المختوم الّذی فکّ ختامه باسمک و تضرّع منه عرف اّیامک اّتک انت

الکری

ذوالفضل العظیم۔ یشہد بکرمک من فی الامکان فارحمی
بجودک ثم اکرمنی بسطانک ثم قرّینی بالطافک انک انت
المعطى المقتدر الغفور الکریم۔

(۱۹۶) الاقدم الاعظم

ای بنده دوست، ندای دوست را از گوش جان بشنو. مادامی که به او ناظری او به تمام چشم به تو ناظر است. جسد مقبلین ما بین نفوس مثل ذهب است ما بین اجساد. اگر به تو ناظر نبود بذکرش ناطق نبود. به تو ناظر است و بذکرت ناطق چنانچه در سجن اعظم ما بین ظالمین این لوح امنع را به اسم تو نازل فرمود و ارسال داشت طوبی لک بما فزت بهذا الفضل و کنت من المقبلین.

(١٩٧) الاقدم الاعظم

ذكر من لدنا للتي اقبلت الى قبلة العالم و شربت رحيق الفضل
من ايدى الطاف ربها العزيز الحميد ليجذبها ذكر الله
الى اعلى المقام مقام الذي قدسه الله عن مسّ المشركين. قد ذكر
ذكرك لدى الوجه و نزل لك هذا اللوح المبين. ان اشكرى
ربك بهذا الفضل الذي لا يعادله ما خلق في الارض و قولى
لك الحمد يا اله العالمين و محبوب العارفين و مقصود الطالبين.

(۱۹۸) الاقدم الاعظم

ذکرٌ من لدنا لمن فاز بعرفان ربّه اذ كشف الغطاء و ظهر
الموعود بسلطان مبین. قل هذا سراج اوقده الرحمن في قطب
الامكان اّنه هو المقتدر على ما يشاء لا تمنعه عمّا اراد جنود
الارض كلّها ان ربّک هو الغالب المقتدر القدير. انّ الذين
ارادوا ان يطفئوا نورالله بسطوتهم او باهوائهم او بعلومهم
سوف يجدون انفسهم في خسران عظیم قد غلبت قدرته من
في الابداع و سبقت رحمته من في العالمين. طوبى لمن توجه اليه
و قام على ذكره اّنه من الفائزين كذلك زيننا لوح الانشاء
بذكر ربّک مالک الاسماء ان اقراء و قل لك الحمد يا من
ايدتنى على عرفان مطلع امرک و جعلتنى من المقبلين.

(۱۹۹) الاقدم الامنع الاعظم

اَنَا نَذَكْرٌ مِّنْ اِقْبَلِ اِلَى اللّٰهِ وَ اَمْنٌ بِاَيَاتِهِ الَّتِي اِحَاطَتْ الْعَالَمِينَ.
طَوْبِي لِعَبْدٍ فَازَ بِهَذَا التَّوْرِ الْمَشْرِقِ اللَّمِيعِ وَ وَيْلٌ لِّمَنْ اَعْرَضَ وَ
اَتَّبَعَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا بِبِرْهَانِ اللّٰهِ اِذْ تَجَلَّى بِالْفَضْلِ عَلَيَّ مِنْ فِى
السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِيْنَ اِنْ اَسْتَمَعَى نِدَائِيْ وَ خَذَى كَأْسَ الْاِيْقَانِ
بِاسْمِ رَبِّكَ الرَّحْمٰنِ ثُمَّ اَشْرَبِيْ بِذِكْرِي الْعَزِيْزِ الْبَدِيْعِ. كَذٰلِكَ
يَعْلَمُكَ مِنْ عِنْدِهِ عِلْمٌ كُلُّ شَيْءٍ فِى كِتَابٍ مُّبِيْنٍ. دَعَى الدُّنْيَا وَمَا
فِيْهَا ثُمَّ اِقْبَلِيْ بِالْوَجْهِ الْاِنْوَارِ اِلَى الْمَنْظَرِ الْاَكْبَرِ هَذَا يَكْفِيْكَ
يَشْهَدُ بِذٰلِكَ رَبُّكَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ.

(٢٠٠) الله ايهى

انّ المشركين ارادوا ان يطفئوا نور الله بجنودهم و قاموا على
 اخماد نار سدرتى قل تبا لكم يا ملاء الغافلين. كم من بلاء
 نصرالله به امره انه هو القويّ القدير قل سحقا لك يا
 ايها الظالم. ما لك و هذاالنبأ الاعظم. لك ان تلعب بالطّين
 كذلك نطق لك قلمي الاعلى لتفرح و تكون من الشّاكرين.
 قد قدرنا لك مقاما تتوجّه اليه الوجوه ان ربك هو المبشّر
 الحكيم ان افرح بما نسبك اليه لعمر الله لا يعادلها شىء في
 الارض و انا الشّاهد العليم.

(۲۰۱) اوست باقی و از افق‌بهی ظاهر و هویدا

لوح عربی منبع ارسال شد حال به‌لسان پارسی بدایع کلمات
 قدس‌الهی القاء می‌شود. فطوبی للسامعین لم یزل حق جلّ ذکره
 مقدّس از ظهور و بروز بوده و خواهد بود غیبّ لایعرف و
 مستورّ لایدرك و باطنّ لایظهر و کنزّ لایبرز و سرّ لایشهد.
 چه که اسم غیب صادق مادامی که مشهود نیست در این
 صورت ظاهر نه تا معروف گردد و بعد از شهود اسم غیب
 موجود نه تا معلوم شود لذا غیب لایعرف بوده و خواهد
 بود. طوبی از برای نفسی که در این کلمه تامّه محکمه الهیه
 تفکر نماید و به‌گوهر مقصود که در آن کنز مودعت فائز
 شود و اگر کسی ادّعی عرفان غیب من حیث هو غیب
 نماید کاذب بوده و خواهد بود. آن جمال قدم، اعظم از آن
 است که بدون خود معروف گردد و عالی تر از آنست که
 بدون ذات مقدّس خود موصوف شود. چه که آنچه را
 مخلوق در منتهی مراتب خود ادراک نماید این ادراک در
 مخلوق وهمی است که بانفسهم لا نفسهم احداث شده
 فتعالی من ان یعرف القدم بالحدوث. و چون ابواب عرفان و
 ادراک مسدود و منتهی رتبه عرفان عباد مردود محض فضل

و جود سلطان وجود مظاهر احدیّه و مطالع عزّ صمدیّه را از افق اتنی انالظاهر فوق کلّ شیء ظاهر فرمود تا جمیع ناس به عرفان آن شمس مشرقه از افق حقیقت به عرفان الله فائز شوند و به اطاعت آن ذوات مقدسه برضی الله و طاعته مرزوق گردند. و بمقتضای عدل و ظهور فضل بھر یک از مظاهر عزّ باقیّه حجّتی و برهانی عنایت فرمود تا برای نفسی مجال اعراض و اعتذار نماند و بر کلّ حجّت الهی بالغ و کامل گردد. و مقصود از این فضل اکبر آنکه ناس را تربیت نمایند که شاید به مملکت وجه داخل شوند و به مقام بیقی وجه ربّیک که مقام سدره منتهی وجود انسانی است فائز گردند و باقی مانند. قسم به جمال قدم که اگر نفسی یکبار از این دنیا طاهر و مقدّس شده به رفیق اعلیٰ ارتقاء جوید ابداً فنا نه بیند به هستی اندر هستی رسد و ابداً نیستی و فنا را به این هستی و بقا راه نه. ولکن چه فایده که این ناس با قلوب غیر طاهره این نغمه الهی را ادراک ننمایند. باری این ظهورات عزّ احدیّه از اول لا اول بوده تا آنکه زمان منتهی شد به ظهور بدیع اوّل در قمیص آخر و طالع شد از مشرق اعلیٰ نقطه اولی جلت عظمته و علت آثاره و عزّ کبریائیه و ناس را

بشریعه بقا هدایت فرمود جمیع عباد تمسک به رؤسای خود از علماء جسته ابدأ بساذج عزّ احدیّه اقبال نمودند مع آنکه ظاهر شد بحجّتی که کلّ از اتیان مثل آن خود را عاجز مشاهده نمودند. بعد به معارضه برخاستند و خواری عادت طلب نمودند آن ذات قدم رساله استدلالیّه که بدلائل السّبعه معروف است مرقوم فرمودند و جمیع حجّت و دلیل را به آیات منتهی نمودند و از قلم قدس جاری که الیوم این آیات که از سحاب عزّ نازل شده حجّت است بر شرق و غرب عالم و حجّتی فوق آن نبوده و نخواهد بود چنانچه ولیعهد آن جوهر صفا را در مجلس خود حاضر نمود و حجّت خواست آن جمال قدم فرمودند آیات الیوم حجّت است بالاخره پذیرفتند و کل بر قتل آن ساذج قدم فتوی دادند الاّ معدودی که به آیات الهی موقن شده و از مغرب کفر و ضلال به مشرق ایمان و اقبال توجّه نمودند. و بعد آن ذات قدم در کلّ الواح منزله جمیع را به این ظهور اعظم بشارت داده چنانچه سطری از بیان نازل نشده مگر آنکه این ذکر امنع در او مذکور و جمیع را نصیحت فرموده که مباد در حین ظهور مثل امت فرقان به حروفات بیان و کلمات منزله در آن از جمال رحمن

محتجب مانید. مع این وصایا این ظهور اعظم و طلوع قدس اکرم که بتمام قدرت الهیه و جمیع حجج مطالع عزّباقیّه ظاهر شده کلّ اعراض نموده‌اند. ای کاش به آنچه ملأ فرقان ارتکاب نموده‌اند کفایت می‌نمودند چه که ملأ فرقان همان فتوی بر قتل جمال سبحان داده‌اند و لکن این طایفه بر قطع سدره الهیه جهد نموده چون خود را عاجز مشاهده نمودند زبان افتراء گشودند و البته تا حال نعیق مشرکین به آن ارض رسیده و لکن حمد خدا را که اموری به این ساذج اطهر نسبت داده‌اند که هر نفسی که اقلّ من شعیر صاحب شعور باشد و اقلّ از ذره صاحب نظر ادراک می‌نماید که این مفتریات از منبع غلّ و مخزن حسد و معدن بغضاء ظاهر شده. اذّا یتکلّم السن کلّ الذّرات بان لعن اللّٰه اوّل ظالم ظلم نقطه الاولی فی ظهوره الاخری و حارب بنفسه و جادل بآیاته و کفر بلقائه ثمّ افتری علیه. باری ای عبد این است شأن این عباد نا بالغ بیست سنه جمال قدم در دست اعدا مبتلی بشأنی که در کلّ حین در معرض هلاک بوده گاهی در سجن اعدا و گاهی در سلاسل و اغلال و گاهی اسیر فجّار مع ذلک نسبت دنیا و حبّ آن به این ساذج روح داده‌اند مع آنکه

جمیع دنیا و ما فیها خلق او بوده و اگر بر ارض الماس هیکل
 عرش مستقر شود سزاوار بوده بلکه خدام در گهش را لایق و
 حال آنکه قسم بسططان قدم که طائفین حولش از دنیا و ما
 فیها مقدس بوده و خواهند بود چنانچه اگر نفسی مشاهده
 نماید فلسفی از دنیا و اسباب متعلقه به آن نزد مهاجرین نخواهد
 یافت. حمد محبوبی را که کل را صابر و شاکر خلق فرموده و
 این سخنها و امثال آنرا ذکر ننموده اند مگر آنکه القای شبهه
 در قلوب نمایند دیگر غافلند از اینکه فعل حق چون شمس
 مشرق و لائح است و هر ذی بصری ادراک نموده و
 می نماید. ای عبد به پر معنوی بسماء قدس الهی پرواز کن و
 خود را از اشارات ما سوی الله مطهر نموده بمنظر اکبر ناظر
 شو قسم بحق که ضرر اعظم از آن است که ذکر شود و
 بلایم اکبر از آنست که به قلم مرقوم گردد. ائما اشکو بئی
 و حزنی الی الله واته لنعم المولی و نعم التصیر. ان شاء الله در
 این ایام از بدایع افضال سلطان لایزال محروم نمائید و از رحیق
 بیمثال ذوالجلال ممنوع نشوید و البهاء علیک و علی من
 معک من کل مؤمن موقن ثابت صابر شکور.

(٢٠٢) الاقدس الاعظم

هذا كتاب من لدنا الى من فاز بايام الله العزيز الحميد. ان
يا محمد قد ظهر الفرد الاحد ونادى المناد القدرة لله العلى
العظيم قد تضرع عرف القميص و الناس فى معزل بعيد قد
منعهم الهوى عن التوجه الى الله مالک الورى طوبى لمن نبذه
عن وراه مقبلاً الى موليه القديم. ان اذكر ربك فى ايامك
هذاما يبقى معك و ينفعك و ما تراه اليوم سيفنى كما تنظر
وتكون من الشاهدين. قل كونوا على شأن ينبغى لهذا اليوم
كذلك يأمركم من عنده علم كل شئ فى كتاب مبين طوبى
لكم بما كنتم تحت لحاظ رحمة ربكم الغفور الكريم. ان يا قلم
الاعلى تحرك على ذكر الحسين مرة اخرى فى هذا اللوح
البديع اشهد انك انت الكريم ذوالجد العظيم بك ظهر الجود فى
الوجود و دلح ديك العطاء على افنان سدره المنتهى واشرقت
شمس الفضل من هذا الافق المنير. قل يا حسين قم على
خدمة الله وامره اياك ان تمنعك ظنون المريين. هل من منقطع
يخرج من حصن الآمال مقبلاً الى المال و هل من ذى نظر
لا يمنع النظر عن هذا المنظر الكريم.

قل یا قوم فکروا الیوم این الذین اشتغلوا قبلکم بما اشتغلتم
واین الذین افتخروا بالدنیا الفانیة و این سرورهم و غرورهم و
قصورهم قد رجعوا الی قبورهم ان ربک لهو العلیم الخبیر.
حوّل النظر ال المنظر الاکبر قل یا الهی اقبلت فی ایامک
فارحمنی ثم احفظنی و اجعلنی راضیاً برضائک و ثابتاً علی
حبک انک انت المقتدر القدیر.

(٢٠٣) الاقدس الامنع الاعلى

ذكرٌ من لدننا لمن اقبل الى مولى العالم اذ ظهر باسمه الاعظم
 ليشرّب رحيق الحيوان من قدح عناية ربّه الغفور الكريم. ان
 استمع نداء ربك ثمّ اسجد لوجهه المقدس المنير انا ذكرناك
 من قبل تلك مرّة اخرى لتطمئنّ بفضل مولىك القديم. ان
 اعرف قدر خالك قد نسبه الله الى نفسه و امره بالحضور
 لدى العرش في هذا المقام العزيز المنيع. نشهد أنّه فاز بقاء الله
 في ايامه و حضر لدى العرش و سمع ندائه اذ اعرض عنه كلّ
 مشرك بعيد أنّه من الذين نصرّوا امر ربهم و اتبعوا موليهم
 الكريم. طوبى لمن احبّه خالصاً لوجه الله و للذين نسبهم الله اليه
 ان ربك يجزى من نصره و قام على خدمته بين العالمين ان
 افرح بهذا الذكر الذى به استفرح الملائم الاعلى و انجذب مدائن
 الاسماء و كل قلب طاهر منير.

(۲۰۴) الابدع الاعظم

سبحان الّذى نطق و انطق به من فى السّموات و الارضين قد
اتى بمظهر به خرقت الاحجاب و ظهر ماكان مكنوناً فى
علم الله العليم الحكيم به ناح الطّاغوت و فزع الجبت و نضب
كلّ ماء مهين. طوبى لمن عرف المعروف و فاز بعرف الرّحمن
اذ ارسل من شطر القميص قد تمّت الحجّة و كملت التّعمة و
احاط البرهان من فى العالمين أنّه لم يمنعه شئ عن ذكر الله ينطق
بثنائه رغماً للّذين كفروا بالله و كانوا من الظّالمين انّما البهائم
من لدنا على كلّ مقبل مستقيم.

اللّٰه اِبهى

(۲۰۵)

قد سمعنا ندائك و رأينا اقبالك اقبلنا اليك من هذا الافق
الاعلى لتشكر ربك بهذا الفضل الذى لا يعادله ملكوت
الانشاء قل سبحان ربى الابهى.

(۲۰۶) العلیّ العظیم

طوبیٰ لک بما نزلت لک من جهة السّجن آیات ربّک هذا من فضلی علیک لتکون من الشّاكرین. اّنه فی مجبوحۃ البلا یدع الاحبّاء الی اللّٰه مالک یوم الدّین ان اتّحدوا فی الامر انّ الذّی یجدونه فی معزل من الغفله ذکروه بالحکمة فی ایام معدودات ان اعرض و تولّی بعد ماجائه الهدی فاعرضوا عنه و اقبلوا بقلوبکم الی اللّٰه ربّ العالمین. قد سبقت رحمتی غضبی ان اقتدوا ربّکم فی الاخلاق هذا خیر لکم عمّا فی السّموات و الارضین. قل ان اجتنبوا کبائر الاثم و لاتقربوا الذّی یدعوکم الی النّار اتقوا اللّٰه و کونوا من المتّقین.

(۲۰۷) بسم اللہ الاقدس الاعلیٰ

ما حضر بین یدینا کتابک ولكن عندنا علم ما سطر فیہ و ان ربک بكلّ شیء علیم و الملائکة الحافظات صافات تلقاء الوجه و يعرضن علینا ما حدث فی ارضک و عن ورائهم عند ربک من علوم ما اطلع بها احد من العالمین. لیس لاحد ان یمتحن اللہ ربّه و انه یمتحن من یشاء و انه لهو العزیز القدیر و ما ذكرت رحمة اللہ كذلك قضینا الذکر فی لوح مبین. تفکر فیما نزل من القلم الاعلیٰ لتعرف ما اراد به مراد العالمین ینبغی لكلّ نفس شرب خمر رحمة ربّه الرّحمن من ید الغلام بان ینطق فی اول فجر ایمانه باللہ المقتدر العزیز المتان ما قاله الخلیل بعد كشف الحجاب مقبلاً الی اللہ ربّه السّبحان. وجّهت وجهی للذی فطر السموات والارض كذلك علمناک و الذین آمنوا لتشکر اللہ فی کلّ الاحیان و تنقطع عن الاکوان حباً للہ العزیز العلیم.

(۲۰۸) باسم ربنا العلی الاعلی

فسبحانک اللّٰهم یا الهی لم ادربایّ ذکر ارفع اعلام هدايتک
 للمخلصین من عبادک ان اذکرک بانّک انت سلطان الملوک
 هذا شأن یرجع الی الملوک و ان اصفک بانّک مظهر التّور
 هذا امر بعيد الی مطالع الظهور وان اقول أنّک صاحب الملک
 هذا ذکر لاهل الجبوت و وصف لاصحاب الملکوت و ان
 اقدّسک عن کلّ ذلک و کلّ ما يعرفه العارفون و هذا نعت
 وصفت به من قبل من مظاهر نفسک و مطالع امرک.
 فوعزّتک صرت متحیراً بین یدیک لانّ عبدک هذا لو
 یدکرک بما اهتمته من جواهر اسرار کلمتک لينصعقوا
 احبائک لانّ هذا سرّ لن تحمله النفوس ولن تطيقه العقول و
 ان اذکرک بما ذکرک من قبل هذا ليس بمقبول. فسبحانک
 سبحانک اسألک بسراج هویتک فی مشکاة قدس احدیتک
 بان تلهم عبادک ما یغنیهم عن دونک و یقدّسهم عمّا سواک
 ثمّ انزل علی عبدک الذی سمّيته باسم الرا و الضّا من
 جواهر علمک المکنون و لطایف اسرارک المخزون لیجمع
 عبادک علی حبّک و یصلهم الی رفرف لقائک ثمّ اجعل هذا
 الکتاب علیه قمیص جمالک و ثوب اجلالک لیجد رایحة

البقاعن مصر اللّقا وانّك انت المقتدر العزيز المحبوب. فالحق
كلمة التكبير على الذين هم سافروا في سرّهم و هاجروا الى
الله في قلبهم و نزلوا عليه في جهرهم لتكون النعمة من عنده
بالغة على العالمين.

(٢٠٩) بسطاني الظاهر في السّجن

كتاب نزّل بالحقّ لمن اقبل الى الله و فاز باصغاء ندائه اذ ارتفع
من منظره المشرق المنير. انا نخطب في كلّ الاحيان من
في الامكان و ندعوهم الى الفرد الخبير. منهم من اتّبع الهوى و
اعرض عن مشرق البيان اذ انار بهذا النّير اللّاحق المشرق المنير.
انّ النّاس غفلوا عن مثويهم بما اتّبعوا كلّ فاجر لئيم يدعون
نعمة الله عن ورائهم مقبلين الى الجيفة المنتنة الا أنّهم من
الخاسرين. طوبى لغريب قصد وطنه الاعلى و لمسكين تشبّث
بذيل الغناء و لبعيد تقرب الى هذا البحر العظيم لو عرف
النّاس لسرعوا بالقلوب الى شطر المحبوب قد اخذتهم الغفلة على
شأن منعتهم عن هذا الصّراط المستقيم. يا احبائي ان اجتمعوا
على حبّ الله اياكم ان تختلفوا في امر الله اراد لكم المحبّة و
الاتّحاد أنّه هو العليم الخبير. تمسّكوا بما امرتم به أنّه ينفعكم في
الآخرة و الاولى و يقربكم الى افقه المنير قد فاز اسمك بمنظر
ربّك و نزّل لك هذا اللّوح البديع ان اعرف قدر هذا المقام
لعمرى أنّه لمقام كريم. لا تحزن بما لم ترد مقرّالذي اردته أنّه
قبل عملك في سبيله و شهد
بـ ووردك

مقرّ العرش هذا ما حکم به مراد العالمین ان افرح و کن من
الشّاكرین.

(٢١٠) بسم الله الابهى

زم ان استمع النداء من حول الضريح الله لا اله الا هو العليم الحكيم ان لا تحزن في امر ربك من شئ سوف يطوى بساط الدنيا بامر ربك المقتدر القدير. فاعلم ان الزا من حروف اسمى المنزه قد جعلناها صدر اسمك ان اعرف و كن من الشاكرين و جعلناها طراز اسمك بين العالمين ينبغي لك بان تكون منزلها لتحكى عن هذا الاسم العظيم. فاعلم بان مقصود الله من هذا الاسم تنزيه النفس من اعدائه كذلك نزل بالحق من لدن عزيز عليم. هذا ما يذكر في الرتبة الاولى اذك فزت بها ان اشكر و كن من القانتين و في الرتبة الثانية تنزيه النفس عن كل ماكرهه الله وانزله في كتابه المبين. بحب الله لا يضر ك شئ في ايامه اذك ممن ذكرت في اللوح من قلم الله الواحد الفرد العزيز الحميد. تالله لو ترى ما عند ربك لتطير الى الافق الابهى. نسأل الله بان يوفقك في كل الاحوال ويزررك ما قدر لك انه وليك و ولي المخلصين. قم على نصره ربك بالحكمة ثم اتبع الفضل من عنده انه عليك رؤوف رحيم. قد هاجر حرف السين الى الله الى ان ورد ارض السجن لما منع عن الحضور قدرنا له اجر من حضر تلقاء العرش مرتين ان

رَبِّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ وَكَانَ لَهُ نَاصِبٌ مِنْ قَبْلِ حِينِ الَّذِي
اشْرَقَ شَمْسُ الْقَرْبِ عَنْ افْقِ الْعِرَاقِ اِنَّ رَبِّكَ هُوَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ.
طوبىٰ له و لمن معه انا وجدنا منهما رائحة الامانة و الوفا
نسأل الله بان يوفّقهما على ثناء نفسه العلىّ العظيم و الحمد
للّه ربّ العالمين سوف يفتح باب السّجن ايدى من اراد عند
رَبِّكَ حَكْمَ كُلِّ شَيْءٍ فِي لَوْحٍ حَفِيفٍ.

(٢١١) بسم الله الاعظم

هذا كتاب من لدن مالك الاسماء الى الذى تمسك بعروة
الابهى و اقبل الى الله فاطر الارض و السماء لتجذبه كلمات
ربه الى المقام الذى كان فى ام الكتاب بالحق محمودا و يقوم
بين العباد بذكر الله مالك يوم التناد لعل يقومن الراقدون من
المهاد و يتوجهن الى شطر كان بانوار الوجه مضيئا. يا عبد قم
عن رقد السكون ثم ادع الناس الى الله المهيمن القيوم كذلك
قضى الامر فى اللواح و اتى الحكم بسليمان كان على العالمين
محيطا. قد تشرف تلك الديار بقدم ربك المختار و يسمع
من كل شجر انه لا اله الا هو ان هذا هو الذى وعدتم به فى
لوح كان بام الكتاب لدى الوهاب المذكورا. يا قوم لا تتبعوا
اهوائكم ان اتبعوا الهكم انه قد اشرق من افق الرحمن ببرهان
كان فى اللوح من قلم الروح مسطورا. اتعبدون الاسماء و
تدعون فاطر الارض و السماء ما لكم لا تتخذون اليه سبيلا
ايخوفكم سطوة الملوك لعمري اعلاهم من المملوك و انا
المالك بالحق قد جئت بامر كان فى اللوح عظيما. انا بلغنا
الملوك رسالات ربهم و ما منعنا اقتدارهم و ما ورد علينا من
البلايا كذلك كان الامر فى لوح القضاء من قلم الابهى بالحق

مكتوبا. نزلنا لهم آيات بينات و ارسلناها اليهم بقدره من لدنا
ليعلموا انّ البلاء لا يمنع البهاء ينطق في السجن بما يستبشر به
افتدة الابرار و يضطرب الذي كان من نفحات الوحي
محروما. طوبى لك بما فزت بعرفان ربك و اقبلت الى قبلة
الآفاق بقلب كان في حبّ الله قويا لا يحزنك قول المشركين
انهم كرماد سوف تمرّ عليه ارياح عاصفات و تجعله هباءً
منثوراً. هل يبقى مع سلطانه من احد لا و ربك الرحمن سيفنى
من في الاكوان و يبقى الملك لسلطانٍ كان في ازل الآزال
بالحقّ عظيما. ذكرّ الذين آمنوا و بشرهم بما نزل من لدى
العرش كذلك امرناك بالحقّ انه كان بعباده خبيراً بصيراً. قد
حضر لدى العرش ما ارسلته قبلناه فضلاً من لدن ربك و
نسأله بان يؤيدك في كلّ الاحوال انه هو المقتدر القدير.

(۲۱۲) بسم اللہ الاقدس الابهی

هذا كتاب لمن آمن بالله مالک القدم طوبی لک یا عبد بما
 اظهر الله من صلبک من فاز بالحج الاعظم و شهد بحبه من في
 الملاء الاعلى. ثم الحل والحرم نزل في حقه من جبروت ربك
 الرحمن ما عجز عنه القلم كذلك يختص الله من يشاء بفضله
 كما اختص من قبله من الامم. ان اشكر الله بما ذكرت من
 القلم الاعلى في هذا السجن المحکم لا تحزن عن شئ فتوكل
 على الله مجي الرمم. لو تعرف ما قدر لک تالله تطير من
 الشوق الى مقام الذي حبس فيه من ينوح لما ورد عليه عيون
 الاصفياء ثم المشعر والزّمزم و البهاء عليك و على الذين في
 حولك من لدن ربك الاكرم.

(۲۱۳) بسم اللہ الاقدس الابهی

ذکری امتی الّتی اظهرها اللّٰه فی ایامه لتجد نفحات ربّها
 الرّحمن عن شطر الرضوان و هذا فوز عظیم ان اشکری ربّک
 بما حضر تلقاء الوجه من نسبه اللّٰه الیک انه عزّ لک و ربّک
 هو الحاکم علی ما یرید. یرفع من یشاء بامرہ اّنه ولیّ المحسنین
 طوبی لک و للاماء اللّائی آمنّ باللّٰه و انقطعن فی حیّہ عن
 العالمین. آنسی بذکر اسمی ان ربّک یدکرک فی هذا السّجن
 العظیم و البهاء علیک و علی اللّائی فزن بهذا الذّکر الاعظم
 البدیع و الحمدللّٰه ربّ العالمین.

(۲۱۴) بسم اللّٰه الاقدس الابهی

فاعلم يا ايها السّالک الى اللّٰه يشهد الاشياء کلّها بانّک فزت
بلقاء اللّٰه ربّ الآخرة و الاولى و دخلت بقعة الّتي کلّ ذرّه
منها تنادی لا اله الا هو العلیّ الاعلیّ ان استمع ندائی و
لاتحزن من اللّٰذینهم کفروا باللّٰه في هذا اليوم الّذی فيه استوی
على العرش و ینادی من فی الثّری قل سبحانک يا الهی لک
الحمد بما قدّرت لی خیر العالمین بحیث حضرتنی فی مقام الّذی
یسجده من فی السّموات و الارضین. ای ربّ اسألک
بنفسک بان تجعلنی ثابتاً فی امرک و قائماً علی خدمتک و
قدّر لی ما هو خیر لی انّک انت العلیم الحکیم.

(٢١٥) بسم الله الاقدس العلى الاعلى

فاعلم بان الغافلين اخرجونا عن مدينة الله بظلم مبين و بذلك
ارتفع عويل البكاء بين الارض والسما و ناح اهل ملاء الاعلى
ولكن الغلام فى فرح مبين ولدى الخروج فدى احد نفسه حباً
لله رب العالمين و انا نادينا العباد باعلى الصوت و دعوناهم
الى شطر القدس و ما منعنا البلاء عن ذكر الله فى ذلك اليوم
العظيم. و فى كل حين نزلت الآيات من جبروت ربكم مالک
الاسماء و الصفات بحيث اخذت نفحاتها العالمين و الذى كان
فى قلبه نور ربك عرف عرف القميص و صار مقبلاً الى الله
و منقطعاً عما سواه و الذى كان غافلاً ما وجد نفحات
القدس و مرت عليه كمرور نسائم الفجر على النائمين الى ان
وردنا فى شاطئ البحر اذا استوى بحرا اعظم على الفلك و فى
ذلك لآيات للمؤمنين و جرت الفلك الى ان استقرت امام
مدينة سميت بالازمير قد حضر تلقاء الوجه اسمنا المنير و كب
بوجهه على رجل الغلام و اراد ان يفدى نفسه لله مكباً
على الرجل و ان ربك بكل شئ قدير. لم يزل كان سائلاً ربه
هذا المقام المرتفع العزيز المنيع قد قضى الله ما اراد و امرنا
بخروجه عن الفلك فلما خرج صعد روحه الى الافق الاعلى

تالله استقبله ملائكة المقرّبين و في ذلك اليوم ما انقطع النزول
و الصعود يهبط قبيلاً من اهل ملاء الاعلى و يصعد قبيلاً اخرى
كذلك كان الامر ان ربك هو الغفور الرحيم. ثم جرت
الفلک بامر الله المقتدر العليم الحكيم الى ان صرنا مقابلاً بمدينة
التي سجن فيها من قرّت بظهوره عيون المرسلين و خرجنا عن
الفلک و خرج معنا من كان في حولنا و منع الظالمون اربعة
منهم و اشتعلت بذلك قلوبهم الى ان نبذ احد منهم نفسه من
الطبقة الاولى في البحر حزناً للفراق كذلك ورد علينا من
الذين يدعوننا بالليل و النهار و لا يكونن من الشاعرين و في
حين القاء نفسه نادى الله بهذا الاسم الاعظم العظيم اذا امسكه
ملائكة الحافظات بامر الله الملك العدل العليم الى ان بلغ اليه
من اخرجه كذلك قضى الامر من لدن مقتدر قدير. تالله يعجز
عما ورد علينا في سبيل الله اقلام الارض كلها و السن
من عليها ولكن انا في فرح لا يقابله فرح الدنيا و نقول يا الهى
لك الحمد يا الهى بما اخترتنا لقضائك و اختصاصتنا لحمل
البلايا في حبك و رضائك. اسألك بنفسك بان تحفظ
احببتك عن كل ما يمنعهم عن ذكرك و ثنائك ثم استقمهم
في تلك الايام التي احتجب فيها اكثر اهل مملكتك عن

التوجه الى وجهك انا انت المقندر على ما تشاء و انا انت
المهيمن القيوم. قد نزل من قبل ما ورد علينا في الخروج و
الدخول و كررنا في هذا اللوح لتكون من المطلعين و الحمد لله
رب العالمين.

(٢١٦) بسم الله الاقدس الاقدس

يا اهل ملاء الاعلى قد قدر لنا قضايا اخرى و ارادو
اليوسف البقاء بئر اخرى في حصن العكا فسوف يخرجوننا من
هذه الارض و يجسوننا فيها و انها مدينة خربة غير منزّهة
هوائها رديّة و مائها منتنة و ارادوا ان يسدّوا على وجه الغلام
نعماء التي قدرت لنفسه من لدى الله المقتدر العزيز العلام.
فسوف تنظرون و تسمعون ما اخبرناكم به في هذا اللوح
الذي يتدرّف اعين المقرّبين بما رقم فيه من اسرار القضاء و
يرتفع ضجيج المخلصين بما يرد علينا كرامة اخرى انا نشكر الله
بما يرد علينا في حبه و رضائه و انها مدينة جهة منها الى نهر
الاردن الذي عبر عنه الخليل و دعا الله ربه بربات اهل
الفردوس و جهة اخرى الى برية القدس التي فيها ارتفع نداء
التّبيين و المرسلين بان لبيك اللهم لبيك فسوف نستشق
هوائها و نسمع ما ارتفع فيها و جهة اخرى الى برية السينا
تالله اذا يتوجّه الغلام اليها ينطق كل ذرة من ذراتها و كل
ورقة من اشجارها و كل رمل من رمولها بانه لاله الا هو. ان
ياحباي اذا سمعتم زراياتي التي لامثل لها في الابداع لاتخزنوا
لانا خلقنا للبلايا و جعلها الله دهنًا لهذا المصباح فهنيئًا لمن

يعرف لحن القول و يأخذه نفحات كلمات هذا الغلام الذى كان هدفاً لسهام الانام فى سبيل الله. قل ان هذا غلام لو يغرقونه فى البحر يسبح مع الحيتان و لو ينصبون رأسه على السنان ليذكر بين العباد ربّه الرحمن ولو يقطعون اعضائه كل عضو منه ينادى قد فزت بما هو املى و رجائى. انتم يا احبائى لاتخزنوا ثم اسلكوا على اثرى و تمسكوا بعروة الله لو يكشف الغطا لتفدون انفسكم لاستماع كلمة التى يخرج من فم المحبوب و يأخذكم جذب الاشتياق على شأن لا يمنعكم السلاسل و ضوضاء اهل النفاق عن التوجه الى نير الآفاق. يا احبائى انتم ابناء الروح لاتخزنوا من اجسادكم ان استبشروا ببشارات الرحمن بروح و ريجان ثم استقيموا على حب الله وامره ثم اتبعوا ما نزل فى الكتاب و لاتعقبوا كل مشرك مرتاب. كذلك ينصحكم الغلام حين الذى ينغمس فى بحر الاحزان بما اكتسبت ايدى الغافلين و ينطق لسانى و قلبى و جوارحى و شعرى بان الحمد لله رب العالمين و قد منع الغلام عن التحرير و الا لارسلنا الى كل واحد من احباء الله ما يجعله منقطعاً عن العالمين. قد حبس نفسى ثم قلمى و الاخر اعظم من الاول و هذا لم يكن الا لعدم الاستعداد فى اهل اليجاد

سوف یأتی زمان یستشعرون ببعض ما ارتکبوا ینوحون و
یتضرعون و لا یجدون لانفسهم ما یغنیهم عما فات منهم.
کذلک یخبرکم قلم الصدق و ان ربکم الرحمن
لشہید علی ما عملوا و یعلمون و اِنَّه لعلیم بما فی الصدور.

(۲۱۷) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ

حیرت اندر حیرت و عجب اندر عجب که این فانی مفقود در اوّل عرایض و مکاتیب و رسائل و نامها ذکر مینماید سلطان وجودی را که به یک کلمه مبارکه این نبأ عظیم را بر پا نموده مفقود کجا سلطان وجود کجا این ذکر هم خطا بوده و هست اگر جمیع عالم اراده نمایند یکحرف از کلمه علیا را که از کنز قلم اعلیٰ ظاهر شده وصف نمایند و یا ثنا گویند اگر انصاف دهند بر عجز اقرار نمایند در جمیع اوان لآلی حکمت و بیان از خزانه قلمش ظاهر و نفحات وحی از آیاتش متضوّع و لکن بصر و شامه عالم ممنوع و محروم مگر نفوسی که آنچه موجود و مشهود است ایشان را از توجّه منع ننمود و از اقبال باز نداشت از بحر بیان آشامیده‌اند و از انوار آفتاب حقیقت منور گشته‌اند ایشانند مشارق اسماء الهی و مطالع صفات نامتناهی فی الحقیقه ذکر و ثنا در این مقام به ایشان راجع و سزاوار کتب و صحف و زبر در این مقام شاهد و گواه سبحانک اللهم یا مجری الانهار و مرسل الاریاح و منزل الآیات و مظهر البینات اسألک بظهورات قدرتک و بروزات قوتک و اقتدارک بان تؤیّد حزبک علی

ما ینبغی لایامک و یلیق لنسبتهم الیک ای ربّ تریهم
 معروفین باسمک زینهم بما ینبغی لهذه النسبة العظمیٰ و المقام
 الاعلیٰ اّنتک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام
 الاشیاء ای ربّ تری العبد اراد ان یدکر افنانک و یصفه بما
 علمته بجودک و عطائک بعد ان یری لسانه کلیلاً عن ذکر
 من نسبه الی نفسک و جعلته من افنان سدرتک اسألک یا
 اله الوجود و مالک الغیب والشّهود باسمک الذی به زیّت
 اولیائی بطراز خدمتک و نسبتک و نصرتک بان تنزل من
 سحاب کرمک و سماء فضلک علی افنانک ما یکون باقیاً
 ببقاء ملکوتک و جبروتک فلما رأیت عجز نفسی و فقری و
 فاقتی رفعت ایدای الرجاء الی هواء رحمتک و سماء عنایتک
 لتذکرهم فضلاً لهذا العبد الکلیل و عنایتة لهذا المسکین الفقیر
 اّنتک انت الذی شهد بفضلک الکائنات و بعنایتک
 الموجودات لا اله الاّ انت العلیم الحکیم. روحی لخدمتکم
 ولاستقامتکم الفداء دستخط حضرتعالی که مطلع حبّ الهی
 بود بمثابه نور مقرّ و محلّ و روح و قلب را روشن نمود اگر
 بگویم آب صافی لطیف بود صادقم چه که اعضاء را تازه نمود
 و اگر عرض نمایم نار محبّت الهی بود صحیح و درست چه

که حرارت حبّ از جمیع جوارح ظاهر و مشهود هنیئاً لکم و
 لقلمکم و لهذا الخادم الذّاکر الحاضر حقّ جلّ جلاله شاهد و
 گواه که هر حین اظهار عنایت از ملکوت فضل الهی نسبت
 به افنان سدره ظاهر این عبد گویا به جمیع لسان لک الحمد یا
 اله العالمین عرض مینماید. باری بعد از قرائت و اطلاع مقام
 عرش را آمل و بعد از حضور ما هوالمسطور بشرف اصغاء
 فائز قول الرّبّ تعالی و تقدّس: بسمی الناظر من افقی الاعلی
 سنه گذشته از افق قضاء ظاهر شد آنچه میزان رضا بود
 جاهلی به ریاست حکومت این مدینه جالس تارک معروف
 و عامل منکر به شقاوتی ظاهر که جمیع اشیا در سرّ به ناله و
 حنین مشغول و لکن مظلوم به فرح و سرور مشهود در لیالی و
 ایام به کلمات سخیفه نالایقه ناطق سبحان الله به اندک
 اسبابی چنان غافل مشاهده شد که گویا از عالم شعور
 بدرّهای فائز نه و از دریای دانش به قطره‌ای مرزوق نه. یا
 افنانی علیک بهائی و عنایتی از حق بطلب عباد خود را راه
 نماید و آگاهی عطا فرماید شاید مبدأ و مرجع خود را بیابند
 و به آن عارف شوند. قل الهی الهی اسألک بالمقام الذی فیه
 ارتفع ندائک الاحلی و بالافق الذی منه اشرق نیر امرک یا

مولی‌الوری و بالآذان الّتی فازت باصغاء ندائک و بالاراضی الّتی تشرف بقدمک و بالاشجار الّتی فازت بلحظات اعین عنایتک بان تؤیّد عبادک علی الاقبال الیک و التّوجه الی انوار وجهک و التقرّب الی بساط عزّک. ای ربّ لا تمنعهم عن بحر رحمتک و عن سماء جودک و فضلک انت الّذی احاطت عنایتک و سبقت رحمتک و لاحت شمس فضلک لاله الاانت القویّ الغالب العلیم الحکیم. انتهى بعد از عرض در حضور ظاهر شد آنچه که سبب حیوة عالم است وعلّت اشراق نیر کرم. صد هزار حیف که عباد جاهل غافل از این نعمت عظمی و عنایت کبری نیز محتجب شده‌اند آیا سبب آگاهی چیست و علّت تذکّر چه. آیات عالم را فرا گرفته بینات عرصه وجود را پر کرده قدرت و اقتدار امام وجوه ظاهر و باهر چنانچه ازاول یوم مع اعراض وانکار علماء و فقهاء و امراء حقّ جلّ جلاله من غیرستر و حجاب ملوک و مملوک را به‌افق امر دعوت فرمود و راه نمود در یک آن لسان عظمت توقّف ننمود. کی این خادم فانی قادر است بر ذکر آنچه دید و شنید لله الحمد آنچه ظاهر شده امام عیون بوده هیچ منصفی و هیچ عادلّی و هیچ صادقی انکار

نموده و نمی‌نماید معذک اعمال خلق حایل گشته و از خالق محروم داشته. شخص‌کردی در نیمه بند از جانب دولت بریاست مأمور و برکرسی حکم جالس نعوذ باللّٰه از اعمال و اقوال و کردار او به‌ظلمی ظاهر و به‌نار بغضا مشتعل و چون از حدّ تجاوز نمود عدل الهی او و سایر مأمورین را که با او شریک و متّحد بودند اخذ نمود اخذ عزیز مقتدر. باری مقصود آنکه بریاست دو یوم نقیمت ابدی از برای خود مهیا نمود این است شأن ناس نسناس. ذکر جناب میرزا حسین خان علیه بهاء‌اللّٰه را فرموده بودند عریضه ایشان در ساحت امنع اقدس اعلیٰ عرض شد الحمدلّٰه بذکر قلم اعلیٰ از قبل فائز گشتند و در این حین هم یک لوح امنع اقدس از سماء مشیّت مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء اللّٰه به آن فائز شوند و از بحر بیان رحمن بیاشامند. دستخطّ ثانی آن حضرت که به تاریخ دوّم شهر محرّم الحرام مزین بود رسید نفحه‌اش علّت سرور و عرفش مطلع انبساط هر حرفی از آن گواهی بود براستقامت آن حضرت. این فانی از حقّ باقی سائل و آمل که در هر آن توفیق عطا فرماید و بر ذکر و ثنای افنان سدره مبارکه موفق دارد و بعد از اطلاع مجدد در ساحت اقدس

بشرف اصغاء فائز دیگر معلوم است بحر بیان در این مقام چه اظهار فرمود و آفتاب فضل چه عنایت نمود هنیئاً لحضرتکم و مریئاً لحضرتکم و ذکر آن یوم مبارک را که آن حضرت فرمودند عالم عالم فرح آورد و روح و قلب را تازه نمود آنچه ذکر نمایم در این مقام لایق نه لله الحمد خود آن حضرت لذتش را یافته‌اند و بر اثرش آگاه گشته‌اند یوم حزن از قدرتش به فرح اکبر تبدیل شد. امید هست قلوب ظلمانی اهل امکان به نور ایمان منور گردد خلق غافل خود حجاب خود گشته‌اند و از صد هزار نعمتهای ظاهره و باطنه محروم مانده‌اند فآه آه این دو یوم بی قدر و وفا عباد را از همه جا منع نموده و بسجین مشغول و از علیین غافل سوف یرون جزائهم اذ منع البصر عن المشاهدة و اللسان عن البیان و الآذان عن الاصغاء و الهیکل عن الحركة. باری این دوّم اوّل بود بلکه اوّل و آخر بود بلکه اوّل و آخر و ظاهر و باطن عجب لطیفه‌ای در سرّ داشت عجب عهد با او همراه بود صد هزار حیف که ناس را حجابات از مشاهده و اصغاء و ادراک عرف

ایام محروم نموده و هُم فی خوضهم یلعبون و لایشعرون.
 دستخطّ دیگر آن حضرت که در شانزدهم محرّم الحرام مرقوم
 داشتند انجمن دوستان را رونقی تازه و روشنی بی اندازه بخشید
 و بعد از قرائت و اطلاع قصد مقام نموده بشرف اصغاء
 فائزگشت قول الرّب تعالی و تقدّس: یا افنانی علیک بهائی و
 عنایتی لازال ذکر در ملکوت الهی مذکور و لحاظ عنایت
 به تومتوجّه قلم اعلیٰ گواهی داده بر اقبال وتوجّه و این
 گواهی اعظم است عندالله از کنوز عالم و ما ظهر فیه اعرف
 و کن من الشّاکرین. عبد حاضر وارد نامه ای را در حضور
 ذکر نمود از مطلع عنایت الهی و مشرق شمس رحمت ربّانی
 ظاهر شد آنچه که قدیم نزد حدویش خاضع و ساجد است
 طوبی لک و هنیئاً لک و حضر بین یدینا ما شهد لافنانی من
 امّک و ضلعک علیهما بماءالله اجبناهما بما سطر منه نور
 عنایتی و شمس فضلی و قمر رحمتی انّ ربّک هوالمشفق الکریم.
 البهاءمن لدّنا علیک وعلیهما وعلی من یحبّک ویسمع قولک
 فی امرالله ربّ العالمین. انتهى لله الحمد در هر حین و هر آن و
 هر وقت بعنایت مخصوصه فائز بوده وهستند این است آن
 نعمتی که وصف به او نرسد و ثنا به او راه نیابد یشهد بذلک

رَبَّنَا وَ رَبِّكُمْ وَ رَبِّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِيْنَ . اَيْنَكِه
ذَكَرَ جَنَابِ مَشْهَدِي حَسِيْنَ وَ جَنَابِ خَانَ عَلَيْهِمَا بِهَاءِ اللّٰهِ رَا
نَمُوْدُنْدَ لِلّٰهِ الْحَمْدَ بِطِرَازِ اِيْمَانِ مَزِيْنِنْدَ وَ بِهَاقِبَالِ فَايْزِ يَسْأَلُ الْخَادِمَ
رَبِّهٖ بَانَ يُوَيِّدُ اِحْبَائِهٖ فِي كُلِّ الْاِحْوَالِ عَلٰى مَا يَحِبُّ وَ يَرْضٰى وَ
يَقْدِرُ لَهُمْ مَا تَقَرَّرَ بِهِ عِيُوْنَهُمْ وَ تَفْرَحُ بِهِ قُلُوْبُهُمْ اِنَّ رَبَّنَا الرَّحْمٰنُ
هُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلٰى مَا يَشَاءُ وَ هُوَ السَّمْعُ الْمَجِيْبُ . چندی قبل دولوح
امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء اللّٰه بآن
فائز شوند واز نور کلمات الهی منور گردند و یک لوح هم
مخصوص جناب آقامیرزا جلال علیه بهاء اللّٰه نازل و ارسال
شد ارسال فرمایند لیجد عرف البیان و یكون من الشّاكرين .
البهاء والثناء علی حضرتکم و علی من معکم و فاز بلقائکم
و عرف مقامکم عند اللّٰه ربّ العالمین . خ ا د م فی ۲۴ شهر
صفر سنه ۱۳۰۴

(٢١٨) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

الامر لله الذى بموج من امواج بحر امتحانه غرق خلق الكثير.
تعالى تعالى من انصعق بكلمته من فى الارض و السماء ثم قام
بكلمته الاخرى عباد لم يطلع بهم الا هو و هو الحق المحصى
العليم الحكيم و الكلمة يعبر فى مقام بالصور و نفخ فيه اخرى
فاذا هم قيام ينظرون يا اله الاسماء و فاطر السماء اسالك
بملكوت امرك و جبروت و حيك و لاهوت عزك بان تنزل
من سماء جودك على الوجود ما يقربهم اليك و يهديهم
صراطك و يعرفهم مقامك و ينطقهم بثنائك و يجتذبهم الى
ملكوتك العزيز المنيع ثم احفظ يا الهى افنانك الذى قام على
خدمتك يشهد الخادم بانه قام فى سنين معدودات بعد ما
اشتعل بنار محبتك و ذاق حلاوة بيانك على خدمة امرك
على شأن يشهد بذلك عن ورائى كل الاشياء انك انت
المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام الاسماء انك انت
الغفور الكريم روى لقيامكم و خدمتكم الفداء دستخط
على كه مورخه ١١ شهر ذى القعدة الحرام بود عز نزول
ارزاني فرمود له الحمد و المنة كه اين فاني را بورقات مبشرات
كه مزين است بطراز محبت محبوب عالميان متتابعاً مترادفاً فائز

میفرماید جمیع نعمت و جمیع مائده به او راجع و از سماء عنایتش نازل کلّ من الله المهیمن القیوم خلق فرمود و راه نمود و علم و ادب آموخت و مقصود ظهور جوهر انسانی بوده تا بعرفان طلعه احدیه فائز شود و بحیوة باقیه سرفراز آفتاب کرم تجلّی نمود و از آن تجلّی تجلّی دیگر آشکار و از آن تجلّی تجلّی آخر نمودار و از آن تجلیات عالم روشن و منیر و مقام یکی از آن بفضله و جووده مقام افنان است جلّ من نسبهم الیه و جلّ من ذکرهم بما لاینفد انشاء الله در جمیع احیان بذکر و ثنا و خدمت امرش فائز باشید چنانچه بوده و هستید درباره بیت حسب الامر معلق است به امر صریح آخر و ذکرش جایز نه الی ان یأتی الله بامرہ خبر حضرت اسم ۶۶ م ه علیه من کلّ ۹ ابماہ مکرّر از این شطر هم آمده ارادوا ان یطفئوا نور الله بما عندهم و یخمدوا ناره باهوائهم هیئات هیئات ولکن از تلویحات بیان مقصود عالمیان چنین مستفاد شد که بعضی از دوستان مجدد حکومت را مضطرب نموده اند لذا بعد از یسر عسر وارد و چون از روی خوف و رجای نجات بوده بطراز عفو فائز گشتند احبّای ارض طا علیهم بهاء الله بدو بلا مبتلا مفتشین داخلیه از یمین و خارجیه

از شمال الامر بیدالله الغنی المتعال اینکه در باره جناب رئیس علیه بهاءالله مرقوم فرموده بودند الحمدلله موفق شدند بر امری که معشر علماء و فقهاء از آن محجوب ماندند این ایام در مکتوبی که این عبد در جواب حضرت محبوبی جناب آقا میرزا حیدر علی علیه بهاءالله عرض می نمود این کلمه علیا از لسان مولی الوری نازل قوله جلّ اجلاله: لازال اصغاء میشد که نقبا از کلمه حضرت قائم روح ما سواه فداه فرار می نمایند و معشر علماء متحیر و متفکر که آن کلمه چه کلمه‌ای است و حال قبل از اصغاء فرار نموده‌اند و شاعر نیستند و آن کلمه این است هو در قمیص انا ظاهر و مکنون بانا المشهود ناطق این کلمه‌ای است که فرائص شرک از او مرتعد است و افئده عالم از او مضطرب انتهى و این بیان در مواضع متعدده از قلم اعلیٰ نازل معنی واحد و لفظ بقمائن متعده ظاهر حق انصاف عطا فرماید که اینقدر بیابند که کلمه‌ای که نقبا از او فرار مینمایند یقین از برای ایشان قرار نه حمر مستنفره فرّت من قسوره باری ذکر جناب رئیس در ساحت اقدس مذکور و بعنایات فائز و آنچه ارسال نمودند بطراز قبول مزین ورقه وصول هم ارسال شد

اینکه ذکر جناب ملا حسین علیه بهاءالله فرموده بودند که در ساحت اقدس ذکر شود عرض شد هذا ما نزل له من ملکوت مشیة ربنا المهیمن القیوم قوله عزکبریاته هو الظاهر المکنون یا حسین قد رجع حدیث الحسین مقصود عالم در سجن اعظم امم را ندا میفرماید و بذروه علیا دعوت مینماید و لکن ناس غافل با اسیاف حدید و سهام اعراض قیام نمودند و برسفک دم مطهرش جهد کامل مینمایند نفسی که نزاع و جدال را از عالم برداشته او را از اهل فساد دانسته و میدانند لعمر الله انه اتی لاصلاح العالم یشهد بذلك امّ الکتاب امام وجه ربّه العزیز الوهاب طوبی از برای نفسی که ظلم ظالمان او را از محبوب امکان منع ننمود و سطوت مشرکین از اخذ کتاب باز نداشت حمد کن مالک قدم را که ترا مؤید فرمود برعرفانش و موفق نمود بر امری که کلّ از برای او خلق شده‌اند و از او غافل عن قریب موحدین مقام خود را مشاهده نمایند و مشرکین مقرر خویش را نفوسی که از کوثر بیان رحمن آشامیدند و از اشراقات انوار آفتاب وجه روشن و منورند تکبیر برسان بگو امروز روز استقامت و روز خدمت و روز قیام است البهائعلیک وعلیهم من لدی الله المهیمن

القیوم. انتهى چند یوم قبل در مکتوب جناب امین یعنی محبوبی حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاءالله آیاتی مخصوص ایشان از سماء مشیت نازل و ارسال شد جناب مذکور هم مکرر ذکر ایشان را نموده‌اند لعمر الله هر نفس ثابتی الیوم بدولت باقیه فائز است دولتی که بوصف در نیاید و قبل از مشاهده فکر به او نرسد طوی للفائزین. و اینکه ذکر جناب حاجی م ل ک ح س علیه ۹ ۲۲ فرموده بودند الحمد لله بعنایت حق فائزند و ذکرشان در ساحت امنع اقدس مذکور یسأل الخادم ربّه بان یفتح علی وجهه باب المکاشفة و اللّقاء انه یفعل ما یشاء و فی قبضته زمام الاشیاء ورقه وصول ارسال شد عرض این فانی در آخر عرایض آنکه خدمت آقایان و دوستان آن ارض تکبیر و سلام معروض میدارد و از حق می طلبد کلّ را باعمال پسندیده که لایق یوم الله است موفق دارد بسیار بسیار افسوس و دریغ از اینکه بعضی از مقام وقت آگاه نیستند و بهوای خود متحرکند حقّ جلّ جلاله ستار بوده و هست و از او تعالی شأنه می‌طلبیم ایشان را از ما عندهم مقدّس و بما عنده مرزوق دارد البهاء المشرق من افق عنایة ربّنا علی حضرتکم و علی اخوانکم و ابنائکم و

ابناء اخوانكم و على الذين تشبثوا بذيل الله ربنا و ربكم و
رب من في السموات و الارضين و الحمد لله رب العالمين. خ ا
دم في ١٢ شهر صفر المظفر سنة ١٣٠١

(۲۱۹) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

قد اتی ربیع الذکر و البیان و الناس اکثرهم لایفقهون نبذوا امرالله عن ورائهم الا انهم لا یسعون ان الخادم ینوح فی اللیالی و الاّیام بما یری القوم فی حجاب مبین. هر صاحب بصر و بصیرتی متحیر است چه که مشاهده می نماید اهل عالم خود را به حق نسبت می دهند و از او محجوبند منتظر اّیام ظهورند و از نفس ظهور که باعلی الّندا ندا می فرماید محروم. حق می گویند و به خلق متمسکند به نور ناطقند و به نار تابع این عبد نمی داند به کدام وجه متوجّهند و به چه اسم متمسک و به کدام افق ناظر و به چه جبل متحرک و به کدام ذیل متشبّث. بحر بیان مواج و سماء کرم مرتفع و مقصود ظاهر و آن نفوس به او هامات خود مشغول و در دریا های ظنون غریق به اسم حق عمّامه بر سر گذارده اند و با او به محاربه مشغولند. برخی به کنیسه متوجّه و حزبی به جامع اگر این تمسکات و توجّهات لله بوده آثارش کو. کنیسه الله را فی الحقیقه گذارده اند و به کنائس انفس خود مشغولند و از مطاف ملاً اعلیٰ غافل و به هواهای مردوده خود متشبّث. بمثابه کرم پيله دور خود تنیده اند و شاعر نیستند تبا لهم و

سحقاً لهم فو الذی انطق الذرات بذكره و ثنائیه. اگر اقل من آن تفکر نمایند بیا لیتنا کتا تراباً ناطق شوند و بیالیتنا لم تلدنا ذاکر کردند دخان غفلت کل را فرا گرفته. وقتی از اوقات لسان مالک اسماء و صفات هنگام تنزیل آیات به این کلمات ناطق قوله تعالی: یا عبد حاضر آیا علمای عصر همچو گمان می نمایند که در احیان ظهور مظاهر حق اهل ارض رایگان امر محبوب امکان را پذیرفته اند آیا تفکر در رزایا و بلایا و ضرراً و بأسای آن نفوس مقدسه نمی نمایند آیا در کلمه مبارکه مایاتیهم من رسول الا کانوا به یستهزؤن تفکر نمی کنند آیا سبب چه بود که یهود بر روح قیام نمودند و علمای عصر بر قتلش فتوی دادند و بچه علت برخاتم انبیا خروج نمودند و اصحابش را کافر و غافل و مفسد می شمردند. لازال مظاهر و مطالع و مشارق در دست اعداء مبتلا و لکن آنچه در سبیل حق وارد در کام جان بسیار شیرین. یا عبد حاضر برخی مشاهده می شوند که به مذاهب الهی متمسکند و نفسی را که به کلمه او مذاهب عالم ظاهر او را باطل و غافل می دانند و هر قسمی از اقسام ظلم را براو وارد می آورند و گروهی آنچه به حس ظاهر درآید آن را مصدقند و مادون آنرا منکر

قاتلهم الله بكفرهم. اگر کور متولد می شدند و هم لسانی نمی یافتند به ظهور هیچ شیء از اشیاء اقرار و اعتراف نمی نمودند. یا عبد حاضر بی عقلی و بی شعوری و بی درایتی آن قوم به مقامی است که انسان متحیر است بگو اگر عوالم الهی منحصر به این عالم و ظهورات اوست پس جمیع انبیاء و اولیاء و اصفیاء خسارت نموده اند فو الذی انطق السدره و انزل المائدة لوعرفوا علی ما فعلوا لناحوا فی الدنیا الی ان رجعوا الی مقاماتهم. انتهى این قدر تفکر نمی نمایند که انبیاء و اولیاء و اصفیای الهی بچه جهت با جمیع من علی الارض مخالفت نموده اند آیا می شود شخص واحد قیام نماید بر امری که دول و ملل مخالف اوست الا با امر من لدن مقتدر قدیر. این خادم فانی از حق سائل و آمل است که ناس را هدایت فرماید و بصراط مستقیم کشاند اگر فی الجملة تفکر نمایند آگاه می شوند و لکن دخان غفلت ابصار را منع نموده و نور قلب را تغییر داده. هیچ عاقلی بجهت فانی باقی را از دست نمی گذارد کل گواهی می دهند برفنای عالم مع ذلک به او متمسکند و مشاهده می نمایند به تراب راجعند مع ذلک از او غافل و باجنحه نفس وهوی طائر کجا بودم و به کجا

افتادم. مقصود آنکه جواب دستخط آن حضرت را عرض نمایم و آن‌هم به اختصار که مباد سبب زحمت شود و لکن قضی ما قضی و الامر لله مالک العرش و الثری روحی لقیامکم الفدا و الاستقامتکم الفدا. دستخط آن حضرت که به تاریخ ۲ ربیع الاولی مرقوم شده بود رسید لله الحمد از هر حرفی از آن عرف خلوص و محبت محبوب عالمیان استشمام شد. طوبی از برای ورقی که بذکر الهی مزین شود و مراتب ایقان و محبت دوستان و آقایان لوجه الله در او مذکور آید. این خادم خود را قابل ذکر در نزد هیچ‌یک از دوستان نمی‌داند تا چه رسد خدمت افنان سدره الذین نسبهم الله الیه و جعلهم افناناً لسدرته و بعد از اطلاع قصد مقام مالک ابداع نموده در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به الرحمن فی ملکوت البیان قال وقوله الاحلی: بسمی المظلوم اح م د لله الحمد نفحات ایام الهی را یافتی و به‌افق اعلیٰ اقبال نمودی. لعمر الله اُنک تحت لحاظ عنایتہ لا تحزن من شیء ان احفظ هذا المقام الاقدس تمسک بالحکمة بامری و ارادتی انا انزلنا ذکرک فی کتاب لا یأتیه الحو و الفنا و یجد منه الملاء الاعلیٰ عرف البقاء یشهد بذلک امّ الکتاب. جناب امین یعنی

ابوالحسن وارد و ذکر آن جناب را مکرر نموده فی الحقیقه مزین است به محبت افنان سدره بسیار اظهار رضایت از آن جناب می نماید. یا افنانی علیک بهائی جمیع عالم از برای عرفان این یوم اعظم خلق شده و جمالقدم در لیالی و ایام کل را به افق ظهور حق جل جلاله دعوت نموده و از قلم اعلیٰ مکرر این کلمه علیاء نازل یا قوم دعوا البغی و الفحشاء و لا تتبعوا الهوی ان اتبعوا ما انزله مولی الوری فی کتابه المبین. جمیع فساد و نزاع و جدال و اعمال شنیعه را نهی نمودیم و بما یجبه الله امر فرمودیم و این فقرات نزد کل مبرهن و واضح است معذک اسم الله مع اولیای الهی در سجن ظالمین مسحون قد ورد علیهم ما ناح به الفردوس الاعلیٰ والجنّة العلیاء ظلم ناس به مقامی رسیده که از حدّ خارج گشته سبحان الله به هیچ امری متنبّه نمی شوند و به هیچ عذاب آگاه نه. یک کرور خلق در این اطراف از میان رفت معذک متنبّه نشدند امورات منزله در لوح رئیس کل واضح و ظاهر معذک از نوم بر نخاستند. سید کاذب به درک رفت ملتفت نشدند ثانی به سقر راجع نادم نگشتند و بعد از اخذ ثالث هم شاید به شعور نیایند. حق در این ظهور مهلت نداده اخذ

نموده و می‌نماید و لکن احدی ملتفت نه امّا واللّه لو لاسبق حکم الكتاب لیأخذ الكلّ بکلمة من عنده. حق لازال دوست داشته که خلق باشند تا بذكر و ثنا و توحید و تعمیر مشغول شوند و لامورات اخرى التی ما اطلع بها الاّ الله مالک العرش و الثرى. بعضی از دوستان در هر ارضی خائف مشاهده شدند لعمر الله دنیا را شأنی نبوده و نیست بگو شهادت را مقامی است بزرگ و شأنی است رفیع نصیب هرکس نشود از اکسیر اعظم نایاب تر و به مثابه عنقا. اسم مذکور و رسم مستور بل مفقود لو عرفوا لسرعوا و لو شاهدوا لانفقوا انا سترنا هذا المقام عن الابصار لحفظ من على الارض انه یهدى من یشاء الی ما اراد لا اله الا هو المقتدر القدیر. البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی افنانی و علی الذین اعترفوا بما اعترف به الله فی مقامه المرفوع. انتهى امواج بحر عنایت بشأنی ظاهر و باهر که مترجم و مبین و مفسّر لازم نداشته و ندارد دیگر این عبد کلیل چه عرض نماید که شایسته باشد و یا لایق از حق جلّ جلاله می‌طلبم آن حضرت را حفظ فرماید و لازال مصدر خدمات و مرجع عنایات خود نماید. جمیع مقامات عالم نزد این مقام

خاضع و خاشع و ساجد یشهد بذلك کلّ عارف و کلّ عالم و کلّ منصف بصیر. اینکه ذکر جناب ملاّ حسن علیه بهاءالله و حالت ایشان بعد از شرفیابی به لوح امنع اقدس الهی نمودند هنیئاً له و لمن وجد عرف بیان الرّحمن حق شاهد و گواه است که اگر جمیع من علی الارض نفعه یک کلمه از کلمات الهی را بیابند کلّ سرمست شده به انوار وجه توجّه نمایند الحمدلله از جذب بیان الهی مشتعل گشتند لا یعادل بجرارة محبّة الله ما یشهد و یری یشهد بذلك مولی الوری و مالک الآخرة و الاولی. و اینکه مرقوم داشتید که جناب آخوند علیه بهاءالله و عنایته از جانب شخص دیگر آن سؤالات را نموده بودند در اوّل این ظهور اعظم از هر قبیل سؤالات در ساحت اقدس حاضر و جواب هر یک مفصّلاً بما اراده الله نازل و ارسال شد حال چند سنه می شود که می فرمایند قلم اعلیٰ اقبال بذکر جواب سؤالات و یا شئون علمیّه نداشته و ندارد نقطه بیان روح ما سواه فداه می فرمایند انه ینطق فی کلّ شأن انه لا اله الاّ انا المهیمن القیوم. و آنچه در این سنه از سماء عنایت غنیّ متعال در جواب سؤالهای آن اطراف نازل شد این نظر به عنایت حقّ است نسبت به

موحّدین و مقرّبین که در آن ارض و اطرافند هذا من فضل ربّنا علی افنانه و علی الذی سمّی بالراء قبل جیم علیه بهاءالله العلیم الحکیم بوده وقتی از اوقات این کلمه علیاء از لسان مالک اسماء نازل فرمودند یا عبد حاضر در ارض یا و الف و را نفوسی هستند که عین اسماء به ایشان ناظر است. انتهى این کلمه علیاء بمثابه بحریست که در او لثالی ثمینه مستور است العلم عندالله ربّنا و ربّکم و ربّ العرش العظیم طوبی لدیار تشرّفت بذکره و لمدن فازت باحبّائه و لنور اقتبس الضوء من انوار وجه اولیائه این نفس جان را حالت دیگر دست داد یارای عرض نه و قوه ستر نه الامر له و الحکم فی قبضته لا اله الا هو القویّ القدیر. اینکه درباره ورقه وصول مرقوم داشتید موافق دستخطّ عالی از قبل ارسال شد و حال هم موافق این دستخطّ ارسال می شود در این حین این فانی به ساحت اقدس احضار شد و بعد از حضور مشی می فرمودند بعد از دقایق چند اقبل وجه القدم الی الخادم و قال عزّ بیانه: یا عبد حاضر حقوق جناب را و جیم را بخشیدیم و بطراز عفو مزین نمودیم لیشکر الله ربّه و یقوم علی خدمة الامر بالحکمة و البیان این حقوق مخصوص است به حق

جلّ جلاله طوبی از برای نفسی که ادا نمود و به قبول فائز گشت و نعیم از برای نفسی که اظهاراً لعنایته بنور عفو مزین شد آنّه هو المقتدر علی ما اراد لیس لاحد ان یتوقف فی ما نزل من سماء البیان آنّه هو الأمر المختار. انتهی این عبد بعد از مشاهده این عنایت کبری که مقصود حق جلّ جلاله اظهار فضل بوده اقلّ هزار بار آن شب به لک الحمد یا محبوب العالمین ذاکر بود این بسی واضح و مبرهن است که جمیع دنیا را قدری نبوده و نیست چنانچه جمیع شاهد و گواهند که مکرّر وجوه کثیره به ساحت اقدس آمده و بطراز قبول فائز نشد و حال نظر به اجتماع و اقتضای وقت اخذ می شود باری مقصود آنکه این فقره محض اظهار فضل و عنایت و رحمت بوده از حق جلّ جلاله می طلبیم که ایشان را مؤید فرماید که بما یلیق و ینبغی لایام الله قیام نمایند ولکن به حکمت. حضرت اسم الله علیه من کل بهاء ابهات از اولیای ارض طا وصف فرموده اند و مکرّر اظهار رضامندی نموده اند مخصوص از بعضی ولکن در هر کرّه مرقوم می داشتند که حکمت را از دست داده اند وامری که منافی است این است چه که این عبد را در مجالس متعدّده وعده گرفته اند بعد از

حضور در مجلس اوّل ملاحظه شد قریب پنجاه شصت نفر موعودند گفتم آیا نشنیده‌اید حکم حکمت را در اکثر الواح الهی این حکم جاری و بکمال وضوح مذکور و مسطور تصدیق می‌نمودند ولکن شب آخر باز همان قسم مشاهده می‌شد و کذلک مجالس اخری بالاخره کار بجائی رسید که انزوا فرمودند. این فانی از حق جلّ جلاله بکمال عجز و ابتهال سائل و آمل که جمیع را مؤید فرماید بر عمل به آنچه در کتاب از قلم اعلیٰ ثبت شده هرنفسی را اخذ نمودند مع نوشتجات اخذ شده مع آنکه باید آیات الهی را در محلّهای محکم متین حفظ نمایند سبحان الله چه شده بعد از آنکه این عبد در عرایض متعدّده این فقره را خدمت دوستان عرض نموده تا حین به اجابت مقرون نشده و نظر به صداقتی که طراز هیکل احباء است هر حرفی را قبول می‌نمایند و هر مدّعی را صادق می‌شمرند مع آنکه در یک مقام این کلمه علیا از افق اعلیٰ ظاهر می‌فرمایند لاتصدّقوا کلّ قائل و لاتطمئنّوا عن کلّ وارد این خادم امیدوار است که از بعد بما یحبّه الله مؤید شوند. اینکه درباره محبوب روحانی جناب ورقا علیه بهاء الله و عنایت مرقوم داشتید ان شاء الله محفوظند و به عنایت حقّ

جلّ جلاله مطمئن در همین لیل ذکرشان را این فانی از لسان
 اقدس استماع نمود مکرّر در احیان تنزیل آیات اظهار عنایت
 به ایشان شده ان شاء الله موفق و مؤیدند بذکر حق و خدمت
 امر و تألیف قلوب و اعلای کلمه بشأنی که از جمیع اعضاء
 و جوارح و عروق شعله نار انقطاع در سبیل مالک ابداع
 ظاهر شود سبحان الله مع آنکه از ایشان فسادی ظاهر نه با
 کمال محبت نفوس غافله را به مطلع نور احدیّه خوانده‌اند
 معذک علمای غافل و جهلای عاطل عمل نمودند آنچه را
 که هیچ ظالمی ارتکاب ننموده بکمال جدّ و جهد در اطفای
 نور امر مشغول ولکن هیئات هیئات من یقدر ان یدلّ ما
 اراده و من یستطیع ان یسبقه فی اوامره لعمر محبوبنا و
 مقصودنا انّهم فی ضلالهم القدیم. و اینکه در باره مشرق
 الاذکار مرقوم داشتند این فقره باید بسیار مستور باشد بشأنی
 که جز نفوس ثابته راسخه مستقیمه راضیه مرضیه بر آن آگاه
 نشود جمیع این اعمال لدی العرش به حکمت معلق است اگر
 مخالف آن باشد جائز نه هذا ما سمع الخادم باذنه من لسان الله
 المهیمن القیوم. ناس ضعیف و غافلند و فضل و عنایت و
 رحمت فوق احصاء امر حکمت خود شاهد و گواه است بر

شفقت و عنایت و رحمت مقصود عالمیان و اینکه درباره صعود حضرت اسم الله جواد علیه من کلّ بهاء ابهه و من کلّ نور انوره مرقوم داشتید یشهد الخادم انه فاز بعناية ربّه الابهی و توجه الی الرفیق الاعلی و وجد منه المقرّبون عرف رحمة ربّنا و ربّه مالک الاسماء و نزل له من القلم الاعلی ما یکون باقیاً بدوام اسماء الله الحسنی. یا محبوب فؤادی و نفس الله القائمة علی الامر که امروز روزموت است چه که بذکری فائز می شود انسان که شبه و مثل نداشته و به اکیلی مفتخر می گردد که لازال ما بین عالم متلاً و مشرق و منیر مشاهده می شود طوبی از برای نفسی که به محبت الهی صعود نماید اگر به شهادت فائز نشود اقلّ باین مقام فائز گردد اگر چه دوستان حقیقی که از کأس استقامت آشامیده اند بکلّ خیر فائزند و از احرف کتاب لدی الله مذکور و مسطورند و حرف کتاب را محو اخذ ننماید و فنا مسّ نکند الامر بیده یفعل مایشاء و یحکم ما یرید و اینکه مرقوم فرموده بودند که طوائف مختلفه در تشییع حاضر شدند تلقاء وجه قدم عرض شد فرمودند انهم ملّة واحدة لاینبغی حضورهم الاهل البهه الذین خلقت لهم السفینة الحمر المذکورة فی قیوم الاسماء.

انتهی و اینکه ذکر جناب میرزا ع ل علیه بهاء الله را فرمودند و مرقوم داشتند مکرر ذکر بنای آثار نموده‌اند لدی العرش مقبول افتاد اگرچه جناب ایشان به حق ناظرند و به خدمت مشتاق و لکن ملاحظه حکمت در هر حال لازم آن الخادم بیشتره بذکره فی السّجن و عنایة الله ربّ العالمین. اینکه ذکر حضرت اسم الله م ه علیه من کلّ بهاء ابهه را فرموده بودند و اخذ ارض در ارض طا حال این امر در سماء مشیت الهی معلّق و بعد از سکون و اطفای نار مشتعله حسب الامر ظاهر می‌شود آنچه که بطراز اراده حقّ جلّ جلاله فائز است و درباره وجه حضرت اسم ج م علیه من کلّ بهاء ابهه مرقوم داشتند از قبل ذکر این فقره از قلم اعلیٰ جاری و بطراز قبول فائز و جناب اسم مذکور هم بیعتی ابتیاع فرمودند قدری از آن وجه باقی مانده بود بعضی از آنرا به قروض و دیون خود دادند و بعض دیگر راصرف سبیل نمودند تا آنکه به ارض مقصود وارد و حال ایشان و اهل ایشان در جوار قصر که خارج سجن است و مقرّ عرش واقع ساکنند و بزیارت مشغول الحمد لله فائز شدند به آنچه که در لیالی و ایام از حقّ جلّ جلاله می‌طلبیدند این فقره اخذ بیت و اعطاء وجه مکرر

در ساحت اقدس عرض شد و هر کرّه اظهار عنایت نسبت به حضرت افنان ۲۰۲ علیه من کلّ بهاء ابهام مشهود فی الحقیقه ایشان به خدمت قائمند مع آنکه در ظاهر بعض اسباب ظاهره سبب حزنشان شد و هذه ماسمعت باذنی من مخبر علیم ولکن فرمودند قد قدر له مقام ما اطلع به الاّ الله ویظهر آثاره فی الملک أنّه لهوالعلیم الحکیم. انتهى تا این مقام جواب دستخط اول آن حضرت بود و بعد دستخط ثانی عزّ و رود ارزانی داشت و مصدر بود بذکر ظلمی که برابریا و اولیاء و افراد و اوتاد ارض وارد آیا از این مظلومها ضرّی بر احدی وارد شده و یا مال نفسی را برده‌اند و یا بغیر ما حکم به الله نطق کرده‌اند لو سألوا عن ذلك ما جوابهم الاّ طغیاناً و بغیاً علی الله المهیمن القیوم ملاحظه فرمائید این طائفه خیر دولت و ملت را در لیالی و ایام از حقّ جلّ جلاله سائلند معذک وارد شد از این دو حزب بر اهل بها آنچه که اهل ملاً اعلیٰ بنوحه و ندبه مشغول یومی از ایام حضرت روح یعنی عیسی بن مریم روح ما سواه فداه از معشر یهود سؤال نمودند و فرمودند به جهت کدام حرفهای خوب من است که برادیت من قیام نموده‌اید عرض نمودند به جهت حرفهای خوب شما نیست

بلکہ بجهت آنست کہ می گوئی من ابن اللّٰهم حال هم معلوم
 قصور حضرات این است کہ می گوئیم اهل اللّٰهم واز ضغینه
 وبغضا و فساد و نزاع و جدال مقدّس و مبرّائیم شعله نار
 بغضا از هر جهتی مشتعل ولكن ید قدرت بماء اراده فرو
 می نشاند آنه علی کلّ شیء قدیر و دستخط ثالث آن حضرت
 فرح بخشید و روح را قوّت بخشود و الحمدلّٰله آن حضرت
 بطراز صحّت مزینند و بر خدمت امر قائم. اینکه درباره
 وجه به جناب طیب علیه بهاء اللّٰه و عنایتہ مرقوم فرموده بودند
 این امر معلّق است بخبر خود ایشان آن حضرت آنچه درباره
 بیت و آنچه درباره حضرت اسم اللّٰه علیه من کلّ ۹ ابهاہ
 عمل فرموده اند و مرقوم داشته اند جمیع صحیح و مقبول و
 لدی العرش مذکور یحبّ الخادم ان یدکر اللّٰه بالف مائة لسان
 و یطلب من بدایع فضله تأییدکم و توفیقکم و حفظکم انّ
 ربّنا الرّحمن لهوالمقتدرالعزیزالمختار. سبحانک یا من بظهورک
 ناد المیزان و نصب الصراط و مرّت الجبال و نطق لسان البیان
 فی ملکوت العرفان هذا یوم المعاد واتی الغنیّ المتعال بان تحفظ
 افنانک من شرّ اعدائک و تقرّبهم الیک و ترزقهم لقائک و
 تکتب لهم خیر الآخرة و الاولیٰ بچودک و فضلک ای ربّ

تريهم مقبلين اليك و متمسكين بك اسألك بنفحات و حيك
بان تؤيد من قام على خدمتك و نصره امرک ثم اکتب له
ماينبغي لظهورک و ايامک اّک انت المقتدر على ماتشاء و في
قبضتک زمام من في السموات و الارضين. اينکه در باره
محبوب جناب و رقا عليه بهاء الله الابهى مجدّد مرقوم داشتيد
ان شاء الله در جميع احوال ناظر به حکمت باشند خلق جاهل
و مفتری مخصوص نفوس شريره که بی شغل و عمل در دنيا
مانده اند شب و روز منتظرند که امری را دست آویز نمایند
و بر اشتعال نار نفس و هوای خود بيفزایند قاتلهم الله
بذنبهم و نفاقهم و کفرهم اعاذنا الله و اياکم من شرّ هؤلاء
مَثَل آن نفوس مَثَل خاکستر گرمی است که از نار خارج
شده باشد عن قریب حرارت آن بیفسرد و اریاح عقیمه
قاصفه او را بفنا راجع نماید در لوح برهان در خطاب به ذئب
می فرماید مَثَل تو مَثَل اثر شمس است بر رؤس جبال سوف
يأخذہ الزوال الی آخر بیانہ جلّت عظمتہ و احلی بیانہ و
عظم کبریائہ. اینکه ذکر جناب آقا مسعود و ما ارسله فرموده
بودند جناب امین علیه بهاء الله مکتوب ایشان را بساحت
اقدس ارسال نمودند و تلقاء وجه عرض شد فرمودند حسب

الامر آنکه جناب افنان به او جواب بنویسند و اظهار عنایت از قبل حق بنمایند لیفرح و یكون من الشاکرین و اینکه ذکر جناب حاجی سیاح علیه بهاءالله را نموده بودند و همچنین اظهار رضامندی از ایشان لله الحمد ایشان موفّق شدند به خدمت امر و رعایت مظلومان یعنی نفوسی که خود ایشان شاهد و گواهند که جز به حق ناظر نبوده و نیستند و جز اصلاح عالم اراده نداشته و ندارند هنیئاً لجنابه ان شاءالله به این فیض اعظم در جمیع احیان فائز باشند ان الخادم یبشّره بذكر محبوبه آیه و عنایتہ فی حقّه و یسأل ربّه بان یؤید حضرتہ فی کلّ الاحوال اّنه هو المقتدر المتعال. عرض دیگر این فانی آنکه اگر دوستی از دوستان الهی به خدمت فائز شود از جانب این لاشئ تکبیر برسانید ان شاءالله اغیره کدره عالم ظلم ایشان را از اشراقات انوار عدل منع ننماید هر محروم و غافل روی بفنا می رود و از ورای او ملائکه عذاب می فرماید اسرع اسرع و لکن آن بدبخت هائم و بی شعور زود است که به شعور آیند و بیاحسرةً علینا ناطق شوند البهاء المشرق من افق سماء عنایة ربّنا و ربّکم و ربّ من فی العرش و الثّری علی حضرتکم و علی من یحبّکم و علی کلّ مؤمن ثابت مستقیم و الحمد لله

العلی العظیم . خ ا د م فی ۱۴ شهر شعبان المعظم سنه

۱۳۰۰

(۲۲۰) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

لله الحمد اگر چه ظلمت اوهام علمای ارض یعنی نفوسی که از حق غافلند عالم را احاطه نموده و تعدی و ظلم امرا هم ارکان بلاد را متزلزل کرده و اعمال مشرکین و معتدین قلوب را از طراوت باز داشته و لکن ندای مقصود عالمیان و انوار وجه ظهور بشائی مرتفع و مشرق که نزد متبصرین دون آن مشهود نه در هر حین عالم را اخبار می فرماید و نفحات آیات از شطر سجن منتشر، اوست روح عالم و علت وجود بنی آدم طوبی لمن وجد وعرف و ویل للغافلین. سبحانک یا اله الوجود و مالک البیت المعمور اسألک بظهور مکلم الطور الذی ینطق باعلی النداء بین الارض و السماء بان تؤید اصفیائک علی ما ینبغی لسلطنتک و کبریائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم. ای رب تری و تعلم ان الخادم اراد ان يذكر الذین نسبتهم الی نفسک و سمیتهم بافنان سدرتک و لو ان هذا فوق مقامی و شأنی و لکن اذکرهم لثلاً اصیر محروماً من هذا الفضل و اشکرک بذلک و بما آیدتنی علی ذلک ثم بعد الذکر اتوب و ارجع الیک لیکون ذلک دليلاً علی عجزی عن ذکر اولیائک. ای

ربّ اسألک به کوثر بیانک و اسرار علمک بان تَوَیِّد افنانک
 کما ایدّهم من قبل و قدر لهم ما ینبغی لجودک اّتک انت
 الجواد الکریم و بعد روحی لقیامکم و ذکرکم و خدمتکم
 الفدا دستخطّ آن حضرت که در عرض راه ارسال فرمودند
 قلب را نور و صدر را انشراح و بصر را قوّت عطا
 نم

_____ود لله الحمد نعمت ذکر حقّ
 جلّ جلاله در آن موجود و همچنین مائده صحّت آن
 حضرت و من معه شکر مقصود عالمیان را که در هر حین
 عنایتش مبین بوده و هست بشأنی که جمیع عالم از احصای
 آن عاجز و قاصرند اگر احوال ارض مقصود را بخواهند
 حضرت آقای معظمّ علیه من کلّ بهاء اِبهاه و نجمین علیهما
 بهاء الله الابهی و مخدّرات معظمّات علیهنّ بهاء الله و عنایاته و
 الطافه طائف حول بودند و بعد حسب الامر به بیروت
 تشریف بردند ان شاء الله لازال بذکر حق مشغول باشند و در
 ظلّش مستریح و بعد از قرائت دستخطّ آن حضرت تلقاء
 عرش این کلمات عالیات از منزل آیات و مظهر بیّنات ظاهر
 و نازل قوله جلّ جلاله و عمّ نواله و عظم شأنه: یا افنانی

علیک بهائی رگ شریان عالم از نفحات آیات الهی متحرک
و در هر حین مدد ربّانی به او می‌رسد و الاّ از ظلمهای اهل
ارض و علمای بلاد کلّ فانی و معدوم مشاهده می‌شدند
از حق بطلبید تراب یقین را به آب علم عجین فرماید و نفوسی
برانگیزاند تا بمثابه جبال در امر غنیّ متعال راسخ و ثابت
مشاهده گردند و در مقامی مقیم شوند که امری از امور
ایشان را از حق جلّ جلاله منع ننماید و بابی از عالم دیگر بر
وجود بگشاید لعمر الله هر نفسی به عرفی از آن فائز شود
جمع من علی الارض را بمثابه کفّ تراب مشاهده کند. لله
الحمد مکرر فائز شدی به آنچه که عالم به او معادله ننماید
جناب محمدعلیه بهائی را تکبیر برسان بگو انّ الحقّ یکون
معک یسمع و یری و هو السّميع الجیب. جمیع افنان را از
قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایات لانهایه مسرور دار. انتهی
این فانی هم خدمت هر یک تکبیر و سلام عرض می‌نماید
ان شاء الله جمیع مطالع اراده حق واقع شوند الواحی که از قبل
خواسته بودند علی عدد وهّاب ۱۴ ارسال شد امید هست
برسد و از برای قلوب مفتاحی و از برای عطشان برّ محبّت
لهی کوثری و از برای ظلمت این ایّام نوری مشرق مشاهده

شوند و از بحر معانی آن قسمت برند. خدمت آقایان عظام
حضرت افنان و افنان علیهما من کلّ بهاءبهاه که در آن
ارض تشریف دارند سلام و تکبیر عرض می‌نمایم طوبی
لحضرتهم و نعیماً لهم بما آیدهم و ذکرهم فی الواح شتی ان ربنا
الرحمن هو المشفق الکریم البهاء والذکر و الثنا علی حضرتکم
وعلیهم وعلی من احبهم و اقبل الیهم لوجه الله رب العالمین خادم
فی ۱۲ محرّم الحرام سنه ۱۳۰۳

(٢٢١) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

الحمد لله الذى انزل ما كان مكنوناً فى سماء مشيئته و اظهر ما كان مخزوناً فى علمه و ارسل من بشر به كتبه و رسله و اصفياه و انبيائه الذى به ماج بحر العرفان فى الامكان و فتحت ابواب الجنان لاهل الايمان. تعالى الرحمن الذى اظهر نفسه هداية الخلق الى سواء الصراط. الحمد لله الذى جعل امره فى مقام لا يضره البلايا و لا تضعفه الرزايا انه غرس بايادى الاقتدار سدره امره و سقاها من دماء الاخيار و الابرار. انه لاتعجزه ضوضاء العباد و لاتمنعه ضغائن من فى البلاد يفعل بسلطانه ما اراد انه هوالمقتدر العزيز المختار. سبحانك يا من بنور وجهك انارت الآفاق و فى هجرك ناح العشاق و باسمك الذى به انجذبت افئدة الموحددين وقلوب العارفين بان تؤيد اهل مملكتك على نصره امرك و وفقهم يالهي على ما اردته بمشيئتك. اى رب ترى اوليائك فى سجن الظالمين قد اخذوهم و اوثقوهم وحبسوهم بما آمنوا بك و باياتك و اقبلوا الى افقك الاعلى فى ايامك هم الذين يا الهى نصرنا امرك و تشبثوا باذيال رداء فضلك و ما نقضوا ميثاقك و عهدك و اخذهم بيان مكلم الطور على شأن نطقوا امام

الوجوه في أيام فيها اخذ غمام الاعتساف افق الانصاف. اى
 ربّ تسمع حنينهم من ارض الطّاء و صريخ المظلومين في ديار
 اخرى اسألك يا سلطان الوجود و مربّي الغيب و الشّهود بان
 تحفظ اوليائك من شرّ اعدائك ثمّ انصرهم بمظاهر قدرتك و
 اقتدارك و مطالع قوّتك و اختيارك. انت الذى لا يعجزك
 شئ من الاشياء و لا يمنعك ظلم العلماء و سطوة الامراء قرّ يا
 الهى عيون اصفياك ببدايع فضلِكَ اُنك انت مولى العالم و
 المهيمن على الامم. ثمّ اسألك يا الهى بان توفّقنى على ذكر
 الذين نسبتهم اليك و جعلتهم من افنان سدره امرك بين
 برّيتك ثمّ الذى ذكرته بلسانك في برّك و بحرک و في
 الآكام و الجبال. اى ربّ اُنّه ممّن فاز بعنايتك و سقيته كوثر
 محبّتك بايادى كرمك اسألك بان تنزل عليه مايفرح به قلبه و
 تقرّ به عينه على شأن لائمسه احزان العالم و لا ما عند الامم
 اُنك انت المقتدر على ماتشاء و في قبضتك زمام الاشياء لاله
 الا انت العليم الحكيم. روحى لاستقامتكم الفداء خجلت اين
 فاني بمقامى رسیده كه هم قلم از ذكرش قاصراست وهم مداد
 ولسان. خجلت كه اكر في الحقيقه ظاهر شود و از عالم ستر
 به عالم شهود آيد عين شفقت گريان شود و عنايات افنده و

قلوب مخلصین به هیجان آید. ولکن حق جلّ جلاله شاهد و گواه است که در جمیع اوقات در قلب حاضر و امام وجه فانی ظاهر. ذکر آن حضرت در منظر اکبر بوده و لسان عظمت به کلماتی که از هر یک عرف شفقت و عنایت متضوّع ناطق هنیئاً لخدمتکم و مریتاً لجنابکم. سبب و علت تأخیر هم واضح و معلوم است آن حضرت همچو گمان نفرمایند که فی الحقیقه قصوری رفته اگرچه در یک مقام تقصیرات این فانی ثابت است ولکن اسبابی که سبب تعویق جواب دستخطهای آن حضرت شده خدمت امر بوده و سلطان امر آن حضرت را از افنان سدره مبارکه فرموده لذا در یک مقام این خدمت به آن حضرت راجع. اذاً یثبت بانی کنت قائماً علی خدمت حضرتکم در این صورت آن حضرت این عذر صحیح را قبول می فرمایند. از جمیع جهات متواتراً نامه می رسید و همچنین عرایض و باید این عبد در حضور تحریر نماید و بعد صورت الواح مبارکه را بردارد و همچنین جوابهای اطراف را معروض دارد باقی معلوم و واضح فی الحقیقه اگر عنایت حق نباشد ابداً از این فانی این خدمت بر نیاید له الحمد بما آید عبده علی ما امر به تا جان در بدن باقی

برخدمت قائم. آنی از نظر غائب نبوده و نیستید اگر چه ذکر و ثنا و خدمت این عبد لایق ذکر نه و لکن مقصود آنکه بعنایتہ تعالیٰ در ساحت اقدس مذکورند و به نسبتش مزین اصل این است لیس لمادونه من ذکر و لا من وجود. دستخط مبارک که تاریخ آن هفتم جمادی الثانی بود عالم قلب را از نسائم محبت تازه نمود از حق جلّ جلاله سائل که این نعمت را باقی بدارد اّٰه علیٰ مایشاء قدیر و بعد از اطلاع قصد اعلیٰ المقام نموده در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی ملکوت البیان قوله عزّ اسمه و کبر کبریائه: بسمی المبین الخبیر الحکیم یا افنانی علیک، بهائی اطفال روزگار بر حضرت غنی متعال قیام نموده اند و بکمال شقاوت در صدد اطفاء نور و اخماد نار سدره مبارکه برآمده اند ینبغی لهم ان یلعبوا بالطین. در عدم شعور جهالی ارض که به اسم علم معروفند تفکر نمائید معادل جمیع کتب الهیه که حال نزد امم مختلفه موجود است نازل و منزل را هم دانسته و می دانند که از علوم ظاهره مقدّس بوده معذک بر انکار قیام نموده اند اعظم از منکرین قبل. لعمرالله نفس کلمه شهادت می دهد بر علو و سمو حق و لکن لا یزید الظالمین الاّ

خساراً ان انظر ثم اذكر ما انزله الرحمن في الفرقان و نفخ في
الصّور فصعق من في السموات و من في الارض الا من شاء الله
ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون. امروز كلّ از كلمه الهی
منصعق مشاهده می‌شوند الا من شاء الله چه که امر عظیم
است و هر نفسی لایق ادراک و تقرّب و استقامت نبوده
و نیست. امروز مکلم طور به این کلمه ناطق هو در قمیص انا
ظاهر و مکنون با نا المشهود ناطق. گلپارهای عالم مشکل
است به این مقام فائز شوند این کلمه مبارکه که کوثر زندگانی
است از برای اهل استقامت و حقیقت و سمّ قاتل است از
برای نفوس معرضه غافله. سحاب اعتساف افق انصاف را
اخذ نموده و غمام ظلم انوار عدل را منع کرده و لکن
عن قریب نفوس غافله معرضه خود را در خسران عظیم
مشاهده نمایند. ظلم ظالمین و تعدّیات غافلین سبب ارتفاع
امر بوده و هست و آنچه که سبب نوحه مقرّبین است
اعمال نفوسی است که خود را به حق نسبت داده و می‌دهند
و ارتکاب نموده و می‌نمایند آنچه را که در جمیع کتب الهی
نهی از آن به تصریح نازل. در مقدمه ارض طا حکومت
به اعتدال حرکت می‌نمود و لکن بعضی از داخلین را خوف

بشأنی اخذ نمود که در سرّ سرّ به کلماتی تکلم نمودند که حکومت یقین نمود که حضرات اراده خروج دارند مع آنکه خود گوینده شهادت می دهد بر کذب این کلمه. کاش جاسوس و مفتّش منحصر به آن دو نفس خارجه بود چه که آنچه دیده و شنیده ذکر نموده اند ان ربّک لهوالعلیم الخبیر اسمی السّتار ستر و هو السّتار العلیم. مکررّ قلم اعلیٰ کلّ را به حکمت امر فرمود و بما یرتفع به الامر وصیّت نمود. از حق بطلبید تا کلّ را بر عمل تأیید فرماید چه اگر مقبلین بما اراده الله حرکت نمایند خود رامظفّر و منصور مشاهده کنند. یشهد بذلک هذاالکتاب التّاطق فی هذاالسّجن المین. البهاء علیک و علی الخلیل و علی افنانی ک. انتهى لله الحمد نازل شد آنچه که فی الحقیقه اگر مرایای وجود کلّها مقابل شوند کلمه مبارکه قد ظهر الحق در کلّ منطبع گردد و عالم از خمر غرور بی هوش و کلّ بما عندهم مشغول. لسان وعظ و پند عالم من دون تعطیل و تأخیر ناطق معذلک احدی شاعر نه. حیرت اندر حیرت است به قسمی حجابات اوهام و ظنون ناس را اخذ نموده که به هیچ آیه و حجّت و برهانی توجّه به حق ننموده و نمی نمایند. از ارض طا نوشته بودند جناب

علی قبل اکبر علیه بهاءالله مالک القدر سورمنزله را نزد شاهزاده نایب السلطنه در مجالس متعدده قرائت نموده حتی سوره مبارکه رئیس و پاریس که مشحون بذکرامورات وارده از بعد بود تلاوت نموده اند بعد سرکار نایب گفته که از کجا بدانیم این سور بعد از وقوع نازل نشده. باری لو یأتی الله بکل آیه لن یؤمنوا و لن یعترفوا. لازال خارق عادات از برای غافلین بوده و در هر عصر و قرنی که ظاهر شده ثمری حاصل نه بلکه سبب ازدیاد بغضا شده. حال ملاحظه فرمائید در همان ایام مؤسس که سید صادق بود حق اخذش نمود معذک متنبه نشدند و به ظلمی اعظم از قبل قیام نمودند تا آنکه شخص آخر که بکمال غرور و طغیان تکلم نمود و در اطفاء نور تدبیرات دگر کرد بغتة اخذ شد و ثمری حاصل نگشت. سید مذکور مهلت خواست که سه روز بعد بیرون می آیم و بنفسه مباشر شهادت نفوس موقنه می گردم و بعد از سه روز جسد خبیش بیرون آمد معذک اثری ظاهر نه. بلی نوشته بودند همان روز که نفس دوّم اخذ شد فی الجملة تنبّهی ظاهر و بعد یوم او یومین رجعوا الی مقامهم الاوّل ولی این قدر عرض می کنم که کل جان می کنند زود است

که انوار آفتاب امر عالم را احاطه نماید. نفوسی که جز اصلاح عالم و اتحاد امم و راحت کلّ قصدی نداشته و ندارند ملاحظه فرمائید بچه ظلم مبتلا شده اند افّ للذین تمسکوا بالباطل و اعرضوا عن الحق و تشبّثوا بالفانی غافلین عن الباقي. اینکه ذکر رؤیا فرموده بودند در ساحت امنع اقدس عرض شد فرمودند این رؤیا دلیل است بر علوّ و سموّ و نعمت الهی از ظاهر و باطن درباره ایشان آنّه هو الفضالّ الکریم و اینکه ملاحظه نمودند نان و گوشت حاضر شد این دو از نعمتهای بزرگ الهی است چنانچه رسول الله روح ماسوا هفاده از قبل فرموده علیکم بالاحمرین و الاحمرین نان و گوشت است و در یک مقام نعیم است که می فرماید و یسألونک عن النّعیم و اینکه قدری از لحم را پاک نموده به ایشان عنایت شد این دلیل بر خلوص ایشان است لله الحق و همچنین ظهور عنایت و مکرمت از حقّ جلّ جلاله و در مقامی مائده حقیقیه منزله سمائیه است که در رتبه اولیّه محبّت الهی بوده و هست آنچه در این مقام گفته شود حقّ محض است این رؤیا مدلّ است بر فضل و رحمت و عنایت و شفقت و نعمت ظاهره و باطنه من لدی الله له ان یفرح و یشکر الله ربّه العلیّ العظیم و فی

آخر ما ریناه واسمعناه لآیات للمتفرّسین. انتهى این روایای آن حضرت مطابق است با ظاهر دیگر به تأویل و تفسیر محتاج نه قد ظهر من القلم الأعلیٰ ما ینبغی له أنّه لهو المؤید العلیم. و اینکه ذکر حکمت فرموده بودند و مرقوم داشتند که مقصود از حکمت را هنوز نفهمیده‌ایم چه چیز است این عبد فانی آنچه در عراق و دون آن ظاهر شده عرض می‌نماید انشاءالله مطلب واضح می‌گردد از برای حکمت اگر چه از قبل و بعد بیاناتی بوده و هست. لا یسمح الوقت لی ان اذکرها و لکن آنچه خود دیده‌ام عرض می‌نمایم اوقاتی که شمس از افق زورا مشرق جمیع ناس از علماء و عرفاء و غیرهم در بغداد و اطراف آن الی ان ینتهی الی البصره بکمال محبت و خضوع و خشوع ظاهر بودند یومی از ایام جناب سید داود که مفتی بصره بود آمد به شرف لقا فائز شود مع جمعی از جمله ابن‌الوسی مشهور در بیرون نشستند تا اذن حضور ادراک نمایند. مفتی از برای آن جماعت ذکر می‌نمود که صیت حضرت ایشان در آن صفحات بسیار است و گمان می‌کنم که خود ایشان خبر ندارند و امر به مقامی بود که هر هنگام از بیت توجه به سمتی می‌فرمودند اعراب به کلمه‌ای نطق

می نمودند که درباره اولیای خود قائل نبودند. از جمله یومی از ایام روز جمعه به جامع تشریف می بردند و آن جامع در حول بیت واقع و تنها تشریف می بردند شخصی به فاصله دو یست قدم او هم به جامع می رفت. به رفیق خود می گفت و الله امر هذا الرجل عجیب و عظیم و اشاره به جمال قدم می نمود و آن یوم بر اتفاق مقابل منبر جلوس واقع. خطیب که یکی از علمای عراق بود به یکی از احباء گفت حضرت ایشان امروز تشریف آوردند و مقابل منبر نشستند نتوانستم خطبه بخوانم و بسیار خجالت کشیدم و آن عالم حال در سر مؤمن است. جمیع در ایام حرکت و هجرت از عراق دیدند آنچه را که از قبل ندیده بودند و نفسه الحق که آن اعراب بمثابه سحاب ربیع می گریستند و ناله می نمودند و یومی که نقل مکان به رضوان واقع فوج فوج از اهل مدینه از عالم و غیره می آمدند و جمیع به این کلمه ناطق ما نظر به اطمینان که همیشه در اینجا تشریف دارید از حضور محروم بودیم حال بغتة تشریف می برید. و در یوم حرکت از رضوان که اسب حاضر کردند بشانی نوحه و ندبه و صریخ و ضجیح مرتفع شد که اسب ب حرکت آمد به قسمی که ساکن نمی شد و مثل

آنکه بر روی ناس حرکت می‌کند. تا آنکه تشریف آوردند و سوار شدند و بعد از رکوب ناس بردست و پای اسب ریختند اگر بخواهم تفصیل عرض نمایم یک کتاب باید تحریر شود. اکثری این امور را اصغاء نموده‌اند و بعضی خود بوده و دیده‌اند چه که در مدّت توقّف عراق از علماء و عرفاء و عامّه ناس و مذاهب مختلفه مراوده می‌نمودند و هر چه سؤال می‌شد جواب می‌فرمودند. و بعد در محرم احباب آن ارض اوّل ماه که یوم مولود مبارک نقطه اولی روح ماسواه فداه بود عید گرفتند و بر قایقها نشسته بر روی دجله به تصنیف و تغنی مشغول و این سبب شد که اهل سنّه و شیعه طرفین بر اعراض قیام نمودند و البتّه استماع فرموده‌اید که در آن ارض چه واقع شد دیگر ناس غافل نمی‌دانستند که مقصود از این عید چه بوده و چیست همین که بر حسب ظاهر مغایر دیدند مرتکب شدند آنچه را که کلّ شنیده‌اند یعنی دوستان این بی‌حکمتی سبب ضررّ عظیم شد. قبل از آن و بعد از هجرت حاکم و مأمورین و همچنین اهل بلد از علماء و غیرهم کمال رعایت را از احبّای الهی می‌نمودند حتی نامق پاشا که والی بود کمال ملاطفت را به هر یک اظهار می‌نمود و او خبر ورود

اسلامبول و ادرنه را به اصحاب داده بود. در ارض طا ملاحظه فرمائید حضرت اسم الله علیه من کلّ بھاء ابھاء باذن و اجازہ عازم آن جہات شدند و مأمور شدند به اینکہ در آن ارض ارضی اخذ نمایند و امانہ الله را در آن ودیعه گذارند من لدی الحق اصل مقصود این امر مهمّ عظیم بوده. بعد از ورود دوستان مراودہ نمودند و ضیافت بہ میان آوردند. خود حضرت اسم الله دستخطی بہ این عبد مرقوم داشتند و در آن دستخط ذکر فرمودہ اند کہ این عبد متحیر است چہ کہ بعد از ورود دوستان حق مراودہ نمودہ و می نمایند و تاحال سی و ہشت مجلس ضیافت نمودہ اند و در ہر مجلس ملاحظہ شدہ شصت نفر پنجاہ نفر حاضرند. گفتم مگر شما حکم حکمت را نشنیدہ اید کہ فرمودہ اند مجلس از پنج الی نہ تجاوز ننماید. گفتند چرا شنیدہ ایم و همچنین دستور العمل آنچه در نظر داشتند ذکر نمودند و تصدیق می نمودند معذک شب دیگر جمعیت زیادتر مشاہدہ می شد و نوشتہ بودند کہ متحیرم اگر بروم بیم آنست کہ خیال خوف نمایند و این سزاوار امرالھی نبودہ و نیست و اگر بروم می بینم مخالف حکمت است باری مانده ام مہوت و متحیر. معذک اکثری از دوستان مکدرند

چه که فرصت آنکه جمیع راملاقات نمایم نیافته. حال اگر به نصایح قلم اعلیٰ و حکمت منزله در کتاب عمل مینمودند این فتنه بر حسب ظاهر مشتعل نمی شد و بر نمی خاست. قسم به آفتاب آسمان بیان اگر بما انزله الله عمل می نمودند حال انوار عدل اکثری را احاطه می نمود. اوّل در این مقامات فرموده اند مجلس از پنج الیٰ نه تجاوز ننماید و آنهم متتابع و متواتر نباشد و همچنین فرموده اند لا تصدّقوا کلّ قائل ولا تطمئنوا من کلّ وارد و همچنین در اوّل مقام با هر نفسی ملاقات نمایند او را بمثابه طفل مشاهده کنند و غذاهای ثقیل غلیظ به او ندهند مدارا نمایند تا حجابات به مرور ساعات و ایام خرق شود و انوار شمس عرفان وجود را منور سازد. و در لوح حکمت این کلمه علیا از قلم اعلیٰ جاری و نازل قوله عزّ اجلاله قل انّ البیان جوهر یطلب التّفوذ و الاعتدال اما التّفوذ معلّق باللّطافة و اللّطافة منوط بالقلوب الفارغة الصّافیة و اما الاعتدال امتزاجة بالحکمة الّتی نزلناها فی الزّبر و الالواح. انتهى در جمیع مراتب نازل شده آنچه که اگر به آن عمل شود سبب علوّ و سموّ و تقرّب ناس و توجّههم الیٰ افق الامر بوده و هست. حکمت آن چیزی است که ناس را از تقرّب منع ننماید

وانسان را در ورطه هلاکت نیفکنند. بلی امر با حق جلّ جلاله است و قدر و قضاء محکوم و مأمور. یکی از دوستان الهی محلی تشریف بردند از برای تبلیغ امر اهل آن بلد نسبت ایشان را به این نباء اعظم و امر عظیم می دانستند و مرآوده می نمودند که چیزی ادراک نمایند. ولکن در سیر تفحص می نمودند تا بر اعمال آگاه شوند از اتفاق ایام ماه مبارک رمضان بود از محلی و یا روزی متوجّه بودند تا آنکه دیدند روزه را افطار نمود بعد ابدأً نزدیک نیامدند که چیزی سؤال نمایند و جواب بشنوند. این مقام فصل عمل است نه فصل خطاب چه که عمل فصل نمود و همچنین در شرایط مبلّغین بیاناتی از سماء مشیّت رحمن نازل شده که هر منصفی اصغاء نماید به اجنحه اشتیاق در هواء محبت الهی طیران کند. ولکن لله الحمد مع عدم اسباب وعدم آنچه که سزاوار است و مع اعراض و اعتراض من علی الارض ظاهر شد آنچه که در هر بلدی سبب حشر و نشر و بعث گشت. این دنیای فانیه و اسباب فانیه و شئون فانیه همه را مشغول نموده و از خدمت امر منع کرده الا من شاء الله فی الحقیقه حق فرداً واحداً به نصرت امر قائم و مشغول است. آن حضرت اظهار

تخیّر در حکمت فرموده‌اند و لکن این عبد در بحر تخیّر متغمّس چه که ملاحظه می‌شود ندا به این حلاوت مرتفع و حفیف سدره در هر حین ظاهر و ترنّات قلم اعلیٰ فی الحقیقه عوالم ملک و ملکوت را احاطه نموده معذلک ناس نائم بل منصعق بل میّت مشاهده می‌شوند. صور اوّل ثابت و کلّ منصعق و لکن لو شاء الله از این صور آخر فاذا هم قیام ینظرون مشاهده شوند و ظاهر گردند. فرات جاری و ساری و لکن عطش مفقود. این فانی از یکتا خداوند بی‌مانند سائل و آمل است که ناس را آگاه فرماید و از این فیض اعظم محروم نسازد آنّه علی کلّ شیء قدیر. باری معنی حکمت آنکه فصل کلی نشود چه اگر فصل به مقام خود منتهی شود دیگر کسی تقرّب نجوید تا کلمة الله را اصغاء نماید. حضرت روح ماسواه فداه مع آنکه بعض احکام توراة را نسخ فرمودند مثل حکم طلاق و سبب معذلک در بعض امور احکام توراة را اجرا می‌فرمودند چنانچه در آخر ایّام که ارتقاء نزدیک شده بود به بطرس و یوحنا فرمودند بروید و فصیح را مهیا کنید و بعد فصیح را مجرا فرمودند و حال آنکه مخصوص به یهود بود. مشی انبیاء غیر مشی عباد است نظر به عنایت و فضل مدارا

می نمودند تاناس یک باره هلاک نشوند. گاهی از ترنّات
 حمامه فردوس القاء می فرمودند و هنگامی از تشهّقات
 طاوس عرش وقتی از عالم حدود و هنگامی به غیر آن تکلم
 می فرمودند و این نظر به شفقت و عنایت و فضل بوده چه اگر
 در اوّل ظاهراً باهراً حکم توراة نسخ می شد آنچه در آخر
 واقع شد در اوّل قبل از القاء بذر واقع می گشت الامر بیدالله
 انّه لهُو الحکیم المعلم الخبیر. یا محبوب فؤادی لعمرالله انّ
 الامر عظیم عظیم اگر چه ایوم نفوسی که مقبلند و مستقیم
 و ثابتند بکمال جدّ و جهد در اجرای اوامرالله ساعیندمعذک
 از غنیّ متعال باید در استقامت آن نفوس هم تأیید طلید و توفیق
 خواست تا چه رسد به سایر ناس. از حقّ جلّ و جلاله سائل
 و آمل رجالی مبعوث فرماید که بکمال قدرت و قوّت
 و استقامت بر خدمت امر قیام نمایند انّه هوالمقتدر القدير.
 عرض دیگر عریضه معظّمه مکرمه حضرت امّ علیها من کلّ
 بهاء ایهام رسید از قبل لوح منیع مخصوص ایشان نازل و ارسال
 شد و هنگامی که حضرت محبوبی جناب آقامیرزا علی و مخدّره
 والده ایشان علیهما بهاءالله الابهی عازم ارض ش بودند
 مخصوص حضرت امّ یک حلقه خاتم اسم اعظم مع یک

چهارقدصوف به دست مبارک عنایت فرمودند. و همچنین باجناب شیخ س ل مخصوص آفازاده‌های عظام علیهم ۶۶۹ و عنایتہ الواح متعدده نازل و ارسال شد و مجدّد در این یوم که سوّم شهر محرّم الحرام است عریضه آفازاده جناب آقاسیدآقا علیه بهاءالله و عنایتہ در ساحت امنع اقدس عرض و جواب لوح ابدع اعظم از سماء رحمت رحمانی نازل انشاءالله به آن فائز شوند و از عنایت حقّ جلّ جلاله مسرور. یا محبوبی در هر عصر و قرنی ناس به اوهامات خود بردوستان الهی وارد آوردند آنچه را که در کتب مسطور و در السن مذکور است و لکن ماورد منهم من شیء الاّ و قد جعله الله سبباً لاعلاء کلمته العلیاء رغماً لانفهم انه لهو القویّ القدير. امر این ظهور اعظم و ما قدر من قلم الله بمشیتته النافذه لایحتاج الی الذکر و البیان سوف یری المخلصون ما ستر عنهم الیوم و تنتشر رایات الآیات فی الاقطار و الاطراف و یشهد کلّ نفس الامر لله المقتدر العزیز المختار. اینکه در باره حبیب روحانی جناب آقامیرزا اشرف علیه بهاءالله الابهی مرقوم داشتید عریضه ایشان حین ورود عرض شد و همان حین لوح امنع اقدس مخصوص ایشان از سماء مشیت الهی نازل ولکن در ارسال آن

تعویق رفت و همچنین لوح منیع دیگر. از قراری که مرقوم داشته‌اند این ایام به آن جهات توجّه فرموده‌اند ان شاء الله مؤید باشند بر خدمت امر. به این عبد هم از هر شرطی مراسلات فرستاده‌اند جمیع رسیده و لکن این خادم فانی موفق بر عرض جواب نشد. به خیال آنکه الواح منزوله هر هنگام ارسال می‌شود این عبد هم علی‌قدری و مقامی جواب ارسال می‌دارد حال بغتۀ از مشرق امر حکم صادر که الواح و این مکتوب ارسال شود لذا این خادم فرصت نیافت و لکن این قدر عرض می‌نمایم که ان شاء الله بر آنچه فوت شده قیام خواهد شد اسأل الله التوفیق والتأیید فی کلّ الاحوال. اگر در آن ارض تشریف آورده‌اند از قبل این خادم فانی تکبیر و عرض سلام منوط به عنایت آن حضرت است. و اینکه درباره جناب آقا الطیفعلی خان مرقوم داشتید عریضه ایشان عرض شد و به اصغا فائز یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند عنایت به مقامی است که هر نفسی به هرلسانی عرض نماید به جواب فائز می‌شود مخصوص اگر حضرت افنان واسطه باشند. ان شاء الله جناب خان به عرف لوح الهی فائز شوند و مؤید گردند بر آنچه

که سبب و علت ظهورات عنایات حقّ جلّ جلاله است انّ ربّنا الرحمن یسمع و یجیب و هو السّميع البصیر. اینکه درباره جناب آقا شکرالله علیه ۶۶۹ مرقوم داشتید و آنچه محبوبی جناب شیخ ع ل علیه بهاءالله الاهی از ارض ش و آن حضرت از آن ارض ارسال داشته‌اند ایشان و درختهای مذکور وارد پورت سعید شدند و بعد اریاح مختلفه عالم وامورات محدثه در آن ایشان را از حضور منع نمود تا این حین که سوّم محرّم الحرام است در ارض مذکور تشریف دارند ولکن خبر و مکتوبشان رسیده و می‌رسد انشاءالله به مقصود فائز می‌شوند و بما اراده الله مرزوق فی الحقیقه این قطعه صغیره سبب زحمت شده از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که اجر جزیل عنایت فرماید انّه هو المعطى الکریم. دستخطّ ثانی آن حضرت که به تاریخ سوّم شهر رجب بود لذت وصل عنایت نمود و عالم محبت و اتحاد را روشنی بخشود. لله الحمد آن حضرت به نعمت صحّت و محبّه الله فائز و مرزوقند. چه عرض کنم خدای واحد شاهد که هر وقت اثری از افنان سدره رسیده شجرانسانی را بمنزله آب بوده این بسی واضح و معلوم است که آب زلال چه می‌کند و بعد از زیارت و اطلاع به افق

اعلیٰ توجّه نموده این کلمه علیاء از لسان مالک وری جاری و ظاهر قوله عزّ کبریائه: یا افنائی علیک بهائی کتاب ناطق و ماهوالمقصود والمسطور ظاهر ولکن نفوس غافل حق جلّ جلاله از برای عباد فرح اعظم و راحت کبری و نعمت عظمی خواسته و عباد ذلّت بی منتهی بلکه سفک دم مطهر را از قبل و بعد اراده نموده‌اند ویلّ لهم من هذا الخطاء الکبیر. آن جناب و اولیای حق مسألت نمایند که شاید بر وجه غافلین ابواب دانائی باصبع قدرت مفتوح شود و از مقام لامثل له محروم نمانند. انتهی اینکه ذکر آقای معظّم حضرت مبلغ و آقایان عظام افنان سدره مبارکه فرموده بودند این فانی خدمت هریک عرض فنا و نیستی معروض می‌دارد و از جمیع طلب دعای خیر می‌نماید. عرض دیگر در پاکت آن حضرت مکتوبی از جناب ملاّ محمد شفیع علیه بهاء الله بود که به این فانی نوشته بودند و بین آن عریضه بساحت امنع اقدس معروض داشته بودند عرض شد و از ملکوت بیان رحمن آیات بدیعه منیعه نازل ان شاء الله به آن فائز شوند. هدامانطق به جلّ جلاله و عظم کبریائه: هو الشاهد الخبیر یا شفیع قد احاط الملک نفحات الملکوت و سجع الحمام علی غصن الجبروت

قد اتى الكتاب الذى شهدت له كتب الله المهيمن القيوم. قد حضر العبد الحاضر تلقاء الوجه و عرض لدى المظلوم ما نطق به لسان فؤادك فى يوم فيه اسودت وجوه الذين كفروا بالله مالک الوجود. قد سمعنا ندائك واجبناك بهذا اللوح المخزون الذى كان مكنوناً فى علم الله و مسطوراً فى لوحه المحفوظ. كبراحبائى من قبلى وبشرهم بذكرى آياهم فى مقامى المحمود انا نوصيهم بما يرتفع به امر الله بين عباده طوبى لمن عمل بما امره فى كتاب الله مالک ما كان و ما يكون. يا احبائى هناك انا نوصيكم بالعدل و الانصاف و بالامانة و الديانة و العفة و الوفا ان ربكم الرحمن لهو المبين العزيز الودود. قد خلقكم و رزقكم و ايدكم على امره و عرفكم ما احتجب عنه اكثر العلماء و يعظكم بما ينفعكم فى كل عالم من عوالمه يشهد بذلك قلمى الاعلى و عن ورائه من ينطق فى كل شأن انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب. يا شفيع ان افرح بما ذكرناك من قبل بما ترضو منه عرف عنايتى و فى هذا اللوح المحتوم ونذكر عبدالحسين الذى كان مذكوراً فى كتابك و نبشره بذكرى آياه ليفرح فى ايام ربه مالک الغيب والشهود وابنك الآخر الذى سمي بمحمد قبل حسين و نسأل الله بان يوفقهما

على الاقبال الى افقه الاعلى والاستقامة على هذا الامر الذى
زلت به اقدام الخلق الا من شاء الله رب الكرسى المرفوع.
البهاء عليك وعليهما وعلى ضلعك وامهما من لدى الله المقتدر
العطوف الغفور. و نذكر من سمي بجلال الذى فاز في ايام الله
و سمع ندائه الاحلى اذ اعرض عنه اكثر العباد. يا جلال هل
تعرف من يناديك و يذكرك و هل تعرف من استقر على
العرش و هل سمع احد ضجيجه فى سجنه الاعظم و هل
عرفت نفس من ظهر فى المآب قل تالله بظهوره اضطرب
ملكوت الاسماء و بسلطانه تزلزلت اركان العلماء و نطق بما
انجذبت به الاشياء و انصعقت مظاهر الظنون و الاوهام. و
نذكر فى هذا المقام من سمي بمحمد قبل رحيم و نوصيه بما
يكون سراجاً له فى ظلمات الارض و فى كل عالم من عوالم
ربه العزيز الوهاب. يا محمد قبل رحيم يذكر المظلوم و
يامرك بما امرت به فى الحضور و بما امرنا به الكل فى
الكتاب. قل يا احباء الله لا تحزنوا على ماورد على اسمي و
اوليائي بما اكتسبت ايدي كل غافل مرتاب سوف يأخذ الله من
ظلم كما اخذ الظالمين من قبل ان ربك هو المقتدر القهار.
لا يعجزه شئ و لا يمنعه امر يفعل ما يشاء و عنده ام البيان. و

نذکر احمد قبل علیٰ فی هذا اليوم الذی فیہ ارتفعت الصیحة بالحق
و نعب الغراب کن ناطقاً بذکر ربّک و متوجّهاً الی انوار
وجهه و قائماً علی خدمة اولیائه فی العشیّ والاشراق. انا
وجدنا اقبالک اقبلنا الیک من هذا المقام الاعلیٰ و ذکرناک
بهذا الذکر الذی خضعت له الاذکار. حمد مقصود عالمیان را
که جمیع را به عنایت خود فائز فرمود واحدی را محروم
نساخت مگر نفوسی که خود خود را محروم نموده اند. قد
غرّهم الدنیا و منعّتهم عن مالک الرقاب فی المعاد. و اینکه
درباره جناب آقامیرزا احمد نوشته بودند امروز روز عبودیت
صرفه است کلّ باید به آن متمسک باشند. طوبی از برای
نفسی که فی الحقیقه به آن فائز شد لنا و له و لمن آمن بالله ان
یتمسک بهذا المقام الاعلیٰ. و در فکر نصرت امر باشیم انّ
الخادم یسأل ربّه بان یحفظه و احبائه لئلاّ یتظهر منهم ما
لا ینبغی لایامه و ظهوره و عزّه و سلطانه این فقرات را آن
حضرت مع لوح ارسال فرمایند و تکبیر و سلام به ایشان
منوط به عنایت آن حضرت است. اینکه در توجّه حبیب
روحانی جناب آقا میرزا اشرف علیه بهاء الله الاهی و سرکار
خان علیه ۹ ۶۶ مرقوم فرموده بودند در ساحت امنع اقدس

عرض شد هذا مانطق به لسان العظمة في ملكوت البيان قوله
جلّ جلاله: از حق می طلبیم ایشان را مؤید فرماید بر خدمت
امر و تبلیغ ما انزلہ الوہاب فی الكتاب بشأنی کہ ما یشہد و
یری حجاب نشود و منع ننماید ان شاء اللہ بہ ثوب تقوی و
رداء زهد و اکلیل انقطاع مزین شود. آنچه ذکر شد بمثابه
سلاح است از برای مبلغین بل احدّ واحکم و انفذ. انتهى در
آن ارض مجلس مشورتی منعقد نمائید و این مبارک است و
مقصود آنکہ بہ آنچه امر فرمودہ اند تمسک جوئید و آنچه از
مشورت ظاہر بہ آن عامل شوند. بہ نظر این فانی چنان می آید
اگر حبیب روحانی جناب آقامیرزا اشرف علیہ بہاء اللہ الایمی
بہ جهت دیگر توجّہ فرمایند یعنی بعد از اتّفاق باطنیہ. ایشان
در محلی و سرکار خان در محلّ آخر و لله مشغول شوند ثمرہ
زودتر حاصل شود. اگر سرکار خان علیہ بہاء اللہ و عنایتہ
بطراز اہل سنّہ حرکت نمودہ اند ایشان بہ شیعہ و علمای آن
توجّہ نمایند. ذکر درویشی اگر در اوّل امر شود بآسی نہ و
لکن مقصود باید در ضمن باندازہ خلق و مقتضای وقت
ذکر شود و نفعات امر متضوّع گردد لعمر محبوبنا و محبوب
من فی الارض و السماء. منقطع الی اللہ و عامل لله از او

متضوِّع است آنچه که هرنفسی اقلّ من ان یحصی صاحب
بصر و فؤاد باشد می یابد و ادراک می نماید و بغتةً بنار کلمه
مشتعل می گردد باری در اوّل اگر با سرکارخان ملاقات
فرمایند و با هم مشورت نمایند و به حکمت و بیان در نصرت
امر الهی قیام کنند بسیار خوب است. و لکن در هر ارض هر
کدام تشریف دارند ناس عرف اّتحاد را بیابند در ذکر و
بیان و کلمه متّحد باشند و این با قول اوّل مخالف نیست چه
که شریعه واحد است و هر کدام از حزین که وارد شوند
حجاب رفع می شود و خود را در یک مرآت مشاهده
می نمایند و در یک بیت ساکن می بینند الأمر بیدالله ربّنا
وربکم و مقصودنا و مقصودکم یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید
وهو القویّ الغالب القدیر. این یوم غیر ایام است و این عصر
غیر اعصار و این امر غیر امور ملاحظه فرمائید فیما اخبره
الرّحمن فی الفرقان قوله تبارک و تعالیٰ یوم یكون النّاس
کالفرّاش المبتوث و تكون الجبال کالعهن المنفوش علماء و
عرفای ارض که از عرفان محرومند و از صراط بعید همین
قسم مشاهده می شوند باقی هم مثل فرّاش ملاحظه می کردند.
در عظمت این یوم بیاناتی از ملکوت علم الهی شنیده شد

که فرائض عالم از او مرتعد است اگر نفوس مقبله مستقیمه مقامات خود را مشاهده نمایند البتّه در اوّل امر متحیر و مبهوت گردند. همین قسم که یوم عظیم است و امر عظیم موقنین و مقبلین هم لدی اللّٰه عظیمند. عرض دیگر دستخط دیگر آن حضرت که تاریخ آن ششم شعبان بود بهجت فوق العاده آورد چه که بذکر حق جلّ جلاله ناطق بود از سلامتی مزاج عالی حاکی لله درکم بما جعلتم الخادم مسروراً فی یوم فیه ماج بحر الاحزان. یومی از ایام لسان اللّٰه به این کلمه علیا ناطق قوله تعالی: یا عبد حاضر اگر چه بحر حزن موج و اسباب هم و غمّ از هر جهت ظاهر و لکن این امور حق را منع نمی نماید و از آنچه اراده نموده باز نمی دارد دوستان الهی که از کوثر ایقان نوشیده اند و به افق رحمن متوجهند ایشان را هم شئون خلق از حق منع نمی نماید له الخلق و الأمر يأخذ و يعطی و هو الحيّ الظاهر الباهر الناطق الصادق الامین. انتهی باری بعد از قرائت و تلاوت دستخط قصد ذروه علیاء و مقام اعلیٰ نموده امام وجه مالک اسماء عرض شد قوله تبارک و تعالی: انا ذکرناک مرّة فی الحصن و اخرى فی مقام کریم و تارة فی السّجن و طوراً فی هذا القصر الرّفیع

ان شاء الله بکمال روح و ریحان و شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب مشاهده شوید از بعضی امورات وارده و شعونات عرضیه فانیه محزون مباحثید قسم به آفتاب بیان که از افق زندان مشرق و طالع است که ذکر دائمه و عزت باقیه و مقامات عالیه از برای شما از قلم اعلیٰ در صحیفه حمرا ثبت شده و به اقتضای اوقات و ایام ظاهر خواهد شد طوبی لافنان السدره و نعیماً لهم اثمهم فازوا من لدی الله بما لا فاز به اکثر من علی الارض یشهد بذلك من عنده امّ الكتاب. انتهى لعمر محبوبنا و محبوبکم ملکوت بیان از بیان حق جل جلاله در اهتزاز و بحر معانی در امواج عالم را احاطه نموده از او می طلبیم که آثارش را ظاهر فرماید بشأنی که نساء عمیاء مشاهده نمایند تا چه رسد به ابطال صاحبان ابصار. حیرت اندر حیرت است از این نفوسهای خشنه ثقلیه غافله نائمه در هر حال باید از غنی متعال عنایت و فضل و کرم مسألت نمود اوست بر هر شیء قادر و توانا البهاء الظاهر اللائح المشرق من افق سماء فضل ربنا علی حضرتکم و علی من معکم و علی من یحبکم لامر الله المهیمن القیوم خ ا د م فی ٤ شهر محرّم الحرام سنه ١٣٠١

۱۵۲ عرض فانی آنکه ارسال عریضه بشأن تأخیر شد که دستخط دیگر آن حضرت که به تاریخ بیست و نهم شهر محرم الحرام بود تشنه بادیه فراق را کوثر وصال بخشید فی الحقیقه به وجودش جند فرح چنان قوت اخذ نمود که حزب احزان هزیمت جست لله الحمد فی کلّ الاحوال سبحان الله به یک کلمه کدورات عالم بسرور مبدل و بکلمه اخری عمار آن به خراب مبتلا. باری بعد از فرح و ابتهاج قصد مقام اعلیٰ نموده دستخط عالی بتمامه عرض شد و همچنین مناجات آن حضرت در ساحت امنع اقدس به اصغاء فائز قوله جلّ جلاله و عمّ نواله: یا عبد حاضر از تأییدات الهی لزال بذکر حق مشغول باشند و بجلش متمسک انا زیناه بطراز عنایتی و اکلیل ذکری العزیز المنیع و نذکره فی هذا المقام و فی هذا الحین بذکری البدیع انا نبشّره و من معه برحمتی الّتی سبقت العالمین و عنایتی الّتی ما فازها الاّ الذین آمنوا باللّٰه و آیاته و انقطعوا فی سبيله و قاموا علی خدمة امره العزیز. انتهی از مشرق فضل بشأن عنایت مشاهده شد که این عبد از ذکرش عاجز و قاصر است مخصوص بعد از عرض مناجاتهای آن حضرت از حق جلّ جلاله این خادم فانی سائل

و آمل است کہ آن حضرت را فائز فرماید به لقا و مقدر فرماید خیر آخرت و اولی را اگر چه خیر آخرت و اولی محقق است مقصود از عرض آنکہ آنچه مصلحت دانند در ظاهر و باطن عطا فرمایند اّنه علی کلّ شیء قدیر. و اینکہ در باره حبیب روحانی جناب آقا میرزا اشرف علیہ بہاء اللہ و عنایتہ و ورود ایشان مرقوم داشتید ان شاء اللہ مبارک و میمون است. حضرت افغان آقائی جناب حاجی سید محمد علیہ من کلّ بہاء ابہام ہم ذکر ورود ایشان و ذکر ذکر ایشان مصیبت حضرت سید الشہدا روح من فی الملک فداه را مرقوم داشته بودند این فقرہ بسیار محبوب است و بحکمة کاملہ مقرون بعد از عرض قولہ جلّ جلالہ: نعم ما عمل طوبیٰ لہ لعمری لویقرء من فی العالم ذکر مصائبہ علی المناہر و الاکام و علی کلّ جبل رفیع احبّ ان اسمعہ باذن اّنه انفق فی سبیل اللہ ما انفق و شہد فی حبّہ مالارأت عین الابداع یشہد بذلک لسان المظلوم فی مقامہ المنیع. انتھی این عبد فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام معروض می دارد و اسألہ تعالیٰ ان یجعلہ مؤیداً علی اعلاء کلمتہ و موقفاً علی اظہار امرہ بالحکمة و البیان اّنه مولیٰ من فی الامکان وهو العزیز المتان. تفصیل امور

ایشان از قبل عرض شد حسب الامر باید مشورت فرمایند و آنچه مصلحت امر الهی است به آن تمسک نمایند چه که مکرر این کلمه علیا از لسان مبارک شنیده شد فرمودند الهام می فرماید در قلوب نفوسی که لوجه الله در محلّ شوری جمع شوند و در مصالح عباد تکلم نمایند آنّه ولیّ المحسنین حمد و ثنا فی الحقیقه مخصوص اولیای حق جلّ جلاله است یعنی نفوسی که از حوادث امکانیه تغییر نیابند و از ظلم علماء و امراء و کبراء از حق منع نشوند ایشانند سلاطین وجود و انجم سماء قدرت مالک غیب و شهود علیهم رحمة الله و بهائیه و نوره و سلامه و تکبیره و تهنیته و ذکره و ثنائیه. حضرت میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الاهی فی الحقیقه رکن اعظمند از برای بنای اعظم یعنی حصن تبلیغ امر الهی بکمال جدّ و اجتهاد در این فقره مبذول داشتند آنچه را که بر عالمیان ظاهر و هویدا است. این ایام دستخطی ارسال فرمودند بعض عرایض اراده نموده اند در ساحت امنع اقدس عرض شود و عرض شد له الحمد و المنّة و العنایة و الفضل چه که کلّ به استجابت مقرون گشت از جمله استدعائیه اند که تولیت بقعه مبارکه حضرت و رقه علیاء علیها من کلّ بهاء ایهام و همچنین

مقرّ حضرت افنان کبیر یعنی حضرت خال علیہ من کلّ بہاء
 ابہاء بہ جناب حاجی میرزا فضل اللہ علیہ بہاء اللہ تفویض شود
 بہ شراکت چند نفس دیگر از اولیای حق کہ ایشان ہم ہمین
 استدعا را نموده اند بعد از حضور و عرض مطلب این کلمہ
 مبارکہ مقدّسہ علیا از لسان مالک وری ظاہر قولہ عزّ بیانہ
 وعظم شأنہ امور ورقہ علیاء من لدی اللہ بہ جناب افنان یعنی
 میرزا آقا راجع است. انتہی و لوحی کہ در این مقام از سماء
 عنایت نازل فرمودند نزد آن حضرت ارسال شود ملاحظہ
 فرمایند اگر بہ حکمت مطابق و مقتضیات وقت موافق ارسال
 دارند و صورت آن لوح مبارک در مکتوب محبوبی جناب
 میرزا حیدر علی علیہ بہاء اللہ الاهی نوشتہ شد حسب
 الامر مکتوب را بنام آن حضرت ملاحظہ فرمایند و بعد
 نزد حضرت افنان جناب الف و حا علیہ من کلّ بہاء ابہاء ارسال
 دارند کہ حضرت ایشان برسانند مجدّد البہاء اللّاح من افق سماء
 رحمة ربّنا علی حضرتکم و علی المتمسّکین بجلہ المتین الحمد لله
 ربّ العالمین. خ ا د م فی ۴ شہر ربیع الاولی سنہ ۱۳۰۱

(۲۲۲) بسم اللہ العزیز الجمیل

سبحانک یا اہمی قد ظہرت طلائع ربیع فضلك و اخضرت
بہا اراضی مملکتک و امطرت سحاب سماء کرمک علیٰ ہذہ
المدينة التی فیہا حبس من اراد عتق بریتک و بہ تزینت ارضہا
و تردی اشجارہا و استفرحت اہلہا ولكن قلوب احبتک
لاتسرّ الاّ من ربیع عواطفک الذی بہ تخضرّ القلوب و تجدد
النفوس و تثمر اشجار الوجود. ای ربّ قد اصفرّ نبات قلوب
احبتک فامطر علیہم من سحاب المعانی ما ینبت من صدورہم
کلاً علمک و حکمتک ثم اسررہم باظهار امرک و استعلاء
سلطنتک. ایربّ کلّ مترصد الی شطر جودک و متوجّہ الی
افق فضلك لاتحرمہم باحسانک اّک انت المقتدر لسلطانک
لا الہ الاّ انت العزیز المہیمن القیوم.

(٢٢٣) بسم مالک الابداع

ذكر من لدنا للذين آمنوا بالله و تمسكوا بحبله المحكم المتين
 ليشكروا بارتهم بما يذكرهم بلسان مطلع وحيه اذ كان بين
 ايدى الظالمين. قوموا ثم انصروا هذا المظلوم الغريب الذى فدى
 ما له لاظهار امرالله و اعلاء كلمته بين العالمين. هل تمنعكم
 الدنيا عن ذكر ربكم الابهى تفكروا فى الذين مضوا قبلكم لعل
 لاتمنعكم عن ذكره سطوة الغافلين. ستمضى الايام و ترون
 ربكم مهيمناً على من فى السموات و الارضين. قل هل تظنون
 انا اردنا لنفسنا من شئ لا و نفس الله المقتدر القدير. انا فدينا
 نفسنا و عزنا فى سبيل الله يشهد بذلك كل شئ و لكن الناس
 اكثرهم من المنكرين. لو ينصفون ليصيحون بهذا الاسم الذى
 منه تموج بحر الاعظم و اشرق شمس الفضل من افق فجر منير.
 كذلك قصصنا لك ما تجرى به الدموع من عيون المقربين ان
 اقرء و قل لك الحمد يا محبوب افئدة العارفين.

(٢٢٤) بسم الله الابدع الاقدس الاعلى

ذكر الله من شجرة الامر قد كان حينئذ منادياً بان يا قوم
اتبعوا ما يأمركم جمال القدم و لا تتبعوا كل شيطان مريداً.
طهروا انفسكم عن حجبات الوهم ثم صدوركم عن الارياب
و كذلك امرناكم من قبل و حينئذ من قلم قدس منيعاً. ثم
طهروا لسانكم لذكر الله الاعظم و انه قد ظهر بالحق بسطان
كان على العالمين محيطاً. اذا زلت اقدام الذينهم كفروا و
اشركوا و كانوا فى مرية من لقاء ربهم فى يوم الذى شقت
الاستار و طلع جمال المختار بايات عزّ بديعاً. قل يا قوم
لا ينفعكم اليوم شئ و لو تتمسكوا بكل الاشياء عما خلق بين
الارض و السماء او تذكرون الله بدوام الملك و كذلك نزل
الامر من لدن عزيز حكيماً. قل اتقوا الله و لا تتبعوا ما يأمركم
به هويكم. ان اتبعوا ملّة الله و انها قد ظهر بالحق على هيئة
الغلام فسبحان من خلقه بالحق و ارسله على العالمين جميعاً. ان
يا عبد اذا وصل اليك لوح الله قم بامر من عنده ثم خذ اللوح
وضعه على رأسك ثم دلّ وجهك تلقاء البيت و قل سبحانك
اللهم يا الهى اسألك بهذا اللوح الذى به بعثت النبيين و
المرسلين و جعلته حجّة لهم من لدنك بان لا تحرمنى عن

نفحات هذه الايام التي فيها ظهرت شمس جمالک بانوار قدس
 منيراً. و لاتدعني يا الهی بنفسی ثم احفظني بان لايزلّ قدماي
 عن صراط امرک و اّنک انت بذلک قدیراً ان احفظني يا الهی
 من همزات الشيطان ثم وجهني الي وجهک الجميل ثم انزل
 عليّ ما قدرته لعبادک المقربين و اّنک انت المقتدر علی ما
 تشاء و اّنک انت علی کلّ شیء حکيما. ای ربّ لاتجعلني
 مأیوساً عن بدایع انوار جمالک و لاتدعني محروماً عن حرم
 الذی ظهر بالحق ثم طهرني عما يكرهه رضاک و اّنک قد
 كنت لمن دعاک مجيباً.

(۲۲۵) بسم اللہ الابدع الابدع

ان يا امتی ان انقطعی عمّن سوائی ثمّ طیری فی هواء قری
 لتشهدی جبروت جلالی و ملکوت اجلالی و لتزوری بیت
 ذکری و کعبه عرفانی و تشهدی انواری عن افق ظهوری و
 جمالی و تسیّری فی ممالک قدسی و دیار کبریائی و لاهوت
 عظمتی و سرادق عزّی و بهائی و حرم اسراری و خباء فضلی
 و عنایتی و خیام قدرتی و سلطانی. کذلک غرّدت ورقاء
 امری علی سدره مشیّتی و حکمی و ارادتی طوبی لمن
 استجذب بما نزل من سماء رحمتی و هواء مکرمتی علی العالمین
 و الرّوح علیک و علی من طهرّ نفسه عن دونی و توجهّ بقلبه
 الی وجهی المشرق العزیز المقدّس المتعالی البدیع المنیر.

(۲۲۶) بسم اللہ الاقدس الابهی

سبحانک یا اہمی تری بھائیک فی حصن العکا مسجوناً مظلوماً
 بما اکتسبت ایدی الاشقیاء الذین منعہم الہوی عن التوجہ
 الیک یا مالک الاسماء فو عزتک لایمنعی البلاء عن ذکرک و
 ثنائک انّ البلیۃ فی حبک رحمتک علی خلقک و الرزیۃ فی
 سیلک نعمتک لاصفیائک. اشہد بانّ البلیاء اضاء وجہ
 البہاء عن مشرق البقاء و بہ زین ہیکلہ بین الارض و السماء.
 ای ربّ اسألک باسمک الاعظم بان تؤید الذین آمنوا بک و
 بآیاتک علی الاستقامۃ علی حبک والتوجہ الی مطلع شمس
 عنایتک. فالہمہم یا اہمی بما ینطقہم بذكرک و یقرّہم الیک
 فی الدنیا و الآخرة اّک انت المقتدر العزیز المنان.

(٢٢٧) بسم الله الاقدس الابهى

هذا كتاب من لدن ربك الرحمن لتجد منه عرف قميصه و تكون من الشاكرين اياك ان يمنعك شئ عن الله ربك و رب العالمين. خذ لوح الله بقوة من لدنا ثم اقبل بقلبك الى المقر الذي فيه ينطق كل شئ باثه لا اله الا هو العزيز الكريم. ذكر عبادى بامرى ثم اشر بهم كوثر المعاني والبيان الذي جرى من اصبع ربك الرحمن لعل يقومن عن رقد الهوى و يتوجهن الى الله مالک الاسماء. كذلك امرت من لدى البهاء الذي ينادى فى حوله كل الاشياء تالله قد اتى المحبوب العالمين. اياك ان تحزنك الدنيا و زحرفها ان استعن من ربك فاطر الارض والسماء ان فى قبضته مفاتيح خزائن السموات و الارضين. طوبى لك بما قبلت الى قبلة المرسلين و سمعت ندائه و اقبلت اليه هدامن فضل ربك ان فضله عليك كبير. قل يا قوم قد جاءت كره اخرى واتى الرحمن بسلطان عظيم ان اقرؤا البيان لتطلعوا باسرار هذا الظهور الذي اشرق عن افق العزة و الاقتدار بامر منيع. هذا هو الذي قبل ضره لنجاتكم و فدى نفسه لحيوتكم اتقوا الله و لا تتبعوا كل شيطان مرید. هل يقدر احد ان يتكلم تلقاء وجهه لا و رب العرش ولكن الناس

في حجاب غليظ هل يقدر احد ان يقوم معه لا و نفسه الحقّ
لو انتم من العارفين. كذلك نزلنا لك الآيات لتنصر ربّك
مالك الاسماء والصفّات و ما اردنا بذلك الاّ علوّك و ارتفاع
مقامك انّ ربّك هو الحاكم على ما يريد و الحمد لله ربّ
العالمين.

(۲۲۸) بسم الاقدس الاعظم

ای امة الله ندایت را شنیدیم و وجه قدم از سجن اعظم
به احببای خود متوجه بوده و خواهد بود. از حق می طلبیم کلّ
را به عمل فی حبه و رضائه موفق فرماید ان اشکری ربّک
بما ذکرک فضلاً من عنده انه لهو الفضل العظیم الخبیر.

(۲۲۹) بسم اللہ الاقدس الاعظم

هذا لوح من لدنا لمن اتبع الهدى و آمن بالله مالک الاسماء اذ نادى المناد بين الارض و السماء الملك لله الواحد المقتدر العزيز العظيم. قم على خدمة مولاك قل يا قوم خافوا الله و لا تتبعوا الذين اعترضوا على مطلع الوحي اذ اتى بسلطان مبین قل هل تظنون انه اراد منكم من شئ لعمري امرى امام وجهه و هو مراده لو انتم من العارفين. تقرّبوا بالقلوب الى شطر المحبوب و تغمّسوا فى الشوارع المنشعبة من البحر الاعظم المنتهية الى اسمى العظيم. ان اتبعوا ملة الله و امره انه اراد ان يوردكم مناهل الجارية من عين الهاء البارزة من اسمه الذى به سخر الله من فى السموات و الارضين. لا تركنوا الى الذين اتخذوا الهوى لانفسهم الها من دون الله. تمسكوا بهذا الامر الذى به فتحت السن الاشياء انه لا اله الا انا العزيز الحكيم. طوبى لمن فاز بالاصغاء فى هذا اليوم الذى فيه ارتفع النداء بين الارض و السماء الملك لله العزيز الحميد. كن طائراً فى هواء حب ربك و ناظراً الى ما قدر فى ملكوته الممتنع المنيع. ثم اذكره بالروح و الريحان كما يذكرك فى اعلى المقام انه هو الغفور الرحيم.

(۲۳۰) بسم اللہ الاقدس العلیّ الابهی

یا ایہا السائر فی الدیار باسمی و المهاجر لحبی ان استمع ندائی
من شطر عظمی و اقتداری الذی ارتفع من سدرۃ امری علی
بقعة بیانئہ لا الہ الا انا المسجون الغریب الفرید. آیاک ان
یحزنک البعد و الفراق اّک قد وفیت بالمیثاق و کتبتناک من
اهل الوثاق طوبی لهذا البعد الذی شهدنا له القرب ان ربّک
لهو المقتدر القدیر. کلّ شیء کان معلّقاً بشهادة اللہ قد شهدنا
لک فی هذا الیوم لتکون من الفرحین. لو تجد حلاوة بیان
ربّک الرّحمن لتدع الامکان عن وراک و تقول یا الہی المتعال
لک الحمد فی کلّ الاحوال اّک انت الحمود فیما تفعل و
المطاع فیما ترید. اسألک یا سلطان القدم و مالک الامم بان
تقدّر لی ما ینکون خیراً لی فی الدنیا و الآخرة ثمّ اجعلنی راضیاً
برضائک و فانیاً فی ارادتک و مستقیماً علی حبّک و متمسکاً
بجبل الطافک و متشبّثاً بذیل مواهبک. اّک انت المقتدر
العزیز الحکیم قد کتتا معک فی سرورک و حزنک و اطلّعنا بما
ورد علیک ان ربّک لهوالعلیم الخبیر سیفنی ما تراه الیوم و
یقی ما قدّرتک فی لوح عظیم. طوبی لمن هاجر فی سبیل اللہ و
ویلّ للذی منع الناس عن الحضور لدى الوجه و صار حجّاباً

مانعاً بینہ و بین مولاه القدیم. ان افرح بذکری ایاک قل لک
الحمد بما ذکرتنی اذ کنت بین ایدی الظالمین .

(۲۳۱) بسم اللہ الاعزّ الاقدس الامنع

کتاب من لدى المظلوم الى الذي آمن بالله المهيمن القيوم
الذي فاز بالبحر الاعظم اذ ماج من نفحات ايام مالک القدم
و كان من الذينهم مهتدون. طوبى لفس استضئت بانوار
الوحى و لقلب شرب من بحر حبي العزيز المحبوب. ان الذي
اجاب موليه في ايامه انه من اهل الفردوس ينبغي له ان يسأل
الله في كل الايام ان يجعله مستقيماً على ما هو عليه ان هذا
لفضل مشهود. يا اهل البهاء انتم هياكل الامر ليس لاحد ان
يخرّبكم بايادى الظلم و الغرور. قل يا ملاء الفحشاء قذاتى
مالک الاشياء و انتم عنه محتجبون و قد اشرفت شمس الفضل
و انتم عنها مبعدون. لا تتكلوا على انفسكم توكلوا على الله
العزيز المحمود كونوا على شأن لا تحرككم ارياح الدنيا و
لا يجذبكم ما فيها من الزخارف الفانية كذلك يأمركم العليم
لو انتم تسمعون.

(۲۳۲) بسم الله الاقدس الامنع

در جمیع احیان به بلا یای متواتره متوالیه مبتلا بوده و هستیم و لکن معذک بفضل الله و رحمته و قدرته و سلطانه بذکرش ذاکریم و به تبلیغ امر اعظم مشغول. آنچه حمل شده و می شود مقصود آنکه افتده و قلوب از شئونات نفسیه و هوائیه مقدس شوند و به منظر اقدس ناظر گردند تا به عنایت رحمانی در این دنیای فانیه کسب مقامات باقیه نمایند. امطار رحمت رحمن در کلّ احیان از سحاب فضل نازل تا کی نفوس پژمرده بطراز حیوة بدیعه فائز شوند اّما الامر بیده یفعل ما یشاء بسلطانه. طوبی لک بما فزت بما اراده الله و قمت علی خدمته فی یوم فیه احتجب اکثر الناس. قد ورد علی احبائنا فی هناک ما ورد علینا فی هذا المقام المنیع. اگرچه آنچه وارد شده ظاهر آن بسیار تلخ و ناگوار بوده و لکن در باطن چون فی سبیل الله بوده بسیار شیرین است. عن قریب معرضین نادم و خاسر مشاهده شوند و مقبلین بکمال عزّ و تمکین هذا حتم عند ربّک اّنه لهو العلیم الخیر البهاء علیک و علی من معک.

(۲۳۳) بسم الله الاعظم العظيم

سبحانك يا الهى تعلم بائى احبّ افنان سدره فردائيتك و
اوراق شجرة وحدائيتك. انت خصّصتهم فى هذا الظهور بين
خلقك و نزلت اسمائهم فى الواحك و ارسلت اليهم آيات
عظمتك و بينات احديتك فارسل عليهم يا محبوب العالمين فى
كل الاحيان ارياح فضلك ليذكرتك على هذه السدره التى
ارتفعت باسمك و تنطق باذنك لاتمنعهم عنها بجودك و
احسانك. و منهم يا الهى من قام على نصرتك و نطق
بثنائك و اقبل الى افق جمالك و سرع الى كوثر عرفانك و
شرب من ايدى فضلك قدر له يا الهى خير ما قدرته
لاصفياك ثم ارزقه فى ايامك نعمة التى نزلتها من سماء
مشييتك و هواء ارادتك. اى ربّ تراه مقبلاً الى حرم
رضائك و طائفاً كعبة امرك لاتمنعه بجودك و لاتطرده
بفضلك ايده يا الهى فى كل الاحيان على حبك على شأن
لاتمنعه الافتتان عن شطر اسمك الرحمن و لا الامتحان عن
التوجه الى نفسك يا من بيدك زمام الممكنات و فى قبضتك
من فى الارضين و السموات. لا راد لمشييتك و لامانع
لحكومتك و انك انت المقتدر المتعالى العزيز المختار.

(۲۳۴) بسم اللہ الباقي الابهی

کتاب من لدنا الی من آمن باللہ فی یوم حشرت فیہ اصحاب القبور من الذین سمعوا نداء اللہ اولئک شربوا رحیق المختوم فی هذا الظهور تنزل علیہم الملائکة من کلّ جانب سلام علیکم بما فزتم بایام اللہ العزیز الغفور. اولئک لا یشغلہم الدنیا ولو یمکون علی شرق الارض و غربها الایہم امطرت السحاب و نور الدیجور علیہم بہاء اللہ و رحمته التی سبقت الاناث و الذکور. انّ الذین کفروا اولئک حقّت علیہم العذاب فسوف یدخلون النار کذلک قضی الامر فی لوح مسطور. قل یا قوم أتعرضون علی الذی باسمہ جاء الحق و نصب میزان العدل و نفخ فی الصور اتقوا اللہ یا قوم و لاتعقبوا الذین کفروا بلقاء الرحمن. ان اتبعوا ملّة اللہ خالق الظلمة و النور قل انه انفق مظهر ذاته لیقربکم الی مقام رقم لکم من القلم المحبور. فو نفسه لو یکشف اللہ لکم لیفدون انفسکم فی حبّہ و عنده علم کلّ شیء و ما ینظر الاّ علی قدر مقدور. قل اتقوا اللہ و لا تفسدوا فی الارض بعد اصلاحها و لا تسفکوا الدماء اّنه حرّم علیکم فی الكتاب و فی هذا الرقّ المنشور. اّتک یا ایہا الناظر الی اللہ طہّر قلبک عن کلّ الاشارات ثمّ استقم علی امر ربّک

مالک الاسماء و الصّفات لینصرک اللّٰہ بقدرۃ من عنده و
یجعلک غالباً علی الشرور الذین کفروا باللّٰہ ربّ البیت
المعمور. كذلك امرک قلم القدم فی هذا البکور و البهاء
علیک و علی من سجد لوجه اللّٰہ فی ایام الظّهور.

(۲۳۵) بسم الله العزيز الحكيم

الحمد لله به فضل و رحمت الهی به شاطئ بحر اعظم وارد شدی و تلقاء عرش حاضر. این فضل را بزرگ شمار و قدری تفکر در قدرت الهی نما مع آنکه با مال و اسباب بدست چندین نفوس افتادی که ابداً کسی از ید آن نفوس سالم بیرون نیامده دست عنایت حق ترا اخذ نمود و مع ما عندک نجات بخشید قل تعالی القدیم ذو الفضل العظیم و ذو القدرة العظيمة. خدمتهای تو در نظر بوده و هست اگر نفسی نفسی در راه دوست کشیده ضایع نخواهد شد مطمئن باش به فضل پروردگار خود و جهد نما تا به انقطاع کامل و اخلاق روحانیّه بذکر حق ناطق باشی. سنین معدودات در سبیل حق سفر نمودی و مهاجرت اختیار کردی و مکرر تلقاء وجه حاضر شدی ثمرات آن حال اگر از نظرتو وانظر بریّه مستور باشد لو شاء الله آید وقتی که آن را مشاهده نمائی اذا تقول لک الحمد یا محبوب العالمین. عالم ترا بیّه قابل ظهورات مقامات عالیّه نه لعمری من اقبل الیه یری نفسه فی ملکوته بسطان مبین. در کلّ احیان به طلعت رحمن پناه بر که این مقام اخذ نشود و تبدیل نیابد. قل یا الهی اسألک باسمک الذی

به سخرت القلوب يا محبوب بان تجعلني في كل الاحوال
راضياً برضائك و فانياً في ارادتك ومقبلاً الى شطر فضلك
ومنقطعاً عن دونك انك انت المقتدر على ما تشاء و انك
انت المهيمن القيوم.

(۲۳۶) بسم اللہ الاعظم العظیم

یا الہی انّ البہا آنس بالبلاء فی حبّک و رضائک کما آنس
الحیب بذکرک و ثنائک و اّہ یشتاہ القضاء فی سبیلک یا
مالک الاسماء کاشتیاہ الظمآن الی فرات رحمتک و کوثر
الطافک و یتوجّہ الیہ کتوجّہ العشاق الی مقرّ الذی فیہ
استضاء انوار وجہک. کذلک خلقتنی یا محبوب البہاء فو
عزّتک ما اشکو فی کلّ ماورد علیّ فی آیامک و علی ما یرد
بجولک و قوتک. اسألک بامواج بحر احدیتک و استقرار
عرش عظمتک و اذکار اوراق سدرۃ فردائیتک بان تنزل من
سماء کرمک علی افنان ہذہ الشجرہ ما یتقیمہم علی حبّک
و یشربہم فی کلّ الاحیان خمر رحمتک. ای ربّ انّ الذی
اذکرہ اّہ احد منہم قد اقبل الیک و اعرض عمّا سواک قدر
لہ یا الہی ما قدرتہ للمخلصین من اصفیائک ثمّ انزل علیہ خیر
الدنیا و الآخرة. انت تعلم یا الہی بانّی اجد منہم رایجۃ حبّ
محبوبی لذا اخترتہم لذکرک فی آیامی قدّس وجوہہم عن
التّوجّہ الی غیرک و عیوہم عن النّظر الی دونک و قلوبہم عن
ذکر ما سواک اّک انت مولی العارفین و الہ من فی
السّموات و الارضین.

(۲۳۷) بسم الله الباقي

سبحانك يا الهى لولا البلى فى سبيلك من اين يظهر شأن
عاشقيك ولولا الرزايأ فى حبك باي شئ يبين شأن
مشتاقيك. وعزتك انيس محبيك دموع عيونهم و مونس
مريديك زفراء قلوبهم و غذاء قاصديك قطعات اكبادهم و
ما الذ سم الردى فى سبيلك و ما اعز سهام الاعداء لاعلاء
كلمتك. يا الهى فاشربني فى امرك ما اردته و انزل على فى
حبك ما قدرته و عزتك لا اريد الا ما تريد و ما احب الا ما
انت تحب. توكلت عليك فى كل الاحوال اسألك يا الهى بان
تظهر لنصرة هذا الظهور من كان قابلاً لاسمك و سلطانك
ليذكرني بين خلقك و يرفع اعلام نصرك فى مملكتك. انك
انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المهيمن القيوم.

(۲۳۸) بسم اللہ الباقي بلا فناء

سبحانک یا الہی تری ماورد علی احبائک و ما سرّ عبادک
وامائک فی رضائک. من کلّ شطر ارتفع ضجیح المشتاقین و
انین المکروبین و حنین المظلومین و منهم من حبس مع مظهر
جمالک فی سجن العکّا و منهم من حبس فی جهة اخرى
و منهم من هاجر الیک حباً للقائک و اراد الحضور فی محضر
قدسک و بعد ما قطع السبیل من البرّ و البحر منع عن لقائک
بما اکتسبت ایدی اعدائک. و من امائک هذه الامة الّتی
هاجرت فی سبیلک و ارادت زیارة بیت الاعظم و الطّواف
فی الحلّ والحرم اخذتھا روایح قضائک و منعتها عن الورد
فی لجة بحر قربک و الدّخول فی جوارک ولو اتّی اشهد یا الہی
بانّ الذین خرجوا من اماکنهم مسرعاً الی جهة عزّک و ناظراً
الی افق عنایتک اّتهم لم یزل فی جوار رحمتک و شارباً عن
رحیق الّذی ختم انائه بایادی قدرتک و لکن اسألك یا محبوب
البهاء بان تکتب لها اجر الذین دخلوا ظاهراً فی فسطاط
عظمتک و سمعوا نغمات عزّ احدیتک و شربوا من ید فضلک
کوثر رحمتک. فیا الہی انت تعلم حنین العشاق فی هجرک و
فراقک و انین المشتاق فی منعهم عن التوجّه الی سماء فضلک

اسألك بان تقبل منهم اعمالهم و تنزل عليهم ما يجعلهم
مسروراً عند نزول قضائك وراضياً بما قضيت لهم في الواحك
ثم انزل يا الهى عليهما من بدائع رحمتك ما يستريح به قلبها و
يطمئن ذاتها و يسكن جسدها. انك انت المقتدر على ما تشاء
لا اله الا انت المهيمن العزيز المنان.

(٢٣٩) بسم الله العليم

لله علم السموات والارض و قد تجلّى باسمه العليم على كلّ الاشياء. طوبى لمن اقبل اليه اّنه مرأت علمه بين الخلايق و اّنه لعليم خبير وانّ اوّل العلم هو عرفانه و الّذى فاز به فاز بكلّ العلوم و الّذى حُرّم لن يصدق عليه اسم العلم ولو عنده علم الاوّلين و الاّخرين لانّ علم الّذى هو المقصود هو عرفان الّذى ظهر بالحق و هو عرفان الله بين العالمين. طوبى لعالم فاز بالمعلوم و ترك الموهوم فى اّيام ربّه اّنه من اعلى الخلق عند الله وله مقام عزّ كريم و الّذى قرء كلّ العلوم و ما فاز بالمعلوم اّنه اجهل الجهلا ليس له ذكر فى لوح عزّ حفيظ. اّنا وصيّنا مظاهر العلم كلّهم اجمعين بان لا يتوقّفوا فى هذا الامر و لو كان عندهم جواهر العلم والحكمة كذلك ذكر الحق و قضى الامر من لدى الله ربّك و ربّ العالمين و اذا جاء الوعد و شقّت السماء بالسحاب و اتى الموعد بسلطان مبين اعترضوا عليه عباد الّذينهم خلقوا بقوله و كفروا بالله الملك العزيز العليم. قل انّ العلم مرأت الاحديّة تنطبع فيها تجلّيات العلميّة من لدن عالم حكيم ومنه تبيّض الوجوه و تطمئنّ القلوب و تستنير صدور المخلصين و يستبشر منه اهل ملاء الاعلى ثمّ عباد الله

المريدين. طوبى لعالم يمشى على وجه الارض و يدعوا الناس الى الله الملك العزيز العظيم. تالله ان الارض تباهى به والسماء تفتخر بوجوده و يكبرن عليه كل الاشياء فى كل حين و منه تنتشر آثار الله بين عباده و تستقر اركان الدين بين الخلايق اجمعين. كل ذلك علم الذى يهدى الناس الى الله ربهم و رب آبائهم الاولين ولكن الذى يدعوا الناس الى الجهل و يمنعهم عن الله انه كالتعبان لسع اكباد النبيين من قبل كما سمعت من قرون الاولى و شهدت فى هذا الظهور الامنع البديع. فويل لعالم منه بكى روح القدس و ضج اهل ملاء الاعلى و صاح من فى مدائن البقاء و ناحت ملائكة المقربين و منه اصفرت وجوه الابرار و سفكت دماء الاحرار و نصبت رؤس الذينهم آمنوا على رماح المشركين تالله لو ينقطع العلم عن الدنيا لخير من ان يكون عالماً و ينكر امر الله حين ظهوره لان به احمرت الارض من دماء المقربين. و لو يرتقى احد الى معارج القدس و يكشف الله عن بصره حجبات الهوى ليشهد اكباد الاصفيا مشبكة من سهام العلماء الذين اعترضوا على مظاهر الامر فى كل الاعصار و باعتراضهم ورد عليهم ما سقطت اوراق سدرة المنتهى واضطربت افئدة الاولياء و تذرقت عيون

العارفين. طوبى لعالم ما منعه العلم عن التوجه الى الله العالم العليم وويل لعالم سل سيف العلم و حارب به مع الله ربه و رب الاولين والآخرين. و اذكر حين الذي اتى على بالحق على ظلل البيان و انكره علماء الفرقان الى ان قتلوه بالظلم هؤلاء الظالمين بعد الذي اتى بحجة بها ثبت ايمانهم و ايمان آبائهم بالله المقتدر العزيز القدير. و كذلك فانظر في تلك الايام ان الذي سمي بمحمد من اهل القاف غرته العلم على شأن كفر بالله و اعرض عن آياته و كان قائد المشركين الى اسفل الجحيم مع الذي حضر تلقاءالوجه في العراق و تجلّى عليه نير الآفاق بانوار الحكمة و المعاني و كان من الفائزين. و في تلك الايام اعترض على الرحمن و يوسوس في صدور الناس و اراد ان يدحض الحق بما عنده بعد الذي لم يطلع من العلوم الظاهرية الا على قدر معلوم و بذلك احتجب عن الذي عنده علم ما كان و ما يكون و مع انه كان موقناً بانّ البيان ما نزل الا لهذا الامر و ماتحرك قلم الله الا على هذاالنباءالمحتوم. و كذلك فانظر في الذي سمي باسمه من اهل الصّاد الذي هاجر مع الله و ما كان مستطيعاً ان يتكلم تلقاء احد من خدامنا فلما وردنا في السجن ارتكب ما نهى عنه. اطردهنا بالعدل قام

على التّفاق و فعل ما لافعله النّمروود و اتّحد مع الذى ربّيناه
 فى سنين معدودات ثمّ اتّحد مع اعداءالله و فى كلّ يوم مكرراً
 مكرراً لتحمد به نار الله التى يسمع من زفيرها بآته لا اله الا هو
 المهيمن القيوم. كذلك قصصنا لك ماورد على هذا الغلام
 المسجون بعد الذى ما دعونا الكلّ الا الى الله و حفظناهم عن
 ضرّ الذينهم قاموا على الاعراض فى يوم اضطربت فيه افئدة
 النّاس و تحيّرت فيه العقول. طوب لك يا ايّها الناظر الى
 الوجه بما آمنت بالله و آياته و سمعت ندائه و كنت من الذين
 الى شطر الفضل هم سارعون و ما منعك ضوضاء المشركين
 عن التّوجّه الى الله العزيز المحبوب. اذا قم على الامر ثمّ بلّغ
 النّاس ذكر ربّك لعلّ بذلك يقومنّ الرّاقدون لانتخزن عن شئ
 و توكلّ على الله الذى خلقك و سوّاك و ايّدك على عرفان
 نفسه بعد الذى كلّ عنه معرضون الا من شرب رحيق الابهى
 باسم ربّه العلىّ الاعلىّ و انقطع عما خلق فى الارض و السّماء
 وما منعه ضوضاء الاشقياء عن التّوجّه الى شطرالله المقدّس
 العزيز الودود. ان اجهد لثلاً يفوت منك ما كنت مستطيعاً به
 فى نصرّة مولاك و هذا خير الاعمال عندالله الذى يسجد له

من فی ملکوت الغیب و الشّہود. و البہاء علیک و علی الذّین
یسمعون قولک فی ذکر اللّٰہ المقتدر العزیز القیوم.

(٢٤٠) بسم الله الواحد الاحد

هذا كتاب من لدنا الى التي آمنت برّبها و سمعت نداءه في يوم
فيه فرع من في السموات والارضين. ان يا امتي خذي ذيل
رحمة ربك الرحمن ثم انقطعي عن المشركين ان يأتيك لوح
النار من رئيس الفجار دعيه عن ورائك ثم اقبلي الى الله
العزير الحميد. قولي اتي آمنت بالله العلي الاعلى ووجهت
وجهي الى الافق الابهي و بذلك جعلني الله غنياً عن الذين هم
توقفوا في امره ثم عن الذين كفروا بالله الفرد العليم الخبير. ثم
اعلمي ان ربك لبالمنظر الابهي ينظر امائه اللاتي اقبلن اليه
فسوف ينزل عليهن مايفرح به فؤادهن وانه على كل شئ
قدير. قولي اي رب اتي امة من امائك و وجهت وجهي الى
شطر غنائك اسالك بجمالك بان لاتجعلني محروماً عن النظر
الى وجهك الذي بنوره اشرفت السموات و الارضين. اي
رب فاسمعي ندائك و ذقني حلاوة ذكرك و ارزقني كوثر
عرفانك ثم اشربي سلسبيل عنايتك و اترك انت الغفور
الكريم.

(٢٤١) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

ترى يا اله الاسماء و فاطر الاشياء اولياك بين ايدى الظالمين
من خلقتك الذين نبدوا كتابك و اخذوا كتاب انفسهم في
ايامك. اسالك يا من باسمك ظهرت اسرار القيامة و اشراطها
و انشقت الارض و طلعت خزائنها و ظهر ما كنز فيها ان
تؤيد امتك و ورقه من اوراقك على التوجه اليك في كل
الاحيان انك انت المقتدر العزيز المنان. اى رب فانزل عليها
وعلى ابنيها من سماء عطائك امطار بركتك. انك انت
القياس الذى شهدت الممكنات بعظمتك و قدرتك و
رفعتك و سلطنتك انك انت المقتدر الفضل الغفور الكريم.

(۲۴۲) بِسْمِ رَبِّنَا الْاِقْدَسِ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاِبْهِيِّ

حمد حضرت مقصود و سلطان وجودی را لایق و سزاست
 که از پرتو انوار آفتاب ظهور عالم بیان را منور ساخت و
 بقدرت کامله علم آنه هو الحق را بر اعلیٰ مقام امکان بر
 افراخت. اوست مقتدری که جنود و صفوف و بنادق و
 مدافع او را از آنچه اراده فرموده منع نماید و بقوت مهیمنه
 و سطوت غالبه اخذ نماید آنچه را اراده فرماید و عطا کند
 آنچه را بخواهد یدالله فوق الایادی و امره نافذ علی الاعالیٰ
 و الادیان تعالیٰ تعالیٰ من اخبر بما ظهر و یظهر و اظهر کل سر
 مستتر آنه لمالک القدر و دعا الکل الی منظره الاکبر. امروز
 سبیل مستقیم ظاهر و میزان حقیقی منصوب و آیات نازل و
 بینات باهر و شمس عنایت مشرق و بمرجود مواج مع ذلک
 اهل ارض بی بهره و نصیب الا من شاء الله. کل بما عند الخلق
 مشغول و از ما عند الحق محروم عجایب طلسمی ظاهر. از
 ملکوت مشیت الهی نازل شده آنچه که معادله نمی نماید به او
 کتب و صحف قبل سبحان الله چه شده با این امری که
 احاطه نموده قبل و بعد را، ناس غافلند و از نعمت کبری
 محروم هر حزبی به کتابی و یا به صحیفه و یا به اوراقی متمسک

ولکن از ملکوت آیات غافل. در یک مقام لسان عظمت به این کلمه علیا ناطق قوله تبارک و تعالی: أتعترضون علی الذی جائکم بکلّ ما عندکم من حجج اللّٰه و برهانه الی آخر بیانیه عزّ و جل و امثال این بیان مکرّر از لسان عظمت استماع شد و از قلم اعلیٰ جاری ولکن خلق بی انصاف به اعتساف قیام نموده اند و از ماینفعهم بما یضرّهم متمسّکنند. تَبّاً لَهُمْ وَ سَحَقاً لَهُمْ سَوْفَ یُرَوْنَ اَنْفُسَهُمْ فِیْ خَسْرَانَ عَظِیْمٍ وَ فِیْ مَقَامٍ عَقِیْمٍ. روحی لخدمتکم و لاستقامتکم الفداء دستخط آن حضرت که بنام حضرت اسم الله م ه علیه من کل بهاء اجماع مزین و به تاریخ نوزدهم شهر رجب مرقوم در بیست و چهارم ذی قعده باین عبد رسید و سبب تأخیر انقلابات حادثه در اسکندریّه بوده چه که دوستان الهی که در آن ارض بودند در ایام نهب و حرق و غارت و تاراج حسب الامر به ساحت اقدس توجه نمودند و مع آنکه آنچه را مالک بودند از دست رفت بکمال فرح و سرور مشاهده شدند آنّه یعطی کما اعطی اوّل مرّة. باری در ایام ظهور انقلابات از مطلع امر الهی این کلمه علیا صادر احبّای مصر در محلّ خود مستریح باشند و احبّای اسکندریّه هجرت نمایند ایشان هم به آنچه امر شد

عمل نمودند و در این ایام چون فی الجمله امنیتی حاصل حسب الامر دو نفس مخصوص امر مراسلات به آن جهات توجّه نمودند الامر بیده یفعل و یأمر کیف یشاء و هوالمقتدر القدیر. و چون حضرت اسم الله حاضر نبودند حسب الامر این عبد دستخط آن حضرت را گشوده قرائت نمود و بعد از اطلاع قصد ملکوت اعلیٰ نموده تلقاء وجه بعد از اذن معروض داشت. هذا ما نطق به لسان العظمة فی مقامه المحمود قوله عزکبریائه: بسمی السامع الحیب یا افنانی ظلمت ظلم و تاریکی اعمال عباد روشنی انوار آفتاب عدل را پوشیده دخان عالم را احاطه نموده ولكن بلایا و محن سبب انتباه نفوس نشده چه که قلوب را مجازات اعمال شنیعه از اقبال و آگاهی محروم داشته. یا افنانی چه بسیار از عباد که امواج بحر بیان حضرت رحمن را مشاهده نموده اند معذک متوقّف و غافلند. از حقّ بطلبید تا عباد خود را از انوار فجر معانی محروم نفرماید و دوستان را بطراز محبّت و اتحاد مزین نماید قل احبّ الاشیاء عندالله الاتّفاق فی امره انه غالی القدر عالی المقام تمسکوا به یا اهل البهاء ثم اشکروا ربکم الکریم. یا افنانی کن ساهراً یقظاً منتبهاً فی خدمة الله محبوبک و مقصودک و

مقصود العالمین. اَتک ابدیت فی خدمة الامر جدّاً جزیلاً
 يستوجب من الله ذكراً جميلاً. الحمد لله به عنایت حق فائزید و
 بذکری مزینید که عرفش از عالم قطع نخواهد شد. اَنه قد
 رفعکم و نسبکم الیه و هو المشفق الکریم. توجّه و خضوع و
 ابتهاج آن جناب لدى الحق مذکور ان افرح بفضلی و عنایتی و
 رحمتی الّتی سبقت الکوین. دوستان الهی را اگر حکمت
 موافقت نماید تکبیر برسانید و بگوئید مقام وقت را بدانید و
 بتدارک مافات قیام نمائید لعمر الله شما از انجم سماء ظهورید
 قدر خود را بدانید و این مقام عظیم را از دست مدهید
 به آنچه سزاوار یوم الله هست عامل شوید. كذلك اظهرنا
 لئالی البیان من عمّان عنایتی الّتی احاطت من فی السموات
 والارضین. نفوسی امام عین قائمندنظر به حکمت ذکر اسم ستر
 شده و می شود لعمری لو يعرفون مقامهم لیطیرون باجنحة
 الاشتیاق فی هذا الهواء الّذی یسمع منه ما سمعه الکلیم فی
 الطّور. یشهد بذلک من تکلم فیہ ولكن القوم اکثرهم من
 الغافلین. البهاء الظّاهر المشرق من افق سماء فضلی علیکم یا
 افنابی و علی من معکم و یحبّکم امراً من لدى الله الامر
 الحکیم. انتهى آیام بسیار عزیز و امر بسیار عظیم و فضل

بسیار بزرگ این خادم فانی از حق جلّ جلاله مسألت می‌نماید جمیع را از بحر رحمت خود در این یوم مبارک قسمت عطا فرماید و به‌قمیص رضا مزین دارد اوست قادر و توانا و مقتدر و دانا. اینکه درباره جناب ملاّ رج علیه بهاءالله و عنایت مرقوم فرموده بودند فی الحقیقه جای تعجب هست چه که یوم‌الله مقتضی این اذکار نبوده و نیست حق جلّ جلاله می‌فرماید لیس الیوم یوم السّؤال ینبغی لکلّ نفس اذا سمع التّداء یقول لبّیک لبّیک یا مالک الاسماء و لبّیک لبّیک یا مولی الآخرة و الاولی الی آخر بیانہ جلّ و عزّ و همچنین می‌فرماید ائی احبّ ان انطق فی کلّ شأن ائی انا الله لا اله الاّ انا المهیمن القیوم. از این امور گذشته در هرشائی از شئون از قلم اعلیٰ جاری شده آنچه که عالم و عالمیان را کفایت نماید از هر قبیل از قبل درهر علمی از علوم نازل ولکن نظر به هجرت و شدّت عداوت و نفاق اهل آفاق و ظلم طغاة جمع نشده و متفرّق مانده و بعضی هم از میان رفته. انشاءالله جناب ایشان موفق شوند بر تبلیغ امر الهی و توجّه نفوس الی الوجه این است عملی که امروز شبه و مثل از برای او نبوده و نیست و چون بعضی از مسائل ما بین حکماء و متشرّعین

اختلاف است هر حزبی کلمه گفته جناب ایشان اراده نموده‌اند آنچه حق است بیابند ولکن نقطه اولی روح ماسواهداه جمیع را از سؤال در این یوم مبارک نمی فرموده‌اند چندی قبل جناب ملا محمد علی علیه بهاء الله بعضی سؤالات نموده‌اند و از قلم اعلیٰ فضلاً علیه نازل شده آنچه که بر منصفین بیفزاید و متوقفین را بحرکت آرد. صورت آن را آن حضرت اخذ فرموده به جناب مذکور برسانند ان شاء الله از ملاحظه آن مستغنی می‌شوند از سؤالات مذکوره. ان الخادم یدع الله ربه و رب السموات و الارض بان يجعل جنابه قائد العباد و هاديهم و مبينهم انه على كل شئ قدير. و اینکه ذکر جناب آقا میرزا حیدر علی علیه بهاء الله و ثنائیه فرموده بودند الحمد لله موفقند بذكر الهی و تبلیغ امرش مراسلات ایشان هم در این ارض به بعضی از دوستان رسیده و تفصیلات را به ساحت اقدس عرض نموده‌اند این ایام ان شاء الله جواب ارسال می‌شود. و اینکه درباره وجوه مرقوم فرموده‌اند این فانی حسب الفرمایش آن محبوب قبض وصول ارسال داشت ان شاء الله جمیع دوستان از نفعات ایام الهی قسمت برند و بما نزل فی الكتاب عمل نمایند. تا حال ذکر

هر نفسی که در ساحت اقدس شده و فی الجمله اقبالی از او ظاهر محلّ عنایت مشرقه از افق فضل گشته چه اگر فضل الهی نباشد قلیلی از عباد مستحقّ عنایت مشاهده می‌شوند. یوم یوم الهی و ظهور ظهور الهی و اشراقات انوار آفتاب فضل عالم را احاطه نموده این است که از هر نفسی فی الجمله رایحه محبت متضوّع فائز شد به آنچه که قدر و مقامش از انظار و ابصار حال مستور است. امید هست که حق جلّ جلاله جمیع را بر حفظ آنچه عنایت فرموده فائز فرماید و مؤید نماید چه که بسی از اعمال ممحی حسنات است و هاتک استار الامر بیدالله لا اله الا هو الفاعل المختار. و اینکه درباره الواح الهیه مرقوم داشتند آنچه تا حال در ساحت اقدس حاضر شده از اسامی مخصوص کلّ اظهار عنایت از مطلع فضل شده و لکن حسب الامر باید آن محبوب به اقتضای حکمت عمل نمایند چه که در کلّ احوال باید به حکمت نظر فرمائید و آنچه مغایر اوست در ساحت اقدس جایز نه. فرمودند یا افنانی حقّ یفعل مایشاء است چنانچه در این ایّام با اعزّه اهل بلد و امرائی که از خارج می‌آیند و می‌روند معاشرت نمی‌نمائیم معذک یکی از سارقین را در این ایّام احضار نمودیم

مطلع ظهور و مکلم طور مدتی با او تکلم فرمود و او را نصیحت نمود به آنچه که سزاوار است. ولکن افنان باید در جمیع احوال به حکمت ناظر باشند. هذا امر من لدنا و حکم من عندنا فی الزبیر و الالواح. انتهى امر حکمت بسیار محکم نازل شده باید آقایان افنان علیهم من کلّ بھاء ابھاء و سایر دوستان علیهم بھاء اللہ به آن عمل نمایند لئلاّ ینظھر ما تضطرب به النفوس و اینکہ در بارہ میرزا بدیع اللہ علیہ بھاء اللہ مرقوم داشتید بعد از عرض لسان اللہ به این کلمہ ناطق قولہ عزّو جلّ: یا افنانی بدیع تحت لحاظ عنایت حق جلّ جلالہ بودہ و هست طوبیٰ لہ و لایبہ الذی فدی نفسہ فی سبیلی انا قبلناہ فضلاً من عندنا و ذکرناہ بذکر سجدت لہ الاذکار. تکبیر بہ او می‌رسانیم بشارت عنایت حقرا بہ او بفرستید. ابن جناب محسن علیہ بھائی نصیحت لازم دارد اگر از مقام والدش اطلاع یابد بما ینبغی قیام نماید. اّہ یأمر احبائہ بما ینفعہم فی کلّ عالم من عوالم ربّہم العزیز الحکیم. انتهى و اینکہ در بارہ احبّای م ن مرقوم داشتید بعد از عرض در ساحت اقدس بہ کلمہ تکلم فرمودند کہ از آن استنباط شد کہ سبب وعلّت منحصر بنفسین مذکورین نبودہ بلکہ فی

الجملة بعضی دیگرهم سبب شده‌اند از حق بخواهید مدعیان محبت الهی به قمیص اتحاد مزین شوند. قسم به بحر بیان اگر آنچه از قلم اعلیٰ جاری شد دوستان حق که در اطرافند به آن فائز می‌گشتند و عمل می‌نمودند هر آینه نور انصاف ظلمت اعتساف را رفع می‌نمود و تشعشعات آفتاب عدل بر تاریکی ظلم غلبه می‌فرمود. این ارض مع آنکه به سجن اعظم نامیده شد ید قدرت حق او را فی الحقیقه جنت علیاء نمود و از داخل و خارج کلّ بر این فقره شهادت می‌دهند و گواهند و برکت فوق العاده در تجارات ظاهر و هر مقام مرتفعی محلّ تفرّج اصحاب واقع رغماً للغافلین و المعتدین. ابواب فرح و سرور مفتوح از بعضی از جهّال غفلت و غرور مشهود و بالاخره منجرّ به خیانت شد. دیگر حقّ جلّ جلاله عالم که چه شده و چه می‌شود العلم عندالله العلیم الخبیر. مقصود از این عرایض آنکه اگر دوستان حق که در اطرافند بما انزله الله عمل می‌نمودند حال ارض غیر ارض مشاهده میشد و امثال این بیانات مکرّر از قلم اعلیٰ جاری و این عبد استماع نمود. عریضه از جناب محمدقبل حسن علیه ۹ ۶۶ شهرباف به ساحت اقدس رسید و در وقتی از اوقات تلقاء عرش عرض

شد و جواب از سماء عنایت نازل ان شاء الله از معین کلماتش فرات رحمت و حکمت بیاشامند و بر خدمت امر بشائی قیام نمایند که اشارات معرضین و شئونات غافلین و سطوت امرا و قوت اقویاییشان را باز ندارد. نفوسی که فی الحقیقه عرف ظهور را یافته اند اگر جمیع عالم بر اعراض قیام نمایند نزد ایشان مقام و وقری نداشته و نخواهد داشت. اولئک عباد لا تمنعهم شئونات الفراعنه عن التوجه الی الله ربنا و رب کل شیء و محبوبنا و محبوب العالمین. این عبد فانی عرض نیستی صرف و فنای بحت خدمت آقایان افنان علیهم بهاء الله و رحمته و عنایت و فضله معروض می دارد امید آنکه آن حضرت ابلاغ فرماید البهاء الظاهر اللاتح المشرق من افق البقاء علی حضرتکم و علی الذین ما منعتمهم الحیوة الفانیة عن مقامات الباقیه و علی الذین فازوا بالكلمة العلیاء من لدی الله مولی الوری و الحمد لله مالک الآخرة والاولی . خ ا د م فی ۱۱ ذی الحجّة سنه ۹۹

(۲۴۳) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد مقدّس از لفظ و بیان سلطان بی زوالی را لایق و سزااست که جمیع کتب و صحف و زبر والواح عالم به اسمش مزین و به ثنایش ناطق و کلّ به این کلمه محکمه متقنه جامعه الهیه که از افق قلم اعلیٰ اشراق نموده مکلف و مأمور. سوف یظهر من لایشار باشارة الکتب کلّها و شهد بذلک ما انزله الرّحمن فی البیان بقوله جلّ و عزّ و قد کتبت جوهره فی ذکره و هو أنّه لایشار باشارتی و لا بما ذکر فی البیان هل من ذی سمع لیسمع ما نطق به العندلیب علی الاغصان و هل من ذی بصر یراه بعین الرّحمن قد اخبر کلّ نبیّ و کلّ رسول فی هذا الظهور الاعظم بانّه لایعرف بدونه و لا بعین خلقه. و این کلمه مبارکه در جمیع کتب الهی مخصوص به این ظهور بوده و هست ولكن آذان را اشارات اهل فرقان و شبهات اهل بیان از اصغاء ندای رحمن منع نموده و ابصار را رمد ظنون و اوهام از مشاهده انوار آفتاب معانی محروم ساخته. هل من سابع یسبح فی هذا البحر من غیر اشاره و هل من متوجّه یتوجّه الی الوجه من دون جهة. این فوارس مضمار الحکمة و البیان الذین ما منعتهم سبحات اهل الامکان عن التّوجّه الی

اللّٰه مالک الاديان. هل من ذى شَمٍّ يجد عرف القميص في ايام
اللّٰه منقطعاً عمّا سواه و هل من ذى استقامة يقوم و يقول ما
انزله الرّحمن في الفرقان و ماصح به الصائح في ملكوت البيان
الملك يومئذ للّٰه الفرد الواحد العزيز المتّان. اوست ظاهر و
اوست ناطق بشأني كه اشارات و سبحات اولي الجدل و
الجلال او را از ما اراد منع نمود به اعلى التّداء اهل ملكوت
انشاء را به افق اعلى دعوت فرمود بشأني كه از براي احدي
از منصفين مجال اعراض و اعتراض نبوده و نيست. هو الّذي
باسمه نصبت الرّايات و ارتفعت الاعلام طوبى لقوى مامنعه
طينين الذّباب عن ربّ الارباب قام على خدمة مولاه و شهد
بما شهد به اللّٰه و اعترف بما اعترف به اللّٰه أنّه من اعلى الخلق
لدى الحق يصلّين عليه كلّ عارف بصير و كل عالم خبير.
سبحانك يا اله الاسماء و فاطر السّماء تسمع حنين اصفياك
في فراقك و انين اولياك و احتراق قلوبهم في ايامك اي ربّ
فاكتب لهم من قلم عطائك اجر لقائك و الّذين شربوا من
كوثر وصالك. اي ربّ اسألك بالاسم الاعظم الّذي
اضطربت به افئدة الامم بان توفّق اهل البيان على الاقبال الى
افق ظهورك و العمل بما امروا به في كتابك. اي ربّ تراهم

معرضین عن شطر عنایتک و متمسکین بما تمسک به اهل الفرقان فی ایامک تعلم یا الهی بانهم یرون الآیات و ینکرونها و یتکلمون بما تکلم به اولوا البغضاء و العناد عند ظهور مطالع وحیک و مظاهر نفسک و مصادر امرک و مشارق عرفانک. قد احاطت الآیات کلّ الجهات و هم عنها معرضون و ظهرت البینات کالشّمس فی وسط الزّوال و هم لایشعرون. ای ربّ وفقهم علی کسر اصنام الاوهام و الاقبال الیک یا مولی الانام انت الذی لایعجزک شیء و لایمنعک امر تفعل ما تشاء و تحکم ما ترید لا اله الا انت المقتدر القدير. و بعد مکتوبی که آن جناب از بیروت ارسال نمودند رسید سبب فرح شد انشاءالله کلّ به فرح اعظم موفق شوند یعنی به آنچه الیوم از افق عالم ظاهر و هویدا است. جمیع کتب الهی بذکر این یوم امنع اقدس ابداع ناطق و لکن کلّ محجوب مشاهده می شوند. چه مقدار جمال قدم حمل شدائد فرمودند تا آنکه بعضی از حجبات جدال و سبحات جلال خرق شد. حال مشاهده می شود جمعی از ناعقین و مغلّین و مریین در صدد آنند که ناس را احجب از قبل نمایند. هزار و دویست سنه و ازید فئه فرقان یعنی حزب شیعه به کلماتی متکلم بودند و

خود را اعلیٰ الخلق و فرقه ناجیه مرحومه می‌شمردند در ظهور امتحان اشقی از کلّ مشاهده شدند چنانچه محبوب امکان را به رصاص غلّ و بغضا در ارض تا شهید نمودند. قسم به آفتاب افق بیان محتجبین اهل بیان حال به همان کلمات و اشارات و شبهات و ظنون و اوهام متمسک و ناطقند. بگوئیدای بی‌بصران قدری تفکر نمائید که حاصل آنهمه جداها چه بود و ثمره آن نزاعهای بی‌معنی کدام. وقتی این کلمات محکّمات را از فهم‌مشیت مالک اسماء و صفات این خادم فانی استماع نمود قوله جلّ کبریائه: این نادانان امکان اراده نموده‌اند خلق بدیع را بمثابه خلق فرقان محتجب نمایند. ای عبد حاضر ندای مظلوم را برسان که شاید محتجبین بیان بقطره از بحر انصاف مرزوق شوند. بگو امروز یوم‌الله است و لا یذکر فیہ کلّ ما عندکم و عند الخلق. اگرچه هنگام ظهور مظاهراحدیّه در عالم ملک لفظ یوم‌الله بر او صادق و لکن این ظهور اعظم در کلّ کتب به ظهور کنز مخزون و غیب مکنون اختصاص یافته. طوبی للمتفرّسین و طوبی للعارفین این است آن روزی که می‌فرماید یوم یقوم الناس لربّ العالمین و این است آن یومی که می‌فرماید الملک یومئذ لله. کتب الهی مشحونست

به این اذکار معذک تازہ بذکر نقباء و نجباء و امام و خلیفہ و امثال آن تمسک و تشبث نموده اند. بگو آیا این اذکار از قبل نبوده فأتوا بثمرها و اثرها لو انتم من القادرین. بگو اتقوا الله یا قوم و لا تجادلوا بآیات الله و عظمتہ و سلطانہ و برہانہ و حجۃ و بیئاتہ ضعوا ما عندکم امراً من عندنا و خذوا ما نزل من ہذہ السماء المقدسة المرفوعة. بگو در احزاب قبل تفکر نمائید کلماتی را از قائلین اصغاء نمودند و بحمیت جاہلیہ بہ قسمی بہ آن تمسک جستند کہ دون آن را نمی پذیرفتند و از اصغاء آن ابا می نمودند. ای عبد حاضر الله بگو کہ شاید الی الله توجہ نمایند. نگویند آنچه را کہ از قبل گفته اند و عمل نمایند آنچه را کہ از قبل خائنین و غافلین بہ آن عمل نموده اند. بگو ای اهل بیان ندای مشفق امین را بشنوید و ضجیح ناصح کریم را اصغاء نمائید. این آیات بہ آیات قبل شبیہ نبوده و نیست و این ظهور از جمیع ظهورات ممتاز. لله بشنوید و لله انصاف دهید شما هیچ یک از مبداء ظهور این امر مطلع نبوده و نیستید فوالذی انطق الاشیاء بثناء نفسه نفسی را کہ بسبب او از صراط مستقیم محروم مانده اند و از ام الكتاب ناطق ممنوع قابل ذکر نبوده و نیست در آثارش از عربی و فارسی

نظر نمائید و تفکر کنید لعلّ تتخذون لانفسکم الی الحقّ سیلا. بشنوید پند این مظلوم را نعیق را به ناعقین بگذارید و به حقیف سدره منتهی توجّه نمائید. غدیر اوهام را به اهل ظنون دهید و به بحر حیوان که امروز به اسم رحمن ظاهر است بشتابید از عرصه الفاظ بگذرید و از مضمار روایات فارغ و آزاد شوید امروز روز اباهر و خوافی نیست به قوادم انقطاع پرواز نمائید که شاید از هزیز اریاح آه لا اله الا هو استماع کنید. از جداول و انهار چشم بردارید چه که بحر اعظم امام وجوه است از ناسوت و شئون آن که سبب و علّت بغی و فحشاء وضعینه و بغضاست بگذرید و بر فراز ملکوت مقرّ گزینید. ای اهل بیان لعمر الرحمن کلّ حرف من الحروف ینطق باعلیٰ النداء بانّی انا مالک البیان لو انتم تسمعون به بصر حقیقی مشاهده کنید لعمر الله از هر کلمه جوهر معانی جاری. بگو امروز روز سمع و بصر است ببینید و بشنوید لعمر الله آنچه فوت شود ابداً بر تدارک آن قادر نبوده و نخواهید بود بر خود و بر عباد رحم کنید و سبب ضلالت و گمراهی نشوید شنیده را بگذارید و به آثار رجوع کنید تا قدرت حقّ و سلطنت حقّ و علوّ حقّ و سموّ حقّ و

علم حقّ و احاطه حقّ را بفهمید و ادراک نمائید. این هوای ارقّ الطف را به انفاس آلوده خود میالائید و انوار صبح یوم الهی را بغمام ظنون و اوهام ستر ننمائید. ای اهل بیان ملکوت بیان از کلمه رحمن در اهتزاز و شما در طین دور خراطین مجتمع و بقال و یقول عمر را تلف نموده و خواهید نمود لعمرالله از سراب ممنوع مشاهده می شوید تا چه رسد به بحر معانی. ای بی انصافان به بصر اطهر به منظر اکبر توجه نمائید و براسی تکلم کنید. امروز روز مکاشفه و شهود است نه یوم اوهام و ظنون قسم به اسم اعظم که عالم معانی و بیان و اهل جنان از ظلم شما بنوحه و ندبه مشغول ان استمعوا ندائی و توبوا الی الله لعل یکفر عنکم سیئاتکم و یقرّبکم الی مقام ینطق فیہ لسان العظمة انه لا اله الاّ انا المهیمن القیوم. انتهى اگر چه بیانات مالک اسما زیاده بر این بود که ذکر شد و لکن این عبد بقدری که مقتضای مقام بود و مصلحت این ایام ذکر نمود که شاید نفوس مرده بنفحه بیان رحمانیه بطراز زندگانی مزین شوند و از تقلید و تقیید و ظنون و اوهام فارغ و آزاد مشاهده گردند انه یهدی من یشاء الی صراط المستقیم. واینکه درباره جناب آقا محمد جواد والد سّمی حضرت

مقصود واستدعایشان و جناب آقا محمد حسن ع ط و همچنین در باره جناب ملا ابراهیم علیهم بهاء الله ذکر نموده بودید در ساحت اقدس مطالب و عرایض عرض شد مخصوص هر یک آیات بدیعه منیعه نازل و در مکتوب به آنجناب که از قبل ارسال شده ارسال شد انشاء الله به آن فائز شده اید و نفوس مذکوره را فائز نموده اید. و آن مکتوب تا حال جوابش نرسید به مدینه کبیره ارسال شده بود تا نزد آن جناب ارسال دارند. در این حین حسب الامر به ساحت اقدس مشرف و فائز فرمودند یا عبد حاضر اراده آنکه احبای یا و الف و را را ذکر نمائیم که شاید بر صراط الهی مستقیم مانند و از هبوب اریاح منتنه انفس غافله محفوظ قوله جل کبریائه: هو الظاهر من افق السّجن یا احبائی فی الیاء یدکرکم المظلوم فی سجن عکا و یوصیکم بالاستقامة الکبری علی هذا الامر الذی به انشقت الارض و نسفت الجبال آیاکم ان تمنعکم سبحات الجلال عن مقام القرب و القدس و الجمال. قوموا باسم ربکم مالک الاسماء علی شأن لا تخوفکم زماجیر الرّجال انه ذکرکم من قبل بما انار به افق البرهان و یدکرکم بآیات اذا نزلت خضعت لها الاعناق ان انظروا ثم اذکروا القرون الخالیة والاعصار الماضیة

وماورد فيها على مشارق الوحي من الذين كفروا بالله ربّ الارباب. اياكم ان تحجبكم شئوننا الجهلاء عن هذا الامر الذى به شهدت الذرات انه لا اله الا هو العزيز الوهاب. ان استعدوا يا قوم لاصغاء صرير قلمي الاعلى الذى ارتفع فى السجن بامر ربكم مالك الاسماء الذى به دلح ديك العرش و هدرت حمامة العرفان على الاغصان تالله هذا يوم لا يذكر فيه الا الله وحده يشهد بذلك كتب الله و ما انزله الرحمن فى البيان. هذا يوم اخبرناكم به من قبل اذ كان نير الامر مشرقاً من افق العراق. قد ظهر ما وعدناكم به فى هناك ان ربكم الرحمن لهو العزيز العلام. ضعوا يا قوم ما عندكم وخذوا ما نزل لكم من سماء مشيئة ربكم مالك الاديان. كذلك اشرفت من افق سماء الحجّة شمس ذكر ربكم منزل الآيات. اى اهل يا نداى مظلوم آفاق را به گوش جان اصغاء نمائيد كه شايد اشارات ملحدين و شبهات مغلين شما را از مالك يوم مبين محروم ننمايد. امروز سيّد ايام است و جميع قرون و اعصار طائف حول او قدر اين روز امنع اقدس مبارك را بدانيد و بما يرتفع به امر الله عمل نمائيد. جهد كنيد تا بمثابه اوراق خريف ديده نشويد چه كه به يك هبوب ساقط مشاهده

می‌شوند باید در سبیل محبت الهی. بمثابه جبل ثابت و راسخ
ملاحظه گردید. امروز نسمة الله در مرور و روح الله در بیدای
امر بلبیک ناطق قدر خود را بدانید و مقام خود را بشناسید
وبه مکرو حیل خادعین سبیل مستقیم را ازدست مدهید.
لثالی محبت رحمن را به اسمش در کنائز جان محفوظ دارید.
امروز روز ذکر و ثناست و امروز روز عمل و انقطاع.
مشاهده در اوراق اشجار نمائید که نزد هبوب اریاح چگونه
خاضع و خاشع و با تسلیم مشاهده می‌شوند اگر از جنوب
در هبوبست به آن جهت مایل کذلک بجهت اخری. انسان
نباید کمتر از اوراق مشاهده شود ان شاء الله باید کلّ نزد
هبوب اریاح مشیت الهی بکمال تسلیم و رضا ظاهر شوند
یعنی باراده او حرکت نمایند و به مشیت او ناطق و ذاکر و
عامل از حق بطلبید تا شما را مؤید فرماید بر استقامت کبری
بشأنی که ندای غیر حق را از نعیق و نعیب بشیرید. یا ابا
الحسن ان استمع نداء مالک السر و العلن انه یذکرک فضلاً
من عنده ان ربک هو الفضال الکریم انا نذکر الاحباء فی
الالف و الرء و نبشّرهم بما تحرک علی ذکرهم قلمی الاعلی
فی سجن عکا ان ربک هو الغفور الرحیم. قل انا نوصیکم

بالامانة و الصّدّاقة و ما يرتفع به امر الله فيما سواه ان اعملوا و لا تكونوا من الغافلين. اياكم ان تمنعكم زخارف الدنيا عن مالک الوری و دعوا ما فيها ثم اقبلوا بوجوه نورا الى الافق الاعلى المقام الذى ينطق فيه فاطر السماء انه لا اله الا انا العليم الحكيم. قل هذا يوم فيه انجذبت الاشياء من عرف قميص ربكم الابهى وانتم من النائمین. قل تالله قد قام اهل القبور من نسيمات الوحي و انتم من الساکنین و نطق لسان العظمة فى ملكوت البيان و انتم من الصّامتين. قل قد قصد كل ذى قلب الى الغاية القصوى وانتم من الرّاقدين. قل قوموا باسمى على امرى و تمسّكوا بحبل التّليغ هذا امر الله من قبل و من بعد ان انتم من العارفين. قولوا يامن فى فراقك ارتفع حنين المقرّبين و نوح المخلصين اسألك بصراطك المستقيم و اسمك الاعظم العظيم بان تؤيدنا على الاستقامة على امرک و توفّقنا على ما تحبّ و ترضى. اى ربّ نحن عبادک و ارقائك اسألك بنفحات وحيک فى ايامک و فوحات قميصک عند اشراق انوار وجهک بان تكتب لنا من قلمک الاعلى ما يحفظنا عن اشارات الذين كفروا بآياتک و اعرضوا عن سلطانک و شبهات كل منکر جادل بآياتک و انکر برهانک

اِنَّكَ اَنْتَ الَّذِي لَا يَعْجِزُكَ شَيْئُونَ اَلْحَلْقُ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
وَتَحْكُمُ مَا تَرِيدُ وَفِي قَبْضَتِكَ مَلَكُوتُ مَلِكِ السَّمَوَاتِ وَ
الْاَرْضِيْنَ. اَيُّ اَهْلِ دِيَارِ الْهَيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ ثَابِتٌ وَمُسْتَقِيمٌ بِاشِيْدِ
شَمَا اَزْ عَنَاصِرِ قُوْيِّهِ قَدِيْرِهِ غَالِبِهِ مَهِيْمَنِهِ مَحِيْطُهُ ظَاهِرٌ شَدِيْدٌ اِيْن
مَقَامِ بَلَنْدِ اَعْلَى رَا اَزْ دَسْتِ مَدْهِيْدِ بِجَبَلِ قَدْرَتِ مَتَمَسِّكَ
بِاشِيْدِ وَ بَدِيْلِ عَنَايَتِ مَتَشَبِّثِ. اَمْرُوْزُ بَايْدُ شَأْنِ هَرِّ صَاْحِبِ
وَجُوْدِيْ ظَاهِرِ وَ هُوِيْدَاگَرْدِدِ چِهْ كِهْ اَمْرُوْزِ رُوْزِ
حَشْرَاكِرَاَسْتِ وَ نَشْرَاعْظَمِ هَرْمَكْنُوْنِيْ بِهْ شَهُوْدَايْدِ وَ
هَرْمَسْتُوْرِيْ وَاَضْحِ وَاَشْكَارِ گَرْدِدِ. اَمْرُوْزِ اَنْ رُوْزِيْسْتِ كِهْ
لِسَانِ رَحْمَنِ دَرِ فَرْقَانِ اَزْ اَنْ خَبِرِ دَاْدِهْ يَا بَنِيْ اَنْهَا اِنْ تَكْ
مَثَقَالِ ذَرَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِيْ السَّمَوَاتِ اَوْ فِي
الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ. جِهْدِ نَمَائِيْدِ تَا اَعْمَالِ طَيِّبِهِ وَ اِخْلَاقِ
مَرْضِيَّهِ وَ اسْتِقَامَتِ كَامَلِهِ دَرِ اَمْرِ مَالِكِ بَرِيَّهِ اَزْ شَمَا ظَاهِرِ شُوْدِ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِهْ قَسْمِيْ بَرَامِرَاللّٰهُ ثَابِتِ وَ رَا سِخِ وَ مُسْتَقِيْمِ مَشَاهِدِهِ
شُوِيْدِ كِهْ جَمِيْعِ عَالَمِ قَادِرِ بَرْمَنْعِ نَبَا شَنْدِ وَخُوْدِ رَا عَا جَزِ مَشَاهِدِهِ
نَمَائِيْنْدِ اِيْنِ اسْتِ نَصِيْحَتِ مَظْلُوْمِ وَ وَصِيَّتِ اُو اِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِهْ اَنْ
فَائِزِ شُوِيْدِ وَ عَامِلِ گَرْدِيْدِ چِهْ كِهْ اَمْرُوْزِ رُوْزِ عَمَلِ خَالِصِ
اسْتِ لُوْجِهِ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَزِيْزِ الْاَمِيْنِ. اَنْتَهِيْ

ذکر جناب آقا محمد حسین ن و علیه ۶۶۹ نموده بودید عریضه ایشان چندی قبل به ساحت اقدس فائز و همچنین مکتوبی به این عبد فانی مرقوم داشتند انشاء الله لم یزل ولا یزال بخدمت امر مشغول باشند فی الحقیقه نفحات محبت الهی از ایشان استشمام می شود. از قول این فانی تکبیر خدمت ایشان برسانید و به عنایت حق بشارت دهید. این خادم فانی از حق سائل که ایشان را در کلّ احوال مؤید فرماید بشأنی که بماینبغی لایام الله قیام نمایند و در اسباب هدایت خلق جهد بلیغ مبذول دارند این است آن شأن و مقامی که فنا آنرا اخذ نماید و حوادث زمان آنرا تغییر ندهد نعیماً له و هنیئاً له. از کثرت تحریرات این کرّه فرصت نشد خدمت ایشان مراتب خلوص در مکتوب علی حدّه ارسال شود. چه که نامه آن جناب رسید و بکمال تعجیل این جواب اظهار رفت ان شاء الله در همین چند روز جواب دستخط ایشان که به توسط جناب شیخ س رسید ارسال می گردد. ذکر جناب آقا محمد علی و اخوی ایشان آقا محمد حسین و ابن عمشان عباسقلی نموده بودید ذکرشان در ساحت اقدس عرض شد و این کلمات عالیات از سماء مشیت منزل آیات نازل قوله

تعالیٰ: یا ابا الحسن هر یک را از قبل حق تکبیر برسان و به استقامت کبری وصیت نما الحمد لله بذكر قلم اعلیٰ فائز شدند و این مقامی است که بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده خواهد ماند. ان شاء الله مؤید شوند بر اموری که سبب ارتفاع امر الله است. بگو امروز دو ندا مرتفع محبوب امکان به اعلیٰ الندا عباد را به افق اعلیٰ دعوت می فرماید و همچنین مطلع او هام به اسم حق خلق را اغوی می نماید ان شاء الله به حق ناظر باشید و بحیل امرش متمسک و بذیل عنایتش متشبث. هر عملی که امروز از اولیای الهی ظاهر شود از اعظم اعمال لدی الغنی المتعال مذکور است. طوبی للذین وفوا بعهد الله وميثاقه و ویل للذین نبذوا العهد ونكصوا علی اعقابهم الا اثم من الهالکین. انتھی از جانب این عبد فانی هم خدمت هر یک تکبیر برسانید ان شاء الله مؤید شوند بر آنچه رضای الهی در اوست. نقطه اولی روح ما سوا فداه می فرماید که جمیع از برای آن است که بکلمه رضا از نزد او فائز شوند. حال الحمد لله نفوس مذکوره بذكر الهی فائز گشتند و به انوار عنایتش منیر این فضلی است بزرگ و عنایتی است کبیر یشهد بذلک کل بصیر خبیر. و همچنین ذکر اهل میلان نموده

بودید در باره ایشان الواح متعدده از سماء مشیت نازل و از قبل ارسال شد و در این حین هم در ساحت اقدس عرض شد این بیان از ملکوت عرفان ظاهر قوله عزّ کبریائه: یا ابا الحسن طوبیٰ لک بما ذکرک احبائی وارسلت اسمائهم الی سجنی بشرهم بفضلی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت الوجود. یا اهل میلان یدکرکم ربکم الرحمن من هذا المقام المرفوع. طوبیٰ لکم بما شربتم ریحقی المختوم باسمی القیوم و فرتم بهذا الامر الّذی انکره علماء الارض الاّ من شاء الله ربّ ماکان و ما یكون. انا ذکرناکم من قبل و فی هذا الحین الّذی یمشی المظلوم فی سجنه الممنوع. کم من عارف منعه العرفان عن الرحمن و کم من صبیّ اقبل و فاز بهذا الامر المختوم. طوبیٰ لعبد فاز بالاستقامة الکبریٰ علی امرالله مالک الوری و ویلّ لمن اعرض و اتّبع کلّ عالم محجوب. ان افرحوا بما ذکرتم من قلمی الاعلیٰ فی هذا الفجر الّذی ینطق فیہ لسان الله مالک الاسماء قد اتی المیقات و ظهر منزل الآیات بلوح محفوظ. ان شاء الله از اصغاء ندای الهی کلّ مشتعل شوند و به حرارت کلمه علیا سرگرم شده در انجمن عالم بذکر اسم اعظم ناطق گردند. بگو قدر این یوم عزیز را بدانید و بما امرتم به فی

الکتاب عمل نمائید قسم به آفتاب افق امر هر نفسی الیوم
 به عرفان حق فائز شد او از مقرّبین در کتاب مبین مذکور و
 مسطور است باید کلّ به اعمال خالصه و اخلاق مرضیه و
 آداب حسنه ما بین عباد ظاهر شوند. بگو ای دوستان حق از
 برای وداد و اتحاد آمده نه از برای ضغینه و عناد کلّ در ظل
 سدره منتهی یعنی کلمه علیا جمع شوید و بذکر و ثنای حق
 جلّ جلاله مشغول گردید و از کؤوس حمراکوثر اصفی را
 به اسم مالک اسماء بنوشید. امروز روز فرح اعظم است بلکه
 فرح اعظم طائف حول این فرح بوده و خواهد بود بیاد
 دوست یکتا مسرور باشید و در جنّات محبّتش سائر. طوبی
 لکم ثمّ طوبی لکم نوصیکم فی آخر البیان بالاستقامه علی امر
 ربکم مالک الادیان البهاء المشرق من الافق الاعلیٰ علیکم و
 علی الذین ما حرّکتهم قواصف الظنون و لا عواصف الاوهام
 عن الله المهیمن القیوم. انتهى و همچنین این خادم فانی استدعا
 می نماید ذکر فنا و نیستی او را در انجمن دوستان الهی مذکور
 دارید. حق عالم و گواه است که ذکرشان امام وجه و قلم
 بوده و انشاء الله خواهد بود. و ذکر جناب ستمی مقصود ابن
 مرحوم حاجی غلام حسین از ارض یا در ساحت امنع اقدس

عرض شد قوله تعالى: بسمنا الاقدس الاعظم يا حسين قبل
على قد حضر لدى المظلوم كتاب من الذى سَمَّى بابي الحسن
في كتاب الاسماء و فيه ذكرك ذكرناك فضلاً من عندنا ان
ربك هو الحقّ علام الغيوب. ان افرح بهذا الذكر الذى اذا
نزّل من سماء مشيئة ربك انجذبت الاشياء و نادت الملك لله
المهيمن القيوم. تمسك بجبل عناية ربك و قل يا من بك
نصب الصراط و وضع الميزان و باسمك سرت نسمة الله على
الامكان و يا من بندائك الاحلى انصعق من فى الارض و
السماء اسألك بالكلمة العلياء التى بها سخرت مداين الغيب و
الشهود بان تؤيدنى على ذكرك و خدمة امرك و توفّقنى
على الاستقامة التى ذكرتها فى اكثر الواحك و وصيت بها
خلقك و عبادك اذك انت المقتدر الذى خضعت عند
ظهورك مظاهر القدرة لا اله الا انت الامرالمقتدرالعليم
الحكيم. انتهى عرض اين فاني در اين مقام معلوم و واضح است
يعنى خدمت ايشانم از اين فاني مذکور داريد آنچه كه سبب
و علت اشتعال نار محبت است اميدهست كه كوثر حيوان
را از آيات محبوب امكان بياشامند و از عالم و عالميان منقطع و
فارغ شده بر امرهه ثابت و راسخ و مستقيم مشاهده

گردند الامر بیده یفعل مایشاء و یحکم ما یرید. و اینکه در باره اولیای الف و را نوشته بودید چندی قبل مخصوص هر یک لوح امنع اقدس از سماء عنایت رحمانی نازل لو شاء الله و اراد به آن فائز خواهند شد. ذکر جناب فتح اعظم علیه من کلّ بهاء ابهام همیشه در ساحت اقدس بوده و هست قلم اعلیٰ در باره او شهادت داده به آنچه ذکرش بدوام اسماء حسنی در ملکوت انشاء باقی و پاینده خواهد ماند. این فقره هم در ساحت امنع اقدس عرض شد این کلمات عالیات از مطلع بیان رحمن مشرق و هویدا قوله تعالی: بسمه المقدّس عن الاذکار و الامثال یا ابا الحسن قد حضر کتابک لدی المظلوم و فیه ذکر احبائى الذین اقبلوا الی افقى و طاروا فی هوائى و سمعوا ندائى الا انهم من الفائزین. انا ذکرناهم من قبل بذکر وجد منه مظاهر الاسماء عرف قمیص ربهم الابهی الذی اتی من سماء القضاء بسطان غلب من فی السموات و الارضین. ان یا قلم الاعلیٰ ان اذکر من سمی بالفتح الاعظم من لدن مالک القدم لیفرح بذکره کلّ ذی همّ و یطیر باسمه کلّ منجمد و یسرع به کلّ متوقّف و ینطق به کلّ صامت منع عن هذا الذکر الحکیم و نذکر احاه الذی اقبل الی الافق الاعلیٰ اذ اعرض

عنه كل غافل بعيد. انا نبشّره بفضل الله و رحمته وهذا
الذّكر الّذى نطق به لسان المظلوم فى هذا السّجن العظيم. كن
كما كان اخوك كذلك يوصيك من عنده كتاب كريم قم
على الامر بالاستقامة الكبرى و ذكّر الناس بهذا التّياء الّذى
كان مذكوراً فى كتب الله العلىّ العظيم و نذكر المحمّد فى هذا
المقام الّذى كان مذكوراً لدى الوجه و فاز بعرفان الله فى ايامه
و نطق بشنائه الجميل. انا نوصيه بحفظ ما اعطيناه و العمل بما
انزله الله فى كتابه المبين و نذكر الحبيب الّذى اقبل الى الافق
الاعلى و شهد بما نطق به لسان العظمة فى هذا المقام المنير و
نذكر احبائى فى هناك و ندعوهم الى مقام يطوفه الملاء الاعلى
و الّذين اخذوا الكتاب بقوة من لدن قوىّ قدير. طوبى لكم يا
احباء الرّحمن و نعيماً لكم يا اصفىائى انتم الّذين مامنتكم
الظّنون عن الاسم المكنون و لا حجبتكم الاوهام عن هذا
اليوم المنير. انتم الّذين سمعتم نداء ربّكم و سرعتم الى البحر
الاعظم و كنتم من الفائزين. قلم اعلى دوستان آن ارض را
ذكر مى نمايد و به آنچه سزاوار يوم الهى است امر مى فرمايد.
اول امر معرفت حق جلّ جلاله بوده و بعد استقامت بر اين
امر اعظم جميع صحف و كتب و زبر الهى به عظمت اين يوم

گواهی داده. طوبی از برای نفوسی که ضوضای مطالع
ظنون و اوهام ایشان را از مالک انام منع نمود. امروز روز
خدمت و ظهور استقامت است چه که طیور اوهام و طیور
لیل در هوای ظلمانی طایرند و طالب جنس خود قلم اعلیٰ از
قبل به این امور اخبار فرموده. ای دوستان به ابصار حدیده در
افق اعلیٰ نظر نمائید و با رجل مستقیمه قیام کنید تا از اریاح
خریف محفوظ مانید. نفوسی که ساها از بیم جان خلف
حجاب مستور بودند حال بکمال خدعه و مکر در اضلال
نفوس مقبله مشغولند. ای دوستان حق بکمال قدرت و قوت
بایستید و ناس را از مطالع ظنون و مشارق اوهام حفظ نمائید
که شاید از انوار آفتاب حقیقت ظلمت اوهام رفع شود و
صبح منیر یقین از افق اراده ظاهر گردد. هر کلمه را عرفی
بوده و خواهد بود طوبی از برای نفوسی که بعرف فائز
شدند و به مطلع آن پی بردند. یا اله الاسماء و فاطر السماء
تسمع ضحیح البهاء و حنینه بما ورد علیه من طغاة خلقک
و بغاة عبادک. ای ربّ انّ الذی ربّیته بایادی الرّحمة و العنایة
قد قام علی تضييع امرک و اضلال خلقک و بریتک. انت
تعلم یا الهی بانّی ما اردت فی الارض الاّ ما امرتني به بامرک و

سلطانک. ای ربّ اید عبادک علی عرفان مشرق آیاتک و
 مظهر بیناتک ثمّ اشرفهم کوثر الاستقامه بایادی عطائک. اّتک
 انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الاّ انت العزیز الحکیم. انتهی
 و مخصوص جناب رف و م خ و ح ب الواح بدیعه منیعه
 نازل و به جناب شیخ س داده شد که برساند انشاءالله به آن
 فائز شوند و از بحر معانی بیاشامند. این عبد فانی اگر چه بعد
 از شمس مشرقه کلمات الهیه از افق بیان رحمن خود را لایق
 ذکر و ثنا خدمت دوستان الهی نمی‌داند و لکن نظر به آنکه
 جمیع به محبت و اتحاد مأمورند لذا بقدر و اندازه خود اظهار
 فنا و نیستی خدمت اولیاء و اصفیاء را از وظیفه خود می
 شمارم. در این صورت خدمت دوستان آن ارض یعنی نفوسی
 که از کوثر اطهر آشامیده‌اند و به منظر اکبر ناظرند سلام و
 تکبیر می‌رسانم و عرض می‌نمایم انشاءالله در این ربیع روحانی
 از امطار رحمت رحمانی سرسبز و خرمّ باشید و از ازهار و
 اوراد حدیقه معانی محسوب شوید. به ایادی همت اذیال
 استقامت را اخذ نمائید که شاید از اریاح اشارات غافلین
 محفوظ مانید. یسأل الخادم ربّه بان یوفّقکم و یؤیدکم علی ما
 یحبّ و یرضی انه لبالمنظر الاعلیٰ و السّلام علی من اتّبع

الهدی. و ذکر اهل مراغه نموده بودید یعنی از جناب آقا محمد علی و جناب آقا میرزا عبدالحسین و جناب آقا عبدالصمد و ابنشان و سایر دوستان علیهم بهاءالله ان شاءالله کلّ از اشراقات انوار آفتاب معانی منور شوند و بذكر و ثنای محبوب ابدی مؤید گردند. این فقره هم در منظر اکبر تلقاء وجه مالک قدر عرض شد این جواب از ملکوت بیان رحمن نازل قوله تعالی: هوالمشرق من افقالعالم بالاسم الاعظم یا احبائی فی مراغه ان استمعوا نداء مالک الاحدیّه انه یدکرکم کما ذکرکم من قبل فضلاً من عنده و هو الفضال الکریم. انا انزلنا لکم الواحاً شتی و ارسلناها الیکم امراً من لدنا و انا الامر المقتدر القدير. ان اقبلوا بکلکم الی الله ثم اعملوا ما امرتم به من لدن حاکم خبیر. هذا یوم فیه ینطق المیزان تالله قد اتی الرحمن بامر عظیم و فیه ینادی الطور و یقول قد اتی یوم الظهور الملک لله المقتدر العزیز العظیم. ان اشکروا من ایدکم علی عرفان مطلع وحیه و مشرق عرفانه و عرفکم هذا الصراط المستقیم انه هداکم الی الافق الاعلی و اسمعکم ندائه الاحلی اذ کان مظلوماً بین ایدی الغافلین. یا اهل مراغه از قبل به احلی البیان ذکر شما از قلم اعلیٰ جاری و ساری ان شاءالله

کلّ به آن فائز شوید و جهد نمائید تا فی الحقیقه به حلاوت بیان مرزوق گردید چه اگر نفسی به آن فائز شود اشارات اهل عالم و سبحات امم و الواح معرضین و السن مغلین او را از محبوب من فی السّموات و الارضین منع ننماید. لعمرالله اگر نفسی این رحیق اطهر را که از ید قدرت مالک قدر گشوده شد بیاشامد خود را از عالم و عالمیان در سیل محبوب امکان فارغ و آزاد مشاهده نماید بشأنی که مغلین و معرضین و ملحدین و معتدین را معدوم صرف و مفقود بخت شمرد به استقامت تمام بر امر مالک انام قیام نمائید. امروز روزیست که هر نفسی آنچه اراده نماید به آن فائز می شود چه که ابواب عنایت مفتوح است و بحر کرم در امواج و آفتاب جود در ظهور و اشراق و اگر در بعض امور ظهورات عنایت تأخیر شود این نظر به حکمت بالغه الهیه بوده و خواهد بود نباید از آن محزون شد. کذلک یعلّمکم الكتاب الاعظم بما انار به العالم ان ربکم الرحمن هو العزیز الودود. انتهی اینکه درباره احبای ارض قم ذکر نموده بودید لدی العرش معروض گشت اذا نطق لسان العظمة بما انجذبت به قلوب العالم و انصعق الامم الا من شاء الله العلیّ العظیم قوله

جل کبریائے: یا ابا الحسن انا ذکرنا احبائنا فی هناک و نزلنا لمن سمی بالرّضا ما انجذب به ملاء الانشاء و انزلنا لمن سمی بالحسین ما فاح به عرف البیان فی الامکان تعالیٰ الرّحمن مُظهر هذا الامر العظیم و ارسلنا الیہما من قبل ما تعطّرت به الآفاق و لكنّ القوم فی حجاب مبین. اُنک ان رأیتہما کبّر من قبل المظلوم علیہما وبشرہما بعنایتہ اللّٰہ ربّ العالمین. قل طوی لکما بما اقبلتما الی افق اعرض عنہ کلّ جبار عنید و کلّ عالم مریب. قد شہد لکما قلمی الاعلیٰ ان افرحا بهذا الفضل الاعظم و هذه الرّحمة الّتی سبقت من فی السّموات و الارضین. ای دوستان این مظلوم در این حین کہ آفتاب در وسط الزّوال است بہ شما توجّه نموده و شما را ذکر می نماید و وصیّت می کند بہ آنچه کہ سبب استقامت بر امر اللّٰہ است چه کہ معتدین و مغلّین و شیاطین بکمال جہد در اضلال احبّای حقّ کوشیده و می کوشند برحقّ جلّ جلالہ بوده کہ اولیای خود را اخبار نماید لذا از قبل بہ ظهور ناعقین و نعیب غافلین کلّ را آگاہ نمودیم تا در این یوم بدیع باسم حقّ محفوظ مانند ان شاء اللّٰہ باید بشأنی بر امر اللّٰہ ثابت و راسخ مشاهده شوند کہ احدی قادر بر تکلم نباشد تا چه رسد بہ منع کذلک نطق

اللسان فی ملکوت البیان طوبی لكلّ سامع و ویل للغافلین. و آنچه در سبیل الهی از شما ظاهر شد لدى الحق واضح و هویدا است آنه یقرّب الی من تقرّب الیه و یجزی من عمل فی سبیله احسن الجزاء آنه هو الشّاهد البصیر العلیم. ان شاء الله از دشمنان حق و اشاراتشان محفوظ باشید یا ابا الحسن بعضی از منتسبین هم در آن ارض ساکنند از قبل الواح بدیعه منیعه مخصوص ایشان نازل و ارسال شدن شاء الله به آن فائز شده اند و اگر در این کرّه ملاقات نمودید تکبیر بلیغ از قبل حق برسان و بگو ان شاء الله به عنایت الهی فائز باشید و به امرش عامل. مخصوص دو نفس مذکور هم حسین و رضا علیهما بهاء الله دو لوح امنع نازل و با حرف سین ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند العاقبة للمتّقین والحمد لله رب العالمین. انتهى اینکه درباره ابناء جناب ملا عبدالغفور از اقربای جناب ملا رج علیه بهاء الله نوشته بودید در منظر اکبر عرض شد هذا ما انزله الوهّاب فی الجواب: یا ابا الحسن انا ذکرنا من سمی بملك حسین و نذکره فی هذا الحین الذی یمشی المظلوم فی سجنه الاعظم و یشهد بما شهد به قبل وجود الکائنات آنه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم. لعمر الله

هذا يوم تزين بذكره كتب العالمين و نطق بثنائه اهل الفردوس
الاعلى و الذين طافوا حول العرش امراً من لدى الله العليم
الخبير. هذا يوم فيه تضووع عرف البيان ولكن القوم اكثرهم
من الغافلين. قد نبذوا اليقين عن ورائهم و اتبعوا مطالع
الاهوام كذلك سوّلت لهم انفسهم الا انهم من الاخسرين في
كتاب الله رب العالمين. يا ملك قبل حسين هل تسمع
ندائي الاحلى من الافق الاعلى ام تكون من الغافلين. ان افتح
بصرك باسم ربك لترى الشمس مشرقة من هذا الافق المنير.
لاتلنفت الى الذين تريهم في مرية عن امر ربك توكل في كل
الامور على الله الناطق الخبير. ان يأتك احد بالقصص الاولى
دعه عن ورائك مقبلاً الى مقام ينطق فيه لسان العظمة انه لا
اله الا انا العزيز البديع و نذكر من سمي بمحمد قبل باقر ليقر به
نداء الرحمن الى ملكوت البيان و يؤيده على الاستقامة على
هذا الامر الذي به زلت اقدام العارفين. انك اذا سمعت النداء
من شطر البقعة النوراء قل لك الحمد يا مالک الاسماء و
فاطر السّماء بما عرفتنى مشرق امرك و مطلع وحيك و هديتى
الى صراطك المستقيم. و نذكر من سمي بعلى و نبشره بهذا
الذكر الذى لا تعادله خزائن الارض كلها و لا ما عند الملوك

و السّلاطين. يا على يذكرك المظلوم اذ احاطته الاحزان من
الَّذين جادلوا بآيات الله و برهانه و اعرضوا عمّا امروا به في
كتب الله العزيز الحميد. خذ رحيق الاستقامة باسم مالك
الاحديّه ثم اشرب منه مرّة بذكرى و اخرى باسمى العزيز
الحكيم. يا رضا ان اقبل الى الافق الاعلى تالله قد خلقت لهذا
اليوم يشهد بذلك صحف الله من قبل و من بعد و عن ورائها
هذا الذكر الامنع الاقدس العزيز العظيم. قم على خدمة امر
ربك مالك الورى بالاستقامة الكبرى و قل لك الحمد يامن
ذكرتني بفضلك و ايدتني على الاقبال الى بحر علمك و
حكمتك اسألك بان لا تخيبي عمّا قدرته لاصفيائك الذين
نبذوا العالم في حبك و سبيلك و سرعوا الى مشهد الفناء
بذكرك و اسمك. اى ربّ انت القوى و ترى الضعيف
متمسكاً بجبل عنايتك فاكتب له ماينبغى لعظمتك و اقتدارك
لا اله الا انت الغفور الرحيم. و نذكر في هذا الحين من سمي
بالحسين لتجذبه نفحات الذكر الى مقام تنطق فيه لسان الله
المهيمن القيوم. يا حسين يذكرك الحسين الذى قام على الامر
في ايام فيها ارتعدت فرائص العالم من سطوة الامراء و اعراض
العلماء كذلك نطق مالك الاسماء من الافق الاعلى و القوم

اکثرهم لایفقهون. قد انزلنا الآيات و اظهرنا البینات
واخبرنا الکُلَّ بما ظهر و يظهر فی الارض. یشهد بذلك من
شهد بما شهد به الله قبل خلق السموات والارض و قبل ذکر
الکاف و التّون. تمسک بجبل الیقین معرضاً عن الذین نراهم فی
ریب عن هذا الامر العزیز الممنوع انه غفر اباکم فضلاً من
عنده و هو العطوف الغفور. یاحسن قلم اعلیٰ به لسان پارسی
تکلم می فرماید که شاید کلّ بما اراده الله فائز شوند. بگو
شنوید ندای مظلوم را و به شبهات منکرین و معرضین از
مالک یوم الدّین محروم نمانید. امروز روز فرع اکبر است و
همچنین فرح اعظم طوبی از برای نفسی که سبحات و
حجبات و اشارات اهل ظنون او را از عرفان اسم ظاهر
مکنون منع نمود. امروز مالک اسماء به ایادی بیضا کوثر بقا
عطا می فرماید تقرّبوا بحوله و خذوا باسمه ثم اشربوا منه بذكره
الحکیم. شیاطین در کمین بوده وهستند و همچنین ماکرین و
خادعین بر مرصده منتظر که شاید نفسی را از حق منع نمایند
و از فیوضات فیاض حقیقی محروم سازند. جهد نمائید تا
کاسر اصنام اوهام شوید آنچه در ارض ظاهر شده و بشود
از قبل از قلم اعلیٰ جاری شده. بگو ای عباد در الواح

ملوک نظر کنید و در لوح رئیس تفکر نمائید که شاید به انصاف تکلم کنید و در عرصه عدل قدم گذارید. امر اعظم از آنست که به اقوال سخیفه نالایقه مستور ماند. اتقوا الله یا قوم و لا تتبعوا اهواء الذین کفروا بالرحمن اذ اتی بالبرهان. کذلک یدکرکم من عنده کتاب عظیم و نذکر فی هذا المقام امائی اللائی آمن بالله رب العالمین و نبشرفن بعنایته الله و فضله الذی احاط من فی السموات و الارضین. ای کنیزان حق انشاء الله از شبهات و اشارات خلق مقدس و منزّه مشاهده شوید و در کل احوال به غنی متعال متمسک. این ایامی است که حق جل جلاله به کل متوجه و کل را بطراز ذکر مزین فرموده. عیسی بن مریم که به یک کلمه مبارکه که از مطلع بیان الهیه اصغاء نمود به نار محبت مشتعل شد اشتعالی که میاه عالم او رامنع ننمود و محمود نساخت و آن کلمه این بود که فرمودای بنده من و فرزند کنیز من و حال فضل به مقامی رسیده که مکلم طور از مقرّ عرش ظهور ذکور و اناث و صغیر و کبیر را به بدایع اذکار خود ذکر می فرماید اگر نفسی فی الحقیقه در این کلمه مبارکه تفکر نماید تمام عمر به لک الحمد یا اله العالمین ناطق شود. از حق

بخواهید آذان را به اذکار مغلین و معتدین و خائنین نیالاید و ابصار را به اشارات منکرین از مشاهده انوار منع نفرماید تا جوهر بیان را اصغاء نمایند و جوهر نور را ادراک کنند. آیا سامع منصفی در عالم هست تا بشنود و به حق ناطق شود و آیا بصیر عادلّی یافت می‌شود تا حق را مشاهده نماید و بما شهد به الله شهادت دهد. كذلك نطق اللسان فی ببحوۃ الاحزان بما اكتسبت ایدى الذین نبذوا الیههم و اخذوا الاصنام لانفسهم اولیاء من دون الله المقتدر القدير. البهاء المشرق من افق البقاء على الذین توجهوا الى المنظر الاکبر بالبصر الاطهر و على الاماء اللائى سمعن النداء واقبلن الى الله مالک الاسماء فی هذا اليوم العزیز المنیع. انتهى الحمد لله جمیع نفوس مذکوره به آیات الهیّه فائز شدند و در باره هر یک بحر بیان موج انشاء الله به آنچه سزاوار این عنایت کبری است قیام نمایند و بما اراده الله فائز شوند. این عبد فانی در هر حین از حق سائل و آمل است که نفوس را بر عرفان این فضل اعظم که عالم را احاطه نموده مؤید فرماید. انه هو المقتدر المتعالی العلیم الحکیم. و دیگر ذکر جناب حاجی محمد رضا علیه ۹ ۲۲ را نمودید بعد از عرض در ساحت اقدس این

كلمات مشرقا از مصدر امر ظاهر و مشرق قوله جلّ
اجلاله: بسمه المقدّس عمّا كان و مايكون يا محمد قبل رضا
تالله الحق قد ظهر الوعد و اتى الموعد و ينطق في قطب العالم
آته لا اله الاّ انا المهيمن القيوم. قد خلقت الخلق لهذا اليوم و
بشّرهم بهذا الظهور الذي فيه نطقت الحصة الملك لمنزل
الآيات و هدر العندليب على الاغصان العظيمة لله ربّ ماكان
ومايكون من الناس من جادل بآيات الله وانكر برهانه و منهم
من افتري عليه من دون بيّنة و لا كتاب معلوم و منهم من
افتى عليه كذلك نطق لسان الوحي اذ كان في هذا السّجن
الممنوع. كم من عالم منع عن المعلوم بما اتّبع الظنون و كم من
امّى سرع و فاز برحيقى المختوم هذا يوم فيه ينطق لسان
الظهور و ظهر ما اخبر به الله بلسان الرسول يوم يقوم الناس
لربّ الغيب و الشّهود دع الاذكار كلّها و تمسّك بهذا الذّكر
العزير المحبوب. قل يا الهى اسألك بمسخرآياتك و ظهورات
قدرتك في ملكوت الانشاء و باسمائك الحسنى و صفاتك
العليا بان تجعلنى مستقيماً على هذا الامر الذي به انشقت
الارض و نسفت الجبال لا اله الاّ انت الغنى المتعال. اى ربّ
ترانى معرضاً عن دونك و مقبلاً الى كعبة ظهورك اسألك

بان لا تمنعنی عن بدایع جودک ثم اکتب لی من قلمک ما
 ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک اذک انت المقتدر علی ما تشاء
 و بیدک زمام الاسماء لا اله الا انت الغفور الکریم. کبر من
 قبلی علی وجوه الذین نسبهم الله الیک لتجذبهم نفحات
 التکبیر الی الله الفرد الخبیر. قل یا قوم تالله قد اتی الیوم و
 القیوم ینادی بهذا الاسم الذی به سخر الله ماکان و ما ینکون
 قل ایاکم ان تمنعکم سبحات المحتجبین عن الله رب العالمین
 دعوا ما عند الناس و خذوا ما اوتیتکم به من لدن فضل قدير.
 كذلك اشرفت شمس البیان من افق لوح ربکم الرحمن طوبی
 لمن اقبل و ویل للمعرضین. انتهى قسم به آفتاب افق تقدیس
 که عنایت به مقامی رسیده که السن عالم از ذکرش عاجز و
 قاصر است و لکن یا حبیبی ناس نسناس موهومی را که
 اطلاع از او نداشته و ندارند اخذ کرده اند و از دریاهاى
 فضل الهی خود را محروم نموده اند در لیالی و ایام از قادر علیم
 بکمال عجز و ابتهال بطلبید تا این نفوس را مجدداً بظنون و
 اوهام مبتلا ننماید. در کلّ حین رایحه دفراء در حرکت و
 مرور بشأنی که قلم رغبت بذکرش ننموده و ننماید. یسأل
 الخادم ربّه بان یحفظ عباده عن جنود النفس و الهوی و

يُرِيدُهُمْ عَلَى مَا يَحِبُّ وَ يَرْضَى هَذَا مَا يَنْفَعُهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَ
الاولى اَنَّهُ لهُ الشَّاهِدُ الْخَبِيرُ. وَ دِيكَرُ ذَكَرَ جَنَابَ مَلَّعْبَدِ الْغَنِيِّ
عَلَيْهِ بِهَاءِ اللّٰهِ رَا نَمُودَهُ بُوْدِيْدِ اَنْجَه مَرْقُومِ دَاشْتِيْدِ دَرِ سَاْحَتِ
اَقْدَسِ عَرْضِ شَدِ هَذَا مَا اشْرَقَ مِنْ اَفْقِ عِنَايَةِ رَبَّنَا الرَّحْمَنِ قَوْلِهِ
جَلَّ كَبْرِيَّاتُهُ: بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْاَسْمَاءِ يَا عَبْدَ الْغَنِيِّ اِنْ اسْتَمَعَ
نَدَائِيْ مِنْ شَطْرِ سَجْنِيْ لِعَمْرِيْ لَوْ تَسْمَعُهُ حَقَّ الْاِسْتِمَاعِ اَنَّهُ
يَجْذِبُكَ اِلَى مَقَامِ قَدْسِهِ اللّٰهُ عَنْ ذَكَرِ الْاَوَّلِيْنَ وَ نَبَاِ الْاٰخِرِيْنَ.
اِنْ اسْتَعَدَّ لِاصْغَاءِ كَلِمَاتِ رَبِّكَ اَنَّهُا نَزَلَتْ عَلَى شَأْنِ تَضْوَعِ
مِنْهَا عَرَفَ الْقَمِيصَ بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِيْنَ. طُوْبِيْ لِسَمِيْعِ
مَا مَنَعْتَهُ الْاِحْزَابِ وَ لِبَصِيْرِ مَا حَجَّبْتَهُ السَّبْحَاتِ وَ لِمَقْبَلِ مَا
خَوَّفَهُ اِعْرَاضِ الْمَعْرُضِيْنَ. اَنْكَ اِذَا فَزْتَ بِلُوحِ اللّٰهِ وَ اَثَرِهِ اِنْ
اَقْبَلَ بِقَلْبِكَ اِلَى مَطْلَعِ الْاَسْمَاءِ الْمَقَامِ الَّذِيْ اشْرَقَتْ مِنْ اَفْقِهِ
اَنْوَارِ وَجْهِ رَبِّكَ مَوْلَى الْوَرَى. قَلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَحْبُوْبِيْ وَ لَكَ
الثَّنَاءُ يَا مَقْصُوْدِيْ. بَمَا اسْمَعْتَنِيْ نَدَائِكَ اِذَا كُنْتَ غَافِلًا وَ جَعَلْتَنِيْ
مَقْبَلًا اِذَا كُنْتَ غَافِلًا وَ اَنْطَقْتَنِيْ اِذَا كُنْتَ صَامِتًا اَشْهَدُ اَنَّكَ
اَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ فِيْ قَبْضَتِكَ زَمَامُ الْاَشْيَاءِ لَا اِلَهَ اِلَّا
اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ. اِي رَبِّ لَمَّا اسْمَعْتَنِيْ نَدَائِكَ لَا تَمْنَعْنِيْ عَنْ
فِيَوْضَاتِ اَيَّامِكَ طُوْبِيْ لِهَوَاءِ فَازِ بِنَفْحَاتِكَ وَ لَارْضِ تَشَرَّفْتَ

بقدمک و لجبل مرّت علیه نسایم و حیک و لریاض تعطرّ من
اوراد حدائق عرفانک. ای ربّ انا الفقیر المسکین و انت الغنیّ
الکریم فانظرنی یا الهی بلحظات عنایتک ثمّ ارزقنی ماکتبته
لاصفیائک الذین نطقت بثنائهم کتیبک و صحفک و
الواحدک. ای ربّ تثبتنی علی امرک و ایدنی علی خدمتک و
وفّقنی علی الاستقامة علی حبّک اّک انت الذی شهدت
الکائنات بقدرتک و اقتدارک و امکانات بعظمتک و
سلطانک لا اله الا انت المتعالی الغفور الرّحیم. انتهى فضل و
عنایت و شفقت و رحمت حقّ جلّ شأنه و عظم کبریائه از
آیات منزله از سماء احدیه ظاهر و هویداست. ای دوستان
الهی قدر خود و این ایام را بدانید که شاید از سهام شیاطین
و اشارات مغلّین محفوظ مانید و آنچه آن جناب در مکتوب
خود اظهار نمودند در جمیع در ساحت امنع اقدس عرض شد و
بکمال فضل و شفقت جواب هر یک نازل و ارسال شد تا
جمیع از بحر فیض فیاض حقیقی قسمت برند. استدعا آنکه از
جانب این خادم فانی خدمت اولیای الهی عرض تکبیر و ثنا و
سلام برسانید انشاءالله کلّ بما یحبّه الله قیام نمایند و بکمال
روح و ریحان در تبلیغ امر محبوب عالمیان جهد بلیغ مبذول

دارند این است وصیّت الهی از قبل و بعد. از حق می طلبیم کلّ را به خدمت امرش موفّق فرماید بی عنایات او احدی قادر بر امری نبوده و نیست و اینکه این فانی را وکیل نمودید در زیارت حسب الخواش آن جناب در این حین بساحت اقدس توجّه نموده به نیابت آن جناب عمل نمود آنچه مقصود عالمیان است هنیئاً لک ولی و بعد از حضور و عرض و زیارت لسان عظمت به این کلمات ناطق قوله جلّ کبریائه: یا ابا الحسن الحمد لله به عنایات الهیه مرّه بعد مرّه فائز شدی و ذکر اولیای حق و دوستان او را نمودی. نشهد أنّک ذکرت اسمائهم و زرت من قبلهم و عرضت ماعملوا فی سبیل الله ربّ العالمین. در فضل الهی تفکّر نما امری را که جمیع من علی الارض بکمال شوق و اشتیاق طالب بودند فائز نشد به او مگر معدودی و تو از فضل و رحمت او به لقا فائز شدی و از کوثر وصال آشامیدی و یومش را ادراک نمودی و موفّق شدی بر ذکر احبّایش این مقامات هر یک بسیار بزرگ و بلند است. جهد نما تا به اسم حقّ و عنایت حقّ محفوظ ماند آنّه هو الحافظ العلیم الخبیر. انتهى عرض فانی آنکه چند یوم قبل کلمه از لسان مبارک اصغاء شد که

مشعر بود بر اضطراب بعض نفوس ضعیفه از شبهاتی که
معرضین و مغلین القاء نموده‌اند شاید در اقربا هم فی الجملة
اثر نموده باشد حسب الامر باید آنچه به آن جناب ارسال شد
و همچنین به جناب ورقا علیه بهاء الله الاهی و بعضی اولیاء در
ارض طا جمع شود تا دوستان الهی مشاهده نمایند آنه هو الامر
الحکیم. و اگر صورت آن به جناب ملاً رج علیه بهاء الله هم
داده شود بسیار محبوبست. البهاء علیک و علی من سمع نصح
المولی و علی الذین شربوا رحیق الاستقامة فی امر الله العزیز
البدیع. خ ا د م فی ۱۴ شعبان سنه ۹۸

(۲۴۴) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد مقدّس از عرفان اهل امکان مقصود عالمیان را لایق و سزااست که بلا را مخصوص اولیاء قرار فرمود. طوبی از برای مقرّبین یعنی نفوسی که بسلم بلا بذروه علیاء ارتقا جستند ایشانند اولیای حق جلّ جلاله. لازال بهافق اعلیٰ ناظر بوده و هستند بأساء ایشانرا از توجّه منع نمود و ضرّاً از اقبال باز نداشت بلکه حوادث عالم و مصیبات آن نار محبّت را مدد نمود و بر شعله افزود. هر نفسی فی الحقیقه بر تغییر و تبدیل و فنای عالم آگاه شود او را هیچ شیء از اشیاء پژمرده ننماید و از روح و ریحان باز ندارد. فرحش باللّه است و عیشش لله همدمش اتّالله و مصاحبش اتّالیه راجعون. بعد از آنکه قلبی بهانوار معرفت منور شد و از ذکر و ثنا و محبّت و مودّت حق جلّ جلاله پرگشت دیگر محلّ باقی نه تا احزان عالم و کدورات نازله در آن وارد شود و یا داخل گردد. سبحانک یا نور العالم و منور العالم و مسخر العالم و مذهب احزان الامم اسألك بالاسم الاعظم الذی به سرت نسّمات فجر عنایتک علی عبادک بان تؤیّد افنانک علی الحضور امام وجهک و التمسک بما قدر لهم بچودک و الطافک. ثمّ

احفظهم من شرّ اعدائک و شماتة الذین کفروا بک و آیاتک
 اسألك يا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشهود بان تفتح
 علی و جوههم ابواب عنایتک لتجذبهم نفحات بیانک الی
 مقام لاتخزنهم شئونات الدنیا و کدوراتها و لاتحمدهم اعمال
 الذین اعرضوا عن افقک الاعلیٰ. ثمّ وفقهم یا الهی علی
 ما یقرّهم الیک فی کلّ الاحوال انک انت الغنیّ المتعال. روحی
 لذکرکم الفداء و لخدمتکم الفداء دو دستخط حضرتعالی از
 قبل و بعد رسید هر یک مفتاحی بود از برای مدائن محبت و
 مودت و توجه و بعد از قرائت و اطلاع قصد مقام اعلیٰ
 نموده تلقاء وجه عرض شد قوله تبارک و تعالیٰ: یا افنانی
 علیک بهائی و عنایتی در بلائی و آورده بر نفس حق و همچنین
 آنچه بر انبیاء وارد شد تفکر نما جذب محبت الهی چنان
 اخذشان نمود که بلایا و رزایای عالم نزدشان مائده فرح و
 سرور محسوب. اعراض عالم و انکار امم ایشان را از اقبال
 منع ننمود و از فرح اکبر باز نداشت از حلاوت بیان رحمن
 و ماقدرّ لهم عالم را معدوم و مفقود مشاهده می نمودند. در هر
 حین به اجنحه ابتهاج قصد معراج که مقام قرب و لقاست
 می فرمودند و اگر عوالم و شئوناتش منحصر به این عالم بود

هرگز خود را بین ایادی اعداء تسلیم نمی نمودند. قسم به آفتاب حقیقت که از افق سماء سجن مشرق و لائح است لازال آن جواهر وجود در مقام تسلیم و رضا واقف و قائم بودند بشأنی که ظلم و تعدی اهل عالم ایشان را از استقامت برامر باز نداشت. چون قلب به بحر اعظم متصل شد عالم و ما عند الناس را بمثابه ظلّ مشاهده نماید که عنقریب فانی شود و زوال پذیرد. شاید آنچه وارد شده بر شما سبب و علت ظهورات عنایات غیبیه الهیه شود. شما به او منسویید آنچه بر شما وارد شده بعد از ایقان و اقبال بوده لعلّ یحدث بذلک ماتقرّب به العیون و تفرح به القلوب. بر اسرار حکمت بالغه احدی مطلع نه یشهد بذلک هذا المظلوم فی هذا السّجن البعید. قل الهی الهی ترانی مقبلاً الیک و متمسکاً بک و تری ضعف اولیائک وقوّة اعدائک وظلمهم فی بلادک اسألک بحرکة قلمک الاعلیٰ الذی به سخرت الاشیاء و بنفوذ آیاتک الکبریٰ بان تویدنی علی ما یقرّبنی الیک. ای ربّ ترانی فی مجبوحه الاحزان اسألک بان تنزل لی من سماء عطائک مایجعلنی طائراً فی هوائک و منجذباً بآیاتک و لائذاً بحضرتک. ای ربّ قدرلی من قلمک الاعلیٰ ما ینفعنی فی کلّ

عالم من عوالمک. انا الّذی یا الهی اعترفت بوحدانیّتک و
فردانیّتک سبقنی علمک المحیط و تعلم ما یرفعنی و یوفّقنی علی
ما تحبّ و ترضی. أنّک انت مالک العرش والثّری. لا اله
الّا انت المقتدر العلیم الحکیم انتهى.

(۲۴۵) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد مقصودی را لایق و سزااست که لم یزل ولا یزال مقدّس
از حمد بوده و ساذج ثنا مالک اسماء راست که مخلصین و
مقربین و موحدین کلّ شهادت داده که او مقدّس از ثنای
دویش بوده و هست و چون بحر عنایت به موج آمد و عرف
فضل متضوّع گشت محض جود و کرم به حمد ذات مقدّس
اذن فرمود و به ثنای کینونت اقدسش اجازت داد. لذا السن
از اشراقات انوار شمس اذن قوّت یافت و جسارت بر ذکر
نمود. و الاّ محومطلق کجا قادر که در میدان اثبات جلوه
نماید و فنای صرف کجا تواند در عرصه بقا قدم گذارد.
عنایتش دست گرفت و کرمش اجازت بخشید له الحمد
وله الشکر وله الذکر وله الثناء انه لمولی الاسماء و فاطر السمّاء.
سبحانک یا الهی قد طالت ایام عصیانی و کبرت جریراتی و
کثرت زلّاتی. لم ادر یا الهی هل ینبغی لذکری و ندائی و
حمدی و ثنائی ان یتشرّف باصغائک او یرجع الی حدی و
مسکنتی. ائی مع فقری و ذلیّی لما التفت الی افق الفضل
تشجّعنی بدائع جودک و کلمّا انظر الی شأنی و مقداری
یاخذنی الیأس من کلّ الجهات. اسألک یا مولی العالم و

موجد الامم بالحرف الّتی عند ظهورها سجدت عوالم
الحروف کلّها و بکلمة اذا ظهرت خضعت له عوالم البیان
باسرها بان تؤیّد اولیائک و اصفیائک و احبّائک علی
الاستقامة علی امرک و ذکرک بین خلقک. ثمّ انصر یا الهی فی
کلّ الاحوال من جعلته قائماً علی خدمتک و سائراً فی البلاد
باسمک و ذکرک و سمّيته فی هذا المقام الامین بالامین. ای
ربّ ایدہ ثمّ وفقه ثمّ اظهر منه فی مُدُنک و دیارک ما یرتفع به
امرک. اُنک انت المقتدر علی ماتشاء. قد شهدت بقدرتک
الاشیاء لا اله الاّ انت الغفور الکریم. و بعد دستخطها ی متعدّده
آن حیب روحانی قلب و جانرا روح و ریحان رایگان بخشید
و بعد از قرائت و اطلاع بملکوت اعلیٰ توجّه نموده بعد از
حضور و اذن در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا مانطق
به لسان العظمة قوله تبارک و تعالیٰ بسمی المشرق من افق
سماء البیان یا امین یذکرک المظلوم من شطر السّجن و
یشرک بعناية الله ربّ العالمین ایاک ان یجزنک ما اکتسبت
ایدی الظالمین الذین انکروا برهان الله و حجّته و اعرضوا عن
الذی تزین بذكره کلّ کتاب مبین قد حضر العبد الحاضر
بکتابک و عرضه لدى المظلوم فی السّجن وجدنا منه عرف

حَبِّک و انزلنا لک هذا اللّوح البدیع لتجد منه عرف حَبِّی و
 تشکر ربّک المشفق الکریم. یا ابا الحسن آیات الهی آفاق را
 احاطه نمود و بیناتش اظهر از شمس در وسط زوال ولكن
 عباد بی انصاف به سیف اعتساف بر سفک دمش قیام نمودند.
 معذک جمال قدم از شطر سجن اعظم کلّ را بصبر و اصطبار
 امر فرموده چه که حق جلّ جلاله در کتب و صحف و زبر
 والواح در این ظهور کلّ را از نزاع و جدال و قتال فهی
 فرموده آنه یری و یامر و هو الامر الخبیر. آنچه در ارض طا
 وارد سبب کلیه دولت نبوده العلم عند الله ربّک و ربّ من
 فی السموات والارضین. از بعضی امور گمان نموده اند نعوذ
 بالله حزب الهی به احداث فتنه مشغولند. سبحان الله آیا کتب
 منزله را ندیده اند و از صحف مسطوره خبر ندارند. هر کلمه
 از کلمات مالک اسما که از قلم اعلیٰ جاری شده باعلیٰ التّداء
 اهل انشاء را به محبت و شفقت و صبر و اصطبار وصیّت فرموده.
 هر صاحب صدقی شهادت می دهد بر آنچه ذکر شد
 و هر صاحب بصری گواهی می دهد بر فضل و عدل حق
 جلّ جلاله از حق بطلبید اهل ارض را بر اراده
 سلطان حقیقی آگاه فرماید در این صورت کلّ را طائف حول

مشاهده نمایند الامر بیده یفعل بسلطانه کیف یشاء و هو الامر المختار. دوستان هر ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بگو محزون باشید از آنچه بر اولیاء وارد شده. لعمر الله اعمال ظالمین سبب ارتفاع امر و علو آنست. عن قریب کلّ مشاهده می نمایند آنچه را که قلم اعلیٰ ذکر نموده. ینبغی لاهل البهء ان یتوکلّوا فی کلّ الامور علی الله انه لهو العادل الحکیم انه یأخذ الظالمین کما اخذهم من قبل انه لهو القوی الغالب القدیر. یا اصفیائی علیکم بهائی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت من فی السموات والارضین. باید بکمال شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب بذکر حق جلّ جلاله مشغول باشید و بنار حبش مشتعل بشأنی که ظلم ظالمین و عناد معتدین و غلّ مغلّین شما را از مالک یوم الدین منع ننماید. سیفنی الملک و الملک و المملوک و ماترونه الیوم و ینقی لکم ما نزل من لدی الله المهیمن القیوم. انتهى لله الحمد آفتاب عنایت حق مشرق وافق فضل منیر و روشن اگرچه آن جناب به ظاهر حاضر نیستند و لکن در باطن لدی الباب قائم و تلقاء وجه محبوب عالمیان موجود و مذکور. یک دستخط آن جناب از تفلیس رسید بهجت کامل حاصل شد. ان شاء الله در جمیع

احوال بذکر حق و خدمتش مشغول باشند و از آن جناب می‌طلبم که درباره این خادم فانی هم استدعا نمایند که شاید موفق شود بر ادای خدمتی که به آن مأمور است. اینکه ذکر دوستان آن ارض را مرقوم داشتید کلّ در ساحت امنع اقدس عرض شد و هر یک بذکر بدیع منیع فائز گشتند. امروز فضل بمثابه غیث هاطل از سماء عنایت جاری و ساری و نازل. در جمیع احیان اولیای خود را به ابدع بیان ذکر می‌فرماید و فی الحقیقه اگر نفسی عرف ذکر را بیابد تغییرات عالم و ظلم امم او را محزون نسازد و از اشتعال باز ندارد. و اینکه درباره محبوب روحانی حضرت ورقا علیه بهاء الله مالک الاسماء مرقوم داشتید خبر خروج ایشان از سجن و قبل آن و بعد آن و ورودشان در ارض تا به این خادم فانی رسید. فرمودند خبرش را شنیدیم و اشتعالش را دیدیم و نزلنا له حین سجنه و حین خروجه ماقرت به العیون. انتهی چندی قبل این خادم خدمت ایشان مکتوبی ارسال داشت و آن مکتوب حامل لوح امنع اقدس بوده انشاء الله به لقاء لوح الهی فائز شوند و از عرفش مسرور. و اینکه مرقوم داشتید اراده هست به دیار اخری توجّه نمائید از حق جلّ جلاله می‌طلبم از ورود

و حضور آن محبوب جمیع آن بلدان را بطراز ربیع مزین فرماید و اراضی یابسه را به کلاء معانی مطرز دارد و نفس آن جناب در انفس اثر کلی نماید بشأنی که نائمین بیدار شوند و قاعدین برخیزند و غافلین به بجر دانائی توجّه نمایند. انّ ربّنا الرحمن لهوالمقتدر الغفور الکریم. اینکه مرقوم داشتند اگر وجهی لازم باشد گرفته و به آن جناب حواله شود این فقره عرض شد هذا مانطق به لسان العظمة: شدّت و رخا و فقر و غنا کلّ در قبضه قدرت حق جلّ جلاله بوده و هست. در جمیع احوال آن جناب مطمئن باشند. بیده مفاتیح الغناء و فی قبضته زمام الاشیاء لاله الاّ هو الفرد الواحد العلیم الکریم. انتهی آنچه آن محبوب حواله نمودند از وجوه درب خانه رسید و اخذ شد و اگر از بعد چیزی لازم شود از نفوس معروفه این بلد بدین اخذ می شود و ادای آنهم با حق جلّ جلاله است خدمت و زحمت و توجّه و استقامت آن محبوب در سبیل الهی معلوم و واضحست و لدی المقصود مذکور. وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مالک وری شنیده شد فرمودند: یا عبد حاضر جناب امین در جمیع احوال به خدمت امر مشغولند و فی الحقیقه خیرخواه حزب حق

بوده وهستند. در ایام حضور از دوستان آن ارض و ارض تا و خا و با و ک و اراضی اخری ذکرخیر می نمودند و از برای هر یک عنایت بدیعه حق را سائل و آمل و از حق جلّ جلاله از برای کلّ نعمت و برکت می خواستند طوبی له و نعیماً له. انتهی مقصود این فانی آنکه جمیع امور و اعمال و اقوال لدی الله واضح و مشهود لله الحمد آن حبیب روحانی فائز شدند به مقامی که لسان الله بر آن شهادت داده و از قلم اعلیٰ ذکرش نموده یک بحر هنیئاً باید و یک شهر مریناً چه که این مقامی است که مقربین او را سائل و آمل بودند. حضرت اعلیٰ روح ما سواه فداه می فرماید جهد نمائید تا بکلمه رضا از نزد او فائز شوید ثمرات اعمال و اقوال در ارض بمتابه آفتاب ظاهر وهویدا گردد. اگر احوال ارض مقصود را بخواهید جمعی از افنان و غیرهم وارد و مدتی در ظلّ بکمال روح وریحان ساکن صد هزار طوبی از برای نفوسی که سدره مبارکه الهیه ایشان را به خود نسبت داده له الحمد فی کلّ الاحوال نسأله بان یکتب لهم من قلمه الاعلیٰ خیر الآخرة و الاولیٰ و یرزقهم ما کتبه لاصفیائه و اولیائه فی الصّحیفه الحمراء الّتی نزلت من سماء مشیّته. و حال در بیروت

تشریف دارند احتمال می‌رود یکبار دیگر هم بعضی فائز شوند. اینکه درباره جناب حاجی احمد و منتسبین ایشان علیهم بهاءالله و عنایاته مرقوم داشتید در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا مانزل لهم من سماء عطاء ربنا الغفور الکریم قوله تبارک وتعالی: هو السامع المجیب یا امین قد ذکر ذکرک لدى المظلوم و عرض العبد الحاضر ما ارسلته الیه انا سمعنا و اجبناک بهذه الآیات لتشکر ربک المنزل القديم جناب الف و حا که ذکرش را نموده بودی لله الحمد در اول امر از فرات عرفان نوشیدند و از کأس ایقان قسمت بردند و نازل شد از سماء فضل مخصوص او آنچه که باقی و دائم است. و همچنین ابناء هریک مذکورند و به عنایت حق فائز لعمرالله خیرکثیر از برای ایشان در کتاب الهی مذکور و مسطور. انتهى و اینکه مجدد از محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهاءالله الاهی ذکر نمودید عرض شد هذا مانزل من ملکوت بیان ربنا الرحمن قوله جلّ و عزّ: طوبی لمن اقبل الی افقی و طار فی هوائی و نطق بشنائی و تمسک بجبلی انه من اهل خباء مجدی و اصحاب ملکوتی و من الذین حملوا عرشی و شربوا رحيق عنایتی من ایادی الطافی. یا ایها الناظر الی الوجه جناب

ورقا علیه بهائی و عنایتی فی الحقیقه امر الهی را نصرت نمود و قلوب مستعدّه را بشطر احدیّه کشید. جمیع دوستان الهی را در هر ارض که ساکنند از قبل مظلوم تکبیر برسان و بگو شما سراجهای عرفانید و از ید عطا روشن شده‌اید از بلور محبت الهی، فانوس لازم تا از اریاح محفوظ مانند. کاذبین در پی و خائنین بر مرصّد مترصّد. خود را باسم حق حفظ نمائید امروز جنود الهی ذکر و بیان و اعمال طیّبه و اخلاق روحانیه بوده و هست. به این جنود باید مداین قلوب را تصرف نمود سفک دماء ممنوع. از انسان آنچه لایق شأن اوست محبوب بوده و هست نه جدال و نزاع. قولوا ربّ افرغ علینا صبراً و ثبت اقدامنا و انصرنا و انک خیر الناصرین. آنچه در ارض طا وارد شد باسی نبوده و نیست این امور سبب اعلاء کلمه بوده و هست از اریاح عاصفه قاصفه، سلطنت بحر ظاهر و باهر و امواجش معروف و مشهود. جمیع را بصبر و اصطبار و صیّت می‌نمائیم و به معروف دلالت می‌کنیم حق جلّ جلاله حاضر و ناظر است و آنچه اراده فرماید ظاهر و جاری می‌نماید. قل تفکروا فی الرّئیس و من حوله الذی ارسلنی الی السّجن الاعظم ثمّ انظروا فیماورد علی

الذَّئِبِ وَ الرَّقِشَاءِ قُلْ اِنَّ الصَّادِقَ لَيْسَ عَنْكُمْ بِبَعِيدٍ. حق جميع را در مدّت قليله به مقررشان راجع فرمود هو المقتدر على ما يشاء. عن قريب ارياح منتنه فاني و معدوم شود آنچه از قلم اعلیٰ جاری باقی و دائم بوده و هست ان افرحوا بما قدر لكم من لدى الله العادل الكريم. ایامی که بنیان وجود مضطرب و اساس عالم از سطوت ظالمین متزعزع این مظلوم و حده بر امر قیام نمود قیامی که قعود او را اخذ نمود و از ضوضاء مشرکین و منافقین ممنوع نگشت. به اعلیٰ النداء اهل انشاء را به افق اعلیٰ هدایت فرمود حال که فی الجملة اشراقات انوار آفتاب ظهور طالع شده از هر گوشه نعاقی ظاهر و قباعی باهر و نباحی مرتفع و بکمال حيله و خدعه در اضلال نفوس مقبله مقدّسه کوشش می نمایند و به لباس دوستی و یگانگی عباد بیچاره را از صراط مستقیم الهی منحرف می سازند در کلمات شکرّی سمّ مهلک مستور و در مدحشان قدح اکبر مکنون. بگو ای دوستان با اهل نفاق جمع نشوید و به مکر و حيله مشرکین قناعت ننمائید. امروز یوم الله است ذکر دوش جایز نه. بعضی اراده نموده اند که موهومات قبل را مجدّد نمایند و حال در تهیّه اساس آنند از

حق بطلبید کلّ را مستقیم دارد و از بحر عرفانش محروم
 نفرماید. در این ایام نامه های متعدّد از اطراف رسیده از
 ارض کاف و را و یا و همچنین از محبوبی جناب اس
 و حضرت ح ی علیهما بھاء اللہ الاهی خبر تازه نه جز آنکه
 نعیمی در ارض ک ر مرتفع صدق اللہ العلیّ العظیم. چه که
 بعد از نزول کتاب اقدس از سماء فضل چند آیه مشاهده شد
 که مخاطبا لارض الکاف و الراء می فرماید قوله جلّ بیانه و
 عظم برهانه ان یا ارض الکاف و الراء انا نراک علی ما لا
 یحبّه اللہ و نری منک ما لا اطلع به الا اللہ العلیم الخبیر و نجد
 ما یمر منک فی سرّ السرّ عندنا علم کلّ شیء فی لوح مبین. لا
 تحزنی بذلک سوف یظہر اللہ فیک اولی بأس شدید.
 یدکرونی باستقامة لاتمنعہم اشارات العلماء و لاتحجبہم
 شبہات المریبین اولئک ینظرن اللہ باعینہم و ینصرنہ بانفسہم
 ألا انہم من الراسخین. انتهى این خادم بعد از ملاحظہ این
 آیات باہرات مدّتی منتظر کہ چه ظاهر شود و یومی از ایام
 جناب امین الذی صعد الی الرفیق الاعلیٰ و علیہ بھاء اللہ و
 بھاء من فی السّموات و الارض تلقاء وجہ قائم این کلمہ علیا
 از فم ارادہ مالک اسماء ظاهر قوله تعالیٰ: یا امین رایجہ منتنہ

از ارض کاف و را در مرور. بعد از این کلمه مبارکه این خادم فانی مترصد و منتظر که چه ظاهر شود تا آنکه خبر میرزا احمد کرمانی رسید این فقره که لدی العرش عرض شد متبسماً فرمودند سوف تری و تسمع. بعد از استماع کلمه مبارکه این عبد ساکن زیاده از این ذکر جایز نه. ولکن اعاذنا الله و ایاکم من شرّ هؤلاء. نفسی مکتوبی بصد هزار حيله و مکر نوشته بعضی را مدح نموده و مقصودش اعلای باطل و بعضی را ذمّ نموده و همّش منع مقبل سبحان الله این نفوس در چه دبستان تربیت شده‌اند ولکن الحمد لله از فضل الهی آنچه در دل دارد از رموز و مکر و حيله از کلماتش ظاهر و هویدا است. گمراهی صرف را لباس حقیقت پوشانده باطل محض را اکیلی عرفان بر سر گذاشته. بکمال عجز و ابتهاج از حقّ جلّ جلاله می‌طلبم او را هدایت فرماید و به راستی بدارد. اعتساف تاکی ظلم تا چند آخرای بیچاره تو کجا بودی قدمی در کوی منصفین گذار و بحق نطق نما امروز لایذکر فیه البیان ولا فوقه ولا دونه الاّ بقبول من استوی علی العرش الامر. یک لؤلؤ از بحر بیان رحمن ذکر می‌نمایم که شاید به آن اکتفا کنند و بیش از این در هتک امر الهی کوشش

نمایند. نقطه بیان روح ماسواه فداه می‌فرماید قوله جلّ و عزّ و قد کتبت جوهره فی ذکره و هوآته لایستشار باشارتی و لا بما ذکر فی البیان. انتهى ای بیچاره آنچه از بیان ذکر کنی دلیل بر غفلت و تجاوز است از حدّ اگر بگوئی از کجا که این او باشد اعراض نفسانیّه را بگذار و در آنچه از آیات و اشارات و دلائل و براهین که ظاهر شده و لائح گشته تفکر نما. آنچه از بعد ظاهر شده از قبل از قلم اعلیٰ جاری و کلّ بر آن شاهد. از این گذشته ان اقرء ما عندک و نقرء ما عندنا و نتکلم بالصّدق الخالص و بالانصاف. کجابدی آن ایامی که اکثری در زوایای عزلت از سطوت ایام مستور بودند. انّ الخادم یسأل الله ربّه بان یرزقهم قطرة من بحر العدل و الانصاف. باری فی الحقیقه جمیع بیان ذکر است از این نباء اعظم چنانچه خود نقطه بیان روح ماسواه فداه می‌فرماید جمیع بیان ورقه ایست از اوراق حدائق عرفان او اگر به قبول فائز شود. معذک نفوسی که لعمرالله از مبدء امر به هیچ وجه اطلاع نداشته‌اند حال بر اعراض و اعتراض قیام نموده‌اند و در میدان جهل و عناد مرکب می‌رانند قل ویلّ لکم سوف ترون انفسکم فی خسران مبین. در ایام خروج

از عراق کلّ را اخبار فرمودند به نعیق ناعقین و طیور لیل البته آنچه از قلم جاری شد ظاهر خواهد گشت. این خادم فانی از حق جلّ جلاله می طلبد مبعوث فرماید عبادی را که بکمال استقامت بر امر قیام نمایند و به کوثر بیان ناس را به افق عرفان کشانند بشأنی که ماسوی الله را معدوم صرف دانند و مفقود بخت شمرند. سبحان الله غفلت و نادانی عباد به مقامی رسیده که انسان از ذکرش خجل و منفعل است. سبحانک یا اله الوجود و مالک الغیب و الشهود اسألك باسمک الذی به نفخ فی الصّور و قام اهل القبور بان تؤیّد عبادک و خلقتک علی العدل و الانصاف ثمّ ارزقهم یا الهی من کوثر البیان ما یقرّبهم الیک یا من فی قبضتک زمام الادیان. یا الهی و اله الارض و السماء تری اکباد المقرّین ذابت بما ورد علیک من طغاة خلقتک الذین نقضوا عهدک و میثاقک و ظهر منهم من الحیل و الخداع ماتحیّر به الشیطان. قد اشتغلوا یا الهی بما منعتهم عنه فی زبرک و صحفک و کتبک و الواحک یسرقون آیاتک و ینسبونها الی دونک اسألك یا فالق الاصباح و مسخرّ الاریاح بان تنزل من سماء جودک علی خلقتک ما یقرّبهم الیک و یعرفهم ما اردته فی ایامک انک انت المقتدر

علی ما تشاء لا الا اله انت القوی الغالب القدير. اگر چه
 اعمالی از مشرکین و منکرین ظاهر شده که سبب و علت
 یأس و محرومی است بسیار مشکل است موفق شوند بر
 رجوع و یا بر انصاف و عدل مگر ید فضل اخذ فرماید و
 نجات بخشد اوست قادر و توانا در جمادی الاول حضرات ا
 ف علیهم من کلّ بهاء ابھاء از زیارت بیت مراجعت نموده
 به حضور فائز و ازید از یک شهر در ظلّ ساکن و به نعمت
 لقاء و کوثر وصال مرزوق هنیئاً لهم و مریناً لهم. نامه ای که
 آن محبوب به حبیب روحانی جناب حسین آقا علیه بهاء الله
 مرقوم داشتند نزد این عبد فرستادند در ساحت امنع اقدس
 معروض گشت و در فقره امة الله و توجه او به حج لدی
 العرش مقبول افتاد و شمس اذن مشرق از حق می طلبیم این
 فضل را در باره مقربین و مریدین و آملین مجری فرماید تا از
 فیوضات ایام الهی محروم نگردند. از حضرت اف جناب الف
 و حا علیه من کلّ بهاء ابھاء چند دستخطّ به این فانی رسید
 جواب بعضی عرض و ارسال شد و بعض دیگر این ایام
 ارسال می شود و از هر محلّ عرایض در مرور حق توفیق
 عنایت فرماید که این خادم به جواب مؤید شود انه علی کلّ

شیء قدیر. دیگر امر تازه رو نداده تا عرض شود. ایام ایام
 ظلم، انوار آفتاب عدل را سحاب تیره منع نموده. ولكن
 ارادة الله غلبه داشته و دارد اراده‌های جمیع عالم اراده‌اش را
 منع ننماید. مشیتش نافذ و اراده‌اش مهیمن و علمش محیط و
 قدرتش غالب. آین التمرود و ما اراد و آین الفرعون و ماعمل
 آین الشداد و سلطانه و آین العزیز و ظلمه و آین الذئب و
 حکمه و آین الرقشاء و طغیانه و آین الصادق و الحسام و آین
 الذین ارتکبوا ماناح به سگان الفردوس الاعلیٰ. کلّ بکمال
 تعجیل به مقرّهای خود رجوع نمودند صدق الله ربّنا و ربّ
 من السموات و الارض. عن قریب بقیه نفوس ظالمه هم
 به منزلهای خود توجه نمایند. حسب الامر جمیع دوستان باید
 به صبر و اصطبار تمسک جویند و به آفاق اوامر الهی ناظر
 باشند حقّ جلّ جلاله خود وحده نصرت نماید و شرّ ظالمین
 را کفایت فرماید. نصرت دوستان اخلاق روحانیّه و اعمال
 طیّبه طاهره بوده و هست مکرّر از لسان عظمت این کلمه
 استماع شد قوله جلّ و عزّ یا عبد حاضر از برای حقّ جلّ
 جلاله جنودهای قویّه بوده و هست از جمله جنود بیان و
 جنود اعمال طیّبه و جنود اخلاق مرضیه و همچنین امانت و

صدق و دیانت کلّ از جنود حقّند و هیچ جندی با این جنود مقابله ننماید از حق میطلبم اولیای خود را مؤید فرماید بر آنچه که سبب ارتفاع کلمه و مقام انسان است. انتهی اگر دوستان مؤید شوند بر عمل به آنچه از قلم اعلیٰ جاری و نازل گشته هرآینه آثارش در عالم ظاهر و هویدا گردد امروز اعمال طیبه باید. در اکثری از الواح بیاناتی نازل شده که اگر بر حجر القاء شود جاری گردد سبحان الله قلوب عباد بمتابه صخره صماء مشاهده می شود کلمه حق تأثیر نمی نماید. یسأل الخادم ربّه بان یحفظ اصفیائه من شرّ هؤلاء و من حیلهم و خدعهم انه علی کلّ شیء قدیر و بالاجابة جدیر. دو نفر از اهل میم و یا به زیارت فائز و همچنین شخصی از اهل س ی حق کلّ را تأیید فرماید بر استقامت. آن محبوب فی الحقیقه سبب ظهور عنایت حق جلّ جلاله از برای هر یک از دوستان بوده اند چنانچه در زمان حضور ذکر هر یک از اولیای مدن و دیار را نموده اند و مخصوص هر یک آفتاب عنایت از افق فضل مشرق. آن جناب باید اهالی آن جهات را متذکر دارند تا به اذن توجه نمایند و عمل به این بزرگی را بی اثر و ثمر ننمایند. خدمت اولیای

الهی که در دیارند عرض می‌نمایم که یوم بسیار عظیم است و امر بسیار عظیم و خائنین و سارقین در کمین نعیق مرتفع شد و این از وعده های الهی است که در حین خروج از زوراء و دیار اخری نازل و ثبت گشته صدق الله ربنا و رب العالمین. به جمیع حیل مشغول و متمسکند از جمله آیات الهی را سرقت نموده‌اند بعضی را باسم حضرت اعلیٰ روح ما سواه فداه نوشته و به اطراف فرستاده‌اند و برخی را به خود نسبت داده‌اند. کتب بدیعه و آیات منیعه را جمع نموده‌اند. نفسی به تلبیسی ظاهر شده که ابلیس از آن متحیر قل مُت بغیظک هذا یوم الله لوانت من العارفين لا یذکر فیہ الا هو رغماً لانفکم یا ملاء المشرکین. اِنَّ ظَهْرَ بِالْحَقِّ و شَهِدَتْ لَهُ کتب الله المهیمن القیوم. سبحان الله اگر این ظهورانکار شود به که می‌توان تمسک نمود و تشبث جست. ان انصفوا یا ملاء الارض ولا تکونوا من الخاسرین. اگر آن محبوب به آن ارض توجه نمایند ملتفت باشند چه که منافق به لباس موافق درآمده و باسم محبت بغضا القاء می‌نماید باری مطالع ظنون و مظاهر او هام بوده و هستند. از حق می‌طلبم اولیای خود را از شرّ آن نفوس مجعوله غافله محیله طاغیه حفظ فرماید. در

این حین که این خادم فانی به تحریر این ورقه مشغول احضار شد و بعد از حضور در ساحت امنع اقدس قال جلّت عظمته: یا عبد حاضر انا نرید ان نذکر الرّاء و الجیم الذی اقبل الی الافق الاعلیٰ و تشبّث بذیل عنایة ربّ مالک الاسماء و فاطر السّماء لیفرح بذکری و عنایتی و یكون من الشّاكرین و نأمره بالاستقامة الکبریٰ لیظهرمنه ما ترتعد به فرائص الذین کفروا باللّٰه ربّ العرش العظیم. البهاء المشرق من افق البقاء علیه و علی من معه من الذین تمسّکوا بحبل اللّٰه المتین. انتھی این عبد خدمت ایشان تکبیر می‌رساند و عرض می‌نماید ناس ضعیف و غافلند و اصحاب حیل و مکر بسیار اختیار را از شرّ اشرار با اسم حقّ جلّ جلاله حفظ نمایند. نفوسی که از اوّل امر به هیچ وجه اطلاع نداشته و ندارند خود را از اهل دانش و بینش دانسته‌اند. مختصر عرض می‌شود که اراده نموده‌اند بمثابه موهومات قبل موهوماتی ترتیب دهند و عباد بیچاره را از صراط مستقیم محروم نمایند. اگر نفسی فی الحقیقه خالصاً لوجه اللّٰه تفکّر نماید شهادت می‌دهد که سبب و علّت شهادت نقطه اولی روح ما سوا فداه و همچنین اولیاء و اصفیاء جمیع از حیل‌های نفوس معدوده سابقه بوده.

لو فزت بالاذن لعرضت ما تنتبه به الرّاقدون و تقوم به القاعدون و لكن ليس الامر بيدى بل بيد ربّى المقتدر الغالب القویّ العليم الحكيم. اين خادم فانی از حق می طلبد آن محبوب را مؤید فرماید بر آنچه بدوام ملک و ملکوت نزدش مذکور گردد آنه علی کلّ شیء قدیر. آن محبوب این ورقه را به ایشان برسانند تا مشاهده فرمایند. این ایام دستخطی از محبوب مکرم جناب نبیل قبل با علیه بهاءالله الابهی از ارض تا رسید و همچنین از حبیب روحانی جناب آقا میرزامهدی علیه بهاءالله. الحمد لله مشعر بر فرح و سرور و انجذاب و ابتهاج دوستان بود و در ساحت امنع اقدس عرض شد. نسبت به هریک انوار آفتاب عنایت ظاهر و مشرق. عرض فانی آنکه خدمت جمیع دوستان و آقایان و محبوبان تکبیر و سلام از جانب خادم منوط و معلق به عنایت آن مخدوم مکرم است البهاء الظاهر اللائح من افق عنایة ربنا علی جنابکم و علی اولیاءالله فی بلاده و اصفیائه فی دیاره و علی کلّ ثابت مستقیم الحمد لله العليم الحكيم. خ ا د م فی ۱۵ ج ۲ سنه ۱۳۰۱

(٢٤٦) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

سبحانك يا مالک الاسماء و مالک ملکوت السماء. اسألک
بنورک المشرق من الافق الاعلى و بالذى به نادت الاشياء بان
تؤيدامائک على ذکرک و ثنائک و الاستقامة على امرک. ثم
اكتب لهن من قلمک الاعلى خير الآخرة و الاولى. اى رب
ترى اكثر عبادک اعرضوا عن وجهک و نقضوا ميثاقک و
كفروا باياتک و امائک اقبلن اليک و نطقن بثنائک و ايدهن
على الاعتراف بوحدانيتک و الاقرار بفردانيتک و انزلت لهن
من قلمک الاعلى مايقى بدوام ملکوتک و جبروتک. اى
رب فارسل عليهن نفحات و حیک ثم انزل لهن مائدة سمائک.
انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم و
الحمد لک يا اله العالمين.

(۲۴۷) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد مقدّس از ذکر اهل انشاء و ملکوت اسماء ساحت امنع
 اقدس حضرت مقصودی را لایق و سزااست که در مجبوحه
 بأسا و ضراً قلم اعلیٰ متحرّک و ندا مرتفع و اراده متوجّه و
 لسان عظمت در ملکوت بیان ناطق. جلّت عظمته و علت
 سلطنته و اشرف آياته و ظهرت بیّناته احاطت آثاره و
 لاح انواره. طوبی لمن انقطع عن العالم متمسّکاً بالاسم
 الاعظم الذی به ناح الامم الا من شاء الله مالک القدم وویل
 للذین غفلوا واعرضوا واعترضوا الی ان قاموا علی تضييع الامر و
 قالوا مثل ما قاله الفرعون انا ربکم الاعلیٰ. سبحانک یا من فی
 قبضتک زمام الامور اسألک بظهورک و بروزک و قدرتک و
 اقتدارک بان تعرّف الذین ضلّوا و اضلّوا عبادک و قدر لهم
 ما یقودهم الی شاطئ بحر بیانک لئلاّ يتجاوزوا عن حدودهم
 و مقاماتهم و شئوهم. ای ربّ انت تعلم ما فی انفسهم لو
 تشاء طهرهم عن رجس اقوالهم و ما نطقت به السنتهم. یا
 الهی و سیّدی تری غفلتهم و اعراضهم و اعتراضهم و تسمع
 ما یتکلمون باهوائهم. قد منعتهم اقوالهم عن الاقبال الیک و
 اعمالهم عن التّوجّه الی انوار وجهک. ای ربّ ایدهم علی

الرجوع الیک. اِنَّک انت التَّوَّابُ الغَفَّارُ العزیز الکریم. ای ربّ هذه اَیام فیها ما ج بحر عنایتک وهاج عرف فضلک اسألك بان تکتب لافنانک من قلمک الاعلی ما ینبغی لحدودک والطفاک. اِنَّک انت المقتدر علی ماتشاء لا اله الا انت القویّ الغالب المقتدر القدیر. روحی لخدمتکم الفداء و لقیامکم الفداء دو دستخط آن حضرت که اوّل بتاریخ ۲۹ ربیع الثانی مزین و ثانی ۱۹ جمادی الاولی عالم بُعد و فراق را بنور وصال منور نمود چه که نامه بمثابه مرآتست حاکی از مرسل. مخصوص اگر مزین باشد بذکر محبوب عالم، او مطلع حیات است از برای بنی آدم. این خادم فانی از حق جلّ اجلاله می طلبد که نعمت وصال و لقا را مبذول فرماید و عنایت نماید چه که این نعمتی است اسبغ و اسبق از نعمتهای عالم و مائدهای منزله. جمیع کتب الهی مبشّر این مقام طوبی للفائزین. این مقام در حضور و غیاب هر دو حاصل می شود چه که فضل محیط است و رحمت مسبوق. چه بسیار از عباد که تلقاء وجه فائز شدند و قلم اعلی تصدیق نفرمود و امضاء ننمود و چه مقدار که بر حسب ظاهر فائز نشدند و قلم اعلی گواهی داد بر توجّه و اقبال و حضور و اصغاء و لقاء و وصال جلّت

عنايته و عظمت الطافه. و بعضی بھر دو فائز ہدامن فضل
لايعادله شئ في العالم قد شهد بذلك مالک القدم و
مولی الامم. بعد از قرائت دستخط آن حضرت و اطلاع، قصد
ذروه عليا نموده بعد از درک حضور و اذن تمام آن تلقاء عرش
عرض شد. هذا ما نطق به لسان العظمة قوله تبارک و تعالی
هو السّامع الجيب يا ايها المقبل الي افقى و المذكور في ساحتي
والمسطور في كتابي من قلم ارادتي و الطائر في هواء حبي ان
استمع ندائي و شهادتي انه لا اله الا هو لم يزل كان مقدساً
عمّا نطقت به السن الكائنات و منزهاً عن كل ما تفوهت به
الممكنات انه هو الذي مامنته حوادث الايام و ما حجبته اشارات
الانام قد اتى بجنود الوحي و الالهام و اظهر ما كان مكنوناً
في كنائز علمه و مخزوناً في خزائن قدرته. اذا قام العباد و من
في البلاد على الاعراض و الاعتراض على شأن انكروا كتب الله
و صحفه و ما نزل من قبل على انبيائه و رسله. قل يا اهل
الارض انصفوا بالله ان تنكروا هذا الامر الاعظم و هذا
النباء العظيم باي برهان يثبت ما عندكم هل تنكرون الذي به
نصبت راية التوحيد على قلب العالم و علم الذكر بين الامم
اتقوا الله ولا تكونوا من الجاهلين. ا خ م عليك بهائي و عنايتي

امر بسیار عظیم و عباد بسیار غافل لم یزل از قلم اعلیٰ عظمت این امر جاری و نازل این است آن چیزی که لازال مستور بوده. انبیاء و مرسلین به تلویح و تصریح ذکر نموده‌اند و لقائش را از حق سائل و آمل. طوبی از برای نفوسی که این یوم مبارک را ادراک نمودند و از فیوضات آن کنز عرفان که مشرق وحی و مطلع آیات است نصیب بردند. سبحان الله احزاب مختلفه کلّ بذکر حق مشغول و منتظر ظهور معذک محجوب و غافل الا من شاء الله. اولیای حق را از قبل این مظلوم تکبیر برسان بگو امروز عرف قمیص رحمن متضوع و رایحه منتنه از افنده مشرکه منتشر به حبل استقامت کبری تمسک نمائید و بذیل فضل تشبث. اگر حکمت مقتضی بذکر و بیان نفوس غافله را بصراط مستقیم دعوت نمائید. طوبی از برای نفوسی که بر خدمت امر قیام نماید و ضعف را در مکر و حيله اشقیاء حفظ کند. از حق می‌طلبیم اولیائش را موفق فرماید بر استقامت بشأنی که عالم و عالمیان را معدوم شمرند و خود را فارغ و آزاد مشاهده نمایند. اگر حق جلّ جلاله آنچه را ستر نموده اقلّ از خردل کشف نماید کلّ از ما عندهم منقطع و بما عند الله تمسک نمایند. امروز روزی است

که آنچه در قلوب مستور ظاهر و آشکار شود. ان اذکر ما انزله الرحمن فی الفرقان قوله تبارک و تعالیٰ یا بنیٰ انہا ان تک مثقال حبّة من خردل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یأت بها اللہ واین مقام عدل است که حق جلّ جلاله ذکر فرموده. بگو ای دوستان جهد نمائید که شاید فائز شوید به امری که عرف بقا از او استشمام گردد. امروز انسان می تواند صاحب دولت باقیه شود و همچنین خسارت دائمه. الامر بیداللہ یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید. انتهى سبحان اللہ این خادم فانی بمثابه موله باهت مشاهده می شود. چه که آن حضرت و سایر آقایان مطلقند که در ایام شداد ایامی که ظلمت ظلم جمیع بلاد را احاطه نموده بود در لیالی و ایام در اعلاء کلمه و ارتفاع امر اللہ مشغول بشأنی که و اللہ الذی لا اله الا هو این فانی مجال نوم و یا اکل نمی یافت. از اوّل لیل لسان عظمت ناطق و این عبد در حضور به تحریر مشغول مائده سمائیّه بشأنی نازل که در بعضی از شبها فجر طالع و امر به احضار طعام نفرموده و همچنین در بعضی از ایام شب و روز لسان عظمت ناطق لاجل هدایت عباد تا آنکه در اطراف فی الجملة نوری ظاهر

و در هر بلدی معدودی باسم حق جلّ جلاله بچیوة تازه بدیعه فائز. و بعد نعیق از هر طرف مرتفع و نهیق از هر بلدظاهراین است شأن ناس غافل جاهل بھر ریچی متحرک و بھر حیلی متمسک در هر حال از حق جلّ جلاله می طلبم که اگر قابل رجوع هستند در حقشان عنایتی فرماید و از بحر فضل در این ایام محروم ننماید. اّنه علی کلّ شیء قدیر. جهل انسان را به مقامی می رساند که به هیچ وجه محلّ عنایت واقع نمی شود. سبحانک یا مقصود الامکان اسألک بیحر علمک و سماء امرک بان تحفظنی من عصیان ینقطع به رجائی و یجعلنی محروماً عن نفحات آیاتک و بیناتک. ای ربّ اسألک بان ترحم هذا العبد المسکین الذی کانت یده الیمین مرتفعة الی سماء رحمتک والاخری متشبّثة بذیل جودک وغفرانک وعرفّ عبادک الذین غفلوا عن ذکرک و ثنائک و عرفان مشرق و حیک و مطلع آیاتک و قاموا علی الاضلال احبائک الذین قصدوا المقصد الاقصی و الغایة القصوی. ای ربّ اسألک بنفسک والذین یطوفون عرشک بان تنصرهم بجنود الغیب والشّهادة. اّنک انت المهیمن المتعالی القدیر المقتدر العلیم الحکیم. ذکر جناب افشار علیه ۹ ۶۶ و منتسبین ایشان علیهم بهاء الله

فرموده بودند الحمد لله هر یک به عنایت الهی فائز والواح بدیعه منیعه مخصوص ایشان نازل و ارسال شد. ان شاء الله از مجور معانی مستوره بیاشامند و به نفحات آیات فائز کردند. مراسله به این بنده ارسال داشته‌اند در ساحت امنع اقدس عرض شد و آنچه از سماء عنایت مخصوص ایشان نازل این عبد در جواب نامه ثبت نمود و ارسال داشت از حق جلّ جلاله می‌طلبم که ایشان و متعلقان ایشان را بر امر ثابت و بر خدمت قائم فرماید. انّه علی کلّ شیء قدیر. حسب الامر الواح مرسله و مراسلات این عبد که به آیات بدیعه منیعه مزین است ملاحظه فرمایند و برسانند. اینکه ذکر جناب حاجی علی و جناب آقا محمد رضا و جناب حاجی محمد علیهم بهاء الله و عنایت فرموده بودند لدی الوجه مذکور و هر یک به اشراقات انوار آفتاب عنایت فائز. این خادم فانی از حق تعالی شأنه سائل و آمل که اولیای خود را مطالع شمس استقامت فرماید و بمایرتفع به الامر مؤید نماید. و اینکه ذکر جناب آقا محمد علیهم بهاء الله و عنایاته را مرقوم داشتند در ساحت امنع اقدس اعلیٰ عرض شد و یک لوح مناجات مخصوص ایشان از سماء عنایت محبوب امکان نازل و ارسال گشت.

این خادم فانی تکبیر و ثنا خدمت ایشان می‌رساند و عرض می‌نماید امروز روزیست که عظمتش بمثابه آفتاب واضح و ظاهر است. جمعی در قرون و اعصار ناس را در ظنون و اوهام پرورده‌اند و بشأنی سکر غفلت ایشان را اخذ نمود که بعد از ظهور و اعلاء کلمه و اشراقات آیات و ظهورات بینات بشعور نیامدند و از مطلع ایقان بغایت بعید و محروم مشاهده شدند. حال باید جناب مذکور به عنایت حق بر خدمت امر قیام نمایند و ناس غافل را از هیماء نادانی به بحر آگاهی کشانند و از شمال ضلالت بیمین هدایت راه نمایند. در هر حال باید همت نمود که مباد مجدداً اصنام اوهام بمیان آید. یسأل الخادم ربّه بان یؤید جنابه علی ذکره و ثنائه و خدمة امره و یکتب له من قلمه الاعلیٰ خیر الآخرة و الاولیٰ انه هو المقتدر القدير. و اینکه ذکر جناب آقا محمد علی از اهل ب ه فرموده بودند و ذکر اراده ایشان در ادای حقوق. چند شهر قبل به این عبد هم در این فقره نوشته بودند در ساحت امنع اقدس عرض شد. جوابی از مصدر امر ظاهر نه تا در این ایام این کلمه علیا از مالک اسماء اشراق نمود. قوله جلّ جلاله یا عبد حاضر بنویس به افنان علیه بهائی اگر شخص مذکور فی

الحقیقه اراده ادای حقوق الهی نموده به نفوس مذکورہ برسانند. و همچنین اذن خواسته بودند بساحت اقدس توجّہ نمایند. شمس اذن مشرق از حق جلّ جلاله می طلبیم دوستان را از شرّ معرضین و منکرین و خادعین حفظ فرماید و صورت تقسیم هم ارسال شد اگر رسید آن حضرت برسانند. این عبد جواب نامه ایشان را ارسال داشت ان شاء اللّٰه برسد. حضرت محبوب فؤاد جناب حاجی ح ی ع ل علیه بهاء اللّٰه الاهی چند لوح به جهت اهل ب ه و قریه قرب آن خواسته بودند و مکرّر نوشته اند. در این ایام الواح بدیعه منیعه از سماء مشیّت رحمانی نازل و ارسال شد. به جناب آقا محمد علی برسد که برسانند و یا قسم دیگر که آن حضرت مصلحت دانند. در باب عشق آباد و توجّہ جناب استاد علی اکبر علیه بهاء اللّٰه به آن شطر مرقوم فرمودند. خود جناب استاد تفصیل امور را نوشته ارسال داشته اند و جوابی در این فقره از مصدر مشیّت نازل و ارسال شد عمل آن حضرت را امضاء فرمودند و بطراز قبول فائز. محلی که مرجع مدن و قرای متعلّقه به دولت روس واقع شود اخذ اراضی و تعمیر در آن بسیار خوب است. اما ذکر با والی

در این ایام جایز نه حسب الامر چندی صمت اولی. جناب استاد بکار خود مشغول باشند اگر اسبابی فراهم آمد و ذکری به مقتضی به میان آید آنوقت کلمه گفته شود بآسی نیست حق جلّ جلاله آگاه و بیدار آنچه اراده فرماید اسبابش اقرب من آن ظاهر و هویدا شود. باید جمیع دوستان به حکمت ناظر باشند این حکم در الواح الهی مکرر نازل حتی از اقرار و اعتراف منع نموده اند. انّ الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید لیس لاحدان یقول لم او بم. صد هزار طوبی از برای نفسی که به افق امر الهی وحده ناظر باشد و به آنچه مأمور است عمل نماید اوست اهل توحید و اصحاب تجرید و صاحب نفس مطمئنّه علیه بهاء الله و بهاء من فی ملکوت الامر و الخلق. اینکه درباره محبوب روحانی جناب آقامیرزا اسد الله علیه بهاء الله الاهی و توجّه ایشان به جهت خلاصی اولیاء علیهم بهاء الله و عنایت مرقوم داشتند بعد از عرض این فقره تلقاء وجه امنع اقدس ملکوت بیان باین کلمات عالیات ناطق قوله جلّ و عزّ طوبی از برای الف و حا علیه بهائی چه که در فکر خلاصی اولیای حقّ بوده هستند. ینبغی له ان یکون کذلک انا اخترناه واصطفیناه لخدمة امری المبرم المتین. ولكن

چندی سکوت اولی. انتھی این عبد عرض می نماید وعده دادن زخارف به جهت خلاصی مسجونین در این ایام جایزه در دو وقت دو کلمه از لسان عظمت این خادم فانی استماع نمود. یومی از ایام فرمودند یا عبد حاضر حزب الله الیوم باید به این آیه مبارکه که از قبل برخاتم انبیاء روح ماسواہ فداہ نازل شده ذاکر باشند قوله تعالی ربّ افرغ علینا صبراً و ثبت اقدامنا و انصرنا علی القوم الکافرین. از این کلمه مبارکه مستفاد می شود که صبر تلقاء عرش مقبول و محبوبست و همچنین یومی از ایام فرمودند انّ الظالم یستنصر علینا بالمدافع و البنادق و الجنود ونحن نستنصر علیه بالقویّ الغالب المقتدر القدیر. وبعد این دو فقره مکرّر در الواح نازل اّنه یعلم ما اراده عمّا نطق به لسان عظمته. و اینکه از نعاق ناعقین مرقوم داشتند هداما اخبرنا به القلم الاعلی اذجال فی مضمار البیان فی الزوراء سبحان الله نفوسی که از امر بالمره غافل و بی اطلاع گفته اند آنچه را که هیچ مشرکی نگفته اعاذنا الله و حضرتکم من شرّ هؤلاء. مدّتها در جمع آوری آیات والواح و کتب بدیعه منیعه مشغول بوده اند و قصدشان معلوم و واضحست. لذا جائز نیست از بعد آثار بدیعه به آن نفوس

داده شود. این عبد در این ایام چند ورقی در بعضی از مطالب نوشته و چون حامل و حاوی آیات الهی و زیاراتیست که در این ایام مخصوص شهدانازل شده ارسال می شود. آن حضرت ملاحظه فرمایند و بعد نزد جناب میرزا علی علیه بهاء الله ارسال نمایند. اگر در حضور بر مشرکین القا شود بآسی نبوده و نیست و لکن دادن نسخه ابداً جایز نه چه که در آیات الهی به الحاد مشغولند صغر حدّهم و شأنهم و کبرت اقوالهم. آیا آفتاب را نمی بینند و امواج بحر را مشاهده نمی کنند. اگر این ندا و این صیحه و این نبأ اعظم را انکار نمایند بچه حبلی متمسک و بچه امری مستدلّ. اوراقی که نوشته و خدمت آن حضرت فرستاده از آن اوراق مقامش معلوم و و نیتش مشهود و این خادم فانی چون آن اوراق را دیده لازم دانست که لوجه الله ذکر نماید آنچه را که مطالع انصاف و مظاهر عدل مشاهده نمایند و اغنام الهی را از ذئاب ارض حفظ فرمایند. و دیگر استدعا و عرض این خادم فانی آنکه خدمت آقایان عظام افنان سدره علیهم من کل بهاء ابهام تکبیر و سلام ابلاغ فرمایند و این مرحمتی است از آن حضرت نسبت به این فانی. البهاء الظاهر اللائح المشرق من افق عنایة

رَبَّنَا وَ رَبِّكُمْ عَلٰی حَضْرَتِكُمْ وَ عَلٰی مَنْ يُحِبُّكُمْ لَوْجِهَ اللّٰهِ رَبِّ
العالمين. خ ا د م في ١٥ شهر شعبان المعظم سنه ١٣٠١

(۲۴۸) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

سبحانک یا الہ العالم و مقصود الامم انت الذی ظہرت
واظہرت ما اردت و اخبرت به من قبل فی کتبک و زبرک.
اسألك بهذا اليوم الذی فیہ وقعت الواقعه و ظہرت الهاویہ و
اضطربت البریہ و تزعزع بنیان الکفره بان تؤید احبائک علی
الاستقامه علی امرک. ای ربّ هذا یوم فیہ رجّت الارض وثبت
الجبال و نصب المیزان. اسألك بصفاتک العلیا و مشرق آیاتک یا
من فی قبضتک زمام الاشیاء بان تنزل من سماء فضلک امطار
جودک ثمّ اکتب لمن وفی بعهدک و میثاقک ما ینبغی
لجودک و عظمتک و سلطانک. ای ربّ قد ارتفعت ایدی
رجای الی سماء عنایتک فافعل بی ما ینبغی لک یا من
خضعت کینونہ الجود عند بسط یدک و حقیقه الکرّم عند
بجر کفک المعطى الباذل الکریم. الحمد لک یا الہ العالمین.

(۲۴۹) بِسْمِ رَبِّنَا الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

فسبحان الذي خلق السموات و الارض اقرب من ان و هذا ما قدر بامرہ ان انتم تعلمون. و ما ذكر في الكتاب من حدود الستہ لم يكن الا لحكمة من لدى الله المهيمن القيوم. قل يا ملاء الارض خافوا عن الله ثم ارحموا على انفسكم و تمسكوا بخيط الذي يحرک في كل الجهات باشارات عز محبوب و انتم لاتغفلوا عنه و تمسكوا به ان تريدون الى معارج القدس تعرجون. قل يا ملاء الارض تالله ان الساعة قد ظهرت في هيكل عز مشهود و ان القيامة قد قامت و ظهرت من انوار عز محبوب و الصراط قد ارتفعت في نفس الله المهيمن المحمود و ان الجنة قد ظهرت و تزينت بطراز على مقصود و ان الارواح تعلقت في سماء عز مرفوع و ان الورقا تغردت على اغصان شجرة الامر ان انتم تسمعون و ان الجمال قد ظهرت عن خلف القناع و اذا انتم في حجباتكم محتجبون. فاسمعوا قولي ثم قوموا على ما غفلتم عنه ثم احرقوا كل الحجبات باسم الله المهيمن العزيز القيوم. لعل تدخلون في حدائق الرضوان و تجدون ارياح التي تهب عن ازهار قدس محبوب و لاتمنعوا انفسكم عما قدر لكم من فضل الله المهيمن العزيز القدوس.

فوالله سيطوى كل ما انتم تحبونه في الحيات الباطلة وترجعون الى الله و تسألون عما كنتم به ان تعملون و اذا يفوت عنكم تدارك مافات عنكم و في محضر القدس عند ملائكة العالين تحجلون. و لن ينفعكم شئ فيما فعلتم في حياتكم الباطلة و لا بما كنتم من زخارف الدنيه و هذا الحق معلوم قدر رقم من اصبع عز قيوم و ظهر بالحق ان انتم تعلمون. قل فوالله قدمضيت عليكم ايام الروح و كنتم عنها غافلون. اذا فاستنصحوا بنصحى هذا ثم اقبلوا الى وجه بارئكم ان انتم تعلمون. ولا تستريحوا على فراشكم الا بذكر الله و هذا ما تنصحكم حمامة الروح لعل انتم بهدى الله تهتدون. و لاتتحركوا في الارض الا بارادة من الله وهذا خير لكم عن كل ما كان و ما يكون و لاتتنفسوا الا بذكر المحبوب ان انتم بهذا النصح تستنصحون. قل فوالله حينئذ تغن حمامة الامر باعلى النداء في وسط السماء ان انتم تسمعون. نزهوا اذانكم ثم ابصاركم لعل انتم ببصر الله تنظرون فيما قدر لكم في جبروت العزة وما سطر من اصبع الروح على لوح قدس محفوظ. و اترك انت يا على فاشكر الله ربك فيما عرفك نفسه و اودع في صدرك حبه و هذا لغاية المقصود ثم ظهر لك مارأيت

فی المنام و هذا لفضل مشهود. اذا قدس نفسک و طير بجناحين
العزّ في هواء عزّ محبوب و لا تخف من احد و لا تنس فضل
ربّک علیک و کن فی حبّ بارئک کالجبل الياقوت. و لا تحرم
نفسک من ذکر ربّک ثم اذکره فی کلّ حينک و هذا فضل
من الله العزيز القيوم. و توکل علی الله فی کلّ الامور ثم اعرض
عن الذين كفروا و كانوا عن لقاء الله هم معرضون. و انا
نشهد حينئذ بانّک وفیت بعهدک واجبت بارئک فی حين
الذی ما اجابه المبغضون. و كذلك سبقت رحمته علیک و
علی الذينهم كانوا علی الله ربّهم يتوکلون. بشرّ فی نفسک ثم
استبشر فی روحک بماوردت فی ارضالتی فی حولها ملائکة
القدس يطوفون. و كذلك منّا علیک و علی الذينهم آمنوا
بالله ربّهم و كانوا الی وجه العزّ يتوجّهون. و التّکبیر علیک و
علی الذينهم كانوا فی حبّهم لراسخین و الحمد لله ربّ
العالمین.

(٢٥٠) بسم ربنا المقتدر المتعالى المقدس العلى الابهى

حمد مقدس از قرين و مثال لم يزل ولا يزال محبوب بى زوالى
 راسزاست كه به سلطان اراده و نفوذ مشيئتش اين قصر را
 منظر اكبر و مقرر عرش فرمود و بركت قلم اعلى اهل انشا
 را بافق ابهى دعوت نمود. شبنمى از دريائى معرفتش بر عالميان
 ميذول داشت برخى اقبال و گروهى اعراض نمودند... فى
 هيكل عز مشهود و ان القيامة قد قامت و ظهرت من انوار
 عز محبوب و الصراط قد ارتفعت فى نفس الله المهيمن المحمود
 و ان الجنة قد ظهرت و تزيت بطراز على مقصود و ان
 الارواح تعلقت فى سماء عز مرفوع و ان الورقا تغردت على
 اغصان شجرة الامر ان انتم تسمعون و ان الجمال قد ظهرت
 عن خلف القناع و اذا انتم فى حجباتكم محتجبون فاسمعوا
 قولى ثم قوموا على ما غفلتم عنه ثم احترقوا كل الحجبات
 باسم الله المهيمن العزيز القيوم لعل تدخلون فى حدائق
 الرضوان و تجدون ارياح التى تهب عن ازهار قدس محبوب و
 لا تمنعوا انفسكم عما قدر لكم من فضل الله المهيمن العزيز
 القدوس فوالله سيطوى كل ما انتم تحبونه فى الحيات الباطلة
 وترجعون الى الله و تساءلون عما كنتم به ان تعملون و اذا

یفوت عنکم تدارک مافات عنکم و فی محضر القدس عند ملائکة العالین تخجلون و لن ینفعکم شیء فیما فعلتم فی حیاتکم الباطلة و لا بما کنزتم من زخارف الدنیه و هذ الحق معلوم قدر رقم من اصبع عزّ قیوم و ظهر بالحق ان انتم تعلمون قل فو الله قد مضیت علیکم ایام الرّوح و کنتم عنها غافلون اذا فاستنصحوها بنصحی هذا ثمّ اقبلوا الی وجه بارئکم ان انتم تعلمون و لاتستریحوا علی فراشکم الا بذكر الله و هذا ما تنصحکم حمامة الرّوح لعلّ انتم بهدی الله تهتدون و لاتتحرّکوا فی الارض الا بارادة من الله و هذا خیر لکم عن کلّ ماکان و ما یكون و لاتتنفّسوا الا بذكر المحبوب ان انتم بهذا النصح تستنصحون قل فو الله حینئذ تغنّ حمامة الامر باعلی النّدا فی وسط السّما ان انتم تسمعون نزهوا آذانکم ثمّ ابصارکم لعلّ انتم ببصر الله تنظرون فیما قدر لکم فی جیروت العزّة و ماسطر من اصبع الرّوح علی لوح قدس محفوظ و اّک انت یا علی فاشکر الله ربّک فیما عرفک نفسه و اودع فی صدرک حبه و هذا الغایة المقصود ثمّ ظهر لک ماراءیت فی المنام و هذا لفضل مشهود اذا قدّس نفسک و طیر بجناحین العزّ فی هواء عزّ محبوب و لاتخف من احد و

لاتنس فضل ربّک علیک و کن فی حبّ بارئک کالجبل
 الیاقوت و لاتحرم نفسک من ذکر ربّک ثمّ اذکره فی کلّ
 حینک و هذا فضل من اللّٰه العزیز القیوم و توکل علی اللّٰه فی
 کلّ الامور ثمّ اعرض عن الذین کفروا و کانوا عن لقاء اللّٰه
 هم معرضون و انا نشهد حینئذٍ بانّک وفیت بعهدک و
 اجبت بارئک فی حین الذی ما اجابه المبعوضون و كذلك
 سبقت رحمته علیک و علی الذینهم
 _____ کان

وا علی اللّٰه ربّهم یتوکلون بشرّ فی نفسک ثمّ استبشر فی
 روحک بماوردت فی ارض الّتی فی حولها ملائکة القدس
 یطوفون و كذلك منّنا علیک و علی الذینهم آمنوا باللّٰه ربّهم
 و کانوا الی وجه العزّ یتوجّهون و التّکبیر علیک و علی
 الذینهم کانوا فی حبّهم لراسخین و الحمد لله ربّ العالمین.
 اهل انشاء را بهفق اہمی دعوت نمود. شبنمی از دریای
 معرفتش بر عالمیان مبذول داشت برخی اقبال و گروہی
 اعراض نمودند و به محبّت اشیای فانیه از مقامات باقیہ چشم
 پوشیدند. در ہرحین تغرّادات حمامات ذکر و بیان مرتفع
 ولکن اکثری از آن محرومند بہ علمای ظنون تشبّث جستہ اند و

از بحر یقین ممنوع شده‌اند تعالیٰ تعالیٰ سلطانه تعالیٰ تعالیٰ
 برهانه تعالیٰ تعالیٰ امره تعالیٰ تعالیٰ شأنه من ان یوصف
 بالحروف و الکلمات او ینعت بما ادركه اهل الارضین
 والسّموات. دریاق اکمل اتمّ به مبارکی اسم اعظم مشهود
 ولکن اکثری به امراض جهل و نادانی مبتلا. بحر حیوان امام
 وجوه ناس در امواج و شمس فضل فوق رئوس مشرق ولکن
 کلّ محتجب الاّ من شاء ربّنا الغفور الکریم. لعمر الله اگر عباد
 بر شحی از بحر اعظم فائز می شدند هر آینه صد هزار عالم و
 ماخلق فیہ ایشان را از افق اعلیٰ منع نمی نمود. این عبد کلیل و
 مراتب بیان فوق احصاء و معدلک بسکوت هم مأمور. الحکم
 لله الواحد المقتدر المهیمن السّمیع البصیر العالم الخبیر. اشهد الله
 لا اله الاّ هو لم یزل کان و یكون لم یعرفه احد الاّ علی قدر
 مقدور. انه هو المبین العزیز الغفور. روحی لاقبالکم الفداء و
 نفسی لاستقامتکم الفداء. قد فاز الخادم بمافاحت منه نفحات
 ذکر المحبوب و هو کتابکم الذی شهد بما شهد الله قبل خلق
 السّموات و الارض بانّه لا اله الاّ هو. و اخذتني حلاوة
 ذکرکم علی شأن لا یذکر بالقلم ولا باللسان لانه کان مزیناً
 بثناء الله ربّ العالمین. و اذا فزت و فتحت و قرئت توجّهت

الی مقرّ العرش و عرضت کلّ ما فیہ تلقاء الوجه اذا نطق لسان العظمة روحی لُنطقه الفداء قال و قوله الاحلی یا عبدالحاضر اّنه شهد بماشهدالله و عرف ظهورالله و سلطانه بعد الّذی احتجب عنه اکثر العرفاء و البلغاء و عرف الیوم الّذی فیہ یقوم الحقّ و ینطق بین الخلق سوف تفنی الدّنیّا و مافیها و یقیّ شهادته لله ربّ العرش العظیم انتهى. در این مقام بیاناتی فرمودند که این عبد از ذکر جمیع آن البّته عاجز بوده و خواهد بود کلماتی از مشرق بیان اشراق فرمود که اگر اقلّ من شعر انوار او در ارض تجلّی فرماید کلّ از آجال محدوده فارغ و مقدّس شوند و بمنتهی الآمال در کلّ احوال توجّه نمایند. این قدر بشارت می دهیم آن حضرت را که ذکرشان در ساحت اقدس مقبول افتاد و اینکه مرقوم فرموده بودید که گاهی آمدوشد با دیوانیان لاجل مصلحت امور ظاهره می فرمائید تلقاء وجه معروض شد فرمودند این فقره بسیار محبوب است در کتاب اقدس کلّ به معاشرت با احزاب مختلفه اذن داده شده اند و معاشرت با امرا و حکّام به مصالحی چند جایز است چه بسا می شود از معاشرت مظلومی نجات می یابد و یا فقیری از حبس آزاد می شود و

شاید هم در وقتی از اوقات کلمه گفته شود که سبب تنبّه گردد و معاشرت با آن نفوس صد هزار مرتبه از معاشرت با علمای غافل و مغلّ اولی و احسن است. معذک معاشرت با علما را هم اذن فرموده اند للحکمة و لعلّ یتذکر احد او یحشی چنانچه حضرت غصن الله الاعظم روح ماسواه فداه در کلّ یوم با امرا و حکام و علماء معاشرند و متّصلاً از هر قبیل خدمت ایشان مراوده می نمایند و از این مراتب گذشته کلّ را به کسب امر فرموده اند و این مقام معاشرت اصناف مختلفه را لازم دارد و همچنین در مقام دیگر فرمودند بنویس به ایشان که شما را به معاشرت و اخذ مطالبات اذن دادیم باید اهل الله بکمال روح و ریحان با کلّ معاشر باشند که شاید گم گشتگان وادی ضلالت به انوار هدایت فائز گردند. عیسی بن مریم با عشّارین معاشرت می فرمودند و اکثری از ناس اعتراض نمودند فرمودند که من آمده ام که با خطاکاران معاشرت نمایم که شاید متنبّه شوند و از باطل به حق راجع گردند و معاشرت و ملاطفت و امثال آن از شئونات حکمت است که کلّ به آن مأمورند. نسأل الله بان یوفّقنی علی حبّکم و ذکرکم فی منظر الله المقتدر المهیمن العزیز العظیم

و یحفظ الذین آمنوا عن نھیق کلّ ناهق و نعیق کلّ ناعق
 وقباع کلّ منکر و نباح کلّ غافل أنّه هو الحافظ المقتدر العزیز
 المنیع. در سنینی که مقرّعرش عراق عرب بود در آخرایام که
 اراده هجرت فرمودند در اکثری از الواح ناس را اخبار
 فرمودند به‌طیور ظلمانی ووضواء ناعقین و همچنین در ارض
 سرّ و همچنین در سجن اعظم که مخصوص فرمودند که مجدداً
 باید ناس را اخبار نمود تا از امثال آن نفوس محفوظ مانند. و
 حال در بعضی از بلاد نباح کلاب مرتفع است و این عبد
 متعجبّ که چگونه می‌شود که ناس از افق‌اعلیٰ محتجب
 می‌مانند و به کلمات نفوسی که مابین یمین و یسار تمیز
 نمی‌دهند از حق ممنوع میگردند. افّ لهم و لشعورهم و بما
 اکتسبت ایدیهم نعوذ باللّه من شرّ هؤلاء الغافلین الماکرین
 التّاعقین و فی کلّ الاحوال الحمد لله ربّ العالمین. و البهاء
 علی حضرتکم و من معکم و علی من یحبّکم من لدی اللّه
 العزیز الجمیل. خ ۱ د م ۲۰ ذیقعه سنه ۹۴

(۲۵۱) بسمه الباقي الدائم

ذکر من لدنّا للذین اقبلوا الی الوجه اذا اشرق من افق الامر
بانوار احاطت السموات والارضین. انّ الذی استضاء به الله
من اهل البهاء والذی بعد الله من اصحاب السّعیر. کم من عالم
غرّته العلوم و اعرض عن المهیمن القیوم و کم من غافل
انجذب من نفحات الوحی و توجه الی بحر العلم بوجه منیر.
کم من غنی منعه الغناء عن مطلع البقاء و کم من فقیر فاز
بعرفان الله المقندر القدیر. لكلّ نصیب فی الكتاب الله هو
الجزی العلیم الخبیر. نعیماً لك یا امتی بما فزت بعرفانی و
قصدت ملکوتی و دخلت رضوان عنایتی و تشرفت بلوحي
العزیز المنیع. انا وجدنا عرف حبک و رأینا شوقک و
اشتیاقک. طوبی لك بما اقبلت الی البحر الاعظم وما منعتک
شئوننا المعرضین. آیاک ان تأخذک الاحزان فی الامکان
سوف یفنی ما یرى و یبقى ما قدر لاحبتی فی لوح حفیظ. ان
اذکری ربک فی کلّ الاحیان و تمسکی بحبله المتین الله مع من
یذکره و یرید من اراده لاله الا هو الغفور الکریم. كذلك
ارسلنا الیک عرف القمیص اذا وجدته من لوح ربک قولی لك
الحمد یا الهی. بما ذکرتنی بین اماتک فاكتب لی اجر اللائی طفن

حول عرشک العظیم. ان اعرفی قدر من وهبک اللہ به انا نجد
منه عرف محبة الرحمن علیه و علیک بهائی و رحمتی الی یوم
لا یحصیه قلم العالمین.

(٢٥٢) بسمه المعزى الغفور الكريم

قد يعزيبك الله فيما ورد عليك و يذكرك بما تذهب به
الاحزان انه لا يعزب عن علمه من شئ يحكم في الملك ما اراد
انه هو المقتدر العلام. قد سعد عبدنا الينا اذ تجلينا عليه بانوار
هذا الوجه الذى به اضئت الآفاق قد كنا معه حين صعوده و
رفعناه مقاماً كان بالحق علياً. ان الفضل بيده يعطى و يمنع انه
كان على كل شئ قديراً و يخاطبه لسان العظمة في هذا الحين
و يقول عليك بهاء الله و بهاء الملاء الاعلى بما وفيت ميثاق الله
وعهده. انت الذى فزت باللقاء و شربت رحيق الوصال اذ
اعرض عنه كل غافل كان عن الحق بعيدا. انه يجزى الذين
اقبلوا الى الوجه و يذكرهم بذكر به ماج البحر و هاج العرف
و كان الله على ما اقول شهيدا. انا ذكرناك من قبل و
نذكرك في هذا اللوح لتطمئن بفضل موليك انه كان عليك
رقيبا. انما البهاء عليك و على من فاز بهذا الامر الذى كان
من افق العز مشهودا.

(٢٥٣) بسم المهيمن على الاسماء

يا عطاء يذكرک فاطر السّماء في سجن عکّا و يدعوك الى
الافق الاعلى و يسمعک صرير هذا القلم الذى به اضطرب
العالم و انصعق الامم الاّ من شاء الله ربّک العليم الخبير. انا في
کلّ الاحيان دعونا الامکان الى الرّحمن و مامننا عمّا اردناه
نعاق الذين كفروا بالله ربّ العالمين. طوبى لمن قام على
خدمة الامر و نطق بين العباد بهذا الذکر الحكيم. ان استقم
على الامر على شأن لا تمنعک حجبات العلماء و لا اشارات
الذين اعرضوا عن افق الوحى اذ استضاء بهذا الاسم العظيم و
طوبى لمن فاز بعرفان الله و نزل له من القلم ما يقی به ذکره
في ملکوت الله المقتدر القدير. قد سمعنا ندائک و اجبتناک
بهذا اللّوح المنيع لتشکر ربّک و تطمئنّ بفضل مولیک الذى
نطق باسمک في هذا السّجن المنيع.

(۲۵۴) بسمه المهیمن علی ما کان و ما یکون

شهد الله انه لا اله الا هو والذی اتی بالحق انه هو الذی به
 ظهر ما کان مکنوناً فی علم الله و مسطوراً فی کتب التبیین و
 المرسلین به ظهرت الساعة و قامت القيامة و نصب الصراط و
 وضع المیزان و مرّ کلّ جبلٍ راسخٍ ثابتٍ متین. امروز روزی
 است که در جمیع کتب و صحف و زبر الهی به حق
 منسوبست و بیوم الله معروف. معذک نفوس غافله مریه از
 آن محجوب و به اوهام و ظنون قبل متمسک و متشبث.
 هزار و دو بیست سنه خود را بهترین احزاب و فرقه ناجیه و
 امت مرحومه می دانستند و چون امتحان الهی به میان آمد
 اشقی از کلّ احزاب و اطغی از جمیع امم مشاهده شدند. چه
 که جوهر وجود و طلعت معبود را آویختند و به بدترین
 عذاب شهید نمودند الالعة الله علی القوم الظالمین. و حال ملاء
 بیان از اسم قیوم و رحیق محتوم محجوب و محرومند به همان
 اوهام تمسک نموده اند. طوبی لقوی خرق الاحجاب و لذی
 قدرة کسر اصنام الاوهام و لذی استقامة انار به افق یقین.
 در این ایام در یکی از الواح شمس این کلمه مبارکه از افق
 قلم اعلیٰ مشرق تا بر کذب قبل آگاهی نیای بر صدق این

یوم بدیع گواهی ندهی. باید ناس غافل را آگاه نمود تا مطالع
ظنون و اوهام را از قبل و بعد بشناسند و بصراط مستقیم و
حبل محکم متین تمسک و تشبث جویند. امر بسیار عظیم
است و ناس ضعیف الی حین یوم الله را ادراک ننموده‌اند و
مثل خراطین در طین اوهام مانده‌اند. در یکی از الواح این
کلمه محکمه متقنه نازل امروز بسیار بزرگ است و عجیب
چه که هو در قمیص انا ظاهر و مکنون بانا المشهود ناطق. اَیْنَ
آذان واعیة و اَیْنَ ابصار حدیة و اَیْنَ قلوب منیرة و صدور
منشرحة و نفوس مشتعلة و ارواح منجذبة. یا عطا بگو امروز
را مثل و مانندی نبوده و نیست جهد نمائید تا از فیوضات
قیاض حقیقی محروم نمانید. بگو ای محتجین به که مقبلید و
از که معرض. قل دعوا ما عندکم و خذوا ما یدکرکم به الله
انه ینفعکم فی کلّ عالم من عوالمه انه هو المخیر الامین. لو
یسألکم احد بایّ امرآمتنم بالله قولوا بهذا الكتاب المبین و
هذا الامر المبرم المتین. قل کذلک یعلمکم الله فضلاً من عنده
و هو الغفور الکریم. طوبی لمن نبذ العالم مقبلاً الی الاسم
الاعظم الذی به ماجت البحار و هاجت الاریاح و هدر

العندليب على الاغصان انه لا اله الا هو الظاهر الناطق العليم
الحكيم.

(٢٥٥) بسمه المهيمن على من في ملكوت الاسماء

ذكر من لدنا لمن كان بالذکر مذکوراً و اقبل الى الوجه اذ ظهر بالحق و كان من المقبلين من قلم الامر في اللوح مسطوراً. ان اعرف قدر هذا المقام ثم اعمل بما ينبغى لهذا اليوم الذي كان في الالواح موعوداً. تغمس في كل الاحيان في بحور الحكمة و البيان كذلك يأمرک الرحمن فضلاً من عنده انه كان بكل شئ عليماً. كن على شأن لا يخطر في قلبك ما عند القوم و لا يذكر تلقاء وجهك ما كان بين الناس بالكذب مذکوراً. من الناس من حرّكته ارياح الظنون و منعتة عن شاطى اسمى الظاهر المكنون كذلك كان الامر مقضياً و منهم من اخذه جذب النداء على شأن نبذ من في الانشاء و اقبل الى افق كان بانوار الوحي مضيئاً. قل قد تحرّكت الجبال من نفحات يوم المآل و شهد الطور لهذا الظهور الذي كان بنفسه معروفاً. قل انه لا يغرّه ما عند الناس و لا تمنعه سطوة الذين كانوا عن العدل محروماً. ينطق في كل الاحيان بما امر به من لدن مالک الاديان يشهد بذلك من كان من افق الجلال بالجمال مشهوداً. من الناس من نبذ ما امر به في الالواح و اتخذ الهوى لنفسه سبيلاً و منهم من احتجب بالعلم عن سلطان المعلوم و اتبع كل

موهوم كان على الصراط موقوفا. قل اياكم ان تمنعكم كثرة كتب القوم عن اسمنا القيوم فانظر في الاثيم انه املى ما ملاء به البيت ولم ينفعه حرف منه كذلك قضى الامر و يشهد بذلك من كان بالحق بصيرا. لو ينفعه ما نبد كتاب الله عن ورائه و ما اعترض على الذي باسمه كانت الاديان من سماء الوحي بالحق منزولا. من العلماء من يكتب مايلهمه هويه معرضاً عن القلم الذي منه جرى ينابيع الحكمة والبيان ويل له وللذين اتبعوه سوف يجدون انفسهم في نيران كانت من غضب الله موقودا. يا احبائي لاتخزنوا عما ورد عليكم تالله ترون انفسكم في مقام كان بانوار العرش منيرا. ليس لما ترونه من بقاء سيفنى من في الملك و يبقى ما قدرلكم في ملكوت كان باسم الله مرفوعا. من الناس من يدعى الباطن و بذلك يمنع الناس عن سبيل كان في ازل الازال بالحق مستقيما. قل ان الباطن هذاالظاهر الذي ينطق في قطب العالم بان اتى مالك الامم الذي كان في حجب الغيب بالعز مكنونا. من نطق اليوم بما نطق به لسان العظمة انه من اهل العصمة قد عصمه الله بسلطان كان على العالمين محيطا. قد حضر كتابك لدى الوجه و وجدنا منه شوقك في الله و اشتياقك الى بحر لقاءه و

احترافك في فراق ربك العزيز الحكيم. انه يشهد لك بالوصال و قدر لك اجر من فاز بلقائه الممتنع المنيع. طوبى لك بما حضر كتابك و قرء في محضر ينادى فيه ذرات ترابه لا اله الا هو المهيمن على العالمين. قد غفر الله بذلك امك و اختيك و ادخلهن في ظلال رحمته التي سبقت السموات والارضين. كبر على وجوههن ثم اذكرهن من قبلي بهذا الفضل الذي ظهر من افق عناية ربك العزيز الحميد و قدرنا لك ما اردته من فضل الله و رحمته ان اطمئن و كن من الشاكرين. ان اذكر احبائي في هناك قل ان اتبعوا ما امرتم به في الالواح هذا خير لكم ان انتم من العارفين. ينبغي لكل نفس ان يتبع ما امر به منقطعاً عما في الامكان هذا دين الله من قبل و من بعد طوبى لكل عالم بصير. انما البهاء عليك وعلى امك و اختيك و على الذين تمسكوا بهذا الجبل المتين. بنام دوست يكتا ان شاء الله بايد به عنایت رحمن ساقی خمر عرفان باشید که شاید نفوس میته از این خمر باقیه بحیوة ابدیه فائز شوند. ندای الهی بشأنی مرتفع که جمیع امکان را احاطه فرموده معذک اکثری از نفوس ضعیفه در حجبات اوهام غافل و محتجب مانده‌اند. قسم به آفتاب حقیقت که از اول

فطرت بدیع تا حین چنین ندائی مرتفع نشده و معذک بھوی از اصغای آن ممنوع شده‌اند و بعضی به تأویل مشغول و از تصریح غافل و بعضی به فرع متمسک و از اصل محتجب. لو كشف الغطاء لناحوا علی انفسهم الا انهم من المیتین. امری که الیوم واجب و لازمست تبلیغ امرالله بوده و خواهد بود چنانچه در اکثری از الواح نازل شده. باید آن جناب بکمال حکمت به این امر اکبر اعظم مشغول باشند و ضعفا را از اوهام نفوسی که خود را زاهل علم می‌شمرند حفظ نمایند تا کلّ از معین استقامت کبری بیاشامند و به این مقام که ذروه علیا و غایة قصوی است فائز گردند. اگر نفوسی در آن ارض یافت شوند و خالصاً لوجه‌الله در قرای اطراف به تبلیغ امرالله مشغول گردند بسیار محبوبست. ولکن آن نفوس باید از فوارس میدان انقطاع باشند بشأنی که غیر حق را مفقود صرف شمرند و رایة انّه لا اله الا هو را بر کلّ بقاع مرتفع مشاهده نمایند. لله حرکت نمایند و لله تکلم نمایند و فی الله مجاهد باشند والی الله سائر. ای عبد متوجه الی الوجه، امر بسیار عظیم است و ماکرین با کمال مکر و خدعه در کمین باید نفوس را در کلّ احیان متذکر داشت که مباد به وسوس

انفس خبیثه از صراط احدیّه ممنوع شونند. نسأل الله بان
یوفّقک فی کلّ الاحوال و یجعلک ناطقاً باسمه و ناظراً الی
شطره و متحرّکاً باذنه انه هو المقتدر القدير و الحمد لله ربّک
و ربّ العالمین.

(٢٥٥) بسمه المهيمن على الاسماء

هذا كتاب من لدنا للتي نسبها الله الى عبدنا محمد الذي فاز بانوار الوجه و حضر في هذا المنظر الكريم و اسمعناه باسمه الكليم و اريناه من آيات ربه الكبرى و جعلناه من الفائزين. ان يا امتي ان افرحي بذكرى اياك تالله لا يعادله ما على الارض. طوبى لمن توجه الى الله في هذا اليوم البديع. اتا نذكر كل عبد اقبل و كل امة اقبلت الى الله الفرد الخبير ليجذبهم بيان الرحمن الى مقام يرون انفسهم في اعلى المقام انه هو المعطى الكريم. لا تحزنى من شئ توكللى على الله الفرد الخبير انه مع اللاتى آمن بالله و يذكرنه في كل بكور و اصيل.

(۲۵۷) بسمه المهیمن علی الاسماء

سبحانک یا مالک الاسماء وفاطر السّماء ترانی بین مخالب اعدائک
الذین نقضوا میثاقک واعرضوا عن لقائک بعد ما وصّیت الکلّ
فی کتابک وجعلت کلمة واحدة من عنده فوق البیان وما
انزلت فیہ من آیاتک. انت تعلم یا الهی بانّی کنت قائماً
علی امرک و ناطقاً بشنائک فی ایام فیہا ارتعد ظہر العالم من
مظاهر سطوتک و قدرتک فلما اظهرت امرک الاعلیٰ
باسمک المهیمن علی الاسماء و ارتفعت رایة نصرتک بین الارض
والسّماء خرجت عن خلف الاحجار شرذمة من الذنّاب و
ارتکبوا ما ناح به سکان السّماء و اهل مدائن الاسماء.
فوعزّتک یا الهی انهم هتکوا حرمتی و ارادوا قتلی فلما ظهر
مکر انفسهم ناحوا کنوح الثکلی و صاحوا کالذی لدغته حیة
رقطاء. ای ربّ ترى دموع عینی و تسمع حنین قلبی اسألک
یا مالک القدم بالاسم الاعظم الّذی سخّرت به العالم و
فتحت علی وجوههم ابواب الجود و الفضل و الکرّم بان
تعرفّ عبادک ما غفلوا عنه ثمّ قرّبهم یا الهی الی بحر عطائک و
سماء مواهبک اّتک انت المقتدر علی ماتشاء و المهیمن علی
من فی الملکوت الانشاء. لا اله الا انت العلیم الخبیر.

(٢٥٨) بسمه المهيمن على الاسماء

سبحان الذى طرز لوح الابداع بطراز التّقطة المزينة بالهاء و
ظهر به الكتاب المكنون الذى كان مخزوناً في ملكوت العلم في
ازل الآزال. فلما فكّ الكتاب بانامل الاقتدار لظهور اسمه
الوهّاب اذا فزع من في السموات و الارض الا من ايده الله
بسُلطان من عنده وجعله من مطالع الاستقامة و الاستقرار.
طوبى لمن فاز بهذا المقام الاعلى و المقرّ الاقصى انه من اهل
السّفينة الحمراء التي نزلت حكمها في الصّحائف و الالواح.
من الناس من احتجب بالعلم عن المعلوم ومنهم من تمسّك
بالهوى معرضاً عن الهدى و منهم من خرق الحجاب الاكبر و
توجّه الى المنظر الانور مقرّ الذى جعله الله مشرق الانوار. قد
ناحت مظاهر الامر من الذين ادّعوا العلم بحيث ما ظهر احد منهم
الا و قد اعترض عليه العلماء في الاعصار الماضية كما اعترضوا
اليوم على الذى به تموج بحر العلم و اشرق نير البيان. طوبى
لعالم نبذ العلوم مقبلاً الى القيوم و ناطقاً بهذا الذكر الذى به
فاحت نفحات الحياة في الامكان. ان يا قلم الاعلى دع ذكر
هؤلاء و تحرّك على ذكر الافنان من لدى الرحمن كذلك
يامرك من عنده امّ الكتاب لتأخذهم نفحات اللطاف و

تقرّبهم الى مقام انقطعت عنه الازكار. ان يا مطلع سكوني و
مظهر وقارى ان استمع النداء مرّة بعد اخرى من السدرة
المنتهى انه لا اله الا هو الواحد الفرد المقتدر العزيز المختار.
طوبى لك بما توجه اليك وجه القدم من شطر سجنه الاعظم و
يكبر عليك اذ يتكلم بايات منها اهتزت الاشياء وطار
الارواح. نسال الله بان يوفّقك في كلّ الاحوال و يقدر ما
هو خير لك في المبدء والمآل ويكتب لك خير الجزاء وما وفيت
عهده الله وميثاقه واستقمت على امر به اضطربت القلوب و
شاخصت الابصار اّما البهاء عليكم و على اهلكم و من معكم
و يحبّبكم لوجه الله مولى الانام.

(۲۵۹) بسمه التّاطق العلیم

ان یا امین ان استمع نداءالله الملك الحق المبين. اّنه لاله الاّنا
 العزیزالکریم. قدایدناک علی عرفان مشرق وحیی ومطلع
 آیاتی وهدیناک الی صراطالله لمن فی السّموات و الارضین
 وامددناک فی هجرتک الی الله و ادخلناک مقام الذی کان
 امل المرسلین. ای امین ندای ربّ العالمین را به گوش یقین بشنو
 و بعین یقین بمنظر اکبر در کلّ حین ناظر باش. در کلّ احوال
 تفکر در عنایات متواتر الهیّه نما از بدایع فضلش ترا بمنظر اکبر
 هدایت فرمود تا آنکه بین یدی حاضر شدی و از کأس لقاء
 آشامیدی و من غیر ستر و حجاب به انوار وجه محبوب
 فائز شدی. کلمات الهیّه را از مطلع بیان اصغاء نمودی این
 امور از بدایع فضلها ی نامتناهیّه الهیّه بوده ان اشکر و قل لک
 الحمد یا اله العالمین. خدمات کلّ لدی العرش مذکور
 وقلم اعلیٰ درباره تو شهادت داده وشهادت اوترا کافی
 بوده و خواهد بود ان اطمئن و کن من الفرحین. حال باذن غنیّ
 متعال بدیارالله مرور نما و کلّ را از نیشان ذکر رحمت رحمانی
 خرّم و مسرور دار. کلّ در منظر اکبر مذکورند و در الواح
 الهیّه مسطور. وصیّت مینمایم کلّ را به استقامت کبری چه

که این امر اعظم امور بوده و خواهد بود. من فاز بها قد فاز
باصل الخیر و معدنه و مأویه ان شاء الله جمیع در کلّ حین از
کوثر عنایت رحمانی بیاشامند و بذکر دوست مشغول باشند.
البهاء علیک و علیهم و الذّکر علیک و علیهم.

(۲۶۰) بسمه المهیمن علی الاسماء

ذکر من لدنا لمن فاز بانوار الملكوت اذا اتى الحقّ بسطان مبین
 انا نذکر فی اللیالی و الایام عباد الذین توجّهوا الی وجه ربّهم
 العزیز الحمید و نأمرهم بما ینفعهم فی الدنیا و الآخرة انه هو
 الفضّال الکریم. انّ الذین سمعوا نداء الله اذ ارتفع بالحقّ انّهم من
 اهل الفردوس لدى الله العظیم. یذکرّتهم الملاء الاعلیٰ و یصلّی
 علیهم لسان العظمة و الکبریاة فی مقام کان مقدساً عن ذکر
 العالمین. یا احبّائی ان استقیموا علی نصره امرالله علی شأن
 لا تحرّکم او هام المریین. ان اغتتموا فضل الايام ثم ارتقبوا ما
 قدر لکم من لدن مقتدر علیم. كذلك نزل ذکرک فی
 ملکوت الله و ارسل الیک هذا الكتاب الکریم اذا فزت به قل
 لک الحمد یا ایّها المسجون بین ایدی الظالمین.

(۲۶۱) بسمه الواحد الاحد

تلك آيات الكتاب نزلت بالحق من لدى الله العزيز الوهاب و
انها لآية القدم بين الامم و مشكوة الهدى لمن فى الارضين و
السّموات و انها لكوثر الحيوان لحيوة من فى الامكان و برهان
الرحمن لكلّ عارف بصّار. ان اقبلوا اليه يا ملاء الارض و
لاتعقبوا كلّ مشرك مكّار. قل هذا لصراط الذى وُعدتم به فى
الكتاب و الميزان الذى يوزن به كلّ الاشياء. ان اعرفوا يا
اولى الابصار اياكم ان تحجيبكم شئون الخلق عن
هذا الامر الذى به الاحت الآفاق. ان احمد الله بما ذكرت لدى
العرش و نزل لك ما جعله الله طراز كتاب الابداع.

(٢٦٢) بسمى الذى به ماج بحر البيان فى الامكان

الحمد لله الذى انزل آياته و اظهر بيناته و انطق الاشياء على
انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم. والصلوة والتناء
والتكبير والبهاء على الذين جعلهم الله هداة خلقه و مظاهر امره
ومطالع وحيه ومخزن لثالى بيانه ومكمن اسرار ايامه الذين ما
منعتهم سبحات الامم ولاسطوة العالم. سمعوا النداء واقبلوا اليه
وقالوا بلى بلى يا مالک ملكوت الاسماء بلى بلى يا مولى
الورى و ربّ العرش و الثرى. كذلك نطق لسان العظمة
اذ كان مستويًا على اريكة البيان رغماً لكل جاهل انكر ما نزل
من لدى الله المهيمن القيوم. يا لسان العظمة اذكر ورقة من
اوراقك و امة من امائك التى آمنت بالله وآياته واقرت بما
نزل فى كتابه و اعترفت بما ظهر فى ايامه ليأخذها عرف
الغفران من كل الجهات و تدخلها ايدى الرحمن فى اعلى
الجنان كذلك ماج بحر العطاء وهاج عرف العناية و اللطاف
من لدى الله مالک الاشياء و المهيمن على من فى الارض و
السّماء. يا قلم قل اول نور سطع من افق سماء البيان امام
وجوه الاديان عليك يا ورقة سدرة الوفا و التّاطقة بثناء مولى
الورى اشهد أنّك اقبلت الى الافق الاعلى اذ اعرض عنه اكثر

الاماء واحذت رحيقى المختوم وشربت منه باسمى القيوم و
فزت بما كان مرقوماً فى كتب الله رب العالمين. البهاء المشرق
من افق سماء رحمتى عليك وعلى كلّ عبداً قبل و كلّ امة اقبلت
و ذكرت ايامك و زارت رمسك و قرئت ما نزل فى هذا
الحين من سماء بيان الله ربّ من فى السموات و الارضين.

(٢٦٣) بسمى الخبير

كتاب نزل بالحقّ و يشهد بما شهد الرحمن في ازل الآزال أنّه
لا اله الا هو المهيمن القيوم. قد ظهر من اهل الصّاد ما ناح به
المقربون قد اجتمع القوم على آل الرّسول كما اجتمع على
الرّوح ملاً اليهود قد ارتكبوا ما لا ارتكبه احد قبلهم. بذلك
صاح الرّوح وناح من طاف حول العرش في اصيل و بكور.
قد قتلوا آل الرّسول ظانين أنّهم نصرّوا امرالله العزيز الودود
كما زعمت اليهود اذ قاموا على الرّوح. كذلك نقصّ لك يا
من فزت بذكر ربّك مالک الوجود ان اذكر ربّك ثم اشكره
بما ايّدك على عرفان هذا الامر المحتوم.

(٢٦٤) بسمى السّامع المجيب

يا حسن قبل على، انا نجد منك عرف ارض فيها كنزت
امانة الله المهيمن القيوم. اناك اذا قبلت اليها و فزت بها خاطب
بلسانى و قل يا ارض الصّاد اين سفينتى و اين ناقتى و اين
امانتى و اين مطالع حبي و مشارق ودّى. كذلك يأمرك
المظلوم اذ يرثى لاحبائه بلسانه و بذلك يسمع نوح الثكلى من
الملاء الاعلى فى هذه المصيبة الّتى بها تكدر العرش و ناح كلّ
الاشياء و تزعزعت اركان الوجود. باسمى الحاء رجع
ذكر الذبيح و ذكر الخليل و عويل البكاء و القوم فى الاوهام و
الظنون. اذا وجدت عرف بيانى من قلمى الاعلى قل لك
الحمد يا اله الغيب والشهود بما ذكرتنى مرة بعد مرة اشهد
انك انت الحقّ علام الغيوب. طوبى لشهيد سفك دمه فى
سبيلى و لنفس هاجرت فى ارضى و لعبد نطق بثنائى و لقلب
اقبل الى مقامى الممنوع. كذلك دلح الديك لدى العرش و
هدرت حمامة الامر تلقاء وجه ربّها مالك الغيب و الشهود.
انا نذكر كلّ مهاجر هاجر فى سبيلى لعمرى ذكرناهم بما
لا يعادله كنوز العالم و لا ما عند الامراء و الملوك.

(٢٦٥) بسمى الذى به ماج بحر العرفان

سبحان الذى انزل الآيات وامر الكل بما نطق به الكتاب. يا
افنانى يذكرك مولى الورى اذ احاطته الاحزان من كل
الاشطار بما اكتسبت ايدى الذين كفروا بالله مالک الایجاد و
اتخذ كل نفس صنماً من دون الله كذلك سولت لهم الظنون و
الاهوام. يسمعون آيات الله و ينكرونها الا انهم فى مرية و
نفاق. هذا يوم فيه ينوح الروح بما اكتسبت ايدى العلماء
الذين بهم ذرفت الابصار فى كل الاعصار نشهد انهم نقضوا
ميثاق الله و عهده و اعرضوا عن الذى اتاهم بملكوت الآيات.
قد اشتغلوا بالدنيا معرضين عن مالک العرش و الثرى سوف
يطوى بساطهم بايدى القدرة و يرون انفسهم فى اسفل
الدركات. ان اشكر يا افنانى بما ايدناك على عرفان نفسى
واسمعناك ندائى و انطقناك بما نطق به لسانى كذلك شهدت
السدره لافنانها فى اعلى المقام. البهاء الظاهر اللائح المشرق من
افق قلمى الاعلى عليك وعلى الذين تمسكوا بكم خالصين
لوجه الله مالک المآب.

(۲۶۶) بسمی الغریب المحزون

قد اصبحت الیوم یا الهی فی جوار رحمتک الکبریٰ و اخذت
القلم لاذکرک بحولک بذکر ینکون بمنزلة النور للاحرار و
بمثابة النار للاشرار الذین نقضوا میثاقک و اعرضوا عن آیاتک
و نبذوا عن ورائهم کوثر الحیوان الذی ظهر بامرک و جرى
من اصبع ارادتک و ذلک بعد علمی و ایقانی بان ذکرى
لا یصعد الیک و لا یقدر ان یطیر فی هواء قربک و عزتک یا
محرق العشاق و مضمم النار فی الآفاق اری ان ذکرى مع علو
مقامه و سمو سلطانه مطروح على التراب و یقول یا رب
الارباب ترى کبدى ذاب فی هجرک هل لی نصیب من بحر
وصالک ترى کلى احترق من نار بعدک و فراقک هل لی
قسمة من نور قربک او لقائک. ای رب اسألک بالذین
تمسکوا بجبل الصوم حباً لامرک و اقبلوا الی افق القضاء شوقاً
لجمالک بان تکتب لاحبتک ما یقرهم الی البحر الذی من
شرب منه لا یأخذه الاحزان فی امرک و لاتکدره شعونات
العالم فی حبک و رضائک ای رب اسألک بان تزین اعمالنا
بطراز القبول انک انت الغفور الودود.

(۲۶۷) بسمی المشرق من افق البیان

یا نصرالله، اسمع النداء من السدرة المرتفعة على الارض
 البیضاء شاطیء بحر عناية ربك مالک الاسماء انه لا اله الا هو
 الفرد الواحد العليم الخبير. انا نوصیک بما ينبغي لایام ربك و
 ما یرتفع به امره المبرم المتین و نوصیک فی ابیک ان له شاناً
 عندالله رب العالمین. طوبی لعبد عمل بما امر به فی کتابالله
 العزيز الحمید. ایاک ان یمنعک شیء عن هذا الامر او تحجبک
 شبهات المرییین الذین اعرضوا عن الحق و اقبلوا الی کلّ
 مشرک بعید. قل اسألک یا من فی قبضتک زمام امکانات و
 اعنة الکائنات باسمک الذی به انزلت الآیات و سخرت
 الجهات بان تجعلنی مستقیماً على امرک و ناطقاً بشائک و
 عاملاً بما انزلته فی کتابک اذک انت المقتدر على ما تشاء لا
 اله الا انت القوی الغالب القدير.

(٢٦٨) بسمى المشرق من افق سماء البيان

قد ارتفع النداء بين الارض و السماء طوبى لاذن فازت و
 للسان اجاب و لقلب اقبل و لرجل سرعت و لوجه توجه و
 لعين رأت افق الظهور اذ ظهر و اظهر ما اراد من لدى الله
 الامر المقتدر القدير. شهد قلمي الاعلى بتوجهك و اقبالك
 و حضورك و اصغائك و الورود في باب فتح على من في
 السموات و الارضين. قل سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد
 بما هديتني الى مشرق آياتك ولك الشكر بما سقيتني كوثر البقاء
 من يد عطائك و اريتني افقك الاعلى و اسمعتني ندائك الاحلى
 اسألك بآياتك التي احاطت الاشياء و الملاء الاعلى و
 سكان الجنة العليا بان تجعلني ثابتاً راسخاً مستقيماً على حبك
 و امرك. ثم قدر لي خير كل عالم من عوالمك اذك انت
 الغفور الرحيم.

(۲۶۹) بسمی المشرق من افق الملکوت

یا ورقتی و افناتی یذکرک مولیک فی السّجن الاعظم اّته
ذکرک قبل وجودک و فی هذه الاّیام الّتی فیها ظهرت
اسرارالکتب و ماکان مکنوناً فی علم اللّهِ ربّ العالمین. ان
اشکری ربّک وقولی لک الحمد یا الهی بما جعلتني ورقة من
اوراقک و کتبتني من قلمک الاعلیٰ من الافنان الّذین ذکرتم
فی کتبک و زبرک و الواحک و امرت العباد بجهّهم و ودّهم
فضلاً من عندک اسألك بان تؤیّدني علی ذکرک و ثنائک.
اّک انت المقتدرالعلیم الحکیم.

(۲۷۰) بسمی الظاهر الغالب

قل الھی الھی لم خلقت العیون لعبادک واعطیتهم بصائر من
 فضلک. ان اعطیتهم لمشاهدة جمالك والنظر الى انوار وجهک.
 فاکشف الاحجاب عنها بجودک و الطافک و ان خلقتها
 یا الھی لغيرک اذا تشهد الاشياء بانهم فی خسراں لم یکن اعظم
 منه فی مملکتک وعزتک یا محبوب فؤادی و مقصود قلبی احب ان
 تعذبنی بعذاب لم یک اعظم منه فی علمک و تکتب لی عذب
 لقائک. ای رب کنت راقداً هزنی نسیم یوم ظهورک فلما
 ایقظنی الهمنی ما کنت غافلاً عنه فی ایامک. ای رب وجدت
 عرفک و سرعت الیک اسألک بان لا تجعلنی محروماً عمّا
 قدرته فی کتابک من بدایع فضلک و لا ممنوعاً عن الاستقامة
 فی امرک. فاکتب لی یا الھی من قلمک الاعلیٰ خیر الآخرة و
 الاولیٰ اّتک انت المقتدر القدير.

(۲۷۱) بسمی المستوی علی عرش البیان

یا بزرگ، علیک بهاء اللہ و عنایتہ. امروز ندا بدرجہ علیا رسید
و لکن سمع عالم کون از اصغای آن ممنوع و مقصود از این
ندا آنکہ آذان اهل امکان را مستعدّ نماید از برای اصغای
کلمہ علیا الّتی ما اطّلع بها الّا اللّٰه مولی الوری و ربّ العرش
والثّری. یوم یوم اللّٰه و امر امر او و لکن قصص اولی و
حجبات اسماء احزاب را از مشاهده و اصغاء منع نموده. قل
الهی الھی اشهد بانّک خلقتنی لعرفانک و اظہرتنی للقیام علی
خدمتک و خدمۃ اولیائک. ای ربّ ترانی متمسکاً بک و بما
ظہر من عندک اسألک بسرور حبیبک حین صعودہ الیک و
بانجذاب نقطۃ الاولی عند ذکر اسمک الاهی و بنورک
السّاطع اللّامع من افق سماء ظہورک ان تجعلنی فی کلّ
الاحوال ناطقاً باسمک و ناظراً الی افقک و متحرکاً بارادتک
و متشبّثاً بذیلک. ای ربّ ترانی مشتعلاً بنار حبّک اسألک ان
تؤیّدنی علی عمل ینبغی لظہورک و آیامک أنّک انت المقتدر
علی ما تشاء لا اله الاّ انت الحاکم الأمر السّامع البصیر.

(۲۷۲) بسمی المشفق الکریم

یا ایها الناظر الی الوجه وارد شد بر شما آنچه بر نفس حق
وارد شد آسمان گریست و سحاب نوحه نمود بیقین مبین
بدان اگر دنیا قابل البته حق جلّ جلاله خود را بدست دشمن
نمیداد نزد بصیر آنچه مشاهده میشود اقلّ من آن بعدم راجع
لذا نزد نفوسی که از کوثر باقی آشامیده‌اند و به عنایت
مخصوصه الهی فائزند بقدر خردل قدر نداشته. محزون مباشید
از آنچه بر شما وارد شده کلّ در کتاب از قلم اعلیٰ ثبت گشته.
سوف یرون الغافلون جزاء اعمالهم و ترون اجرکم عندالله
العلیّ العظیم. لویرون المشرکون ماقدّر لهم لینوحون و انتم لو
ترون مقاماتکم لتطیرون هذا ما نطق به لسان الصّدق فی المقام
الاعلیٰ. طوبی لمن فاز و ویلّ للاخسرین الذین منعوا عن هذا
المقام الکریم البهاء علیکم من لدی الله ربّ العالمین.

(٢٧٣) بسمى المشفق الكريم

ياسمى المقصود، اسمع نداء الله العزيز الودود من مقامه الحمود
 انه لا اله الا انا المهيمن القيوم. قد انزلنا الآيات و اظهرنا
 البيّنات و ماكان مخزوناً في خزائن عصمة الله مالک ماكان و
 ما يكون. من الناس من اقبل و منهم من اعرض و منهم من
 توقّف و منهم من افق على قتلى بظلم ناح به اهل الملكوت.
 انا اردنا ان نذكر احاک الذي سمى بحسن قبل على في
 كتاب الله ربّ الغيب و الشهود. نشهد انه سمع اذ ارتفع النداء
 و اقبل اذ انار افق الظهور بمكلم الطور و اعترف بما نطق به
 القلم الاعلى في هذا المقام المرفوع و نشهد انه رأى في سبيل الله
 ما لا يجب ان يراه و سمع ما لا يريد ان يسمع. يشهد بذلك من
 عنده كتاب مرقوم. قد ورد عليه و على اوليائي ما ناح به
 سگان الفردوس و الذين طافوا العرش في الاصيل و البكور. يا
 حسن قبل على عليك بهائي و بهاء قلمي و بهاء لوحى و بهاء
 من فى الارض و السماء و بهاء الفردوس الاعلى و الجنة العليا.
 طوبى لك و بما آمنت بالله ربك و ربّ العرش و الثرى فى
 يوم فيه اعرض العلماء و الفقهاء و الامراء الا من شاء الله مالک
 الوجود و ما منعك شئ من الاشياء و ما حجتك سبحات الذين

كفروا بالشّاهد و المشهود. طوبى لك و نعيماً لك و روحاً
لك بما فرت بآثار قلمى الاعلى حين صعودك و قبله و بعده
انّ ربّك هو الحاكم على ما يشاء بقوله كن فيكون. يا سمّى
المقصود انا ذكرنا احاك بما لاتعاده الدنيا و ما فيها و نعزيك
و اهله بما ورد عليكم من القضاء المحتوم و تأمرك بالمعروف
فى اهله و بالعدل و الانصاف فى كلّ الامور. انا وصيّناك و
الذين آمنوا فى الواح شتى بما يرتفع به امرالله فيما سواه و
يظهر مقامكم بين الاديان انّ ربّك هو الناصح بالحق فضلاً
من عنده و هو الحقّ علامّ الغيوب. البهاء عليك و على من
تمسك بالمعروف امراً من لدى الله مالك اليوم الموعود و تكبير
على اوليائى هناك فضلاً من عندى و انا المقنن العزير
الودود.

(٢٧٤) بسمى المظلوم الغريب

يا محمود، انّ المظلوم يذكرک بفضلہ و يذكرک بآيات اللّٰه ربّ العالمين و يبشّرك بما قدّر لك من لدى اللّٰه المقتدر الفضّال الكريم. سمعنا نداءك ذكرناك و اقبالك اقبلنا اليك من هذا الشّطر البعيد و نوصيك بالاستقامة الكبرى في هذا الامر الّذي به ارتعدت فرائص الاسماء و انا النّاصح العليم. قد اعرض ملاء البيان عن منزله و سلطانه و كفروا باللّٰه العزيز الحميد. الّا الّذين سمعوا النّداء من الافق الاعلى و قالوا لك الحمد يا مولى الورى و ربّ العرش و الثّرى بما ايّدتنا على الاقبال اذ اعرض عنك اكثر خلقك اى ربّ تراني مقبلاً اليك و متمسّكاً بجبل الطافك اسألك بلثالى بحر بيانك و بانوار نيّر برهانك بان تجعلني منقطعاً عن دونك و ناطقاً بذكرک و ثنائک بحيث لا تمنعني شئ من الاشياء عن التّوجه الى انوار وجهک يا مولى الورى لا اله الا انت المقتدر العليم الحكيم.

(۲۷۵) بسمی المہیمن علیٰ الاسماء

یا عبداللہ، یذکرک المظلوم الذی ورد علیہ ما ذرفت بہ عیون
العظمتہ و ناح الملاء الاعلیٰ و صاح النبیون و المرسلون. قد
قمنا علی الامر فی اوّل الاّیام بقیام ارتعدت بہ فرائص کلّ قائم
و اضطرب فؤاد کلّ مقتدر و زلّت اقدام العلماء و الفقهاء
الذین کفروا بالذی آمنوا الاّ انّہم لا یعرفون. یعبدون الاوهام
و یظنّون انّہم اهل التّوحید لا و نفسی المہیمنۃ علیٰ ماکان و
مایکون. باعراضہم اعرض کلّ معرض و قام کلّ ظالم. یشہد
بذلک عباد مکرمون الذین ما خوّفنتہم سطوة الجبارہ و لا
شوکتہ الفراعنہ و لا الصّفوف و الجنود کذلک هطلت من
سماہ البیان امطار البرهان طوبی لمن شہد و فاز و ویلّ لکلّ غافل
محبوب. انا نوصیک و الذین آمنوا بالاستقامۃ الکبریٰ علیٰ
هذا الامر الذی بیّضت بہ الوجوہ. انّک اذا وجدت عرف
البیان من قلم الرّحمن قم و قل لک الحمد یا مولیٰ الاسماء و
فاطر السّماء بما ذکرتنی اذ کنت فی سجن الاعداء اشہد انّک
انت المقتدر علیٰ ما تشاء لا الہ الا انت المہیمن القیوم.

(۲۷۶) بسمی المؤید المقتدر العلیم

یدالله اخذ نمود و فضلش راه نمود طوبی از برای نفسی که
 راه را دید و بآن پیوست بشأنی که منع اهل عالم او را از
 توجّه بصراط مستقیم باز نداشت. صراط در رتبه اولیه و مقام
 اول نفس حق جلّ جلاله است الذی باعلی النداء ینطق بین
 الارض والسّماء و در مقامی احکام و اوامر اوست که
 در کتاب از قلم اعلیٰ مذکور و مسطور. حمدکن
 مقصود عالمیان را که فائز شدی به آنچه که علمای عالم از
 آن غافل و محتجبند الا من شاء الله. وصیّت می نمائیم ترا به
 استقامت چه که سارقین و خائنین موجود اگر فرصت
 یابند لؤلؤ محبت الهی را برابیند. نسأله تعالیٰ بان یؤیدک علی
 حفظه باسمه المهیمن علی من فی السّموات و الارض انه
 هو المقتدر القدير. الحمد لله العلیم الخیر.

(۲۷۷) بسمی الناطق فی ملکوت البیان

یا محمد قبل حسین، قد ذکرناک مرّة بعد مرّة و هذه هی کرّة
اخری ان اشکر مولی الوری و مالک الآخرة والاولی. الذی
حفظک و نصرک و ایدک و عرفک هذا النبء العظیم فی یوم
اعرض عنه علماء الارض و فقہائہا و عرفائہا الا من شاء اللہ
ربّ العالمین. لک ان تشکر اللہ بهذا الذکر الاعظم الذی به
تضوّع عرف الرحمن فی الاقطار و نصبت رایة اتنی انا اللہ ربّ
العالمین.

(۲۷۸) بنام خداوند اکبر اعظم

نامه‌ات تلقاء عرش حاضر و ملاحظه شد. ان شاء الله در کلّ احوال به اوامر الهیّه که در کتب منزله از قلم اعلیٰ نازل شده متمسک باشی چه که اوست سبب حیات عالم و حفظ امم. قد غفرک الله و اباک فضلاً من عنده انه هو الغفور لکریم. الیوم باید بکمال حکمت رفتار نمائید و بما یرتفع به الامر عامل شوید انه مع اصفیائه و یقدر لهم ما ینفعهم فی الدنیا و الآخرة انه هو المقتدر القدير.

(۲۷۹) بنام خداوند بخشنده

امروز سحاب ظلم انوار آفتاب عدل را ستر نموده و اسباب
 ظاهره غافلین را بشأنی مغرور داشته که به محاربه و مجادله
 برخاسته‌اند و به اعتساف تمام قیام کرده‌اند و بگمان خود
 بر اطفای نور احدیّه و احماد نار سدره الهیّه قادرند. هیئات
 هیئات بعد از کوششها و سعی‌های فرعون و ملاءاو
 حضرت کلیم از بیت او ظاهر رغماً لانه. یدالله فوق ایدیهم
 و هو القاهر فوق عباده و هو القوی الذی لم تضعفه سطوة
 العالم ولا تخوفه ضوضاء الامم انه لهو المقتدر علی مایشاء و فی
 قبضته زمام من فی السموات و الارضین. طوبی لمن ذکرک ان
 له شأناً عندالله رب العالمین و طوبی لک بما سمعت و اقبلت و
 اجبت ربک المقتدر القدیر. ای دوستان کلّ را وصیّت
 مینمائیم به آنچه که سبب اعلای کلمة الله است. جنودی که
 لم یزل ولا یزال قوی و غالب بوده اعمال طیبه و اخلاق مرضیه
 بوده و خواهد بود. طوبی از برای نفوسی که به این جنود
 مدائن قلوب را فتح نموده‌اند. از حق بطلبید دوستان خود را
 از اعمال مضرّه حفظ فرماید و بما ینبغی لایامه تأیید نماید انه
 علی کلّ شیء قدیر. انا ذکرنا اباک فی الواح شتی بذکر

لا يعادله شئ في الارض يشهد بذلك من ينطق في كل شأن الله
لا اله الا انا العليم الخبير. البهاء عليك و على من اقبل وفاز بهذا
النباء العظيم الحمد لله العليم الحكيم.

(۲۸۰) بنام یکتا خداوند بی مانند

یا حسین به محبت الهی و شعله نار مودت رحمانی بر خدمت امر قیام نما. امروز هر نفسی اراده نصرت نماید باید از ما عنده بگذرد و بما عندالله ناظر باشد. یا حسین امروز دریای کرم موج و اشراقات انوار آفتاب جود کلّ و جود را احاطه نموده. هر نفسی لله برخاست قعود او را نبیند و توقف او را اخذ نکند. به جنود بیان به روح و ریحان گمراهان را هدایت نماید و ضعیفان را قوت بخشد. از این کلمه علیا نفسی تعجب ننماید ابن مریم علیه سلام الله و سلام انبیائے صیّادی را ملاحظه فرمود که بصید ماهی مشغول فرمود دام را بگذار و بیا تاترا صیّاد انام نمایم. بعد از این کلمه کلّیل بود، نطق یافت. جاهل بود، به بحر علم درآمد. فقیر بود، به ملکوت غنراه یافت. ذلیل بود، قصد ذروه عزّت نمود. گمراه بود، به انوار فجر هدایت فائز گشت. چه که از خود گذشت و به حق پیوست آمال را به نارحبّ سوخت و حجبات را به اصبع یقین شقّ نمود. تادردنیا بود به یا روح الله ناطق و چون میل عقبی نمود به مقامی فائز که اقلام عالم از ذکرش عاجز. طوبی از برای نفوسی که الیوم شبّهات معرضین و اشارات

منکرین وضوضاء اهل بیان ایشان را از مقصود امکان منع
نمود. امروز روز استقامت است و روز خدمت جهد
نمائید که شاید فائز شوید به آنچه لدى الله مذکور و در کتاب
مسطور. البهاء علیک و علی کلّ ثابت مستقیم.

(۲۸۱) بنام خداوند توانا

کتابت در منظر اکبر به لحاظ مالک قدر فائز و نفعات حب از آن استشمام شد بلی الیوم باید از دوستان الهی که از من فی الامکان در سیلش گذشته‌اند و به حبل محبتش تمسک جستند رایحه ایمان بشأن متضوع باشد که جمیع عالم آنرا بیابند بلکه اهل قبور از آن نفحه مسکینه به حیات ابدیه فائز شوند. بگو ای احبای الهی امروز روز اشتعال است و امروز روز توجه است و امروز روز ذکر و ثناست و امروز روز فرح اعظم و سرور اکبر است باید جمیع با کمال اتحاد و تقدیس و تنزیه بذکر حق مشغول باشید و به حرارت محبة الله بشأن ظاهر شوید که افسرده های عالم مشتعل شوند لیس هذا علی الله بعزیز. جهد نمائید در خدمت امر به حکمتی که در الواح نازل شده. لعمر الله هذا یوم لیس له شبه و لا مثل ان اعملوا فیه ما انزلناه فی کتاب مبین الحمد لله رب العالمین.

(۲۸۲) بنام خداوند عالم توانا

جميع را از قبل به این یوم مبارک بشارت دادیم و چون از افق اراده حق ظاهر شد اکثری از عباد معرض و غافل مشاهده شدند. طوبی لئفس عرفت و وجدت نفحات ایام ربّها المقتدر القدير. ان شاء الله اجر لقا از برای دوستان یعنی نفوسی که بکمال استقامت به افق اعلیٰ متوجهند در کتاب ثبت می شود. لا تحزن عن البعد قد حال بیننا عباد مغلّون فاسأل الله بان يرفع الحجاب انه هو المقتدر العزيز الحكيم.

(۲۸۳)

بنام خداوند دانا

حمد مقدّس از ذکر و حدود مالک وجود و سلطان غیب و
 شهود را لایق و سزااست که به یک کلمه حکم صراط و
 میزان و ساعت و قیامت و حساب و جنّت و نار را ظاهر
 فرمود. هر نفسی اقبال نمود و به اصغاء فائز گشت او از
 اصحاب فردوس اعلیٰ لدی اللّٰه مذکور و از قلم اعلیٰ مسطور
 و هر نفسی اعراض نمود او از اهل نار لدی المختار مذکور. یا
 ورقتی علیک بهائی اذکری ربّک و سبحی باسمه العزیز البدیع.
 در لیالی و ایام بذکرش مشغول باش و به حبّش متمسّک اگر
 در ظاهر از ظلم ظالمین و بغضای معاندین از ملکوت عزّت
 دوری و لکن در باطن در اعلیٰ المقام بر سریر عزّت ساکن
 و جالسی عن قریب عزّتهای ملوک و مملوک و امرا و علما
 کلّ بعدم راجع و کلمه مبارکه العزّة لله و لاولیائه ظاهر و
 هویدا گردد. اشکری ربّک بهذا الفضل الاعظم الذی احاط
 من فی السّموات و الارضین. البهاء من لدّنا علیک و علی
 کلّ امة آمنّت بالفرد الخبیر.

(۲۸۴) بنام خداوند عالمیان

ندایت در سجن اعظم اصغاء شد و نامهات به لحاظ مظلوم عالم
 فائز گشت. ان شاء الله بر امر الله مستقیم باشی و در کلّ
 احیان به افق رحمن ناظر. چه که شیاطین در کمین بوده و
 هستند نسأل الله بان یحفظ احبائه من جنود النفس و الهوی و
 یقرّبهم الی الافق الاعلی و یلهمهم ما یجعلهم مطالع الاستقامة
 بین البریة اّنه هو المقتدر القدیر. نیکوست حال نفوسی که
 الیوم به حق توجّه نمودند و از قلم اعلی ذکرشان جاری شد انّ
 لهم حسن مأب.

(۲۸۵) بنام خداوند علیم خبیر

قلم اعلیٰ متتابعاً مترادفاً علی مرفوع را ذکر نموده طوبی له بما
سمع واقبل وبلغ و شکر ربّه الغفور الکریم. در جمیع احوال
به غنیّ متعال ناظر باشید و به جبل عنایتش متمسک و به ذیل
فضلش متشبّث. انه هو المقتدر علی ما یشاء لاله الاّ
هو المتعالی العلیم الحکیم.

(۲۸۶) بنام خداوند مهربان

وقایع شما سفرّاً و حضراً لدى العرش معلوم و مذکور آتہ هو الحق علام الغیوب. انا نشکو من الذین اختلفوا فی امر اللہ و ہم تکدر صافی کأس عرفانی بین بریتی و کسفت شمس تقدیسی و خسف قمر سلطانی. انا خلقنا کلّ للمودّة و الوداد و المحبّة و الاّتحاد و نسأل اللہ بان یؤید کلّ علی ما یحبّ و یرضی آتہ هو المقتدر القدير. ای ذبیح، اختلاف سبب و علّت تضييع امر اللہ بوده و اّتحاد و اتفاق سبب علوّ امر. طوبی لمن ترک الاول و تمسک بالثانی فی سبیل اللہ ربّ العالمین باید آن جناب در کلّ احوال به خدمت امر مشغول باشند و سبب اّتحاد نفوس گردند. قلم اعلیٰ در کلّ احوال احبّای خود را به آنچه سبب راحت و آسایش و نجاتست تعلیم نموده و امر فرموده و لکن اکثری از آن غافل افق هدی از غیوم هوی تاریک شده حزن این مظلوم از ظلم ظالمان نبوده چه که هر وقت و هر حین ظلمی بر شجره امر وارد سبب ارتفاع آن گشته چنانچه مشاهده نمودی و می نمائی و لکن از اعمال بعضی از دوستان حزن وارد یشهد بذلک هذا المظلوم فی هذا المقام المحمود. ای ذبیح بکمال سعی و جدّ در اّتحاد قلوب و

اتَّفاق نفوس مشغول باش شاید اریاح کدره ساکن شود
و عرف محبّت و صفا مابین احبّاء متضوّع گردد. نسأل الله بان
یؤیّدک فی کلّ الاحوال علی خدمة امره و یرزقک ما یفرح
به قلبک و تقرّ عینک أنّه هوالمقتدر علی ما یشاء لا اله الاّ
هو العلیم الحکیم. قد حضر الغلام فی ساحة مولیه و توجه الیه
وجه القدم من هذا المنظر الکریم سوف نرسله الیک لو شاء الله
انّه هو المعطى الباذل الکریم. انما البهاء علیک و علی اهلک و
من معک الذین آمنوا بالله الفرد الخیر.

(۲۸۷) بنام خداوند یکتا

اَمَّ البیان ینطق و یقول قداتی المالک الملک لله المہیمن القیوم.
 اَمَّ الفرقان ینادی باعلی التداء تالله ظهر من کان مکنوناً مخزوناً
 فی کنزالعصمة ومستوراً عن مشاہدة العیون و اَمَّ الکتاب
 یصیح و یقول تالله اتی من انزلنی و ظهر من رفعنی. اتقواالله
 یا ملاء الارض و لاتکفروا بالذی اتی من سماء الظهور باعلام
 الحجّة و البرهان و لاتکونوا من الذینهم لایشعرون. یا اَمَّ اسمی
 علیک بمائی و عنایتی. عهدھا و عصرھا عباد منتظر ایام
 ظهوربوده اند چنانچه کلّ براین کلمه شاهد و گواهند چون
 عالم به انوار نیر ظهورمنور علماء بسبّ مشغول و ابطال بلعن
 و رجال بر اعتراض قائم و مشهود بالاخره بر سفک دمش
 فتوی دادند. حمد کن مقصود عالم را ترا از ظلمات نفوس
 غافلہ بید قدرت و اقتدار نجات عنایت فرمود و بر اقبال
 تأییدنمود چه بسیار از رجال محرومند و به اوہامات خود
 محتجب و چه بسیار از اماء بشرف عرفان فائز و به افق اعلیٰ
 متوجّه یک امه مؤمنه مقدّم است عندالله از اکثری از نفوس.
 طوبی لامة اقبلت و فازت و ویلٌ لعبد غفل و کان من
 المعرضین. یا امتی و ورقتی اسمعی ندائی من شطر سجنی انه لا

اله الا انا المشفق الكريم. نذكر في هذاالحين بنتك التي سميت
 به مريم و ذكرها لسان القدم في هذاالمقام الرفيع نبشرها
 بذكري اياها نسأل الله ان يؤيدها على الاستقامة على
 هذاالامرالمبين. و نذكر بنتك الاخرى التي صعدت الى الله
 العزيز الحميد. انا طهرناهاحين صعودها بامطارالرحمة والفضل
 والحقناها الى الرفيق الاعلى و اسمعناها حفيف السدرة و اريناها
 افقى الابهى فضلاً من عندى و انا الغفور الرحيم. و نذكر
 ابنها محمداً الذى فاز في هذاالحين بذكري العزيز البديع. يا
 محمد، قد اخذ الاضطراب سكان الارض بما اتى مشرق الوحي
 برايات الالهام قل اتقوا الله يا قوم و لا تكونوا من الذين انكروا
 حجة الله و برهانه و جادلوا بآياته الا انهم من الاخسرين في
 كتاب الله رب الارباب. يا نصر الله ان المظلوم يذكرك من
 شطر السجن بما يجد منه كل ذى شم عرف عناية ربك مالک
 الایجاد اذا ارتفع التعيق قم على الامر باستقامة ترتعد به فرائص
 الاسماء كذلك يعلمك من عنده ام الكتاب و نذكر اختك
 التي نطقت بثناء ربها بذكر لا ينقطع عرفه بدوام اسماء الله
 مالک المآب. يا ورقتي، اشكري ربك بما فزت بآيات الله و
 الواحه اذ كان الرجال في مرية و شقاق طوي لك و لاختك

الَّتِي أَقْبَلْتِ وَأَمَنْتِ بِاللَّهِ مَالِكِ الرِّقَابِ. أَنَا ذَكَرْنَاكُمْ وَأَرْسَلْنَا
إِلَيْكُمْ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ نُورًا لِلْبِلَادِ وَذَخْرًا لِلْعِبَادِ. الْبِهَاءِ الْمَشْرِقِ مِنْ
أَفْقِ سَمَاءِ بِيَانِ عَلَيْكُمَا وَعَلَيْكَ وَعَلَى الَّذِينَ قَامُوا وَقَالُوا اللَّهُ
رَبُّنَا وَرَبُّ الْعَرْشِ وَالثَّرَى إِلَّا أَنَّهُمْ مَظَاهِرَ اسْمِي الْقَدِيرِ بَيْنَ
الْعِبَادِ.

(۲۸۸) بنام خداوند یکتا

حق منیع خلق را مخصوص این یوم از نیستی به هستی آورد و بعد آفتاب فضل بر کلّ به یک نحو تجلّی فرمود تا جمیع به عرفان دوست حقیقی فائز شوند و همچنین کلّ را براستقامت امر نمود معذک بعضی بطنین ذبابی نقض عهد نمودند و میثاق الهی را شکستند. ای امة الله تو به افق استقامت ناظر باش بشأنی که از کلمات ناعقین و اشارات معرضین و کتاب سجّین از حق ممنوع نمائی این است وصیّت حق عباد و اماء خود را.

(۲۸۹) بنام خداوند یکتا

در مصیبت حزب الهی در آن ارض آفتاب نوحه نمود و سراج
 گریست و ارض مضطرب و سماء مغموم و سحاب مهموم
 و لکن عباد غافل از کلّ غافل. زوداست که مجازات اعمال را
 مشاهده نمایند این الذئب و این الرّقشاء و این الکاذب فی ارض
 الطّاء قد اخذهم الله بذنبهم و يأخذ الذّین ظلموا علیکم من
 دون بیّنة و لا کتاب من الله ربّ العالمین. آن نفوس در خسران
 و شما را در این حین قلم رحمن ذکر می نماید اوست معین
 مظلومین و ناصر مکرویین. لعمر الله انه معکم یشهد بذلك
 کلّ الاشیاء و لکنّ القوم فی حجاب مبین البهائم علیکم من
 لدی الله الواحد العلیم الخبیر.

(۲۹۰) بنام خداوند یکتا

یا اسمی، آثار افنان که ارسال داشتید عبد حاضر تمام آنرا ذکر نموده لله الحمد به عنایت فائزند و در ظلّ سدره جمع. ذکر جناب مبلغ و جناب میرزا آقا و سایر افنان علیهم بهائی مذکور ان شاء الله بذکر و ثنا و خدمت امر مؤیدید. اینکه جناب افنان نبیل قبلت ق علیه بهائی در باب مطلب جناب ملا رج علیه بهاء الله نوشتند قبول شد. نصف حقوق آن ارض را به فقرای آن ارض قسمت نمایند و لکن جهد کنند تا جمیع ناس به امری از امور مشغول گردند. انّه ينزل من سماء العناية برکة من عنده انّه هو الفضال الکریم. به این فقره بسیار تمسک جوئید قسمهای دیگر که از قبل بوده لایق شأن انسان نبوده و نیست انا نحبّ ان نرى احبائنا مشغلاً لا منتظراً. قلم اعلیٰ کل را بما یرتفع به عزّه و شأنهم و مقامهم امر فرموده و عنقریب آنچه از بحر اراده ظاهر شده در ارض مشاهده خواهد شد. الامر بیده یفعل و یحکم و هو الامر الحکیم و از برای حقوق الهی قراری است معین بعد از تحقق بیت العدل علی ما اراده الله حکم آن ظاهر می شود. ذکر جناب الف و س ارض صاد را نموده بودند ان شاء الله

به استقامت کبری فائز شوند و بکمال محبت با اهل بیت سلطان الشهدا رفتار نمایند. خدمت ایشان لدی الحق این است که ذکر شد طوبی للسامعین. مخصوص ایشان لوح نازل و ارسال می شود جناب میرزا صادق ان شاء الله بما یحبّه الله مؤید شوند. چندی قبل ذکر کلّ از قلم اعلیٰ جاری از بعدهم لو شاء الله به آن فائز می شوند. طوبی لمن یدکر الصادق و ما ورد فیها عالم را احزان و بلایا احاطه نموده آنچه ذکر شد البته واقع خواهد شد. در عبیدالله ثانی ملاحظه کنید آنه سیّئة من سیّئات الذئب و الرّقشاء چه مقدار از بلاد و نفوس که از شعله نار نفسش سوختند و مفقود گشتند. اگر عباد به انابه و رجوع فائز نشوند بیرون ما لارأت عین و العاقبة للمتّقین. و آنچه از اراده جناب افنان سید قبل میم علیه بهائی ذکر نمودند مقبول افتاد. طوبی له حق شهادت می دهد در آنچه ذکر نموده اند صادقند و عملشان لله بوده و هست. لوح الهی که در سنین قبل مخصوص ایشان نازل و ارسال شد براین مقام شاهد و گواه است. آنه هو الشاهد الخیر ولكن باید آنچه از مشرق امر ظاهر شود بکمال روح و ریجان به آن عمل نمایند تا از نفوسی که از بحر رضا آشامیده اند

محسوب گردند. لعمر الله این مقام بسیار بلند است چنانچه نقطه بیان می فرماید جمیع باید سعی نمایند تا به کلمه رضا فائز شوند. اراده ایشان قبول شد نزد خود ایشان بماند و به تجارت مشغول شوند آنچه حاصل شد نصف آنرا خود تصرف نمایند و نصف دیگر به آنچه امر صادر گردد عمل شود فی الحقیقه این وجه را قبول نمودیم و علامت قبول آنکه صد تومان آنرا بدو محل ارسال دارند نصف آن در اسکندریه نزد جناب آقا محمد مخصوص ایتم آقا علی قرباغی علیه بهاء الله که در مصر به افق اعلیٰ صعود نموده و نصف دیگر در ارض ک به ام حرم برسانند چه که مدیون شده اند و در مابقی عمل نمایند به آنچه ذکر شد. و اما فقره جناب میرزا محمد از افنان علیه بهائی قد قُضی الامر و بلغ الوجه الی جودی جود ربّه المعطی الکریم. یا مهدی این اعمال خالصه آثار آن در ارض نافذ و ساری همان قسم که اعمال نفوس خبیثه سبب و علت بلایا و رزایای ارض است این اعمال طیبه خالصه هم که لوجه الله ظاهر می شود سبب حیات و علت ظهورات خیریه بوده و خواهد بود. جمیع افنان را تکبیر می رسانیم و بشارت می دهیم ان شاء الله موفق بوده و هستند. ینبغی لهم ان یشکروا

اللّٰه في اللّيالى و الايام اّنه ايدهم بفضله و عرفهم سبيله و
انقطهم بثنائه و اشهدهم ما منعت عنه عيون اكثر العباد و
اسمعهم ما لافاز باصغائه من في البلاد الاّ من شاء اللّٰه مالک
يوم الدّين البهاء من لدنا عليهم.

(۲۹۱) بنام خداوند یکتا

یا علیّ به عنایت الهی فائز شدی و از بحر عرفان نوشیدی
از حق می طلبیم در جمیع احوال ترا مؤید فرماید و بر امرش
ثابت و راسخ و مستقیم دارد. چه که بعضی از نفوس ملاحظه
می شوند به مثابه اوراق یابسه اریاح نفس وهوی آنها را حرکت
می دهد کیفی شاء. اولیای الهی الیوم باید بر امر بمثابه جبال
ثابت باشند. از قبل به آثار قلم اعلیٰ فائز شدی حال مجدد ترا
ذکر می نمائیم و وصیت می فرمائیم به معروف و به آنچه سبب
ارتفاع امر الله است. هر نفسی الیوم به یک کلمه از کلمات
علیّا که از افق قلم اعلیٰ اشراق می نماید فائز شود او بکلّ
خیر فائز است. از حق می طلبیم کلّ را بر حفظ این رتبه و مقام
مؤید فرماید اوست قادر و توانا. دوستان آن ارض را تکبیر می
رسانیم و به استقامت کبری و اعمال طیّبه و اخلاق روحانیّه
وصیت می نمائیم. البهاء علیک و علی من معک من الدین و فوا
بمیثاق الله و عهده و کانوا علی یقین مبین.

(۲۹۲) بنام خداوند یکتا

یا ورقتی علیک بهائی و عنایتی، لازال در ساحت مظلوم
 مذکور بوده وهستی حمد کن مقصود عالم را که در بیستی ساکنی
 که ذکر الهی از او مرتفع و به نفسی منسوبی که از اول ایام
 بذکر حق ناطق و بر خدمت امرش قائم. قدر این مقام را بدان
 جمیع عالم و عباد و اماء مخصوص معرفت حق جلّ جلاله از
 عدم بوجود آمده اند. حال مَلَکَهِهای عالم بیاد حق به هیاکل
 و کنائس و مساجد توجّه می نمایند و بکمال خضوع و خشوع
 بذکر و توجّه مشغول معذک از عرف قمیص ظهور محرومند
 و از شاطیء بحر قرب و وصال ممنوع و ترا از فضلش هدایت
 فرمود و راه نمود فائز شدی به آنچه که مقصود از آفرینش بوده.
 قولی الهی الهی انا اَمَّتک و ابنة امتک اشهد بعظمتک
 و سلطانتک و بعزّتک و قدرتک و کبریائک و بانک انت الله لا
 اله الا انت. لم تزل کنت مهیماً علی عبادک و امائک و مقتدرأ
 علی من فی ارضک و سمائک اسألك برحمتک الّتی سبقت
 الکائنات و بفضلک الّذی احاط بالمکنات و بلئالی بحر
 علمک و بانوار وجهک بان تجعلی فی کلّ الاحوال مقبلةً
 الی افقک الاعلیٰ و متمسکةً بجبل عنایتک یا مولی الاسماء

وفاطر السّماء ثمّ اسألک بان تقدّر لى خیر الآخرة والاولى وما
ينبغى لبحر کرمک وسماء جودک يا من فى قبضتک ازمة
المواهب و العطايا. لا اله الا انت الغفور الکریم والحمد لک
اذانتک انت مقصود العارفين.

(۲۹۳) بنام خداوند یکتا

یا ورقتی در اراده و مشیت الهی و عنایت ربّانی تفکر نما چه
مقدار از رجال الیوم از عرفان غنی متعال محروم و ممنوعند و
تو به عنایتش فائز و به افق اعلیٰ ناظر. اوست مقتدری که آنچه
جاری فرماید و امر نماید حق محض بوده و هست از برای
احدی مجال لِمَ و بِمَ نبوده و نیست. وصیت می نمائیم ترا
و جمیع اماء آن ارض را به توجّه و توکل و استقامت. فضل در
قبضه قدرت اوست و رحمت به اراده اش معلق و منوط. عطا
می فرماید به هر که اراده نماید. طوبی از برای تو و امثال تو که
عرف یوم الله را ادراک نمودید و به جبل فضلش تمسک
جستید. این مقام اعلیٰ را به اسم ابھایش حفظ نمائید. البھاء
علیک و علی امائی اللّائی اقبلن و سمعن و اجبن نداء الله
العلیم الحکیم.

(۲۹۴) بنام خداوند یگانه

وجه قدم از سجن اعظم به احبّایش توجّه نموده و می نماید. طوبی
لمن قام علی خدمة الامر و عمل بما امر به فی کتاب اللّٰه ربّ
العالمین. قد سمعنا ندائک و اجیناک بهذا اللّٰوح لتشکر ربّک
القیاض الکریم.

(۲۹۵) بنام دانای یکتا

امروز جذب احدیت ظاهر نفحات وحی بشأنی متضوِّع که عالم وجود را معطر نموده. یا حزب الله باید بشأنی مشاهده شوید که سطوت قوم و ظلم آن نفوس ظالمه شما را محزون ننماید. یک تغییر از عقب موجود و آنست امر محتوم الهی هر نفسی را اخذ نموده و می نماید. و اگر این تغییر که موتش نامیده‌اند لوجه الله واقع شود هیچ فضلی به آن نرسد و هیچ مقامی به آن برابری ننماید و لکن در صورتی که روح در حین صعود از ما سوی الله فارغ و آزاد باشد. طوبی لک بما فرت فی هذا الحین بمذا اللوح المین اشکروکن من الحامدین.

(۲۹۶) بنام دوست مهربان

ای کنیز خدا ان شاء الله در کلّ احیان بما أمرت به من لدی
الرحمن عامل باشی و به افق فضلش ناظر از حق استقامت
بطلب چه که شیاطین بکمال مکر در کمین عباد بوده و
هستند قولی ان احفظنی یا الهی فی ظلّ عنایتک الکبریٰ انک
انت المقتدر العلیم الحکیم.

(۲۹۷) بنام دوست یکتا

ای امة الله نامہات لدی المظلوم حاضر ان شاء الله به عنایت
 الہی و فضل رحمانی لم یزل و لایزال به افق فضل متوجہ باشی
 و در ظلّ سدره ساکن لحاظ عنایت الہی به احبّای خود
 متوجہ و جمیع را وصیت می فرماید به افعال و اعمال و
 اقوالی کہ سبب ارتفاع امرالله شود و نفس عمل شہادت
 دہد بر تقدیس و تنزیہ او از آنچه مخالف است به کتاب الله.
 فاسألنی ربّک بان یوفّق الکلّ علی ما یحبّ و یرضی.

(۲۹۸) بنام محبوب عالمیان

یا حبیب الله علیک بهائی، ایام حضور مذکور. حضرت باری
جلّ جلاله را بر توحق عظیم است چه که در اوّل ایام شباب
ترا تأیید فرمود و به مقام قرب و قدس راه نمود. فضلش
احاطه نموده و عنایتش شما را اخذ کرده و از اوهامات حزب
قبل مقدّس و منزّه داشته. قل لک الحمد یا الهی بما هدیتنی الی
مشرق وحیک و مطلع آیاتک ونور قلبی بنور معرفتک
وشرفتنی واحضرتنی امام وجهک و اسمعتنی ندائک اسألک ان
تجعلنی ثابتاً علی حبک و راسخاً فی امرک بحیث لاتمنعنی
الجنود و لا الصّفوف و لا جبارة الارض و فراعنتها انک
انت المقتدر الفضال. اولیای ان ارض را از قبل مظلوم سلام
برسان جناب نورالله علیه بهائی و علی قبل اکبر و جناب محمد
و رفعت و بدیع علیهم سلام الله و عنایته را ذکر می نمائیم و
از حق جلّ جلاله از برای هر یک برکت و نعمت و صحت
و حفظ و سلامتی و عرفان و ایقان و استقامت می طلبیم آنه
علی کلّ شیء قدیر. هر هنگام حکمت اقتضا نماید و وقت
امضاء کند و جناب ناظر علیه سلامی و عنایتی مصلحت
داند آن جناب مع امّتی توجّه نمایند نسأل الله ان یحفظکمما و

يرزقكما ما قدره لعباده المقرّبين أنّه هو الفضّال العطوف
الامين.

(٢٩٩) قوله جلّ جلاله

يا ابراهيم، قد حضر اسمك في هذا المقام الاعلى امام حضور
مولى الورى. ذكرك بذكر انجذبت به افئدة العارفين وانصعق
به العباد الذين نقضوا عهد الله وميثاقه و انكروا حجته الى ان
افتوا على سفك دمه الاقدس الاطهر المنير. كذلك سولت لهم
انفسهم ألا انهم من الاخسرين في كتاب الله مالك هذا المقام
العزير الكريم. يا ابراهيم هل تقدران تأخذ قدح البيان باسم
ربك الرحمن و تشرب بذكرى العزير البديع. قل يا الهى
وسيدى انت اعلم بى منى. اسألك ان تجعلنى قائماً على
خدمتك وناطقاً بشنائك بحيث لا تخوفنى جنود العالم و لا ظلم
فراعنة الامم الذين منعوا العباد عن التقرب الى بساط عزك
والورود الى لجة بحر احديتك. اى رب ترى المسكين قام لى
باب ثروتك و العليل لى شاطئ بحر شفائك. لم ادريا الهى
هل تمنعنى اعمالى عمّا ذكرته و هل تؤيدنى على ما اردته
بجودك و كرمك و عزتك يا مقصود العالم احب ان اتوكل
عليك فى كل الاحوال و افوض امرى اليك يا من فى قبضتك
زمم المبدء و المال لا اله الا انت العزير المتعال.

(۳۰۰) بسم اللہ البہیّ الابهیّ

اَنَا سَمِّيْنَاكَ اَمِيْنَ الْبِيَانِ بَيْنَ مَلَأِ الْاَكْوَانِ لِتَفْتَخِرَ بِعِنَايَةِ رَبِّكَ
الرَّحْمَنُ اِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْحَكِيْمُ. اِنْ يَا اَمِيْنَ قُلْ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ يَا
الهُ

يٰ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَنِي اِلَى اَفْقِ
اَمْرِكَ بَعْدَ الَّذِي مَنَعَ عَنْهُ عِبَادَكَ وَ اَدْخَلْتَنِي فِي سَرَادِقِ قَرْبِكَ
وَ شَرَّفْتَنِي بِلِقَائِكَ الَّذِي اَخَذَ بَابَ السَّجْنِ جُنُودَ غَافِلُوْنَ. اَيُّ
رَبِّ وَفَّقْتَنِي عَلٰى خِدْمَتِكَ فِي اَيَّامِي الْبَاقِيَةِ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْعَلِيْمُ.

(۳۰۱) هو الاقدس الاعظم

قد بُدئت بامر من الله و رجعت اليه. اّنه هو في الحين يناديك
و يذكرك في هذا السّجن المبين. هرنفسى اليوم به افق اّهمى
توجه نمود او به عرفان الله فائز و ازاهل يقين در كتاب ميبين
مذكور است. طوبى لمن فاز بهذا المقام الاعظم الرفيع. تمسّك
باحكام الله ثمّ اعمل بما نزل في كتاب الله ربّ العالمين اّنه
ينفعك في الدّنيا و في كلّ عالم من عوالم ربّك العليم الخبير.

(٣٠٢) هو الاقدس الاعظم المقتدر العلى العظيم

ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذروة العليا. و قل
اول عرف تضووع من قميص رحمة ربك مالک الاسماء عليك
يا ايها النجم المشرق من افق السماء. اشهد ان فيكم لاح
الافق الاعلى و نطقت السدرة المنتهى و ظهرت الكلمة العليا
و الدرّة النوراء و النقطة الاولى الذى به ظهر السر المكنون و
الرمز المخزون و فصل علم ما كان و ما يكون. و به سرت
نسمة الله فى العالم و تمت الحجّة على الامم و كملت النعمة
بما فاحت رائحة البيان فى ذكر الاسم الاعظم. و اشهد ان بكم
سجرت البحار و جرت الانهار و تورقت الاشجار و ظهرت
الآثار و برزت الاسرار و انارت وجوه الابرار. و فيكم ماج
بحر العرفان و هاج عرف الرحمن و فتح باب الجنة التى تطوف
حولها الجنان. و فيكم طلع الفجر الذى به طفئ سراج الاوهام
و اشرفت شمس الوحي و لاح قمر الالهام. و بكم فاض بحر
الحیوان لاحياء من فى الامكان. اشهد ان فيكم نصبت راية انه
لا اله الا انا المهيمن القيوم. و ارتفع سرادق اننى انا الله لا اله
الا انا العزيز المحبوب. و تغرد عندليب العرفان فى ملكوت
البيان الملك لله المقتدر العزيز الودود. و انه هو الكتاب الاعظم

و الكلمة العلیا و الآیة الکبری و به ظهرت مشیة الله التافذة و قدرته المحیطة و سلطنته الباقیة و قوته المهيمنة و أنه هو الوجه الذى اشرق من افق البقاء بعد فناء الاشياء و بظهوره طلعت حوريات المعانی من قصور البیان و ظهرت الاسرار المودعة فى الفرقان و به برزت العلامات و شهدت الحصاة لمنزل الآیات. و أنه هو الذى اذا ظهر مرت الجبال و نطقت الاشياء فى ذكر الله ذی العظمة و الاجلال. و به توجه كل فقير الى ملكوت الغناء و كل متحیر الى انوار الهدى و كل ظمآن الى كوثر البقاء اشهد ان فيكم ظهر الجمال المعلوم و نطق القائم قبل القيوم و فك الرحیق المختوم و تحقق كل امر محتوم. و اشهد انك انت الذى كنت موقناً بلقاء ربك مالک الاسماء و تنورت بانوار الله اذ اشرق النیر الاعظم من افق الزوراء و هذا مقام ما سبقه اهل الانشاء الا من شاء ربك فاطر السماء. و انت الذى شربت رحيق الايقان اذ كان الناس فى مریة و شقاق و ادركت لقاء اليوم الذى انزله الرحمن فى الفرقان قال و قوله الحق يوم يقوم الناس لرب العالمین. طوبى لك بما وفيت بالميثاق اذ نقضه اهل الآفاق واقبلت الى الوجه فى حين ارتعدت فرائص العباد من سطوة اهل التفاق. طوبى لك ولمن يزورك بما جرى من القلم

الَّذى به نصب الصّراط و وضع الميزان و ظهرت السّاعة و
نزل البيان.

(۳۰۳) هو الاعطف

بسم اللّٰه الاقدس الامنع. شهد اللّٰه أنّه لا اله الاّ هو. یجی و
یمیت ثمّ یمیت و یجی. أنّه هو الناظر فی المنظر الاعلیٰ و الناطق
عن لسان الاجہی بائی انا المعبود فی الآخرة و الاولى و ما منعه
النّاس عمّا أمر به من لدی اللّٰه خالق الاسماء و فاطر الارض و
السّماء.

(۳۰۴) هو السّامع المجیب

یا علی قبل اکبر، جمیع عالم منتظر ظهور مالک قدم بوده‌اند. بکمال نوحه و ندبه و عجز و ابتهال از غنیّ متعال ظهور مشرق وحی و مطلع آیاتش را مسألت می‌نمودند و چون عرصه عالم به انوار نیر اعظم منور گشت کلّ براعراض قیام نمودند. علّت اولی و سبب اعراض، علمای عصر بوده‌اند. هر هنگام که بحر علم‌ظاهر و آفتاب جود موجود و ماء‌ظهور مرتفع کلّ حایل گشتند. و عباد را از مالک ایجاد منع نمودند مع آنکه کلّ از برای عرفان این یوم از عدم بوجود آمدند. طوبی لک بما کسرت اصنام الاوهام و اقبلت الی مشرق الایقان. آنچه بر تو وارد شد بر ما مکرر وارد. اشکر ربّک كما شکرنا بما ورد علینا فی سبیلہ المستقیم و نبأه العظیم. لازال در ساحت اقدس مذکور بوده وهستی از حق می‌طلبیم ترا تأئید فرماید بر صبر. انه هو الصّبار و امر الکلّ بالصّبر و هو الامر القدیم. زود است که اهل ظلم و طغیان بر خسارت خود و ربح شما اقرار نمایند اگر بقدر سمّ ابره آگاه شوند کلّ به کلمه تبت الیک یا مقصود العالم ناطق گردند. انک اذا فزت بکتابی و وجدت منه نفحات عنایتی قل

الهی الهی لک الحمد بما عرفتني اذ غفل عنک عبادک و جعلتني
 مقبلاً اذ اعرض عنک اکثر خلقک. اسألك يا مالک الوجود
 ببحر جودک و سماء کرمک بان تؤيدني على الاستقامة
 على امرک وحبک بحيث لا يمنعني ظلم فراعنة عبادک و
 جبابرة خلقک ثم قدر لي خير الآخرة والاولى و ما ينفعني في
 کلّ عالم من عوالمک. انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الاّ
 انت الغفور الکریم. قد ذکرک ابو الفضل عليه بهاء ربّه الفضّال
 ذکرناک بلوح ینادی بين الارض و السماء. يا اهل البهاء
 تالله فزتم بما لا فاز به احد قبلكم اعرفوا مقامکم ثم انصروا
 ربکم الرحمن الرحيم. طوبى لسمیع سمع و لبصیر رأى و ویل
 للمنکرين. انا نذکر ابا الفضل عليه بهائی نشهد انه قام لخدمتی
 و نطق بذکری و ثنائی و توجه الی وجهی و اقبل الی افقی
 المنیر. البهاء المشرق من افق سماء ملکوتی. عليك يا ابا الفضل
 و عليه و على الذین فازوا بهذا الامر الاعظم الارفع الاحکم
 المتین.

(۳۰۵) هو السّامع المجیب

یامتی، ندایت را شنیدیم از شطر سجن به تو توجّه نمودیم. چه مقدار از امرای ارض که الیوم از حقیف سدره منتهی و صریر قلم اعلیٰ محرومند و تو فائز شدی و به مشرق آیات و مطلع بینات و مصدر اوامر و احکام توجّه نمودی. این مقام اعلیٰ و رتبه علیا را از دست مده. در جمیع احوال از غنیّ متعال بکمال عجز و ابتهال حفظ این مقام را مسألت نما چه که ملحدین در کمین بوده و هستند و ناعقین بر مراصد منتظر. طوبی از برای نفسی که وساوس معرضین او را از حق مبین محروم نساخت. قولی لک الحمد یا الهی بما ایدتني علی الاقبال الیک اذ اعرض عنک اکثر خلقک. ای ربّ تران مقلبه الیک و متمسّکه بجبلک قدرلی ما ینبغی لسماء جودک و بحر عطائک انک انت المشفق الکریم لا اله الا انت الغفور الرحیم

(۳۰۶) هو العزیز السَّبْحان

اسمع نداء من ینادیک حین الذی یهب روائح الفراق عن شطر
العراق و تغنی دیک الاشتیاق و الموحدون فی حزن عظیم
وانک انت لانتحزن فی شیء فتوکل علی الله الملك العزیز
القدير. ثم ذکر العباد باحسن الذکر ثم اجتمعهم علی امر
ربک و کن من الشاکرین. قل یا ملاء البیان اسمعوا ندائی
فتوکلوا علی الله المقتدر المہيمن العزیز. سيرفع الله امره بالحق
وينصر عباده المستضعفين ويظهر التور عن مطلع القرب و
بذلك تنهدم اركان المشركين و انک انت فاطمئن بفضل
ربک و لاتخف من احد ولو يجتمعوا علیک المنافقين لان الله
يكفيك عن دونه وعن كل من فی السموات و الارضين.

(۳۰۷) هو المبین العلیم الحکیم

قل اللهم یا الهی اسألك بالذی قبل البلیا فی سبیلک و دعا
الكلّ الی افقک الاعلیٰ اذ کان مسجوناً بین الاعداء بچیث ما
بقی من الملوک و لا من المملوک الاّ عرفهم سبیلک و بلغهم
سلطنتک و اقتدارک بان تشرینی فی کلّ حین ما یجرى من
معین قلمک و سماء بیانک. انا الذی یا الهی قد اقبلت الیک و
اعترفت بوحدانیّتک و فردانیّتک. قدر لی بفضلک و
مواهبک ما ینبغی لعلوّ ارتفاعک و سموّ امتناعک اّک انت
مولی العالمین و محبوب العارفين لاله الاّ انت الغفور الکریم.

(۳۰۸) هو المشرق من افق سماء البرهان

کتاب انزلہ الرحمن لمن توجّه الی الوجه الی أن فاز بما نزل
 فی کتاب اللہ مالک الرقاب. یا زین العابدین، اسمع نداء المظلوم
 من یمین بقعة النوراء فی الفردوس الاعلیٰ انه لا اله الا
 هو الفرد الواحد العزیز الوهاب. انه مرّة یدکر مقامه بالسّجن
 الاعظم و اخرى بالفردوس الاعلیٰ. لعمر المقصود لا یغفله
 الفردوس عن ذکره و لا یضرّه البلاء فی سبيله. قد حمل من
 البلایاما لا اطلع به الاّ العلیم الخیر. قد شهد لک لسان عظمتی
 اذ کان مستویاً علی العرش بتوجّهک و حضورک واصغائک
 نداء اللہ ربّ العالمین. اّک اذا رجعت الی مقامک ذکر اولیائی
 من قبلی و بشرّهم بعنایتی نسأل اللہ تبارک و تعالیٰ ان یؤیّدهم و
 یقرّبهم الیه انه هو المقتدر القدير. یا زین العابدین، به لسان
 پارسی ندای الهی را بشنو؛ امروز باید دوستان طرّاً به اخلاق و
 اعمالی که سبب ارتفاع کلمة اللہ و ابقاء نفوس است مشغول
 کردند. رایت اخلاق مرضیه ازهر رایتی سبقت گرفته
 و علم اعمال طیّبه مقامش از جمیع اعلیٰ و اقدم بوده و هست.
 بگو ای دوستان لعمر اللہ جدال منع شده و نزاع و فساد و
 سفک دماء و اعمال خبیثه کلّ نمی شده نهیاً عظیماً فی کتابه

العظیم. بلی از قبل بعضی از بیانات نظر به طغیان حزب شیعه از قلم مطلع نور احدیّه نازل شده مثل آنکه در یک مقام فرموده قد طالت الاعناق بالنفاق این اسیاف انتقامک یا قهار العالمین. مقصود از این امثال این عبارات اظهار کثرت خبثات معرضین و منکرین بوده. ظلم معتدین به مقامی رسیده که کلّ دیده و شنیده‌اند. باری قسم به آفتاب حقیقت که از افق سماء سجن اعظم مشرق و ظاهراست ابدأ اراده جمال قدم نزاع و جدال و مایتکدر به القلوب نبوده نیست. به الواح رجوع نمائید می‌فرماید "عاشروا مع الادیان بالرّوح والرّیحان" و مقصود از این ظهور آنکه نار بغضاء که در افنده و قلوب ادیان مشتعل است بکوثر بیان نصیح ربّانی و وعظ سبحانی اطفاء پذیرد و خاموش شود و ساکن گردد. در این سنه که هزار و سیصد و شش است به خطّ مظلوم امر نازل و در آن این کلمه علیا از قلم اعلیٰ اشراق نموده اذکروا العباد بالخیر و لاتذکروهم بالسّوء و بمایتکدر به انفسهم. ذکر سوءهم در این سنه نمی شده چه که لسان برای ذکر حقّ است حیف است به غیبت بیالاید و یا به کلماتی تکلم نماید که سبب حزن عباد و تکدر است. معاشرت با جمیع احزاب را اذن

دادیم مگر نفوسی کہ رایجہ بغضاء در امر اللہ مولیٰ الوری از
ایشان بیابید. از امثال آن نفوس احتراز لازم امرأ من لدی اللہ
ربّ العرش العظیم .

(٣٠٩) هو المشرق من افق البيان بالذكر و التبيان

الحمد لله الذى اظهر ما هو المستور بقدرته المهيمنة على الاسماء
و ابرز ما هو المسطور من قلمه الاعلى فى صُحُف الانشاء الذى
باسمه زينت الالواح و اهتزت الاشياء و به عتقت الرقاب و
اتى الوهاب فى ظلل السحاب انه هو الذى بظهوره فاحت
نفحات الرحمن فى الامكان و اذا استوى على العرش بالعظمة
و السلطان اذا غنت حمامة الامر على غصن البقاء و
هدر طير الوفاء على افنان سدرة المنتهى و عندليب البيان على
اوراق شجرة الطوبى و عن ورائها لسان العظمة بين الارض و
السماء لعمرى قد ظهر ما هو المكنون و اشرق من افق
الابداع ما هو المخزون هلموا و تعالوا يا ملاء الاسماء ثم
اسرعوا و تقربوا يا ملاء الاعلى هللوا و تهرولوا يا اهل الانشاء
ان استمعوا يا اهل الارض ندائى الاحلى مرة اخرى و لا تحرموا
انفسكم عما قدر لكم فى ملكوتى الاعلى ان انظروا ثم نفرسوا
ان بيدي اليمنى صحيفتى الحمراء و فى اليسرى رحيقى الاصفى
الذى فكّ ختمه باسمى الابهى. تالله به ماج البحر الاعظم و
مرت الجبال و اخذت الزلازل قبائل الارض فى الاقطار و به
انفطرت سماء الاوهام و انشقت اراضى قلوب الذين كفروا

بالمبدء و المأب. و الحمد لله الذى اسمع احبائه حفيف افنانه
على السدرة التى احاطت ظلها الآفاق. تبارك وتعالى من
اسمعهم ندائه و دعاهم بنفسه لنفسه و عرفهم جماله و طيرهم
فى هوائه و علمهم صراطه و الهمهم ذكره و ثنائه و اشرح
صدورهم لبيانه و قلوبهم لاستوائه و رزقهم رحيق وحيه و
كوثر الهامه و انطقهم بكلماته انه هو الفرد الذى لا يضره
همزات المشركين و الواحد الذى لا يمنعه شرك الشياطين انه
هو الحاكم على ما يشاء لا اله الا هو الملهم العليم الخبير. قد
فاز الخادم برشحات قلمكم التى ترشحت من بحر حبكم محبوبنا
و محبوبكم و مقصودنا و مقصود العالمين. فلما اخذنى سكر
كوثر و ذكركم و اهتزنى نفحات ذكركم و كنت اكرر قراءة
كتابكم اذا امرت بالصعود الى مقر المقصود. فلما حضرت
عرضت. اذا تحرك ملكوت البيان و نطق لسان العظمة بما
لا يحمله اهل الامكان الا من شاء مشيئة النافذة و ارادته
المهيمنة. لعمر الله قد شربت من بحر العطاء ما لا اقدر ان
اذكره و لا الاقلام تقدر ان تقوم بوصفه و لا اللسان بذكره و
شكرت الله على ان رأيت وجه المحبوب متوجهاً الى افنانه
الذين فازوا بالفيض الاعظم فى أيامه انه هو المهيمن البصير

السَّمِيعِ. کینونتی ومالی لِحَبِّکُمُ الْفِدَاءِ. دستخط عالی که باسم این فانی مرقوم بود مُذْهِبِ هُمُومٍ و مَطْفِئِ نَارِ غَمُومٍ گشت. الحمدلله سلسبیل فرح بخشید و کوثر بهجت بخشود و له الحمد فی کلِّ الاحوال. سه دستخط از آن حضرت رسید و لکن چون بر حسب ظاهر فقراتی که باید جواب آن معروض شود معلوم نبود لذا تأخیر افتاد و الاّ چگونه می‌شود این عبد علی قدر وسعه تعطیل نماید و یا اهمال رود. در جمیع احوال از حق سائل و آلمم که این عبد را موفّق نماید بر اظهار آنچه سبب سرور قلب منیر است. در این حین که این عبد مشغول به این عریضه شد مجدداً دستخطهای آن حضرت را ملاحظه نموده که فقرات مرقومه را جواب معروض دارد. بعد از زیارت دستخطّ اوّل و قرائت مناجات مذکوره در آن مرّة اُخری اخذته و قصدت به المقصد الاقصى و الافق الاعلی و عرضته تلقاء الوجه مرّة بعد اولی اذا نطق لسان الله مالک الاخرة و الاولی قال عزّ اعزازه و عمّ افضاله. یا افنانی انا سمعنا حیفک و ندائک و رأینا تشبّثک و تمسّکک و اقبالک و عرفنا ما انت علیه فی محبة مولاک الذی نفی مرّة بعد مرّة و سجن کرّة بعد کرّة فی سبیل الله ربّ العالمین. انا نفتخر بما

ورد علينا من الاعداء و به ارتفع امرالله العليم الخبير. انا سمينا هذا السجن بالسجن الاعظم ينبغي لكل نفس ان يتفكر فيه و ما سُمي به من لدى العزيز الحكيم. انا ذكرناك من قبل من قلمي الاعلى و توجهنا اليك في هذا الحين من هذا المقام الكريم. قد كنت تحت لحاظ عناية ربك و يكبر عليك المظلوم من هذا المقر المنيع. هنيئاً لك بما اخذت رحيق البيان من يد عطاء ربك الرحمن و فزت بما منع عنه اكثر الخلق يشهد بذلك لسان العظمة في هذا الكتاب المبين. انا سمعنا ندائك الذي ارتفع في ايام ربك و عرفنا ما ناجيت به الله الملك الحق المبين. نسأله بان يؤيدك في كل الاحوال و ينزل عليك من سماء الفضل ما ينبغي لرحمته التي سبقت العالم و لكرمه الذي احاط السموات والارضين انتهى. الحمد لله بحر عنایت موج و شمس فضل مشرق و سماء رحمت مرتفع از آیات منزله از سماء مشیت الهیه عنایات لایتناهیّه اش ظاهر و مشهود است. طوبی لشم و جد عرفها و لقم شرب عذبا و لقلب عرف مقامها و لجسد اهتر من نفحاتها. فی الحقیقه از برای هر عضوی از اعضا رزقی مقدر است یا حبدا النعمة التي قدرت لارواح المخلصين و هي آيات الله و كلماته و

بیان‌الله و برهانه. از حق جلّ جلاله می‌طلبیم که اهل عالم را از نفحات قمیص اسم اعظم محروم نفرماید انه هو السّامع الجیب. و اینکه وقایع ارض اقدس و حالات طائفین حول عرش را استفسار فرموده بودند در ایّامی که قشله عسکریّه مقرّ عرش واقع بود لوحی از افق اراده مُشرق و در آن لوح طائفین را سه قسم ذکر فرموده‌اند بعضی به‌افق اعلیٰ ناظر و از کوثر ابھی مرزوق و ایشان نفوسی هستند که فی الحقیقه لایسبقونه بالقول و هم بامرہ یعملون طوبی لهم و لهم حسن المبدء و المآب، و قسمی دون این مقام و برخی یعلو مرّة و یسفل اخرى كذلك نزل بالحقّ تنزیلاً من لدى الله المنزل العليم. حال الحمد لله به‌نعمت باقیّه دائمه که لقای محبوب عالمیان است کلّ مشرفّ و متنعمّند. از حق می‌طلبیم که جمیع طائفین ساکنین این ارض را مؤیّد فرماید بر امری که لایق این یوم است. جمیع احباب در سنین معدودات در کمال راحت و نعمت بودند الی ان اظلم افق الامانة تفصیل این مقام جایز نه. آیاتی به‌یکی از احبّا که در اراضی عثمانیّه ساکن است نازل بعض از آن آیات منزله عرض می‌شود و از آن ظاهر می‌گردد آنچه بر محبوب عالم وارد شده هذا ما

نطق به لسان المحبوب: طیبی طیبی قد ارتفع ندائك الی ان
تشرّف بأذن ربّک العلیم. قد حضر العبد الحاضر و عرض لدی
الوجه ما دعوت به الله ربّ العالمین. طوبی لسان نطق بالحقّ
و لعین رأت افقی المنیر. طوبی لعین بکت لمصائبی و لقلوب
حنّت لبلائی العظیم. لعمری لو اکشف الغطاء لیرتفع نجیب
البکاء بین السموات و الارضین. کم من عمل به ذاب قلبی
ولکن سترته باسمی السّتار الکریم. کم من فعل به ناح قلبی
وقلمی و حفظته علی شأن ما اطّلع به احد من العالمین. کم
من بلاء اخذنی و کم من مصائب احاطتني فی هذا السّجن
العظیم و اسمی الغفور منعنی عن ذکرها و اسمی الرّحیم اخذ
ذیلی و قال انک انت ارحم الرّاحمین. كذلك نطق لسانی
لتطلّع بما ورد علی المظلوم فی هذا المقام البعید انتهى. امورات
واقعه در این ارض جمیع از قبل در الواح الهیّه مذکور است.
چنانچه در اوّل ورود این سجن را به سجن اعظم نامیدند و
فرمودند بعد سرّ این ظاهر خواهد شد. قسم به آفتاب افق
معانی بشأنی امرالله در این ارض مرتفع شد که احدی از
عده ذکر علی ما ینبغی بر نخواهد آمد. و باب سجن مفتوح
مع آنکه در اصل فرمان دولت که عبدالعزیز صادر نموده بود

این فقره بوده که احدی را نگذارند نزدیک شود حتّی دلاک را بجهت حلق رأس و غیره نگذارند بدون ضابطیه ملاقات نماید. معذک باب سجن به شأنی مفتوح شد که اصحاب بھر دیار که اراده می نمودند من غیر سؤال و جواب سفر می کردند و این قدرت کبری و سلطنت عظمی من غیر اسباب ظاهر شد چه که هرگز گمان نمی رفت که آن شدتها و سختیها زایل شود. نشهد اّنه لهوالمقتدر علی ما یشاء لا اله الاّ هو القادر الحاکم العزیز الحکیم. عباد غافل در قدرت و قوت الهی تفکر نمی نمایند. در هر حین آیات ظاهر و بینات باهر معذک به شعور نیامده و سر از نوم غفلت بر نداشته اند. سوره مبارکه رئیس اگر بنظر آن حضرت رسیده بر مراتب غفلت عباد مطلع شده اند قد صدق الله العلیّ العظیم. جمیع آنچه در این دو سنه واقع شده در آن لوح امنع اقدس مذکور و مسطور است قد ظهر ما وعد به فی الكتاب و يظهر ما لا یدر که الیوم احد من العباد. فی الحقیقه غلبات ذوق و جذبات شوق این عبد خدمت آن حضرت سبب تطویل این عریضه شده و لکن در هر حال امید عفو است. و اینکه درباره وجه ارض خا مرقوم فرموده بودند این فقره نمی شده

و از قلم اعلیٰ حکم آن از قبل نازل و ارسال شد. در این مقام خادم فانی لازم دانسته مجملی از این امور عرض نماید تا آن حضرت مطلع باشند. دو سنه می‌شود که این ارض یوماً فیوماً قیمت اشیاء برترقی است. و همچنین بعضی از طائفین مبالغی کلّی از مال ناس اخذ نمودند و به ادای آن پرداختند و اظهار نمودند که مال بکلّی تلف شده و دراهم معدوده لایسمنه لایغنیه که دولت به بعضی از اسرا می‌داد آنهم نظر به حروب واقعه بین دولتین تنزل نموده چه که قائمه می‌دهند ثلث آنچه می‌دادند عاید می‌شود. بعضی از دوستان این شدائد و سختیهای وارده را برسبیل اخبار خدمت جناب اسم ۶۶ حا علیه من کلّ بهاء ابهاه نوشتند و ایشانهم نظر به اشتعالشان به نار محبت الهی همچو مصلحت دانستند که دوستان را اخبار نمایند. علم الله انه ما اراد من ذلک الا اظهار ما هو علیه فی حبّ الله وامره. وبعد تفصیل را به این بنده نوشتند بعد از عرض به ساحت اقدس فرمودند بنویس باسم حا به ارض خا احدی توجه ننماید و تفصیل این ارض را هم به آن دیار ذکر ننمایند. لذا این عبد مکتوبی خدمت ایشان معروض داشت و در آن مکتوب از سماء مشیت آیات محکمه

منيعه نازل صورت آن مکتوب خدمت آن حضرت عرض
می شود لتطَّلعوا بما اشرق من افق ارادة ربنا المقتدر القدير.

هوالمقتدر على مايشاء بقوله كن فيكن

انّ الخادم الفاني يصيح امام وجه العالم و يذكر ما فاز به اذنه
باصغاء ما تكلم به لسان العظمة و الاجلال قال و قوله الحقّ:
تالله قد اظلم الامانة و تغير وجه الصداقة و تغير ذيل الوفاء
بين الارض والسّماء وظهر ما لا ينبغي لامرالله و ايامه و عظمته و
اجلاله في هذه الارض التي سميت بالبقعة الحمراء بين
ملاء الاسماء و بسماء هذه السّماء من قلمي الاعلى انتهى. نسأله
تعالى بان يصلح ما فرطنا في جنبه و يكفرّ عنا ما عملنا في
جواره و يقدر لنا العدل و ما يرتفع به امره و سلطانه بين
العباد. يا محبوب فؤادي و لو انّ الاحزان اخذت مواقعها و
تكدّرت بما ورد في ارض السّجن قلوب الاصفياء في ديارالله و
بلاده و لكن نشكر المحبوب بان يكون العالم مشرفاً بالفرح
الاعظم و أنّه هو المستوى على العرش امام وجه الامم لا اله
الا هو العزيز الوهاب. هذه عريضة من الفاني الى من اشرق من
افق الصّاد حبّ الله مولينا و مولى المخلصين و اخبره بما امرني
به جمال القدم في هذا المقام. قال و قوله الاحلى يا اسمى الحاء

لیس لاحدٍ ان یتوجّه الی ارض الخاء و یخبر اهلها من امورات
المحدثه فی هذه الارض البیضاء الّتی تنطق ذراتها أنّه لا اله الاّ هو
العزیز الودود انتهى. حسب الامر فرمودند به آنحضرت اخبار
دهم که احدی مخصوص امور حادثه به ارض خا توجّه ننماید
و اگر کسی توجّه نموده و یا چیزی اخذ کرده باشد لیرسله
الی شطرم المقصود البتّه به صاحبش ردّ نماید. و همچنین خود آن
شخص ترک عزیمت کند و مراجعت نماید هذا ما حکم به
محبوب العالمین. و آنچه در ارض طا و کاف داده اند اگر
ارسال داشته اند قد قضی الامر و الاّ نزد آن حضرت باشد و
اسامی آن نفوس را به ساحت اقدس ارسال فرمایند أنّه لهو
الحاکم علی ما یشاء لا اله الاّ هو العزیز الحکیم. نظر به این حکم
محکم که از مصدر امر جاری شده اگر آنچه اخذ شده ردّ
نموده اند قد عملوا بما امروا به من لدی اللّٰه و اگر تا حال باقی
مانده حسب الحکم باید به فقرای ارض خا داده شود. أنّه
لا یضیع اجر من انفق فی سبیله أنّه لهو المعطى المنفق المقتدر
الکریم. و صورت آن اسامی که باید آن وجه به ایشان برسد
جناب نبیل قبل علی من اهل قائن حسب الامر ارسال
می دارند واللّٰه ولیّ المحسنین. آنچه از مصدر امر در این سنه

صادر شد این بود که فرمودند اگر نفسی بخواهد بکمال میل و رضا حقوق الله را ادا نماید امنای بلاد اخذ نمایند و معروض دارند و تا این سنه مع آنکه حکم حقوق در کتاب الله بنص صریح نازل بود کلمه از لسان مبارک در این باب اصغاء نشد و لکن این سنه قضی ما قضی الله هو المقضی العلیم. دیگر استدعای این عبدخدمت آن حضرت آنکه بههریک از شاربان رحیق محبت الهی که خدمت آن حضرت مشرف می شوند و مصلحت بدانند ذکر فنا و نیستی این خادم را مذکور دارند. و عرض دیگر خدمت افنان سدره روحی لهم الفداء عرض خلوص و نیستی بحت معلق به عنایت و الطاف آن حضرت است. مخصوص حضرت میم و ها علیه من کل بهاء اجماع که ذکر ایشان در دستخط آن حضرت بود جوهر البهاء والذکر علی حضرتک و علیهم و علی الذین تشبثوا بذیل الله المقدس المطهر العزیز المنیر و الحمد لله المقتدر العزیز الحکیم. مجدداً عرض می شود درباره مبلغی که خبر آن از ارض خا رسید و آن حضرت قبل از ایصال و استفسار حواله فرموده اند در ساحت اقدس عرض شد متبسماً فرمودند ایشان نفع آنرا هم بر او افزوده اند. انا قبلنا کل ما عمل فی

سبیل اللہ اَنّہ قد عمل بما ینبغی له و انا قبلنا ضعف ما عمل فی
حبّ اللہ و لکن آن مبلغ باید موافق امر مذکور عمل شود
یعنی در ارض خا مطابق سیاهه مرسوله نبیل قبل علی قسمت
شود. خ ا د م فی ۹ ذی حجّہ سنہ ۹۵

(٣١٠) هو المعزى العليم الحكيم

شهدالله آته لا اله الا هو المهيمن القيوم. شهدالله آته
لااله الا هو الباقي الدائم العزيز المشهود. شهدالله آته لا
اله الا هو يفعل ما يشاء بسطان من عنده آته هو العزيز المحبوب.
يا افنانى ان القلم الاعلى يعزرتكم بهذا الذكر الذى به بدّل الله
الحزن بالفرح الاكبر لا اله الا هو العزيز الودود. لاتخزنوا عمّا ورد
عليكم ان الذى صعد آته اليوم فى مقعد الصّدق عند مليك
الغيب و الشهود. هذه كلمة لاتعاد لها خزائن الارض كلّها
ولكنّ الناس اكثرهم لا يفقهون. انتم لله ثمّ اليه ترجعون نسأل
الله ان يظهر منكم ما يفرح به قلب العالم ويستقيظ به اهل
الرقود. ان الذى غرب آته اشرق من افقى العزيز المنوع. قد
غرب نجم العرفان من سماء ظاهرى وطلع من افق سماء اسمى
الباطن المكنون. لعمرالله آته لبالمنظر الابهى و المقام الاعلى.
قدشهد بذلك من عنده علم ما كان وما يكون. لوعرف
الوجود لناح لبُعدّه عن هذا المقام المحمود. قد نزل له من سماء
البيان ما هلّل به الملائكة وكبّر به الروح كل ذلك من فضل
الله عليه وعليكم آته هو الفضّال العطوف. ان احفظوا الناس
من وساوس الذين اخذوا الاوهام و نبذوا عن ورائهم ما نزل

فی لوحی المحفوظ. لانّ النَّاعِقِ نَعَقَ و سوف ینعق اّنه لهو الحق
علامّ الغیوب. البهاء علیکم و علی الذّین یسمعون قولکم فی
هذا الامر المختوم.

(۳۱۱) هوالمهيمن على من في ملكوت الامر والخلق

قل اللهم يا الهى لك الحمد بما ريتنى جمالك و شرفتنى بلقائك و
اسمعتنى ندائك و طيرتنى فى هواء قربك و رفعتنى الى مقام
وجدت نفحات فردوسك الاعلى و فوحات جنتك العليا.
اسألك يا مالک القدم و مربى العالم بان تسقيني رحيق المكرمة
بايادى عطائك و كوثر العناية بانامل الطافك. اى رب
كما ايدتنى على ماتحبّ فاحفظنى كما تحبّ بفضلك
واحسانك و عظمتك و سلطانك. ثم اكتب لى خيرا لآخره
والاولى و التوجه فى كل الاحوال الى افقك الاعلى. انك
انت المقدر المتعالى العليم الحكيم.

(۳۱۲)

هوالمنادی

یا افنانی، علیک بهائی و عنایتی نامه جناب افنان ت ق علیه
 بهائی و عنایتی که به آن جناب ارسال داشت عبد حاضر تلقاء
 وجه مظلوم قرائت نمود. از ذکرش باب عنایت مفتوح و از
 حنین فؤادش بحر رحمت مواج. از آفاق کلماتش انوار نیر
 محبت الهی ساطع و از قلب هر حرفی از حروفاتش نار اشتیاق
 مشتعل. نامه ایشان صحیفه ثنا بود و کتاب وفا. سدره وفا
 را اثمار جنیّه بوده وهست. انّها تظهر بعناية الله ربّ العالمین.
 لعمرالله بحضور نامه قدرالله له فی الصّحیفة الحمراء من قلمه
 الاعلیٰ ما لا اطلع به احد الاّ نفسه. و از برای توجّهشان
 بشرط مقصود بر حسب ظاهر دو مانع موجود چه اگر از
 حاکم جدید احتراز نماید احداث کدورت خواهد شد و اگر
 کما فی السّابق مشغول گردد از حضور ممنوع و لکن حق
 شاهد و ذرات گواه مخصوص او اجر لقاء در کتاب نازل و
 بارادة الله ثابت و باقی. له ان یفرح بهذا الذّکر المبین. اذن
 توجّه داشته و دارند هر هنگام و وقت اقتضاء نماید و
 حکمت اذن دهد توجّه نمایند. نسأل الله تعالیٰ ان یؤیّده علی
 ما یحبّ و یرضیٰ و یمدّه بجنود الغیب و الشّهادة و یقرّبه الیه

فی کلّ الاحوال اِنَّهٗ هو الغنیّ المتعال. البهاء من لدنّا علیه و
علیٰ من معه و یحبّه و یسمع قوله فی هذا الامر المبین.

(۳۱۳) هو النَّاطِقُ بِالْحَقِّ

كتاب انزله الرَّحْمَنُ لِمَن اقبل وسمع وقال بلى يا مقصود من في
السَّمَوَاتِ و الارضين. انا الَّذِي اخذتكَ رَبًّا لِنَفْسِي و تركت
مَلَّةَ قوم لا يؤمنون بك و بآياتك كذلك قضى الامر من
قلمى الاعلى في هذاالحين. تبارك الَّذِي ظهر و اظهر ما اراد
وانطق الاشياء على انه لا اله الا هو الفرد الخبير. قل يا قوم قداى
من كان موعوداً في كتب الله و مستوراً عن العباد. كذلك
نطق لسان العظمة اذ كان يمشى في مقامه المقدس المنير. هذايوم
فيه ظهرت اللئالى المكنونة في اصداف عمّان الله ربّ العالمين.
طوبى لمن سمع النداء و اقبل وقال لك الحمد يا مقصود العارفين
قد نزلت الآيات و ظهرت البيّنات و الناس في حجاب مبین.
نعيماً لِعَبْدِاقِبِلِ و فاز و ويلٌ للغافلين. قل يا قوم انصفوا فيما
ظهر بالحق و لاتكونوا من الَّذين انكروا حجّة الله و برهانه و
ارتكبوا ما ناح به سكّان الفردوس و الَّذين طافوا العرش في
كلّ بكور و اصيل. اذا اخذك جذب النداء و لّ وجهك
شطر كعبة الله المهيمن القيوم و قل لك الحمد يا مولى العالم و
لك البهاء يا مقصود الامم بما ذكرتنى فى السّجن اذ كنت
بين ايادى الَّذين كفروا بيوم الدين اسألك بحفيف سدرة المنتهى

و انوار عرشک یا مولی‌الوری بان تجعلنی من الذین
انفقوا ارواحهم وما عندهم فی سبیلک. ای ربّ تری الذلیل
قصد خباء عزّک و الظمآن کوثر بیانک اسألك ان لا تحییبه
عمّا اراد من بحر جودک و سماء فضلک. انک انت الله
المقتدر العزیز الکریم.

(۳۱۴) هو اللہ تعالیٰ شأنہ القدرۃ و الاستجلال

ان یا رحیم تاللہ قد بقیت وحیداً ثمّ فريداً و اذاً اکون فی فم
 التّعبان و یشهد بذلك لسان الرّحمن ان انت بذلك علیماً. و
 ورد علیّ فی کلّ حین ما اصفرّت عنه وجوه المقرّبین ولو ارید
 ان اذکره لن یجری من القلم و کان اللہ علی ما اقول شهیداً.
 و اّک انت فاستقم علی حبّک مولاک بحيث لا یزلّک
 وساوس الشیطان لآّنه قد ظهر یجنود الشّرک و كذلك کان
 الامر فی الواح القضاء من قلم الامضاء مسطوراً. قم علی
 الامر باذن من لدنا ثمّ انقطع عن العالمین جميعاً.

(۳۱۵) هو الشّاهد العليم

شهد الله أنّه لا اله الاّ هو والذی اتی بالحقّ أنّه هو الموعود
المذكور فی كتب القبل. طوبی لمن اقبل الیه و ویلٌ للمعرضین.
قد حضر کتابک و عرضه العبد الحاضر اجیناک بهذا اللّوح
المبین خذ اللّوح بقوة من عندنا و قدرة من لدنا انّ ربّک هو
المقتدر الحکیم. ایاک ان تحزنک شئوننا العالم او تمنعک عن
الذی ینطق بالحقّ فی السّجن الاعظم أنّه لا اله الاّ هو العزیز
العظیم. توکل علی الله فی کلّ الامور أنّه مع الذّین اقبلوا الیه
بوجوه نورا و اجابوا اذ ارتفع النداء فی يوم فيه اضطربت
افئدة العلماء الاّمن شاء الله ربّ العالمین. كذلك انزلنا الآیات
و ارسلناها الیک لتفرح و تكون من الشّاكرین.

(٣١٦) هو السامع المقتدر العليم الحكيم

يا صادق، اسمع النداء أنه يهديك و يقربك و يسمعك ما ارتفع من هذا المقام الاعلى الذى سمي بكل الاسماء ان ربك هو المشفق الكريم. قد ذكرناك من قبل بما ماج بحر عناية ربك الرحيم و نذكرك في هذا الحين ليجعلك طائراً باجنحة الايقان في هواء محبة ربك الرحمن الذى به نصب الميزان ونطقت الاشياء الملك لله رب العالمين. طوبى لك المنى سمي بمحمد في كتاب الله العزيز الحميد. انه اتخذ في ظل قباب عظمة ربه مقاماً لنفسه يشهد بذلك من عنده كتاب مبين. انه ذكرك مرة بعد مرة و انزلنا لك ما سرت به نسمة البيان على الامكان. طوبى للفائزين و ويل للغافلين. و نذكر احاك الذى سمي بابي الحسن و نذكره باياتي و نبشره بفضلي الذى احاط من في السموات والارضين. اذا فزت برحيق بياني و ما جرى من قلمي قل الهى الهى لك الحمد بما نورتنى بنور عرفانك و زينتنى بطراز الايقان في امرك اسألك يا مولى العالم بانبيائك و اصفياك و مشارق وحيك و مطالع الهامك بان تقدر لى ما يجذبني اليك في كل الاحوال اترك انت الغنى المتعال. ايرب انا عبدك و ابن عبدك اسألك بان

تؤيدنى على ما امرتنى به فى كتبك و الواحك اّتك انت
المقتدر العليم الحكيم. و نذكر من سّمى بجيدر من شطر
منظرى الانور ليقربّه الى الله الفرد الواحد السّميع البصير.
اشكر ربّك بما ذكرك بآيات يجد منها المقربون عرف العناية
و الالطاف بدوام ملكوت الله العزيز العظيم. اذا اخذك سكر
رحيق بيانى قل الهى الهى اّيدنى على ما تحبّ و ترضى ثمّ
اجعلنى منقطعاً عن ارادتى متمسّكاً بارادتك اشهد اّتك
خلقتنى لعرفانك فى اّيامك و اّيدتنى عليه بجدك و كرمك
اسألك بان تفتح على وجهى ابواب فضلك و رحمتك و
عطائك اّتك انت المقتدر على ما تشاء لاله الاّ انت الغفور
الرّحيم.

(۳۱۷) هو الشّاهد الخبير

شهد الله أنّه لا اله الاّ هو والذی اتی من مشرق الاقترار أنّه هوالمکونون فی العلم و المسطور فی اللوح و المذكور فی کتب القبل من لدی الله ربّ العالمین. یرفع من یشاء فضلاً من عنده و هو المقتدر القدير. لم تمنعه ضوضاء الاحزاب قد ظهر و اظهر ما اراد بسلطان لایقوم معه من فی السموات و الارضین. انا سمعنا ندائك ذکرناک بهذا اللوح المبین. قل لک الحمد یا الهی و لک الثناء یا مقصودی. بما عرفتني مشرق ظهورک و مطلع اوامرک و مصدر احکامک اسألك باولیائك الذین انفقوا ما عندهم لاعلاء امرک و مامنعتهم حوادث العالم عن التّقرب الی اسمک الاعظم بان تجعلني خادماً لامرک و راسخاً فی حبک و ثابتاً فی ودک. انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الاّ انت الغفور الرّحیم.

(٣١٨) هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

كتاب من لدى المظلوم لمن فاز بذكر الله و ثنائه و الاقبال الى
افقه اذ اعرض عنه اكثر العباد. اسمع النداء من سدرة المنتهى في
البقعة البيضاء الموسومة بعكّا انه لا اله الا هو الفرد الواحد
العزير العلام. انا ذكرناك من قبل في حين حضر نظمك
تلقاء الوجه بذكر خضعت له الاذكار و في هذا الحين اذ
حضر اسمك لدى المظلوم لتشكر مولى الانام. طوبى للسان نطق
بثناء الله ربّ الارباب. اّك اذا فزت باللوح و اثر قلمي
الاعلى قم من مقامك مقبلاً الى الله و قل الهى الهى اسألك
بعرف قميصك و موطأ قدميك و بافق منه اشرق نير
ظهورك و باسمك الذى سخرت به المدن و الديار بان
تؤيدنى في كلّ الاحوال على ذكرك و ثنائك و الاستقامة
على امرك. اى ربّ ترانى منتظراً بدائع فضلك و ظهورات
رحمتك. اسألك بان تكتب لى خير ما عندك اّك انت
الذى لاتعجزك شئون عبادك ولا تمنعك قدرة اعدائك و
لاتضعفك سطوة جهلاء خلقك تفعل ما تشاء بجنود العدل و
الانصاف و تحكم ما تريد اّك انت المقتدر المهيمن فى المبدء و
المآب.

(۳۱۹) هو المهيمن على من في الارض و السماء

امروز لثالى بحر بيان مقصود عالميان بر هيات كلمات
 درالواح از قلم اعلى ظاهر. مائده عرفان در كلّ احيان از سماء
 مشيت الهى نازل. سبحان الله مع آنكه آيات جميع جهات
 را احاطه نموده و بينات امام وجوه ظاهر و مشهود. عباد
 بي انصاف مقام شكر، شكايه آغاز نمودند و مقام اقبال،
 اعراض و مقام اقرار، انكار. نشهد انهم نقضوا عهد الله و
 ميثاقه و انكروا حجته و برهانه. كذلك سولت لهم انفسهم
 نشهد انهم من الاخسرين فى كتاب الله مالك يوم الدين.
 انك اذا سمعت ندائى و فزت باياتى قل سبحانك اللهم يا
 الهى و سبحانك اللهم يا مقصودى ترانى معرضاً عن دونك و
 مقبلاً الى ساحة عزك و متمسكاً باسمك القيوم الذى به فتح
 ختم رحيقك المختوم، بان تجعلى من الذين ما منعهم صفوف
 الظلم عن التوجه الى انوار عدلك و ما حجبتهم حجبات اهل
 الضلال عن التقرب الى بساط عزك. اى ربّ ترانى قائماً
 لدى باب فضلك و ناطقاً بشنائك بين عبادك اسألك ان
 تؤيدنى على ما يبقى به ذكرى بدوام ملكك و ملكوتك. و
 عزتك احرقتنى نار فراقك و اماتنى بعدى عن ساحة قربك.

الهی الھی لا تحییبنی عن بحر رحمتک و لا عن تجلیات انوار شمس
احدیّتک. انت الّذی شهدت بکرمک الکائنات و بوجودک
کلّ الوجود من الغیب و الشّهود. اسألک ان لاتمنع حزبک
عن فرات فضلک و لاعن امطار سحاب عطائک. انّک انت
المقتدر علی ماتشاء و فی قبضتک زمام الاشیاء. لاله الا انت
العلیم الحکیم. نشهد انّک شربت رحیق اللّقاء من ایدای عطاء
ربّک و فزت بماکان مرقوماً من القلم الاعلیٰ فی کتب المرسلین
ینبغی ان تشکر ربّک بدوام ملکوته العزیز البدیع.

(۳۲۰) هو الناظر من افقه الاعلیٰ

لوح محفوظ می‌فرماید آیات نازل و بیّنات ظاهر و نیر امر از افق اقتدار مشرق و ندا مرتفع و لکن کلّ غافل و محجوب مگر نفوسی که از جذب ندا منقطعاً عن الاشیاء به افق اعلیٰ توجّه نمودند، ایشانند ایادی امر حق ما بین خلق. طوبی از برای نفسی که اوهام او را از مشرق یقین محروم نساخت و به کلمه مبارکه یفعل ما یشاء تمسک جست. هر نفسی به این کلمه مبارکه فائز شد به یقین مبین فائز می‌شود و آنچه از افق اعلیٰ ظاهر بکمال تسلیم و رضا اخذ می‌نماید. طوبی لمن سمع ندائی و اقبل الی افقی و فاز بامری العزیز البدیع. ذکرت نزد مظلوم مذکور و نظمت بشرف اصغاء فائز لله الحمد بر اقبال مؤید شدی و به این لوح مبارک که به اثر قلم اعلیٰ مزین است مفتخر گشتی. حمد کن مقصود عالمیان را که در سجن اعظم عنایت فرمود و ترا ذکر نمود. له الحمد فی کلّ الاحوال و هو الغنی المتعال. البهاء من لدی البهاء علی اهل البهاء الذین ما منعهم شیء من الاشیاء عن الله فاطر السّماء.

(۳۲۱) هو المهيمن على الاسماء

يا سيّد قبل هاشم قد احاطتنا البلايا من كلّ الجهات بما
اكتسبت ايدى الذين كفروا باللّٰه مولى الورى و اعترضوا
على الّذى بكلمة من عنده ظهر ما كان مكنوناً فى العلم و
ممنوعاً عن الابصار.

(322) الامر یأمر و للمأموران یسمع

تبارک الذی ارسل سفرائه الی بلادہ فضلاً من عنده و هو الفضّال الکریم اّنه ما اراد الاّ ارتفاع النفوس و ارتقائهم یشهد بذلك هذا الكتاب المبین قل یا اهل الارض ضعوا الرذائل و خذوا الفضائل امراً من لدن علیم حکیم لا ینفعکم ثروتکم و ما عندکم ضعوا الاوهام و خذوا ما اوتیتم من لدی اللّٰه ربّ العالمین یا حبّ اللّٰه قلم اعلیٰ ترا ذکر مینماید ان شاء اللّٰه بآن فائز شوی بر خدمت امر قیام کنی قیامی که لایق این امر است قسم بافتاب بیان که از افق امّ الكتاب مشرق است مبلّغین و خدام امر که در صحیفه حمراء از ایادی امر الهی محسوبند باید رأسشان باکلیل تقوی و هیکلشان برداء انقطاع مزین باشد این است حکم الهی از قبل و بعد طوبی للعاملین از حق میطلبیم نفوس منتسبین از ذکور و اناث کلّ را مقدّس فرماید از آنچه سزاوار نیست و مؤید فرماید بر آنچه سبب اعلای کلمه و ارتفاع آن است اّنه علی کلّ شیءٍ قدیر جمال علیه بهائی و رحمتی و عنایتی را ذکر نموده و مینمائیم بشره بعنایتی و فضلی لیفرح و یكون من الشاکرین البهاء من لدنا

علیک و علیہ و علی امّک و علی من معکم و علی کلّ ثابت
مستقیم.

(323)

الابدع الابهى

هذا ذكر من لدننا الى التي اقبلت الى الله في يوم فيه فاحت
نفحة الرحمن في الامكان لتجذبها الى مقام تنقطع عمّن على
الارض لوجه ربها العزيز النور يا امتي ان استمعي النداء من
شطر السّجن من النار الملتهبة التوراء لا اله الا هو العزيز
المختار كم من امة آمنت و كم من رجل منع بما اتبع الاوهام
انّ الفضل بيد الله يؤتية من يشاء أنّه هو الواحد العزيز الغفار
ان اعرفي قدر من قدره الله لك ثم اشكره في الغدوّ و الآصال
ان ارضى بما قضى الله من عنده ان ربك هو الحاكم على ما
اراد قد ظهر في هذا الظهور ما لا ظهر من قبل طوبى لاولى
الابصار قولى لك الحمد يا مالک الاسماء و فاطر الارض و
السّماء بما عرفتنى مظهر امرک و مطلع انوارک اسئلك به و
بمن اراده بان تجعلني مستقيمة على امرک انک العزيز
الوهاب.

(324) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

قد شهد الخادم بما شهد المقصود انه لا اله الا هو بامرته جرى
كوثر البقاء من قلمه الاعلى و سرت سفينة العرفان على بحر
الاسماء و هدرت حمامة الامر على اعلى الاغصان على انه لا
اله الا هو العلى الابهى سبحانك يا مالك الوجود و المهيمن
على الغيب و الشهود اسألك بانوار فجر ظهورك و النداء
الذى ارتفع من سدره طورك بان توفق من اقبل اليك و اراد
بما يزين نفسه بالعمل بما امرته به فى كتابك اى رب تراه
مقبلاً اليك و متوجّهاً الى افقك اسألك ان لا تخيبه عمّا
قدّرته لاوليائك انت الذى سميت نفسك بالكريم فى كتابك
الكريم لا اله الا انت الملك الحق العدل المبين.

(325) الاعظم الابهى

قد اشرق كتاب الفجر من افق الامر و اضاءت به الديار هذا
يوم فيه ينطق الاشياء الملك لله الواحد المختار ان احرقوا
حجبات الاوهام بهذه التير البيضاء التي ظهرت من جيب
العظمة و الاقتدار هل في سلطانه ريب لا و مطلع الغيب هل
لامره نفاذ لا و مالک يوم التناد قد اهتر كل شجر من نسمة
الله لكن القلوب في ثقل عجاب الا من فاز بما فاض من هذا
البحر الذي احاط الامكان ان الذين اخذهم سكر خمر العرفان
اولئك لا تمنعهم الاحجاب و لا سطوة الذين كفروا بالله
مكور الليل و النهار ان اجعل سراجك حبي و مونسك
ذكرى و مرادك ما اراد الله مالک يوم المعاد.

(326) الاقدس الابهى

ان يا بنت اخى ان استمعى التّداء من شطر رحمة ربّك العلىّ
الابهى انه لا اله الا هو العزيز القدير ان اذكرى ربّك ثم
اسجدى لوجهه العزيز الجميل بما عرفك مظهر نفسه و مطلع
آياته اذ اتى بالحقّ بهذا الاسم الاعظم الذى به انارت العالمين
طوبى لك بما ذكرت من قلم الامر و جرى اسمك من لسان
القدرة و الاقتدار ان ربّك لهو الغفور الكريم اذا وجدت عرف
القميص قولى لك الحمد يا اله من فى السّموات و الارضين .

(327)

الاقّس الابهی

ای امة الله اگر از منزل پرسی سجن و اگر از غذا پرسی بلایا
 و محن و اگر از جسد پرسی در ضعف و اگر از روح پرسی
 در سرور و فرح که مقابله نمی نماید بآن سرور من علی
 الارض حبس را قبول فرمودیم تا گردنهای عباد از سلاسل
 نفس و هوی فارغ شود و ذلت اختیار نمودیم تا عزت احبّا از
 مشرق اراده اشراق نماید همچو مدان که حق عاجز است
 قسم باسم اعظم که اگر اراده فرماید ارواح جمیع امم را
 بکلمه اخذ نماید مع ذلک از ظلم ظالمین چشم پوشیده و حمل
 بلایای لا تحصی فرموده تا کلّ را بمدینه باقیه ابدیه کشاند لا
 يعلم ذلک الا اولوالالباب گوش بسخنهاى جنود شیطانیّه
 مکن بجان و دل بشطر رضوان توجّه نما تا عرف رحمن را از
 قمیصش که بدم بغضامحمر گشته بیابی و استنشاق نمائی و
 البهاء علیک و علی الذین آمنوا بالله العزیز العلیم .

(328) الاقدس الاعظم الابهی

انشاء اللّٰه بعنايت دوست از آنچه غير اوست فارغ و آزاد باشی و در کلّ احیان رحیق معانی را از ید ساقی حقیقی بیاشامی نظر عنایت حق با شما بوده و خواهد بود طوبی لایبک انّه فاز بقاء اللّٰه و آمن تلقاء الوجه انّ له اجراً عظیماً فی الكتاب او از نفوسی است که بعد از ارتفاع کلمه الهیّه بعرفان اللّٰه فائز شد و در احیان اشراق شمس حقیقت در آن جهات لدی الوجه حاضر و بانوارش مهتدی و بر امرش ثابت بود انّ له حسن مآب.

(329) الاقدس الاعظم الاعلى

يا خليل ليس اليوم يوم السكون و الصمت ان اطلع من افق
البيان بذكر ربك الرحمن ثم ادع الامكان الى الله العزيز المتان
ثم اعلم انا جلسنا في السجن وحده و غلقنا ابواب اللقاء في
ايام معدودات لو نريد نفتحها بالحق ان ربك هو العزيز
المختار اياك ان تمنع نفسك عما قدرناه لك كن بين الناس
منادياً لامر ربك و مبلغاً ما امرت به في الكتاب خليلي خليلي
لا تحزن عما ورد عليك في سبيلي ان اجرک على الذى
خلقک و عرفک ما لا عرفه اكثر العباد ان اشكر ربك في
كل الاحيان و سبح بحمده بين ملاء الاديان قم على الامر على
ما ينبغي لك ثم اقتد هذا المظلوم الذى من افق السجن يدع
العباد الى الله العزيز الوهاب نسأل الله بان يجذبك من
نفحات قميص الوحي على شأن تقوم على خدمته بقدره و
سلطان كذلك امرناك من قبل اذ نزلنا لك لوحاً لاحت من
افقه شمس الحكمة و البيان هذه مرة اخرى فضلاً من لدنا
ليفرح بها و تقرّ بها الابصار انما البهاء عليك و على الذين
فازوا بانوار الوجه اذ اتى الموعود و خرقت الاحجاب.

(330) الاقدس الاعلى

كتاب من لدنا الى التي اذا سمعت النداء عن جهة العرش اقبلت
و قالت ثم نادى بلى يا محبوب العارفين ان يا امى لو تسمعين
نداء الذى ارتفع فى هذه الايام من حول عرشى ليجعلك
طائراً فى هواء قري و يدخلك فى ملكوتى و ينطقك بثناء
نفسى بين امائى كذلك نزلنا لك ما يفرح به قلبك ان ربك
لهو الفضل القديم ان اطمئن بفضل موليك ثم اذكريه فى
الليالى و الايام انه هو خير الذاكرين يا الهى و محبوبى اسمع
ندائك من شطر السحن مقر الذى فيه استقر عرش عظمتك
و اقتدارك اى رب و فنى على ذكرك فى ايامك و ثنائك
بين امائك اسالك باسمك الذى به نصبت رايات امرك بين
عبادك و رفعت اعلام سلطنتك بين خلقك بان لا تطردنى
عن باب فضلك و لا تمنعنى عما قدرته لامائك اللائى اقبلن
بكلهن الى شطر فضلك و مطلع و حيك انك انت المعطى
البازل العزيز الحكيم.

(331) الاقدس الامنع الابهی

طوبی لمن قام علی امر اللہ و استقام اذ ارتفع ضوضاء الذین
کفروا باللہ رب العالمین انا نشکو من العلماء الذین اعرضوا
عن الذی يدعونه الا انهم من الکاذبین قد جادلوا آیات اللہ و
کفروا ببرهانه و حاربوا بنفسه المهيمنة علی من فی السموات
و الارضین قد تحیر منهم الملاء الاعلی و الذین يطوفن حول
عرش العظیم قد نکثوا عهد اللہ و نکصوا علی اعقابهم الا
انهم من المدحضین قد حضر کتابک لدی الوجه و فاز بلحاظ
مولیک القديم و نزل لک هذا اللوح لتشکر ربک و تذکره
بین عباده الغافلین انا نکبر من هذا المقام المنیر علی وجوه
اللائی آمن باللہ الفرد العليم الخبير بشرهن من لدی المظلوم
بهذا الذکر الذی منه فاحت نفحة المحبوب و هدرت الورقاء
الملك لله العزيز الحميد و نذکر ابنائک فضلاً من لدنا ان
ربک هو المعطى الکريم طوبی لهم بما ذکرنا لدی العرش و
تحرک علی ذکرهم قلم اللہ العزيز الجميل كذلك ذکرنا کل
اسم کان مذكوراً فی کتابک لتشکر ربک الغنی القدير.

(332) الاقدس الامنع الاعلى

يا ابانور ان استمع نداء الظهور الذى ارتفع من شجر الطور
الله لا اله الا هو المقتدر المختار كنت فى السجن كما كنا فيه
ان اشكر و قل لك الحمد يا الهى بما وفقتنى بذلك اشهد انك
انت العزيز الوهاب ان يا كمال قم على امر ربك الغنى المتعال
على شأن لا تمنعك سبحات الجلال و لا اشارات الذينهم
كفروا بالمبدء و المال ادع الناس بالحكمة و البيان كذلك
امرک ربک الرحمن فى الزبر و
الالواح کمالى لا
تخزن بما ورد عليك فى سبيلى قد ورد علينا فى سبيل الله ما
لا حملته الاكوان كنت شريكنا فى المصائب و البلايا يشهد
بذلك ربك مالک الابداع طوبى لك بما وفيت ميثاق الله و
عهده و كنت طائفاً حول البيت اذ كان رب البيت فى ارض
العراق انا كنا معك اذ كنت بين ايدى المشركين و نريك بما
انت عليه ان ربك هو العزيز العلام ان رأيت المحمود قل اين
مهربك لعمرى هذا المقام المحمود الذى نزل حكمه فى الفرقان
ضع الصنم و توجه الى مولى الامم هذا ينبغى لك و لمن فاز
بهذا اليوم الذى جعله الله مطلع الايام يا محمود ان استمع ما

ينادى به ربك الودود من السدرة التوراء التي ارتفعت على
البقعة الحمراء وراء قلزم الكبرياء الله لا اله الا هو العزيز الغفار
دع كل ما سمعت ثم توجه الى آيات ربك لعمري لو تجد
حلاوتها تدع الورى عن وراك و تتوجه الى موليك و تقول
آمنت بالذى ارسلك يا ايها المسجون فى اخرب الديار تفكر
فى نفسك اتختر الصمت فى امر ربك بعد الذى ارتفع صرير
القلم الاعلى بين الارض و السماء لعمري لو تنصف تنوح و
تبكى فى العشى و الاشرار هل تظن ان ايمانك ينفعه او
اعراضك يضره لا و منزل الآيات انه يدعوك خالصاً لوجه
الله اذ احاطته المشركون من كل الجهات دع الحمية و تمسك
بجبل مالک البرية هذا خير لك عما خلق فى الارضين و
السموات لا تقنع بالموهوم توجه الى ربك القيوم الذى اتى
بقدره و سلطان ان يا كمال ان وجدت فى وجهه نضرة
الجمال فالق عليه آيات ربك ذوالعظمة و الاجلال و الا
فأعرض عنه ثم اقبل بقلبك الى الله مالک يوم المعاد انا ذكرناه
فى هذا اللوح بما سبقت رحمة ربك و الا لا يتحرك على مثله
قلم الله العزيز الجبار الا بان يتوب و يرجع الى الذى به
لاحت الوجوه و نادى المناد كبر من قبلى على وجوه الذين

اقبلوا و مستتهم الشدائد في أيام شداد و بشرهم بعنايات ربهم
ثم اتل لهم ما نزل من لدى الله العزيز الغفار انا نذكرهم في
السجن و نزلنا لكل واحد ما يثبت به اسمائهم في كتاب الله
رب الارباب انما البهاء عليك و على ولدك و اهلك و على
الذين استقاموا على هذا الامر الذي به اخذت الزلازل قبائل
الافاق كن بين الناس كما أمرت به من قبل ليري منك ما
تقربه عيون الابرار اذا امسكنا القلم و لو انه اراد ان يجرى
على اسماء احبتي الى يوم الذي لا يحد بالاذكار كذلك نزلنا
عليك الآيات فضلاً من لدنا لتقرئها بين العباد الذين خرقوا
السبحات باسم منزل الآيات و كسروا صنم الوهم بهذا الذكر
الذي نزل من سماء القدرة و الاقتدار.

(333) الاقدس الاعظم الاكرم

سبحان الذى كشف الحجاب و اظهر من كان مخزوناً فى
حجب الغيب و مكنوناً فى ازل الآزال فلما اتى بالحق اعترض
عليه العباد و اضطرب من فى البلاد آلا من وجد عرف المحبوب
و اقبل اليه بقلب منير قد تموج البحر الاعظم باسم مالك
القدم و لكن الامم اكثر هم من الغافلين قد اخذ الابصار رمد
الاوهام و بما منعت عن النظر الى وجه الله العزيز الجميل قد
فتت الاشيا آلا وجهه المشرق من هذا الافق المبين طوبى لبصر
رأى المنظر الاكبر و لقلب توجه الى مقصود من فى السموات
و الارضين قد حضر لدى العرش كتابك لذا تحرك قلم الامر
على ذكرك في هذا اللوح المنيع ان اشكر بما فزت بعرفان الله
و ذكرت فى الالواح ان هذا آلا فضل عظيم قل يا الهى لك
الحمد بما ايدتني على امرك و عرفتني مطلع نفسك و مشرق
آياتك فى يوم فيه اخذ سكر الهوى من فى الانشاء آلا من
انقذته يد الطافك اذك انت المقتدر على ما تشاء لا اله آلا
انت العزيز الكريم اى رب فاستقمى على حبك على شأن لا
تضطربنى شئون الدنيا و لا تمنعنى حجبات الذين كفروا بك
و باياتك اذك انت المقتدر المهيم العزيز الحكيم.

(334) انا المجیب من الافق الاعلیٰ

یا علی اوہامات اہل فرقان بر کلّ واضح و معلوم مع ذلک
 حزب بیان از آن حزب غافل تر مشاہدہ میشوند قبل بذکر
 وصیّ و امثال آن ہزار و دو بیست سنہ یکدیگر را لعن نمودند و
 بر سفک دم یکدیگر فتوا دادند حال بعینہ در نفوسی کہ
 خود را از اہل بیان می‌شمردند همان گفتمہای قبل و
 اوہامات تازہ بمیان آمدہ عالم گواہ کہ این مظلوم در لیالی و
 ایام عباد را بآنچہ سبب علوّ و سموّ و انقطاع و تقوی اللہ
 است متذکر نمود و تعلیم فرمود و احدی از منکرین ظاہر نہ
 در خلف سبحات و حجبات مستور و چون نور امر ساطع
 با سیوف بغضا بیرون آمدند طوبی از برای نفسی کہ
 حجبات اسماء را خرق نمودہ و بیوم اللہ و ما ظہر فیہ تمسک
 جست لعمر اللہ حزب قبل از مشرکین لدی اللہ مذکور ہر
 یوم بامری متمسک میشدند و بذکری ناطق بالہہ من دون
 اللہ قائل بودہ و ہستند نشہد أنّہم من الاحسرین فی کتابی
 المبین اولیاء را تکبیر برسان انا ذکرنا ہم من قبل و من بعد و
 ایدنا ہم بروح من عندنا یشہد بذلک من ینطق أنّه لا الہ الا
 هو الحق علام الغیوب قل یا ملأ الارض ضعوا ما عند کم ثمّ

وَلَّوْا وَجُوْهَكُمْ اِلَى الْاَفْقِ الْاَعْلَى الْمَقَامِ الَّذِى فِىْهِ اَرْتَفَعَ النَّدَاءُ
اِنَّ رَبَّكُمْ الرَّحْمٰنُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهِيْمُنَ الْقَيُّوْمَ قُلْ قَدْ اَتٰى الْيَوْمَ وَ
اَنْتُمْ لَا تَعْرِفُوْنَ قَدْ ظَهَرَ الْمَكْنُوْنُ وَ اَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ خَذُوْا كِتٰبَ
اللّٰهِ بِقُوَّةٍ مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ اَنْصُرُوْهُ بِجُنُوْدِ الْبَيٰنِ اَمْرًا مِنْ لَدُنْهُ اِنَّهُ هُوَ
الْمُهِيْمُنَ عَلٰى مَا كَانَ وَ مَا يَكُوْنُ طَوْبِيْ لَكَ بِمَا تَحْرَكُ عَلٰى
ذَكَرَكَ الْقَلَمُ اِذْ كَانَ مَالِكُ الْقَدَمِ فِى السَّجْنِ الْاَعْظَمِ قُلْ لَكَ
الْحَمْدُ يَا مَالِكَ الْوَجُوْدِ وَ الظَّاهِرِ بِاسْمِكَ الْوَدُوْدِ بِمَا ذَكَرْتَنِى
فِى سَجْنِكَ وَ اَنْزَلْتَنِى لِيْ مَا لَا تَعَادِلُهُ الْخَزَائِنُ وَ الْكِنُوْزُ اَسْأَلُكَ
اِنْ تَجْعَلْنِى مُسْتَقِيْمًا عَلٰى حَبِّكَ بِحَيْثُ لَا تَزَلَّنِى شَبَهَاتِ الدِّىْنِ
اِنْكُرُوْا حُجَّتَكَ وَ اَعْرَضُوْا عَنِ بَرَهٰنِكَ وَ جَادَلُوْا بِآيٰتِكَ الَّتِى
اِحٰطْتَ الْمَلِكُ وَ الْمَلِكُوْتُ الْبِهَاءِ الْمَشْرِقِ مِنْ اَفْقِ سَمٰءِ ظَهُوْرِى
عَلَيْكَ وَ عَلٰى الَّذِيْنَ عَمَلُوْا بِمَا اَمَرُوْا بِهِ فِى لَوْحِ الْمَحْفُوْظِ .

(335)

بنام باقی دانا

کتابت لدى العرش حاضر و ندایت استماع شد الحمد لله
 باین فیض اعظم فائز شدی و ذکرت در ساحت اقدس
 مذکور آمد ان شاءالله در کلّ احيان با قلب طاهر و صدر
 منیر و لسان مقدّس و بصر حدید بذكر حق و تفکر در آیات
 او مشغول باشید الیوم استقامت لازم است از حق بخواید
 تا در حبّش ثابت و راسخ مانید جناب مهاجر یعنی شیخ
 سلمان در این سفر حمل مشقّات نموده اند آنّه لا یضیع اجر
 المقبلین اّما البهائم علیک و علی بنتک و بناتها و علی کلّ امة
 آمنت بالله المقتدر المهیمن العلیم الحکیم .

(336) باسم مالک اسما

ای فاطمه مطلع نور احدیّه از سجن اعظم ترا ندا میفرماید و
 بمالک قدم میخواند و مقصودی جز هدایت اماءالله و عبادۀ
 نداشته و ندارد چه که او بنفس خود لم یزل غنی بوده و
 خواهد بود نه از حسنه عباد باو نفعی راجع و نه از سیئه انام
 ضرّی باو وارد کلّ را خالصالله بحق میخواند تا کلّ بشمره
 وجود خود که عرفان الله و مطلع امر اوست فائز شوند
 انشاءالله لوءلوء محبت رحمانی را در خزینه دل باسمش محفوظ
 داری البهاء علیک .

(337) باسم مقصود عالمیان

ای مرضیّه مطلع نور احدیّه ترا بعوالم باقیه الهیّه دعوت
 مینماید بگوش جان ندای رحمن را بشنو و بتمام قلب و
 روان بشطرش توجّه نما هر که الیوم از این خمر باقیه آشامید
 بحیوة ابدیّه فائز شد و هر که محروم ماند از هیاکل فانیه عند
 الله محسوب گشت تا جمال قدم باسم اعظم ظاهر جهد نمائید
 تا از فضلش بشمره آفرینش فائز گردید و ثمره آن عرفان
 محبوب است جز ارواح مجردة را از این کأس قسمت نبوده و
 نخواهد بود نیکوست حال نفسی که بر صراط حبّش مستقیم
 ماند و از وساوس انفس خبیثه ممنوع نشد .

(338) بسم الذى به انار افق البيان و نطق قلم الرحمن

يا كمال قد سمعت نداء ربك اذ ارتفع بالحق و شربت من بحر
الوصال اذ كان النير الاعظم مشرقاً من افق الزوراء طوبى لعين
رأت و لاذن سمعت و للسان نطق باسمى المحبوب يا كمال قد
ذكرت لدى العرش مرّة بعد مرّة و هذه كرهة اخرى ان
اشكروا قل لك الحمد يا اله الغيب و الشهود انه ذكرك اذ
كان فى العراق و يذكرك فى هذا الحصن الممنوع كذلك
نطق لسان المظلوم لتشكر محبوب العالم و تشبّث بذيل الله
مالك الوجود دع الناس و ما عند هم عن ورائك لعمرى
سيفنى ما تراه و يبقى لك ما نزل من هذا القلم الذى خضعت
له الاقلام ان ربك هو الحق علام الغيوب قل يا قوم اتقوا الله
و لا تتبعوا الذين كفروا بالله و تمسكوا بالموهوم ان افتحوا
ابصاركم و توجهوا الى الافق الاعلى تالله انه ظهر بالحق و
اشرق من ذاك الافق المرفوع اياكم ان تتخذوا له شريكاً او
شبيهاً ان انصفوا فى امره و لا تكونن من الذين كفروا بالله
رب ما كان و ما يكون قل ان اتحدوا على امر الله و سلطانه
و لا تتبعوا كل فاجر مردود قل هذا يوم به وعدتم فى كتب
الله و هذا امر خضع له كل منصف نطق بالعدل و كل مؤمن

شرب رحيقۃ المختوم يا كمال تالله لو تطّلع على حزن قلبی و
ما ورد علیّ فی هذا السّجن الّذی سمّیناه لدى الورود بالسّجن
الاعظم لتنوح لنفسی كذلك یخبرک ربّک العزیز المشهود
انّک لا تضطرب عمّا ذکرناه لک ان اصبر ثمّ اصطبر كذلك
یأمرک المظلوم کن مستقیماً علی امر الله و حبّه علی شأن لا
تمنعک جنود العالم كذلك یأمرک الاسم الاعظم من هذا
المقام المحمود قل يا قوم زینوا انفسکم بطراز العبودیّة لله الحق
تالله الحق هذا یومها لو انتم تعلمون انا نذکر امتی الّتی آمنت
بالله و خضعت لوجهه اذ کان یمشی ان ربّک لهو الغفور
العطوف کبر من قلبی علی وجهها و بشرها بذکری ایاها و
علی وجوه ابنائک الّذین آمنوا بالله المقتدر المهیمن القیوم
البهاء علیک و علی اخیک الّذی کان مذکوراً لدى العرش
طوبی لک و له بما سمعتم و توجّهتما الی الافق الاعلیٰ كذلك
یحزی الله عباده الّذین نطقوا بالحقّ و آمنوا به اذ اعرض عنه
کلّ فاجر مردود ثمّ کبر من قلبی علی احبّائی فی هناک
لیشربون من کلماتی رحيق عنایتی و یطیرون فی هواء حبّی و
یتوجّهون بقلوبهم الی وجهی و افقی و یفرحون بما نزل لهم

من قلمی علیہم ذکری و ثنائی و رحمتی و غفرانی ان ربّک
لهو المعطی المشفق المکرم العزیز الودود .

(339) بسم الذی به نطقت السن الکائنات

ذکرُ من لدى الله للتي سمعت نداء ربها و اقبلت الى الله رب العالمين ليقربها نداء الرحمن الى المقام الذي جعله الله مقدساً عن ذكر كل ذاك و وصف كل واصف انه هو المبين العليم قد سمعنا ندائك و رأينا اقبالك الى افق الوحي ذكرناك في هذا اللوح البديع ان اشكرى ربك الرحمن بهذا الذكر الذي به انجذبت قلوب اولى الالباب و توجه كل شيء الى الله العزيز الحميد هذه لكلمة قد سمعها الكل من قبل و انها لشمس بما اشرق افق التوحيد ان اشكرى ربك بهذا الفضل ثم اذكريه ان ربك هو السميع البصير طوبى لعبد آمن و لامة فازت بهذا الذكر الحكيم.

(340) بسم اللّٰه الاطهر الاظهر الابهى

يا ايّها المقبل ان استمع نداء ربّك الابهى على البقعة المقدّسة
المباركة الحمرا من سدرة المنتهى أنّه لا اله الاّ انا العزيز الكريم
دع الكائنات عن ورائك و توجه بقلّك الى الله منزل
الآيات قل اى ربّ احبّ ان افدى بنفسى فى سبيلك ان تقبل
منى أنّك انت خير راحم و ان تمنعنى بما اردت من بدائع
جودك ايّدى على خدمتك ليظهر منى نصرة امرك و لو
يكون اقلّ من ان يحصى أنّك انت اله العرش و الثرى لا اله الاّ
انت المهيمن القيوم.

(341) بسم الله الاقدر الاقدر

هذا كتاب من الله الى الذي اهتدى بانوار الروح و كان ممن آمن و هدى ان يا عبد قل بسم الله و بالله و باسم ربنا العليّ الابهى ثم اصعد بجناح العرفان الى مقرّ الاقصى لتسمع نعمات الله عن جهة سدرة المنتهى و ان تطير مرّة اخرى لتسمع كرّة اخرى ما لا سمعته اذن اهل النهى و ان وجدت في نفسك استطاعة و قدرة فاصعد كرّة بعد اخرى لتشهد ظهورات ربك و يتجلّى عليك انوار وجه ربك العزيز الاعلى قل انه حينئذ قد كان في منظره الابهى و ينادى كلّ شيء ببدايع نعماته الاحلى اياكم ان توقّفوا تلك الايام مرّوا على الصراط باذن ربكم الرحمن و لا تكونوا ممن ضلّ و غوى قل انه نزل مرّة اخرى من سماء القضا و ينطق عليكم من آياته الكبرى و انّ هذا خير لكم عن ملك الاخرة و الاولى قل يا قوم اتمارون الروح فيما شهد و رأى بعد الذي انه نطق في صدر عليّ بالحق ثم من قبله في صدر محمد ثم في صدر كلّ من نطق بالوحي من لدى الله العليّ الاعلى قل يا ملاء البيان لو يجتمعون انتم و من على الارض لتضلّوا احدا من احباء الله لن تقدرُوا اذاً موتوا بغيبكم يا ملاء البغى و العمى و انك انت قدس

نفسك عن الهوى ثم ادخل منظر الاعلى و لا تتبع الذينهم
يطيرون بجناحين الهوى ان اثبت على امر الله و دينه ثم اذكر
ما ورد عليه من اعدائه و لا تكن ممن غفل و نسي و الروح و
البهاء عليك و على من تمسك بعروة الله ثم بانوار القدس
اهتدى.

(342) بسم الله الاقدس

ان يا امة الله ان اذكري ربك بهذا الدعاء سبحانك اللهم يا
 الهى انت الذى من نار حبك اشتعل افئدة الموحدين و بانوار
 وجهك استضاءت وجوه المقرين فما اعظم يا الهى كوثر
 عرفانك و ما احلى يا محبوبى سهام الاشقيا فى حبك و
 رضائك فما الذّ سيف المشركين فى سيلك و اظهار امرك
 اسألك باسمك الذى به تبدل الاضطراب بالاطمينان و الخوف
 بالامان و الضعف بالقدرة و الذلة بالعزة بان تؤيدنى و عبادك
 على اعلاء ذكرك و ابلاغ كلمتك و اظهار امرك بحيث لا
 يمنعنا يا محبوبى سطوة الظالمين و غضب المشركين اى ربّ انا
 امتك التى سمعت ندائك و سرعت اليك هاربة من نفسى
 مقبلة اليك اى ربّ اسألك باسمك الذى منه ظهرت كنوز
 الارض كلّها بان تحفظنى من اشارات الذين هم كفروا
 بنفسك و اعرضوا عنك و اّتك انت المقتدر على ما تشاء و
 اّتك انت العليم الحكيم .

(343) بسم الله الاقدس الابهى

هذا ذكر من لدنا الى التي آمنت بالله فالق الاصباح لتجد من
اثر الله ما يجعلها مشتعلاً بنار ذكر اسم ربها العزيز المختار ان
استمعى التدا من القلم الاعلى الذي ارتفع صريره بين الارض
و السماء انه لا اله الا انا الفرد الواحد الجبار اياك ان
تحجيك احجاب الاوهام و تمنعك شبهات الذين كفروا بالله
رب ما يكون و ما قد كان ان اذكرى ربك ثم اسجدى و
اقتى لوجه المهيمن على من فى الارضين و السموات ثم افرحى
بما نزل لك هذا اللوح الذى من افقه اشرفت شمس ذكر ربك
العزيز المتان.

(344) بسم الله الاقدس الابهى

هذا كتاب من لدنا الى الذى انبته الله من ارض طيبة مباركة
ان هذا لفضل عظيم ينبغى لك بان تكون لسانك ناطقةً بذكر
مولاك و طرفك متوجهاً الى شطر ربك الرحمن و يدك
مرتفعة الى الله خالق الاكوان و اناملك مشيرة الى العالمين
تالله الحق يا قوم قد شقت سبحات الموهوم و اتى القيوم
بسلطان عظيم اتبعون الظنون بعد الذى ظهر سلطان اليقين
عن افق مشية ربكم العلى العظيم او تمسكتم بالاوهام و هذا
ربكم العزيز العلام اتقوا الله يا قوم و لا تتبعوا الذين كفروا
بمطلع الامر الذى لولاه ما نزل الوحي فى ازل الازال كذلك
ينطق لسان العظمة فى سرادق الاجلال و لكن الناس هم فى
حجاب غليظ اخرق الاحجاب باسمى ثم استقدر من قدرة
ربك المقتدر القدير قل انه فى السحن يدعوكم الى الله على
شان ما منعه البلا عن ذكر مالك الاسما ان اقبلوا اليه و لا
تكوئن من الخاسرين لا تحزن فى شىء سوف ترى ما قدر لك
ان ربك معك فى كل الاحوال انه هو العليم الخبير و البهاء
عليك و على الذين استقاموا على امر ربهم المقتدر القدير .

(345) بسم اللہ الاقدس الامنع

اَنَا نَزَّلْنَا مِنْ سَمَاءِ الْبَيَانِ مَاءً مَنِيْرًا لَتَنْبِتَ مِنْهُ فِي اَرْضِي الْقُلُوْبَ
 نَبَاتَ الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ اِنَّهٗ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَكِيْمًا لِّلْمَاءِ
 مَعَانِ شَتٰى وَ مِنْهَا تَجَلٰى الرَّحْمٰنُ عَلٰى الْاَكْوَانِ وَ مِنْهَا اَشْرَاقُ
 اَنْوَارِ الْكَلِمَةِ وَ مِنْهَا مَاءُ الَّذِي اَجْرِيْنَاهُ مِنْ عَيْنِ الْمَشِيَّةِ اِنَّ رَبَّكَ
 كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا قُلِ الْاَشْجَارُ الَّتِي فَازَتْ بِهٰذِهِ الْمِيَاهِ تَسْمَعُ
 مِنْ اَوْرَاقِهَا وَ اَثْمَارِهَا مَا تَطْمَئِنُّ بِهٖ اَفْعِدَةُ الْعِبَادِ وَ تَحَدِّثُ النَّاسَ
 مَرَّةً بِهٰذَا التَّنْبِئِ الْعَظِيْمِ وَ اٰخَرٰى عَنْ سِرِّ اسْمِي الْقَدِيْمِ يَا طُوْبٰى لِمَنْ
 يَعْرِفُ اِنَّهٗ كَانَ مِنْ اَهْلِ الْبِهَا لَدٰى الْعَرْشِ مَذْكُوْرًا قُلِ يَا قَوْمِ
 قَدْ اَنْتَهَتْ الظُّهُوْرَاتُ اِيَّاكُمْ اِنْ تَخْتَلَفُوْا فَيَمَّا يَلْقٰىكُمْ قَلَمُ الْاَمْرِ
 اِنْ اَتَّبَعُوْا مِلَّةَ اللّٰهِ وَ دِيْنِهٖ وَ لَا تَتَّبِعُوْا كُلَّ مُشْرِكٍ كَانَ عَنِ الْحَقِّ
 بَعِيْدًا سَوْفَ تَسْمَعُوْنَ مِنْ اَكْثَرِ الْبِلَادِ نِدَاءَ الْعَجَلِ اِيَّاكُمْ اِنْ
 تَعَقَّبُوْا كُلَّ كَذٰبٍ كَانَ فِي اللّٰوْحِ اٰثِيْمًا قُلِ يَا قَوْمِ اِنَّ نَقْطَةَ
 الْاَوْلٰى مَا اَرَادَ مِنَ الْبَيَانِ اِلَّا نَفْسِي وَ اِظْهَارِ اَمْرِي لَوْ يَسْتَنْشِقُهٗ
 اَحَدٌ لِّيَجِدَ مِنْ كُلِّ كَلِمَةٍ مِنْهُ رَائِحَةً قَمِيْصِيْ كَذٰلِكَ كَانَ الْاَمْرُ
 فِي الْبَيَانِ مِنْ لَدٰى الرَّحْمٰنِ مَنْزُوْلًا قَالِ وَ قَوْلُهٗ الْحَقُّ لَوْ يَنْطِقُ
 اَحَدٌ بِاٰيَةٍ لَا تَكْذِبُوْهُ اِذَا تَفَكَّرُوْا يَا اَوْلٰى الْاَلْبَابِ اِنَّهٗ لَمَّا اَطَّلَعَ
 بِهٰذَا الظُّهُوْرِ وَ رَاَهٗ فِي عَرْشِ الْعِظْمَةِ وَ الْاَجْلَالِ لٰذَا نَطَقَ بِهٰذِهِ

الكلمة و امثالها ان ربك هو العزيز العلام لو لا نفسى ما تكلم
بها و يشهد بذلك ربك العزيز المختار كم من عباد يتكلمون
بالكلمات و يدعون فى انفسهم ما لا اذن الله لهم تفكروا يا
اولى الابصار كما سمعتم من اكثر المدائن نداء من ادعى
الوحى و اخذ اموال الناس بالباطل كذلك نعلمك سبيل الحق
من لدن ربك العزيز المختار اتحسب انهم ايقاظ بل رقود و
يشهد بذلك لسان القدرة و القوّة فى ملكوت ربك العزيز
المثان طوبى لك بما فزت بعرفان الله و اقبلت الى مطلع مشيئة
ربك الرحمن لا تلتفت الى الذين اعرضوا و اعترضوا انا قدرنا
لك مقاما فى الفردوس لعمرى انه من اعلى المقام ان ربك هو
المقتدر الجبار.

(346)

بسم الله الباقي

ان يا امتي ذُكر اسمك تلقاء العرش و اشرقت عليك شمس
الفضل و هذا اللوح من اشراقها ان الارض تحدت عند الله
اخبارها قد سكن الغلام في سجن العكا و المخلصون يجدون
عرف القميص من ارجائها قد نزلت الآيات عن يمين عرش
ربك مالک الاسماء و الصفات و ما جرى من القلم انه برهانها
ان اصبري و لا تجزعي سوف تظهر قدرة ربك و تاخذ الناس
آياتها قد صُففت الصفوف و نزلت الملائكة برايات حمراء و
اضطربت الارض و اخذ المشركين زلزالها هذه سدره الله
طوبى لمن تقرب اليها و تمسك بافنانها تنطق اوراقها تالله هذا
المحبوب العالمين يا قوم خافوا عن الله ثم استمعوا نعماتها قد
طويت السموات و الارض في قبضتي و المجرمون اتقأها قد خلقت
السموات و زينها بشموس مشرقا طوبى لمن استضاء
بانوارها قد اتت الساعة و انشق قمر الحسبان و اخذ المشركين
اضطرابها انقعدت الاعجاز و انصعدت النفوس و البيوت
خاوية باعراشها انك لا تحزني من شئ و اذكري ربك الرحمن
ثم اشكريه طوبى لامة اضاء وجهها في ايام ربها و وف
بايمانها.

(347) بسم الله العزيز الرحمن

ان ارض برضى الله و ان رضائه فى تلك الايام لا تحقق الا
برضاء مظهر نفسه الذى ظهر بالحق بين العالمين و فرغ عنه
من فى السموات و الارض الا الذين عصمهم الله بفضل من
عنده و انه هو المقتدر القدير زين هيكلك بطراز الايقان بين
ملا الاكوان ثم انطق بثناء ربك الرحمن بين عباده الغافلين تالله
من ذاق حلاوة ذكره انه لا يشهد من فى السموات الا كيوم
ما خلقهم الا من تجد فى وجهه نضرة النعيم دع الناس فى
خوضهم و خذ لوح الله بقوة مبين اياك ان يمنعك شئ عن
ذكر الله الاعظم العظيم سوف يفنى الكل و يبقى الملك لربك
الفريد و لو كان للدنيا شأن عند الله ما اودعنا انفسنا بين
ايدى المشركين انا نكون ناظراً الى مقام ما اطلع به احد الا
الله لذا لا نفزع من ضر الظالمين انك فامش على اثرى ثم
انقطع عن المنكرين تبعد عنهم و تقرب الى اصفياء الله و ان
فى ذلك خير كثير كذلك القيناك قول الحق لتشكر الله
ربك و رب ابائك الاولين و تقول ان الحمد لله رب العالمين

(348) بسم الله العزيز القيوم

ان يا امة الله ان استأنس بالله و ذكره ثم انقطعي عما خلق في
السّموات و الارضين لانه يفتى و ما يبقى هو ذكر الله الفرد
الواحد المقتدر القدير ثم توجهي اليه في كل الاحوال و لا
تنظري الى ما قدر في الامكان فتوكلي على جمال عزّ قدس و
انّ هذا لنصح عظيم هذا خير لك عما خلق و يخلق و انّ
ربك شهيد و عليم و الرحمة عليك و على اللواتى توجهن
الى وجه الله العليّ العظيم.

(349) بسم الله العليم الخبير

هذا كتاب من لدنا الى الذي استضاء من انوار التي اشرفت
من افق ارادة ربه العلي الاعلى في ايام كشف جمال الغيب عن
وجهه الغطاء و ظهر بسلطان اسمه الابهى بين ملاء الإنشاء و
ينطق في كل شئ انه لا اله الا هو العزيز الكريم طوبى لك بما
خرقت الاحجاب و ما منعك السبحات عن التوجه الى ربك
العزيز الوهاب و احيتك روح الله و ايقظتك نسيمات التي
تضوعت نفحاتها بين العالمين طوبى لك بما عاشرت مع الذي
اصطفيناه لذكرنا و عززته حين الذي ورد عليك بذكر الله
محبوب العارفين خذ لوح الله و اثره ثم دع اللدينهم كفروا و
لو يأتىكم بصحف الاولين و الاخرين لان اليوم لا ينفع احداً
شئ الا من تمسك بهذا الحبل الذي علق بين السموات و
الارضين ان الذينهم في مرية في ايام ربهم اولئك ليس لهم
نصيب من هذا الكوثر الذي جرى من فم عناية ربك الرحمن
في قطب الجنان فسوف ياخذهم الله بقهر من عنده و انه
اشد الآخذين فسوف يأتىكم من يدعوكم الى الشيطان
كذلك اخبركم قلم الرحمن من قبل في لوح عز بديع قل يا
قوم تجنّبوا عنه و لا تتبعوا الذين كفروا بالذي آمنوا تالله ان

هم الّا فى ضلال مبين قل يا قوم اتعبدون الاسما و تكفرون
بموجدها فويل لكم من عذاب يوم عظيم و قد قدر لك فى
سما الامر مقام عز كريم الله يؤيد الذين استقاموا على امره و
الله هو موصى اجور المحسنين و قد غشت الاوهام كل الانام الّا
من تشبث بذيل ربك المقتدر العزيز العلم الله من اعلى الخلق
يصلي عليه اهل ملاء الاعلى ثم ملائكة المقرين قل عنده علم
كل شىء لا يعزب عن علمه ما هو المستور فى صدور الخلايق
اجمعين يجزى كل نفس بما كسبت و الله بكل شىء عليم نسأل
الله بان يظهر منك ما تقر به عيون الموحدين و يجعلك علم
الهداية بين البرية و قائد العباد فى هذا اليوم الذى شقت فيه
سبحات الجلال و اتى الله بجمال مبين و فى كل حين يؤيدك
على ذكره و ثنائه بين عباده و الله لعل كل شىء قدير ان
افرح بعناية الله و رحمته و ان رحمته احاطتك بالفضل و لا
يعقلها الّا الذينهم طاروا فى هذا الهواء الذى قدسه الله عن
ظنون المريين و لو يكشف الغطاء عما قدر لك فى هذا اللوح
لتحير العباد بل ينصعقن لذا سترناه فضلاً من لدنا و الله هو
الغفور الرحيم نسأل الله بان لا يعقبه البدا و ينزل عليك فى
كل حين ما يجذبك اليه و ينقطعك عما سواه لا اله الا هو

المعطى الباذل العليم الحكيم و التّفحة الّتي فاحت عن قميص
ربّك العليّ الاعلى عليك و على من معك من عباد الله
المخلصين.

(350) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد محبوب عالم و مقصود امم را لایق و سزاست که لازال
 اخذ و عطا از یمین و یسار اراده اش جاری و ظاهر اخذ نماید
 آنچه را عطا فرمود و عطا فرماید آنچه را اخذ نمود در
 اخذش صد هزار حکمت بالغه مستور و همچنین در عطایش
 بلندی و علو مقام عطا را از اخذ معلوم نمود از آردی که
 سنگ آسیا بر سرش گشته آدم پدید آرد از زحمت آن این
 نعمت حاصل و از شدت آن این رخصا پدیدار این است که
 مقرّبین و موحدین و مخلصین جمیع امور را تفویض نموده اند
 و باستقامت تمام بر آنچه وارد شده صبر نموده اند چه که آنه
 يعلم ما عندنا لا نعلم ما عنده و هو العلیم الخبیر نامه آن
 دوست مکرم رسید تلقاء عرش عرض شد هذا ما نطق لسان
 العظمة قوله جلّ جلاله بسمی المظلوم یا حسین در بلایای
 حسین تفکر نما در ظاهر بلا مینمود و شدید و عظیم بود
 ولکن بحر رحمت از او موج و نور مبین از او مشرق و شمس
 فضل از او بازغ شریعت غرای رسول الله را شهادت آن
 حضرت معین و ناصر شد عمل آن حضرت بکینونته آفتاب
 آسمان فرقان بوده و حدیقه معانی را او ساقی و آبیاری اگر

سری از اسرار بلایای فی سبیلہ ذکر شود جمیع رایگان قصد میدان نمایند و شهادت طلبند امروز هر مقامی را ملاحظه کنی حق در آنجا قائم یعنی مقام اَبْ اَبْ و فوق آن و دون آن اینقدر ترا کافی است که قلم اعلیٰ در این مقام ترا تعزیت میفرماید و تسلی میدهد و مصعود مسعود را ذکر مینماید او بطراز محبة الله مزین و بیان قلم رحمن موقن و معترف و حال در جوار رحمت ساکن و از فیوضات لا یتناهی مرزوق طوبی له و لک و لمن معک و للذین ارسلنا لکلّ واحدٍ لوحاً لاحت من افقه شمس عنایة ربّک المشفق الکریم البهاء علیک و علی من صعد الی الرفیق الاعلیٰ و فاز بما قُدّر له من لدی الله ربّ العالمین انتهى نامه آنجناب فی الحقیقه سبب حزن کامل شد چه که حامل خبر حزن انگیز بود حق شاهد و گواه که کمال همّ و غم روی نمود و لکن چون در ساحت امنع اقدس عرض شد و آیات باهرات از سماء مشیت نازل شعله احزان بغتة ساکن و لهیب نیران هموم متوقّف بل بیفسرد افسردنی که روشنی نپذیرد چه که بیاناتی در این مقام از لسان مقصود امکان جاری که هر نفسی رجای موت نمود که شاید بمثل آن فائز گردد هنیئاً لمن صعد الیه منتسبین را از

قبل این فانی تکبیر و سلام برسانید و تسلی بدهید مطلب دیگر آنکه در وقت تشریف بردن آنجناب اسامی چندی نوشته و بساحت اقدس ارسال داشتند و وعده نزول الواح از سماء عنایت ظاهر و مدتهاست نازل شده این کره ارسال شد مطابق عدد حب ۱۰ از حق جلّ جلاله سائل و آمل برسانند و خلق را بدعا بطراز جدید مزین دارد تا از حوادث روزگار و بغضای اشرار و عداوت علما و حسد فقها محزون و مضطرب نشوند وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مولی الوری ظاهر قوله جلّ کبریائه یا عبد حاضر دوستان الهی الیوم بعنایت و شفقتی فائزند که اقلام عالم و ابجر آن از احصاء آن عاجز نباید از حوادث فانیه محزون شوند آنچه در قلب خطور نماید و یا قوه خیالیّه آنرا ترتیب دهد لدی الله از برای اولیا موجود و مخلوق و حاضر و منتظر در اینصورت حزن جائز نه سرور اندر سرور فرح اندر فرح بهجت اندر بهجت نعمت اندر نعمت است یشهد بذلک من نطق و ینطق انه لا اله الا هو الظاهر الباهر الفرد الواحد المقتدر المعین الحمد لله رب العالمین انتهى رجا آنکه اولیای آن ارض را اگر بحکمت موافق باشد تکبیر برسانند شوق قلب و فؤاد از حدّ

و حصر خارج ولكن نظر بحکمت منزله در الواح ذکر اسم
جائز نه البهاء و التکبیر و الثناء علی جنابکم و علی الذین
فازوا بامر الله العزيز الحكيم . خادم فی ۱۸ شهر ربیع الثانی
سنه ۱۳۰۲

(351) بسم ربّنا الاقدس الاعزّ العلیّ الابهی

حمد محبوبی را لایق و سزااست که لم یزل بوده و لا یزال خواهد بود هر ذی اسمی باسم او مفتخر و هر ذی شأنی بذکر او مشتهر نظر برحمت واسعه و عنایت سابقه خود را ظاهر فرمود و بر عالمیان بانوار وجهش تجلّی نمود و بکلمه مبارکه الملك لله الواحد الفرد العليم الحكيم نطق فرمود اوست دانای یکتا و سلطان یفعل ما یشاء اوست مقصود عالمیان و محبوب آدمیان طوبی از برای نفوسی که باصغای ندایش فائز شدند و بافقدش اقبال نمودند ایشانند عبادی که ذکر مقامات و وصفشان در فرقان و کتب قبل از قلم اعلیٰ ثبت شده ایشانند آن نفوسی که در سبیل الهی خوف ایشان را اخذ ننماید و حزن وارد نشود ایشانند نفوسی که شماتت اعدا و استهزاء جهلا ایشانرا از افق اعلیٰ منع ننمود و اشارات امم و شعونات عالم از استقامت بر امر مالک اسما محروم نساخت ایشانند لغالی بجز استقامت و جواهر وجود علیهم بهاءالله و بهاء من فی ملکوت الانشاء از حق میطلبیم لازال آن نفوس را بطراز استقامت مزین فرماید چه که جز نفس حق از برای احدی عصمت کبری نبوده و نیست از

حق سائل و آملم که این عباد را در ظلّ قباب عنایت خود حفظ فرماید و باستقامت در کلّ احوال مؤید نماید اوست مقتدری که منع نمود او را شیء اّنه لهو الفرد المتعالی القویّ القدیر و بعد قد فاز الخادم باصغاء صریر قلمکم الّذی ارتفع فی ذکر الله محبوبنا و محبوبکم و محبوب من فی السّموات و الارضین الحمد لله مرّة بعد مرّة و کرّة بعد کرّة این عبد بمراسلات آن حبیب روحانی فائز شد و بعد از اطلاع بساحت امنع اقدس معروض گشت هذا ما انزله لسان الوحی فضلاً من عنده علیک قوله جلّ کبریائه یا کمال ملکوت بیان در کلّ احوال در اشراق و ظهور است بشأنی که شبه و مثل از برای او دیده نشده و نخواهد شد لازال صریر قلم اعلیٰ مرتفع و مکلمّ طور ناطق نیکوست حال نفسی که اصغا نمود و باستقامت تمام بر خدمت امر مالک انام قیام کرد عالم ظلّمانی را بسراج عنایت رحمانی روشن نمودیم ولکن نفوس خائنه از این روشنی اجتناب نمودند تا اعمال نا شایسته ایشان مستور و انوار وجه را از افق اراده ظاهر فرمودیم ولکن کوران از او محروم ماندند بحر حیوان را درقطب امکان آشکار نمودیم و جمیع رابآن دلالت کردیم بشأنی که مالک

قدم و اسم اعظم بلسان مبارک بکلمه اسرعو اسرعو نطق فرمود ولکن نفوس ثقیله که حملشان سنگین بود از تقرّب بان ممنوع گشتند یا کمال مظلوم آفاق جمیع بلایا را حمل نمود و امر الله را اعلاء کرد بقوت و قدرتی که هر منصفی از آن متحیر مانده بکمه ان هذا الا فضل عظیم ناطق گشت مع ذلک اهل بیان بعلقه لایغنیه از طلعة احدیه محروم و از کلمه جامعه الهیه ممنوع گشتند بنعیق قناعت نمودند و از صریر قلم اعلیٰ اعراض کردند تفکر در جوهر بیان که از قلم مبشر جاری شده نمائید میفرماید و قد کتبت جوهره فی ذکره و هو انه لا یستشار باشارتی و لا بما ذکر فی البیان فی الحقیقه این کلمه مبارکه جوهر بیان و روح بیان است بشهادت نقطه اولیٰ مع ذلک اهل بیان از منزل و مبعث محروم ماندند و بیانات نقطه اولیٰ از برای خود ایمان ثابت مینمایند نشهد بانّه یشهد بکفر هم و نفاقهم و اعراضهم و غفلتهم قل ایها الکافرون لا اعبد ما تعبدون حضرت مقصودی که نقطه بیان میفرماید او مقدّس از اشاره من و ما نزل فی البیانست از او اعراض نموده اند و خود را از اهل بیان میشمردند یا کمال یوم یوم الله هست طوبیٰ از برای نفسی که از دون او فارغ

و آزاد شد اوست اهل بهاء و اصحاب سفینه حمراء یشهد
 بذلک مالک الاسماء فی هذا المقام المنیر انا انزلنا لک ما یفرح
 به قلبک و ارسلناه الیک لتقرء و تكون من الشاکرین و نکبر
 من هذا المقام علی وجوه احبائی الذین طاروا فی هواء حبیبی و
 قاموا علی امری و نطقوا بذکری الجمیل ان شاء الله کلّ
 بعنایت الهی فائز باشند جمیع نفوس موقنه مقدّسه ذکرشان از
 قلم الهی جاری و در کتاب ثبت شده طوبی لهم ثمّ طوبی لهم
 جمیع را بعنایت مخصوصه الهی بشارت دهید و مسرور دارید
 امروز روز ظهور مقامات انسانیت جهد نمائید تا از شما
 ظاهر شود آنچه لایق هست یا احبائی افرحوا باسمی و
 تمسکوا بجلی المتین الحمد لله ربّ العالمین انتهی از بیان حق
 جلّ و عزّ مقامات عنایت و الطاف نسبت بآن محبوب و
 دوستان الهی معلوم میشود هر منصفی متحیر میماند در آنچه
 مشاهده مینماید از عظمت فضل و جود و کرم و عنایت
 الهی آنچه اسامی در دستخط آنجناب بود تلقاء عرش عرض
 شد و مخصوص هر یک لوح امنع اقدس نازل و ارسال
 گشت انشاء الله بان فائز شوند و دوستان از حرارت محبت
 الهی بشانی مشتعل گردند که آثار آن ظاهر شود ولکن در

هر حال باید بحکمت ناظر بود که مباد امری که رایحه فساد از او استنشاق شود ظاهر گردد ناس ضعیفند و حق جلّ کبریائے کریم سیف مدارا و بردباری احدّ از سیف بطش و غضب است طوبی لمن تمسک بالمعروف اّنه من الناصرین لدی اللّٰه ربّنا و ربّ من فی السّموات و الارضین الحمد لله مخصوص جناب نبیل قبل با و جناب اسم جواد علیهما بهاء اللّٰه الواح بدیعه منیعه نازل و همچنین مخصوص نفوسی که در دستخطهای ایشان مذکور بود و نظر بحکمت یک دسته بارض قاف ارسال شد که برسانند و یکی به حد با ان شاء اللّٰه برسد و بان فائز شوند عرض دیگر بعد از انکه دستخطهای آنجناب که باین بنده مرقوم داشته بودند و در ساحت اقدس عرض شد در ظهر یک دستخط اسامی سه نفس مذکور بعد از عرض این آیات از ملکوت غنایت الهی نازل قوله عزّ کبریائے ،

هو الشّاهد السّميع یا محمّد یذکرک المظلوم بما یقرّبک الی اللّٰه المهیمن القیوم دع العالم و تمسک بالاسم الاعظم الذی اتی من سماء البیان بسلطان مشهود لیس لاحد ان یحزن من الدّنیاء و ما ظهر فیها کذلک یذکر من عنده کتاب محفوظ یا

احبائي ان افرحوا باسمي ثم انصروا ربكم الرحمن بالحكمة و
البيان كذلك قضى الامر و لكنّ الناس هم لا يفقهون البهاء
على اهل البهاء الذين وفوا بميثاق الله مالک الغيب و الشهود
,

هو الاعزّ الاقدس الابهى ذكر من لدى البهاء لمن اقبل الى
الافق الأعلى لتجذبه نفحات الذكر الى مقام لا يرى في الملك
الآ تجليات انوار وجه ربّه الكريم هذا يوم فيه ظهر ما انزله
الرحمن في الفرقان بقوله كلّ شئ هالك الا وجهه المنير يا
محمد قبل تقى يذكرک المظلوم من هذا المقام الذي يطوفه كلّ
اسم عظيم تمسک بالعروة الوثقى و تشبّث بذيل ربك العزيز
الكريم انا ذكرنا الذين اقبلوا الى الله و نذكرهم فضلاً من
لدينا ان ربك هو الفضال الغفور الرحيم ،

هو الاعظم الاقدم الابهى يا محمد قبل رضا ستفنى الدنيا و
يبقى الملك لله مالک الرقاب أين صليل سيوف الاعداء و أين
صهيل خيول الاقويا و أين جنّات الأمراء و أين خيام العظماء
و أين صفوفهم و جهوزهم و اين قصورهم و شئونهم لعمر
الله قد سكنوا في قبورهم و لكنّ الناس غفلوا عما ظهر في
القرون الاولى بذلك مُنعوا عما ظهر من لدى الله ربّ

الارباب طوبی لمن تفکّر فی آثار قدرة الله و تمسک بما نزل فی
 الكتاب البهاء علی اهل البهاء الذین تمسکوا بجبل الیقین و
 نبذوا عن ورائهم الظنون و الاوهام انتهى فضل بمقامی است
 که آنچه اسامی تلقاء وجه عرض شد حیاً میّتاً از سماء مشیّت
 لوح امنع اقدس مخصوص هر یک نازل از دست و زبان که
 بر آید کز عهده شکرش بدر آید روح العالم لفضله الفدا ان
 شاء الله دوستان حق در هر حین تفکّر نمایند و باستقامت
 تمام بر امرش قیام کنند این کرّه الواح منیعه متعدده مخصوص
 آنجناب نازل یک لوح امنع اقدس مخصوص جناب نور علیه
 بهاء الله و همچنین مخصوص ورقه اهل علیها بهاء الله و ذکر
 ورقتین اختین علیهما بهاء الله هم از لسان مبارک ظاهر
 فرمودند ان شاء الله بعنایت الهی فائز باشند و از دریای محبت
 قدح قدح بیاشامند انّ الّتی فازت باللقاء انا ذکرناها فی الزّبر
 و الالواح ان شاء الله در ظلّ سدره عنایت الهی ساکن و
 مستریح باشند یا کمال کبر من قبلی علیهما و بشرّهما
 برحمتی الّتی سبقت العالمین انتهى عرض دیگر بسیار محبوبست
 که آن جناب سواد آنچه بان سمتها میرسد بردارند و بکمال
 دقتّ مقابله نمایند و از برای بعضی از نفوس که در دهات

متفرّقند بفرستند تا نفحات بیان رحمن در کلّ احیان بین احبّاً
متضوّع باشد عرض دیگر آنکه خدمت هریک از دوستان
الهی که از رحیق مختوم آشامیده‌اند و بافق اعلیٰ ناظرند این
خادم فانی ذکر فنا و نیستی معروض میدارد ان شاءالله باثمار
سدره عنایت الهی در هر حین مرزوق باشند و همچنین
خدمت منتسبین آن محبوب فرداً فرداً این عبد فانی تکبیر ابدع
امنع اعلیٰ میرساند البهاء علی حضرتکم و من معکم و علی
الذین فازوا بالاستقامة الكبرى علی هذا الامر الاعظم العظیم
خادم فی ۲۷ صفر سنه ۹۸

(352) بسمه الامنع الاقدس الاعظم

ذكر من لدنا لمن فاز كتابه بلحاظ ام الكتاب الذى يدع الامم
 فى السّجن الاعظم الى الله الملك المقتدر العلىّ العظيم قل تالله
 قد نزل الكتاب الاعظم على هيكل الانسان فتبارك الرحمن
 الذى ينطق فى قطب الامكان انه لا اله الا انا العليم الحكيم
 كلّ الكتب حرف من هذا الكتاب و كلّ الصّحف ناطق باسمه
 المهيمن على العالمين ان افرح بما قرء كتابك لدى العرش و
 نزل لك هذا اللوح المبين انا وجدنا من ذكرك نفحات
 الخلوص لله الذى انطق كلّ شىء بثناء مطلع امره المشرق المنير
 فلما اردت فضل ربك قد تموج بحر العطاء و هاجت ارياح
 مواهب ربك مالک الاسماء انه هو الفضال القديم ان اطمئن
 بفضل موليك انه يذكر من اقبل اليه و ينظر من قام على
 خدمته انه لا يعزب عن علمه من شىء لا اله الا هو العليم
 المحيط ما عليك هو الاستقامة فى هذا الامر و ما علينا هو
 رحمتى التى سبقت العالمين كذلك ترشح بحر القدم حبا
 لنفسك اذا فزت به ان اشكرو قل لك الحمد يا ايها المظلوم
 بين ايدي الظالمين و لك الشكر يا من مُنعت عما خلق لك
 بما اكتسبت ايدي المعتدين .

(353) بسمه الباقي الدائم

شهد الله أنه لا اله الا هو لم يزل كان في علو العظمة و
الاقتدار و سمو الرفعة و الارتفاع لا تمنعه جنود العالم يدعو
باسمه الاعظم كل الامم الى افقه الاعلى و منظره الابهى تعالى
مولى الاسماء يفعل ما يشاء بسلطانه و يحكم ما يريد بقدرته و
في يمينه ملكوت السموات و الارض و في قبضته جبروت
الامر و الخلق لا اله الا هو المتعالى المبين العليم الحكيم .

(354) بسمه الباقي بلا زوال

سبحان الذي نزل الآيات كيف شاء و يذكر عبده الذي آمن
 بالقدر اذ تزين المنظر الاكبر بلحاظ ربه العزيز الحكيم قد ذكر
 اسمك لدى العرش كرهة بعد كرهة و نزل اللوح مرة بعد مرة
 لتوقن انه يحب من اراده و يذكر من توجه اليه بوجه منير انا
 وردنا السجن الاعظم في المدينة التي كان اهلها اشرا العباد
 يشهد بذلك ملك الایجاد في كتاب مبين فلما وردنا دعونا
 الكل الى الله ربك و رب العالمين و ارتفع النداء عن شطر
 السجن على شأن احاط الارض و السماء ان ربك هو المقتدر
 القدير اياك ان تحزنك شئون الخلق تمسك بحبل عناية
 ربك العزيز الكريم كن ناصراً لدينه و خادماً لامره و منادياً
 باسمه كذلك يأمرك من يحبك لوجه ربك العزيز الجميل من
 الناس من يصيد للعباد بشرك الخضوع و منهم من جعل
 صف النعال مرقاةً لصدر الجلال ان ربك هو العليم الخبير قل
 يا قوم دعوا ما سواه و تشبثوا بذيل الطاف ربكم الغفور
 الرحيم كذلك ناديناك من شطر القدس و نزلنا لك ما تقر به
 عينك و عيون المقرين و الحمد لله رب العالمين.

(355) بسمه القدمىّ بلا زوال

ان يا كمال ان استمع ما يناديك به مطلع الاسماء من هذا
الافق الاعلى انه لا اله الا هو العزيز الحكيم انا نريك لدى
العرش و نذكرك بالفضل طوبى لك بما فزت بهذا المقام
العظيم نشهد اّتك وفيت ميثاق الله و عهده و استقمت اذ
فرع من فى السّموات و الارضين قم على خدمة موليك و
ذكرّ الناس بالحكمة و البيان ليتوجّهنّ الوجوه الى الافق الذى
منه ظهر وجه الله المهيمن المتعالى العليم الخبير قد انزلنا لك
من سماء الجود ما لا يحصيه احد الا الله ربّك و ربّ العالمين
كن ساقى كوثر العرفان فى الامكان كذلك يا ممرّك ربّك
الرّحمن ان اعمل و كن من الرّاسخين انّ الذين بعدوا اولئك
ما سمعوا ندائى الاحلى و ما فازوا ببيانى الذى به انجذب
ملكوت الاسماء لذا ينبغى لك و لامثالك بان تعرفوهم هذا
الامر الذى به انار الوجود من الغيب و الشّهود و اسودّت
وجوه المعرضين كبرّ من قبلى احبائى الذين طاروا فى هواء
حبّى و انجذبوا من نغماتى ثمّ ذكرّهم بهذا الذّكر البديع قل
انتم تحت لحاظ الطافى ان استمعوا ندائى من هذا المقام البعيد
قوموا على نصرة امرى بين عبادى على شأن تنجذب به افتدة

المنصفین ان یا کمال ان اخرق سبحات الجلال باسم ربّک
المتعال لیتوجّهنّ العباد الی مطلع الجمال الّذی ظهر بسلطان
عظیم اّیاک ان یمنعک شیءٌ عن ذکر ربّک ان اذکره بین العباد
برفق مبین کذلک امرناک من قبل فی الزّبر و الالواح و فیهذا
الکتاب المنیع اّما البهاء علیک و علی اهلک و ذرّیتک و
الّذین شربوا ریحق الفضل من هذا الکوب المنیر .

(356) بسمه القیوم على من فى الارض و السماء

كتاب نزلناه بالحق لمن اقبل الى البحر الاعظم الذى ظهر على
 هيكل الانسان تبارك الرحمن الذى انطقه بين الامكان انه لا
 اله الا هو المهيمن القیوم ليطمئن بعناية ربه و يذكره بين عباده
 الذين غفلوا عن مطلع الامر اذ اتى الحق بسلطان مشهود يا
 ايها المقبل قد خلقتك الله لعرفان نفسه و اصغاء هذه الكلمة
 التى بها احى الغيب و الشهود قل هذا الماء الذى به احى الله
 الارض بعد موتها كذلك قضى الامر فى لوح محفوظ اترك
 فزت بعرفان الله و اصغاء كلمة العليا اذا ينبغى لك ان تقوم
 على خدمة موليك على شأن لا يمنعك كل جاهل مردود ان
 انصر ربك بالبيان هذا اصل الخدمة و فرعها و لكن الناس
 اكثر هم لا يعلمون تمسك بجبل الاستقامة على شأن لا
 تضطربك شئون الخلق و لا حجبات الذين كفروا بالله
 العزيز المحبوب فانظر الذين تمسكوا بالظنون و الاوهام و
 اعرضوا عن شمس الايقان اذ اشرفت من هذا الافق المحمود
 يعبدون الاصنام و لا يشعرون نعيماً لك بما فزت بنعمة الله اذ
 نزلت من السماء و شربت رحيق التسليم من ايدى رحمة
 ربك العزيز الودود و انا وجدنا عرف حبك و نزلنا لك ما

تفرح به القلوب و تقرّ به العيون اذا فزت بانوار الكلمة
المشرقة من افق اللوح قل لك الحمد يا مولی الغیب و الشّهود

(357) بسمه المذكور بلسان الغيب و الشهود

قد اتى المقصود و لسان الوجود ينطق و يقول لك الحمد يا
 اله من فى السموات و الارضين قد احاطت الكلمة من فى
 الامكان و انجذب منها افئدة الذين توجهوا الى منظر الله
 العزيز الكريم هذا يوم تزين فيه كل الاشياء برداء الاسماء الا من
 انكر هذا الفضل الذى احاط العالمين قد قرء كتابك لدى
 العرش و اطلعنا بما فيه انه هو العليم الخبير و عرفنا ما ترشح
 عليكم من بحر التقدير من لدن مقتدر قدير ان القضاء مقبوض
 بيد القدرة و الاقتدار انه يقدر لمن يشاء ما اراد انه هو المحمود
 فى كل الاحوال لا اله الا هو العليم الحكيم ان شاء الله بدوام
 الله در ظل سدره رحمانيه ساكن و مستريح باشيد در كل
 احوال طرف عنايت الله با شما بوده و ان شاء الله خواهد بود
 از آنچه وارد شده محزون باشيد فى الحقيقة مصيبت كبرى بر
 كل وارد شده سوف ينزل فى ذلك ما يثبت به ذكره بدوام
 الملك و الملكوت ان ربك هو المقتدر القدير جميع را از قبل
 مظلوم تكبير منيع برسانيد ان شاء الله مخصوص كل الواح
 نازل و ارسال ميشود اتما البهاء عليكم .

(358) بسمه المهيمن على ما كان و ما يكون

كتاب من لدنا لمن شرب الرّحيق المختوم اذ اتى القيوم
 بسلطان العظمة و الاقتدار ليفرح من هذا الكتاب الذى جعله
 الله مطلع كتب العالم و تطوف حوله الزّبر و الالواح تالله ان
 الكتاب يمشى و ينطق و انه لكتاب الاعظم الذى تحيّرت فيه
 القلوب و سكّرت منه الابصار طوبى لك بما وجدت عرف
 المحبوب و توجّهت الى وجهه به انار الوجود و اضات الافاق
 انا وجدنا منك عرف الخلوص و توجّهنا اليك من شطر هذا
 السّجن لتوقن انه يحبّ من احبه و يذكر من نطق بشئائه بين
 العباد ان احمد الله بما ذكّرت فى الكتاب و تحرّك على اسمك
 قلم الله الغنى المتعال تالله هذه لدولة لا يأخذها الفناء و يبقى
 بدوام الملك و الملكوت ان ربك هو العزيز العلام هذا لوح لا
 يعادله كنوز الدّنيا و لا يقابله كتب من فى الابداع اياك ان
 تحزنك شعونات الارض و اشارات الذين اعرضوا عن الوجه
 سوف يأخذهم الله بقهر من عنده و يرتفع اعلام التّصر على
 الجبال و الاتلال نسأل الله بان يجعلك ناصرًا لامره و ناطقًا
 بذكره انه هو المقتدر على ما يشاء يفعل بسلطانه ما اراد لا اله
 الا هو المقتدر المختار نوصيك فى آخر القول بالحكمة تمسّك

بها في كلّ الامور كذلك أمرت من لدن ربك مالک الرقاب
اتما البهاء عليك و على من معك من الذين آمنوا بالله اذ
ظهر الوعد ومرتّ الجبال.

(359) بسمی الاعظم الاقدم

قد اردنا ان نذكر من سمع نداء الله ليقوم على ما ينبغي لهذا اليوم البديع و يذكر موليه بين العباد و يذكرهم بما امروا من لدن عليم حكيم ان يا عبد كن ماشياً بالعدل و عاملاً بما يظهر به تقديس الامر و متّصفاً بالاخلاق التي بها تتضوّع مسك التنزيه بين العالمين ان اشرب خمر الحيوان من كوثر بيان ثم اجعل عيشك ذكري و ثنائى كذلك يأمرک من عنده علم كلّ شىء في كتاب مبين قد سمعنا ذكرك و نزلنا لك ما يجعلك طائراً في هواء المحبة و الوصال و يسقيك ما اراد ربك العزيز الحميد ان افرح بذكري اياك ثم اشكر ربك في كلّ حين انه لا يعادل بذكرك ما تراه على وجه الارض ان اعرف قدره ثم استقم على هذا الامر المنيع انه ينظر عباده و يسمع ما يتكلمون به ان ربك هو العليم الخبير كذلك نزلت امطار البيان من سحاب العرفان اذا فزت بها قل لك الحمد يا محبوب العارفين و لك الثناء يا مقصود العالمين .

(360) بسمی الظاهر المشهود

یا امة الله حق جلّ جلاله از برای آن ظاهر تا جمیع من علی الارض بعرفان و لقائش فائز شوند و بعد از کشف سبحات و خرق حجیات اکثری غافل و منکر مشاهده شدند چه بسیار از علما و فقها که خود را از اعلیٰ الخلق میدانستند بعد از اشراق آفتاب حقیقت از ادنی الخلق محسوب شدند قد جعل الله اعلیهم اسفلهم و اسفلهم اعلیهم چه مقدار از اهل قصور که بقبور راجع گشتند و چه مقدار از اهل عزّت که بذلت تمام مشاهده میشوند لعمر الله ذلت در کفر بالله است و عزّت در ایمان باو آیا جواهر و زخارف و قصور و اعراش انسان را از عقوبات الهی حفظ مینماید لا و نفس الله عنقریب آنچه مشاهده مینمایند بعدم راجع شود شاهد و مشهود هر دو فانی و مفقود گردد ای ورقه حمد کن محبوب عالمیان را که بکلمه مبارکه یا اُمّتی فائز شدی لک ان تحفظی هذا المقام الاعلیٰ باسم ربّک الابهی اّنه مع امائه الذاکرات و عباده الذاکرین البهاء علیک و علی کلّ عبد آمن و کلّ امة آمنّت بالله ربّ العالمین .

(361) بسمی الظاهر المکنون

کتاب رقم من قلمی الاعلیٰ لمن اقبل الی اللہ رب العالمین انا
بشّرنا عباد اللہ بظهوره و سلطانه طوبیٰ لمن اقبل ویل
للمعرضین من الناس من نبد کتاب اللہ عن ورائه و منهم من
اخذه بیقین مبین لعمر اللہ ما قضیٰ یوم الّا و انزلنا فیہ ما
یقرب الناس الی فرات رحمة ربّهم الغفور الکریم انّ الذین
جحدوا آیاتنا بعد انزالها اولئک من الایخسرین فی لوح عظیم
و الذین فازوا بافقی الاعلیٰ اولئک من المقرّیین فی لوح حفیظ
کذلک ذکرناک لتفرح و تذاکر ربّک بالحکمة و البیان انه
لهو المیین الحکیم . البها علیک و علی من آمن بالفرد الخبیر .

(362) بسمى القائم الناطق في قطب العالم

الحمد لله الذي اظهر الاسم الاعظم رغماً للامم الذين انكروا
 حجة الله و برهانه و جادلوا بآياته و كفروا بنعمته و افتوا
 على سفك دمه و نبذوا كتابه الذي جعله حجة باقية من
 عنده على من في السموات و الارضين يا اسمى اشهد بما شهد
 به لسان عظمي في ملكوت بياني انه لا اله الا هو الفرد الواحد
 العليم الخبير يا اسمى انا نحب ان نريك على سجية موليك
 بحيث لا تحزنك قباع الظالمين الذين نبذوا ميثاق الله و عهده
 و كفروا بيوم الدين يا اسمى لعمر الله قد احاطتني الذئاب من
 كل الجهات عملوا ما ناح به القلم الاعلى و لوح الله الذي
 فيه رقم اسرار الاولين و الاخرين يا ايها الطائف حول عرشي
 و الحاضر امام وجهي هل تبكي لنفس الله القائمة على الامر
 ام ابكي بعيني لها لعمر الله قد بكت الاشياء كلها بما ورد على
 المظلوم من الذين كذبوا بعد ما خلقناهم للصدق الخالص و
 عرفناهم سبيل الله الواضح المستقيم لو يسألك احد عن
 البهاء قل انه تحت برائن البغضاء آه آه عما ورد على من كل
 ظالم و من كل فاجر و من كل كاذب و من كل غافل و من
 كل معرض و من كل متوهم و من كل مغل مكار ان

يسئالك احد عن السّدره قل أنّها تحت اسياف البريّة فآه آه
عمّا ورد على المظلوم من جنود الاشرار قد اخذ بعض الانام
دخان الاوهام بذلك ناح عين سرّى و ارتفع حين قلبى نسأل
الله تبارك و تعالى ان يطهّر عباده من رجس الظّنون و غيره
الاهام أنّه على كلّ شىء قدير نور احبائى بانوار بيانى و ذكرّ
هم بآياتى و بشرّهم بما نزل من سماء بيانى البديع و سحاب
رحمتى الّتى سبقت من فى السّموات و الارضين النور السّاطع
من افق سماء فضلى و البهاء المشرق من ملكوت بيانى عليك و
على من يحبّك و يسمع قولك فى هذا النّبأ العظيم الحمد لله
اذ هو محبوب افئدة العارفين و مقصود الموحدّين.

(363) بسمی الّذی انجذبت به القلوب

هذا يوم فيه الكتاب يمشى و ينطق طوبى للسامعين به ارتفعت
اعلام الهداية و انار افق الامر و نطق مكلم الطور من مطلع
الظهور انه لا اله الا انا الفرد الخبير خذ لوح الله بقوة من عنده
و ضعه على عينك و قل لك الحمد يا من باسمك هاج عرف
الكرم بين العالم و ظهر سرّ الطوى بين الامم بان لا تخيبنى عمّا
قدّر فى ايامك لاصفيائك ثم اجعلنى مستقيماً على هذا الامر
الذی به زلت اقدم بریتک اّتك انت المقتدر على ما يشاء و
فى قبضتک زمام الامور کلّها لا اله الا انت القوىّ القدير.

(364) بسمى المشرق من افق الامكان

قد هطلت الآيات من سماء مشيئة الله و ظهرت البيئات على
 شأن لا ينكرها الا كل مشرك بعيد قد ظهر الغيب المخزون
 و فصل اللوح المكنون و المقرّبون هم يقرئون و المنكرون
 ينظرون الى اليمين و الشمال و هم متحيّرون قد بذلنا رحيق
 الحيوان على من فى الامكان منهم من شرب باسم القيوم و
 منهم من اعترض بما اتبع الظنون يا امتى ان اشكرى بما آثرک
 الله على اكثر الرجال و الاماء الذين كفروا بالله المهيمن
 القيوم تمسكى بجبل الله و عروة الطافه انه مع التى توجهت الى
 مطلع امره المبرم الحكيم.

(365) بسمى المشرق من افق البرهان

هذا كتاب ينوح بما ورد على اهل الله من الذين انكروا حق الله و امره و اتبعوا كل غافل بعيد يامعشر الغافلين خافوا الله و لا تعترضوا على الذين نطقوا بالحق و شهدوا بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضين ان انظروا ثم اذكروا ما فعل عاد و ثمود الذين اعرضوا و اعترضوا على الذين ارسلهم الله اليهم ليهدوهم الى صراطه المستقيم ثم اذكروا اذ اتى محمد رسول الله و افق عليه كل غافل مريب و دارت الايام و الليالى الى ان اتى يوم كان موعوداً فى كتب الله و مكنوناً فى علمه المحيط اذ اقام علماء الارض على الاعراض و ارتكبوا ما نوح به المقربون و عن ورائهم الملاء الاعلى فى الاصيل و البكور قد ضاقت الارض عليهم بوسعتها فسوف يسبها رغماً لهم انه هو المقتدر القدير بشّر القوم بعناية ربك و ذكرهم بهذا الكتاب المنير قل يا اهل البهاء ان استمعوا نداء مالك الاسماء انه ذكركم فضلاً من عنده و انزل لكم ما لا تعادله خزائن السموات و الارضين قل اياكم ان تخوفكم ضوضاء الجهلاء سيفنى الكل اقرب من لمح البصر و يبقى الملك و الملكوت لله العزيز العظيم تمسكوا بالحكمة فى كل الاحوال انا امرناكم بها

من قبل و من بعد اّنه لهو المبیّن الحکیم البهاء المشرق من افق
الفردوس علیک و علی الذین تمسّکوا بکتاب اللّٰه العزیز
الحمید.

(366) بسمی المظلوم الغریب

هذا ذكر من لدننا و لوح من عندنا لمن على الارض و لامة
ارادت ذكر ربها المشفق الكريم انا ذكرنا في كل الاحيان
العباد الذين سمعوا و سرعوا اذ جائهم الاذن من لدى الله رب
العالمين اولئك عباد وصفهم الله في كتابه المحكم المبين يا امتي
كم من رجل منع عن مالک الوری بما اتبع الهوى و کم من
امة سمعت و اقبلت و فازت بعرفان الله العزيز الحمید هذا يوم
فيه شهدت الاشياء كلها لمالک العرش و الثرى و لکن الناس
اکثر هم من المعرضین منهم من اعرض و منهم من انکر و
منهم من کفر و منهم من افق عليه بظلم ناح به الروح الامین
یا امتی ان اشکری ربک بما ایدک على عرفان مشرق آیاته
الذی اتی بسلطان مبین انا ذکرناک و اللائی آمن بالله الفرد
الخبیر ذکرین من قبلی و کبری على وجوه امائی اللائی
سمعن النداء و اجبن مولین فی يوم فيه ترزلت اركان الارض
و انفطرت السماء و ناد المناد الملک لله مالک هذا اليوم
العظیم البهاء من الله علیک و على الاماء المستقیمات و على
عبادی المستقیمین.

(367) بنام بخشنده توانا

ایادی امر الهی مرّی عباد بوده و هستند قلم اعلیٰ کلّ را
 وصیّت فرمود بتربیت اولاد و اطفال در اشجار ملاحظه
 نمائید قبل از پیوند ثمرش قابل ذکر نه و بعد از آن ظاهر
 میشود آنچه که شایسته تعریف است شجر که از نبات
 محسوب است بتربیت جزئی باین مقام فائز حال در اشجار
 وجود تفکر نمائید اگر بتربیت مرّی حقیقی فائز شوند
 باصلاح عالم توجّه نمایند یا حسن قبل علی ذکرت لدی
 المظلوم مذکور و باین لوح امنع اقدس فائز گشتی حمد کن
 مقصود عالم را که تائید فرمود و ترا باشرافات انوار نیر
 ظهور آگاه نمود قل لک الحمد یا الهی بما هدیتنی و عرفتنی
 انک انت الذی لا یعجزک شیء و لا یمنعک امر فی قبضتک
 زمام الامور تعطی و تمنع انک انت المقتدر القدير.

(368)

بنام بخشنده دانا

یا ابراهیم لله الحمد تحت لحاظ عنایت بوده و هستی در ایامی
 اقبال نمودی که اهل عالم معرض مشاهده شدند توجّه نمودی
 و رحیق عرفانرا از کأس عطاء مالک ادیان نوشیدی هینئاً
 لک و مریناً لک از حق میطلبیم ترا مؤید فرماید چنانچه اب
 و عمّت را مؤید فرمود لعمر الله کلّ لدی المظلوم مذکورید
 و بعنایت حق فائز قل الهی الهی زین قلبی بطراز حبّک و
 لسانی بذكرک و ثنائک و عینی بالنظر الی افقک و وجهی
 بالتوجه الی انوار وجهک ای ربّ اسألک ببحر علمک و
 شمس فضلک بان تؤیدنی فی کلّ الاحوال علی الاستقامة علی
 امرک انک انت المقتدر علی ماتشاء لا اله الا انت العليم
 الحکیم .

(369) بنام بخشنده مهربان

کتاب مبین بامر ربّ العالمین ظاهر و هویدا است. هر نفسی
 بان فائز شد و بقوّت الهیّه اخذ نمود او از اهل علیّین لدی
 العرش مذکور است ای امة الله جهد نما تا از نفحات مالک
 اسماء و صفات محروم نمائی و از فیوضات بدیعه منیعه اش
 ممنوع نگردی از امورات فانیه دنیای دنیّه محزون مباشید
 بذکر سلطان احدیّه قلب را منور و مسرور دارید این است
 وصیّت مالک قدم اماء خود را.

(370)

بنام بخشنده مهربان

ایام ایام الهی و افق ظهور نورانی قلم اعلیٰ در حرکت و کوثر بیان جاری آیات الله نازل و بیناتش ظاهر نور امر مشرق و نار سدره مشتعل یا حزب الله امروز است روز آیه مبارکه ان تعدوا نعمة الله لا تحصوها نعمت اندر نعمت رحمت اندر رحمت جهد نمائید شاید بانوار آفتاب معانی که از افق سماء اراده الهی مشرق است فائز شوید صریر قلم اعلیٰ در کلّ حین مرتفع و مقصود آنکه از اثمار سدره منتهی قسمت برید قلم بشنوید میگوید و ثمّره سدره خود را مینماید طوبی از برای رجالی که سطوت اهل ضلال ایشانرا از مالک مآل منع نمود و محروم نساخت یا اهل فاران این فورانکم آیا تضوّعات نفحات وحی را یافته اید ساکن و خاموشید و یا اسباب دیگر اهل منظر اکبر را از ذکر و ثنا باز داشته ظهورحق بمثابه آفتاب مشرق و لائح و هویدا قسم بنیراعظم بیانش از بیان اهل عالم و ذکرش از ذکر امم و حرکت و سکونش از کلّ واضح و ممتاز بر اهل بصر و اصحاب منظر اکبر مشتبّه نشده و نخواهد شد یا اهل فاران این دقّه انظار کم و رقّه افکار کم و نور آفاقکم و ضیاء

قلوبکم و سراج صدور کم و حدّة ابصارکم لعمر اللّٰه انّ
اليوم يومکم کونوا اقوياء في امر ربّکم مالک الاسماء بحيث لا
تضعفکم قوّة الامراء و لا وساوس العلماء ای اهل فاران
لازال از قلم رحمن ذکرتان مذکور و اسمتان مسطور بايد
بجنود ذکر و بيان و اعمال و اخلاقی که لایق يوم اللّٰه است
حق را نصرت نمائید طوبی از برای نفسی که لبّ اللّٰه
حرکت نماید و بهدایت عباد مشغول گردد امروز قیام و قعود
و حرکت و سکون بايد لوجه اللّٰه ظاهر شود هر سلطانی را
جندیست و هر امری را ناصری جنود مالک آفاق اخلاق و
اعمال و ذکر و بیان بوده و مُدیر و مدبّر این جنود تقوی
اللّٰه بايد ان شاء اللّٰه اهل فاران بنار محبّت محبوب امکان
مشتمل شوند و لئالی علم و حکمت را که از خزائن قلم
اعلیٰ بامر مالک اسماء ظاهر شده در اکثر احیان مشاهده
نمایند تا قلوب بطراز اطمینان و انقطاع مزین گردد مطالع
اوهام و مشارق ظنون در مدن و دیار لاجل اضلال خلق
میگردند این است آن خبری که از قبل از لسان مطلع آیات
و مشرق علم ظاهر گشته حزب شیعه را اوهام از مالک انام
محروم نمود و بسقر فرستاد شمائید نفوسی که از اوّل ایّام بافق

اعلیٰ توجّه نمودید و بقوادم انقطاع در هواء محبت مالک ابداع طیران کردید قدر این مقام اعلیٰ عند الله عظیم بوده و هست نسأل الله ان يجعلکم اعلام ذکره فی بلاده و ریایات هدایتہ بین عبادہ اّنه هو المقتدر علی ما یشاء و هو القویّ الغالب القدير نظر بحکمت اسامی اولیا ذکر نشد یعنی نفوسی که از رحيق محتوم آشامیده اند و بانوار ملکوت منورند جناب علی محمد ابن اسمی الاصدق علیهما بهائی و عنایتی در ساحت اقدس حاضر ذکر هر یک را نمود و کلّ باشرافات انوار آفتاب توحید حقیقی فائز گشتند از حق میطلبیم حزب خود را تائید فرماید بر اعمال و اموری که عرف رضا از او متضوّع اوست قادر و توانا لله الحمد بساط محبت حقّ جلّ جلاله ظاهر و مبسوط طوبی از برای نفوسیکه فائز شدند بآنچه که از برای او از عدم بوجود آمده اند و ویلّ للغافلین اماء الله را تکبیر میرسانیم و بعنایت حق بشارت میدهیم یسأل المظلوم ان یوفّقهنّ و یقدّر لهنّ خیر الآخرة و الاولى و یرزینهنّ بما ینبغی لهنّ فی ایّام ربّهنّ ربّ الملک و الملکوت و مالک العزّ و الجبروت البهآء المشرق من افق سماء الفضل علیکم و علیهنّ و علی الذّین ما منعتهم شئون الدنیا و

اشاراتها و ظهوراتها و زخرفها و زینتها و سطوتها و صفوفها
عن اللّٰه موجدها و خالقها.

(371)

بنام بینا

یا حکیم آقا جان ظاهر شد آنچه در کتب موعود بود اوست
یَهُوه و اوست معزّی و اوست روح الحقّ و خیر بزرگی که
حضرت رحمن در فرقان بآن بشارت فرموده اوست که بر
مشارف ارض مشی فرموده و بر اعلیٰ المقام خیمه برافراخته
طوبی لک بما عرفت و کنت من المقبلین .

(372) بنام خداوند بخشنده

جميع اشيا اليوم بستبيح و تحميد مالک اسما ناطق و ذاکرنند و مع ذلک عباد غافل اکثري محجوب و ممنوع هر که اليوم ندای الهی را شنید او از اهل گوش محسوب و هر که بمطلع امر ربّانی توجّه نمود از اهل بصر در لوح اکبر مذکور و مسطور و من دون آن همج رعاع بوده و خواهند بود ای کنیز حق حمد کن مالک غیب و شهود را که ترا بر عرفان حضرت مقصود تأیید فرمود و این از نعمتهای بزرگ پروردگارتست چه مقدار از اماء از حق محروم مانده اند و تو در ظلّش ساکن و بایّامش فائز گشتی ولکن جهد بلیغ باید تا لؤلؤ محبّت الهی در قلب از مکر سارقین و خائنین محفوظ ماند ان شاءالله کوثر بقا را که از معین قلم اعلیٰ جاری شده و بهیأت لوح ظاهر گشته از دست ابن عمّ بگیری و بنوشی و بیاد دوست مسرور باشی.

(373) بنام خداوند بینا

یا غلام رضا انسان را بمثابه سیف مشاهده نما تا در غلاف
است جوهر آن مستور و مکنون ان شاءالله باید بعنایت الهی
از غلاف ظلمانی فارغ شوید تا جوهرتان بر عالمیان ظاهر
گردد جوهر انسانی اخلاق و اعمال اوست نسأله تعالی بان
یوفّقکم علی ما ینبغی لکم فی یوم العزیز البدیع.

(374)

بنام خداوند بیہمتا

یا کمال بدو فضل بزرگ فائز شدی اوّل آنکہ در سنہ تسع بلقاء اللہ مرزوق گشتی و نقطہ اولی کلّ را باین بشارت فرمودہ بقولہ و فی سنۃ التسع انتم بلقاء اللہ ترزقون و ہمچنین بیان رحمن در آیہ مبارکہ کلّ الطّعام مفتخر شدی و این است آن خبری کہ نقطہ اولی بان بشارت دادہ و فی سنۃ التسع انتم کلّ خیر تدرکون باید در جمیع احیان حضرت رحمن را شاکر باشی کہ ترا باین فضل اعظم فائز فرمود از بحر وصال آشامیدی و از کوثر لقا قسمت بردی عرایضت مرّہ بعد مرّہ بساحت اقدس رسید ندایت را شنیدیم و عرف حبتّ را از مناجات و اذکارت یافتیم و جمیع نفوس مذکورہ کہ از قلمت جاری شد در ساحت اقدس مذکور آمدند و بطراز عنایت مالک الوری مزین گشتند طوبی لک و لہم بشرّ ہم من قبلی و کبیر علی وجوہہم امراً من لدی اللہ المہيمن القیوم جمیع را باستقامت وصیت مینمائیم چہ کہ ناعقین در کمین موحدین و مخلصین بودہ و ہستند قل ان یأتکم احد بکتاب السّجّین و اوراقہ دعویّہا عن ورائکم ثمّ اعلموا بانّہ هو النّاعق الموعود فی کتب اللہ العزیز الودود و البہاء علیک و

على احبتي واماء اللائي آمن بالله مالک الوجود يا کمال
يوصيك الغني المتعال بان تجعل خضوعك و خشوعك کلّهما
لله وحده هذه كلمة وصيّناک بها في الزوراء فاجعلها امام
عينيك امراً من عندي و انا التّاصح الامين .

(375)

هو الناطق العليم

يا شيخ ضع القدح و خذ البحر باسمه العزيز الفيّاض ثم اشرب
 منه رغماً لكل منكر انكر ظهور الله و سلطانه و كل ظالم
 كفر بالله مولى الانام انا جئنا لتهديب العباد و اصلاح البلاد
 يشهد بذلك من عنده امّ الالواح لا يعزب عن علمه من شئ
 و يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو المفتر العزیز التوّاب
 طوبى لك بما فزت بايامى و شربت رحيق حبي من يد عطائي
 و آمنت بي في يوم فيه كفر كل غافل مرتاب قل يا قوم انظروا
 السدرة و اثمارها امام وجوهكم اتقوا الله يا اصحاب الضلال
 قل ضعوا الاوهام تالله قد اشرق نير الايقان من افق ارادة الله
 مشرق الانوار كذلك اظهر النبا الاعظم آياته فضلاً من عنده
 و هو العزيز الغفار النور و ضيائه و الشمس و اشراقها عليك
 و على الذين قاموا و قالوا الملك لله ربّ الارباب.

(376)

بنام خداوند دانا

یا محمد قلی لعمر الله باید در عالم فخر نمائی شنیدی آنچه را که از قبل احدی نشنیده و دیدی آنچه را که احدی ندیده آنچه از منکرین و غافلین در این امر ظاهر میشود کلّ برهانی است اعظم بر حقیقت حزب الله صد هزار طوبی از برای نفسی که در سبیل دوست اسم و عزّت را رایگان داد عالم بیک عمل پاک معادله نمی نماید زود است که آنچه را لسان حکایت میکند چشم ادراک نماید جمیع منتسبین علی قبل اکبر علیه بهائی و عنایتی را تکبیر میرسانیم و تسلی میدهیم بشر هم برحمتی الّتی سبقتهم و بعنایتی الّتی احاطتهم انا غفرنا هم و عفونا عنهم و کفرنا عنهم ما لا ینبغی لهم طوبی لمن تمسک الیوم بالرجوع و فاز ببحر الغفران من لدی الرحمن الا انه من الفائزین فی کتاب مبین بگو قدر و مقام علی را بدانید اگر انسان از حزن و خوف یک آن مضطرب شود از خوف و عذاب و سطوت دائمی چه خواهد نمود الحمد لله اشراقات انوار آفتاب فضل بعضی را احاطه نموده و بعضی را هم خواهد نمود فسوف یرجعون الی الله و یقومون علی تدارک مافات عنهم چه که هر نفسی فی الجملة غافل شد و

یاسطوت ظلم او را از نیر عدل باز داشت لکن در ایام و
 لیالی هم بذکر دوست یکتا مشغول بود و بمحبتش مزین و
 الیوم چون یوم فرح اکبر است و بحر عنایت در امواج کلّ
 امام وجه قائم و بطراز الطاف مطرّز از حق توفیق بطلب تا
 کلّ را فائز فرماید بآنچه که سبب نجات و فلاح است یا ایها
 التّائظر الی الوجه بسیار از نفوس حال سائل و آملند که فی
 سبیلہ تعالی طائف حبس شوند و با سلاسل هم آغوش
 گردند لعمر اللّٰه این سلاسل از صد هزار حمایل اولی و احبّ
 است چه که آن بحق منسوب و این بمطالع ظلم اعاذنا اللّٰه و
 ایّاکم من شرّ هؤلاء الغافلین مخصوص شما اذن عنایت نمودیم
 ان اقبل و کن من الشّاکرین و نذکر محمّد و نبشره بعنایات
 ربّه الکریم له ان یتمسّک بحبل العدل و یدکر اللّٰه بالحکمة و
 البیان أنّه لهو السّامع المحیب .

(377) بنام خداوند یکتا

ای شمسِیّه ان شاء الله بعنایت طلعت احدیّه چون شمس از
 افق سماء ایقان مشرق و لائح باشی تا قلوب تیره اماء غافله از
 انوار آن منور شود شکر کن محبوب عالمیان را که از اهل
 سرادق رفعت

محسوس گشته ای

چه که از دوحه عنایت روئیده ای و بحق منسوبی قدر این
 نعمت کبری را بدان و شب و روز بذکرش ذاکر شو و در
 امرش مستقیم ائما البهاء علیک و علی الذین نسبهم الله الی
 سدره امره.

(378) بنام خداوند یکتا

جمیع عالم از برای عرفان این یوم مبارک خلق شده‌اند و از
 عدم بوجود آمده این است آن یومی که معادله ننماید بآنی از
 آن اعصار و قرون نیکوست حال نفسی که بعرفانش فائز
 شد و از انوارش منور گشت امروز روز خدمت و نصرت
 است و نصرت تبلیغ امر او بوده و خواهد بود یا عبد الصّمد
 لعمری اگر باین مقام اعلیٰ فائز شوی بکلّ خیر فائزی جهد
 نما که شاید از عرف بیان گمگشته را بافق رحمن هدایت
 نمائی این است از اعظم اعمال نزد غنیّ متعال جمیع امور در
 قبضهء اقتدار حق بوده و هست بیک کلمه بُعد را بقرب
 تبدیل فرماید و فراق را بوصول و سمّ هجران را بشهد لقا
 اوست مهیمن و اوست مقتدر اگر ببصر حق مشاهده نمائی
 شهادت میدهی که معادله ننماید باین لوح آنچه در ارض
 مشاهده میشود ان اشکر ربّک بهذا الفضل العظیم و قل
 الحمد لله ربّ العالمین.

(379) بنام خداوند یکتا

طلعت حجازی بلسان پارسی اماء خود را ذکر میفرماید تا
از کوثر ذکر الهی سرمست شوند و بذکر دوست قیام نمایند
اگر چه او لم یزل و لا یزال مقدّس از جهات بوده و اینکه
خود را بحجاز نسبت داده و یا بعراق و دون آن این نظر
بعرفان ممکن در حدّ امکان بوده و اَلّا او خالق کلّ و مقدّس
از کلّ بوده و خواهد بود ای امة اللّٰه ان شاء اللّٰه از نفحات
ایام اللّٰه و نسّمات الطافش مسرور و حرّم باشی و در فضای
خوش توکلّ و اطمینان و توسّل و ایقان سائر گردی ذکرت
لدى العرش مذکور لذا بذکر محبوب عالمیان فائز شدی لله
الحمد فی کلّ الاحوال .

(380) بنام خداوند یکتا

یا امتی یا ورقتی ان استمعی ندائی من شطر سجنی آتہ لا الہ
 الا هو المہیمن القیوم انت من امائی اللائی تحرک علی
 ذکرهنّ قلمی الاعلیٰ و نطق بما ورد علیهنّ اهل مدائن الاسماء
 طوبیٰ لک یا امتی بما اخذتک الاحزان فی سبیل اللہ ربّ ما
 کان و ما یکون ای کنیز من ملکہ های عالم مع آنکہ در
 لیالی و ایام بذکر الہی علی زعمهنّ مشغول بودند بکلمہ
 مبارکہ یا امتی فائز نشدند و تو از عنایت سلطان حقیقی مرّہ
 بعد مرّہ بان فائز شدی وصیّت مینمائیم ترا بصبر و اضطبار
 دنیا قابل ذکر نبوده و نیست ان شاء اللہ بشأنی ظاہر شوی
 کہ شئونات آن ترا مضطرب و محزون ننماید در خباء
 عصمت حق ساکن شو و بافقتش ناظر باش آتہ معک یشہد
 و یری و هو السّميع البصیر لوح امنع اقدس از قبل بتوسط
 ثمرہ ورقۃ الحمرا ارسال شد ان شاء اللہ بان فائز شوی و بانوار
 شمس کلمات الہیہ منیر و روشن مشاہدہ گردی .

(381) بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد و ثنا افنان سدره الهیّه را لایق و سزاست که جنود ظنون و صفوف اوهام ایشانرا از نبأ عظیم و صراط مستقیم منع نمود بفضل الله از کوثر یفعل مایشاء آشامیدند و از تسنیم یحکم ما یرید نوشیدند سطوة فراغنه ظلم و شوکت جبابره اعتساف ایشانرا از مطلع عنایت و الطاف محروم نساخت باصبع توکل حجبات را دریدند و بعضد توّسل اصنام را فرو ریختند ابصارشان بافق اعلیٰ ناظر و وجوهشان بانوار وجه متوجّه اریاح مختلفهء عالم ایشان را از سکون و اطمینان باز نداشت و اضطراب و تزلزل امم را در قلوبشان راه نه جلّ من خلقهم و عرفهم و قرّبهم و عزّ من رفعهم و فضلهم و انطقهم و اراهم و اسمعهم سبحانک اللهم یا الهی و مقصودی و محبوبی و محبوب العالم و معبودی و معبود الأمم اسألك باسمک الذی به ظهرت الساعة و و اشراطها و القيمة و ظهوراتها بان تنزل من سماء عنایتک علی افنانک ما ینبغی لعزّک و قوتک و جودک و کرمک و اقتدارک ای ربّ تراہ فی کلّ الاحوال قائماً علی خدمة امرک و ناطقاً بشنائک هو الذی اقبل الیک فی یوم فیہ اعرض عنک من فی ارضک و

اعترض عليك من في بلادك و انفق ما عنده لاعلاء كلمتك
و اظهار امرک و انتشار آياتک و عزّتک يا الهى لو يريد
الخدام ان يذكر ما ظهر منه في ايامک ليرى قلمه عاجزاً و
لسانة قاصراً اسألك يا مقصود افئدة المقرّبين و محبوب قلوب
المخلصين بآياتک الكبرى و نفسک العلىّ الابهى بان تظهر من
افق العناية و اللطاف اعماله في ايامک ليرى الكلّ ظهورها و
انوارها كما يرون الشمس و اشراقها و انوارها استغفرک يا
الهى من ذكرى هذا المقام الذى جعلته فوق مقامى اسألك
بنور توحيدک الذى منع عنه عبادک بان تويده في كلّ
الاحيان على ما كان انک انت المقتدر المستعان لا اله الا انت
العليم الحكيم روى و نفسى و ما عندى لحبّکم الفدا و
لقيامکم الفدا قد كان الخادم قاعداً صامتاً متفكراً في آيات الله
و ظهورات عظمته و قدرته و سلطانه اذا ورد الافنان عليه
بهاء الله الابهى بكتاب حضرتکم اخذت و فتحت كائى
وجدت من كلّ حرف من حروفاته عرف محبة الله مقصودنا
و مقصودكم و مقصود من في السموات و الارض فلماً
قرئت و عرفت اخذنى اهتزاز حبّکم على شأن طارت باجنحة
الاشتياق الى ان حضرت امام وجه الله مالک التلاق و

عرضت ما فى الكتاب و هذا ما نطق به لسان العظمة فى
الجواب قوله عزّ بيانه و جلّ برهانه هو السّامع الجيب يا افنانى
عليك بهائى و عنايتى و رحمتى الّتى سبقت من فى السّموات و
الارضين قد حضر العبد الحاضر و قرء ما نطق به لسانك فى
ذكر الله و ثنائه و قوّته و قدرته و اقتداره و عزّه و عظمته و
سلطانه طوبى للسانك بما نطق بالحقّ و لقلمك بما جرى منه
ما يجد كلّ ذى دراية عرف الخضوع و الخشوع و الانقطاع
فى حبّ الله مالک الابداع يشهد قلمى الاعلى بانك تنوّرت
بنور التّوحيد و شربت من قدح التّجريد اذ كان النّاس فى
شرك مبين لعمرى ما فاز احد بيوم الله و ما ظهر فيه الاّ من
نبذ العالم و تمسّك بالاسم الاعظم الّذى به زلّت اقدام العلماء
و نسفت جبال العلوم و ارتعدت فرائص الاسماء و اضطربت
افتدة العرفاء و ناح كلّ ظالم بعيد يا افنانى اشكوا اليك من
الّذين اعرضوا عن الّذى اتيههم بآيات لا تعادلها كتب العالم
لولاه ما ظهر ما كان مكنوناً فى علم الله ربّ العالمين الى حين
يوم الله را ادراك نمودهاند و بقطره از بحر كلمه مباركه
يفعل ما يشاء فائز نگشته اند چه اگر فى الحقيقه بنور اين كلمه
عليا فائز ميشدند باب اعتراضات را مسدود مينمودند و بجان

بشطر محبوب امکان توجّه میکردند لعمر الله آذان موجوده در عالم لایق اصغاء این نداء نبوده و نیست و همچنین ابصار قابل مشاهده افق اعلیٰ نه این یوم یومیسست عظیم و این امر اعظم من کلّ عظیم لله الحمد آنجناب مکرّر فائز گشتند و از بحر بیان رحمن آشامیدند قد سبقت ما دونک فی خدمه الله و نصره امره یشهد بذلک من عنده امّ الكتاب از حق جلّ جلاله میطلبیم عباد خود را حفظ فرماید از اوهمات نفوس غافله ظالمه محیله باید کمال جهد را در این فقره مبذول دارید و از حق از برای کلّ حفظ طلب نمائید اّنه معک و یسمع ما اردت من بدایع فضله و الطافه اّنه هو السّامع الجیب در جمیع احوال باید عباد را متذکر نمود که شاید از بحر آگاهی بیاشامند و باشراقات انوار دانائی فائز شوند اگر موافق حکمت باشد از قبل مظلوم اولیاء حق را تکبیر برسانید و بما یرتفع به امر الله امر نمائید شاید اشیاء فانیه ایشان را از نعماء باقیه الهی محروم نسازد افنان سدره کل لدی الوجه مذکورند و بعنایات مخصوصه فائز اوراق را تکبیر برسانید و بعنایت حق بشارت دهید البهاء المشرق من افق سماء فضلی و رحمتی علیک و علی من معک و یحبّک و یسمع قولک فی هذا النّبأ

العظیم انتھی للہ الحمد امواج بحر عنایت ظاہر و انوار شمس
شفقت مشہود حینی کہ این خادم فانی تلقاء وجہ حاضر و
دستخط آنحضرت را عرض نمود آفتاب فضل بشانی مشرق و
لائح کہ این عبد و امثال او از ذکرش عاجز و قاصر و در
احیان عرض مناجات مکرر این کلمہ علیا از لسان مولی
الوری ظاہر نعم ما نطق بہ الافنان فی یوم اللہ مالک الادیان
آیات منزله خود شاہد و گواہست احتیاج بدونش نبوده و
نیست بفضل اللہ آن حضرت مزینند بآنچه کہ سزاوار یوم
اللہ است جناب افنان آقا سید علی علیہ بہاء اللہ الابی
تشریف آوردند و آنچه آنحضرت فرمودند ذکر نمودند و
تلقاء عرش بشرف اصغاء فائز و همچنین فقرات مذکورہ در
دستخط للہ الحمد کلّ بشرف اصغاء فائز و بانوار آفتاب
قبول مزین و منور این خادم فانی خدمت حضرت افنان
علیہم بہاء اللہ الابی و من کلّ نور انورہ و من کلّ جمال
اجملہ و من کلّ عنایة افخرہا و من کلّ بہجۃ اظہرہا و من
کلّ نعمۃ اسبغہا و من کلّ مائدۃ اتمہا عرض سلام و ثنا
معروض میدارد از حق تعالی شأنہ سائل و آمل کہ عباد خود
را مؤید فرماید و بما ینبغی موفق دارد تا کلّ قصد مقصد

اقصى و افق اعلیٰ نمایند و از فیوضات ایام محروم نمانند آنه
علی کلّ شیءٍ قدیر الثناء و البهاء و الذکر و التکبیر و السلام
علی حضرتکم و علی من معکم و فاز بخدمتکم و حبکم و
علی کلّ ثابت مستقیم و کلّ راسخ موقن خیر . خادم
فی شهر رجب سنه ۱۳۰۳

(382) بنام خداوند یکتا

یا اسمی علیک بهائی انشاء الله بعنایت الهی فائز باشی نامه
افنان علیه بهائی و رحمتی که در ارض شین ارسال داشتند
ملاحظه شد انشاء الله لم یزل و لا یزال بذکر غنی متعال
مشغول باشید و از عالم و عالمیان فارغ و آزاد و آنچه در
باره اسمی جمال علیه بهائی معمول داشته اند مقبول است فی
الحقیقه نفحات ایام الهی را که الیوم کلّ از او غافلند
استشمام نموده اند و بافق اعلیٰ ناظر و متوجّهند و این از
نعمتهای بزرگ الهی است که ایشان را در چنین ایامی موفق
فرمود بر امری که کلّ از آن محجوبند یا مهدی عالم منقلب
و ناس غافل غبار اعمال و اقوال محتجبین اهل عالم صبح منیر
را ستر نموده امروز هر بنیان محکم متینی متزعزع و هر قدم
ثابت مستقیمی متزلزل الا من شاء الله ربّک انقلاب عالم هر
یوم در ازدیاد است ولکن اهل آن سبب و علّت را ادراک
ننموده اند و بما عند هم از ما عند الله غافل و محجوبند
آفتاب حقیقت مشرق و بحر مواج و صریر قلم مرتفع و
سدره ناطق و عندلیب مغرّد ولکن آذان صمّاء و عیون عمیا
مشاهده میشود آنچه از قلم اعلیٰ در زبر و الواح نازل

اکثری ظاهر چنانچه مشاهده شد و آنچه باقی در سماء
 مشیت معلق والبتہ ظاهر خواهد شد ویل للغافلین من فزع
 یوم عظیم یا اسمی امر بسیار عظیم است در یکی از الواح در
 این ایام این کلمه علیا نازل دیباج کتاب ابداع بکلمه
 هُوَمَزَیْنِ او را بقدرت کامله بر داشتیم و اَنَا گذاشتیم لعمر
 اللہ هذا امر عظیم لا یحتمله احد الا من کان اقوی العالم و
 متمسکاً بالاسم الاعظم ید قدرت کامله حجبات بریہ را
 علی قدر معلوم خرق نمود حال مشاهده میشود مطالع اوہام
 و مصادر ظنون باحتجابات اخری محتجب شده اند در پستی
 فطرت و کمی درایت محتجین بیان تفکر نمائید کہ تازہ بمقام
 اول خود راجع شده اند قسم بافتاب فضل کہ از افق سجن
 طالع است احجب از کل ملل لدی اللہ محسوب و مذکورند
 جمیع کتب الہی بر عظمت این یوم شاهد و گواہست
 معذک اهل کتاب بیخبر و غافل فرقه طاغیہ باغیہ کہ خود
 را فرقه ناجیہ و امت مرحومہ میشمردند مشاهده نمودی ان
 اصبر لتری الاخری اطعی و اشقی من ملل الارض کلہا
 کذلک یخبرک الخبیر قل ائہ اتی بالحق و لا یشار باشارات
 الکتب کلہا و لا یمشی فی طرق اهل الانشاء ظهر و اظهر

صراطه المستقیم یا اسمی ، جعفر یک کلمه از روی صدق و راستی بیان نمود قریب هزار و سیصد سنه کذابش نامیدند و ثمره اعمال و اقوال آن فئه طاغیه آنکه اولیای الهی را که در روی ارض شبهه و مانند نداشتند بدترین عذاب شهید نمودند و حال محتجبین بیان بهمان اقوال و اعمال بعینها ظاهر گویا از یوم الله خبر ندارند و نفحات قمیص ظهور را نیافتند از دریای دانائی محرومند و از انوار آفتاب حقیقی بی نصیب یا مهدی لله قیام نمائید و لله بگوئید و فی سبیل الله کمال جهد رامبذول دارید شاید باسم حق و قدرت حق جلّ جلاله خلق بدیع را از شبهات و حجبات و اشارات این فئه ملحده پاک و مقدّس دارید کلمه که لله گفته میشود طبیعت و اثر لبّ لم یتغیّر طعمه در او مستور و اطفال روزگار را بمقام بلند بلوغ رساند و از بحر دانائی چشاند و همچنین در این ایام در یکی از الواح این کلمه علیا از ملکوت بیان الهی نازل تا بر کذب قبل آگاهی نیابی بر صدق این یوم گواهی ندهی این کلمه مبارکه از لثالی بحر علم الهی بوده و هست طوبی للعارفین هر نفسی باین گواهی فائز شد او از اقوی الخلق لدی الحق مذکور است این است که نقطه روح ما سواه فداه میفرماید

نطفه یکساله یوم ظهور او اقوی است از کلّ بیان یا اسمی
 نفحات عذاب مغلین از کلّ احزاب را احاطه نموده ولكن
 حال آگاه نیستند و غافلند در اسکندر این عصر که ملقب
 بامپراطور دنیا بود تفکر نما دست قدرت عزّت دو طائفه را
 برداشت چنانچه در سنین قبل در الواح الهی تفصیل آن نازل
 طوبی للناظرین طوبی للمتفرّسین و للمتفکرین قل هذا یوم الله
 لا یذکر فیہ الاّ هو اّنه لا یحتاج فی اثبات امره بشیء من
 الاشیاء و لا بذکر من الاذکار قد اتی من سماء الامر بسطان
 مبین لم یعجزه جنود العالم و لا صفوف الامم نطق امام
 الوجوه باعلیٰ النداء الملک لله المقتدر القدیر لعمر الله امری
 عظیم عظیم و لکنّ الناس اکثر هم من الغافلین در این ایام در
 یکی از الواح این کلمه محکمه متقنه نازل امروز بسیار
 بزرگ است و عجیب چه که هوّ در قمیص انا ظاهر و
 مکنون بانا المشهود ناطق مع عظمت این امر بشهادت کتب
 کلّها اظهر از شمس است در وسط سما بر هیچ بصیری
 مشتبّه نشده و نخواهد شد چه که انوار و ظهورات و آیات و
 بیناتش اقطار را احاطه نموده لا ینکرها الاّ کلّ مغلّ بعید و
 نذکر فی آخر الکتاب افنانی الآخر و نختّم بذکره ان ربّک هو

الحاكم على ما اراد لا اله الا هو العليم الحكيم انه خرج مقبلاً
الى الله الى ان حضر تلقاء الوجه و سمع ما نطق به لسان
المظلوم في هذا المقام الكريم انشاء الله جميع از ذكور و اناث
بنفحات ايام الهى فائز باشند و بر امرش مستقيم و بافقس
ناظر و بثنایش ناطق البهاء عليهم من لدى الله رب العالمين.

(383) شهد الله أنه لا اله الا هو

و الذى اتى بملكوت الآيات أنه هو السر المكنون و المستسرّ
المخزون بنداثة ارتفع النداء من كلّ الجهات و باسمه ارتعدت
فرائص الذين كفروا بالله مظهر البيّنات به جرى سلسبيل
البيّنات فى الامكان و نطقت الاشياء الملك لله المقدر العزيز
المثان طوبى لمن اقبل و سمع و فاز و ويلٌ لكلّ غافل مرتاب هو
الذى به حدثت الارض اخبارها و اظهرت كنوزها و بحر
العرفان لثاليه و سماء البيان انجمها و انوارها و سدره المنتهى
حفيفها و الاقلام صريرها طوبى لمن شرب رحيق الوحى و
كوثر الالهام من كاس عطاء الله ربّ الارباب يا أيها المذكور
لدى البحر قد اقبل اليك جمال القدم باسمه الاعظم و اراد ان
يذكر بذكر انجذبت به حقايق الاشياء و بآيات لا تعادلها
كنوز الارض و السّماء ليحذبك و ينطقك و يسقيك كوثر
الحيوان لتقوم على الامر بقدره لا تضعفها جنود العالم و لا
ضوضاء الامم و تنطق بما يقرب العباد الى الله المختار قل يا
قوم انظروا ثمّ انصفوا تالله قد ماج بحر البيان امام وجوه
الاديان و سرت نسمة الرّحمن على الامكان اقبلوا بوجوه
نوراء الى الله مالک يوم القيام يا أيها الناظر الى الوجه اسمع

النداء مرّة اخرى أنّه يوفّقك و يقربك اليه بحيث لا تمنعك
شمتاة الاعداء و لا سطوة الامراء و لا ضوضاء العلماء و لا
ذكر كلّ منجمد و لا بيان كلّ خائف انّ ربّك يكون معك
يسمع و يرى و هو العليم البصّار اقبل بقلبك و روحك و
فؤادك الى كعبة الله و قل الهى الهى قد اقبلت اليك بكلّى و
ما اردت فى الارض الّا اعلاء كلمتك و اظهار امرك و
انتشار آثارك و ابراز جودك و كرمك و عطائك اى ربّ
قوّ قلبى باسمك و سلطانك و يدى لاخذ كتابك و بصرى
لمشاهدة آثارك و عزّتك يا مقصود العالم و الظاهر بالاسم
الاعظم ما اريد الا نصرة امرك بالحكمة و البيان و اظهار
حجّتك بين الاديان اى ربّ ترى عبدك هذا مقبلاً اليك و
قائماً امام كعبة ظهورك اسألك بقدرتك الّتى غلبت
الكائنات و برحمتك الّتى سبقت الممكنات ان تزين رأسى
باكليل الانقطاع و هيكلى بطراز التقوى ثمّ اجعلنى يا الهى
علماً باسمك بين عبادك و راية ذكرك فى بلادك و عزّتك
لا احبّ الا ما تحبّ و لا اريد الاّ ما تريد توجهت اليك
منقطعاً عن دونك لآتى اعلم بالعلم اليقين انّ دونك لا ينفعى
و لا يحفظنى و لا ينصرنى اسألك يا مالك ملكوت الاسماء و

فاطر السّماء باللّآلی المكنونة فی اصدا ف عمّان فضلك
واسرارک المخزونة فی کتاب علمک ان توقّنی علی عمل
تتوجّه به الموجودات الی سماء عنایتک و تؤیّدنی علی امر
يعترف به کلّ الاشياء علی ظهورک و قدرتك و عظمتک و
اختیارک ای ربّ ترانی منجذباً بآیاتک و ناطقاً باسمک و
متوجّهاً الی افقک اسألك ان لا تجعلنی محروماً عما قدرته
لاصفیائک و عشاق مداین محبّتک الّذین انفقوا ارواحهم
بالروح و الریحان فی سبیلک بحیث ما منعتهم زخارف الدنیا و
لا کنوز الاغنیاء اّنت انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک
زامان فی الارضین و السّموات.

(384) بلسان پارسی ندای الهی را بشنو

این نداء در مقامی نار سدره طور است چه که افتده مخلصین و مقرّبین بآن مشتعل و در مقامی کوثر حیوان از برای حیات عالم طوبی از برای نفسی که بآن فائز شد آنه یصل الی مقام لا تخوّفه الجنود و لا تضعفه قدرة العالم و هنگامی نوریست ساطع مقبیلین را بصراط مستقیم و نباء عظیم راه نماید و هدایت فرماید شکر کن مقصود عالمیان را در سجن اعظم ترا ذکر نموده باذکاری که خضعت لها الکتب بقدرت و قوّت حق جلّ جلاله بر امر قیام نما و بروح و ریحان و حکمت و بیان غافلین را آگاه کن و گمراهان را براه راست برسان بگو ای قوم قدر یوم را بدانید امروز آفتاب کرم از افق عالم مشرق و لائح و امواج بحر بیان وجوه ادیان ظاهر خود را محروم منمائید لعمر الله ما بین ملاء اعلیٰ جشنی ظاهر و مجلسی برپا چه که امروز مکلم طور بر عرش ظهور مستوی و کوم الله بلقا فائز و مدینه مبارکهء طیبیه از آسمان نازل شمس لازال فی وسط السّماء این نور را سحاب منع ننماید و کسوف اخذ نکند لازال قمرش ساطع و لائح و انهارش جاری و ساری و اشجارش باثمار لا تحصی مزین یوم

يوم فرح اكبر است طوبى للفائزين و طوبى للمخلصين و
طوبى لمن اخذ بيده اليمنى كوثر البقاء و شرب بهذا الاسم
الذى به فتح باب العطاء على من فى ناسوت الانشاء و غنّ
عندليب الوفاء على غصن البهاء الملك لله ربّ العالمين و
السلطنة لله مقصود العارفين و الامر لله مالك هذا اليوم
العظيم يا ايها القائم امام الوجه كبر من قبلى على وجه من
سمى بالنبيل قبل اكبر الذى انزلنا له من قبل و من بعد و ما
يكون باقياً ببقاء سلطنة الله العزيز العظيم و اين آيات را مرّة
اخرى نزدش قرائت نما يا نبيل عليك بهائى اسمع ما انزلناه فى
لوحك مرّة اخرى لتقوم على نصره ربك بالحكمة والبيان
ليس لجناحك ان تلتفت الى قبل و بعد اذكر اليوم و ما ظهر
فيه انه ليكفى العالمين انّ البيانات و الاشارات فى ذكر هذه
المقامات تخمد حرارة الوجود لك ان تنطق اليوم بما تشتعل به
الافئدة و تطير اجساد المقبلين من يوقن اليوم بالخلق البديع و
يرى المنيع مهيمناً قيّوماً عليه انه من اهل البصر فى هذا المنظر
الاكبر يشهد بذلك كلّ موقن بصير امش بقوة الاسم الاعظم
فوق العالم لترى اسرار القدم و تطلّع بما اطّلع به احد انّ ربك
هو المؤيد العليم الخبير كن نباضاً كالشريان فى جسد الامكان

لیحدث من الحرارة المحدثه من الحركة ما تسرع به افئدة
 المتوقفین انک عاشرت معی و رأیت شمس سماء حکمتی و
 امواج بحر بیان اذ کنا خلف سبعین الف حجاب التور ان
 ربک هو الصادق الامین طوبی لمن فاز بفیضان هذا البحر فی
 ایام ربّه الفیاض الحکیم انا بینا لک اذ کنا فی العراق فی بیت
 من سمی بالمجید اسرار الخلیقة و مبدئها و منتهیها و علّتها فلما
 خرجنا اقتصرنا البیان بانه لا اله الا انا الغفور الکریم کن مبلغ
 امر الله ببیان تحدّث به النار فی الاشجار و تنطق أنّه لا اله الا
 انا العزیز المختار قل انّ البیان جوهر یطلب النفوذ و الاعتدال
 اما النفوذ معلق باللطافة واللطافة منوطه بالقلوب الفارغة
 الصافیة و اما الاعتدال امتزاجه بالحکمة الّتی انزلناها فی الزبر و
 الالواح از حق میطلبیم جناب مذکور علیه بهائی و عنایتی را
 تائید فرماید بر آنچه مخصوص او از سماء عنایت الهی نازل
 گشته امروز هیچ جامه‌ای از برای انسان احسن، انور و ابھی
 از جامه استقامت بر امر الله نبوده و نیست باید بآن تمسک
 نمائید و بخدمت امر الله مشغول گردید این مظلوم لزال تحت
 خطر عظیم بوده و هست آنچه ذکر نموده و یا مینماید
 مقصود ارتقاء مقام اولیا بوده و هست دنیا و آنچه در آنست

نزد اهل بها معدوم‌یست متحرّک و مفقود‌یست مشهود
ولکن در این ظهور اعظم عنایت و فضلش محدود نه عطا
میفرماید آنچه را که قلم از احصاء آن عاجز و قاصر است
البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و الذین ما منعتهم
اسیاف البغضاء عن التّوجه الی الله ربّ هذا المقام العزیز المنیع

۹

بسمی القائم امام الوجوه

کتاب انزله المظلوم لمن شرب الرّحیق المختوم من ید عطاء
اسمه القيوم لیجذبه البیان الی اعلیٰ المقام یقرّبه الی الله مالک
الوجود قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی رحیق عرفانک و
هدیتنی الی تجلّیات انوار نیر امرک و عرفتنی ما کان مکنوناً
فی علمک و مخزوناً فی صدف عمّان حکمتک اسألك ان
تجعلنی مؤیّداً علی ذکرک و ثنائک و خدمة امرک بین
خلقک بحيث لا تمنعنی حجبات اهل العالم فی بلادک انک
انت المقتدر الفرد العزیز الحکیم .

(385) هو الذّاكر العليم

لسان قدم اولیای خود را ذکر مینماید و وصیّت میفرماید
 بآنچه سبب ارتفاع امر الله است جمیع عالم از برای عرفان
 حق جلّ جلاله و خدمت امرش خلق شده‌اند و چون آفتاب
 ظهور از افق عالم طالع و مشرق و مکّلم طور ناطق کلّ
 محبوب مشاهده شدند مگر قلیلی ایشانند عبادی که در
 کتب الهی از قبل و بعد مذکورند علیهم بهاء الله و رحمته و
 عنایتی الّتی سبقت الوجود حمد کن محبوب عالمیان را که شما
 را مؤیّد فرمود بر اقبال و عرفان و موفق نمود بشأنی که
 ذکرتان از لسان عظمت جاری گشت این است مقام بزرگ
 و رتبه علیا انشاء الله بر حفظش مؤیّد شوید و موفق گردید
 چه که سارقین در کمین بوده و هستند هذا ما اخبر کم به
 من قبل و من بعد ان ربکم الرحمن هو العليم الخبير .

(386) هو المهیمن علی من فی الارض و السماء

ذکر من لدی المظلوم لمن آمن بالله المهیمن القیوم قد اتی الیوم
و نادى المناد من مکان قریب و لکنّ القوم لا یفقهون و
ارتفعت الصیحة بالحقّ و الناس لا یشعرون یا افنانی علیک
بهائی و عنایتی آیات نازل بینات ظاهر مکلمّ طور بر عرش
ظهور مستوی و لکنّ القوم فی حجاب غلیظ لله الحمد افنان
سدره از لغالی مکنونه در خزانه قلم اعلیٰ که عرفان حقّ جلّ
جلاله است نصیب کّلی بردند و از رحیق محتوم که اکثر
اهل عالم از آن محرومند آشامیدند اهل عالم طراً منتظر یوم
الله بودند و چون ظاهر شد کلّ معرض مشاهده گشتند الّا
من شاء ربّک طوبی لوجهک بما توجه الی انوار الوجه و
لقلبک بما اقبل الی الافق الاعلیٰ و لیدک بما اخذت کتاب
الله ربّ العالمین بیقین مبین نسأل الله ان یقدرّ لکم ما تقرّبه
عیونکم و تفرح به قلوبکم انه علی کلّ شیء قدير منتسین
طراً را ذکر مینمائیم کلّ بسدره متمسکند و باو منسوب
البهاء المشرق من افق سماء عنایة ربّک الرحمن علیکم و علی
من یحبّکم و یسمع قولکم لوجه الله ربّ العرش العظیم .

(387)

هو العزيز الفرد القيوم

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذى يذكر من يشاء بامر من عنده و يلقي من يشاء
ما يريد من علمه لا اله الا هو العلى العظيم بيده ملكوت كل
شىء و يعطى عباده ما يغنيه عن العالمين يحيى و يميت ثم يميت و
يحيى و انه هو الفرد المتعالى العزيز الجميل قل ان فى تنزيل
البلايا و المحن لآيات للمؤمنين و فى جريان الدموع على الخد
و سفك الدماء لظهورات للعاشقين ثم اعلم باننا قطعنا السبيل
حتى وردنا فى شاطئ بحر عظيم و هذا ما ذكرناه فى سنة القبل
ان انتم من العالمين ثم استوينا على الفلك و هذا ما قدر من
لدى الله المقتدر الحكيم و سكن البحر عن الامواج حتى
وصلوا امانات الله فى ساحل البحر و خرجنا عنها باذن من
حميد عليم و وردنا فى شهر الذى كان مذكورا عندكم و
مكثنا فيه عدة من الشهور بما قدر فى الواح قدس حفيظ الى
ان قضى الوعد فيه و تمت ميقاته خرجنا الى ارض اخرى
خلف جبال متين و هذا ما سئلنا الله فى مُد الايام بان يخرجنا
عن بين هؤلاء و يحول بينى و بين المنافقين ما ينقطع عني ايدى

المبغضين و لذا اسكنا خلف الجبال في مقرّ الذی لن يرفع عنّا الضّحیح و لو يرفع لن يسمعه آذان المشركين و رفعت النعمة عن بينهم و رجعت الى كثر الله المتعالی القدير و لكنّ المؤمنون يسمعون ندائنا و يصل اليهم نفحات الامر في كلّ حين قل يا قوم لا تفرحوا بما غابت الشمس خلف سحاب امر غليظ و لا تطمئنّوا بالدنيا و زحرفها فسوف يأخذ الله عنكم كلّها تفتخرون به اليوم و تكوننّ به لمن المستكبرين قل فو الله لا يُعطيكُم بدخشان قدره ما فقد عنكم من هذا اللّعل الدّرى المنير و لا يهبكم سحاب العزّة ما منع عنكم في غيبتى ان اتم من العارفين و لن تجدوا في صدف البحر و الامكان ما فقد عنكم من هذا اللؤلؤ الحفيظ و لا تبذل عليكم اشجار الدّهر بمثل ما غاب عنكم من هذا الثّم الرطب الجنى اللطيف قل هل تقدرون بان تسدّوا نسمات الله اوتجبسوا روايح العزّة او تمنعوا الناس عن صراط الله الحكم العدل المحيط لا فو ربّ العزّة لن تقدروا و لن تستطيعوا و لو يؤيد كم كلّ من في السّموات و الارضين قل انّ الفرعون و ملأه اجتمعوا بان يسدّوا ابواب الفضل و يمنعوا الناس عن رحمة الله و مكروا في ذلك بكلّ ما كانوا مستطيعاً عليه في زمان بعيد فلما جاء

الوعد فتح الله باب العناية في بيته و جرى فيها بحر الرحمة و منع الفرعون عن قطرة منه رغماً لانفه و كذلك كان الامر من قبل من لدن سلطان أمر حكيم و كان الفرعون يتفحص عن موسى في اطراف الارض و هو في بيته و ما كان من الشعاعين كذلك نقص عليك من قصص الحق لتقر بها عيناك و تفرح بها و تكون من الموقنين و تعلم بان الأمر بيده و الحكم في قبضته اقتداره و السلطان في كف ارادته يفعل ما يشاء و لا يمنعه مكر ماكر و لا تدبير مدبر و لا اعراض معرض و لا انكار كل شيطان مرید فاطمن في نفسك ثم امش على اثرى و لا تجاوز عنه و لو يجتمع عليك كل معرض شقى فامش على قدمي و لو يخالفك في ذلك عينك فاقلعها و لا تلتفت اليها ان كنت من السامعين فاحبب من احب الله و يطابق فعله قوله و يصدقه اركانه ثم اعرض عن كل مكار لئيم ثم وص العباد بان لا يفسدوا في ارض الله و لا يختلفوا في امره و لا يعقبوا كل مرید اياك ان لا تمش في الارض الا بالحكمة و لا تكلم الا بالحكمة و كن من المتفرسين لا تفك فمك ما لن تجد اذن سميع و ان وجدت اذن و اعية فالق ما القيك الله بجوده ان كنت من الذاكرين و لا تفتح عيناك الا

الى وجه جميل و ان وجدت بصر حديد فاشهده ما ستر فيك
من جمال العلم لتكون من المبشرين و لا تضيّع بذر الحكمة في
اراضى الجزرة و لا تكن من المسرفين و ان وجدت ارض
طيبة اودع فيها حبّ الحكمة و العرفان لينبت منها نبات
حسن بديع و لا تمطر على هياكل الفانية امطار الباقية فامطر
على اجساد الّتي لو تسقى قطرة منه لتحيى باذن الله الملك
العزير الكريم فاجهد يا اخي في كلمة الله و لا تضيّعها و لا
تنشرها بين يدى الغافلين لأنّ الناس في علق غير مخلّقة لن
يقدرن ان يصلنّ الى هواء القدس و يدخلنّ في رفر عزّ
مكين لانّهم قطعوا جناحهم بايديهم و بذلك منعوا عن
سرادق الخلد و وقعوا في ارض الذلّة مع حسرت عظيم و
منعوا عن آذاهم نعمات الله و عن عيونهم جمال الله الفرد
العليم الحكيم ثم ذكر من لدنا كلّ صغير و كبير من الذين تجد
منهم روايح الصّدق و من سيما هم نضرة النّعيم ثم استر الامر
عن الذين وجوههم اليك و قلوبهم الى اعدائك و يمكرون في
كلّ حين فاعرض عن هؤلاء و لا تأنس معهم و لا تجلس في
غرفهم و لا تسكن في مقاعد هم و كن في ستر عظيم تجنّب
عن مثل هؤلاء و لا تفرط في جنب الله و لا تتجاوز عمّا

امرت به و لا تكن من المتجاوزين ثم ذكر من لدنا احباب الله
الذين تفرقوا في اقطار العالم من كل شطر بعيد ثم في ارض
الالف حرف الفاء و في ارض الياء حرف الراء و الصاد و
بلغهم ما ارسلناه اليك ليكونن من الذاكرين ليفرح بذلك
قلوبهم و يجدد اركانهم و يجدوا روايح القميص عن هذا اللوح
المنيع ثم الذين كانوا في ارض الشين و الصاد و من دونهما
مدائن الله العزيز الغالب القدير لعل يشدون ظهرهم لنصر الله
و يبلغوا الناس ما بلغهم الله و انه لجواد كريم و كذلك القيك
من كل حكمة ما قدر الله لك لتستأنس بها و تكون من
الشاكرين ثم ذكر الذينهم كانوا في حولك و بشرهم بذكرنا
اياهم ليسروا في انفسهم و يكونن من المنقطعين ثم ذكر من
لدنا حرف الجيم و كبر عليه و على ابنه و على الذينهم كانوا
في حول البيت لطائفين ثم ارع البيت و ساكنيها بكل ما ينبغي
لك الى ان يظهر الله ما اراد بامرته و انه هو العزيز القادر
الرفيع و ان ما وعدناك حين الحضور بان نرسل اليك ما هو
المكنون في اصداف القدرة من لئالي قدس ثمين ما ارسلنا الى
حيثند و سارسل من بعد اذا شاء الله و انه يوفى اجور
المحسنين و كذلك القيناك قول الحق و انزلنا اليك هذا اللوح

حين الذي غطّي الوجه من ماء بيض منير و السلام عليك و
على من معك و على من سمع نصح هذا العبد من هذا القلم

البديع ١٥٢

(388) هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

حبّذا نسیم وصال وزید و عرف لقا در این حین که
 پنجساعت بغروب مانده متضوّع گشت چه که نامه نامی با
 مژده‌های روحانی معنوی رسید باب حقیقت را گشود عهد
 حضور را تازه نمود فی الحقیقه قلم آیه بزرگ است از مالک
 قدم و مداد باب اعظم محبت و اتحاد این دو لازال محرک
 حبل محبت بوده و هستند اگر عنایات حقّ جلّ جلاله و
 همچنین آثار و اثاریکه در باره این دو مقدر شده ظاهر شود
 عالم را تحیّر اخذ نماید جلّ خالقهما و مربیّهما و موجد هما
 این یوم بیست و چهارم شهر مبارک رمضانست ساعت
 هفت این فانی در محلّ ساکن و صامت کتاب مبین وارد یعنی
 دستخط آن حضرت صوم را افطاری بود حقیقی و طلب و
 اشتیاق را وصالی بود معنوی نفحه خامه بشأنی متضوّع که
 روایح کسالت و هموم و غموم را از میان برداشت روح و
 قلب لله الحمد بطراز فرح و سرور مزین و بعد از قرائت و
 نشاط و انبساط قصد مقام نموده تلقاء وجه بشرف اصغا فائز
 لسان بیان باین کلمات عالیات ناطق.

هو السّامع البصیر یا افنانی علیک سلام الله و رحمته عبد حاضر با نامه حاضر امام وجه قرائت نمود از هر حرفی عرف خلوص و خضوع و خشوع و ذکر و ثناء لله تبارک و تعالی متضوّع هر کلمه از کلماتش بافصح بیان شاهد و گواه بر توجّه و اقبال و استقامت هنیئاً لک و مریئاً لک قد اخذت كأس العرفان من ید العطاء و شربت منها باسم الله العزیز البدیع سدره مبارکه افنانش را ذکر نموده و مینماید عنایتش در جمیع احوال شامل بوده و هست هو معکم اینما تکنونوا لله الحمد ذاکرید و هم متذکر عالم را نوم اوهام از مشاهده انوار حقیقت و ادراک تجلیات نیر عنایت حق منع نموده سبحان الله امّت مرحومه الی حین از سبب ظهور بلایاو قضایا و ذلت کبری غافل و محجوبند مدن و دیار اهل توحید محاط و مشرکین محیط هر یوم از اریاح قاصفه شجره ای منقعر و سراجی منطفی این مرض اعظم اقلیم اهل توحید را اخذ نموده معذک در صدد رفع این بلای ادهم نبوده و نیستند از حق جلّ جلاله سائل و آملیم که از نسائم فجر روحانی عباد را آگاهی عطا فرماید شاید از نوم غفلت سر برآرند و علی ما ینبغی قیام نمایند شریعت الله عباد را حفظ

فرماید و خشية الله از مناهى باز دارد و حال این دو بمثابه کبریت احمر کمیاب طوبی از برای نفوسى که بناموس اکبر و قانون اعظم تمسک جسته اند نشهد انهم من فوارس مضمار العرفان بین الادیان لم يمنعهم شیء من الاشياء و لا تحجبهم سُبُحات العالم و لا حجبات الامم اولئک عباد وصفهم الله فى محکم کتابه بقوله لا تلهيهم تجارة و لا بيع عن ذکر الله طوبی لک یا افنانی نسأل الله ان يفتح على وجهک ابواب النعمة و البركة و يقدر لک ما يقربک اليه فى جميع الاحوال انه هوالمقتدر الفرد الواحد العزيز الفضال یا سید آقا علیک عنایة الله مالک الاسماء و فاطر السماء ذکرت در ساحت مظلوم مذکور و عنایتش شامل الحمد لله فائز شدی بآنچه که مقصود از آفرینش بوده السلام و البهاء علیکم یا افنانی و رحمة الله و برکاته و عنایة الله و الطافه انتهى تجلیات انوار آفتاب توحید حقیقی بر آن حضرت تاییده و امطار رحمت رحمانی بر وجود ذیجود باریده صد هزار شکر مقصود عالمیانرا که مع احاطه اعدا و سطوت امرا و علمای ایران راه مواصلت و معاشرت باخبار و آثار مفتوح و مشهود این نعمت یکتا را السن از عهده شکر بر نیاید مگر عنایتش

دست گیرد و شکرش لازال بر شاکرین سبقت داشته و حمدش بر حامدین و رحمتش بر اهل سموات و ارضین این ایام حکومت تبدیل شده از حق میطلبم سریر حکم را بهیکل عدل و انصاف مزین دارد آنه علی کلّ شیء قدیر این خادم فانی از حق باقی سائل و آمل که آن حضرت را مطلع انتشار آیات و احکامش فرماید و معدن فیوضات و اینکه ذکر جناب آقاخان و ورود او مع نفوس اخری و همچنین نصیحت و صحبت با او را مرقوم داشتند این یکی از آثار سفر آن حضرت بوده این فقره دلیل است بر ترویج و اراده حق جلّ جلاله و همچنین شاهد و گواهد بر مبارکی و عنایت حقیقی و بعد از عرض این فقره امام وجه فرمودند مؤید شدند بر القاء کلمه حق و القا نمودند آنچه را که هدایتی بود ظاهر و نصیحتی بود هویدا یا افنانی علیک سلام الله و عنایتی این مظلوم در جمیع احوال کلمة الله را باعلی التّداء فرموده و کلّ را بما یحفظهم و ینفعهم و یؤیّدهم دعوت نموده در یکی از الواح مقدّسه این مضمون مرقوم اگر اینمظلوم را در دریا غرق نمایند از جبال سر بر آرد و الملک لله گوید و اگر در ارض تحت طبقات آن دفن نمایند از سماء

ندایش ظاهر شود و عباد را بفردوس اعلیٰ کشاند مانع در آن ساحت معدوم و حجاب مفقود الامر بیده يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید در این لیل مکرر ذکر و مذکور عباد اگر اقبال نمایند بما ینفعهم فائز گشته اند و اگر اعراض کنند آنه غنی عنهم یشهد بذلک کتابه المبین در حین بلا و بأسا و ضرراً ناطق و بآنچه سبب فوز اعظم و هدایت امم بود من غیر ستر گفته حال مظلوم و افنانش بحکمت و بیان متمسک و بما یهدی العباد الی الصراط متکلم من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض آنه هو الفرد الواحد الغنی العلیم الحکیم انتهى از سماء بیان بشأنی امطار نازل که مجال حفظ و عرض نبوده و نیست الا علی قدر معلوم اینکه در ذکر آن ارض مرقوم داشتند فی الحقیقه حریت و مدنیّت و اسباب آن یوماً فیوماً در تزیید است مخصوص حال که محل و مقر آن حضرت واقع شده و اینکه مرقوم داشتند دکان خالی و لوح توکلت علی الله آویزان فی الحقیقه بضاعت خیلی کامل است و عند الله عظیم بعد از عرض این فقره امام وجه فرمودند این کلمه علیا بمثابه مغناطیس است بل اعظم جذب مینماید آنچه را که سبب نعمت و برکت و تقرّب الی الله

است این نعمت را شبه و مثل نبوده و نیست له الحمد علی
ما قدر لافنانه و نسأله ان یمدّه بجنود العنایة و اللطاف أنّه هو
القویّ القدير انتهى از کلمه بسیار تبسّم فرمودند و فرمودند
آنچه را که اثرش در عالم مکنون و مستور است سوف
یظهره الله امرأً من عنده و هو الفیاض الکریم خدمت محبوب
فؤاد جناب آقا سیّد آقا علیه ۶۶۹ الاهی سلام میرسانم و
ذکر مینمایم حق شاهد و گواه که لازال امام وجه خادم
حاضر بوده و هستند اسأله تعالی ان یجعله من تراجمة الوحي
و الالهام أنّه هو العزیز العلام البهاء و الذکر و الثناء علی
حضرتکم و علی من معکم و یحبکم و یسمع قولکم فی امر
الله ربّ العالمین . خادم فی ۲۴ رمضان المبارک سنه ۱۳۰۵

(389) هو الله تعالى شأنه الحكمة و البيان

ص د ق ذكر رحمة الله من شرب رحيق الايمان و اقبل الى
افق الرحمن متمسكاً بحبله و متشبثاً بذيله و قائماً على خدمة
امره و متوجّهاً الى انوار وجهه الى ان حضر و فاز بما انزله
الرحمن في الفرقان و في الانجيل و التوراة و الزبور يشهد لسان
العظمة لنفسه بنفسه انه لا اله الا هو المهنم القيوم قد اتى من
سما البرهان برايات البيان طوبى من شهد و اجاب ويل لكل
غافلٍ محجوبٍ يا ايها الحاضر لدى المظلوم و الساكن في جواره
انه يشهد بانك فزت باللقاء و اقبلت اذ اعرض الورى الا من
شاء الله ربّ ما كان و ما يكون قد قصدت المقصد الاقصى
و الذروة العليا و طرت بقوادم الانقطاع الى مالک الابداع
الى ان قمت لدى باب فتح على من فى الغيب و الشهود
اشكر الله بما شهد لك القلم الاعلى فى هذه الليلة البلاء اذ
كان المظلوم مستويّاً على العرش و ناطقاً بما يقرب الناس الى
المقام المحمود طوبى لك بما توجهت و اقبلت بحيث ما منعتك
شئون الامراء و لا سبحات العلماء و خرجت عن مقامك
متوكلاً على الله ربك العزيز الودود نسأل الله ان يوفّقك و
يؤيدك على ما يحبّ و يرضى و يظهر منك فى العالم ما يبقى

بدوام اسمائہ الحسنی و صفاتہ العلیا اّہ هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون لله الحمد شنیدی و فائز شدی و اقبال نمودی در ایامی کہ کلّ بر اعراض قیام نمودند از حق میطلبیم شما را مؤید فرماید بر حفظ این مقام اعلیٰ اوست قادر و توانا نامہ جناب امین علیہ بهائی و عنایتی کہ بانجناب ارسال نمودند ملاحظہ شد اظهار محبت و مودّت او بانجناب و اهل بیت سبب فرح و ابتہاج گشت نسأل اللّٰہ ان یؤیّدہ و ینصرہ اّہ هو الفضّال الکریم فی الحقیقہ جناب امین مستقیمند و بر خدمت قائم طوبیٰ از برای نفوسی کہ بطراز محبت شهیدین و آنجناب و منتسبین مزینند انّ لکم شأناً عند اللّٰہ ربّ العالمین طوبیٰ لمن اقبل الیکم و فاز بحبّکم و سمع ما نطق بہ لسانکم فی امر اللّٰہ العزیز الحکیم البہاء من لدنا علیکم و علی الامین و علی کلّ ثابت مستقیم و کلّ راسخ امین .

(390) هو الله تعالى شأنه الحكمة و البيان

قلم اعلیٰ شهادت میدهد بر توجّه و اقبال و حضور و اصغاء و مشاهده و مکاشفه لله الحمد فائز شدی بآنچه در کتاب الهی مذکور و مسطور است قصد افق اعلیٰ نمودی و بعنایت و مدد حق جلّ جلاله رسیدی و وارد شدی و ندا را اصغای نمودی از حق میطلبیم ترا تأیید فرماید بر حفظ آنچه عطا فرموده و مقدر فرماید آنچه را که سبب علوّ و سموّ آن جناب است قل سبحانک یا اله الاسماء و المهیمن علی من فی الارض و السماء اسألك بامرک الذی به هطلت من سحاب کرمک امطار رحمتک و بنیر جودک الذی اشرق من افق سماء مشیتک بان تقدّر لی ما تقرّ به عینی و تطمئنّ نفسی و یفرح قلبی انک انت المقتدر الذی لا تمنعک شئون العباد و لا زماجیر من فی البلاد ای ربّ ترانی متمسکاً بک و متوکلاً علیک لا تجعلنی محروماً عمّا عندک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القویّ القدیر اولیای حق را در هر بلدی از بلاد ملاقات نمودی از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت حق جلّ جلاله بشارت ده بگو امروز روز خدمت و نصرت است و نصرت باعمال طیبه و اخلاق مرضیه بوده و

خواهد بود جهد نمائید شاید تشنگان بادیه بیان ببحر معانی
فائز گردند و افسردگان تازه شوند و مردگان بزندگی
دائمی برسند البهاء من لدنا علیک و علیهم و علی الذین
شربوا رحیق العرفان من ایادی عطاء ربهم المشفق الکریم .

(391) هو المؤید الحکیم

جميع عالم منتظر ايام الله بودند چه که حق جلّ جلاله در کتب و زبر و صحف خود وعده داده چنانچه در فرقان که اعظم برهان الهی است میفرماید ان اخرج القوم من الظلمات الى النور و بشرهم بايام الله و این آیه مبارکه از قبل نازل و حق جلّ جلاله حیب خود را بآن اخبار فرموده جميع نفوس در شبها و روزها لقای این یوم مبارک را آمل و سائل بوده اند و در حین اشراق این یوم از افق اراده الهی کلّ معرض و غافل مشاهده شدند ایدوستان محبوب امکانرا بکمال خضوع و خشوع و ابتهال حمد نمائید چه که شما را تائید فرمود بر امری که اکثر عالم از آن مع طلب محروم ماندند جميع السن کائنات از عهده شکر این نعمت کبری بر نیامده و نخواهد آمد بشنوید وصیّت مظلوم آفاق را و جهد نمائید تا برضای دوست فائز شوید مقامی از این مقام اعظم تر مشاهده نمیشود انه هو الناطق بالحقّ و هو القادر العالم السميع البصير.

(392)

هو التّاطق بالحق

یا محمد علیک بهائی نامه جناب خ علیه بهائی که بشما ارسال نموده غصن اکبر تلقاء وجه عرض نمود و بشرف اصغاء فائز گشت یا محمد آذان و ابصار شگّی نبوده و نیست که از برای مشاهده و اصغای این ایام خلق شده و وجود از برای عرفان حضرت موجود ولکن ناس را غبار نفس و دخان هوی از مشاهده افق اعلیٰ منع نموده فی الحقیقه نفوسی که ایوم فائز شدند از جواهر خلق نزد حق محسوب و مذکور لعمر الله در صحیفه حمرا از قلم اعلیٰ در باره آن نفوس نازل شده آنچه شبه و مثل نداشته و ندارد سوف تظهر آثاره و انواره هو المبین العلیم باری اهل عالم از دانش ممنوع و از ادراک محروم قرنها و عصرها عبده اصنام و اوهام بودند لایق اصغای این ندا که از ذروه علیا مرتفع است نبوده و نیستند باید بمثل خودی تشبّث نمایند و بر مثل خودی عاکف شوند کلّ گواهی میدهند بر امواج بحر بیان الهی که امام وجوه ظاهر و هویدا است و مالک قدم من غیر ستر و حجاب ندا فرمود و کلّ را بافق اعلیٰ هدایت نمود معذک از مالک رقاب گذشته اند و بطنین ذباب دل بسته اند این

الابصار و این الآذان و این العقول و این القلوب لتالی بحر
رحمت را جز ابصار حدیده نبیند امروز اهل بها نفوسی
هستند که از غیر الله خود را فارغ و آزاد مشاهده نمایند
معرضین بیان از معرضین فرقان اخسر مشاهده میگردند چه
که بهمان اسما و همان اقوال مشغولند و آنقدر درایت ندارند
که تعقل نمایند ثمر اقوال و افعال حزب قبل در یوم جزا چه
بود و چه شد ذرهم فی حوضهم. جناب ح قبل س علیه
بهائی را مکرر ذکر مینمائیم لله الحمد از مائده منزوله مقدسه
قسمت بردند و باآثار قلم اعلیٰ مره بعد مره فائز شدند نذکر
فی هذا المقام امتی و ورقتی الّتی کانت معه و نبشرها بعنایة الله
و نذکرها بآياته انه هو الفضال الکریم و نذکر ابنه الحسین و
اخاه نسأل الله ان يجعل ذکرهما کنزاً لهما عنده انه هو المقتدر
القدير و نذکر من سمی بمیرزا آقا الّذی ذکر اسمه لدى المظلوم
فی هذا المقام الرفیع قل الهی الهی لک الحمد و الثناء و لک
الرّحمة و العطاء بما سقیتنی رحيقک المختوم باسمک القیوم و
ذکرتنی فی السّجن الاعظم اذ کنت مظلوماً بین ایادی الغافلين
اسألك يا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشّهود بلتالی بحر
علمک و انوار شمس حکمتک و بالاکیاد الّتی ذابت فی

هجرک و فراقک بان تجعلنی متمسکاً و منقطعاً عن دونک ثمّ
 اسألک بانوار وجهک و مشارق آیاتک بان تقدّرتلى بچودک
 و فضلک ما یقرّبنى الیک و ینفعنى فی الظاهر و الباطن انک
 انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم یا قلم
 اذکر من سمّی باسد علیه بهائی لیجذبه الی افقى و ینطقه
 بثنائی و یقرّبه بقلبه الی بساطی و یأخذه الفرّح الاکبر فی ایام
 الله مالک یوم الدین انا سمعنا ذکرک ذکرناک و انزلنا لک
 الآیات و صرفناها بالحقّ و ارسلناها الیک لتشکر ربّک العزیز
 العظیم بلسان پارسی ذکر میشود انا بدلنا فی اکثر المواضع
 اللّغة الفصحی باللّغة النوراء انه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید
 و هو المقتدر القدير جمیع عالم و احزاب امم هر یک بامری
 تمسک نموده و بکمال جدّ و اجتهاد در اعلاى آن کوشیده و
 میکوشند چه مقدار مالها صرف نموده اند و از جان و عزّت
 گذشته اند لاجل ظهور آنچه اراده نموده اند و این امر اعظم
 مع علوّه و سموّه و عزّه و قیامه و اقتداره در ممالک ایران
 ظاهر و الی حین اهلش از آن غافل الا معدودی یک آن
 بعدل و انصاف در این امر تفکرّ ننموده اند بهیچوجه در
 صدد اعلاى آن نبوده و نیستند ای کاش باین اکتفا مینمودند

هر یوم در اطفای نور ظهور و اخمد نار سدره کوشیده و میکوشند این مظلوم در لیالی و ایام باطراف ارسال نموده آنچه معادل کتب قبل است بل ازید آیات عالم را احاطه نموده و بینات امام وجوه ظاهر و لکن عباد جاهل غافل یعنی علما و فقهای عصر سبب منع عباد و علت اعراض من فی البلاد گشتند یا اسد علیک بهاء الله الفرد الاحد بر نصرت امر قیام نما از حق میطلبیم ترا تائید نماید یؤیدک و یوفقک و یمدک بجنود الغیب و الشّهاده و تا وقت باقی بذکر و ثنا مشغول باش شاید ذکر اهل عالم را جذب نماید و بوطن حقیقی کشاند آنه هو القوی الغالب المقتدر الحکیم و اینکه سؤال نمودی از سرّ تنکیس لرمز الرئیس در اوّل ظهور ملاحظه نما شیخ محمد حسن نجفی که قطب علمای ایران بود و سایر علمای نجف و ارض طف و بلاد ایران بعد از ارتفاع کلمه و اظهار امر کلّ محجوب و ممنوع مشاهده گشتند از بحر بیان رحمن محروم و از آفتاب دانش بینخبر بلکه بر منابر بسبّ و لعن مشغول جوهر وجودی را که در قرون و اعصار لقایش را سائل و آمل بودند و عند ذکر اسمش عجلّ الله میگفتند ردّش نمودند و بالاخره بر سفک دم اطهرش

فتویٰ دادند ولکن نفوسی از عوام اقبال نمودند و از بحر علم الهی نوشیدند و بافق اعلیٰ راه یافتند و در یوم ارتفاع صریر قلم اعلیٰ بکلمه لبّیک فائز گشتند کذلک جعلنا اعلیهم اسفلهم و اسفلهم اعلیهم این است سر تنکیس لرمز الرئیس در ابن مریم تفکرّ نما حنّاس که اعلم علمای آن عصر بود فتویٰ بر قتل داد و در حضور آن خبیث یک لطمه بر وجه مبارک آنحضرت وارد آمد ولکن صیّاد سمک که بصید ماهی مشغول بود حضرت روح بر او مرور نمود فرمود بیا ترا صیّاد انسان نمایم فی الحین توجه نمود واز بحر و سمک و مافیه گذشت یک کلمه از علم ندیده بملکوت علم ارتقا جست بالاخره بمقامی رسید که نفحاتش عالم را معطرّ نمود ذلک من فضل الله یعطیه من یشاء همین پطرس مع جلاله قدر در آخر ایام از او ظاهر شد آنچه سزاوار نبود ولکن در آنی و بعد ید عنایت مجدد اخذش نمود و از کوثر استقامت مرزوق گشت طوبی له جز نفس حق که صاحب عصمت کبری است احدی با او در این مقام شریک نبوده و نیست ما سواش بکلمه ای مخلوق این است توحید حقیقی که نورش از افق سماء قلم اعلیٰ اشراق نمود فکرّ لتعرف در این بحر

اعظم باسم حقّ جلّ جلاله وارد شو و فی قعره شمس تضيئ
تا بمقصود فائز شوی و آنچه ذکر شد بیابی یا ایها الناظر الی
الوجه قلم اعلیٰ اگر چه ناطق است ولکن صامت چه که بما
ینبغی نطق ننموده و اگر هم نموده مستور است آذان آلوده و
ابصار مرموده لایق اصغاء و مشاهده نبوده و نیست از اوراق
یابسه ارض جز آوازه‌های بیمعنی چیزی استماع نشده و
نمیشود در قرون و اعصار حزب شیعه بذکر حروفات بر
منابر و مساجد ناطق و از امّ الکتاب ممنوع و محروم از حق
میطلبیم ترا توفیق عطا فرماید تا بتوحید حقیقی فائز شوی و
بر امر قیام نمائی و اینکه سئوال نمودی مقصود از فاعل ربّ
التّوعست و له معان اخری و الذی منفعل راجع علیه یا اسد
علیک بهائی در لوح حکمت تفکرّ نما فی کلّ آیه ستر بحر من
البحور از حق میطلبیم آنچه از قلم اعلیٰ جاری شده از قبل
و بعد موفّق شوی بر مشاهده آن و تفکرّ در آن قد نزل من
سما المشیّة ما خضعت له کتب العالم و لکنّ الامم فی سکر
مبین محض عنایت جواب داده شد لازال باین آیه ناظر باشید
که از قبل در یکی از الواح نازل لیس الیوم یوم السّئوال
ینبغی لکلّ نفس اذا سمع التّداء من الافق الاعلیٰ یقوم و یقول

لَبَّيْكَ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ لَبَّيْكَ يَا مَقْصُودَ الْعَارِفِينَ قَدْ أَنْزَلْنَا لَكَ
مَا قَرَّرْتَ بِهِ عَيُونَ أَهْلِ مَدَائِنِ الْعِلْمِ وَالْعُرْفَانَ أَشْكُرُ رَبِّكَ بِهَذَا
الْفَضْلِ الْمَبِينِ وَ نَذَكَرُ مِنْ ذِكْرَتِهِ الَّذِي سَمَّى بِحَسَنِ فِي مَلَكُوتِ
الْأَسْمَاءِ يَا حَسَنَ حَضَرَ اسْمُكَ لَدَى الْمَظْلُومِ فِي السَّجْنِ الْأَعْظَمِ
مِنْ هَذَا الشَّطْرِ الْبَعِيدِ اسْمِعِ النَّدَاءَ مِنْ شَطْرِ عَكَآ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْفَرْدُ الْخَبِيرُ قُلِ الْهَى الْهَى لَكَ الْحَمْدُ بِمَا أَيْدَتْنِي عَلَى
مَشَاهِدَةِ آثَارِ قَلَمِكَ الْأَعْلَى وَ لَكَ الثَّنَاءُ بِمَا عَرَفْتَنِي صِرَاطَكَ
يَا مَوْلَى الْوَرَى اسْأَلُكَ بِاسْرَارِ بَيَانِكَ وَ نَيْرِ بَرَهَانِكَ بَانَ
تَجْعَلُنِي ثَابِتًا عَلَى أَمْرِكَ وَ رَاسِخًا فِي حَبِّكَ بِحَيْثُ لَا يَمْنَعُنِي
ظَلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ وَ بَأْيَاتِكَ وَ لَا شَبَهَاتِ الَّذِينَ أَعْرَضُوا
عَنْ أَفْقِكَ وَ قَالُوا مَا نَاحَ بِهِ سَكَّانَ فَرْدُوسِكَ وَ أَهْلَ خَبَاءِ
مَجْدِكَ أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
الْكَرِيمُ.

(393) بسم ربنا الاعظم الاقدس العلى الابهى

الحمد لله الذى توحد بالكلام و تفرّد بالبيان الذى خضعت
بجور المعانى عند ما تلفظ به فم مشيئة و سجدت كتب العالم
عند ظهور حرف من آياته بحركة من اصبعه تحرك القلم
الاعلى فى ملكوت الانشاء و ثبت حكم الاخرة و الاولى قد
اعترف كل فصيح بالعجز عند ظهور بيانه و كل بليغ اقر
بالقصور عند بروز كلمته العليا التى بها فصل بين الورى اتها
سيف الله المسلول و ميزانه الموضوع و صراطه الممدود و
سراجة المنير و اتها لى الصور الأعظم و الناقد الأفخم تعالى
من تزيين باسمه كل الكتب و الصحف و الزبير انه هو الذى
سمى بكل اسم من اسمائه الحسنى فى الصحف الاولى و انه هو
الذى سمي فى التوراة بيهوه و فى الانجيل بالمعزى و روح الحق
و فى الفرقان بالنبا العظيم و سمي باسماء اخرى فى كتب ما
اطلع بها الا الله مالک العرش و الثرى انه هو الذى نزل البيان
لذكره و بشر العباد بظهوره و قدومه طوبى لاذن سمعت ما
نطق به النقطة الأولى فى قيوم الاسماء فى هذا الظهور الاظهر و
السر المستتر بقوله يا سيد الاكبر ما انا بشيىء الا و قد اقامتنى
قدرتك على الامر ما اكلت فى شىء الا عليك و ما اعتصمت

فى امر الّا اليك و انت الكافى بالحقّ هل من ذى شمّ ليجد
 عرف بيان الرّحمن فى الامكان و هل من ذى بصر ليرى الحجّة
 و البرهان و هل من ذى سمع لسمع نداء مالك الاديان الّذى
 أتى بقدره و سلطان لعمر الله كلّ من عليها فان و هذا وجه
 ربّنا الرّحمن سبحانك اللهمّ يا من باسمك اشرفت شمس
 مشيتك من افق السّماء و سرت فلك الارادة على بحر
 الكبرياء اسألك بالاسم الّذى به سخّرت الاشياء و جعلته
 سلطان الاسماء بان تؤيّد احبّتك على ما تحبّ و ترضى و تقدّر
 لهم من قلمك الاعلى ما يحفظهم عن الّذين اعرضوا عن
 آياتك الكبرى اى ربّ هم عباد اقبلوا اليك و نبذوا ما
 دونك و اخذوا ما امروا به فى ايامك اى ربّ عرفهم ما
 قدّرت لهم بجدك و احسانك ثمّ الهمهم ما كنزت لهم فى
 ملكوتك انت الّذى يا الهى لا تعجزك شئون الخلق و لا
 تضعفك قوّة الاقوياء و شوكة الامراء اسألك بذكرك
 الاعلى و كلمتك العليا بان تبارك على افنان سدره امرك
 الّذين نسبتهم اليك و جعلتهم اعلاماً ما بين خلقك و ذكرهم
 فى اكثر الواحك هم الّذين سمّيتهم بالافنان بلسان عظمتك و
 خصّصتهم بهذا الاسم بين خلقك و بريّتك اى ربّ فانزل

عليهم من سحاب رحمتك ما ينبغي لعظمتك و اقتدارك ثم
انصر هم يا الهى بجودك و عنايتك ثم انزل عليهم بركة من
عندك انت الذى يا الهى دعوتهم بنفسك اليك و قدرت لهم
ما يعجز عن ذكره لسانى و السن عبادك اذك انت المقتدر
الذى لا يعجزك شئ و السلطان الذى لا يمنعك امر قد
كنت فى ازل الازال الها و لم يكن معك من شئ و تكون بمثل
ما قد كنت من قبل و اذك انت الشاهد الناظر السامع العليم
الخير روحى لذكر كم الفداء قد اسكرنى رحيق بيانكم الذى
ماج فى بحور كلماتكم الحاكية عن حبكم مقصودنا و مقصود
كم و مقصود من فى السموات و الارضين و انها لهى المترجم
الذى يقرء اسرار القلوب و يترجم ما هو المستور علم الله ان
هذا لسكر لا يريد الصحو و لا يحب الصحو و لا يعتريه
الصحو يسأل الخادم ربه بان يزيد هذا السكر الذى اخذنى من
رحيق محبة اولياء الله و اصفياه فلما فزت و قرئت و عرفت
عرضته لى الوجه اذا نطق لسان العظمة يا افنانى يا ايها الفائز
بكوثر عنايتى و الناظر الى افقى ان الامر عظيم عظيم و الخلق
ضعيف ضعيف قد اظهرنا الامر و لكن الناس هم عنه
معرضون و انزلنا الآيات و هم لا يسمعون قد انتهى الميقات و

اتى مظهر البيّنات و لكنّ القوم هم لا يفقهون قد ظهر ما هو الموعود فى كتب الله و لكنّ الناس هم عنه غافلون قد بيّننا ما كان مستوراً فى علم الله و اظهرنا ما هو المخزون فى كنز الله و لكنّ القوم اكثر هم لا يشعرون قد تمت الحجّة و نزلت المائدة و اتى البرهان و لكنّ الناس هم لا يعرفون قد نبذوا ما عند الله و اخذوا ما عند رؤسائهم الذين اعرضوا عن الله المهيمن القيوم هم العلماء عند هم و جهلاء لدى الحقّ علام الغيوب قد تمسّكوا بما يفتنى معرضين عمّا ييقى كذلك سوّلت لهم انفسهم و هم لا يعلمون قد اشتغلوا بالايام الفانية غافلين عمّا عند الله ربّ ما كان و ما يكون لو عرفوا ناحوا على انفسهم و لكنّ اليوم هم محتجبون لعمر الله هذا يوم القيام و هم قاعدون و يوم البيان و هم صامتون قل يا معشر العرفاء قد ماج بحر الحيوان و انتم عنه معرضون هذا يوم الايقاظ و انتم راقدون اوجدتم نفحات الوحي و اعرضتم ارايتم الايات و انكرتم مالكم لا تشعرون قد انجذب من رحيق بيان الرحمن من فى الفردوس الاعلى و انتم باهوائكم تلعبون و لا تفقهون قل يا قوم تفكّروا فى القرون الاولى أين الجابرة و الفراعنة أين صفوفهم و الوفهم و أين رنّات سيوفهم و ربّات قصورهم و

اَین زئیر ابطالهم و زفیر اهوائهم و اعمالهم و اَین معاقلهم و
 محافلهم قد تشتت شملهم و جمعهم و تبدد و عرفهم و عزهم
 قل خافوا الله يا قوم و لا تتبعوا كل فاجر مردود و قل اياكم
 ان تمنعكم شئون الخلق عن الحق سيفنى ما ترونه اليوم و
 يبقى ما قدر من لدى الله العزيز الودود طوبى لك يا ايها
 الطائر في هوائى و المقبل الى وجهى و المتمسك بجبل فضلى
 اذ عرض عنى عبادى و بريى الذين خلقوا من كلمتى المهيمنة
 على ما كان و ما يكون ان الخادم يشكر الله على ما عرفنا و
 انعمنا و انزل لحضرتك ما تفرح به القلوب و تقر به العيون
 اينكه در باره ورقه عليا حضرت حرم عليها بهاء الله الايمى
 مرقوم داشته بوديد كه با حضرت مبلغ عليه من كل بهاء اجماع
 مشورت نموده ايد اين فقره محبوبست و لدى العرش مقبول و
 آنچه مصلحت و موافق حكمت ديده شد عمل نمائيد اگر آن
 حضرت مع ايشان عازم شوند البتة اقربست چنانچه چندی
 قبل اين كلمه را اين عبد از لسان قدم استماع نمود جميع امور
 لدى العرش ظاهر و مشهود است انه هو العليم الخبير از حق
 جل جلاله اين خادم مسألت مينمايد كه عالم را مستعد
 فرمايد از براى ظهور آنچه اليوم مستور است اكثرى از ناس

غافل مشاهده میشوند و بمصلحت خود هم عارف نیستند و اگر گفته شود و کلمه نصحی القا گردد ثمری نخواهد بخشید در بادیه های اوهام سالکند و باهواء خود مشغول از مصلحت ظاهره خود هم بیخبر و غافل دیده میشوند یک فقره بنظر این عبد آمد خدمت آن حضرت عرض مینمایم تا درایج شعور ناس معلوم شود در ایامی که جمال قدم جلّ کبریائه در مدینه کبیره تشریف داشتند روزی از روزها کامل پاشا که یکی از وزرای دولت علیّه بود بین یدی الوجه حاضر در بین عرایضی که معروض میداشت عرض نمود چندین لسان تعلیم گرفته ام و یک یک را معروض داشت از ده دوازده تجاوز نمود فرمودند ثمره این السن متعدده چیست عمر گرانمایه بسیار حیف است در چنین امور صرف شود آنچه از لثالی بیان از کنز علم رحمن ظاهر شد بکمال فرح و سرور تسلیم و تصدیق مینمود و معذک از عمل بآن محروم مشاهده میشد اگر فی الحقیقه بآنچه از قلم اعلیٰ جاری شده عامل شوند جمیع در جمیع عوالم باسایش و راحت تمام فائز گردند در فقره لسان از سماء مشیت رحمن در کتاب اقدس نازل شد آنچه کلّ را کفایت مینماید و یک

لوح امنع اقدس بلسان پارسی در این مقام نازل شده اگر عمل نمایند جمیع را کافی است و دیگر احتیاج تعلیم السن مختلفه نبوده و نیست عمر را ضایع و وقت را از دست میدهند و بما یأمر هم اهوائهم مشغولند چه مقدار مشقت را حمل مینمایند از برای افتخار نفس خود چنانچه الیوم بتعلیم السن مختلفه افتخار مینمایند در این مقام آنچه از قلم اعلیٰ نازل شده این است قوله عزّ کبریائه قد نزلنا فی الكتاب الاقدس یا اهل المجالس فی البلدان ان اختاروا لغة من اللغات لیتکلم بها من علی الارض و كذلك من الخطوط ان الله بیّن لکم ما ینفعکم و یغنیکم عن دونکم انه هو الفضال العلیم الخیر این امر مبرم از جبروت قدم از برای اهل عالم عموماً و اهل مجالس خصوصاً نازل شده چه که اجرای اوامر و احکام و حدودات منزله در کتب برجال بیوت عدلیّه الهیّه تفویض شده و این حکم سبب اعظم است از برای اتّحاد و علّت کبری است از برای مخالطه و وداد من فی البلاد ملاحظه میشود اکثری از امم از تشّت لغات اهل عالم از مخالطه و معاشرت و کسب معارف و حکمت یکدیگر محرومند لذا محض فضل و جود کلّ مأمور شده‌اند باینکه لغتی از لغات را

اختیار نمایند چه جدیداً اختراع کنند و چه از لغات موجوده
 ارض انتخاب نمایند و کلّ بآن متکلم شوند در اینصورت
 جمیع ارض مدینه واحده ملاحظه میشود زیرا که کلّ از لسان
 یکدیگر مطلع میشوند و مقصود یکدیگر را ادراک مینمایند
 این است سبب ارتفای عالم و ارتفاع آن و اگر نفسی از
 وطن خود هجرت نماید و بھر یک از مُدن وارد شود مثل
 آنست که در محلّ خود وارد شده تمسکوا به یا اهل المجالس
 فی المدن و الدیار اگر نفسی فی الجملة تفکر کند ادراک
 مینماید که آنچه از سماء مشیت الهیه نازل شده محض فضل
 بوده و خیر آن بکلّ راجعست ولکن بعضی از عباد از ثدی
 جهل و غفلت میآشامند بشأنی که آنچه خیر است و
 رجحان آن عقلاً و نقلاً ظاهر و مشهود است از آن تجاوز
 مینمایند و بمزخرفات نفوس غافله از حکمت الهیه که سبب
 و علت ترقی عالم و ارتفاع اهل آنست چشم پوشیده و
 میپوشند ألا اثم فی خسران مبین هر طایفه بلسان خود تکلم
 مینماید مثل ترک بترکی و ایران پپارسی و عرب بعربی و
 اهل اروپا بالسن مختلفه خود و این السن مختلفه ما بین احزاب
 متداولست و مخصوص است بطوایف مذکوره و یک لسان

دیگر امر شده که اهل عالم عموماً بآن تکلم نمایند تا کلّ از لسان یکدیگر مطلع شوند و مراد خود را بیابند اوست باب محبّت و وداد و الفت و اتّحاد و اوست ترجمان اعظم و مفتاح کنز قدم چه مقدار از نفوس مشاهده شده که تمام اوقات را در تعلیم السن مختلفه صرف نموده بسیار حیف است که انسان عمری را که اعزّ اشیاء عالم است صرف اینگونه امور نماید و مقصودشان از این زحمات آنکه لسان مختلفه را بدانند تا مقصود طوائف و ما عند هم را ادراک نمایند حال اگر بآنچه امر شده عامل شوند کلّ را کفایت مینماید و از این زحمات لا تحصی فارغ میشوند لغة عرب ابسط از کلّ لغاة است اگر کسی بیسط و وسعت این لغت فصیحی مطلع شود آن را اختیار نماید لسان پارسی هم بسیار ملیحست لسان الله در این ظهور بلسان عربی و پارسی هر دو تکلم نموده ولکن بسط عربی را نداشته و ندارد بلکه اکثر لغات ارض نسبت باو محدود بوده و این مقام افضلیت است که ذکر شد ولکن مقصود آنکه لغتی از لغاترا اهل ارض اختیار نمایند و عموم خلق بان تکلم کنند هذا ما حکم به الله و هذا ما ینتفع به الناس لو هم یعرفون و همچنین سوای

خطوط مخصوصه طوائف مختلفه یک خطّ اختیار نمایند و خلق
عموماً بتحریر آن مشغول شوند بالاخره جمیع خطوط بخطّ
واحد و جمیع السن بلسان واحد منتهی شود و این دو سبب
اتحاد قلوب و نفوس اهل عالم گردد و قطعات مختلفه ارض
یک قطعه مشاهده شود لعمر الله اگر اهل ارض بآنچه در
کتاب نازل شد فائز شوند و آفتاب عدل از خلف سحاب
اشراق نماید جمیع عالم نفس واحده مشاهده شوند اذّ لا تری
فی الارض عوجاً و لا امتاً یا ملاً الارض انه یعلمکم ما هو
خیر لکم تمسکوا به انه هو الواعظ الناصح المبین المدبّر المشفق
العلیم الحکیم انتهی حال ملاحظه فرمائید اگر اهل ارض
بانچه از لسان عظمت جاری میشود عمل نمایند کل خود را
غنی و فارغ و آزاد مشاهده کنند آنچه سبب آسایش اهل
ارض است از آن غافل و آنچه علّت آلایش و زحمت و
ابتلای نفوس است بآن متمسکند ولکن آنچه از قلم اعلیٰ
جاری شده البتّه ظاهر خواهد شد عنقریب صاحبان درایت و
عقول مشاهده مینمایند که مفرّی نیست مگر بعمل بآنچه
در کتاب الهی نازل شده در سنین ماضیه ملاحظه فرمائید
که بواسطه هواهای نفسانیه چند نفس چه مقدار از بلایا و

رزایا بر اهل ارض وارد شد هر یوم شدّت و بلا زیاد میشود تا آنکه بالاخره بآنچه از لسان عظمت در مراتب صلح نازل شده بآن متمسک شوند و بآن عمل نمایند قوله جلّ کبریا ته هو النَّاصِح الامین عالم را بمتابه هیکل انسانی ملاحظه کن و این هیکل بنفسه صحیح و کامل خلق شده ولکن باسباب متغایره مریض گشته و لازال مرض او رفع نشده چه که بدست اطّباء غیر حاذقه افتاده و اگر در عصری از اعصار عضوی از اعضای او بواسطه طبیی حاذق صحّت یافت عضوهای دیگرش بامراض مختلفه مبتلا بوده و حال در دست نفوسی افتاده که از خمر غرور تربیت یافته اند و اگر هم بعضی از این نفوس فی الجمله در صحّت آن سعی نمایند مقصود نفعی است اسماً و یا رسماً بایشان راجع شود چنین نفوس قادر بر رفع امراض بالکلیّه نبوده و نخواهند بود الاّ علی قدر معلوم و دریاق اعظم که سبب و علت صحّت اوست اتّحاد من علی الارض است بر امر واحد و شریعت و آداب واحده و این ممکن نه مگر بهمتّ طبیب حاذق کامل مؤیّد که مخصوص نظم عالم و اتّحاد اهل آن از شطر قدم بعرضه عالم قدم گذارد و توجّه نماید و هر هنگام که چنین نور از

مشرق اراده الهیّه اشراق فرمود و طبیب حاذق از مطلع حکمت ربّانیّه ظاهر شد اطّیای مختلفه بمثابه سحاب حجاب اشراقات و تجلّیات آن نور شدند لذا اهل ارض باختلافات خود باقی ماندند و مرض عالم رفع نشد و صحّت نیافت آن اطّبا که قادر بر این امر خطیر نبوده و این طبیب را هم از معالجه منع نمودند و حجابهای مانعه حایله شدند در این ایّام ملاحظه کن که جمال قدم و اسم اعظم کشف حجاب فرموده و نفس خود را لآجل حیات عالم و اتّحاد و نجات اهل آن فدا نموده معذک کلّ بر ضرّش قیام نمودند تا آنکه بالاخره در سجنی که در اُخرب بلاد واقع است و ابواب خروج و دخول را مسدود کرده اند یار را اغیار دانسته اند و دوست را دشمن شمرده اند مصلح را مفسد گمان نموده اند ای اهل ثروت و قدرت حال که سحاب شده اید و عالم و اهل آن را از اشراقات انوار آفتاب عدل و فیوضات لا تحصی منع نموده اید و راحت کبری را مشقّت دانسته اید و نعمت عظمی را نعمت شمرده اید اقلّاً و صایای مشفقانه جمال احدیّه را در اموری که سبب نظم مملکت و آسایش رعیت است اصغاً نمائید در هر سنه بر مصارف خود میافزائید و آنرا حمل

بر رعیت مینمائید و این بغایت از عدل و انصاف دور است این نیست مگر بسبب اریاح نفسانیه که ما بین در هبوب و مرور است و تسکین آن ممکن نه مگر بصلح محکم که سبب اعظم است برای استحکام اصول ابنیه ملت و مملکت چاره اکنون آب و روغن کردنیست صلح و اتحاد کلیه که دست نداد باید باین صلح اصلاح شود تا مرض عالم فی الجمله تخفیف یابد صلح ملوک سبب راحت رعیت و اهل مملکت بوده و خواهد بود در این صورت محتاج بعساکر و مهمات نیستند الا علی قدر یحفظون بها بلدانهم و ممالکهم و بعد از تحقق این امر مصروف قلیل و رعیت آسوده و خود مستریح میشوند و اگر بعد از صلح ملکی بر ملکی برخیزد بر سایر ملوک لازم که متحداً او را منع نمایند عجب است که حال باین امر نپرداخته اند اگر چه بعضی را شوکت سلطنت و کثرت عساکر مانع است از قبول این صلح که سبب آسایش کل است و این وهم صرف بوده و خواهد بود چه که شوکت انسان و عزت او بما یلیق له بوده نه باسباب ظاهره و اهل بصر حاکم را محکوم مشاهده نمایند و غنی را فقیر و قوی را ضعیف می‌شمرند در حکام ملاحظه نمائید که

حکومت و ثروت و قوت ایشان برعیت منوط و معلق است
لذا نزد صاحبان بصر این امور بر قدر انسان نیفزاید جوهر
انسانیت در شخص انسان مستور باید بصیقل تربیت ظاهر
شود این است شأن انسان و آنچه معلق بغیر شد دخلی
بذات انسانی نداشته و ندارد لذا باید بقلّت و کثرت و
شوکت و عظمت ظاهره ناظر نباشند و بصلح اکبر بپردازند
سلاطین مظاهر قدرت الهیه‌اند بسیار حیف است که امثال
آن نفوس عزیزه حمل امور ثقیله نمایند اگر فی الحقیقه زمام
امور را بید نفوس مطمئنّه امینه عاقله بگذارند خود را فارغ
و آسوده مشاهده نمایند طوبی از برای سلطان که لنصرة الله
و اظهار امره قیام نماید و عالم را بنور عدل روشن سازد بر
کلّ من علی الارض حبّ او و ذکر خیر او لازم است هذا
ما جرى من القلم من لدن مالک القدم نسأل الله بان یوفّق
الامم بما ینفعهم و یعرفهم ما هو خیر لهم فی الدنیا و الآخرة
انه علی کلّ شیء قدير كذلك اشرفت شمس البیان من افق
مشیة ربکم الرحمن ان اقبلوا اليها و لا تتبعوا کلّ جاهل بعید
انتهی این لوح امنع اقدس در اوّل ورود سجن اعظم از سماء
مشیت مالک قدم نازل این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله

سائل و آمل است که بقدرت کامله اُذن و اعیه بخلق عطا فرماید تا کلّ باصغاء آیات الهی فائز شوند و لکن اعمال خلق مانع بوده و هست در ارض صاد ملاحظه فرمائید مع آنکه از اوّل ظهور جمال قدم جمیع را از نزاع و فساد و جدال منع فرمودند و این فقره را جمیع مطّلعند معذک بآن دو مظلوم مع آنکه مال احدیرا نبردند و ظلم و ستمی از ایشان نسبت بنفسی ظاهر نشد بلکه مطالع شفقت و مرحمت و عنایت بودند وارد آوردند آنچه قلم و لسان از ذکرش عاجز است این اعمال شنیعه سبب و علّت ظهور طاغی باغی عبید الله ثانی شده و میشود چه مقدار از نفوس از میان رفت و چه مقدار ضرر بدولت و رعیت وارد شد در این مقام کلمه ای از لسان مبارک استماع گشت که ذکر آن حال جایز نه باری از حق میطلبیم نفوس غافله را بر جوع مؤید فرماید تا بآنچه واقع شده کفایت شود آنه هو الغفور الرّحیم فی الحقیقه الیوم جمیع از نفخه صور منصعق دیده میشوند الا من شاء الله عجب در آنست که بعضی از اهل بیان احجب از امم قبلند و بعضی بحیله و مکرری ظاهر که شبه آن دیده نشده یعنی این خادم فانی در ایّام عمرش ندیده مثلاً میرزا احمد کرمانی که

تفصیل آنرا خود آن حضرت مرقوم داشته بودند بمکری ظاهر که انسان تحیر مینماید قوله جلّ کبریائه فی الكتاب الاقدس ان یا ارض الکاف و الرء انا نراک علی ما لا یحبّه الله و نری منک ما لا اطلع به احد الا الله العلیم الخبیر و نجد ما یمرّ منک فی سرّ السرّ عندنا علم کلّ شیء فی لوح مبین انتهى این کلمات عالیات وقتی از سماء مشیت الهی نازل شد که ذکر احمد هم در ظاهر نبود بعد از چند سنه عرایض متواتره از او رسید مرّة یقبل و اخری یعرض یتقلّب کالرّقطاء و یتلون کالحرباء در هر حین بلونی ظاهر و در هر آن بشاخه ای متمسک اشهد انه فی خسران مبین در ایامی که در مدینه کبیره توقّف داشته عرایض متعدّده بساحت اقدس و همچنین مکاتیب عدیده نزد این عبد و جناب اسم ۶۶ م ه علیه بهاء الله الابهی فرستاده و جمیع مدلّ و مشعر بر توبه و انابه و رجوع و جزع و ابتهاج بوده جواب از سماء عنایت نازل و آخر آن باین مضمون بعفو الهی فائزی لو تکون مستقیماً علی الامر ولکن حالت او از قبل معلوم بوده و از آیه مبارکه کتاب اقدس هم حالت او مستفاد میشود و از تلویح بیان مقصود عالمیان همچه مفهوم شد که از برای او بقیّه ای در

آن ارض موجود و مستور است العلم عند الله الخبير در ایام حرکت از عراق ذکر ناعقین و طیور لیل در الواح الهی مذکور و جمیعرا اخبار فرمودند و همچنین در ارض سرّ در آیات منزله ذکر نفوس غافله ملحده بوده و در بعضی از الواح این آیات بدیعه منیعه نازل اذا جائکم ناعق بکتاب السّجین او باوراق النار دعوها عن ورائکم ثمّ اعلموا بانّه هو التّاعق الموعود فی کتب الله العلیّ العظیم انتهى آیات متعدده باین مضمون نازل نسأله تعالیٰ بان یقوی قلوب احبائه و یظهر هم علی شأن لا یمنعهم ما ذکر فیما کان من قبل و یدکر فیما یكون من بعد انه هو الحافظ الناصر المقتدر القدر سبحان الله حق جلّ جلاله بشأنی ظاهر که از برای احدی از امم عالم مجال اعراض و اعتراض نمانده جمیع کتب الهی از قبل مشحونست باین ذکر اعظم و جمیع آنچه در این ظهور واقع شده و میشود در کتب قبل بوده در یکی از الواح لسان الهی باین کلمه ناطق میفرماید برّ الهی در برّ شام ظاهر و مشهود و ندایش از صهیون مرتفع و صهیون محلی است در این اراضی این است که اشعیا میفرماید و اجعل فی صهیون خلاصاً لاسرائیل و در این آیه که حضرت اشعیا

فرموده ملاحظه فرمائید ما اجمل علی الجبال قَدَمِ المَبشَّرِ
 المخیر بالسَّلام المَبشَّرِ بالخیر المخیر بالخلاص القائل لصهیون قد
 ملَّک الهک روح الخادم لبیانه الفداء خبر میدهد از قدوم
 مبشَّر که نقطه اولی روح ما سواه فداه باشد و خبر داده که
 مبشَّر بر جبال ساکن که چهریق و ماکو باشد چنانچه کل
 عالند و میفرماید مبشَّر بسلام اخبار میدهد و از کلمه دو
 معنی مستفاد میشود یکی دارالسَّلام که مقرّ عرش بود و
 دیگر از سلام حقیقی لاجل کلّ عالم که در اوّل ورود جمال
 قدم در رضوان ظاهر شد سه آیه در اوّل ورود رضوان لسان
 عظمت بآن نطق فرمود یکی از آن این بود که حکم سیف
 در این ظهور مرتفع شد این است سلام حقیقی که فی
 الحقیقه جمیع اهل عالم بآن فائز شده و میشوند و این است
 که در مقامات دیگر میفرماید نصرت بحکمت و بیان و ما
 ینبغی للانسان بوده و خواهد بود لعمر المحبوب اگر یک آیه
 مبارکه را بسمع مقدّس از هوی اصغاء نمایند کلّ بافق اعلیٰ
 توجّه کنند و همچنین از مقرّ عرش در آخر آیه خبر میدهد
 بقوله القائل لصهیون قد ملَّک الهک و حال عَلم اللّٰه بر
 صهیون منصوب و نداء اللّٰه از آن و جمیع اراضی مقدّسه

مرتفع و چقدر ملیحست این کلمه این آیه که میفرماید
 البشّر بالخیر و این خیر است که نقطه اولی روحی ما سواه
 فداه میفرماید قوله عزّ ذکره ثمّ فی سنة التّسع کلّ خیر
 تدرکون اگر این عبد مجال مییافت بعضی از اشارات کتب
 الهی که از قبل در ذکر این ظهور اعظم نازل شده
 ذکر مینمود ولکن بهیچوجه وقت و فرصت دیده نمیشود و
 این فقره سبب خجالت این عبد شده چنانچه در عرض
 جواهرهای لازمه تأخیر رفته و می‌رود ولکن چون جمیع مطلقند
 که این عبد لیلاً و نهاراً مشغول است هر قدر هم تأخیر شود
 بشفقت و عنایت و عفو مقرون بوده و خواهد بود سبحان
 الله این خادم فانی متحیر است بلکه تحیر در این مقام منصعق
 دیده میشود اعظم از همه امور غریبه عجیبه و غفلت و طغیان
 بریه حجابات اهل بیانست چه که حجابی خرق ننموده بصد
 هزار حجاب دیگر مبتلا شده اند مع آنکه امر بقسمی ظاهر
 شده که از اوّل ابداع تاحال نشده و آیات بشائی نازل گشته
 که شبه آن دیده نشده و بینات بقسمی ظاهر که از برای
 هیچ منصفی مجال توقّف نیست نقطه اولی روح ما سواه فداه
 جوهر کلّ بیان را در قمیص یک کلمه ظاهر فرموده اند

قوله عزّ ذكره و قد كتبت جوهرة في ذكره و هو أنّه لا يستشار باشارتي و لا بما ذكر في البيان بلى و عزّته تلك الكلمة عند الله اكبر عن عبادة من على الارض اذ جوهر كلّ العباد ينتهي الى ذلك فعلى ما قد عرفت الله فاعرف من يظهره الله فانه اجلّ و اعلى من ان يكون معروفاً بدونه او مستشيراً باشارة خلقه و ائني انا اول عبد قد آمنت به و بآياته و اخذت من ابكار حدائق جنّة عرفانه حدائق كلماته بلى و عزّته هو الحق لا اله الا هو كلّ بامرّه قائمون لعمر الله اين كلمه مبارکه يکتا لؤلؤ بحر بيان است و يکتا آفتاب جهان عرفان چه که سدّی است محکم از برای یاجوج جهل و مأجوج هوی و این کلمه مبارکه بشأنی ملیحست که جمال قدم جلّ کبریائه در لوح اقدس که باسم حضرت مبلغ علیه من کلّ بهاء ابهام نازل شد ذکر فرموده اند این کلمه از برای معرضین بیان بمثابه سیف است دیگر مجال اعتراض از برای احدی باقی نمی ماند یا محبوب فؤادی کلّ عجب در این است که احدی از اصل امر اطلاع نداشته و ندارد و معذک یتکلمون باهوائهم ما یتکلمون پستی مقام را مشاهده کنید که بعضی از جهلا بمستغاث استدلال کرده اند و از

مالک آن محروم شده اند اشهد انّ منزل البیان تبرّء منهم در باب خامس عشر از واحد ثالث بیان این کلمه مبارکه مسطور قوله جلّ شأنه چه کسی عالم بظهور نیست غیر الله هر وقت شود باید کلّ تصدیق بنقطه حقیقت نمایند و شکر الهی بجا آورند و همچنین میفرماید جمیع بیان بمثابه خاتم است در اصبع مبارک او و ورقه ایست از اوراق جنّت او انتهی معذلک طنین ذباب مرتفع و جهّال ارض بان متمسک بحر حیوان امام وجوه ظاهر و قوم از آن غافل و محجوب و بیرکه منتنه متوجه این است شأن خلق و شأن الذین اتّخذوه لهم ربّاً من دون الله گویا از یوم الله ذکری استماع نموده اند و عرفی از او استشمام نکرده اند این است که بذکر اصنام و مطالع اوهام مشغولند نقطه اولی روح ما سواه فداه در مقامی میفرماید قوله جلّ شأنه ثمّ اعلم انّ فی ذلک الیوم لم یکن معروفاً غیر الله و لا معبوداً الاّ آیاه و لا موصوفاً سواه و لا محبوباً دونه و لا مقصوداً غیره انتهی این کلمات مبارکه باعلیٰ البیان ما بین زمین و آسمان ندا مینماید که امروز بحق وحده منسوبست و بیوم الله در کتب الهی مسطور و معروف لا یذکر فیہ الاّ هو و حال

قومی باوهامات قبل کہ الیوم در ساحت اقدس ذکری از آن نبوده و نیست مشغولند و اراده نموده اند بسحاب اوہامات قبل خورشید فضل را مستور دارند و باریاح دفراء سراج الہی را از نور منع نمایند امروز روز دیگر است و از برای او مقامی دیگر اسأله تعالیٰ بان یعرف عبادہ ما ستر عنہم و یقرہم الیہ و یرزقہم ما انزل من سماء عطائہ اِنَّہ ولیّ الذاکرین و محیب السائلین این بیانات نقطہ اولیٰ روح ما سواہ فداه کہ ذکر شد مکرّر این عبد فانی در عرایضی کہ بدوستان الہی معروض داشتہ ذکر نمودہ کہ شاید نفوس محتجبہ موهومہ اینقدر ادراک نمایند کہ این یوم از حدودات و حجبات و ما عند الناس مقدّس و منزّه و مبرّاست او بخود معروف بودہ و خواهد بود لا یعجزہ شیئی و لا یضعفہ امر و لا یسترہ حجاب الیوم اکثری از بصر و سمع ممنوعند طوبیٰ لمن یراہ بعینہ منقطعاً عن عینہ و یعرفہ بنفسہ ملقیّاً نفسہ از مقصود یکتا سائل و آمل کہ عالم عرفان را بانوار آفتاب استقامت منور فرماید و آفاق قلوب را بہ نیر بیان رحمن روشن نماید اِنَّہ لہو المقتدر علیٰ ما یشاء لا الہ الاّ ہو العلیم الحکیم و بعد این خادم فانی بدستخطّ دیگر آن حضرت کہ تاریخ آن

هشتم شهر شعبان بود فائز شد الحمد لله فرح بخشید و
 بهجت آورد و بعد در وقتی از اوقات در ساحت اقدس امنع
 عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة في الجواب هو الاقدم
 يا افنائى انا اردنا ان نلقى عليك ما نطق به قلمى الاعلى من
 قبل في اول خطابى اياك ان ربك لهو العزيز الودود هو
 الاعظم قد اتى الوعد و ظهر الموعد و القوم في اضطراب
 مبین قد ماج بحر الحيوان و هم الى الموت يسرعون قد هاج
 عرف الرحمن و هم عنه معرضون قد اخذوا الغدير و نبذوا
 السلسيل ما لهم كيف لا يشعرون قد اشتغلوا بالتراب معرضين
 عن الوهاب الا انهم لا يفقهون لعمر الله ان عيونهم عمياء و
 آذانهم صماء لا يسمعون و لا ينظرون ان يا قلمى الاعلى ان
 اذكر من اقبل الى النور و توجه الى وجه الله المهيمن القيوم
 الذى سمع النداء اذا ارتفع في ملكوت الانشاء و سرع في
 ميادين الرضاء الى ان عرف و قال لك الحمد يا اله الغيب و
 الشهود قل يا اهل البهاء انتم في النوم او اخذكم سكر الهوى
 و منعكم عن ذكر الله مالک الوجود قل هذا يوم القيام كيف
 انتم تقعدون و هذا يوم النداء و انتم صامتون قوموا باسمى ثم
 انطقوا بالحكمة و البيان لعل اهل الامكان يتوجهون الى

الرَّحْمَنُ الَّذِي يَنَادِي فِي هَذَا الْمَقَامِ الْمَمْنُوعِ قَلَّ هَلْ سَمِعْتُمْ وَ صَبِرْتُمْ اتَّقُوا اللَّهَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الَّذِينَ لَا يَعْرِفُونَ قَلَّ تَوَجَّهُوا لِتَسْمَعُوا لِحَنِ اللَّهِ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ لِعَمْرِي لَوْ يَسْمَعُونَ لِيَأْخُذْ هُمْ جَذْبَ الشُّوقِ إِلَى مَقَامِ يَرْقُصُونَ وَ لَا يَشْعُرُونَ قَلَّ اتَدْعُونَ كُوبَ الْبَقَاءِ وَ تَأْخُذُونَ صَدِيدَ الْفَنَاءِ مِنْ يَدِ كُلِّ فَاجِرٍ مُرْدُودٍ قَلَّ اَعْلَمْتُمْ هَذَا مَعْلَمَ الْهَوَىٰ أَوْ اِنْفَسَكُمْ فَاصْدُقُوا لِي يَا قَوْمَ وَ لَا تَتَّبِعُوا كُلَّ كَاذِبٍ مَحْجُوبٍ قَوْمًا بِالْحِكْمَةِ وَ ذَكَّرُوا الْعِبَادَ بِمَا أَمَرَ كُمْ مَالِكُ الْبَرِيَّةِ لَعَلَّ يَتَوَجَّهُونَ إِلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْوَدُودِ كَذَلِكَ نَطَقَ قَلَمِي وَ تَكَلَّمْتُ لِسَانِي وَ بَيَّنْتُ جَوَارِحِي طُوبَىٰ لِمَنْ تَقَرَّبَ وَ اخَذَ لَوْحَ اللَّهِ بِيَدِ الْقُدْرَةِ وَ شَرِبَ مِنْهُ مَا رَقِمَ فِي لَوْحِي الْمَحْفُوظِ أَتَىٰ يَا أَيُّهَا الشَّارِبُ مِنْ كَأْسِي وَ النَّاطِقُ بِاسْمِي اِنْ اشْكُرْ بِمَا ارْسَلْتُ إِلَيْكَ مِنْ سَمَاءِ الْعِنَايَةِ هَذَا الْكِتَابَ الْمَحْتَمُومَ يَا اِفْنَانِي جَمِيعَ ذَرَاتٍ اِزْ نَدَايِ اِهْمِي وَ صَرِيرِ قَلَمِ رَبَّانِي دَرِ وِلَهٍ وَ شَوْقِ مَشَاهِدِهِ مِيشُونَدِ وَ عِبَادِ غَافِلِ دَرِ تِيهِ اَوْهَامِ وَ ظُنُونِ سَالِكِ قَلِّ لِعَمْرِ اللَّهِ اَنَّهُ لَا يَعْرِفُ بَغَيْرِهِ وَ لَا يَرَىٰ بِبَصَرِ دُونِهِ اَنَّهُ هُوَ النَّبَأُ الَّذِي مَا اَطَّلَعَ بِهِ اِحَدٌ مِنْ قَبْلِ وَ لَمْ تَحْطُ بِهِ نَفْسٌ اِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ قَلَّ تَالَلَّهَ اِنْ هَذَا لِنَبَأٍ عَظِيمٍ الَّذِي تَزَيَّنَ بِذِكْرِهِ كَتَبَ اللَّهُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ قَلَّ لَيْسَ عِنْدَهُ مَا عِنْدَ كُمْ وَ لَا يَمْشِي فِي

طرقکم قد اتی بالحقّ و اظهر صراطه المستقیم قد استقرّ عرشه
 فی اوّل الورود علی کوم اللّٰه بذلک ظهر ما کان مسطوراً فی
 کتب المرسلین قد تشرفّ البرّ و البحر بقدمه و لقائه و
 نفحات قمیصه المنیر هذا یوم لا یذکر فیہ الاّ اللّٰه وحده و
 یوزن فیہ کلّ شیء بمیزان اللّٰه الذی یمشی و ینطق امام وجوه
 العالم قد اتی مالک القدم بسطان مبین قل انّ البرهان یطوف
 حول العرش و الحجّة تنادی باسمه العزیز المنیع یا افنانی ان
 اشرب من کلّ حرف من آیات ربّک ریحق البقاء ثمّ اشکر
 ربّک المعطى الکریم ثمّ اذکر احبائى من قبلى و بشرهم
 بعنایتى و رحمتى و ذکرهم بما انزله الرحمن فی الفرقان و البیان
 و من قبلهما فی التّوراة و الانجیل تالّله قد ترشّح من آناء بیانی
 ریحقی المختوم الذی وصفه کتاب حکیم من لدن عزیز علیم
 انتهی الحمد لله لسان عظمت مرّة بعد مرّة اظهار شفقت و
 عنایت فرمود و در حین تنزیل بشأنی بحر بیان در امواج که
 این فانی مثل یک سمکه بسیار کوچک خود را مشاهده
 مینمود که بر سنگی چسبیده دیگر کجا قادر است بر آنچه
 لسان اللّٰه بآن تکلم فرموده خدمت آقایان مذکور دارد در
 این آیات بدیعه منیعه ذکر میزان نازل لذا این عبد فانی اراده

نمود که لوح میزان که از قبل نازل شده ذکر نماید تا کلّ
 بجلاوت بیان الهی فائز شوند قوله جلّ کبريائه بسمى المحیب
 العليم قد اتت السّاعة و نفخ فی الصور و المیزان ینادی انا
 الممیز العليم ابین و اظهر امام وجه العالم اعمال الأمم و انا
 الشّاهد الخبیر لم یبق من ذرّة الّا و قد اظهرتها و انا العادل
 المستقیم قد جعلتني مستویاً ید العدل فی ایام الله ربّ العالمین
 هذا یوم فیہ ینطق النّاقور و یصیح النّاقوس و ینادی الصّور
 الملک لله مالک هذا الیوم البدیع انک یا ایّها السّامع اذا فزت
 باصغاء لوح ربّک ولّ وجهک شطر المظلوم و قل نفسی
 لبلائک الفداء یا من انفتحت ما انت علیه فی سبیل الله العلیّ
 العظیم انتهى این عبد فانی بمناسبت آنچه عرض مینماید هرچه
 از کلمات الهی و آیات ربّانی بنظر میآید دوست داشته و
 دارد که ذکر نماید چه که خادم مطمئن است از اینکه آن
 حضرت از قرائت و مشاهده آن مسرور میشوند یوم یوم
 ذکر و بیان است ولکن غافلین را از آن قسمتی نبوده و
 نیست امروز روزی است که حضرت داود در زبور
 میفرماید الاثمار لتصفق بالایادی الجبال لترتّم معاً امام الرّب
 لانه جاء لیدین الارض جمیع کتب الهی مشحونست بذکر این

یوم مبارک و ما ظهر فیه ولکن دیده میشود آنچه در کتب ذکر شده و در قلوب صخره صمّا اثری از آن ظاهر نشده بکمال تصریح ذکر یوم الهی و ظهور اللّٰه در کتب قبل بوده معذک ناس غافل و محتجبند در بیان و اهل آن ملاحظه فرمائید نقطه اولی روح ما سواه فداه میفرماید و فی سنة التسع انتم بقاء اللّٰه ترزقون و همچنین میفرماید ثمّ فی سنة التسع کلّ خیر تدرکون معذک بعضی از ظهور اللّٰه محتجب دیده میشوند و چه مقدار آن حضرت در این امر تأکید فرموده اند بقسمی که می فرمایند بیان و واحد بیان از آن شمس حقیقت محتجب نمانیدد قوله عزّ و جلّ ایاک ایاک یوم ظهوره ان تحتجب بالواحد البیاتیّه فانّ ذلک الواحد خلق عنده و ایاک ایاک ان تحتجب بکلمات ما نزلت فی البیان الی آخر قوله عزّ و جلّ و در مقامی میفرماید قوله عزّ ذکره من ینظر الی تلک الشجرة بغير عین اللّٰه لم یتحقّق له حکم التّحاة حال ناس غافل ببصرهای محتجبه مرموده اراده معرفة اللّٰه نموده اند سبحانه عمّا یظنون و همچنین در مقام دیگر لئالی این کلمات از بحر علم نقطه بیان روح ما سواه فداه ظاهر قوله عزّ و جلّ این است که من فی البیان را نجات

نمیدهد الا مشاهده من يظهره الله در کینونات خود نه مشاهده من قد ظهر انتهى در این آیه مبارکه نظر فرمائید که چگونه ناس را تعلیم فرموده اند بنص صریح میفرمایند باو ناظر باشید نه بنقطه بیان یکی از حروف حی از من يظهره الله جلّت عظمته و عظم کبریائه سؤال نموده اطرده لسان البیان بقوله جلّ و عزّ فما اعظم ذکر من قد سألت عنه و انّ ذلك اعلیٰ و اعزّ و اجلّ و امنع و اقدس من ان يقدر الافتدة بعرفاتها و الارواح بالسّجود له و الانفس بثنائه و الاجساد بذكر بهائه فما عظمت مسألتک و صغرت کینونتک هل شمس الّتی هی فی مرایاء ظهوره فی نقطة البیان یسأل عن شمس الّتی تلک الشّمس فی یوم ظهوره سجّاد لطلعتها ان کانت شمساً حقیقیّةً و الا لا ینبغی لعلوّ قدسها و سموّ ذکرها و لولا ما کنت من واحد الاوّل لجعلت لک من الحدّ حیث قد سألت عن الله الذی قد خلّقک و رزقک و اماتک و ابعثک فی هیکلک هذا بالنّقطة البیان فی ذلک الظهور المتفرّد بالکیان انتهى حال ملاحظه فرمائید معرضین در چه مقالند و امر در چه مقام یشهد کلّ شیء بتقدیسه و تنزیهه عمّا ذکره لسان العالم و یدکر و هذه کلمة لا ینکرها الا کلّ متوهّم مریب و

میفرماید قوله عزّ و جلّ لعلّک فی ثمانیة سنة یوم ظهوره تدرک لقاء الله ان لم تدرک اوّلاً تدرک آخره ولكن ایقن بانّ الأمر اعظم فوق کلّ عظیم و انّ الذّکر اکبر فوق کلّ کبیر و سائل جناب ملّا باقر حرف حی علیه بهاء الله بوده که باو میفرمایند شاید در سنه هشت بلقاء الله فائز شوی و اگر اوّل هشت این مقام اعزّ ارفع اعلیٰ را درک نمودی در آخر آن که منتهی باوّل تسع میشود بلقا فائز میشوی و همین حرف حی در سنه تسع لقاء الله را ادراک نمود و دو مرتبه هم بشرط سجن توجّه نمود و بلقاء فائز گشت و در این ایام برفیق اعلیٰ صعود نمود علیه بهاء الله و بهاء الملائکة المقرّبین و همچنین جناب میرزا اسد الله علیه بهاء الله را بشارت فرمود اند که بلقاء من ینظهره الله فائز میشوند و این خطاب مستطاب در باره او نازل که میفرمایند و انّک انت یا ایّها الحرف الثّالث المؤمن بمن ینظهره الله و در ایامی که نیر اعظم از افق عراق طالع بود بین یدی العرش حاضر و بشرف ایمان فائز گشت و بعد وارد شد بر او آنچه وارد شد ألا لعنته الله علی القوم الظّالمین و تفصیل آن مظلوم در کتاب بدیع نازل و مسطور است حال ملاحظه فرمائید سلطان قدمی را که

میفرماید جمیع بیان بمثابه خاتمی است در اصبع او یقلب کیف
 یشاء لما یشاء. بما یشاء و میفرماید بجمیع بیان و واحد آن از
 آن شمس حقیقت محتجب نمائید با این وصیت محکمه متقنه
 بیک کلمه آن که اسم مستغاث باشد تمسک جسته از
 مقصود عالم محروم مانده اند این آذان واعیه و ابصار حدیده
 و صدور منشرحه و قلوب منیره میفرماید او را باو بشناسید
 نه بغیر او معذک چه گفته اند و چه کرده اند و هنوز
 ملتفت نشده اند که بلفظی از بحر بیان ممنوعند و بکلمه از
 ملکوت کلام محروم و ابدأ باعمال خود شاعر نیستند بعینه
 بلعب جابلقا و جابلسا مشغولند الیوم بیک کلمه اگر اراده
 فرماید آنچه در بیان حروف اثبات است بنفی راجع میفرماید
 یفعل ما یشاء و لا یسأل عما شاء انه علی کلّ شیء قدیر
 چنانچه نقطه اولی روح ما سواه فداه میفرماید قوله عزّ ذکره
 حلّ لمن ینظره الله ان یرد من لم یکن فوق الارض اعلی منه
 اذ ذلک خلق فی قبضته و کلّ له قانتون و همچنین قادر است
 بر آنکه جمیع من علی الارض را برداء نبوت فائز فرماید
 چنانچه میفرماید قوله عزّ ذکره فانه لو یجعل ما علی الارض
 نبیاً لیکوننّ انبیاء عند الله انتهى جمیع اسما باقبالهم الیه مفتخر

و معزز و مشرفند و الا قابل ذکر نبوده و نیستند لسان احدیه در ارض سیر باین کلمه مبارکه ناطق قوله جل کبریاؤه قل انّ النبی من سمع نبأی و آمن بنفسی و الرسول من بلغ رسالاتی و الامام من قام امام وجهی و فاز بایامی و الولی من دخل حصن ولایتی و انقطع عن سوائی و الوصی من وصی نفسه ثم العباد بحبی و ذکری کذلک اشرقت شمس البیان من افق مشیة ربکم الرحمن فی هذا الرضوان المقدس الممتنع المتعالی العزیز المنیع در این مقام نقطه اولی روح ما سواه فداه مسألت مینماید بر آنچه از حروفات که در بیان دون کتاب علیین احصا فرمودی تبدیل نمائی و محو فرمائی و در مقام آن خلق نمائی از احرف نورانیّه بآنچه تو دوست میداری و بعد از بیانات عالیّه متعالیه میفرمایند تا آنکه منتهی شود باسم اعظم جل کبریاؤه و اصل مناجات آن حضرت بسیار محبوب است که ذکر شود تا کلّ از کوثر بیان قسمت برند قوله جلّ و عزّ و لأسألتک من فضلک یا الهی بان تزین کلّ آثاری فی کتاب عظیم علی احسن خطّ منیع لم یکن اعلی منه فی علمک بشأن قد بدلت کلّ احرف الّتی قد احصیتها فی دون کتاب العلیّین بان تمحوّنها بقدرتک و تخلقن فی مقامها احرف

نورانیة علی ما تحبّ و ترضی فی منتهی ذروة الاعلی و فوق
 العلی الی منتهی رفرف الاعلی الی ان ینتهی الی اسمک الرفع
 الاعزّ الاجلّ الاجملّ الاعلی الابهی انک لعلی کلّ شیئ قدیر
 انتهی لعمر اللّٰه هر نفسی که اقلّ من ان یحصی بانصاف و
 بصر فائز شود اشتعال نار محبّت نقطه اولی روح ما سوا
 فداه را در ذکر ظهور مالک اسماء مشاهده مینماید و ادراک
 میکند چه فائده که ناس را کسالت غفلت از مقصد اقصی و
 ذروه علیا و غایة قصوی منع نموده یا محبوب فؤادی فی الجملة
 ناری که در این خادم فانی مشتعل است او را بر این اذکار
 تأیید مینماید و الّا حقّ جلّ جلاله مقدّس و منزّه است از
 آنچه ذکر شده و بشود و بشهادت نقطه بیان روح ما سوا
 فداه بما فی البیان معروف نشده و نخواهد شد تعالت عظمته و
 ذکرة و سلطانه و همچنین گمان میرود که بعضی از نفوس
 متوقّفه که در بیدای حیرت سالکند و بحجبات و اشارات
 محدود شاید متنبّه شوند و بصراط مستقیم الهی راه یابند الأمر
 بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید عرض
 دیگر آنکه جناب آقا محمّد خان علیه بهاء اللّٰه مع دو نفس
 دیگر وارد و بساحت اقدس فائز گشتند و سراجی که

حاکمی از قلوب اصفیا بود بتوسط ایشان صحیح و سالم رسید ولکن تا حین جمال قدم بیستان توجه فرموده اند انشاء الله حسب الفرمایش عمل خواهد شد چندی بود سجن اعظم مقرّ عرش واقع و حال یکشهر میشود که قصر بقدم مبارک مشرف و فائز است نسأل الله محبوبنا و محبوبکم و مقصودنا و مقصود کم بان یقدر لحضرتکم ما ینبغی لاسمه الکریم انه هو الغفور الرحیم البهاء علی حضرتکم من لدن عزیز علیم . حضرت غصن الله الاعظم و حضرت غصن الله الاکبر ذاتی و کینونتی لتراب اقدامهما الفدا آن محبوب را بذکر ارفع اعلیٰ ذاکر و تکبیر اقدس ابھی ابلاغ میدارند و همچنین جمیع طائفین ارض سجن هر یک عرض فنا و نیستی خدمت آن حضرت معروض میدارند عرض دیگر این فانی آنکه در جمیع احوال دوستان حق را بحکمت امر فرمائید که مبادا از او غافل شوند و از ما اراد الله محروم گردند یوم قبل لسان عظمت باین کلمه ناطق ای عبد حاضر از آیات بدیعه منیعه مباد احدی بمقصود واقف نشود و گمان دیگر نماید بافنان بنویس که جمیعرا اخبار نماید در جمیع احوال حکم حکمت ساقط نمیشود و اینکه در آیات نازل

شده هذا يوم الايقاظ و انتم راقدون و هذا يوم القيام و انتم قاعدون مقصود تبليغ امر الهی است که نفوس مستقیمه بحکمت بر آن قیام نمایند و نفسی المهيمنة على الاشياء که غیر این در نظر نبوده و نیست و در جواب یکی از دوستان این فقرات محکمه متقنه از سماء احدیه نازل ذکر میشود تا کلّ بعنایت و رحمت و شفقت حق واقف شوند و بما اراد الله ناظر گردند قوله جلّ کبريائه اياک اياک ان تعمل ما کتبه فی آخر کتابک این اعمال اعمال جهلاست و افعال غافلین قسم باسم اعظم که اگر نفسی از دوستان اذیت بنفسی وارد آورد بمثابه آنست که بنفس حق وارد آورده نزاع و جدال و فساد و قتل و امثال آن در کتاب الهی نمی شده نهياً عظيماً تب الى الله عمّا قصدته فی نفسک ثم ارجع اليه و قل يا الهی اسألك بالكلمة العلیا بان تكتب لی كلمة الغفران لانی اردت ما لا اردته و نهيته فی کتابک اسألك بان تکفر عني سيئاتی و تعمسنی فی بحر غفرانک اّک انت الغفور الکریم هر ظلمی که از ظالمی ظاهر شد او را بنفس حق واگذارید عدل الهی مهیمن و محیط است احتیاج بفساد و نزاع و جدال و قتل و غارت نداشته و ندارد نصرت امر

بیان بوده و خواهد بود و دون آن از هواهای نفسانیه ظاهر شده و میشود اعاذنا الله و ایاکم یا معشر المقبلین انتهى و همچنین در لوح اسم ۶۶ جمال علیه من کلّ بهاء ابهام این فقره مبارکه نازل قوله عزّ کبریائه و نفسه الحقّ اگر قدرت ظاهره که فی الحقیقه نزد حق مقامی نداشته و ندارد بتمامها ظاهر شود و سیّافی در مقابل و اراده سوء قصد از او مشاهده گردد البته متعرض او نشویم و او را باو وا گذاریم انتهى شخصی از دوستان الهی اراده ضرّ در باره یکی از آحاد ناس داشت و در مکتوبی که باین خادم ارسال داشت ذکر قصد خود را نموده بود این عبد در ساحت اقدس عرض نمود آیات منزله مذکوره در جواب او از سماء مشیّت نازل و ارسال شد انشاء الله حق جمیعرا تأیید فرماید تا از اراده خود بگذرند و بارادة الله ناظر شوند انه يقول الحق و یهدی السبیل و الحمد لله العزیز الجمیل عرض دیگر آنکه پاکت جناب اسم ۶۶ الجمال علیه من کلّ بهاء ابهام زود بایشان برسد تعجیل لازمست البهاء علیه . خادم فی ۱۱ ربیع الاولی

سنه ۹۸

(394)

هو الباقي

ان يا امة الله أَتَصْبِرِينَ عَلَى مَقْعَدِكَ بَعْدَ الَّذِي كَانَ قَمِيصَ
الغلام محمراً بدم البغضا بين الارض و السماء و ينادى في كلِّ
حين بنداء حزين و كلما يستغيث من احبائه يتقربون اليه
بسيوف الحسد و كذلك كان الامر ان انت من العارفين اذاً
قد وقع جمال البها في غيابت الحبِّ و ائتكَ ان وجدت سيارَةَ
العماء فارسليه لعلَّ يُدلى دَلْوُ الوَفا في هذا البئر الظلما و يرفع
به الغلام و يستضيئ بلحاظه كلِّ العالمين ان يا اُمَّتى اتصبرين
على محلِّك بعد الَّذى ابتلى الخليل بيد النمرود و لَن يجد لنفسه
ناصرًا الا الله العزيز الجميل ان يا اُمَّتى اَ تَشْرِبِينَ المَاءَ بَعْدَ الَّذِي
كان الحسين ظمأناً في ارض الطَّف و كان ان يمصَّ من عرقه
قطرات دمٍ منير اتسيرين في الرِّضوان بعد الَّذى كان جمال
السبحان متغيِّراً بما اصابته الباساء من جنود الشياطين ان يا
اُمَّتى اتفرحين بعد الَّذى بدّل فرح الله ربِّك بالحزن الكبرى و
بذلك استدمت قلوب الممكنات ثم افتدة المقرِّبين عن وراء
حجبات عزِّ بديع اَ تَأْكَلِينَ من نعمة الله ربِّك بعد الَّذى يأكل
الغلام من قطعات كبده بما اَ كْتَسَبَتْ ايدى المنافقين قولى يا
ملاً البيان اِسترحتم في بيوتكم بعد الَّذى تَعَرَّبَ جمال القدم و

حلّ فی دیار الّتی لَنْ یعرفه احد من اهلها لا من وضعیهم و لا من شریف اتضحکون بعد الّذی کان الرّوح بین یدی الیهود و یلدغوه کالتعبان فی کلّ حین فوا حسرتا علیکم بما نسیتم عهد الله و میثاقه و نَبَذْتُمْ اَمْرَ الله و اخذتم ما امر کم هویکم یا ملاً المنافقین ان یا اماء الله اَتَكْحَلْنَ عیونکنّ بعد الّذی ینکی عیون القدم و ینجری الدّموع علی خدوده كما یمطر سحاب الفیض علی حدود ارض بدیع اَترینَ اجسادکنّ بعد الّذی کان رداء الله مشبّکاً من رماح المنکرین اتدخلن فی حجرات السّرور بعد الّذی انقطعت نفحات السّرور عن رضوان اسمی العظیم ان یا امائی اتحمرن وجوهکنّ و اصفرّ وجه الله من لطمات البغضاء من الّذینهم ما آمنوا باحدٍ من رسل الله بما انکروا هذا الفضل العزیز المنیع یا امتی فاعلمی بانّ محبوب الرّحمن قد ابتلی بین ملاً البیان كما ابتلی علیّ بین ملاً الفرقان تالله بل اعظم من ذلك لو انت من الشّاهدین و ان یوسف الجمال ینادی حین الّذی وقع تحت اظفار الذّئب و ینتضر من احبائه لعلّ یقوم احد علی نصره و ینكون من النّاصرین اذا فاضربن علی فخذ کنّ ثمّ علی ترائبکنّ ثمّ علی رؤوسکنّ بما اراد الغلام ان ینخرج عن بین هؤلاء بما ورد علیه ما لا یحصیه

احد من العالمين تالله اهتزت شجرة القصى ثم انقعدت
بجذعها على وجه الارض بما هبت على سدره المنتهى روايح
السّموم عن شطر القلوب من عبادنا المشركين ان يا امي
أتسترين رأسك بعد الذي ارتفع رأس الغلام على سنان
البغضاء و بذلك عرت الحوريات رؤوسهنّ في غرفات البقا و
قلعن شعراهنّ بما شهدن سلطان الابهى بين يدي الاشقيا
الذينهم اعترضوا على الله و كانوا من المعرضين على جمال عزّ
قديم ان يا جمال القدم ذكّر العباد بما اذكرناه لك خلف
سرادق العصمة ثمّ اكشف جمال الاسرار عن حجبات الاستار
اقلّ من ان يلتفت بذلك احدًا الا كلّ فطين طاهرٍ عليمٍ لعلّ
يعرفون بما نزلنا حكمه في التّورية و جعلناه عبرةً للسّامعين لانّ
في ذلك لآيات للعارفين و بيّنات للموقنين و دلالات لكلّ
مجاهد امين الذين لن يمنعهم اشارات الكلمات عن الورود في
مقابلة العرش هذا المقرّ المقدّس الذي بترابه يستبركون اهل ملاء
القدم على مكان من قدس رفيع قل انا خلقنا البلعام من قبل
بقبضةٍ من الطّين ثمّ البسناه قميص الاسما بحيث اشتهرنا اسمه
بين عبادنا المقربين و ارفعنا ذكره الى مقام الذي كان ان
يذكره الناس في اكثر الديار و احاطته امطار الفضل من

سحاب امرنا المبرم العزيز القدير فلما قضت أيام بعثنا بعده
الكليم بايات بينات و ارسلناه الى بلده اذا أنكره و غرته
الرياسته الى ان حارب بالذى بحرف منه خلق السموات و ما
دونها و الارضين و ما عليها و جعلناه مظهر نفسى العليم
الحكيم ان يا عبد خذ زمام القلم ثم اكف بما اجريت من فمه
من رحيق القدس و تسنيم المنير ان اختتم الكلام فى هذا المقام
ثم ابتداء بذكر اصفى لىكون ذكراً و شرفاً للذاكرين قل ان
يا اهل البهاء ان اركبوا سفينة البقا التى جرت على بحر الحمراء
ان الله ما قدر للمشركين نصيباً منها لانتها لا تحمل الا اهل
التقى من اصحاب هذا الفتى الذى ركب رفر الاستجلال و
يصح بين السموات و الارض و يدعوا الناس الى وجه الله
لعل يكونن من المتوجهين و انتم يا اهل البها ان وجدتم احداً
ان يحل الالماس و يجريه على الالواح فاكتبوا به ما نزل فى هذا
اللوح ثم انشروه فى كل البلاد ليظهر آثار الله بين عباده
الموقنين و ان لن تجدوا فاكتبوه بالذهب الخالص اياكم ان لا
تجاوزوا عما أمرتم به و لا تكونن من الصابرين قل ان الله قد
اشرق عن افق تلك الكلمات شمساً مشرقات و لا يعلم
عدتها الا الله المحصى العليم و يربى بكل واحد منها عالماً من

عوالمه الّتی ما اطلع بها احد من الممكنات الّا اللّٰه العالم الخبیر
 فطوبی لمن قابلها و استضاء بها و یختر بوجهه عند اشراقها و لا
 یكونن من المستکبرین و ان حرفا من هذا اللّٰوح لیکفی فی
 الحجّیة و البرهان کل من فی السّموات و الارض و لا یعرفها
 الّا کلّ منصف بصیر و لو یضعها احد علی کل شی او تتلی
 علی السّموات و الارض لیجدها خاضعاً لوجه ربّک و تلك
 الکلمات نلقیها علی العباد لعلّ النّاس یكونن من المقبلین و
 یستقیمن علی الامر و ینصرن هذا العبد الوحید الوتر الفرید .
 این کلمات در شرح توقیع مبارک نازل شده و لکن معانی
 الفاظ آن بلسان پارسی شرح شده و بر حقیقت معانی آن
 احدی آگاه نه الّا نفسه المقتدر العزیز القدیر.

(395) هو الله البهیّ الابهیّ

ای کنیز خدا آیا صبر را در صدر قرار دهی و یا اضطراب را بر اضطراب اختیار نمائی بعد از آنکه قمیص این غلام الهی و ثیاب این جمال روحانی مرشوش و محمّر گشته بدم بغضاء در بین ارض و سماء و در کلّ حین بنداء حزین ندا فرماید و هر گاه از دوستان استغاثه نماید و یا از محبّان استعانت جوید بشمشیرهای حسد تقرّب جویند و به تیغهای رشک و غضب اجابت نمایند این چنین بوده است امر این جمال مظلوم اگر هستی تو از عارفین و در این وقت جمال ابهی در بئر ظلما مسجون گشته و در جنح بلا محبوس شده پس اگر یافتی تو سیّاره عمارا او را بر این بئر ظلمانی دلالت نما و بر نصرت این یوسف مصر رحمانی هدایت کن که شاید ودکو وفا را در این بئر ظلما فرود آرد و نزول دهد و این جمال الهی صعود کند و بلحظات و نظرات او مستضییّ شوند عالمیان ای کنیز من آیا در محلّ خود صابر شوی و بر مسکن خویش ساکن گردی و آسایش طلبی بعد از آنکه خلیل رحمن در دست نمرود ملک طغیان مبتلا گشته و از برای نفس خود ناصری نیابد و معینی مشاهده ننماید مگر خداوندی که

عزیز و جمیل است ای کنیز من آیا از ماء عذب فرات بنوشی
 بعد از آنکه حسین مظلوم کبد مبارکش از نار عطش
 سوخته و خدّ منیرش از حرارت ظماء برافروخته بشدّتی که
 از عروق مبارکش قطرات دم میچکد ای کنیز من آیا رخت
 طلب را بساحت گلستان طرب کشانی و یا بجهدت سیر و
 سیاحت خود را برضوان سرور و بهجت رسانی بعد از آنکه
 جمال الهی از ایذا و اذیت جنود شیاطین نفسانی متغیّر و
 پژمرده گشته و نار طلعتش خاموش و افسرده شده ای کنیز
 من آیا سرور و شادمانی جوئی و یا فرح و کامرانی طلبی بعد
 از آنکه فرح و مسرّت پروردگار بجزن و کدورت عظمی
 تبدیل گشته و بدینجهت قطعات کبد ممکنات و افتده مقرّبین
 از وراء حجبات بدم حمرا تقلیب شده ای کنیز خدا آیا از
 نعمت پروردگار خود تمتّع جوئی و برخورداری طلبی بعد از
 آنکه غلام الهی از قطعات کبد خود تناول نماید بسبب آنچه
 اکتساب کرده ایادی منافقین پس بندای بلند اعلیٰ و حنین
 کبری ندا کن ای ملأ بیان آیا مستریح شوید در بیوت خود
 بعد از آنکه جمال قدم از ممالک قرب غروب نمود و در ملکی
 نزول فرموده که نشناسد او را احدی از اهل او نه از وضع

و نه از شریف ای کنیز من آیا متبسّم شوی و یا خنده نمائی
 بعد از آنکه روح در دست یهود افتاده و بزخم حسود و دار
 عنود مقتول و مصلوب گشته و چون ثعبان کین او را در
 کلّ حین بگزند پس حسرت باد بر شما بجهت آنکه عهد و
 میثاق حضرت ذوالجلال را فراموش کردید و نسیان نمودید و
 امر الهی را ترک نمودید و بطوع و رغبت قبول نمودید آنچه
 امر کرد هوای نفسانی خود ای ملاً منافقین ای کنیزان خدا
 آیا چشم را بزینت کحل مکحول نمائید بعد از آنکه عیون
 قدم گریانست و دموع او بر حدود او چون امطار نیشان در
 فیضان و آیا اجساد خود را زینت دهید بعد از آنکه رداء
 محبوب مشبک گشته از رماح انکار کنندگان و یا در
 حجرات سرور در آئید و یا در محافل فرح و ظهور حاضر
 شوید بعد از آنکه نفحات سرور مقطوع و شئونات بهجت
 و ظهور ممنوع شده از رضوان اسم عظیم من ای کنیزان من
 آیا حدود را چون گل حمرا بلون شقرا مشاطه نمائید با آنکه
 جمال اهی از لطمات بغضا بلون صفرا مشهود گشته از ظلم
 کسانی که باحدی از رسل پروردگار ایمان و اقرار ننموده اند
 و این فضل عزیز منیع را انکار نموده‌اند ای کنیز من بدانکه

محبوب رحمن بین ملاً بیان چون نقطه اولی در بین ملاً فرقان
 مبتلا گشته قسم بجمال ذوالجلال که بلائی این جمال اعظمتر
 و اکبرتر است از بلائی اولین و آخرین اگر هستی تو از
 گواهان و در این وقت یوسف جمال در تحت اظفار الذئب
 بندها حزین ندا فرماید و از احببای خود طلب نصرت نماید
 که شاید نفسی بقدرت و سلطنت الهیه بر این امر قیام نماید و
 این جمال مظلوم را نصرت نماید ای کنیزان من در این هنگام
 چون غلام روحانی اراده نموده که جمال نورانی را از انظار
 محبین و مغلین بپوشاند دست افسوس و حسرت را بکمال
 تأسف و حیرت بر سر و سینه زنید و با ناله زار همراز
 گردید و بضجیح و حنین دمساز شوید تا از چشم چشمه
 خون موج زند و از قلب جیحون دم جاری و ساری گردد
 قسم بخدا که شجره قصوی در مکان اعلیٰ باصل خود
 بزمین افتاد زیرا که وزید بر این سدره منتهی و جمال ابھی
 اریاح سموم از قلوب کسانی که مشرک بالله بوده و خواهند
 بود ای کنیز من آیا سر را بمقنعه های الوان مستور و مزین
 نمائی بعد از آنکه رأس غلام مصر بقا بر سنان بغضا مرتفع
 گشته و باین سبب حوریات فردوس که در غرفات بقا

ساکن و مستریچند برهنه نمودند سرهای خود را و پریشان نمودند موهای خود را زیرا که مشاهده نمودند که سلطان ابھی در دست اشقیا مبتلا گشته و در کلّ حین بر این جمال قدیم اعتراض مینمایند در این حین جمال ابھی به بیانات قدس روحانی و کلمات عزّ سبحانی میفرماید که ای اصحاب بها بر سفینه بقا راکب شوید و بر بحر حمرا در این مدینه کبریا حرکت نمائید و در این مقام قدر خود را دانسته که احدی در این موهبت عظمی و مکرمت کبری شریک نبوده و نخواهد بود چه که الیوم جمیع کشتیها در غمرات طمطام فنا مبتلا گشته اند مگر این فلک قدس سبحانی و سفینه عزّ رحمانی که هر که باو تمسک یافته از فتنه ایام محفوظ ماند و مقدّس فرموده او را پروردگار از حمل مشرکین و قعود معرضین و این است فضل پروردگار که مخصوص است باوراق سدره تقدیس که از جیب قمیص ابھی بضیاء ابدع اصفی ظاهر گشته اند پس قدر این فیض بدیع و فضل منیع را دانسته که مبادا مظاهر شیطان شما را از ظلّ سدره رحمن منع نمایند و در ارض از محروم شدگان محسوب شوید پس شما ای بندگان من و مرایای جمال من اگر یافتید نفسی را

اینکه قادر باشد که الماس را حلّ نماید و جریان دهد پس بنویسید این کلمات بدیع منیع را بمداد الماسیّه و نشر دهید او را در هر بلاد تا آنکه آثار الهی در مابین عباد او انتشار یابد و اگر نیافتید و قادر بر او نگشتید پس بنویسید آنچه از سماء تقدیس نازل شده بذهب خالص و بفرستید بمدینه ها و دیارهای من که شاید اهل دیار بجمال مختار راه یابند و هدایت شوند و از سبیل قدس منیع و تسنیم عزّ بدیع بیاشامند این است وصیّت پروردگار شما اگر هستید از شنوندگان و بدرستی که اشراق فرموده از افق این کلمات پروردگار عالمیان آفتابهای عزّ صمدانی را که احدی بر احصای اعداد آنها قادر نبوده و نخواهد بود مگر پروردگار شما که او است احصا کننده و دانا و تربیت میفرماید بمر یک از این آفتابها عالمی از عوالمهای خود را که اطلاع بآن عوالم نیافته احدی از ممکنات مگر نفس او که عالم و دانا و محیط است بر جمیع عوالم خود پس بشارت باد کسی را که مرآت صدر خود را مقابل نماید باین آفتابهای عزّ تمکین که از مشرقهای امر ربّ العالمین طلوع نموده اند و اشراق فرموده اند و بیفتند بوجه خود بر تراب در نزد طلوع این شمس

معانی و نباشد از تکبر کنندگان این کلمات در شرح آیات
عزّ صمدانی بلسان پارسی ذکر شد تا هر نفسی از معین
قدس حیوان که از فم رحمن جاری و ساری گشته طلب
حیات باقی نماید و بعضی از این آیات توقیع منیع ترجمه
نشده بادراک قارئین منوط و مشروط گشته تا چه ادراک
نمایند فعلى الله قصد السبیل یهدى من یشاء الى صراطه العزيز
المستقیم .

(396) هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

كتاب انزله منزل قديم الذى تزعزع كل بيان مرصوص آتته
اتى بالحق و ينطق فى كل حين انه لا اله الا هو المهيمن القيوم
قد ظهر و اظهر ما كان مستوراً فى حجب الغيب تبارك الله
رب ما كان و ما يكون انه قد اتى برايات الآيات بامر لا
يقوم معه جنود السموات و الارض و لكن القوم اكثرهم لا
يفقهون كذلك انار افق سماء البرهان بنير الايقان طوبى لمن
عرف و ويل لكل عالم محجوب البهاء المشرق من افق ارادته
على الذين نبدوا ما فى العالم متمسكين بجبل الله مالك
الوجود .

(397) بنام دوست یکتا

ای امه ای ورقه ای ذاکره الحمد لله بیکتا لؤلؤ بحر معانی که
در کتب الهی مذکور بود فائز شدی ان احمدی ربک بهذا
الفضل العظیم و آنچه تلقاء وجه مشاهده نمودی از تنزیه و
تقدیس حقّ جلّ جلاله اماء الله را بآن متذکر دار تا جمیع از
فیوضات نا متناهیة الهیة قسمت برند و از بحر تقدیس نصیب
بر دارند انا نکبر من هذا المقام علی کلّ امة من امائی و نبشّر
هنّ برحمتی و عنایتی و نوصیهنّ بالاستقامة الکبری علی کلّ
هذا الأمر الذی به اضطربت افئدة العارفين البهاء علیک و
علیهنّ من لدن مقتدر قدیر.

(398) بنام دوست یکتا

ای جوان ان شاء الله از عنایت رحمن بفیوضات نا متناهیة
ایام الهیة فائز باشی و از اثمار سدره ربانیة متنعم و مرزوق
ذکرت لدی الوجه مذکور و این چند کلمه از مطلع قلم
رحمانیة مشرق تا بانوار کلمات مطلع اسماء و صفات منور
شوی بشانی که آثار آن نور الی الابد باقی ماند طوبی لایبک
انته فاز بهذا الامر اذ کنا فی تلک الجهات و یشهد بذلک منزل
الآیات جهد نما تا در امر الله مستقیم مانی چه که شیطان در
کمین بوده و خواهد بود در کلّ احوال بر ربّ العالمین
متمسک شو و از دوش منقطع .

(399) بنام دوست یکتا

یا ورقتی اشهد أنّک فزت باللقاء و اقبلت اذ سمعت النداء و
توجّهت اذ اشرقت شمس الظهور من افق مکلم الطور
اشکری ربّک بهذا الفضل الاعظم قسم بآفتاب حقیقت این
عمل سلطان اعمال است باسم حق حفظش نما انسان در
جميع احوال باید متذکر باشد عنقریب آنچه مشهود خواهد
شد و آنچه باقی و دائم است کلمة الله بوده و هست آثارش
را محو نیابد و باو نرسد و ثمراتش بدوام ملک و ملکوت باقی
و پاینده است محو الله ما یشاء و یثبت و عنده امّ الكتاب
مخدرات افنان را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت و
فضلش بشارت ده البهاء من لدى السدرة علی افنانها و
اوراقها و علی کلّ امة سمعت و فازت و آمنت بالله الفرد
الخبیر .

(400) بنام دوست یگانه

الحمد لله رحیق مختوم بایادی الطاف مفتوح گشت و نسایم
 فضلیّه از یمین احدیّه بر کلّ مرور نمود مبارک نفسی که بآن
 فائز گشت و مبارک قلبی که از آن رحیق آشامید ای امة
 الله در امر مالک اسما تفکر نما تا بعین یقین او را بشناسی و
 از فضلش قسمت بری بسی واضح و مبرهن است که در
 فیض فیاض تعطیل نبوده و نیست نفوسی که از این فیض
 منیع محروم مانده اند سبب آنست که متابعت اوهام نموده اند
 و باصنام نفس و هوی معتکف شده اند حق لم یزل و لا
 یزال در علو امتناع و سمو ارتفاع خود ظاهر و مقدّس از کلّ
 بوده و خواهد بود هر که بعین او مشاهده نمود او را
 شناخت و هر که از این مقام غافل شد او را نیافت از حق
 بخواه تا از بدایع فضلش از رشحات بحر اعظم ممنوع نشوی
 و از نفحات ایامش محروم نمائی اوست بخشنده یکتا عطا
 میفرماید آنچه را بخواهد لا یمنعه عن فضله من فی السموات و
 الارضین انه هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو المقتدر
 القدير .

(401) بنام گوینده پاینده

یا اولیائی فی شاهرود ندای مظلوم را بگوش جان اصغا نمائید
آن است کاسر اصنام و مُذهب احزان باب فرح بگشاید
انسان را بما اراده الله فائز فرماید از حق میطلیبیم نفوسی را
مؤید نماید بر خدمت امر بحکمت و بیان طوبی لِنفس زینت
رأسها باکلیل الانقطاع و هیکلها بتقوی الله ربّ العرش
العظیم کلمه علیا جذّاب افتده و قلوب است کوثر حیوان از
آن جاری یا اهل الشّین و الألف و الهاء عرایض شما از قبل
رسید و بلحاظ عنایت فائز گشت و از برای شما مقدر شد
آنچه که اهل عالم از ادراکش عاجز و قاصرند باجنحه
حقیقی پرواز نمائید و در این هواء مقدّس سیر کنید در یکی
از الواح مضمون این آیه کبری نازل مخاطباً لاحد من العباد
اَنَا اردنا ان نقرّبک الی البحر الاعظم لا برجل کرجل العباد
و لا باجنحه کاجنحه الطیور بل بالحركة الخفیة الروحانیة الی
کانت اسرع من البرق الّذی تخطف به الابصار امروز آفتاب
حقیقت مشرق و امواج بحر بیان رحمن ظاهر باتّحاد و اتّفاق
تمسک نمائید و بخدمت امر مشغول شوید شاید ضغیته افتده و
قلوب عباد از کوثر نصایح مشفقانه ساکن شود و نور

حقیقت از آفاق قلوب اشراق نماید یا اولیائی هناك طوی
لکم. بما اقبلتم الی افق الأمر بحیث ما منعتکم حجبات العلماء
و لا سطوة الامراء اعترفتم. بما نطق به لسان العظمة و فرتم. بما
منع عنه اکثر العباد بهمت تمام بر امر مالک انام قیام نمائید
مکرر ذکر شد نفسی که صید ماهی مینمود بعنایت حق جلّ
جلاله قائد حزب عرفان و هادی من فی الامکان گشت و
راعی غنم صاحب علم شد امروز نصرت امر بجنود الله بوده
و هست و جنود او اعمال و اخلاق طیبه مرضیه بوده نزاع و
فساد و جدال در این ظهور اعظم ممنوع منعاً عظیماً فی کتبی
و صحفی و زبری و الواحی نسأل الله ان یمدکم بجنود
الحکمة و البیان و یؤیدکم علی ما ینبغی لایامه انه هو المؤید
العلیم الامر الحکیم یا قلمی الاعلی ولّ وجهک الی من سُمی
بغلام قبل رضا لیسع النداء من شطر عکا و یجذبه الی المقام
الابهی و تسقیه ید العطاء کوثر الاستقامة الکبری بحیث لا
تزلّه شبّهات الذین کفروا بالله ربّ الارباب بعضی از
دوستان از بحر عطای مقصود عالمیان مسألت نموده اند که
ایشان را بر امر مستقیم دارد و در حین عروج بیقین مبین
صعود نمایند قل یا اولیائی در قرون و اعصار حزبی خود را

اعظم و اعلم وافقه و اتقی می‌شمردند و باعمائم بیضا و خضرا بمثابه اعلام ما بین عباد بترویج شریعت غرّاً علی زعمهم مشغول بودند و چون منزل آیات و مظهر بیّنات کشف حجاب نمود و از افق اراده اشراق فرمود همان نفوس گفتند آنچه را که هیچ ظالمی نگفته و عمل کردند آنچه را که هیچ مشرکی عمل نکرده اگر نفسی اراده نماید از سلسبیل استقامت بیاشامد و بمقام ایقان باللّه فائز گردد باید قلب را از ما سوی اللّه فارغ و آزاد سازد هادی دولت آبادی در اضلال خلق جهد بلیغ مبذول داشته باسماء اقبال نموده و از خالق آن معرض باوهامات حزب قبل که سبب هلاکت کلّ شد تمسّک جسته لعمر اللّه اّنه فی خسران مبین و لا یكون من الشّاعرين یدّعی الایمان بحرف من الحروف ان کان حرفاً حیاً حقیقیّاً و کفر بامّ الكتاب الّذی ینطق امام الوجوه لا اله الاّ هو الفرد الواحد العلیم الحکیم اهل ایران باوهام انس داشته و دارند لذا بآنجهت مایلند بر اولیای حق الیوم لازم که بقدر مقدور ناس را از اوهام حفظ نمایند انه هو المؤید الحکیم یا غلام قبل رضا اذا وجدت نفحات البیان من کلمات ربّک الرّحمن قل الهی الهی ترانی مقبلاً الیک و

معرضاً عن دونك اسألك بالاستقامة التي بها زلت اقدام اكثر
 خلقتك و بنور امرک الذي اشرق من افق ارادتک بان تكتب
 لي من قلم فضلك ما ينفعني في الآخرة و الاولى و عزتک يا
 مقصود العالم و مالک الامم احب ان اكون في كل الاحوال
 متمسكاً بك و متوسلاً بجبل عطائك ايرب انا الذي فات
 عني ما ينبغي لا يامك قدر لي من سماء كرمك و شمس
 جودك ما يقربني اليك و يبقى به ذكري بين عبادك انك
 انت الغفور الرحيم و عزتک ان عبدك هذا لا يعلم ما عندك
 و ما ينفعه انك انت العليم الخبير و نذكر ابنك بذكر لا
 يعتره محو و لا يغيره امر و لا تبدله القرون و الاعصار يا
 مهدي قد حضر لدى المظلوم كتابك الذي ارسلته الي افنان
 عليه بهائي و عنايتي و عرضه العبد الحاضر اجبتك بما لا
 تعادله الاذكار و ذكرک من نطق بثنائي و طار في هوائي و
 قام على نصره امری الذي به اقبل المخلصون و اعرض كل
 متوقف مرتاب لله الحمد در اول جواني بذكر و ثنای حق
 فائز شدي و بر خدمت اوليائش موفق گشتي اين فضل من
 عند الله بوده و هست اگر چه معرضين بيان عرصه عالم را
 بغبار اوهام و اسما آلوده اند ولكن مع ذلك فضل مقتضى

ذکر است لعل معدودی بحجبات اسما محدود نشوند و از حضرت معبود محروم نمانند من سمع ندائی حق السَّمع ینبغی له ان یسخرّ العالم بکلمة من کلماتی هذا ما یلیق لاهل السّفینه الحمراء و الّا ما تمسّک به المعرضون من اهل البیان ینبغی لانفسهم لالله الفرد الواحد العزیز الحمید اذکر من قبلی امّک و اختک ثمّ اختک الاخری و بشرهنّ بعنایتی و رحمتی الّتی سبقت الوجود یا امائی اشکرن ربکنّ اّنه ایدکنّ علی الاقبال اذ اعرض عنه کلّ عالم بعید اّنا اردنا ان نذکر فی هذا الحین من سمیّ بحاجی رضا من ارض الباء و الیاء لیجد عرف عنایتی من آیاتی و یشکر ربّه لذاکر العلیم یا رضا اسمع النّداء اّنا اظهرنا الأمر امام وجوه الامراء و العلماء قد قام علیّ الملوک و المملوک و ارتکبوا ما ذابت به اکباد اهل الفردوس الاعلی و اصحاب الجنّة العلیا و بذلك کان المظلوم فی فرح مبین و صبر عظیم ثمّ انضمّ الی الاحزاب حزب البیان الّذین یدّعون الایمان بنقطة البیان و یکفرون بالّذی ارسله بالحق و انزل علیه الآیات كذلك سوّلت لهم انفسهم و هم الیوم فی اعراض مبین قل لعمر الله لا ینفعکم الیوم ما عندکم من الاسماء و ما دونها الّا بهذا الكتاب النّاطق العزیز البدیع طوی

لك بما ذكرت لدى المظلوم و فزت بآثار قلمه التي لا يعادها
شيء من الاشياء ان ربك هو المبين العليم قل لك الحمد يا
اهي بما ذكرتني من لسان مشرق آياتك و بحر بيانك اسألك
بلئالي اصداق عمان علمك و حكمتك بان تجعلني ثابتاً على
امرک و شارباً رحيق وحيك من يد عطائك ثم اجعلني
مستقيماً بحيث لا تزلي الاسماء عن سلطانها و موجدتها و
خالقها ثم اكتب لي ما كتبتة لاصفيائك الذين سرعوا الى مقرّ
الفداء لاعلاء كلمتك و اظهار امرک انك انت المقتدر على
ما تشاء لا اله الا انت العزيز الحكيم و اردنا ان نذكر من
صعد الى الرفيق الاعلى ثم الذين صعّدوا في هذا النبأ العظيم يا
على اشهد انك آمنت بالله و سمعت النداء اذ ارتفع من الافق
الاعلى و فزت بعرفان الله ربّ الكرسي الرفيع نسأل الله ان
يغفرک و اوليائه الذين شربوا رحيق الايقان من ايادي عناية
الرحمن و كانوا من الراسخين بذكرهم في هذا الحين ماج بحر
العفو و الغفران رحمة من لدى الرحمن انه هو الغفور الرحيم
قد زين الله رؤوسهم باكاليل العفو و الرحمة و هياكلهم بطراز
الغفران انه هو المقتدر القدير و نذكر اوليائي من الياء الذين
ذكرت اسمائهم ليشكروا الله مالک يوم الدين يا اوليائي انا

نوصیکم بالاستقامۃ علیٰ هذا التّبأ العظیم الذی اختلف فیہ
التّاس و ارتعدت به فرائص المشرکون طوبی لکم بما آمتّم باللّٰه
الفرد الخبیر یا حسین رأینا ذکرک ذکرناک نوصیک و
اولیائی بالاخلاق المرضیّۃ و الاعمال الطّیّۃ أنّه هو التّاصح
العظیم یا باقر قد ذکرک امّ الکتاب فی المآب طوبی لمن سمع و
ویلٌ للغافلین کن ناطقاً بثناء مولاک و قائماً علیٰ خدمته امام
وجوه المعتدین نسأل اللّٰه ان یوفّقک و یکتب لک ما کتبه لمن
عمل بما امر به فی کتابه العزیز اشکر اللّٰه أنّه یدک علی
الاقبال و ذکرک فی هذا اللّٰوح المنیر یا علیٰ باسم مبتلا مشو
و تمسک منما یعنی اسمائیکه مشرکین آنرا من دون اللّٰه اخذ
کرده اند ید اقتدار حجبات را خرق نمود و لکن معرضین بیان
مجدداً بقصص و ما عند هم من الاسماء در اضلال و احتجاب
خلق مشغولند از حق میطلبیم تو و اولیا را حفظ فرماید از
حوادث دنیا و آنچه در آن ظاهر أنّه هو المقتدر المختار انا
اردنا ان نذکر من سمیٰ بابی القاسم لیجد نفحات الذّکر و
یکون من الرّاسخین علیٰ هذا الامر الذی به زلّت اقدام
العارفین الا من شاء اللّٰه مالک الایجاد قد حضر کتابک لدى
المظلوم و سمعنا ما اثبت علیه بما نزل من ملکوت بیان ان

رَبِّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَقْدِرَ لَكَ مَا يَقْرَبُكَ
 إِلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْفَضَّالُ أَنَا نَذَكُرُ أَوْلِيَاءِي هُنَاكَ الَّذِينَ
 ذَكَرْتَهُمْ فِي كِتَابِكَ لِيَذْكُرُوا اللَّهَ رَبَّهُمْ فِي الْغَدْوِ وَالْأَصَالِ يَا
 سَيِّدَ قَبْلِ رِضَا هَنِيئاً لَكَ بِمَا شَرِبْتَ الرَّحِيقَ مِنْ كَأْسِ عَطَاءِ
 رَبِّكَ مَالِكِ الْمَبْدِءِ وَالْمَأْبِءِ يَا قَلَمَ بَشَرٍ الْيَاءِ بِمَا أَرَادَ أَنْ يَذْكُرَهُ
 مَوْلَى الْوَرَى فِي الْإِفْقِ الْإِعْلَى طُوبَى لِعَبْدٍ فَازَ بِنَدَائِي وَعَمِلَ بِمَا
 أَمَرَ بِهِ فِي أَمِّ الْكِتَابِ أَفْرَحَ بِمَا جَرَى اسْمُكَ مِنْ قَلَمِ اللَّهِ الْمُقْتَدِرِ
 الْمُخْتَارِ يَا حَبِيبَ اللَّهِ قَدْ حَضَرَ اسْمُكَ لَدَى الْمَظْلُومِ وَمَا جِئَ بِحَرْجِ
 عِنَايَةِ رَبِّكَ مَوْلَى الْإِنَامِ قَدْ أَصْبَحْنَا الْيَوْمَ مُنَادِيًا بِاسْمِي وَقَائِمًا
 عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِ اللَّهِ طُوبَى لِمَنْ سَمِعَ وَاجَابَ أَحْمَدُ اللَّهُ رَبِّكَ إِنَّهُ
 أَقْبَلَ إِلَيْكَ وَذَكَرَكَ بِمَا لَا يَعَادِلُهُ مَا عِنْدَ الْقَوْمِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ
 مَكَلَّمُ الطَّوْرِ عَلَى الْعُلَى الْمَقَامِ أَمَاءِ أَنْ أَرْضَ رَا طَرًّا أَوْ قَبْلَ
 مَظْلُومٍ تَكْبِيرٍ بَرَسَانِيدِ أَوْ حَقِّ مِطْلَبِيمِ إِيشَانِ رَا مُسْتَقِيمِ دَارِدِ وَ
 بِطَرَاذِ عَصْمَتِ مُزَيْنِ فَرْمَايِدِ إِهْمِي طَرَاذِ فَرْدُوسِ الْعُلَى كِه
 مُخْصُوصِ أَمَاءِ مُعَيَّنِ شَدِهْ جَامِهْ عَصْمَتِ اسْتِ طُوبَى لِأَمَةِ
 تَزِينَتِ هَيْكَلِهَا بِهَا أَي كُنِيزَانِ حَقِّ قَدْرِ كَلِمَةِ الْهِي رَا بَدَانِيدِ
 خَزَائِنِ مَلُوكِ بِيَكِ حَرْفِ أَنْ بَرَابَرِي نَنْمَائِدِ عِنْقَرِيْبِ مَقَامِشِ
 بَرِ عَالَمِيَانِ ظَاهِرِ كَرْدِدِ دَرِ لِيَالِي وَ أَيَّامِ بِحَمْدِ وَ ثَنَائِشِ مُشْغُولِ

باشيد چه كه شما را مؤيد فرمود بر امرى كه كل از آن
محجوب و ممنوعند الا من شاء الله و نذكر اسماء الذين ذكرهم
في آخر كتابك و نسأل الله ان ينزل عليهم من سماء عطائه
بركة من عنده و يقدر لهم ما يقربهم اليه و يحفظهم عن دونه
انه على كل شىء قدير و بالاجابة جدير يا لسان العظمة اذكر
من سمي بمحمد رضا الذى حضر كتابه الذى ارسله الى احد
اوليائى ليشكر ربه المهيمن القيوم انا ذكرنا فى الليالى و الايام
اوليائنا الذين اقبلوا بوجوه نورا الى الله العزيز الودود يا محمد
رضا احفظ امانة ربك فى قلبك باسمه المهيمن على ما كان و
ما يكون انا ذكرناك و اياك فضلاً من عندنا ان ربك هو
العزيز المحبوب لا يعزب عن علمه من شىء و هو الحق علام
الغيوب و نذكر امك فى السجن الاعظم رحمة من لدى الله
مالك الوجود بشرها بعنايتى و ذكرها باياتى و نور قلبها بهذا
الذكر الذى به ناح المشركون و صاح الطاغوت انا ذكرنا
كل اسم حضر امام الوجه حياً و ميتاً و انا المشفق الغفور
العطوف البهاء المشرق من افق سماء عنايتى عليكم يا اولياء الله
و حزبه و على الذين نبذوا ما عندهم و اخذوا كتاب الله
بقوة من عنده و سلطان من لدنه انه هو المقتدر القدير يا قلم

اذكر من سَمِّي بحسن لتجذبه آيات ربّه الى مقام لا يمنعه ما خلق في العالم عن الاسم الاعظم كذلك نطق اللسان في ملكوت البيان و انا العالم الخبير افرح بذكرى اياك ثم اشكر ربك انه هو السميع البصير يسمع ما تنطق به السن العالم و يرى اعمالهم لا يعزب عن علمه شئ و هو الفرد الواحد العليم الحكيم ثم اذكر من سَمِّي بـغلام قبل رضا ليعلم النداء من الافق الاعلى و يكون من الموقنين قد امطرنا امطار البيان على افئدة من في الامكان ليظهر منها سنبلات الحكمة و المعاني من لدى الله العزيز الجميل قل يا ملاء الارض انصفوا في امر الله و ظهوره انظروا الى اليمين لتسمعوا نداء الطور انه ينادى باعلى النداء و يقول طوبى لى بما فزت بمكلمى ثم التفتوا الى اليسار ان السدرة تنادى تالله قد اتى من كان ناطقاً في ظاهرى و باطنى ثم اقبلوا الى الامام ترون امواج بحر بيان الله رب العالمين قل يا ملاء البيان انصفوا في امر الله ثم اقرأوا ما نزل من ملكوت علم الله العزيز الحميد لعمر الله لا يعادل بما نزل بالحق كتب العالم ان انتم من المنصفين اتقوا الله و لا تتبعوا اهوائكم اتبعوا من اتى من افق الاقتدار بسلطان مبین كذلك تجلّى الرحمن على ملكوت البيان و ظهر منه ما عجز عن

احصائه من في السموات و الارضين يا ايها المظلوم اقبل الى
من سمي بشيخ محمد الذي ذكره من اقبل في اول الايام الى
العزير العلام و ما منعه العلوم و الفنون و ما عند القوم في
ذاك اليوم عن الله المهيمن القيوم كذلك ارتفع النداء من
سجن عكا طوبى لمن وجد عرفه و ويل لكل غافل محجوب قل
يا معشر البيان هل عندكم سلسيل البرهان فأتوا به لوجه الله
مالك الوجود احضروا امام الوجه لتشهدوا امواج بحر بيان و
تجليات شمس ظهورى لعل تدعوا ما عندكم متمسكين بما
عند الله رب الغيب و الشهود قل تالله لا تنفعكم الاسماء و لا
ما عندكم الا بهذا الاسم الذي اذ ظهر نادى المناد الملك لله
العزير المحبوب لعمر الله لا مهرب لكم اليوم و لا مفر اتقوا
الله و لا تكونوا من الذين ينظرون و ينكرون طوبى لك يا
محمد بما اقبلت اذ اعرض القوم و فزت باثار قلمي الاعلى اذ
كان العباد في بئر الاوهام كذلك اظهرنا الامر فضلاً من لدنا
و انا المهيمن على ما كان و ما يكون ان ملكوت البيان اقبل
الى اولياء الله في المدن و الديار و يذكرهم بما تبقى به اذكار
هم في كتاب الله العزيز الودود ليجدوا حلاوة البيان في يوم
كان بنور الوجه منيراً هذا يوم فيه اشرفت الاشياء بنور ربها

طوبى لمن شهد و رأى و ويلٌ لكلّ غافلٍ كان عن بساط
القرب بعيداً يا اوليائى فى الخاء يدعوكم ربكم الرحمن من
مقام كان النور من افقه مشهوداً ايّاكم ان تمنعكم سطوة العالم
عن الذى اتى من سماء البيان ببرهان كان على العالمين محيطاً
قل ضعوا ما عند القوم و خذوا ما امرتم به فى كتاب كان من
قلم الله مرقوماً ايّاكم ان تحجبكم شبهات القوم و اشارات
الذى كان عن بحر البيان فى ايام الرحمن بالعدل محروماً يا ابن
اسمى الاصدق اسمع النداء من شطر السجن قم على الأمر بين
العباد و ذكرهم بما يجذبهم الى مقام كان بعزّ الله مبروكاً
نسأل الله ان يؤيدك على ذكره و ثنائه و ما يتضوّع به عرف
الرضاء فى المدن و القرى ان ربك يؤيد من يشاء فضلاً من
عنده انه كان على كلّ شىء قديراً يا على ب ج كن مستعداً
ان البحر الاعظم اراد ان يطهرّك بامواج الحكمة و البيان انه
يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد لا يمنعه شىء من الاشياء و لا
ينفعه امر من الامور انه كان على العالمين غنياً قل لك الحمد
يا مولى العالم بما ذكرتنى فى سجنك الاعظم اذ كنت بين
ايدى العباد بالظلم مسجوناً ما راعوا فيك حقك و ارتكبوا
ما ناح به فردوسك الاعلى ثم الذى اتى من سماء المعانى بامر

كان من القلم الأعلى في اللوح مسطوراً يا كاظم لا تحزن من
شيء قد كنت مذكوراً لدى المظلوم و انزل لك من سماء
البيان ما انجذب به فؤاد كل عالم كان على الحق بصيراً اذا
اجتذبتك بيان ربك الرحمن طرّ باجنحة الاشتياق في هواء المحبة
و الوداد و قل لك الحمد يا مقصود العالم بما ذكرتني اذ كنت
بين ايدي المعتدين مظلوماً كذلك ماج بحر البيان امام وجوه
الاديان و تجلّى الرحمن بامر كان عن اولي الابصار مستوراً يا
ابناء الخليل و وراث الكليم قدسوا آذانكم لاصغاء كلمتي
العليا التي بها انجذبت الأشياء و نادى الملك لله رب العالمين
قد تجلّى عليكم الله بمشرق آياته و مظهر نفسه الذي اتى من
مطلع البقاء بسُلطان خضعت له اعناق المشركين ان الطور
طاف حول الظهور و ارتفع نداء السدرة في سيناء العرفان
طوبى لمن سمع و فازو ويل لكل غافل مريب انا نوصيكم في
هذا الليل بتقوى الله رب العرش العظيم انصروا ربكم
بالحكمة و البيان اياكم ان تتبعوا اهوائكم اتبعوا من ينصحكم
لوجه الله رب الكرسى الرفيع انا ذكرناكم من قبل و انزلنا
لكم ما وجد منه المقربون رائحة التقديس من هذا القميص
الذي به شاهد كل ضرير و استغنى كل فقير و استرفع كل

وضيع و نطق كلّ كليل و ظهر صراط الله المستقيم و نبأه
العظم افرحوا بما اقبل اليكم وجه القدم من شطر سجنه
الاعظم و انزل لكم ما فاح به عرف الرحمن في الامكان طوبى
لمن وجدو قال لك الحمد يا مقصود العارفين نسألك العفو
اطمئنانا بفضلك و كرمك الذى احاط من فى السموات و
الأرضين اى ربّ نحن عبادك و نعترف بجريرتنا و خطيئاتنا و
رجعنا اليك اذك انت الكريم ذو الفضل العظيم لا اله الا انت
الغفور الرحيم نسألك بامواج بحر غفرانك و رحمتك التى
سبقت عبادك بان تؤيدنا على ما تحبّ و ترضى اذك انت
المقتدر العليم الحكيم البهاء من لدنا على اهل البهاء الذين
اقبلوا الى الأفق الأعلى بقلوب نورا و وجوه بيضاء و فازوا
بما وصفهم الله فى قيوم الأسماء و جعلهم من اصحاب السفينة
الحمراء لعمر الله انهم عباد تطوف حولهم ملائكة المقرّبون انا
لله و انا اليه راجعون و نذكر امائى اللائى آمنّ بالله المهيمن
القيوم و اخذن كتوس البقاء بحبّ مولى الورى و شربن منها
بذكره الحكيم نسأل الله ان يزينهنّ باحسن الطراز و يقدرّ لهنّ
خير الاخرة و الاولى انه هو المشفق الكريم و ارحم الراحمين
الحمد لله ربّ العالمين .

(402) بسمی الناطق فی ملکوت البیان

یا ایہا الناظر الی الوجه و المذكور لدى العرش قل الہی الہی
لک الحمد بما ذکرتنی فی سجن عکا و انزلت لی ما انجذبت
به حقایق الاشیاء اسألک اللہم یا الہی باعلام ہدایتک و
رایات بیانک و بالقلوب الّتی اشتعلت بنار فراقک فی ایامک
و بعبرات العشاق فی الآفاق و بظہور امرک فی یوم الميثاق ان
تکتب لی من قلمک الابهی خیر الآخرة و الاولی لا الہ الا
انت المقتدر العزیز الوہّاب .

(403) بسمی المقدس عن الاسماء

ذکرت نزد مظلوم مذکور و این کلمات عالیات خالصاً
 لوجه الله نازل و در هر حرفی از آن ریحی محتوم مستور
 طوبی از برای مقبلی که از او بیاشامد و بمقصود فائز گردد
 قدر ایام الهی را بدان و جهد نما شاید فائز شوی بآنچه عرف
 خلود از او استشمام شود یوم ظاهر و آیات نازل و محبوب
 مشهود لعمر الله سزاوار آنکه من فی العالم جانرا رایگان نثار
 قدم دوست نمایند امروز فضل الهی کلّ را شامل و کوثر بیان
 امام وجوه عالم مشهود نیکوست حال نفسی که بآن فائز
 شد و از ما سوی الله فارغ و آزاد گشت از حق میطلبیم
 اولیای خود را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار ایام اوست آنه
 علی کلّ شیء قدیر لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخیر .

(404) بسم اللہ العلیم الحکیم

ان یا حکیم کن محکماً فی امر ربّک بحيث لا یحرّکک
عواصف الّتی تمرّ عن شطر الظّالمین ان استقم علی الامر بحول
اللّٰه و قوّته قل یا قوم الی متی تحتنون اثمار الغوی و تجتیبون آثار
الهوی علی الهدی ما ترون من ینذهب منکم لا یرجع و من
تفرّق لا یجتمع سیمضی ایامکم الخالفه کما مضت ایامکم
السالفه اتقوا ربّکم الرّحمن تالّٰه اّنه ما اراد لکم الّا ما ینقربکم
الیه و یدخلکم فی ملکوت البقاء و اّنه هو الغفور الرّحیم کلوا
من اثمار سدرة الباقیه حیث شتتم رغداً و من صار محروماً
عنھا اّنه لفی حجاب غلیظ فاعلم بانّا حبسنا فی مقرّ الّذی
منعت الانظار عن النظر الیه و الآذان عن استماع ما ینزل فیہ
من آیات اللّٰه المقتدر العلیم الحکیم و ارادوا بذلك ان یمنعوا
العباد عن استماع آیات اللّٰه لیطفی بذلك نوره بین عباده
المقرّیین و لکن اللّٰه اّبی بقدره منه و ینزل ما یشاء ینزل الی
الّذین توجّھوا الیه بوجه منیر ان احفظ ما وصّیناک به انّ لک
عند ربّک شأن من الشّؤون ان اشکره و کن من الشّاکرین لا
تخزن بما ورد علینا ثمّ ارض بما قضی اللّٰه لنا و نحن علی فرح
مبین و الحمد لله رب العالمین .

(405) بنام محبوب عالمیان

حق جلّ جلاله ندای دوستان خود را شنیده و میشنود و جواب از مطلع عنایت نازل شده و میشود باید کنیزان حق در جمیع ایام و لیالی بذکر و ثنایش مشغول باشند یک بنده شفاعت جمعی را تواند نمود چه که بحر کرم الهی در امواج است و آفتاب جود ظاهر و مشرق لذا شفاعت تو لدی الله مقبول افتاد آنه غفر من سَمّی بمحمّد و کفرّ عنه جریراته العظمی و خطیئاته الکبری ان ربّک هو المشفق الرّحیم در این شب که از شبهای رضوان محسوبست کلمه غفران از افق فم محبوب امکان اشراق نمود لعمر الله هذا مقام عظیم شکر نما مقصود عالم را که ترا ذکر نمود و شفاعتت را قبول فرمود مع آنکه من غیر عرفان راجع شد ان ربّک هو المشفق الغفور الکریم ان شاء الله تقی بعنایت حق فائز باشد و بر امرش ثابت و راسخ و مستقیم ان افرح یا تقی بما ذکرک مولی العالمین ان اذکر ربّک فی کلّ الاحیان آنه هو السّامع الجیب البهاء علیک و علی امّک و بنتیک من لدن عزیز عظیم

(406) بنام مقصود امکان

دوست یکتا میفرماید ای دوستان از آرایش امکان خود را
 طاهر نمائید تا باسایش جاودان فائز گردید آنچه غیر اوست
 فانی بوده و خواهد بود و آنچه با اوست بدوام ملکوت باقی
 خواهد ماند جهد نمائید تا بحیوة باقیه فائز شوید و علّت و
 سبب این امر حبّ الله و استقامت بر امرش بوده ان شاءالله
 بان فائز شوید نعیماً لایبیک الله فاز بانوار الوجه و اشتعل من
 نار محبّة الله علی شأن استشهد فی سبیلہ لعمری هذا فضل و
 مقام لا یعادله ملک السموات و الارضین .

(407) بنام مقصود عالمیان

ایام ایام الله است و جمیع آفرینش در وله و شوق و انجذاب
 محبوب نفسی که رایحه قمیص رحمانی را ادراک نمود و بدل
 و جان بشطر محبوب عالمیان متوجه گشت بمفتاح اسم اعظم
 باب کنز قدم مفتوح شد و سرّ مکنون بعنایت اسم قیوم
 ظاهر و هویدا آمد ای کنیزان حق این ایام را غنیمت شمرد
 و بذکر دوست مشغول گردید چه که جز او مفقود بخت و
 معدوم بات بوده و خواهد بود از خلق بگذرید و بحق توجه
 نمائید از دنیای فانیه فارغ شوید و بمدینه باقیه الهیه توجه کنید
 این است وصیت دوست یکتا هر که توجه نمود قسمت برد
 و نصیب برداشت و هر که غافل شد محروم و بعید ماند
 طوبی للمقبّلین و المقبلات و ویلٌ للغافلین و الغافلات .

(408) بنام یکتا خداوند بی مانند

ای کمال غنیّ متعال در سجن اعظم ترا ذکر مینماید هیچ
 فضلی اعظم از این نبوده و نخواهد بود ان شاء الله در کلّ
 احیان بتبلیغ امر رحمن بحکمت و بیان مشغول باشی که
 شاید موهومات عباد بماء محبت مالک ایجاد محو شود و بشطر
 معلوم و اسم قیوم توجه نمایند بگو ای عباد آنچه از قبل اصغا
 نموده اید اکثری از آن مجعول و موهوم بوده باید قلوب و
 آذان از آنچه شنیده و ادراک نموده پاک شود تا محلّ تجلیات
 مالک آیات و مشرق بینات گردد کتابت لدی العرش حاضر
 و عبد حاضر بتمامه معروض داشت طوبی لک ثمّ طوبی لک
 نعیماً لک ثمّ نعیماً لک بما عرفت مطلع الظهور اذکان خلف
 حجبات النور و فزت بلقائه و شربت کوثر وصاله و سمعت
 ندائه الاحلی و رأیت جماله الاهی ان ربک هو الفضل القدم
 باید بکمال تقدیس و تنزیه و جوهر انقطاع و ساذج تقوی
 ما بین اهل ابداع بثناء مالک اسماء مشغول باشی الواح منیعہ
 در سنین عدیده متتابعاً نازل و ارسال شد تا بیقین مبین فضل
 مالک یوم الدین را مشاهده نمائی و برحمتش مسرور باشی

اَنَّمَا الْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَ عَلِيٌّ مِنْ مَعَكَ مِنْ كُلِّ اُنَاثٍ وَ ذَكَوْرٍ وَ
صَغِيْرٍ وَ كَبِيْرٍ.

(409) بنام یکتا خداوند بیهمتا

ای امة الله طرف الله بتو ناظر و از رحمت محیطه و عنایت سابقه در این سجن مبین ترا ندا میفرماید تا بکمال تقدیس و تنزیه و انقطاع بخدمت مالک ابداع قیام نمائی چه بسیار از رجال که از حق ممنوع شدند و او را نشناختند و چه بسیار از اماء که بیحر اعظم توجه نمودند و بفیض فیاض فائز گشتند الحمد لله بقاء الله فائز شدی و از کوثر وصال آشامیدی له الفضل و العطاء و له الجود و السخاء انه هو الکریم انا نذکر النور و نکبر علیه من هذا المقام البعید القریب ای نور در حالتی که صغیر بودی بلقای فرد خبیر فائز شدی و در ظلّ سدرهء امید تعیش نمودی تا آنکه کبیر شدی حال باید بخدمت او قیام نمائی یعنی بذکرش ذاکر باشی و بشنایش مثنی ولكن بحکمت محضه این است نصح الهی که از قلم ابدی جاری شد ثم نذکر من تشبث بذیل عنایتی حین خروجی عن بیتی و توجهی الی رضوانی الذی فیہ تجلینا علی الاشیاء باسمائنا الحسنى و صفاتنا العلیا ان اعرف هذا المقام لعمری بذلک ذکرت بین ملاً الاعلی و سکان مدائن الاسماء

تعالى فضل ربك المهيمن على الارض و السماء لا اله الا هو
المقتدر العليم الخبير .

(410) بنام یکتا خداوند دانا

جميع اشياء شهادت داده‌اند بر عظمت ظهور الله ولكن عباد
 از ظهور غافل و باصنام هوی عاکف نیکوست حال نفسی
 که باسم مالک انام حجیات اوهام را خرق نمود و بغایت
 قصوی و افق اعلیٰ فائز گشت هر نفسی الیوم بعرفان الله
 فائز شد مثل آن است که بعرفان نیبین و مرسلین از اول لا
 اول الی آخر لا آخر فائز بوده و هست این یوم بدیع را مثل
 و ماندی نبوده و نیست هر چشمی مشاهده نمود او سلطان
 چشمهاست و هر لسانی بذکرش فائز گشت او مالک
 لسانهاست نعیماً لقلب اقبل و لرجل سرع و لید اخذت
 کتاب الله المهیمن القیوم وصیت مینمائیم ترا بآنچه الیوم
 سبب ارتفاع امر است از حق بخواه تا ترا مؤید فرماید بر
 اصغای بیانش چه اگر نفسی لذت بیان را بیابد اهل امکان
 قادر بر تحریف او نبوده و نخواهند بود توکل فی کل الامور
 علی الله ربک و قل حسبی الله و نعم الوکیل لا اله الا هو
 العزیز الجمیل.

(411)

المحبوب

هذا كوثر الحيوان قد جرى من قلم الرحمن طوبى لمن شرب منه و كان من الفائزين قل بهذا الماء يحيى الارواح ان اشربوا يا قوم و لا تلتفتوا الى اليمين و الشمال كذلك يأمركم قلم الاعلى فضلاً من لدى الله العلى الاعلى ان تعملوا ما امرتم به من لدن عليم حكيم و الذى ما شرب انه ميت لا يصدق عليه حكم الحيوۃ هذا تنزيل من الله و انه لهو المنزل القديم روحى لحبكم الفدا و لخدمتكم الفدا بعد از زيارت كتاب آن حضرت كه فى الحقيقه مطلع سرور و مشرق ابتهاج بود لدى العرش حاضر و جميع تلقاء وجه عرض شد و فى الحقيقه نفحات محبوبه از آن نامه مباركه در هبوب بود ديگر احتياج دليل و برهان نيست نفس آيات منزله از سماء مشيت الهيه شاهد و گواهد بر فضل اكبر و عنايت كبرى لذا بايد در كل احيان بكمال فرح و سرور محبوب امكان را ستايش نمائيد اين عبد كه از نزول آيات منيعه بزبان كليل عوض آن حضرت نيستى و فنا و عدم استحقاق اين عباد عطايای لا تحصيه الهيه را اظهار نمودم و بصد هزار لسان شكر مينمام محبوب عالم را چه كه كمال الطاف نسبت بآن حضرت

ظاهر فرمود انّ الخادم يشكره بلسان كلّ الاشياء و ذرات العالم و رمول البیداء و بصد هزار عجز و نیاز استدعا مینمایم که لدی الله مقبول واقع شود باری فضل حق نسبت بآن جناب زیاده از ذکر این فانی بوده و خواهد بود بھر یک از اسامی که در نامه آنحضرت بود واحداً بعد واحد آیات بدیعه منیعه از سماء عنایت رحمانیه نازل و ارسال شد ان شاء الله بصاحبانش برسد تا از سلسبیل وحی بنوشند و از کوثر بیان رحمن قسمت برند هینتاً لهم و از برای بعضی از نفوس مذکوره الواح الهیه متتابعاً مترادفاً رفته و مخصوص جناب ملا علی جان یک لوح بدیع منیع از سماء بیان نازل و از قبل ارسال شد ولکن عجیبت از بعضی از نفوس که در اخذ الواح مخصوص احبّای الهی بسیار ساعی و جاهلند و بعد از اخذ بعضی میرسانند و بعضی نگاه میدارند از حق میطلبیم کل را بدیانت و امانت موفّق فرماید فَأِهْ آهٍ ثُمَّ آهٍ آهٍ عین الخادم تبکی بما ورد علی هیکل الامانة بین البریة لو كنت مأذوناً لذكرت ما ينوح به الملائة العالم ولكن استر و اصبر انّ ربّی هو السّتر الصّبر الغفور الکریم و عرض دیگر آنکه جواب عریضه مانکجی صاحب از سماء مشیت نازل و

ارسال شد و چون بلسان پارسی نازل شده شاید در بعضی اثر نماید و ثمر آن ظاهر شود این عبد از روی آن سوادى بخطّ نسخ نوشته و ارسال داشت که هر یک از دوستان بخوانند از روی آن سواد بردارند تا اصل لوح بی نقص و عیب بصاحبش برسد باری اگر سواد آن نوشته شود و تصحیح شود و بعضی داده شود شاید ثمر نماید ولکن در جمیع احوال بمقتضای حکمت عمل فرمائید قسم بعرف قمیص که اگر جمیع ناس مستعدّ بودند همین یک لوح کفایت مینمود و اینکه مرقوم داشته بودید که جهره حرکت فرمائید و یا در ستر باشید تلقاء عرش عرض شد فرمودند ستر بهتر است و آسوده ترید عجبت که هنوز مردم مطلع نشده اند که مطلع وحی الهی و مشرق امر ربّانی مقصودش فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست ای کاش عرف اراده حق را اقلّ من سمّ الابرّه اداراک مینمودند در این صورت یقین مینمودند که آنچه اراده فرموده اعزّ از کبریت احمر و اعلیٰ عمّا خلق فی الارض بوده چون بوئی از گلزار اراده حق نبرده اند این است که خوفاً لانفسهم متعرض اولیای حق شده و میشوند در جمیع امور و احوال ناظر بحکمت باشید و

شایسته نیست نسبت بدولت حال احدی بکلمه نالایقه تکلم نماید فی الحقیقه با اعراض علما و قساوتی که آن نفوس را اخذ نموده حضرت سلطان بسیار خوب سلوک فرموده در هر صورت دولت رعایت اهل ملت را مینماید چه که ارتکاب امری که سبب ضوضاء عامه خلق شود نزد دولت مقبول نبوده و نیست چه که باید حفظ تخت و بخت خود نماید این قدر معلوم آنجناب بوده که در منظر اکبر ذکر سلطان به نیکوئی شده اگر یکی این از علمای مظلوم سلطان میشد آنوقت قدر همه سلاطین نزد شما معلوم و واضح میگشت کاش شیخ حسین ظالم و مظلوم شیراز را میدیدید یکی اسمش مظلوم که صد هزار ظالم پناه برده و میبرد بخدا از شرّ او و حلم او کذلک یککلمک ربّک و یمزح لتفرح و یفرح کلّ عبد بصیر انتهى و اینکه در باره محمد تقی نوشته بودید بلی چند یومی بساحت اقدس وارد و مشرف شد و در هنگام رجوع مخصوص باو فرمودند که متوجّه باش تا شیاطین ترا از علیین بسجّین نبرند یعنی مضمون کلام مبارک این بود و حال این عبد امیدوار است که راجع شود اگر کسی او را دید بگوید تو بنده خدا و من بنده خدا با کمال

فقر و نیستی میگویم که قسم بافتاب تقدیس که بر تو مشتبه شد و فریب خوردی و از تو میطلبم که رجوع نمائی و چندی در آن ارض با آن نفوس معاشرت کنی و لکن با کمال بصیرت باشی تا بر تو معلوم شود آنچه بر تو مجهولست الیوم آن مرتبه رفتی و لکن ملتفت نشدی این عبد دوازده سنه با او بوده و بامر حق بخدمت او مشغول یا لیت کنت معی و عرفت ما عرفته و این چند کلمه لله ذکر شد که شاید رحیق اصفی را تبدیل نمائی و بکأس غیرا معاوضه نکنی و الامر بید الله لیستی و یمنع انه هو المقتدر علی ما یشاء و اینکه مرقوم فرموده بودید اگر عرایض قبل جواب دارد ارسال شود آنچه از سماء عنایت نازل قبل و بعد و حین همه را کفایت خواهد نمود و این که مرقوم فرموده بودید که الواح ناریه از برای بعضی آورده بود اگر همان الواح را صاحبانشان در آن تفکر نمایند شهادت بر غفلت کاتب میدهند و ملتفت میشوند و ذکر علی عسکر و شیرعلی و میرزا که در آخر کتاب آنحضرت بود عرض شد و نسبت بمر یک عنایات الهیه ظاهر و مشرق نسأل الله بان یؤیدهم و یوفقهم و یرزقهم خیر ما عنده انه هو المعطى الکریم حسب

الامر آنکه در ستر امور و ارسال پوسته بسیار جهد نمائید چه اگر شیاطین داخل و خارج مطّلع شوند که از ساحت اقدس اخبار میرسد البتّه فساد نمایند و شاید بعضی اظهار خدمت بخيالشان خطور نماید و بعضی از امرا و وزرا اخبار دهند که شاید مقرب شوند در هر حال ستر لازم و واجبست و تأخیر جواب عرایض را سبب کّلی این بوده و خواهد بود انتهی اگر قسمی شود این فقره مستور ماند همیشه الواح منیعه بدیعه مخصوص دوستان ارسال شود عرض دیگر آنکه خدمت دوستان الهی یعنی نفوسی که بافق اعلیٰ ناظرند و از رحیق استقامت آشامیده‌اند هر یک را از قبل این خادم فانی تکبیر ابدع اعلیٰ برسانید ابن جناب ع ط علیه و علی ابیه بهاء الله که ذکرش در کتاب آنحضرت بود تکبیر لا یحصى از این عبد معلق بالطاف آنحضرت است و همچنین جناب کربلائی مهدی سایر دوستان علیهم بهاء الرحمن و البهاء الایهی علی حضرتکم و علی من معکم اهل سرادق عصمت ربّانیّه بابدع اذکار و اعلیها و ابهاها آنحضرت را ذاکر و بتکبیر امنع اقدس مکبّر و همچنین دوستان ارض سجن کلاً و

طراً عرض خلوص خدمت آن حضرت معروض میدارند
خادم فی ۲۵ رمضان سنه ۹۵

(412) قوله جلّ جلاله هو الشّاهد من افقه الاعلیٰ

احبّای مذکورہ کلّ بعنایت حقّ جلّ جلاله فائز گشتند و باسم هر یک بحر بیان موّاج و آفتاب فضل مشرق از حق میطلبیم کلّ را فائز فرماید باستقامت کبری و مؤید نماید بر آنچه سبب ارتفاع امر است نون و واو علیه بهائی را ذکر نمودیم و از برای او توفیق میطلبیم امروز روز زرع و اخذ ثمر است طوبی از برای نفوسی که بغرس اشجار طیّبه مشغولند یعنی کلمه طیّبه و اعمال مرضیّه انا ذکرناه من قبل بذکر تهنّیّ به الاجساد فضلاً عن الارواح و العقول بشره من قبلی لیجد عرف عنایتی انتھی و نذکر من ستمی بعلی محمد لیفرح و یکون من الشاکرین طوبی لمن فاز بذکر الله فی ایامه و تحرّک علی اسمه قلمه انه من الفائزین فی کتاب الله مالک یوم الذین انا نوصی کلّ بما یقرّبهم الی الفرد الخبیر.

(413) بنام یکتا خداوند توانا

امروز مکلم طور بر عرش ظهور مستوی و شجر مذکور
 بکلمه مبارکه علیا ناطق علامات و آثار عالم را احاطه نموده
 لعمر الله آسمان علم بانجم برهان مزین و فرات رحمت از یمین
 عرش رحمانی جاری طوبی از برای نفسی که کوثر حیوان از
 بیان رحمن آشامید و در ظل قیاب عظمت و سدره عنایت
 مأوی گرفت عالم را سبحات علما و اشارات فقها از مالک
 اسماء محروم نمود قد نبذوا الیقین متمسکین بالاوهام و الظنون
 از حق میطلبیم ترا تأیید فرماید بر ذکر و ثنا و خدمه امرش و
 مشتعل نماید بشأنی که حرارتش از آفاق ظاهر شود لیس هذا
 علی الله بعزیز وصیت مینمائیم تو و حزب الله را باعمالی
 که سبب ارتفاع امر است و باقوالی که علت اطمینان نفوس
 است و باخلاقی که هادی عباد است ان ربک هو الامر
 الحکیم و هو المشفق الکریم لا اله الا هو العلی العظیم.

(414)

لوح غلام الخلد

هذا ذكر ما ظهر في سنة ستين في ايام الله المقتدر المهيمن
العزیز العليم اذا قد فتح ابواب الفردوس و طلع غلام القدس
بثعبان مبین فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بماء معين و
على وجهه نقاب نسج من اصبع عزّ قدير فيا بشرى هذا غلام
الخلد قد جاء باسم عظيم و على رأسه تاج الجمال و استضاء
منه اهل السموات و الارضين فيا بشرى هذا غلام الخلد قد
جاء بامر عظيم و على كتفه قدائر الروح كسواد المسك على
لؤلؤ بيض منير فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بامر منيع و
على اصبعه اليميني خاتم من لؤلؤ قدس حفيظ فيا بشرى هذا
غلام الخلد قد جاء بروح عظيم و نقش فيه من خطّ ازليّ
خفيّ تالله هذا ملك كريم اذا صاحت افئدة اهل البقاء فيا
بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بنور قدیم و على شفته اليميني
خال تخلخلت منه اديان العارفين اذا صاح اهل حجاب
اللاهوت فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بسرّ عظيم و هذا
من نقطة فصّلت عنها علوم الاولين و الآخرين اذا غنّت اهل
مقام الملكوت فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بعلم عظيم و
هذا لفارس الروح في حول عين سلسبيل اذا ضجّ اهل ستر

الجبروت فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بكشف عظيم و
نزل عن سرادق الجمال حتى وقف كالشمس في قطب السماء
بجمال بدع منيع فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء ببشر
عظيم فلما وقف في وسط السماء اشرق كالشمس في قطب
الزوال على مركز الجمال باسم عظيم اذا ناد المناد فيا بشرى
هذا جمال الغيب قد جاء بروح عظيم و ضجت افئدة
الحوريّات في الغرفات بان تبارك الله احسن الخالقين اذا غنت
الورقاء فيا بشرى هذا غلام الخلد ما رأت بمثله عيون احد من
المقربين و فتحت ابواب الفردوس مرّة اخرى بمفتاح اسم
عظيم فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء باسم عظيم و طلعت
حوريّة الجمال كاشراق الشمس عن افق صبح مبين فيا بشرى
هذه حوريّة الها قد جاءت بجمال عظيم و خرجت بطرز
تولّته عنها عقول المقربين فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد
جاءت بملح عظيم و نزلت عن غرفات البقاء ثم غنت على لحن
استحذبت عنه افئدة المخلصين فيا بشرى هذه جمال الخلد قد
جاء بسرّ عظيم و علقت في الهواء اذا اخرجت شعر من
شعراتها عن تحت نقابها المنير فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد
جاءت بروح بديع اذا تعطّرت من شعرها كلّ من في العالمين

ثم اصفرّت وجوه المقدّسين و استدمت منها كبد العاشقين فيا
بشرى هذه حوريّة الخلد قد جاء بعطر عظيم تالّله من يغمض
عيناه عن جمالها على مكر عظيم و تزوير مبين فيا بشرى هذا
جمال الخلد قد جاء بنور عظيم دارت و ادارت في حولها خلق
الكونين فيا بشرى هذه حوريّة الخلد قد جاءت بدور عظيم و
جاءت حتّى قامت في مقابلة الغلام بطراز عزّ عجيب فيا
بشرى هذا جمال الخلد قد جاء بحسن عظيم و بعد اخرجت
عن القناع كفّ الخضيب كشعاع الشّمس على وجه مرآت
لطيف فيا بشرى هذا جمال الخلد قد جاء بطرز عظيم و
اخذت طرف برقع الغلام بانامل ياقوت منيع فيا بشرى هذا
جمال الخلد قد جاء بطرف عظيم و كشفت الحجاب عن
وجهه اذاً تزلزلت اركان عرش عظيم فيا بشرى هذا غلام
الخلد قد جاء بامر عظيم ثمّ انعدمت الارواح عن هياكل الخلق
اجمعين فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاج بامر عظيم و شقت
ثياب اهل الفردوس عن هذا لمنظر المشرق القديم فيا بشرى
هذا غلام الخلد قد جاء بنور عظيم اذاً ظهر صوت البقاء عن
وراء حجبات العماء بنداء جذب مليح فيا بشرى هذا غلام
الخلد قد جاء بجذب عظيم و نادت لسان الغيب عن مكن

القضا تالله هذا غلام ما فازت بلقائه عيون الاولين فيا بشرى
 هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظيم و صاحت حوريات القدس
 عن غرفات عزمكين فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء
 بسطان مبين تالله هذا غلام يشتاق جماله اهل ملاء العالين فيا
 بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظيم ثم بعد ذلك رفع
 الغلام رأسه الى ملاء الكروبيين فيا بشرى هذا غلام الخلد قد
 جاء بروح عظيم ثم تكلم بكلمة اذا قام كل من في السموات
 بروح جديد فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء بصور عظيم
 ثم بعد ذلك توجه الى اهل الارض بنظرة عز بديع فيا بشرى
 هذا غلام الخلد قد جاء بنظرة عظيم و حشر كل من في الملك
 من هذه النظرة العجيب فيا بشرى هذا غلام الخلد قد جاء
 بامر عظيم ثم اشار بطرفه الى معدود قليل فرجع الى مقامه في
 جنة الخلد و هذا من امر عظيم.

هذا ذكر ما ظهر في سنة ستين في ايام الله المقتدر المهيمن
 العزيز العليم منادى بقا از عرش عما ندا فرمود كه اى
 منتظران وادى صبر و وفا و اى عاشقان هواى قرب و لقا
 غلام روحانى كه در كنائز عصمت ربانى مستور بود بطراز
 يزدانى و جمال سبحانى از مشرق صمدانى چون شمس حقيقى

و روح قدمی طالع شد و جمیع من فی السّموات و الارض را
 بقمیص هستی و بقا از عوالم نیستی و فنا نجات بخشید و
 حیات بخشود و آن کلمه مستوره که ارواح جمیع انبیاء و
 اولیا باو معلق و مربوط بود از مکمن غیب و خفا بعرصه
 شهود و ظهور جلوه فرمود و چون آن کلمه غیبیه از عالم
 هوّیه صرفه و احدیه محضه بعوالم ملکّیه تجلّی فرمود نسیم
 رحمتی از آن تجلّی برخاست که رایحه عصیان از کلّ شیئی
 برداشت و خلعت جدید غفران بر هیاکل نامتناهی اشیاء و
 انسان درپوشید و چنان عنایت بدیعه احاطه فرمود که
 جواهر مکنون که در خزائن امکان مخزون بود از نفخه کاف
 و نون در ظواهر اکوان بجلوه و شهود آمد بقسمی که غیب
 و شهود در قمیصی مجتمع گشتند و سرّ و ظهور در پیراهنی
 بهم پیوستند نفس عدم بملکوت قدم برآمد و جوهر فنا بر
 جبروت بقا وارد پس ای عاشقان جمال ذوالجمال و ای
 والهان هوای قرب ذوالجلال هنگام قرب و وصال است نه
 موقع ذکر و جدال اگر صادق معشوق چون صبح صادق
 ظاهر و لایح و هویدا است از خود و غیر خود بلکه از نیستی
 و هستی و نور و ظلمت و ذلّت و عزّت از همه پردازید و از

نقوش و اوهام و خیال دل بردارید و پاک و مقدّس در این
فضای روحانی و ظلّ تجلّیات قدس صمدانی با قلب نورانی
بخرامید ایدوستان خمر باقی جاری و ای مشتاقان جمال جانان
بی نقاب و حجاب و ای یاران نار سینای عشق در جلوه و
لمعان از ثقل حبّ دنیا و توجّه بآن خفیف شده چون طیور
منیر عرشی در هوای رضوان الهی پرواز کنید و آهنگ آشیان
لایزالی نمائید و البته جانرا بی آن قدری نباشد و روانرا بی
جانان مقداری نه پروانگان یمن سبحان در هر دمی حول
سراج دوست جان بازند و از جانان نپردازند هر طیری را
این قدر مقدور نه و الله یهدی من یشاء الی صراط علیّ
عظیم کذلک نرّش حیثئذ علی اهل العما ما یقلّبهم الی یمین
البقا و یدخلهم الی مقام الذی کان فی سماء القدس مرفوعاً .

(415) هو الابدی بلا زوال

یا علی قبل اکبر یذکرک المظلوم من شطر السّجن و یوصیک
بما یرتفع به امر اللّٰه فیما سواه خذ ما نطق به قلمی الاعلیٰ و
دع ما عند الذّٰین اعرضوا عن هذا النّبأ العظیم لا تنظر الی
الخلق و شتونا تم ان استمع ما یدعوک به الحق من شطر
سجنه الاعظم اّنه هو الفضّال الکریم ان افرح بما ذکرناک اّنه
یقی لک بدوام الملک و الملکوت یشهد بذلك من عنده
کتاب مبین انّ الذّٰین اعرضوا اولئک نقضوا میثاق اللّٰه و
عهده و کفروا بالذّٰی اتیهم بما نزل من قبل علی النّبیین و
المرسّٰلین قل یا معشر العلماء بایّ شیء آمنتم باللّٰه و آیاته و
بایّ امر اعرضتم عن الذّٰی اذا ظهر نطقت الاشیاء باعلیٰ
النّداء تالّٰه قد اتی المکنون بسلطان لا تقوم معه جنود
السّموات و الارضین قل یا ملأ الارض ان انصفوا فی امر اللّٰه
و لا تكونوا من المعتدین اّیاکم ان یمنعکم الهوی عن مولیٰ
الوری او یحجبکم حجبات العلماء عن اللّٰه ربّ العالمین
کذلک زیّنا افق البرهان بشمس بیان ربّک العلیم الخبیر اذا
فزت به و وجدت منه عَرف عناية ربّک ان اشکره بربوات

المقرّين البهاء المشرق من افق سماء عنايتي على الذين سمعوا و
اجابوا موليهم القديم.

(416)

هو الابهی

ای مسافر الی اللّٰه و المهاجر الیه حمد محبوب لا یزال را که
 بشاطی بحر اعظم رسیدی و بسر منزل بقا وارد گشتی و از
 نفوسی محسوب شدی که در انتهای اسفار پی بکعبه حقیقی
 و مقصود اصلی بردند بسا از نفوس که در بادیه های مهلک
 شتافتند و از حرارت حرمان گداختند و از دست ساقی
 وصل قطره ای از خمر لقا ننوکیدند و شما بعنایت محبوب ابھی
 در ظل ظلیل سدره منتهی وارد شدی این فضلی است که لم
 یزل منتها آرزوی اهل ملاً اعلیٰ بوده اذاً فانطق بثناء مولاک
 القدیم بما انعم علیک بفضله و احسانه و انّ فضله علیک
 عظیم .

(417)

هو الابهى

سبحان من اتى على ظلل الانوار بضياء مبين و فى حوله اهل
ملاً الاعلى و ملائكة الامر كذلك اتى الرحمن بسلطان عظيم
و ارسل ملائكته الى الاشطار لتبشّر الناس بهذا اليوم البديع و
بيد هم الواح لا يعادها كتب الاولين و فيها نزل ما ورد على
النبیین و المرسلين و من الناس من انكرها و نبذها عن ورائه
الا انه فى خسران كبير و منهم من استنشق من الالواح رايحة
ربه الرحمن و استضاء من هذا المصباح الذى به اشرقت
السّموات و الارضين لو كشف الغطاء ليقولن الذين كفروا
واحسرةً علينا بما فرطنا فى جنب الله كذلك قضى الامر و
اتى البيان من ربك الرحمن و احاط العالمين انك يا عبد ان
اطمئنّ بفضل الله و رحمته سوف يرى الموحدون رايات النصر
من كلّ الجهات باسمى الاعظم العظيم ثم اعلم بانّ الغلام ما
حزن عمّا ورد عليه فى حبّ الله و استضاء وجهه عن افق
البلا بنور يقتبس منه اهل مداين البقا ثم ملائكة المقرّبين توكلّ
على الله فى كلّ الامور ثم انصر ربك لانّ فى مثل تلك الايام
يكون طرف الله متوجّهاً الى الذين استقاموا على حبه و

نصروا امره اّنه يباهى بهم فى ملكوت امره اّنه على كل شى
محيط و الحمد لله ربّ العالمين .

(418)

هو الارحم

ان يا نوریه طوبی لک بما استشرقت من شمس الجمال بعد
الذی اشرق فی قطب الزوال بسلطنة الله العزيز المتعال ایاک
ان تسکین عن ذکر الله فی لمحة عين ان اذکریه فی الغدو و
الأصال و الرحمة علیک و علی اللواتی توجهن بكلهن الی الله
المقتدر المهیمن المتعالی العزيز الفضال .

(419) هو الحزین المظلوم

قد ظهر الفزع الاكبر بما اكتسبت ایدی الظالمین قد ناحت
الاشیاء بما ناح الرسول فی الفردوس الاعلیٰ و القوم فی ضلال
مبین یقتلون ابناء الرسول و یدخلون المساجد و یحسبون انهم
من المحسنین یا ایها المقبل الی العرش ان استمع ندائی من حول
سجی انّه لا اله الا هو المجزی الحکیم لا تلتفت الی الدنیا و
ایامها و شئوناتها ان اذکر الباقي العلیم ان اشکر الله بما یدک
و قرّبک الی ان فزت بعرفان مظهر امره العظیم كذلك نطق
لسان المظلوم اذ توجه الیک من هذا المقام الکریم .

(420) هو الاظهر

قد ظهر جمال الله بسلطان العظمة و أنك انت يا امة الله
طوبى لك ان تستشرقين من اشراقه قد الاح وجه الله بمليك
الافتدار أنك انت يا امة الله طوبى لك ان تستنورين من
انواره قد اتى مظهر الامر بملكوت القدرة و القوّة و أنك انت
يا امة الله طوبى لك ان تستضيئين من ضيائه قد جاء منزل
الوحى و الالهام بملكوت الآيات و أنك انت يا امة الله طوبى
لك ان تقتبسين من تجلياته و الرّحمة عليك و على من آمن
بالله و صدق بآياته .

(421) هو الاعظم الابهی

یا ورقتی ان استمعی ندائی اّنه یذکرکِ کما ذکرکِ من قبل
جزاء ما عملتہ فی سبیلہ یشہد لکِ قلمی الاعلیٰ بانّکِ اقبلت
الی اللّٰہ و اجبتِ اذ ارتفع النّداء بین السّموات و الارضین
البہاء علیکِ و علی من معکِ .

(422) هو الاعظم الاقدم الاكرم

شهد الله اّنه ينطق بالحق في هذا المقام الذي سُمّي بالاسماء
الحسنى في الصّحيفة الحمراء اّنه لا اله الا انا العزيز الوهاب قد
شهدت الآيات لمظهر البيّنات و الناس في سكر عجاب
يسمعون نداء الله و ينكرونه الا اّتهم من الهائمين قد تمّت
الحجّة و ظهر البرهان و اّنه ينادى في قطب الامكان قد انار
افق الظهور و لكنّ القوم اكثر هم من الغافلين اّنا نذكر من
وجدناه مستقيماً على الامر و نبشّره بما قدّر له في ملكوت الله
العزيز الحكيم اّياك ان يحزنك شىء في هذا اليوم الذي يمشى
الفرح الاعظم و ينادى بانا المميّز العليم قد نطقت الاحجار
بذكر المختار و الاشجار في حزن عظيم كذلك دلّع الديك و
هدرالعندليب اذ تكلم الطور في هذا المقام الكريم .

(423) هو الاقدس الابهی

قد حضر کتابک لدی المظلوم فی هذا السّجن الاعظم و قرئه
العبد الحاضر و اجبناک بهذا الكتاب المبين ان شاء الله بعنايت
الهی از کوثر اطمینان بیاشامی و بافق اعلیٰ ناظر باشی ندای
سدره سینا بلند شد و تجلّی طور هویدا گشت بصری که از
کحل معرفت الهی روشن شده تجلیات او را مشاهده مینماید
و پرتو انوار وجه را در اشیاء ملاحظه میکنند امروز روزیست
که ابصار بمشاهده جمال ذی الجلال فائز و مشرف شده و از
برای او شبهی از قبل نبوده و نظیری از بعد نخواهد بود باید
در کلّ احوال بنای مقصود عالمیان مشغول باشی چه که ترا
باصغاء کلمه اش مؤید نمود و بعرفان نفسش موفق فرمود در
ایامی که اکثر آذان از حلاوت ندای رحمن محرومست و
اکثر ابصار از مشاهده انوار جمال ممنوع این فضل را غنیمت
دان و بزرگ شمر الحمد لله کتابت فائز و جواب آن از آسمان
بخشش یزدانی نازل و فرستاده شد اسامی مذکوره بطراز
ذکر مزین گشتند و هر یک تلقاء وجه مذکور آمدند البهاء
علیک و علی اخیک الذی سَمی بایلیا و علی اهلک و ابنک
الذی اهتدی بنور ربّه و علی الذین آمنوا بالله الفرد الخبیر .

(424) هو الاقدس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو يحيى ويميت ثم يميت ويحيى انه هو
الحاكم على ما يشاء لا اله الا هو المقتدر العليم ان الذى ولد
مرّة اخرى من نفحات وحى مالك الورى انه من اصحاب
الهدى فى لوح حفيظ ان الذى عرف فضل هذا اليوم تالله
ليقوم بعينه لامر الله رب العالمين و يكون مستقيماً على الامر
على شأن لا تخوفه سطوة العالم و لا تمنعه اشارات المتوهّمين
قد خسر الذين ادّعوا العلم الا انهم من الجهلاء الا ان يتوبوا و
يرجعوا الى الغفور الكريم اذا فزت بهذا الكتاب المبين ان اقرأه
ثم اشكر ربك الغفور الرحيم .

(425) هو الاقدس الاعظم

شهد المظلوم فى السّجن الاعظم أنّه لا اله الا هو و الذى ظهر
لهو الموعود فى كتب الله ربّ العالمين نشهد أنّه كان واحداً فى
ذاته و واحداً فى سلطانه الذى غلب العالم أنّه هو المقتدر
التقدير يا امتى ان افرحى بما تشرفّ ذكرك باصغاء الله و نزل
لك هذا الكتاب المبين الذى يحكى عن عظمة الله و سلطانه و
يهدى الناس الى صراطه المستقيم .

(426) هو الاقدس الاعظم

كتاب نزل بالحق في ملكوت الله رب العالمين و يبشّر الكلّ
بظهور الله و سلطانه و لكنّ الناس اكثر هم من الغافلين يا
محمد قد حضر كتابك لدى المظلوم و قرئه العبد الحاضر لدى
العرش انّ ربك هو السميع العليم طوبى للسان نطق بثناء الله
و لقلم فاز بتحرير آيات بها اشرفت شمس البيان من افق ارادة
الله الملك العزيز الحميد ان اطمئنّ بفضل الله و رحمته ثمّ اعمل
بما امرت به في كتابه المبين يا اهل الارض ان استمعوا النداء
الذي ارتفع في هذا المقام الذي سمى بسما السماء في لوحى
العظيم انه يدعوكم الى الله و يعلمكم ما ينفعكم في الآخرة
و الاولى انه هو الغفور الكريم البها عليك و على ابنك من
لدى الله مقصود العالمين .

(427) هو الاقدس الاعظم

یا ایتها الورقة المنسوبة الی اسمی الجمال قد ذکر لدى المظلوم
 حزنک و ما ورد علیک ان ربک لهو العلیم الخیر هذا یوم فیه
 یوزن کلّ عمل بقسطاس ربک و هذا یوم فیه تحدّث الارض
 و الجبال و البحار و الاشجار ایاک ان تحزنک حوادث الدنیا
 ان اجعلی فرحک و سرورک بعنایة الله ربک و رب العالمین
 از فوت اولاد محزون مباش ان شاء الله حق عنایت میفرماید
 اّنه لهو الجواد الکریم آنچه ظاهر میشود خارج از حکمت
 الهیه نبوده و نیست اهل بصر و آگاهی بر اینمطلب گواهی
 داده و میدهند امروز تو بامری فائزی که از صد هزار اولاد
 مقدّم تر و با وفاتر مشاهده میشود امروز غیر ایامست هر
 نفسی که فی الجملة از کوثر دانائی آشامید تعترف بما اعترف
 به قلم الله اولاد از برای بقای ذکر و عمل نیک و دوام اسم
 و امثال آن است و اگر حق جلّ جلاله عنایت فرماید و آن
 اولاد هم بطراز اهلیت و انسانیت و تقوی مزین شود ذکر
 آن بمرور ایام عنقریب منتهی گردد و اما ذکر قلم اعلیٰ بدوام
 اسماء حسنی باقی و برقرار تمسکی بهذا لو تکونین من اهل
 البهاء بمترا از آنچه میخواهی داری و اعلیٰ تر از آن با تو

هست ولكن بآن آگاه نیستی ان شاء الله اگر آگاه شوی
بفرح اکبر و سرور اعظم فائز گردی کذلک نطق قلمی
فضلاً لاسمی ان ربک لهو الفضل الغفور الکریم قولی
سیحانک یا الهی اسألك بوراث ملکوتک و حفاظ بیت
امرک ان تقدّر لی وارثاً يرثنی بجودک و الطافک انک انت
خير الوارثین الحمد لک یا محبوب العارفين و مقصود العالمين
و بهاء افتدة المخلصين .

(428) هو الاقدس الاعظم

يا نور ان استمع ما يدعوک به مالک الظهور اّنه يجذبک و
يعلمک و يعرفک و يبلغک الى مقام لا ترى في الملك الاّ
مالک الملکوت الّذی يجيبک بعد ما حضر کتابک في هذا
المقام المحمود قد قرئناه و وجدنا منه عرف خلوصک لله ربّ
ما کان و ما يكون اّنا نذکرک و اخاک الّذی تشبّث بذیل
الله مالک الغیب و الشّهود و نذکر من اتى بعده ان ربّک لهو
العطوف الغفور اّنا نکبر احبائى في هناک و نذکر هم بذکر
قلمى الاعلىٰ الّذی ينطق في کلّ الاحیان اّنه لا اله الاّ انا
الذّاکر و المذکور.

(429) هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

الحمد لله الذى تفرّد بالعزّة و توحدّ بالعظمة قد نطق بالكلمة
و ارتفعت بها سموات الافئدة و القلوب ثم نطق بكلمة اخرى
اذاً سطع نور فلماً اخذته ارياح الارادة تشتت و تقبب على
وجه السماء و بكلّ جزء منه تنور قلب كلّ من اقبل و فؤاد
كلّ من توجه اّنه هو الذى يفعل ما يشاء بسلطانه و يحكم ما
يريد بقدرته لا تعجزه شئوننا العالم و لا اشارات الأمم و لا
تخوفه سطوة الذين اعرضوا عن الله ربّ العالمين و الحمد لله
الذى رفع سماء اللوح و زينها بشموس الكلمات و انجم
الحروف التى ما ج فى كلّ واحدة منها بحر الحكمة و المعاني
تعالى المالك الابدئى الذى استوى على العرش بقوة ما
اضعفتها قدرة العالم و ما اعجزتها شئوننا الذين قاموا على
الاعراض و ظهوروا بنفاق ما ظهر شبهه فى الآفاق يشهد بذلك
لسان الناطق فى يوم الميثاق و اّنه هو الفرد الواحد المتعالى
العليم الحكيم و الحمد لله الذى اظهر من افق السماء من فى
ملكوت الأنشاء اذاً تحرك كلّ شىء و توجه كلّ وجه و
شاخص كلّ بصر و اقبل كلّ قلب و سرع كلّ رجل اذا اراد
الامتحان و بذلك اشرق من افق القضاء شمس البلاء و

بذلك اضطربت النفوس و تزلزلت الاركان و من الناس من
اعرض بعد اقباله و منهم من خاف بعد اطمينانه و منهم من
تقهقر بعد توجهه و منهم من تبعد بعد قربه و منهم من توقّف
بعد سيره و منهم ضعف بعد قدرته ليظهر بذلك من اراده
منقطعاً عن الجهات اولئك ما منعتهم شئون القضاة و لا
ظهورات البلاء قالوا بلسان الظاهر و الباطن باسمك يا محبوب
العالم و مقصود الامم و سرعوا اليه بل طاروا باجنحة الايقان
الى افق فضله و شربوا رحيق البيان من يد عطائه اولئك عباد
الذين وجدوا حلاوة الذكر و اخذهم سكر كوثر العرفان
الذي ادارته انامل فضل ربهم الرحمن طوبى لهم ثم طوبى لهم و
تعالى من ظهر بهذا الفضل العظيم و الجود العميم اشهد انه لا
اله الا هو لم يزل كان في علوه و سموه منزّه عن وصف خلقه
و ذكر عباده لا تدركه الافئدة و القلوب و عنده علم كل
شئ في كتاب مبين و بعد يا ايها الشارب من كأس البيان قد
بلغ الخادم ما ارسلته بيد احدٍ من الاحبّاء قرأته و وجدت منه
عرف حبكم لله ربنا و ربكم و اقبالكم الى الله مقصودنا و
مقصودكم اسأله تعالى بان يكتب لكم خير الدنيا و الآخرة
و يرزقكم ما يرتفع به ذكركم في أيامه انه هو الفرد الواحد

المقتدر العزيز القدير بلسان پارسی عرض میشود تا مطالب در نزد هر یک از دوستان بی ستر و حجاب معلوم و واضح گردد که شاید بسعی آنجناب عبادی که از سطوة ظلم و اعتساف متزلزل و مضطرب مشاهده میشوند بنور یقین و طراز اطمینان مزین گردند این عبد بسیار متفکر است چه که مشاهده مینماید دنیا در هر حین بلسان خود بر فنای خود شهادت میدهد مع ذلک از برای این دو روزه فانیه کلّ از ملکوت باقی محرومند مگر نفوسی که از ید عطا رحیق یقین آشامیده اند اولئک عباد مقربون و اولئک لا خوف علیهم و لا هم یحزنون از حق میطلبیم کلّ را آذان واعیه عطا فرماید تا باصغاء کلمات الهی فائز شوند اوست معطی حقیقی و فیاض حقیقی این است که در بعضی از الواح این کلمه از سماء مشیت ربّانی نازل قوله تعالی لو فاز احد باصغاء نداء ربّه العلیّ الابهی فی ملکوت الانشاء انه لا یسکن فی مقامه یقوم بالحکمة و البیان علی ذکر ربّه العزیز الحمید و همچنین در الواح دیگر میفرمایند که مضمون آن بفارسی این است اگر مردمان ارض بشنیدن نداء الهی فائز شوند کلّ بافق اعلیٰ توجه نمایند و از رحیق ابھی بیاشامند قسم ببحر

علم الهی که اگر بگوش حقیقی نغمه از نعمات طیور عرش را ادراک کنند جان در ره دوست ایثار نمایند و از محلّ فدا زنده برنگردند چنانچه شاربان کوثر معانی برنگشتند و آنچه بود و نبود از مال و و جان و اهل در سبیل آن شمس حقیقت دادند فنعم اجر العاملین اگر نفسی قطره از بحر محبت بیاشامد و یا برشحه از بحر انقطاع فائز شود جمیع عالم را شبه یک کفّ تراب مشاهده نماید و آنچه در آسمانها و زمین است او را از سبیل دوست منع ننماید چندی قبل لوحی از سماء مشیّت الهی نازل و این فقره در آن لوح اقدس امنع از قلم اعلیٰ مسطور یک تجلی از تجلیات شمس انقطاع بر ملوک افتاد از خود و غیر خود گذشتند و سر در بیابانها نهادند از جمله نعمان بود که چون یک اشراق از شمس کلمه که از مشرق انقطاع مُشرق بود بر او تافت متفکر شد و هم متحیر و چون از سکر تحیر بر آمد خود او بخود او خطاب نمود که چه مصرف دارد اینهمه اموال و زخارف که جمع نمودی و فردا دیگری او را مالک شود و غیر تو بر کرسیّ تو نشیند در یک آن جذب رحیق انقطاع او را بمقامی رساند که از خزائن و دفائن و تاج و تخت و اسباب حشمت و سلطنت

گذشت و در همان شب از بیت خارج شد و رو بصحرا نهاد و چون صبح طالع و اُمرأ حاضر سریر سلطنت را بی ملک دیدند آنچه تفحص کردند خبری از او نیافتند و اگر الیوم از برای جمیع من علی الارض از اعلیٰ و ادنی این مقام تجلّی نماید کلّ را منقطع از ما سوی الله مشاهده نمائید چه که بر فنا و نیستی دنیا فی الحقیقه واقف شوند و بچشم بصیرت ملاحظه نمایند جمیع ناس بفنای دنیا شهادت دهند و لکن این شهادت حقیقت ندارد و بمقام ملکه نیآمده چه اگر فی الحقیقه ادراک نمایند و ببصر حقیقی ملاحظه کنند هرگز خود را بسبب او از فیوضات نامتناهی الهیه محروم نمایند اکثر دیدنها و گفتنها و شنیدنها و عرفانها عارضی است نه حقیقی هر بصیری این گفتار را گواه است و هر علیمی بر راستی آن شهادت داده و میدهد از حق میطلبیم جمیع ناس را بشنیدن کلمه مبارکه خود مؤید فرماید تا کل از کدورات دنیا و غفلت آن منزّه شوند و بقلب و فؤاد بمطلع نور احدیه توجه نمایند آنه هو المعطی الجیب الکریم ای برادر نار الله مشتعل و نور الله از افق جود مشرق بحر عنایت در امواج و سلطان غیب و شهود بر عرش ظهور مستوی مع ذلک کل

بیخبر و بی بهره و محمود و بعید مشاهده میشوند این نفوس را منع ننموده مگر سیئاتی که بان قیام نمودند و از قبل مرتکب شدند اگر نفسی بآیات ناظر باشد شرق و غرب ارض را پر نموده از برای احدی مجال اعراض و اعتراض نیست و اگر به بینات و معجزات ناظر باشد تشهد الاشیاء کلها قد ظهر منه ما لا ظهر فی الابداع از اینها گذشته آنچه ظاهر شده و ظاهر بشود از قبل بچندین سنه از قلم اعلیٰ نازل و جاری این عبد نمیداند که آنجناب بمشاهده آیاتی که در ارض سرّ و عراق و سجن اعظم نازل شده فائز شده اند یا نه سوره مبارکه رئیس حین خروج از ادرنه نازل اکثری از اصحاب شاهد و گواهند و آن لوح مبارک نزد اکثری موجود است بگیریید و مشاهده کنید آنچه در ارض واقع گشته یعنی در مملکت دولت عثمانی فقره بفقره بکمال تصریح در آن نازل و ثبت شده و همچنین در لوح پاریس که ذکر ملک آن ارض و ما یرد علیه از قلم اعلیٰ بتفصیل در آن نازل است و از اینها گذشته آنچه انسان تفکر نماید و یا بخیاالش خطوط کند از آن اعظمت و کاملتر از هر قبیل در آن ظاهر شده مع ذلک ناس نسناس بمثابه عنکبوت بیوت

اوهامیّه میتنند قد اعرضوا عن الحقّ و تمسّکوا بالباطل من دون
 بینة و برهان حجّت الهی که جمیع ذرّات نزدش خاضع است
 انکار نموده اند و از برهان او گذشته اند و بمشارق ظنون و
 اوهام که بعضی از علمای جاهل عصر باشند تمسّک و
 تشبّث جسته اند افّ لهم و للذین اتّبعوهم من دون بینة من
 اللّٰه العلیّ العظیم در فرقان حقّ جلّ و عزّ میفرماید یوم یأتی
 ربّک او بعض آیات ربّک و همچنین میفرماید یوم یقوم النّاس
 لربّ العالمین و امثال این بیانات در فرقان که فارق بین حقّ و
 باطل بوده بسیار است و در کتب قبل هم بوده و این عبد
 فانی در عرایضی که بدوستان معروض داشته از قبل و بعد
 مکرّر آن آیات را نوشته و ارسال نموده لذا در این مکتوب
 باختصار قناعت رفت از حقّ میطلبیم ابصار قلوب و افئده را
 از رمد اوهام مقدّس نماید تا باشراقات انوار وجه بعد از فنای
 اشیا فائز شوند طالب را یک کلمه کفایت مینماید و عرف
 حقّ از او استشمام میکند رایحه گل و دون آن واضح و
 مبرهن است هر ممیزی تمیز میدهد ولکن در صورتیکه شامّه
 از شعونات عرضیه تغییر نیافته باشد و اگر نعوذ باللّٰه شامّه
 معیوب شود ممیز نخواهد بود این ایّامی است که رشحات بحر

بیان اهل امکان را تازه و زنده نموده ولکن انسان که خود را افضل مخلوقات میدانند اکثری از او دور مانده اند و خبر هم ندارند این است که فرموده اند اگر انسان بانسائیت ظاهر شود از ملک افضل است و دون آن از حیوان پستتر امید هست که آنجناب بمثابه سراج روشن و منیر شوند و سبب تذکر نفوس غافله گردند و اینکه مرقوم داشته بودند که در یکی از الواح که مخصوص یکی از عباد نازل این آیه مبارکه فرقان مذکور قوله تعالی و انهم ظنوا کما ظننتم ان لن یبعث الله من بعده احداً و در آیه لفظ من بعد نیست و شخص عالمی محض حاجت از چند نفر سؤال نموده که اگر لفظ من بعد در قرآن بود استدلال در حق اینظهور اعظم تمام بود و چون لفظ من بعد نیست چگونه استدلال میشود ای برادر یک کلمه عرض مینمایم اگر فی الجمله توجه شود کفایت مینماید و افق شکّ بیقین مبدل میشود و شمس امر بشائی تجلی میفرماید که آثار ظلمت در وجود نیمانند آن کلمه این است که هر طالب و هر قاصد و هر عامل در اوّل امر باید قلب را از ظنونات و اوهامات ناس مقدّس و منزّه نماید و در صدد عرفان حق جلّ جلاله متوکلاً علیه بر آید تا حق جلّت

عظمته را بصفات و آثار و علامات و حجج و براهین بقدر خود بشناسد و ادراک نماید چه که آن بحر قدم و شمس حقیقت و سماء کرم بکینونته و ذاته شناخته نشده و نمیشود قد اعترف النبیون بعجز هم و المخلصون بتحیر هم و المقرّبون بیعد هم این مقام بذکر و بیان محتاج نه چه که مسلم کلّ است و جمیع ناس بآن مقرّ و معترفند و چون طیور ادراک و دانائی از صعود بآن مقام بلند اعلیٰ عاجزند این است که امر شده بآثار نظر نمایند که شاید هر کسی بمقام خود و مقدار خود بمؤثر حقیقی پیبرد و هر نفسی باین مقام فائز شد و قطره از دریای دانائی آشامید یعنی بعرفان حق فائز گشت و او را شناخت در این صورت آنچه بفرماید مقبول است و حکمش مطاع و امرش نافذ این کلمه مبارکه را ملاحظه نمائید که میفرماید یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید معترفین باین کلمه مبارکه از اهل حق محسوبند و آنها نفوسی هستند که از صهبای معانی آشامیده اند و برحیق نورانی در بامداد رحمانی فائز گشته اند ایشانند که در امر الله چون و چرا نگفته و نخواهند گفت اما در ذکر آیه اولاً آنکه نفسی از کتاب الهی خیر ندارد که از پیش چه بوده و ثانی آنکه اگر

قائل اول کلمه خود را و یا آیات خود را کم نماید و یا بیفزاید مختار بوده و هست چه که اوست مکلم در شجره و اوست مکلم در فرقان و اوست مکلم در بیان و اوست مکلم در کتب و صحف و زیر من اول الذی لا اول له اگر نفسی بکتاب ایقان که در هنگام ظهور نیر آفاق از افق عراق نازل شده نظر نماید و تفکر کند خود را مستغنی مشاهده نماید قسم بآفتاب حقیقت که در آن کتاب مبارک لئالی علم الهی مخزونست و دریاهاى عرفان مستور و مکنون نیکوست حال نفسی که بانقطاع کامل باو توجه نمود و بان فائز گشت و مقصود از ذکر این آیه مبارکه این بوده که مردم این عصر بدانند و آگاه شوند که در اعصار ماضیه و قرون خالیه هم اهل آن قرون بمضمون این آیه تکلم مینمودند که دیگر نبی نخواهد آمد و احدی برسالت مبعوث نشود و این مقصود حاصل میشود خواه لفظ من بعد بر حسب ظاهر مذکور باشد یا نباشد چه که معنی آیه مبارکه این میشود که ایشان گمان کردند همچنانکه شما گمان کردید اینکه خدا مبعوث نمیکند احدی را و کلمه من بعد در باطن آیه بوده چنانچه در مقام دیگر بکمال تصریح میفرماید قوله تعالی و

لقد جائکم یوسف من قبل بالبینات فما زلتم فی شکّ ممّا جائکم به حتی اذا هلك قلتُم لن یبعث اللّٰه من بعده رسولاً کذلک یضلّ اللّٰه من هو مسرفٌ مرتابٌ مشاهدہ نمائید کہ معنی آن آیه بعینہ در این آیه موجود من بعد در آنجا مقدر و در اینجا ظاهر و مقصود از ذکر من بعد در این آیه این بوده کہ معترضین و معترضین بر امر اللّٰه ادراک نمایند کہ از قبل ہم در هر عصر کہ آفتاب حقیقت از مشرق ظهور ظاهر شد عباد آن عصر اعراض نمودند و گفتند بعد از نبیّ ما و کتاب ما احدی مبعوث نمیشود باری ذکر لفظ من بعد از برای وضوح مطلب بوده و بعضی از آیات مبارکہ فرقانیہ و کتب قبل ذکر آنچه مقدر شدہ لازم میشود تا سامعین مقصود متکلم را بیابند و معنی آیات الهیہ را ادراک نمایند مثلاً فرمودہ قولہ تعالیٰ و لقد خلقنا کم ثمّ صورّنا کم ثمّ قلنا للملائکة اسجدوا این مسلم است کہ امر بسجود ملائکہ قبل از خلق بوده اینست کہ علما چون خواستند طریقی از برای معنی آیه لاجل تفہیم و تفہّم ناس پیدا نمایند لفظ ابا کم را گفتند مقدر است کہ آیه مبارکہ این قسم میشود و لقد خلقنا ابا کم ثمّ صورّنا ابا کم ثمّ قلنا للملائکة اسجدوا کہ

معنی چنین میشود که ما حضرت آدم پدر شما را خلق کردیم و مصوّر نمودیم و بعد امر نمودیم ملائکه را که باو سجده نمایند اگر این عبد بخواهد از این امثله از کلام مجید ذکر نماید یک رساله باید تاءلیف کند و آنجناب را زحمت دهد بر قرائت آن حال آنجناب بآن شخص عالم ذکر نمایند یعنی آن شخصی که ذکر نموده اگر لفظ من بعد در آیه مبارکه بود استدلال در حقّ این ظهور اعظم با معنا بود در آیه دویم ملاحظه نمایند که لفظ من بعد ظاهر و باهر و مشهود است ای برادر آنچه عرض شد نظر بمحبت بآنجناب بود و الا نفوسی که الیوم مؤید شده‌اند و یا فی الحقیقه طالب صراط مستقیم باشند باید حق را بحق بشناسند و بجبل محکم او تمسک جویند چه اگر بغیر او متمسک شوند هرگز بیحر عرفان فائز نگردند و از انوار آفتاب حقیقت که از مشرق سجن طالع است روشنی نیابند از جمیع ناس سؤال نما که چه میگویند در آیه مبارکه که میفرماید یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید حق هر چه بفرماید کتاب و جمیع باید باو ناظر باشند لسان از او بیان از او کتاب از او آنچه بفرماید حقّ است و آنچه ذکر نماید حق است و آنچه از او ظاهر شود

حق است و اگر نفسی توقّف نماید و یا لِمَ و بِمَ بگوید از صراط مستقیم الهی انحراف جسته ان شاء الله باید آن عالمی که ذکر نمودید ببصر انصاف در آنچه عرض شد ملاحظه نماید که شاید بوی ریحان ریاض علم حقیقی را استشمام کند و بمدینه طیبه انا لله رجوع نماید در یکی از الواح مبارکه این کلمه عالیه نازل میفرماید لیس الیوم یوم السّؤال ینبغی لكلّ نفس اذا سمع التّداء یقول لبیک لبیک یا فاطر السّماء و اله الاسماء اشهد انک اظهرت مشرق وحیک و مطلع آیاتک و ما لا یعرفه الا انت اسألک بان لا تدعی بنفسی و هوای ای ربّ یشهد کلّ شیء بغنائک و فقری و انک انت القویّ القدیر این خادم فانی از حق سائل که جمیع عباد را تأیید فرماید بآنچه رضای او در اوست انه هو المعطیٰ الجیب الکریم جناب آقا سیّد ۳۳۳ علیه بهاء الله بسیار ذکر شما را نزد این عبد نمودند امید است که ان شاء الله موفق شوید بر خدمت امر تا ظاهر شود از شما آنچه که در ملکوت الهی باقی و دائم بماند بسیار این بنده از ذکر جناب سیّد مسرور شد و از حق میطلبم توفیق آنجناب را در کلّ حین زیاد فرماید انه ولیّ المحسنین اینکه نوشته بودید که ملّا

جعفر نراقی که قبل از ظهور خود را از حروفات حیّ بیان میدانست اظهار نمود که هر نفسی که اهل بیان است باید بدقت تمام حساب جمیع ما یملک خود را بکند و خمس او را بدهد حتّی از ملبوس پوشش خود و بعضی از اهل آنزمان که قول او را سند داشته مبالغی که مقدور بوده دادند آیا جمال قدم آنچه داده شده از بابت حقوق الله قبول میفرمایند یا باید از اینظهور حساب کرده داده شود این تفصیل در ساحت اقدس عرض شد فرمودند ملّا جعفر از احدی اذن نداشته از روی هوی تکلم مینمود و حکم میکرد ولکن چون نفوسی که داده اند لاجل الله و امره عمل نموده اند لذا معفونند دو باره مطالبه از ایشان جایز نه و این حقوق که ذکر شده از افق سماء لوح الهی حکم آن اشراق نموده نفع آن بخود عباد راجع است لعمر الله اگر مطلع شوند بر آنچه مستور است و آگاه گردند از بحر فضلی که در این حکم مکنون است جمیع ناس آنچه را مالکند در سبیل ذکرش انفاق نمایند طوبی لمن فاز بما امر به من لدی الله العلیم الحکیم انتهی ای برادر از همان حکم ملّا جعفر معلوم میشود که از ریاض انقطاع بوئی نشنیده مثل او مثل نفوسی است که

بتغسیل میّت مشغولند و در آن حین بغارت البسه متوجّه امر
 اللّٰه بروح و ریحان نازل شده طوبی لمن فاز به ویلّ للغافلین
 کتاب اقدس که از سماء مقدّس در سنین قبل ارسال شد
 مدّتی مستور بود و امر فرمودند که بیلاذ ارسال شود
 میفرمودند امر حقوق الهی در آن کتاب نازل شده و این نظر
 برحمت و شفقت حق بوده و بعد از اطلاع عباد بما انزله
 الرحمن فیه بر کلّ عمل بآن واجب میشود شاید از ادای آن
 تکاهل نمایند و یا چیزی در قلوب خطور نماید که لایق ایّام
 الهی نباشد و بعد از اکثر اطراف عرایض بساحت اقدس
 رسید و استدعای احکام نمودند و حسب الامر این عبد
 ارسال داشت و لکن امر فرمودند که احدی مطالبه حقوق
 ننماید بر هر نفسی در کتاب الهی فرض شده که خود او
 بکمال روح و ریحان ادا نماید اسأله تعالیٰ بان یؤیّد الکلّ علی
 ما یحبّ و یرضی و اینکه در باره فقرا نوشته بودید که
 میشود حقوق الهی را بآنها داد یا نه این فقره منوط باذن
 است در هر محلّ که حقوق الهی جمع شد باید تفصیل آن و
 تفصیل فقرا عرض شود آنه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید چه
 اگر عموماً اذن داده شود خالی از اختلاف نخواهد بود و

سبب زحمت خواهد شد و اینکه در باره حاجی میرزا احمد نوشته بودید تا حال عریضه شفاعت از جناب ذبیح علیه بهاء الله الابهی بساحت اقدس نرسیده بلی عرایض ایشان بسیار رسیده ولی ذکر شفاعت در آنها مذکور نه و این عبد زیاده بر این اطلاع ندارد و آنچه از حقوق الهی بارض صاد ارسال داشتند رسید و اینکه اراده نمودید بساحت اقدس توجه نمائید عرض شد فرمودند در جمیع احوال باید بحکمت ناظر باشید چه که این امر محکم از سماء اوامر الهی نازل شده و در این سنه حکمت اقتضا نمینماید و بعد الامر بیده انتهی این عبد معبود حقیقی را شاکر است که آنجناب را بر عرفانش و خدمت امرش مؤید فرمود آنه هو الفضال المعطى الکریم البهاء علیکم و علی اهلکم من لدی الله رب العالمین استدعا آنکه از قول این فانی دوستان آن ارض را تکبیر برسانید و مذکور دارید از سطوة ظالمین ارض محزون نشوید الحمد لله بامری فائز شده اید که معادله نمینماید باو آنچه در ارض مشهود است و آنچه مستور قدر مقامات خود را بدانید و او را از دست مدهید عنقریب نفوس ظالمه بصد هزار حسرت و ندامت بخاک راجع و از آنجا بمقام خود نازل بحکمت

متمسک باشید و بذکر الله مشغول از برای هر نفسی موت
مقدّر و مکتوب و چون وقت آن رسید تأخیر نشود و این
یک مرتبه واقع میشود و البتّه اگر باسم دوست و ذکر
دوست و در ره دوست واقع شود احسن و اکمل و ابدع و
ابهی و احلی خواهد بود آنکه از این شربت نوشیده عرض
این عبد را بتمامه ادراک نماید و مذاق جاننش را شیرین یابد
مقصود از عرض این فقرات آنکه با حکمت باشند نه
بجدّیکه امر الله مابینشان بالمرّه مستور ماند و نار الله بالمرّه
مخمود گردد چون صبح منیر باشند و چون روز روشن جهد
نمایند باعمال طیّبه و اخلاق روحانیّه ما بین بریّه ظاهر شوند
چه که اعمال حسنه سبب علوّ امر الله بوده و خواهد بود
همچنین سبب تنبّه عباد البهاء الثناء علی احبّاء الله الذین فازوا
برحیق الاستقامة بین البریّة و آمنوا و اقبلوا الی الله الفرد
الخبیر سبحانک یا اله الاسماء و فاطر السّماء و یا مجذب من
فی الانشاء بندائک الاحلی اسألک باسمک الذی به انجذب
الملاّ الاعلی و طارت افئدة اهل مدائن البقاء بان تنزل من سماء
عنایتک ما تفرح به قلوب احبّائک الذین اجابوا اذ سمعوا
ندائک و توجّهوا اذ عرفتهم سیلک و اقبلوا اذ هدیتهم الی

صراطک و افق ظهورک ای ربّ انّهم عباد آمنوا بک و
 بآیاتک و حملوا الشّدائد فی سبیلک و تریهم یا محبوب
 الامکان تحت محالب اهل الطّغیان الذّین نبذوا آیاتک و کفروا
 بیّناتک و اعرضوا عن حجّتک و برهانک ای ربّ قد اخذتم
 سطوة الظّالمین علی شأن اضطربوا فی ایامک و احاطتهم
 البلیا من کلّ الجهات بعد تمسکهم بحیل عنایتک ای ربّ
 فاشربهم من کوثر عطائک الذّی من شرب منه لا یأخذه
 الاضطراب و لا فزع من فی البلاد انک انت مولی العباد و
 الحاکم فی يوم المعاد لا اله الا انت الغالب المقتدر القویّ القدير
 . خادم شوال ۹۶

(430) هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى ينطق انه لمكلم موسى فى الطور و الناطق فى المعراج بالسّر المستور و المقصود الذى اليه صعد الروح و انه لكتاب مسطور و لوح الله المحفوظ و الكنز المخزون و السّر المكنون و الرّمز الذى ما اطلع به الكاف و النون هذه كلمة جعلها الله رحمةً و نوراً و بهاءً من عنده على من توجه الى بيته المعمور و ناراً و قهراً لمن كفر بالله المهيمن القيوّم الحمد لله الذى اظهر ما هو الموعود و انزل من سماء الجود ما اهتزّ به اهل القبور منهم من قام و سرع الى بحر الحيوان و منهم من اعرض و ادبر و اشرك بالله الواحد العزيز الغفور و الحمد لله الذى نطق بمظهر امره و مشرق وحيه و دعا الكلّ الى لقائه و كوثر وصاله و جعل لقائه ذات لقائه ليتمّ القول فيما انزله على حبيبه الله الذى رفع السموات بغير عمد ترونها و سخرّ الشمس و القمر كل يجرى لاجل مسمى يدبّر الامر يفصل الآيات لعلّ الناس بقاء ربهم يوقنون و ليتمّ ما ذكر من قبل فتوقعوا ظهور مكلم موسى من الشجرة على الطور طوبى لمن وجد عرف بيان الله و اقبل اليه و ويل لمن اعرض و كان من اصحاب القبور و بعد قد تشرفّ الخادم

بلقاء من فاز بالمنظر الاظهر و سُمی بعلى قبل اكبر عليه بهاء
 اللّٰه مالك القدر الذى توجه و اقبل الى ان دخل البقعة التورآء
 المقام الذى تنطق فيه سدرة المنتهى لا اله الا هو المقتدر المتعالى
 العزيز المحبوب و سمعت منه ذكر كم و اقبالكم و ارتقاءكم و
 توجهكم و ثنائكم و قيامكم و خلوصكم لله موليككم و
 استقامتكم على امره الذى به اضطرب كل قوی و جهل كل
 عالم و انصعق كل عارف و تبلبل كل سابع و تفهقر كل
 مقبل و اراد ان اكتب لكم ما يدل لخلوص اياكم فى الله لذا
 اطلقت زمام قلمى على قدرى و مسكنتى لعل الله يحدث به
 ما يفرح به قلبكم و قلوب الذين اقبلوا الى الله و انقطعوا عما
 سواه و لو ان لمثلنى ما ينبغي ان اذكر ذرة فى الملك فكيف
 الذين تزینوا بطراز التوحيد و اقرّوا بالله الواحد المقتدر العليم
 الحكيم و لكنّ العبد فى كلّ الاحوال اكون متشبّثاً بذيل كرمه
 و متمسكاً بحبل الطافه بان يقبل منى و من عباده ما اعمل و
 يعملون فى سبيله و اذكر و يذكرونه بين خلقه انه هو المقتدر
 العطوف الرحيم ان شاء الله لم يزل و لا يزال باشراقات انوار
 شمس حقيقت منورّ باشيد و بافق ظهور الهى ناظر و متوجه
 اليوم آنچه اعظم اعمال بوده و هست بعد از عرفان حق

استقامت است باید آنجناب که از کوثر بیان آشامیده اند
 جمیعاً باین مقام بلند اعلیٰ بخوانند ناس ضعیفند و متذکر
 لازم دارند ان شاء الله باید بکمال همت در ارتفاع کلمه
 مبارکه جهد نمائید تا از نار محبة الله جمیع اهل آن دیار
 مشتعل گردند و بکمال اتحاد و اتفاق بذکر سلطان حقیقی
 مشغول شوند و قلیل این عبد را کثیر شمرند چه که این خادم
 فانی لیلاً و نهاراً بتحریر آیات الهی مشغول است بشأنی که
 مجال نمییابد تا آقایان و دوستان را بعراض خود زحمت دهد
 از جمیع امید عفو بوده و هست و جناب ملا علی اکبر علیه
 من کل بهاء ابهات تفصیل را ذکر میفرمایند استدعا آنکه
 احبای الهی که در آن ارض بنار محبة الله مشتعلند و بشرط
 الله ناظر از جانب این عبد تکبیر برسانید و بگوئید امروز
 روز ذکر و ثناست و امروز روز خدمت و طاعت است چه
 که هر عملی که الیوم خالصاً لوجه الله ظاهر شود از برای
 او مثل و شبهی نبوده یشهد بذلک ما انزله الرحمن فی الالواح
 البهاء علیکم و علی اخیکم و علی من معکم من لدی الله
 العزیز الوهاب خادم ۱۴ جمادی الاولی سنه ۱۲۹۳

(431) هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

الحمد لله الذى باسمه تحرك خيط القضاء اذاً سرع العاشقون الى مقرّ الفداء و المخلصون الى شطر الفناء و قال الموحدون ينبغى لنا ان نسرع اليهما بابنائنا و ما عندنا تعالى من اجتذبهما بآياته و عرفهم عوالمه و سقاهم ما تحرك به العظم الرميم انه لا اله الا هو المقتدر القديم روى لذكر كم الفداء يا محبوب فوادى قد تشرف الخادم بما تدوت من رشحات مداد كم الذى جرى من قلمكم الذى ارتفع صريره فى ذكر الله محبوبنا و محبوبكم و محبوب من فى العالمين و لو ان فى مثل تلك الايام التى فيها ابتلى هيكل العدل تحت محالب الظلم بما اكتسبت ايدي الذين كفروا بالله اخذتني الأحزان و تمنعني عن الذكر و البيان ولكن باستواء الرحمن على العرش و اشراقه من افق الوجه يموج ببحر الفرح و يدلع ديك السرور يهدر حماسة الابتهاج بين الارض و السماء اسأله تعالى بان يزينا اصفياه بطراز الصبر و الاصطبار و يعرفهم ما هو المستور خلف الاستار انه هو العزيز المختار بعد از اطلاع بر آنچه در دستخط آن حضرت بود قصد مقصد اعلى نموده بساحت اقدس ابهى عرض شد هذا ما نطق لسان العظمة فى الجواب يا

افنانی آنچه وارد شد بر نفس حق وارد شد مشاهده کن مع این ظلم که عالم را احاطه نموده خود را اهل حق می‌شمرند قسم بدریای رحمت الهی که اگر نفسی ببصر حقیقی در اعمال مشرکین ملاحظه نماید فی الحقیقه بیابد بفنای دنیا و عدم اعتبار او مطلع شود و بمقامی رسد که خود را از کدورات عالم و حجیات او مقدّس و منزّه بنید الله اکبر تفکر نمینمایند که چه امر سبب قتل انبیا و اولیا از قبل شده مع آنکه رسول بجان نغمه الصّالحون لله و الطّالحون لی بر آورده ابنایش را من غیر جرم شهید نمودند و معلوم نیست که اموال کافر بود یا صاحب آن اگر بزعم آن نفوس مشرکه صاحب کافر بود اموال را بچه جهت نهب نمودند یشهد کلّ الاشیاء بکذبهم و نفاقهم و کفرهم و شرکهم افّ لهم و لامامهم الذی اتّخذوه لانفسهم ولیّاً من دون الله عجب در این است که اصل ظلم و شجره ظلم که سبب و علّت این ظلم کبیر بود از اخذ هم متنّبّه نشد این نفوس آگاه نمیشوند مگر خود را در اسفل نیران مشاهده کنند سوف یرون انفسهم فی عذاب عظیم بکمال روح و ریحان بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند. افنانِ خود را فراموش نخواهد

نمود نسبت بکلّ رحمت و فضل خود را مبذول داشت اگر
 ظهور آن در بعضی ظاهر نشده سوف یظهره الله بفضل من
 عنده ان اطمئنّ و کن من الرّاسخین بامری از امور مشغول
 شوید متوکلاً علی الله الحکیم چه که کلّ مامورند باشتغال
 بامری از امور آنه هو الامر العلیم انتهى عرض دیگر آنکه
 عریضه ورقه علیا علیحضرت حرم علیها منکلّ بماء ابهاه و من
 کل ثناء اثناء بساحت اقدس فائز و جواب ارسال شد بایشان
 برسانید سبحان الله غفلت اهل عالم بمقامی رسیده که از
 صحیحه و بلایای کبری که فوق آن متصور نه متنبّه نشده در
 رئیس و ما ورد علیه تفکر نمائید قریب پانصد هزار نفس از
 میان رفته و زیر هر شجری حوالی ارض سیر عویل و ضحیح
 ارامل و ما دونهما مرتفع شد بشأنی سفک دماء شد که اکثر
 اراضی را بخون رنگین مشاهده نمودند واقع شد آنچه در لوح
 رئیس از قلم اعلیٰ نازل شده مع ذلک احدی متنبّه نشد که
 این از کجا واقع شد و چرا واقع شد مع آنکه بعد از تنزیل
 لوح مبارک بعضی از اهل آن ممالک آن فقرات را اصغاء
 نمودند مع ذلک در غفلت و غرور مشاهده میشوند قد تحیر
 کلّ شیء من سکر هم و غفلتهم و نومهم لعمر الله انهم فی

نوم عجاب این خادم فانی از حق سائل و آمل است که آن
حضرت را تائید فرماید بر خدمتی که ذکر آن از افق سماء
لوح الهی شبهه نجم درّی و روشن و لائح باشد بشأنی که
افول او را اخذ ننماید البهاء علیکم و علی من یحبکم و قصد
شطر کم و شارب رحیق لقائکم و الحمد لله محبوبنا و
محبوبکم و محبوب العالمین خادم فی ۹ ش و سنه ۹۶

(432) هو الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

الحمد لله نار ظهور از شجره مبارکه مشتعل و ظاهر و نور
احدیّه از افق سماء اراده الهی لائح و مکلم طور بر عرش
عظمت مستوی ولکن ناس از مشاهده و لقا ممنوع و محروم
جميع السن بثنای این یوم مبارک ناطق و جميع آذان از برای
اصغاء ندا مترصد و جميع کتب و صحف و زبر بذکر این
ظهور امنع اقدس ذاکر و جميع عیون منتظر ولکن چون عالم
بانوار فجر ظهور منور شد جميع امم غافل و محجوب
مشاهده شدند الا من شاء الله یا محمد قبل حسین بشنو ندای
این مظلوم را که از شطر سجن اعظم ترا ندا میفرماید و بافق
اعلیٰ میخواند اهل عالم که طالب و آمل و منتظر یوم الهی
بوده اند کلّ باین ایام فانیه مشغول و از حق جلّ جلاله غافل
بل معرض طوبی از برای نفسی که الیوم بمعرفت الهی فائز
شد و ذکرش از قلم اعلیٰ در صحیفه کبری ثابت گشت او
بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده خواهد بود طوبی لک
بما فزت بلوح لا یعادله ما علی الارض یشهد بذلک ربّک
العالم الحکیم قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی کوثر عرفانک
و عرفتنی مشرق آیاتک و هدیتنی الی صراطک و القیتنی

کلمتک العلیا اسألك بسلطان الاسماء بان تجعلی قائماً علی
خدمتک و ناطقاً بثنائک و متمسکاً بحیل فضلک و مستقیماً
علی هذا الامر الذی به ارتعدت فرائص اهل مملکتک ای ربّ
انت الحیب و انا السائل اسألك ان لا تمنعنی عن نفحات
قمیصک و لا تحیینی عمّا عندک انک انت المقتدر المتعالی
الغفور الکریم .

(433) هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

قد حضر لدى العرش ما ارسلته الى العبد الحاضر لدى الوجه
و اجبناك بهذا الكتاب الذى يجد منه المقرّبون عرف الله
المقتدر العزيز العليم طوبى لك بما نراك مستقيماً على الامر و
ناطقاً بهذا الاسم الذى به سرع الموحدون الى كوثر البقاء و
المقرّبون الى الافق الاعلى و المخلصون الى مطلع نور البهاء
الذى لم يعرفه الا الله العارف الحكيم و انه لهو هو من اعترف
بذلك انه اعترف بما نزل من سماء مشيئة ربه العزيز الحميد
فاعلم يا ايها المهاجر الى الله و المتوجه اليه بان ورد علينا ما
تكدر به الملاء الاعلى و ناح به روح القدس فى هذا المقام المنيع
لعمر الله قد اظلم افق الامانة والقوس قد اخذ من باريتها و
البيت من بانيها ان اعرف لحن القول لتكون من المطلعين انا
امرنا الكل بالامانة الكبرى يشهد بذلك لسانى و قلمى و
اركانى و الذين يطوفون حولى ثم هذا الكتاب المنير من الناس
من نبذها عن ورائه و بذلك هتكت حرمة الله المتعالى العزيز
المنيع كبر من قبلى على وجوه احبائى و قل اياكم ان تدعوا
كتاب الله عن ورائكم تمسكوا ثم اعملوا بما انزله الرحمن فيه

ان هذا لفوز عظیم البهاء علیک و علی الذین توجّهوا الی اللّٰه
ربّ العالمین .

(434) هو الاقدس الاعظم العليم البصير

لحاظ عنایت الهی لم یزل و لایزال متوجّه منتسبین بوده و خواهد بود و این عنایت مخصوصه را باید باسم اعظم حفظ نمود تا از شرور خائنین و سارقین محفوظ ماند در جمیع احوال بحق ناظر باش و باو متمسک چه که اوست معطی کلّ شیئی و آخذ کلّ شیئی جمیع الیوم بحکمت مأمورند و این حکم محکم الهی در اکثری از الواح نازل چه که بی حکمتی سبب ضوضاء خلق و اضطراب نفوس بوده و خواهد بود حق جلّ و عزّ اراده فرموده جمیع ناس را بحکمت و بیان بافق امر هدایت فرماید أنّه هو المقتدر القدير نسأل الله ان یوفّقک و یجعلک خادم نفسه بین عباده و یرزقک خیر الدنیا و الاخرة أنّه لا اله الا هو یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید البهاء علیک و علی الذین معک و یدکرون الله فی آناء اللیل و اطراف النهار و فی کلّ بکور و اصیل.

(435) هو الاقدس الامنع الابهى

هذا يوم الله المهيمن القيوم استقرّ فيه هيكل القدم على عرشه
الاعظم و الملائكة في حوله يطوفون ان الذين منعوا بالاوهام
اولئك من عبدة الاصنام و هم لا يشعرون كسروا الاصنام
بامر ربكم مالک الانام قوموا على نصره امر ربكم العزيز
الودود قل انه ظهر على شأن لا تمنعه شئون الخلق يفعل ما
يشاء بسلطان من عنده انه هو الحقّ علام الغيوب يا احباء الله
لا تحزنوا عن الدنيا و ما ورد عليكم في سبيلى فانظروا ما ورد
على نفسى المظلوم قد حملنا البلياء كلّها لنجاتكم يشهد
بذلك من فى الغيب و الشهود توكلوا على الله ثم اذكروا
ربكم الرحمن انه معكم فى كلّ الاحوال انه لا اله الا هو العزيز
المحبوب.

(436) هو الاقدس الامنع الاعزّ الابهی

ان يا حسين اسمع نداء هذا الحسين حين الذى احاطه كلاب
 البغضا في هذالبئر الظلما و ما كان عنده من معين و لا نصير
 و عن يمينه قام الشمر بسيفه و عن يساره السنان بسنانه و عن
 امامه حولى اللعين تالله في كل حين ارادوا قتلى و لكن الله
 حفظنى بالحق و دمرهم بما عند هم و نُزلت جنود النصر
 بسلطان لائح مبين كذلك ورد على الغلام ان انتم من
 العارفين فطوبى لعين ييكى في مصائبه و للسان يصيح في بلاياه
 و لقلب يحنّ في هذه المصيبة العظيم و اّتك انت يا عبد ذكّر
 مصائبى ثم احزاني بين ملاء العارفين اّياك ان لا تنس حين
 الذى فزت بانوار الوجه و كنت من الفائزين فطوبى لك ثم
 طوبى لك بما رزقت من اثمار سدرة البقا حين الذى دخلت
 بقعة القدس مقرّ الذى استوى الله على عرش اسمه العظيم ان
 اثبت على الامر ثم استقم و ان وجدت مقبلاً فاقبل اليه و ان
 وجدت معرضاً فاعرض عنه ثم اقبل الى شطر الله المقدس
 الممتنع العزيز الحكيم كذلك امرك الذى هو امر كل الاشياء
 من اول الذى لا اول له الى آخر الآخرين و البهاء عليك و
 على كل موقن منصف بصير.

(437) هو الاقدس الاعظم

نطق لسان القدم في السّجن الاعظم بكلمة انجذبت عنها الملاء
الاعلى و سكاّن مدائن البقاء و لكنّ الناس هم لا يفقهون قد
اظهرنا الكلمة على هيكل الانسان و أنّها هذا التّاطق الذي
ينادى في الامكان باسم الرّحمن تعالى من ينطق بالحق أنّه هو
اللّوح المحفوظ و الكتاب المكنون و السرّ المخزون يشهد بما
شهد في ازل الازال أنّه لا اله الا هو المقتدر القدير به ارتفعت
السّماء و هدرت الورقاء و نطقت الاشياء و لكنّ الناس في
حجاب مبين خذوا يا احبائي حدود الله و سننه اياكم ان
تحجبكم اشارات الذين غفلوا عن الله بما اتبعوا النفس والهوى
نشهد أنّهم من الهائمين تمسّكوا بالعروة الوثقى أنّها ظهرت
بالحق بامر من لدن عليم حكيم لا تيأسوا من روح الله و
رحمته أنّه معكم لا اله الا هو الغفور الكريم.

(438) هو الاقدس (لوح هيكل)

ان يا هيكل ان افرح في نفسك بما بينناك من زبر البيان و
 عمّرناك باسم ربك الرحمن و قدسناك عن الظنون و
 الاوهام ان ربك هو العليم الخبير اذك تنطق في كل الاحيان يا
 ملاً الاكوان ان الهيكل الذي بنى من الطين خير ام الذي خلق
 من ايادي رحمة ربكم الرحمن الرحيم قل اتي هيكل الله بينكم
 اياكم ان تتركوني مقبلين الى اوهامكم اتقوا الله و لا تتبعوا
 كل متوهم بعيد قد خلقتني الله باسمه و جعلني مزينا بطراز
 ذكره بين ملاً الاكوان تعالى الرحمن الذي جعلني مصدر امره
 و مطلع وحيه بين العالمين قل ما اراد الله في الكتاب من هذا
 الاسم الا هيكلى لو انتم من العارفين قد رفعني الله بسلطانه و
 جعلني علم الهداية بين عباده ان اسرعوا الى و لا تكونن من
 المتوقفين قل بقيامى قام امر الله في ما سواه و بظهورى تم ما
 نزل في الالواح و كمل ما ذكر في التوراة و الانجيل اياكم ان
 تحربوا هيكل الله ان عرفوا ما اخبرناكم به من قبل ثم انصروا
 ربكم العزيز الحكيم ان هذا لبر الله لو انتم من الشاعرين قل
 ان هذا لكلمة الله لو انتم من العالمين ان يا ملاً الروح اياكم
 ان تنكروا ما ثبت به ذكر الله بينكم و اياكم ان تتبعوا

المحتجین طوبی لمیت حی بروح اللہ و تحرک من التسمۃ الی
 مرت من قمیص الفضل و الاحسان و ویل للمنکرین لا تتبعوا
 الذین یدعون الایمان بالذی ارسلنا من قبل فلما ظهر ما هو
 المقصود کفروا به و تمسکوا بما عندہم الا انہم فی خسران
 مبین قل ان کلمۃ اللہ تنطق و تمشی لو انتم من الفقہین اذا
 تمشی تمرّ منها نسمات السبحان علی من فی الاکوان و
 تتضوّع نفحات الرّحمن فی الامکان طوبی لمن وضع ما سویہ و
 اقبل و وجد و قال لک الحمد یا من فی قبضتک جبروت
 الابداع و ملکوت الاختراع اشهد انک انت المقتدر علی ما
 تشاء لا اله الا انت العزیز الکریم بک نورّ الوجوه و ظهرت
 الساعۃ و غنت الورقا و تحقّق ما ذکر فی کتب اللہ فی ازل
 الازال كذلك قضی الامر و لكنّ الناس فی حجاب عظیم قل
 اتوجّہتم الی المیاکل الّتی صنعت بایادی عبادنا و وضعت
 هیکل اللہ عن ورائکم ان هذا الا ظلم مبین اتظنّون تعبدون
 اللہ ربکم بل اوہامکم لو انتم من المتفرّسین لو کنتم تعبدونه
 انہ ظهر بالحق لم انکرتموه فأتوا ببرہانکم ان انتم من العارفين
 طوبی لمن نبذ الغدير و سرع الی الکوثر الذی جرى من اصبع
 القدير الا انہ من الفائزين من اقبل الی هذا الوجه فی اقلّ من

آن لعمرى أنّه هو المقبول عند المحبوب و الذى بعد أنّه من اهل
السّعير قد ارتفع التّداء على شأن سمعه كلّ سمع و انتم غفلتم و
كنتم من المبعدين ضعوا ما عندكم ثمّ استمعوا صرير هذا
القلم الذى به جرى الكوثر و السّلسيل اذا ينطق تنطق الاشياء
انّه لا اله الا هو المقتدر القدير قل اتى لهو الذى باسمه نزلت
الالواح و زينت صحائف الله ربّكم ان انتم من المتفرّسين و
تمنعون انفسكم من لقاء ربّكم ان افتحوا الابصار و لا تعقبوا
كلّ مشرك اثم انّه فى البقعة النّوراء و الارض البيضاء يدع
الكلّ الى الله الفرد الخبير و حمل الشّدائد و البلايا على شأن
ما حملة الابن من قبل و لا من النّبين و المرسلين قد تغير طراز
التّقدیس من مفتریات الذين كفروا بالبيّنات و اذا تتلى عليهم
الآيات قالوا ان هذا الا سحر عظيم قالوا بمثل ما قالوا الا انهم
من الاحسرین طوبى لوجه تنور بانوار الوجه و لعين توجّهت
الى هذا المنظر الكريم .

(439) هو الاقدم الاعظم

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي ينطق بالحقّ انه هو السرّ
المستور و الكتاب المكنون و القلم الاعلى و الغاية القصوى و
مصدر الامر بين الورى طوبى لمن اقبل و وجد عرف القميص
و شهدت بما شهد الله قبل خلق السموات و الارض انه لا اله
الا هو العليم الحكيم قد سمعنا ندائك ذكرناك بهذا اللوح
الذى ينطق فى العالم انه لا اله الا هو العزيز الحميد قد ماج بحر
البيان و لاح نور العرفان طوبى لمن اقبل و فاز و سحفاً
للغافلين كن ناطقاً بثناء الحقّ بين الخلق بالحكمة و البيان هذا
ما انزله الرحمن فى كتابه المبين البهاء المشرق من افق عناية
ربك عليك و على الذين تشبثوا باذيال الظهور و تمسكوا
بالعروة الوثقى فى هذا اليوم المبارك العزيز البديع .

(440) هو الاقدم الاعظم

يا حبيب يذکرک المحبوب و آتھ هو المظلوم الّذی سجن فی
سبیل اللّٰه المهيمن القيوم ان افرح بذكرى اياک و تمسک
بجلی ان ربک هو العزيز الودود تفکر فی الدنیا و فنائها و
شئوناتها و کن منقطعاً عنها باسمی المهيمن علی الملک و
الملکوت سيفنی ما تراه الیوم و یقی لک هذا الذکر الممنوع
ان اشکر اللّٰه بما ایدک و انزل لک ما یقی به ذکرک فی
لوح محفوظ .

(441) هو الاقدم الاعظم الابهى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار البيان اذ اتى الرحمن و آمن بالله
المهيمن القيوم ليحذبه ذكرى الى مقام لا تزعه شئوننا
البشر و لا تمنعه سبحات الذين كفروا بالله مالک الوجود انا
سمعنا ندائك اجبتناك فضلاً من عندنا ان ربك هو العزيز
الودود ان اشكر الله بما ايدك على عرفان مشرق وحيه و
مطلع آياته الذى سجن بما دعا الكل الى الافق الاعلى المقام
الذى ماج فيه بحر العلوم انا ذكرنا كل من اقبل الى الوجه و
ايدنا الذين اقبلوا الى صراطى الممدود البهاء من لدن مالک
البقاء عليك و على الذين اقبلوا بقلوب نورا الى المقام المحمود

(442)

هو الباقي

شهد الله اتي آمنت بالذي بذكره شرب المقرّبون رحيق
الحيوان و المخلصون ما عجز عن ادراكه من في السموات و
الارض الا من شاء ربك العالم العليم يا ضياء كن في البأساء
صابراً و في الامور راضياً و في الحق موقناً و في الخير سارعاً و
في الله قانتاً و على الناس ساتراً و عن الهوى معرضاً و الى
الحق راکظاً و للعباد سحاباً و عند الخطاء عطوفاً و لدى
العصيان غفوراً و في العهد قائماً و على الامر مستقيماً كذلك
يوصيك المظلوم ثم بتقوى الله ثم يوصيك بالامانة و الصدق
عليك بهما ثم عليك بهما طوبى لك و لمن احببك لوجه الله و
ويل لمن ابغضك و اعرض عما امر به في الكتاب .

(443) هو الباقي الكافي

قد رفعت راية الكرم على العالم يشهد بذلك القلم و لوحى
المسطور ان اعرف قدر ايامى تالله ما رأت الابصار مثلها و ما
ادركت العقول شبهها يشهد بذلك مالک القدم و عن ورائه
كتابى المحفوظ انا فككنا بايادى الاقتدار ختم رحيق البقاء ان
اشرب منه باسمى القدير انا انزلنا من سماء العرفان امطار البيان
طوبى لمن تقرب و فاز و ويل للمعرضين يقرؤون الآيات و
يكفرون بمنزلها الا اثمهم من اصحاب السّعير كذلك تحرك
القلم اذ نطق لسان القدم انه هو الفرد العليم انا نكبر من هذا
المقام الاكبر على الذين اقبلوا الى الله العليم الخبير انه يصلّى
عليهم و عن ورائه اهل الفردوس و الذين يطوفون عرش
العظيم.

(444) هو الباقي بعد فناء الاشياء

تبارك الذى قدر لاحبائه ما لا اطلع به الا هو يشهد بذلك
 مشرق الوحي و لكنّ الناس اكثر هم لا يعلمون ان الذين
 اقبلوا اليوم الى البحر الاعظم اولئك اهل الفردوس لدى الله
 المهيمن القيوم انا امرنا الكلّ بالاقبال الى الافق الاعلى و
 بالاستقامة الكبرى التى بها ارتعدت فرائص الاصفياء الا من
 شاء الله مالک الغيب و الشهود قل هذا امر ما قدر الله له
 نظيراً فى الابداع لعمر الله انه هو البديع الذى تزين بذكره
 لوح محفوظ قد تحيّر العالم فى هذا الذكر الاعظم الذى به نفخ
 فى الصور و وضع الميزان و ظهر كل امر محتوم انك لا تحزن
 من شئ توكل على الله و تمسك بهذا الفضل الذى احاط من
 فى الوجود ان اقرء ما انزله الرحمن بالروح و الريحان انه
 يجذبك الى مقام محمود كذلك يذكرك قلم المظلوم فى هذا
 الحصن المنوع .

(445) هو الخطيب على عرش القلوب

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي ظهر آتة لمظهر قيمه و
مبعث الساعه و به اشرفت شمس الحكمة و البيان و ماج بحر
العرفان و هاج عرف الرحمن في الامكان و به انار افق العالم و
ظهر الاسم الاعظم و هو الناطق فوق الاشياء بالتداء الاحلى
آتة لا اله الا انا المقتدر المهيمن المتعالى العلى العظيم شهد الله
آتة لا اله الا هو و الذي اتى بالحق آتة لمولى الخلق و هو
المنادى في المعراج و الناطق في الشجر المنبت على الطور الواقع
في ارض الظهور و به ادير الرحيق الظهور بين مظاهر التور
طوبى لمن فاز به في آيام ربّه الغفور و سحقا للذين بعدوا عن
فضل الله المهيمن العليم الحكيم الحمد لله الذي توحد بالعظمة
و القدرة و الجلال و تفرّد بالعزة و الرفعة و الافضال قد خلق
القلم الاعلى و جعله العلة الاولى لاتحاد مظاهر الاسماء و به
هدرت الورقا على السدرة المنتهى آتة لا اله الا رب الآخرة و
الاولى و به تعزّد عندليب الثناء على غصن البقاء آتة لا اله الا
مالك العرش و الثرى الحمد لله الذي قد اجتذب القلوب
باسمه المحبوب و الف بين الممكنات باسمه المتعالى عن الاسماء و
الصّفات الذي استقرّ على عرش يفعل ما يشاء و يحكم على

من فى الارض و السماء بسلطانه المهيمن على العالمين ان يا
مطالع الاسماء و مظاهر العزّ فى ملكوت الانشاء ثم يا اهل لجحج
الكبرياء و الساكنين فى الجنة العليا افرحوا فى هذا الفرغ
الاعظم الذى يخطب فيه مالک القدم و ينطق بين الامم ثم
تقرّبوا بوجوه بيضاء و قلوب نورا و خذوا الكأس الحمراء
من يد عناية فاطر الارض و السماء ثم اشربوا منها تارة باسمه
المهيمن على الاسماء و طورا باسمه الذى به انجذبت الاشياء من
شرب منها نقول هنيئا لك يا من اقبلت الى الله مولى الورى
الذى به تهلل وجوه المخلصين و انارت افئدة المقربين يا ملا
العالم هذا يوم فيه ابتسم ثغر الله كتبسم متحير باهت لانه
يرى نفسه متروكا عن الامم و مسجوناً فى هذا السجن
الاعظم ثم يرى الفرغ الذى اقامه من فى حوله بامر المبرم اذا
نادت الاشياء و قالت نفس الوجود لحيرتك الفداء نشهد
انك انت الحاكم على ماتشاء ما منعك اعراض الاعداء عما
اردته فى الانشاء مرة تجعل نفس الشدة نفس الرخاء و تبدل
ارض السجن فى كل يوم بما ارادت ارادتك و سبقت مشيتك
كما بسطت اليوم بقدرتك الغالبة بساط الفرغ و السرور
ليستبشر فيه اهل الظهور و زينت بيت الكليم بالنور الذى

اشرق و افاق من افق اسمک الغفور الکریم طوبی لمن تفکر فی
 هذا الیوم و ما ظهر فیہ من امر ربّہ المتعالی الحکیم القدیم ثمّ
 طوبی لمن ذکر هذا الیوم و قرء ما نزل فیہ من لدی اللّٰه ربّ
 العالمین انا اختصرنا الذّکر لانّ الیوم لا یقتضی ازید من ذلك
 یشهد بذلك لسان العظمة و الکریاء ثمّ الذین یهللون ربّهم
 المقتدر الخیر سبحانک اللّٰهم یا الهی اسألك بسجنتک و
 بلائک و مظلومیّتک و ابتلائک بان تطهر النّاس بماء جودک
 و افضالک و میاه کرّمک و مواهبک لئلا تتضوّع منهم الّا
 رائحة قمیص الانقطاع فی ملکوت الاختراع ای ربّ قدّس
 اذیال الذین فی حولی عن کلّ ما لا ینبغی لتقدیسک و
 تنزیهک ثمّ اجعل قلوبهم آفاق انوار معرفتک و مظاهر تجلّیات
 شمس عنایتک ای ربّ قد احاط فظلك الممكنات و جودک
 الکائنات خذ ایادی المستضعفین بذراعی قوتک ثمّ خلّصهم
 بقدرتک و سلطانک انک انت المقتدر علی ما تشاء و هذه
 کلمة یشهد بها کلّ الاشیاء لا اله الا انت النّاصح المبین المشفق
 الکریم ثمّ انزل یا الهی علی محییک فی هذا الیوم برکة من
 عندک ثمّ ارزقهم خیر الدّنیاء و الاخرة لا اله الا انت الوهّاب
 العزیز العلیم ای ربّ کما بدّلت الیوم ارض سجنتک بما اذنت

فیه البهجة و السرور لاهل توحیدک و مكامن تفردک بدّل
قلوب العباد لیظهر منها ما تحبّ و ترضی لا اله الا انت
الفضّال المعین .

(446) هو السّامع المجيب

كتاب اللّٰه ينطق بالحقّ بين الخلق و يهدى الكلّ الى صراطه المستقيم قد اتى النّبأ الاعظم و الامم اكثر هم من الغافلين هذا يوم فيه ماج بحر العرفان امام وجوه الاديان و ظهر السرّ المكنون و المستسرّ المخزون اللّٰذى به نادى المناد قد اتى من انجذبت بذكره الفردوس و الجنّة العليا طوبى للفائزين ان تريد ان تذكر اللّٰه ربّ العرش و الثرى قم ثمّ ارفع ايدى سرّك و جهرك باستقامه ترتفع بها ايدى الممكنات الى سماء فضل ربّكم الرّحمن الرّحيم طوبى ليد فازت باخذ كتابه و لعين فازت بمشاهدة آثاره و لقلب اقبل الى افقه و لاذن سمعت ندائه الاحلى ارتفع فى ناسوت الانشاء و ويل لكلّ ظالم بعيد قل يا ملاء الارض قد اتى الوهّاب راكباً على السّحاب و ينادى عن يمينه منادى العزّة يا قوم هذا هو اللّٰذى وعدتم به فى كتب القبل و هذا هو اللّٰذى اذ ظهر خضعت له كتب القوم يشهد بذلك كتاب اللّٰه الاعظم فى هذا المقام الرّفيع البهاء المشرق من افق سماء بيانى عليك و على اللّٰذين شاهدوا و قالوا هذا هو اللّٰذى ابتسم به ثغر الايمان فى الامكان و ظهرت

السّاعة و اشراطها و القيامة و اسرارها نعيماً لكل فائز و هنيئاً
لكل ناظر مجيب .

(447) هو السّامع المجیب

یا حیدر این مظلوم فی الحقیقه از عباد ارض مایوس چه که
 بچشم ظاهر و باطن ملاحظه شد که حزب فرقان بعد از
 هزار و دویست و ازید که خود را اعلم و افضل از جمیع
 احزاب عالم میدانستند در یوم جزا کل اهل سقر مشاهده
 گشتند و بنار راجع اعلم آن حزب اجهل ملاحظه شد اتقای
 آن قوم اشقی دیده شد چه که بر منابر مقصود عالمیان را
 سبّ نمودند و بالاخره فتوی بر قتلش دادند و بعضی از
 معرضین بیان اعمال و اقوال آن نفوس را بچشم خود
 دیده‌اند و بگوش خود شنیده‌اند مع ذلک باسم وصیّ جمعی
 و اسم موهوم و امام و امثال آن از مکلم طور و مالک غیب
 و ظهور اعراض نموده‌اند دیگر این مظلوم چه ذکر نماید و از
 برای که بگوید قدری در آنچه ذکر شد فکر نما تا بر حالت
 مظلوم نوحه کنی و بمقامات یأسش پی بری طوبی لک بما
 اقبلت اذ اعرض احزاب الارض الا من شاء الله کتابت نزد
 مظلوم حاضر وجدناه مزیناً بطراز الاستقامه و ناطقاً بذكر
 الله و ثنائیه و متمسکاً بحبله المتین و معترفاً بما اعترف به لسان
 العظمه و موقناً بما انزل الله فی کتابه المبین نسأل الله ان

يويدك و يوفقك و يقدر لك ما تقرّبه عينك و ينشرح به
صدرك انه على كل شئ قدير ذكر لقا نمودى قد حال بينى
و بينك عباد جاهلون الذين نقضوا عهد الله و ميثاقه جاحدوا
بآياته و انكروا حجته و سلطانه و قدرته و قوته و اقتداره
نسأله تعالى ان يكتب لك اجر لقائه انه هو المقتدر القدير و
بالاجابة جدير اياك ان تحزنك حوادث العالم و شئوناته
الامم كن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً بهذا النبأ العظيم قل
لك الحمد يا الهى بما سقيتني من ايدى عطائك كوثر
عرفانك و ايدتني على التوجه و الاقبال اذ اعرض عنك رجال
الارض و علمائها اسألك بان توفقني على ما تحبّ و ترضى
انك انت الامر القديم و المشفق الكريم.

(448) هو السّامع الناظر

ذکر من لدى المظلوم الى الذی اقبل و فاز بنعمة الله ربّ العالمين ان التّعمة هي آیاته و ظهوراته و بيانه البديع يا جواد ندای مالک ایجاد را بلسان پارسی بشنو که شاید مقبلین آگاه شوند و مقصود را بیابند امروز روزیست که جمیع انبیا و اصفیا باو بشارت داده اند و جمیع احزاب از حق جلّ جلاله لقائش را سائل و آمل و چون بحر ظهور موج و آفتاب حقیقت مشرق و مکلم طور بر عرش بیان مستوی کلّ اعراض نمودند الا من شاء الله حزب شیعه عمل نمودند آنچه را که هیچ حزبی عمل ننمود نامه آنجناب رسید و عبد حاضر عرض نمود این لوح اقدس از سماء مشیّت نازل و ارسال شد تا عرف بیان رحمن را بیابی و باستقامت تمام بخدمتش مشغول شوی حمد کن محبوب عالم را که ترا تأیید فرمود و بافق اعلیٰ هدایت نمود این فضل را عظیم دان لعمر الله لا يعادله شیء اشکر و قل لك الحمد يا مقصود العالمين و لك الثناء يا معبود من في السموات و الارضين.

(449) هو السّامع و هو النّاطق

یا ورقه سدره ترا ذکر مینماید و از بحر بیان عنایت فرموده آنچه را که کنوز عالم بان معادله ننماید امروز اریاح نفس و هوی و جهل و عمی اکثر اوراق عالم را ساقط نموده و از سدره محروم داشته و تو از فضل بی منتهی و رحمت لا تحصی باو متمسکی و باو ناظر و متشبّث فضل حق جل جلاله اخذت فرمود و بصراط مستقیمش راه نمود ندای مظلوم را شنیدی و بلقا فائز شدی اشکری ربّک بهذا الفضل العظیم ذکرش مالک اذکار و امرش سلطان امور اماء آن ارض را که از اسماء و قصص اولی مقدّس و منزّهند از قبل مظلوم تکبیر برسان یا اوراقی و امائی لازال مذکورید و بعنایت فائز آنچه حال لازم و واجب است استقامت است بان تمسک جوئید طوبی لامة انقطعت عن دون الله و تمسکت بجله المتین و امره المبین البهاء من لدنا علیک و علیهنّ و علی اللّائی آمنّ بالله و قلن آمنا بک یا مقصود العالم و اقبلنا الیک یا محبوب من فی السّموات و الارضین .

(450) هو السَّمِيعُ البصير

ذکرت مکرّر لدی المظلوم مذکور و در هر کرّه بذکر حق
 فائز شدی این ذکر از نعمتهای مخصوصه الهی است یکتطره
 از بحرش عالم را زندگی باقی بخشید در جمیع احوال باو ناظر
 باش و از او مدد خواه اّنه ينصر من یشاء امرأ من عنده و هو
 المقتدر القدير بگو حکمت را از دست مدهید و بآنچه از
 نزد حق بشما رسیده عمل نمائید امروز امّ الكتاب ناطق و امّ
 المدن ظاهر جهد نمائید که شاید از فضلش محروم نشوید و از
 نفحاتش ممنوع نگردید مکرّر ذکر آنجناب از قلم جاری اّنه
 يذكر من ذكره و اراد نصره امره البديع البهاء عليك و على
 الذين ما نقضوا عهد الله و ميثاقه و على كلّ ثابت مستقيم .

(451) هو السَّمِيعُ البصير

یا افنایی علیک بهائی ذکر بی لسان نمودی حال لسان رحمن از قبل او خود را ذکر مینماید ذکر بی لسان نمودی که از برای هر شیئی از اشیاء لسان جدید عطا کند انّ ربّک الرّحمن هو الغفور الرّحیم قضای الهی اگر چه مبرم است و در ظاهر بغیر رضای عباد و لکن فی الحقیقه عند صاحبان بصر از جان محبوبتر مقصود حق از آفرینش جود و کرم بوده البتّه خیر کلّ را خواسته آنچه وارد شود از بأساء و ضراء و یا شدّت و رخاء جمیع بمقتضیّات حکمت بالغه بوده فضلش بمقامی است که مشاهده مینمائی عوض بی لسان تکلم میفرماید و او را ذکر مینماید ذکر بی لسان نمودی که سبب تذکرّ عباد گردد در قرون و اعصار البهائم علیک و علیه و علی الذّین نبذوا الاوهام متمسّکین بحبل اوامر ربّهم الامر الحکیم.

(452)

هو الشاهد الخبير

سمع المظلوم ندائك اقبل اليك من شطر السّجن و اجابك
بلوح اذ اشرق من افق سماء البيان خضعت له الالواح هذا يوم
فيه ينطق الكتاب و يدع الكلّ الى العزيز الوهاب طوي
لسميع سمع النداء و اقبل و ويل لكل غافل مرتاب اشكر الله
بما ذكر ك في السّجن اذ كان بين ايادي الفجار الذين انكروا
حجة الله و برهانه و جادلوا بآياته اذ اتى من سماء الظهور
بقدره و سلطان قل يا ملاء الارض قد اتى مالک الاسماء بامر
لا يقوم معه جنود العالم اتقوا الله و لا تتبعوا كل منكر كفار
دعوا ما في الارض و خذوا ما امرتم به من لدى الله ربّ
الارباب قل يا ملاء البيان باي حجة آمنتم بالنقطة الاولى و من
قبله بمحمد رسول الله و باي برهان كفرتم بالذي اتى من
ملكوت الآيات انصفوا يا قوم في حجة الله و برهانه و لا
تتبعوا مطالع الظنون و الاوهام انهم اعرضوا عن الوجه و افتوا
على نقطة البيان بظلم تزعزعت منه مدن العدل و الانصاف
لعمر الله لا يعادل بما نزل كتب العالم يشهد بذلك من عنده
امّ البيان انك اذا شربت كوثر بياني من كووس كلماتي قل
اهي الهى لك الحمد بما هديتني الى مشرق وحيك و مطلع

امرک و مظهر نفسک اسألك بحركة قلمک الاعلى و
باصبعک يا مولى الورى بان تجعلنى ثابتاً على هذا الامر الذى
به ارتعدت فرائص الاسماء و نطقت الاشياء الملك لله مالک
الاديان .

(453) هو الشّاهد الخبير

نشهد أنّه لا اله الا هو قد ارسل الرّسل و انزل الكتب فضلاً
من عنده و هو الحق علّام الغيوب طوبى لمن نبذ الاوهام
متمسكاً بجبل عناية ربّه العزيز الودود قد حضرت و رأيت و
فزت و سمعت نداء المظلوم فى سجنه الاعظم يشهد بذلك من
ينطق أنّه لا اله الا هو الفرد الواحد المهيمن القيوم .

(454) هو الشاهد الخبير

يا حسين قصد مقصد اقصى نمودى و بذوره عليا و افق اعلیٰ
 اقبال كردى و از عنايات لا نهایة حق جلّ جلاله بان فائز
 گشتی چه مقدار از عباد كه از قبل و بعد مشتاق لقا بودند و
 بشارت آنرا از كتب الهی شنیدند و لكن چون صبح یوم الهی
 طالع شد و بحر وصال موج كلّ محروم مشاهده شدند الا
 معدودی بعضی از ناس را غرور منع نموده و برخی را
 زخارف و حزبی را اوهام و ظنون و گروهی را بغی و فحشا
 و سبب و علت كلّ علمای عصر بوده و هستند ان اشكر
 الله بما حفظك و ایدك و قربك اليه و سقاك الرّحیق
 المختوم باسمه المهيمن القيوم قدر این فضل را بدان ان ربك
 لهو الفضال الكريم نفوس موقنه مطمئنه از ارض یا كلّ بعنايت
 حق فائزند و اسمشان از قلم اعلیٰ جاری و نازل از حق
 میطلبیم ایشان را تائید فرماید بشأنی كه سطوت اهل عالم
 ایشانرا از فیوضات آیام الهی محروم نسازد سوف یفنی القوم و
 ما عند هم یشهد بذلك كلّ منصف بصیر و كلّ عالم خبير
 البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیهم و علیك و علی الذین

ما منعتهم لومة اللّائمين عن هذا الامر الاعظم الاظهر الانور
العزیز البدیع.

(455) هو الشاهد السامع الحكيم

یا اسمی مهدی مکتوب افنان الف و حا علیه بهائی که باسم
 شما بود عبد حاضر لدى الوجه معروض داشت ان شاء الله
 لازال در ظلّ سدره مبارکه ساکن و مستریح باشند و از
 رحیق حبّش بیاشامند طوبی له بما اقبل و فاز و قام علی خدمة
 امر الله المهیمن القیوم ان شاء الله باین مقام اعظم همیشه فائز
 باشند اگر چه حال مستور است ولكن البته این ستر را
 کشف از پی خواهد بود آنه هو المخیر الخیر و اینکه در باره
 بدیع علیه بهاء الله نوشته بودند ان شاء الله بعنایت الهی فائز
 باشد انا ذکرنا اباه بذكر لعمر الله لا تعادله الخزائن و الكنائز
 و المعادن یشهد بذلك مالک الرقاب یا مهدی ایام بمثابه برق
 در مرور است و فنای آن واضح و مشهود طوبی از برای
 نفسی که بذكر الله فائز شد و از قلم اعلیٰ اسمش در کتاب
 الهی ثبت گشت هذا فضل لا يعادله فضل و لا یشابه امر
 سوف یری المقبلون و المخلصون ما اخبر به الله فی الزبر و
 اللواح و اینکه در باره محلّ البرکة و مشرق الاذکار نوشته
 بودند بسیار مقبول است چه که بحکمت ذکر نموده اند و از
 قبل قلم اعلیٰ ارض ش و ارض یاء و بعض اراضی احری را

از اجرای این امور نظر بحکمت منزله در کتاب در این ایام
 نمی فرموده انه يعلم و یامر و عنده علم کل شیء فی کتاب
 عظیم طوبی لافنانی انه نطق بما اراده الله رب العالمین و له ان
 یشکر ربّه بهذا الفضل المبین در جمیع احوال باید ناظر
 بحکمت باشند حکم صلوة مع انکه در سنین قبل از سماء
 مشیت نازل نظر بحکمت تا حین باطراف ارسال نشده و در
 ملکوت بیان بامر محبوب امکان محفوظ و مستور است آنچه
 از احکام الهی که عمل بآن خارج از حکمت نیست باید
 کلّ عامل شوند و آنچه مغایر حکمت است عمل بآن جایز
 نه الی ان یرتفع امر الله بین عباده و خلقه جناب اسد و ابن
 اسمی الاصدق علیهم بهائی بخدمت امر قیام نموده اند و آنچه
 در اراضی خا از مشرق الاذکار و محلّ البرکة اجرا داشته اند
 از قلم اعلیٰ امضا شد انه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید لا اله
 الا هو المقتدر القدیر ناس غافل الی حین مطلع اصلاح عالم را
 مفسد دانسته اند از سکر هوی بشأنی مدهوشند که از نفخه
 صور و نقره ناقور و حجج باقیه و براهین ساطعه لائحہ و
 آیات منزله بشعور نیامده اند نفسی که بجمیع حجج من علی
 الارض ظاهر شده از او غافلند و باوہام خود متمسک مع

ذلک رحمت و شفقت حق بشأنی ظاهر و مشهود که لسان و قلم از عهده ذکر آن برنیاید این است که دوستان را بحکمت امر فرموده اگر در اشارات قلم اعلیٰ تفکر رود امورات مستوره بعرضه ظهور آید و مشاهده گردد فو الذی استوی علی العرش اگر فی الجملة عارف شوند به ثبت الیک یا اله العالمین ناطق گردند در این ظهور اعظم فساد و جدال و قتل و امثال آن نمی شده و در اکثر الواح این بیانات از افق سماء علم منزل آیات ظاهر گشته مع ذلک احدی بمراد الله پی نبرده و مقصود را ادراک نکرده الا من شاء الله طوبی للذین قاموا و استقاموا علی امر الله و عاشروا مع العباد بالروح و الریحان اثم من اهل السفینة المذكورة فی کتاب الله العالم الخبیر جمیع باید در صدد اصلاح عالم باشند این است حکم محکم که در این ظهور اعظم از قبل و بعد نازل گشته طوبی للعارفین طوبی للمتفکرین طوبی للعاملین الحمد لله رب العالمین یا افنانی خذ الحکمة و تمسک بها و دع ما سواها کذلک یامرک المظلوم امراً من لدی الله رب العالمین در جمیع احوال مراقب حکمت باشید و اما ما ذکرت فی من سمی

محسن الّذی صعد الی اللّٰه انا نذکره فضلاً من عندنا انّ
ربّک هو الکریم .

(456) هو الشاهد العليم

انّ التّوراة ينادى و يقول قد اتى منزلى بآياته الكبرى ان اقبلوا
اليه يا ملاً اليهود انّ الانجيل يصيح و يقول قد اتى من السّماء
من تزين بذكره كتب الله مالک الغيب و الشّهود و الفرقان
يدع الخلق الى الحق الذى كان موعوداً من القلم الاعلى فى
لوح محفوظ يا معشر البشر قد اتى مالک القدر ليقرّبكم الى
مقام جعله الله مقدّساً عن مطالع الطّنون يا اهل الكتاب ان
انصفوا فيما ظهر بالحق و لا تتبعوا اهواء الذين انكروا حجة
الله و برهانه و نقضوا ما عهدوا به فى محضر الله ربّ ما كان
و ما يكون هل يغنيكم الاموال لا و سلطان المآل و هل يدفع
عنكم لا و اسمى المهيمن العزيز الودود دعوا ما عند القوم و
خذوا ما امرتم به من لدى الله مالک الوجود كذلك اسمعناك
خريير ماء العرفان اذا سمعت و عرفت قل لك الحمد يا من
باسمك قام من فى القبور .

(457) هو الشّاهد العليم

يا ورقتی و امّ افنابی علیک بهائی و رحمتی الّتی سبقت من فی
السّموات و الارضین حمد کن محبوب عالم را که نجوم ظاهره
از تو حول شمس حرکت مینمایند و بخدمت مشغولند این
فضل را عظیم دان و بشکر محبوب عالمیان ناطق باش آنه مع
افنانه فسوف تظهر مقاماتم فی الملک رغماً للذین کفروا باللّه
المهیمن القیوم و البهاء علیک.

(458) هو الشاهد و المشهود

ذكر من لدى المظلوم لمن اقبل الى الافق الاعلى اذ اتى مالك
الورى بالآية الكبرى و دعا اهل الانشاء الى مقام انزله فاطر
السّماء فى كتب القبل و فى كتابه العظيم الذى سمى بالفرقان
من لدى الرحمن و به فرق الله بين الحقّ و الباطل انه هو
المقتدر الذى لا يعجزه شىء يفعل بسلطانه ما اراد انه هو
الحاكم القدير هذا يوم فيه ارتفع صرير قلم القدم و نادى المناد
قد اتى الموعد بسلطان مبین انا وجدنا منك عرف الاقبال
اقبلنا اليك و ذكرناك بهذا اللوح المبين خذه بيد القوّة و
الاستقامة و قل يا الهى و سيدى و سدى و محبوبى و رجائى
اسألك بعنايتك التى سبقت الكائنات و برحمتك التى احاطت
الممكنات بان تجعلنى مستقيماً على امرى و ثابتاً راسخاً على
حبّك اى ربّ اسألك بان تؤيّدنى فى كل الاحوال على
ذكرى و ثنائى على شأن لا تمنعنى كتب العالم و لا اشارات
الامم و تكتب

ما كتبه لاصفيائك الذين ما منعهم
الارواح و الاجساد و الاموال عن حبّك انك انت المقتدر

على ما تشاء و فى قبضتك ملكوت الاسماء لا اله الا انت
المقتدر القدير .

(459) هو الشّاهد و المشهود

شهد الله أنّه اتى بمظهر نفسه و مشرق آياته و مطلع بيانه
الذى ينطق بالحق و يدع الكلّ الى هذا الصّراط المستقيم الذى
ظهر بالحق من لدى الله العليم الحكيم يا اهل البهاء انتم الذين
فرتم بما لا فاز به اهل الانشاء يشهد بذلك من نطق و ينطق
أنّه لا اله الا انا الشاهد السميع كم من كبير نبذ كتاب الله
عن ورائه و كم من صغير اخذه بيقين مبين هذا يوم تنادى
كلّ الاشياء الملك لله الواحد الفرد العزيز الحميد دع اشارات
القوم و خذ ما اوتيت به من لدن مقتدر قدير ان احمد الله بما
توجه اليك قلمه الاعلى و ذكرك بهذا اللوح المنير الذى
اشرق من افقه شمس عناية ربك الرحيم انا رأيناك قائماً على
خدمة الامر ذكرناك فضلاً من لدنا ان ربك لهو السميع
البصير كن كما كنت من قبل كذلك نوصيك ربك الكريم
ان احفظ مقامك باسم ربك و توكل عليه في كلّ الاحوال
سوف تجد ما قدر لك في كتابي العظيم .

(460) هو الشّاهد و المشهود

كتاب انزله مالک الوجود من مقامه المحمود لمن آمن بالله
العزیز الودود طوبی لقاصد عرف المقصود و لطالب اجاب
المطلوب و لعالم آمن بالله المهیمن القیوم کم من عالم اعرض
عن الصّراط و کم من جاهل عرف و سرع و قال لك الحمد
يا مالک الغیب و الشّهود تالله قد انار افق العالم بالنیر الاعظم
و لكنّ الناس اکثر هم لا يشعرون انّ الحقّ یمشی امام وجوه
الخلق یشهد بذلك من نطق فی قطب الامکان أنّه لا اله الاّ انا
المقتدر علی ما کان و ما یكون طوبی لمقبل اقبل و فاز باللّقاء
و ویلٌ لکل معرض اعرض عن الله بما اتّبع کلّ غافل مردود .

(461) هو الصادق الامين

هل تعلم الى اىّ جهة توجّهت يخرىك بذلك من هو العليم
 الخبير قد توجّهت الى من انكره الجهات كلّها الا من شاء الله
 ربّ العالمين و اقبلت الى من اعرض عنه الخلائق الا من اراده
 الله العزيز الحميد هل تعرف الى من اظهرت الحبّ اتى ابين
 لك لتكون على يقين ميين احببت الذى صار دفاتر العالم
 مشحونة ببغضه يشهد بذلك كل عارف بصير و عزّة الله
 ربّك ربّ العرش لا يقدر احد ان يتمسّك بجبلى حقّ
 التمسّك الا بان يكون منقطعاً عمّا سوائى اذا يجد نفسه
 معترفاً و لسانه ناطقاً بما نطق به لسان العظمة فى مقامه العزيز
 البديع قد حضر كتابك لدى لمظلوم الذى ارسله احد افنانى
 الذى احبّ الله و كان متغمساً فى بحر عرفانه اذ كان الناس فى
 بغض عظيم و شرب رحيق الوصال مرّة بعد مرّة و كوثر
 اللّقاء من يد عطاء ربه المشفق الكريم قل لك الحمد يا الهى بما
 جعلتنى موقناً بظهورك و معترفاً بما نطق به لسان عظمتك لو
 لا عنايتك من ينقذنى من بئر الظنون و بحر الاوهام اشهد
 اتك نجيتنى بجودك و عرفتنى صراطك و هديتنى الى نباك
 الذى به اضطربت الافئدة و القلوب الا من اخذته يد عنايتك

فضلاً من عندك اشهد انك ذكرتني اذ كنت غافلاً عن
 ذكرك و ثنائك و ظهورك بين عبادك اسألك باسرار
 ملكوتك و جبروتك بان تجعلني ثابتاً راسخاً مستقيماً على
 حبك بحيث لا تزليني شبهات الذين اعرضوا عنك و كفروا
 بآياتك الكبرى و ظهورات قدرتك في ناسوت الانشاء انك
 انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الحقّ علام الغيوب و
 نذكر في هذا الحين من سمي بمحمد قبل على و نبشّره بفضل
 الله العزيز الحميد نسأل الله تعالى ان يقربه اليه في كلّ
 الاحوال و يجعله منجذباً بآياته و متمسكاً بحبله و متشبّثاً بذيله
 المنير طوبى للذين فازوا بآثار قلمي الاعلى في ايامي و نزلت
 لهم من سماء مشييتي كلمة الغفران لعمرى لا تعادل بحرف من
 حروفات اللوح خزائن الملوك و السلاطين اشكر ربك بهذا
 الفضل العظيم و قل لك الحمد يا مقصود العارفين و محبوب
 من في السموات و الارضين .

(462) هو الظاهر فوق عباده

شهد الله انه لا اله الا هو و الذي اتى من افق الاقتدار آتة هو
السّر المكنون و الكتاب المخزون به ظهرت الاسرار و نادى
الابرار الملك لله المقتدر المهيمن القيوم من اقرّ به قد اقرّ
بوحداية الله و فردانيته و من اعرض عنه آتة من الغافلين في
كتاب الله مالک هذا اليوم الموعود يا محمد عليك بهائي اسمع
ندائي آتة ذكرک و يذكرک في هذا الحين بما انجذب به الملاء
الاعلى و الجنة العليا ثم الذين طافوا عرش الله المقتدر العزيز
الودود نشهد آتک حضرت امام الوجه و سمعت نداء المظلوم
و شربت كوثر اللقاء من يد عطاء ربک مالک الوجود
نوصيك بما اوصى الله عباده من قبل و من بعد و هو الحقّ
علّام الغيوب كن ناطقاً بثنائه و مستقيماً على امره و متمسكاً
بجبله و قائماً على خدمة امره العزيز المحتوم اشهد آتک شربت
رحيق الوصال مرّة بعد مرّة و فزت بالحضور مرّة بعد مرّة
نسأل الله تعالى ان يؤيدک و يحفظک و ينصرک بجنود
الغيب و الشهود کبر من قبلى على امّک و اخيک و اخواتک
و ذکرهم بآيات الله و بشرهم بعنايته و نور قلوبهم بمعرفته
كذلك وصاک القلم الاعلى في هذا المقام المرفوع البهاء

المشرق من افق سماء رحمتى عليك و على الذين اخذوا كأس
الفلاح باسم فالتق الاصباح و شربوا منه فضلاً من لدى الله
ربّ الملك و الملكوت.

(463) هو الظاهر فوق كلّ شبيء

هذا كتاب من لدنا الى الغلام الذى باسمه زينت الاسماء و يذكر فى ملكوت الاعلى باسم الله البهى الابهى لينبت فى صدره شقايق الحقايق فى عرفان ربه العليم الحكيم ان يا غلام كن على شأن ينبغى لاسمك كذلك يأمرک المسجون الذى يدعو الكل الى الله العزيز الفريد قل سبحانک اللهم يا الهى لك الحمد بما اظهرتنى فى ايامک و القيت على حبک و عرفانک اسألك باسمک الذى به ظهرت لثالى الحكمة و البيان من خزائن افئدة المقرين من عبادک و اشرقت شمس اسمک الرحمن على من فى ارضک و سمائك بان ترزقنى من بدائع نعمائك المكنونة بفضلك و عطائك فىا الهى هذا اول ايامى قد اتصلته بايامک فلما شرفتنى بهذا الفضل العظيم لا تمنعنى عما قدرته لاصفيائك فىا الهى اتى حبة قد زرعتها فى ارض حبک و انبتتها بيد احسانک اذا تطلب بکينونتها ماء رحمتک و کوثر فضلك فانزل عليها من سماء عنايتک ما يرببها فى ظلك و جوارک و انک انت مسقى قلوب العارفين ماء الكوثر و التسنيم و الحمد لله رب العالمين .

(464) هو الظاهر فوق كلّ شئ

يا محمد قبل قلى اشهد بما شهد المظلوم انه لا اله الا هو الفرد
 الخبير ثم اشهد بما شهد مبشرى عليه ملكوت بهائى اننى انا
 اول العابدين ثم اعلم قد فاز ما ارسلته فى هذه الايام و لبسناه
 فضلاً من عندنا و قبلناه رحمة من لدنا قل سبحانك اللهم يا
 الهى لك الحمد بما ذكرتنى و زينت ما ارسلته بمساس هيكلك
 العزيز المنير اسألك بامواج بحر عطائك و اسرار كتبك و
 الواحك بان تؤيدنى على عمل يتضوع منه عرف قبولك اذك
 انت المقتدر العليم الحكيم چند يوم است جبّه شما را پوشيدم
 و بيرون رفتيم يعنى از محل بصحرا و اوليا را ذكر نموديم ذكراً
 به رفع سرادق المجد و خباء الفضل و به نصب علم الظهور فى
 الطور و نطق السدرة الملك لله رب العالمين .

(465) هو الظاهر من افقه الابهی

یا ایها الناظر الی الوجه جناب امین از قبل و بعد ذکر شما را نموده و از فضل و عنایت حق جلّ جلاله باثر قلم اعلیٰ فائز شدی مکرّر ذکرت از لسان و قلم جاری هذه نعمة لا يعادلها ما فی العالم و ما عند الامم یشهد بذلك مالک القدم فی السّجن الاعظم انه هو السّميع البصیر این ایام جناب امین علیه بهائی در سجن وارد و در حضور ذکر شما را نموده الحمد لله موفق شدی بر اقبال و اقرار و همچنین بر

خ_____دمت امرالله ربّ

العرش العظیم جمیع عالم از برای یوم الهی خلق شدند ولكن کلّ غافل و محجوب الا من شاء الله شکر کن مقصود یکتا را ترا فائز فرمود بآنچه که مثل و شبه نداشته و ندارد و آن اعتراف بر ظهور مکلمّ طور بوده و هست طوبی لک و نعیماً لک یوم الله را ادراک نمودی و بخدمت قیام کردی دوستان آن ارض را تکبیر برسان بگو یا حزب الله لا تحزنوا من شیئ انّ الفرح الاکبر یسأل الله لقائکم یشهد بذلك امّ الكتاب فی هذا المقام الرفیع آنچه در باره ملک و امور دیگر ذکر نمودند این فقرات در کتاب الهی بمشورت معلق شده مشورت کنید

و بآن تمسک نمائید جناب ح س را تکبیر برسان بگو حق شما را در حضور وعده حفظ فرمود حکم او جاری بوده و هست آنه هو الصادق الامین العزّة بیده و الحفظ فی قبضته يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید در این حین عرف بخشش و عنایت از شطر فضل متضوّع یا حسین انا نوصیک بخدمته الامر آنه یرفعک کیف یشاء و یأمرک بالاستقامة الکبریٰ فی هذا الامر العزیز المنیع البهاء علیک و علی کلّ ثابت مستقیم.

(466)

هو العزيز

چندی گذشت که عندلیبان بستان الهی محمود گشته اند و طوطیان مصر معنوی از شکرهای روحانی ممنوع شده اند آخر چرا از طیران باز ماندند و از بحر اعظم تشنه ماندند قسم بخدا آنچه مشهود است زود بآخر میرسد و رحمت روح شامل است ترا و هر که باو راجع است و این است فضل بی انتها غافل مشوید .

هو العزيز البديع في ظلمة الارض بعد اعراض النفوس كان يمثل الشمس عن افق الروح في مشرق القدس بالحق مشهوداً اسمع ما يغن عنديب البقا و تطير في هذا الفضا لتشتعل النار في صدرک و تجذبک الى مقام الذى كان عن الابصار مستوراً و لن يصل اليه ايدى احد و ما عرج الى سمائه من نفس اهل الفردوس قد سكروا فيما شربوا عن بحر اسمه و هو كان في سرادق العزة قبل ظهور الحما في عالم الاحدية بالروح مشهوراً و في كل حين ينادى من عرش البقا على اهل الارضين و السماء بان آمنوا بالله العلى و لا تيأسوا عن روح البقاء في على البقا لتكونن في رضوان القدس بين يدي الجمال بالجلال مذكوراً قل يا قوم اتقوا الله و خافوا عن مظاهر نفسه

و لا تعترضوا على الذين ما تجد هم العرفان و هم كانوا على
عرش الغيب بالحق مستويًا و لا تتبعوا هؤلاء الذين تجدوا منهم
روايح النفاق و كانوا من اهل الشقاق على لوح الامر من قلم
الحكيم مكتوبًا قل يا قوم آمنوا بالله ثم اتبعوا الذي يهديكم
الى النار التي كانت من الفؤاد مشتعلًا لتوجهوا اليها و تشتعلوا
من فورانها و تطوفن في حولها لتحرق عنكم الحجبات و
تجعلكم من سمندر النار في كرة النار بالحلب مبعوثًا هذا ما
ينصحكم حمامة النار من حكمة الاسرار لئلا تضطربوا من
شماتت الفجار و تفرحوا من فرح الذي كان من سماء النصر
منزولا قل هذا عبد الله يدعوكم الى صراط الذي كان في
سماء القلب ممدودًا و ما يسألكم من اجر فان اجره كان على
الله محتومًا و لا ينفعه كل من في السموات و الارض و
لو يسجده كل من في ممالك القدر مجموعا قل هو الذي انفق
روحه في كل حين و ينزل عليه البلا من كل الجهات و كان
بنفسه في مقابلة الاعداء بمثل الشمس في قطب السماء المذكورًا
و النور على المنقطعين و هم الذين كانوا في اللوح مسطورًا

(467) هو العزيز العظيم

هذا كتاب من لدنا الى العزيز ليفرح و يكون من الشاكرين يا
عزيز نشهد انك اقبلت الى الله رب العالمين و فزت بالحضور
و سمعت النداء و شربت رحيق الوصال و دخلت باباً فتح
على وجه من في الارض و السماء و رأيت ما اراده احد من
قبل ان ربك هو العليم الخبير و نسأله ان يكتب لك من قلمه
الاعلى ما يحفظك و ينفعك في كل عالم من عوالم ربك
المقتدر القدير انا نذكر اخاك الذي سمي بهاشم بذكر لم
ياخذه التفاد من لدى الله مالك الابدان انا نسأل الله ان
يعفرك و يعفر الذين اردت غفراهم من بحر عناية اسمه الرحمن
الرحيم طوبى لك بما تمسكت بجبل الاحكام و عملت ما انزله
الله في الكتاب قل يا الهى ترانى خرجت من البيت و هاجرت
في سبيلك الى ان فزت بلقائك اسألك بنور وجهك و نار
صدره امرك بان تقدر لى ما ينفعنى في كل عالم من عوالمك
انك تعلم ما ينفعنى و ما عندى و لا اعلم ما عندك انك
انت العزيز الوهاب.

(468) هو العطوف الغفور

يا ورقتي ان استمعي حفيف سدره عنايتي ائها تعزيك فيما
ورد عليك من قضاء الله ربك و رب العالمين لعمرى يسمع
من حفيفها قد قصد الحسين المقصد الاقصى و الذروة العليا و
الرفيق الاعلى اياك يا ايتها الورقة ان يحزنك الفراق انه
يشرب من بحر القرب و الوصال و فاز بما لا يذكر بالمقال ان
ربك هو الغنى المتعال انا نوصيك بالصبر و الاضطبار لك ان
تكونى فى كل الاحوال ناظرة الى افق ارادة ربك و متمسكة
بجبل الرضاء فيما شاء الله و يشاء انه هو العليم الحكيم البهاء
المشرق من افق عنايتي عليك و على اوراق سدرتى اللائى
يتحركن بارياح ارادة الله المقتدر الغفور الرحيم.

(469) هو العلیّ الابهی

یا حسین علیک بهائی كنت مشتعلاً بنار محبة الله و قائماً علی
 خدمة امره المحکم المتین کن ناطقاً بثنائه و متوجّهاً الی وجهه
 و ناظراً الی افقه المنیر بکمال حکمت در اتحاد نفوس و
 اشتعال قلوب سعی نمائید انه ینصرک کما نصرک و یدک
 علی هذا النبأ العظیم ان احفظ مقامک ثم اذکر ربک العظیم
 الخیر البهاء علیک و علی الذین نبذوا اوهام القبل متمسکین
 بانوار شمس الایقان من لدی الله رب العالمین .

(470) هو العلى الاعلى

فاعلمى ان افنانى ذكرک تلقاء العرش الى ان اشرقت شمس
الاذن من افق مشيئة الله رب العالمين لك ان تشكره بهذا
الفضل الاعظم الذى لا يعادله ما عند الملوك و السلاطين قد
اذناك و كتبنا لك اجر اللقاء من قلمى الاعلى فى لوحى
المبين انه اراد ان يوفى بوعده و عهده ان ربك هو الشاهد
العليم البهاء عليه و عليك و على الذين اتخذوا لانفسهم سبيلاً
الى الله العزيز الحكيم .

(471) هو العلى الاعلى

كتاب الرحمن نزل بالحق لدى الله رب العالمين ويأمر الناس بالعدل و بما انزل الله فى كتابه المبين قل يا قوم اتقوا الله خذوا ما امرتم به من لدن عليم حكيم يا افنانى انا ندعوهم الى الله و هم يدعوننا الى اهوائهم الا انهم من الاخسرين قل انه لا يسمع ندائكم و لا يمشى طرقكم ان له صراطاً مستقيماً يهدى الكل اليه انه على كل شىء قدير طوبى لك و لمن قام على خدمة الامر و لمن احبكم لوجه الله رب العالمين البهاء عليك من لدن مقتدر قدير.

(472)

هو العليم

اسمع يا اسمی ثم اسطع عن کثیب الحمرا بسطوع المسک عن
 رضوان ربک المّان العزیز القدير ليعطّر منک الممكنات و
 یضعنّ روایح الامکان و یقلبنّ الی وجه ربک الرّحمن العزیز
 العليم ان یا رحيم فاخرج عن غرف السّکون و کن منادياً من
 لدنّا بین العالمین فانقطع عن نفسک فی سبیل ربک ثم هاجر
 الی اىّ ارض تريد باسمی المرید الغالب العظیم و ان تكون
 واحداً فاستانس بذكر ربک المهیمن العزیز الحکیم و اّک لو
 تسمع ما علمک جمال العلم تالله یوثر قولک علی کلّ شیئ
 بل علی کلّ جبل راسخ منیع قم عن مقامک ثم اشتعل بهذه
 النّار الّتی منها اشتعلت کلّ الاشیاء لیحدث منک حرارت
 حبّ الله فی قلوب الموحّدين تالله یا رحيم انا وجدنا ملأ
 البیان فی وهم الّذی لن یقاس بوهم احد فی الملک لذا بکت
 عیون سرّی لنفسی الوحید الغریب قل یا قوم فانصروا الغلام
 و اّنه هو الّذی به رفع دینکم و علت اسمائکم و ظهرت
 قدرتکم و لاح جمال الله المقتدر العزیز البدیع ان یا قوم لا
 تحرموا انفسکم عن هذا الفضل الّذی ارتفع بالحق خافوا عن
 الله الّذی الیه منقلبکم و مثوی العالمین قم باذن الله ثم ذکر

النّاس بما يذكرک روح القدس فی هذا اللیل المنیر ان یا اسمی
ان كنت فقيراً فی الضّعف فاستغن باسمی القادر و ان كنت
علیلاً فی الجسد فاستشف باسمی الشّافی وان كنت کلیلاً فی
التّطق فاستنطق بسلطان التّاطق العلیم الفصیح و اّک اذا
اردت ان تبلّغ النّاس الی الله اذا ینطق الرّوح علی لسانک و
تجرى عنک ینابیع الحکمة و البیان و کان الله علی ما اقول
شهید کذلک یشترک ربّک لتبشّر النّاس برضوان قرب منیع

(473) هو العلیم الحکیم

ان شاء الله لم یزل و لایزال از سلسال عنایت ملیک بیزوال
 بیاشامی حمد کن غنی متعال را که ترا تأیید نمود و بافق اعلیٰ
 هدایت فرمود اکثری از ناس از محبوب عالمیان محبوب مانده
 اند و بظنون و اوهام خود مشغول گشته اند و تو بشطر
 دوست توجه نمودی و در بساط اقدس که مقدس از ذکر ما
 کان و ما یکون است وارد شدی و ندای سدره الهیه را
 بگوش خود شنیدی و مطلع ندا را بچشم خود مشاهده
 کردی قدر این فضل را بدان و در لیالی و ایام بشکر مالک
 انام مشغول باش چه مقدار از علما و فضلا و فقها که
 آرزوی لقاء الله داشتند و بعد از ظهور از آن محروم ماندند و
 تو از رحیق وصال آشامیدی و بملکوت لقا فائز گشتی طوبی
 لک وللذین فازوا بهذا المقام الامنع الاقدس العزیز البدیع .

(474) هو العليم الحكيم

سبحانک اللّٰهم یا الٰہی اسألك باسمک الّذی به اضاء مصباح
بیانک فی مشکوٰۃ عرفانک و هبّت اریاح الطافک علی اهل
مملکتک بان تجعلنی فی کلّ الاحوال قائماً علی خدمتک و
مستضیئاً بانوار معرفتک و محبّتک علی شأن لا تحجبنی
شبهات العالم و لا تمنعنی ظنوننا الامم ثم اجعلنی یا الٰہی
راضیاً بما قدرت لی بفضلک و احسانک و کرمک و
الطافک ای ربّ لا تدعنی بنفسی بشرنی فی کلّ الاحوال و
الاحیان بالبشارات الّتی کانت مخصوصة لایامک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم قد حضر
کتابک و قرئناه و اجبناک بما تنادی به اللّٰه ربّ العالمین و
تدعوه به فی ایامک انه هو الامر الخیر انما البهاء علی الذین
نبدوا الوری متوجّہین الی اللّٰه فاطر السّماء الا انهم من
المحسنین و الحمد لله ربّ العالمین .

(475) هو الغافر

یا امتی اسمی علیہ بهائی و عنایتی نامه ات را بساحت اقدس
 فرستاد لله الحمد عرف خلوص و عرفان حق جلّ جلاله از
 آن متضوّع لا یعادل بحرف من عنده ما خلق فی الارض
 وصیّت میکنم تو و اماء الله را بانچه سزاوار یوم او و ظهور
 اوست از حق جلّ جلاله سائل و آمل که کلّ را بنور انقطاع
 و اکیل تقوی مزین فرماید اماء آن ارض را از قبل مظلوم
 تکبیر برسان نفوسی که در نامه ات مذکور هر یک بذکر
 مظلوم فائز هنیئا لکم و مریناً لکم .

(476) هو القائم باسمه القيوم

قل يامعشر البيان قد اتى الرحمن بسُلطان مبین هذا يوم فيه
نادت الاشياء الملك لله العزيز الحميد انك سمعت النداء و
شربت رحيق البقاء من يد العطاء فضلاً من لدن مشفق كريم
اشكر الله ربك بهذا الفضل الاعظم الذى لا تعادله خزائن
العالم يشهد بذلك ام الكتاب فى هذا المقام العزيز الرفيع البهاء
من لدنا عليك و على كل ثابت راسخ مستقيم .

(477) هو الكتاب المبین

قد نزلت آیات الله المقتدر العليم الحكيم و ظهر ما كان
مكوناً في العلم و مخزوناً في كنز عصمة الله رب العالمين هذا
كتاب نزل بالحق و يدع الناس الى افق اشرق منه نير البيان
امراً من لدن امر حكيم اتنا ذكرنا الذين ارادوا الذكر و امرنا
هم بالتوجه الى وجه الله المقدس المنير طوبى لمن سمع النداء و
اجاب ويل للغافلين قل يا ملاً البيان اتقوا الرحمن ولا تكونوا
من المعتدين قد ملئت الآيات شرق الارض و غربها انصفوا
فيما ظهر بالحق و لا تكونوا من الظالمين ان المظلوم كان
صامتاً انطقته ارادة الله المقتدر القدير و كان ساكناً حرّكته يد
العنايه امراً من لدن قوی قادر عزيز عظيم قد غلبت ارادة الله
ارادة عباده و اظهر ماشاء و اراد و هو الفضال الكريم البهاء
من لدنا عليك و على الذين اخذوا رحيق الوحي من يد عطاء
ربهم و شربوا منه باسمه العزيز البديع .

(478)

هو المبین العلیم

امروز کتاب من غیر ستر و حجاب جمیع احزاب را بافق اعلیٰ دعوت فرمود اوست کتاب اعظم که در فرقان بامّ الکتاب و نبأ عظیم مذکور و از برای کتاب معانی لا تحصی بوده و هست و همچنین دفاتر لا تُعدّ یک دفتر او دنیاست و نفس دنیا از کتاب محسوب و اوست کتابی که دارای جمیع اشیاء واقالیم عالم است یک کتاب از قلم قدرت و صنع مکتوب و یک کتاب از قلم عباد مسطور کلّ شیء احصیناه کتاباً ولکن این کتاب از قلم اعلیٰ جاری و نازل و اقتدار قلم اعلیٰ خارج از حدّ احصا قیام نمود امام وجوه قیامی که قعود او را اخذ ننمود و صفوف و الوف و سطوت و غضب او را از اراده قویّه غالبه اش باز نداشت و یک کتاب بصحیفه حمراء او مخصوص است بذکر جواهر وجود و ایشانند آن نفوسی که عالم را یک وطن دانند و با کلّ بروح و ریحان حرکت نمایند درع این نفوس تقوی بوده و هست بطراز امانت مزینند و بصدق و صفا و وفا موصوف دارای اخلاق مرضیه اند و صاحب اعمال پسندیده نصرت نمایند ولکن بجنود اخلاق و آداب عالم تحت اراده حکیم حاذق است

آنچه مصلحت عباد و مقتضیات عصر است فرموده و
میفرماید لا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء وسع کرسیه
السّموات و الارض ذکر ارض که در کتاب نازل کلّ اراضی
را شامل است عنده علم کلّ شیء فی کتاب مبین اگر نفسی
بمرفاة بیان بسماء معانی عروج نماید باین کلمه علیا که از افق
سماء قلم اعلى اشراق نموده گواهی دهد و هی هذه لا رطب
و لا یابس الا فی کلمة الله المطاعه تا چه رسد بکتابی که
ظاهر و هویداست مقصود از رطب و یابس در یک مقام
اوامر و نواهی الهی بوده و در یک مقام ما ینفعهم و یضرّهم
فی الحیوة الاولی مختصر ذکر شد .

(479) هو المتعالیٰ العلیم الحکیم

کتاب انزلہ الرَّحْمَنُ لِمَن فِی الْاِمْکَانَ لِیَقْرِبَنَّ الْکَلَّ بِهٖ اِلٰی اللّٰهِ
 رَبِّ الْعَالَمِیْنَ مَن اٰمَنَ بِهٖ قَدْ اٰمَنَ بِکِتَابِ اللّٰهِ کُلِّهَا وَ الَّذِیْ غَفَلَ
 اَنَّهُ مِنَ الْمُنْکَرِیْنَ قُلْ هٰذَا هُوَ الَّذِیْ لَا یُعَادِلُ بِکَلِمَةٍ مِنْهُ مَا نَزَّلَ
 مِنْ قَبْلِ قَدْ شَهِدَ بِذٰلِکَ مِنْ بَشَرٍ الْعِبَادَ بِظَهْوَرِیْ وَ نَطَقَ بِاسْمِی
 الْعَلِیْمِ الْخَبِیْرِ کَمَ مِنْ عَبْدٍ اِذَا سَمِعَ النَّدَاءَ اَقْبَلَ اِلٰی الْاَفْقِ الْاَعْلٰی
 وَ کَمَ مِنْ عَبْدٍ اَعْرَضَ وَ اَتَّبَعَ کُلَّ حَاسِدٍ بَعِیْدٍ اَنَّکَ اِذَا فَزْتَ
 بِکِتَابِ رَبِّکَ اِنْ اَقْرَأَهُ بِالرُّوْحِ وَ الرَّیْحَانِ اَنَّهُ یَجْذِبُکَ اِلٰی اللّٰهِ
 الْعَزِیْزِ الْحَمِیْدِ ثُمَّ اَشْکَرَهُ بِمَا جَرٰی ذِکْرُکَ مِنْ قَلَمِ الْاَعْلٰی اِنَّ
 هٰذَا لِفَضْلِ عَظِیْمٍ اِنْ اَعْرَفَ وَ قُلْ لَکَ الْحَمْدُ یَا مَحْبُوْبَ الْعَالَمِیْنَ

(480) هو المتعالی عن الذکر و البیان

کتاب انزله الرحمن فضلاً من عنده الی الذی اراد ان یشرب
رحیق الحیوان فی هذا الظهور البدیع نوصیک بالاستقامة علی
امر الله و نذکرک بهذا الذکر الذی به تذکر من تقرّب الی
الله ربّ العالمین ان افرح بذکری ایاک انه ینکون معک فی
کلّ الاحوال لو تكون من الراسخین ستفنی الدنیا و ما فیها اذا
یجدنّ المخلصون ما قدر لهم فی الفردوس الاعظم من لدى الله
الغفور الکریم انّ الذین غفلوا الیوم عن الله و سلطانه سوف
یرون انفسهم فی خسران عظیم قد ربح من اقبل الی الافق
الاعلیٰ و خسر من اشتغل بالهوی و اعرض عن مولی الوری
انّ ربّک هو المبین العلیم کذلک نزلنا الآیات لتجد عرفها و
تکون من الذاکرین.

(481) هو المتكلم المبين العليم

ای دوستان ربیع رحمانی است و نسایم عنایت الهی جاری و ساری جهد نمائید تا اشجار یابسه انسانی را از این نسایم روحانی سبز و حرّم کنید تا باثمار معارف الهیّه و اوراد حکم بالغه ربّانیّه مزین شوند اشجار یابسه لایق قطع است و اشجار مرئیّه زینت حدائق و بساتین ان شاء الله بعنایة الله چنان بخدمت امر مشغول شوید که ذکرش در کتاب الهی بدوام ملک و ملکوت باقی و ثابت ماند آنّه ينصر من نصره و ينظر من توجه اليه لا اله الا هو الفرد الخبير البهاء عليك و على الذين نذوا ما عندهم و اخذوا ما امروا به في لوح مبين .

(482) هو المتعالی عن کلّ ذکر و ثناء

قد شهد القلم الاعلیٰ و الذین یطوفون حول الاسم الاعظم
الابهی و لكنّ الناس هم لا یسمعون أنّه فی کلّ حین ینادی و
یدعوهم الی افق الامر و لكنّ الناس اکثرهم لا یشعرون قد
اخذهم سكر الغفلة علی شأن ما انتبهوا من نداء اللّٰه فی هذا
الیوم الذی فیہ نصبت رایة الامر و شهدت الذرات أنّه لا اله
الا هو المهیمن القیوم كذلك ماج البحر الاعظم بین الامم و
لكنّ القوم اکثرهم لا یفقهون قل ضعوا اصنام الاوهام انّ هذا
مطلع آیات ربّکم العزیز المحبوب آیاکم ان یمنعکم ما خلق فی
الارض عن المقام الذی نزل حکمه فی لوح مسطور .

(483) هو المشرق من افق البقاء

سبحان من زین هیکلک بطراز الاذن و احضرك لدى العرش
و اسمعك ندائه العزيز البديع هل يعادل بهذا شییء لا و ربّ
العالمین ان احمد فی کلّ الاحوال ثم اشكره و قل لك الحمد یا
الهی بما ایدتني و شرفتني و احضرتني مقامك الکریم.

(484) هو المشرق من افق الايقان

بعنايت حق فائز شدي لله الحمد و بصراطش آگاه گشتی لله
الفضل ذكرت مذکور و لحاظ شفقت بتو متوجه ان شاء الله
این مقام بلند اعلیٰ را باسم مالک اسما حفظ نمائی و از
ضوضاء ظالمین و غافلین محزون نشوی و ممنوع نگردی
سوف ياخذ هم الله بعدل من عنده و يُريك ما قدر لك في
كتابه المبين البهاء عليك و على كل ثابت مستقيم.

(485) هو المشرق من افق البيان

كتاب انزله الرَّحْمَنُ لِمَن فِي الْاِمْكَانِ لِيَقْرَبَهُمُ الْاِلٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ قَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ اَهْوَاثَهُمْ عَنِ هٰذَا الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيْمِ قَدْ اتَّخَذُوْا الْمُوْهُوْمَ مَعْرُضِيْنَ عَنِ الْاِلٰهَ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ فَاَعْلَمُ قَدْ حَضَرَ كِتٰبَكَ لَدٰى الْوَجْهِ وَ سَمِعْنَا مَا نَادَيْتَ بِهِ الْاِلٰهَ وَ اجْبَنَّاكَ بِهٰذَا الْلَوْحِ الْمَبِيْنِ طَوْبِيْ لَللِّسَانِ نَطَقَ بِذِكْرِ الْمَقْصُوْدِ وَ لَعِيْنَ تَوَجَّهْتَ اِلَى الْوَجْهِ وَ لِيَدِ اَخَذْتَ كِتٰبَ الْاِلٰهَ الْحَكْمِ الْمَتِيْنِ سِيْفَنِيْ مَا تَرَاهُ وَ يَبْقٰى لَكَ اَجْرُ ذِكْرِكَ مَحْبُوْبِ الْعٰلَمِ وَ حَضُوْرِ كِتٰبِكَ فِيْ هٰذَا الْمَنْظَرِ الْكَرِيْمِ اِنْ اَفْرَحَ بِذِكْرِيْ اَيَّاكَ وَ كُنْ مِنْ الشَّاكِرِيْنَ.

(486) هو المشرق من افق البيان

قد امسى مطلع الظهور بين اهل الفجور و بذلك تنوح
الاشياء ولكن الناس هم لا يفقهون قد اعترض علينا عباد لا
يعرفون حرفاً من الكتاب و هم لا يشعرون قد نزلت الآيات
في الليالى و الايام و لكن القوم لا يسمعون قد خلقت
الموجودات لايم الله انه ظهر بالحق و هم لا ينظرون قد
اخذتهم اهوائهم على شأن منعوا عن فضل الله المهيمن القيوم
اذا انزلنا الآيات جادلوا بها و اذا اظهرنا البيّنات كفروا بالله
ربّ ما كان و ما يكون انّ الذى شرب رحيق البيان من يد
عطائي انه ممن فاز بكلّ الخير يشهد بذلك لسان العظمة و
الجلال في هذا المقام المحمود ان افرح بذكرى اياك و توكلّ
على الله العزيز الودود .

(487) هو المشرق من افق البيان

يا مهدي ان استمع ندائي من شطر سجنى اّنه لا اله الاّ انا
العليم الحكيم قد ذكرناك و احبّائى فى هناك و نبشّر كم بما
قدّر لكم من لدن مقتدر قدير البهاء عليك و على ابيك و
على الذين فازوا بهذا الامر العظيم و الحمد لله العليم الحكيم .

(488) هو المشرق من افق سماء الفضل

يشهد المظلوم بوحداً لله و فردانيته و باسمائه الحسنی و صفاته العلیا هو الذى خلق العالم بكلمة من عنده و اظهر ما اراد انه هو المقتدر المختار و نشهد انه اتى راکباً على السحاب فى يوم فيه اخذ السكر سكان الارض و السماء الا من شاء الله مالک المآب قد ظهر من كان ناطقاً فى سدرة الطور و برز ما كان مكنوناً فى علم الله رب الارباب طوبى لك يا امّ الافنان و بنت الافنان اشهد انك اقبلت الى افقى و حضرت تلقاء الوجه اذ كان لسان العظمة ناطقاً بذكره العزيز الجمیل اشكرى ربك بما ايدك على الاقبال و الحضور امام الوجه انه هو المقتدر الفضل نسأله تعالى ان يقدر لك ما يفرح به قلبك و تقر عينك انه هو المقتدر على ما تشاء و فى قبضته زمام الامور كلها يشهد بذلك من عنده ام الكتاب البهاء المشرق من افق سمائى عليك و على اللائى آمن بالله منزل الايات .

(489) هو المشفق العطوف الغفور الرحيم

تالله يا اسمى الجيم قد قرء لدى العرش كتابك و وجدت منه
نفحات حبك لله يشهد بذلك قلمي الاعلى فى هذا الليل
الذى فيه ينطق جمال القدم بما تضيوع منه عرف الحياة بين
العالمين و اترك اذا فزت به قم و قل لك الحمد يا اله العالمين
ان يا اسمى الميم ان استمع النداء من شطر السجن لعمري ان
لساني يشهد بحبك لله و باقبالك اليه ان اطمئن بفضل ربك
و قل لك الثناء يا محبوب العالمين ان يا اسمى الالف تشهد الف
الابداع بانك انت الذى سمعت النداء و اقبلت الى الافق
الاعلى و تمسكت بالمعروف و استقمت على حب مولاك اذ
كان مضطرباً كل قوى امين ان يا اسمى اللام ان ربك العالم
يناديك من مقر عرشه العظيم و يشهد لك بما تقر به عينك و
يسر به قلبك و يأخذ عرف العناية كل صغير و كبير لا تحزن
من شئ انه يسمع و يرى و ينزل لك ما تفرح به قلوب
العارفين لعمري لو تجد نفحات هذه الايام لتطير من الاشتياق
و تصيح فى البيت لك الفضل يا من فى قبضتك ملكوت
السّموات و الارضين انا خلقناك و ربيناك و اسمعناك و
اريناك منظرى الكريم يا اسمى الجمال عليك بهاء الله فى كل

حین و بعد حین و قبل حین انت الّذی تمسّکت بالحبل
 الاعظم و حملت الرّزایا فی حبّ اللّٰه ربّ العالمین انا کنا معک
 اذ دخلت فی السّجن و کانت معک انفس معدودات انّ
 ربّک هو البصیر الخبیر ان اذکر من سمّی بعلی قبل اکبر اّنه ممّن
 و فی بميثاق اللّٰه و عهده و استشهد فی سبیلی المستقیم انا
 نذکره فی هذا الحین و نقول علیک بهاء اللّٰه و بهاء من فی الملاء
 الاعلیٰ و بهاء الّذین فازوا بهذا الامر البدیع یا علی قبل اکبر
 اّتک انت دخلت الرّمس و محبوب العالم یذکرک فی هذا المقرّ
 الرّفیع انت الّذی توجّهت الی وجه مولیک و قطعت البرّ و
 البحر الی ان دخلت شاطی البحر الّذی ینادی کل قطره منه
 قد تمّ المیقات و اتی الرّحمن بسلطان مبین و اقبلت الی افق
 الظّهور و قمت لدى الباب و فزت بانوار الوجه و سمعت نداء
 اللّٰه المهیمن العزیز الحمید و کنت فی جوار رحمته ایّاما
 معدودات ثم رجعت باذنه و دخلت السّجن فی حبّه انّ ربّک
 هو الشّاهد السّمع طوبی لمن یذکره بعده بما نطق به القلم
 الاعلیٰ فی هذا المقام المنیع نشهد اّنه ممّن انفق روحه فی حبّ
 مولاه فی یوم فیه زلّت اقدام العارفین انا نذکره و الّذین معک
 لیشهد الكلّ بفضل اللّٰه و رحمته اّنه هو المعطى الغفور الکریم

ثم نبشرك بفضل اخر ان ربك هو المبشر الخبير انا قد غفرنا
 احاك الذى صعد الى الله و نشهد انه ممن اقبل الى الافق
 الاعلى و بلغ الغاية القصوى كل ذلك من فضلى عليك
 لتكون من الشاكرين انه فى الافق الابهى يشهد بذلك لسان
 عظمتى فى هذا المقر المنير انا نذكر فى هذا المقام من سمي بعلى
 قبل نقى ليقى ذكره بدوام اسم الله الملك المقدر العزيز
 الحميد ان يا قلم الاعلى ان اذكره بالروح و الریحان ثم اشهد
 له بما شهد له الرحمن ان ربك هو المعلم الامين قل طوبى لك
 يا من صعدت الى الرفيق الاعلى و توجهت الى المقام الاسنى
 اشهد انك قد سمعت النداء و اقبلت و آمنت و كنت من
 الفائزين انت الذى ما منعتك شئون الخلق عن الحق قمت
 على الذكر و الثناء بين ملاء الانشاء و توجهت بوجهك الى
 وجه الله المشرق من هذا الافق المنير طوبى للذين فازوا بهذا
 المقام و نعيماً لكل مقبل اقبل الى الله العزيز الجميل ثم نذكر
 من سمي بعندليب الذى طار فى هواء محبة الرحمن و فاز بظهور
 الله فى يومه البديع انا نذكره باحسن الذكر و نرسل اليه
 نفحات الآيات من هذا المقام الذى فيه ينطق لسان العظمة
 الملك لله العزيز المنيع يخاطبه جمال القدم و يقول عليك ثناء

اللّٰه يا من كنت ناطقاً بذكر ربّك و عليك بهاء اللّٰه يا من
كنت ناظراً الى مشرق فضل ربّك العليم كذلك ذكرنا الذين
سمعوا نداء اللّٰه و اقبلوا اليه بقلوبهم و شهدوا بما شهد الرّحمن
اذ استوى على عرشه العظيم نعيماً لهم و طوبى لهم بما فازوا في
هذا الحين بكوثر ذكر ربّهم المقتدر القدير هل تعادل بهذا
الفضل كنوز العالم لا و اسمى الاعظم و لكنّ النّاس اكثر هم
من الرّاقدين بشارة بعد بشارة بما توجه وجه القدم من شطر
سجته الاعظم الى من سمى بمحمّد قبل على الذي فاز بعرفان
اللّٰه مالک الایجاد انا نذكره بلحن اللّٰه ربّ الآخرة الاولى
بذكر تمرّ به رائحة القميص بين العالم و يتضوّع عرف الرّحمن
في الامكان انت الذي اقبلت الى قبلة الافاق و آمنت بالذي
اعرض عنه اكثر العباد طوبى لك بما فزت برحيق الحيوان
الذي ادارته انامل عطاء ربّك الرّحمن بين الامكان اشهد انك
تقرّبت و توجهت و عرفت و اخذت و شربت باسم اللّٰه
مالک الاديان هل من ذى اذن لیسمع لحن اللّٰه و هل من ذى
بصر ليشاهد انوار الوجه هل من ذى شمّ يجد رائحة الفرح
الذي علّق على ظهر اللّٰه المقتدر العزيز المتان انت في الرفيق
الاعلى و ربّك الابهى يراک و يذكرک ليكون ذكره اية لمن

فی الابداع یا جمال قد سمعنا منک ما کان شاهداً لخضوعک
للّٰه و خشوعک لوجهه و عجزک و ابتهاک لدی اللّٰه المقتدر
العزیز الوہاب اّنه یكون معک فی کلّ الاحیان و یذکرک و
الذین معک انه هو العزیز البصّار و نکبّر من هذا المقام الاعلیٰ
و المقرّ الاسنی علی اهلک و من نسب الیک ان ربّک هو
المبین المختار لا یعزب عن علمه من شیء یذکر من یشاء بما
یبقی به ذکره بدوام ملک اللّٰه مالک الانام ای جمال کتابت
بلحاظ مالک اسماء فائز و جواب آن از سماء مشیت الهی نازل
بشأنی که هر کلمه آن شهادت میدهد بر فضل محبوب عالم
و عنایت او ان اشهد و کن من الشاکرین و مخصوص هر
یک از اسماء که در کتاب آنجناب بود آیات بدیعہ منیعہ نازل
ای جمال قسم بشمس محبت که از افق عالم مشرق است و
باعلی الضیّا و ابھی النور ظاهر و باهر که اگر جمیع ناس در
ساعتی از ساعات بقلوب مقدّسه مطهّره توجّه نمایند و نداء
اللّٰه را اصغا کنند و اطوار اوراق سدره منتهی را مشاهده
نمایند البتّه کلّ از فیض بحر اعظم محروم نمانند و در این فجر
منیر بعنایت حق فائز گردند ولکن اّتهم فی غفلة و ربّک هو
الشّاهد الخبیر اهل خانه و منتسبین شما جمیع لدی العرش

مذكورند و جميع بعنايت الهى فائز شده و ميشوند لا تحزن
من شبيء قد قدر لك ما تفرح به القلوب ان ربك هو
الصّادق المخبر الامين يا اسمى الجمال قد توجه في هذا الحين
وجه ربك الى من سمى بيزرگ ليجد نفحات الوحي و ينطق
بثناء ربه الخبير ان الذى توجه الى الله انه يتوجه اليه من عنده
و انا العليم من نطق بهذا الاسم الاعظم يوقن بانه كان
مذكوراً لدى العرش يشهد بذلك ربك و انا الشهيد كبر من
قبلى على وجهه قل تالله قد فزت بالفوز الاعظم اذ ذكرك
مالك القدم في هذا اللوح الحفيظ ان افرح بفضل موليك ثم
اشكره ان ربك هو السميع هذا يوم فيه انجذبت الاشياء من
نداء مالك الاسماء و يسمع من كل ذرة من الذرات تهلل و
تكبير و تتحرك شوقاً الى ظهور الله في هذا المقام المبين يا
جمال ان اشهد ثم انظر ثم اذكر ما رأيت بعينك اذ كنت قائماً
لدى الباب و كان متوجّهاً اليك وجه الله رب العالمين ان
افرح بفضللى ثم عنايتى ثم مواهبى و رحمى التى سبقت الاشياء
و بحر كرمى الذى احاط العالمين و ما ذكرت فى الذين اقبلوا
الى المظلوم بشر
هـ ————— م بذكرى

آياهم ليكوننّ من الفرحين قد عرض لدى العرش العبد الحاضر
كل اسم كان مذكوراً في كتابك و نزلنا له ما فاح به عرف
الفضل بين السموات و الارضين طوبى لهم بما فازوا بعرفان
الله في آيامه و تمسكوا بحبله المنير يا اهل الطاء لعمر الله انّ
المقصود يذكر كم و يناديكم من هذا المقام البعيد و يدعوكم
الى مقام لا ياخذ الفناء ان ربكم العليم هو الشاهد الامين قد
ذكرناكم مرة بعد مرة ان افرحوا بفضل ربكم و كونوا من
الشاكرين ان ابشروا بما توجه اليكم وجه الله من هذا الافق
البديع قولوا لك الحمد يا اله العالم و مالك القدم بما تحرك
باسمنا قلمك الاعلى و تضرع منه عرف عنايتك لهؤلاء العباد
نشهد انك انت الفضل و نحن من السائلين و ما ذكرت في
اهل الهاء و الميم انا نزلنا لهم الآيات فضلاً من لدنا و انا الكريم
و نزلنا لملة الكلیم في هناك ما اردته من فضل ربك الرحيم و
نذكر اهل الشين و السين و الميم الذين فازوا برحيق البقاء
الذي فكّ ختمه باصبع ارادة مالك الانشاء طوبى لهم ثم طوبى
لهم و حسن ما ب ان يا احبائي في الشين تالله قد ذكركم
مالك الاسماء بايات لا يراها المحو في ممالك الابداع ان مالك
الاختراع يشهد بذلك و عن ورائه كل عارف علم يا رضا

قد سمعت النداء مرّة بعد مرّة ان استمع في هذا الكرّة الاخرى
و توجه بالوجه الاظهر الى المنظر الاكبر و بالقلب الانور الى
افق ظهور ربك العزيز الوهاب قل لك الثناء يا مالک البقاء و
لك الذکر يا من بيدک زمام الایجاد اشهد انک قد قربتني و
شرفتني و عرفتني و اسمعتني ندائك الاحلى في ملکوت الانشاء
و انک انت الکریم الفضال اسألك بالاسم الاعظم بان تجعلني
ناطقاً بذكرک و تؤيدني على الاستقامة الكبرى على امرک
الذی به انقلب الاسماء و ناحت قبائل الارض کلها الا من شاء
کرّمک الذی احاط الامکان و نذكر الذين فهيناک ليحرّکهم
عرف آيات ربهم الرحمن و نکبر من هذا المقام على وجوههم
و نوصيهم بما ينبغي لهذه الايام ان يا قلمي الاعلى ان اذکر من
سمي بطالب ليفرح بذكرى و يكون قائماً على خدمة هذا
الامر الذی به زلت الاقدام يا طالب ان استمع نداء المظلوم
تالله انه ما اراد لك الا ما يقربک الى الله رب الغيب و
الاجهار ان اعمل بما وصيناک من قبل بلسان الصدق ثم
تشبّث بذيل رحمة ربک فالق الاصباح قل اي ربّ لك الحمد
بما عرفتني و علمتني و اشهدتني قد توجهت بكلّي اليک و
اسألك بان لا تدعني بنفسی و انک انت المقتدر المنان و نذكر

احبائى فى السّين قل ان افرحوا بذكرى و ثنائى لعمر الله يبقى
لكم ما جرى من هذا القلم الذى شهد انه لا اله الا انا المقتدر
العزير الفضال انا نرا كم فى حبّ الله و امره و نوصيكم
بالاستقامة الكبرى لانّ بها ترتفع اعلام النّصرة بين الارض و
السّماء و يغرد عندليب البقاء فى الاجواء انه لا اله الا هو
المقتدر على الاكوان خذوا رحيق البيان باسمى ثم اشربوا منه
بذكرى الذى احاط الجهات طوبى لكم بما تشرفتم بذكر الله
و توجهتم فى يوم فيه زلت الاقدام يا قلمى توجه الى اهل الميم
الذين شربوا رحيق العرفان فى ايام الرّحمن و فازوا بهذا الذّكر
الجميل انا سمعنا نداء كل واحد منكم و نرا كم على ما انتم
عليه فضلاً من لدى الله العليم الخبير انا نذكر من سمى بعلى فى
ملكوت الاسماء ليسمع نداء ربّه الكريم ان يا على ان استعدّ
لاصغاء نداء ربّك الابهى الذى ارتفع من هذا الافق الاعلى و
المنظر الاسنى لتشهد بما شهد الملاء الاعلى ان ربّك هو المبيّن
العزير الحميد قم على خدمة موليك على شأن يتحير به ما
سواك كذلك يأمرك قلم الامر من هذا المقام المنير تمسك
بالعروة الاستقامة و تشبّث بذيل رحمة ربّك و قل يا اله
الاسماء و فاطر السّماء و المهيمن على الاشياء اسألك باسمك

الَّذِي بِهِ انكسر ظهر الاصنام بان تجعلني ناطقاً بذكرك ذاكرًا
 بين خلقك ثم ايدني على خدمة امرك انك انت المقتدر على
 ما تشاء لا اله الا انت العليم الحكيم ان يا على اذ ارتفع نعيق
 ناعق في هناك دعه بنفسه و توجه بقلبك الى افق ظهور
 ربك العزيز الحميد كذلك جرى اسمك من لسان المظلوم و
 نزل لك ما يبقى به اسمك بين السموات و الارضين و نذكر
 من سمي بالباء و الزاء ثم الراء و الكاف ليأخذه جذب آيات
 ربه على شأن يقوم و ينادى قل تالله قد ظهر المحبوب و اتى
 الرحمن بعرشه العظيم قل يا قوم لا تضيّعوا امر الله بينكم دعوا
 ما عندكم و خذوا ما اتيكم من لدى الله رب العالمين هذا
 يوم لا تنفعكم خزائن العالم و لا اعانة الامم توكلوا على الله
 و توجهوا الى افقه المنير كذلك يعلمك ربك لتذكره بين
 عباده و تكون من الراسخين توجه وجه القدم الى ارض النون
 و يذكر الذين آمنوا بالله رب ما كان و ما يكون يا محمد ان
 افرح بما يذكر الفرد الاحد من هذا المقام الاعلى لتقوم على
 ذكر مولاك الذي سجن في سبيل الله المهيمن القيوم قل تالله
 قد جعل الله السجن قصراً من الياقوت ينطق فيه مالک
 الملكوت انه لا اله الا انا العزيز المحبوب كن مستقيماً على

حبّ مولاك لانّ التّاعق ينعق بين العباد دعه بنفسه و تمسّك
بجبل الله ربّ الغيب و الشّهود كذلك جرى من قلم الرّحمن
ماء الحيوان ان اشرب و قل لك الحمد يا اله العالم و لك
الشّكر يا مالك الوجود ان يا محمود يذكرك ربّك من هذا
المقام المحمود و يناديك بندااء لو يجد من الوجود عرفه ليدعنّ
ما عندهم و يطيرنّ في هواء محبة ربّك العزيز الودود اذا فزت
بآيات الله ان احفظها ثمّ اقرئها في الليالى و الايام لعمر الله
تستضيئ بها الافاق و تستنير بها القلوب اياك ان تحزنك
شئونات العالم كن ناظراً في كلّ الاحوال الى هذا الافق الّذى
منه ينادى الاسم الاعظم الملك لله مالك الملوک قل يا عباد
الرّحمن هل بينكم من ذى سمع ليسمع نداء الله و هل بينكم
من ذى بصر لينظر ما ظهر في يوم الموعود قل انه يكتب لمن
اراد اجر لقاءه كذلك قضى الامر في لوح محفوظ كم من عبد
تقرّب و يا فاز و كم من عبد فاز باللقاء اذ كان في مقام بعيد
كذلك يعلمكم الله فضلاً من عنده انه هو العليم الحكيم انا
نذكر الّذين آمنوا بالله في ارض زينت باسم الميم في هذا اللّوح
المنيع يا اهل الميم و الزاء ان افرحوا بذكر الله و توجّهوا
بقلوب نورا الى مشرق الطّور الّذى فيه ينادى مالك الطّهور

الملك لله الفرد الواحد العليم الخبير انا نذكر الذين شربوا
رحيق الوحي و فازوا بعرفان الله في هذا الفجر المنير طوبى
لكم بما سمعتم و اقبلتم و آمنتتم بالله رب العالمين انتم في مقاعد
كم و لسان المظلوم يذكر كم من هذا المقر الذى يطوفه الملائ
الاعلى ثم اهل مدائن الاسماء و الذين يطوفون حول عرش
عظيم هنيئا لكم و مريئا لكم يا اصفياء الله و احبائه طوبى
لوجوهكم بما توجهت و لقلوبكم بما اقبلت و لنفوسكم بما
طارت و لعيونكم بما رأت و لالسنكم بما نطقت بثناء الله
الملك الحق المبين انا نوصيكم بالاستقامه على امر الله لاتها
تنفعكم فى الدنيا و الآخرة ان ربكم الرحمن هو العليم خذوا
كأس الحيوان باسمى الرحمن رغماً للذين كفروا بالبرهان اذ
ظهر من لدى الله العزيز الجميل ثم اشربوا منه تارة باسمه و
طوراً بذكرى البديع المنيع كذلك يذكر كم من سجن فى
سبيل الله و كذلك يذكر كم من استقر على هذا المقام الكريم
البهاء عليكم من لدى الله مقصود العارفين و الحمد لله رب
العالمين .

(490) هو المعزى المسلى

يا افنانى انا نذكر ما ورد عليكم من الاحزان فى ايام الرحمن
نعزيكم بايات الله رب العالمين لعمر الله ان الذى صعد رأينا
فارغاً عن الدنيا و مقدساً عن غبارها و دخانها و وجدناه على
روح و ريحان على شأن لو يظهر على من الارض لينقطعن
عما عند هم متوجهين الى الله العزيز الحميد طوبى لك بما
سمعنا من لسانك كلمة الشكر و التسليم و وجدنا من قلبك
نفحات الرضاء ان ربك هو العليم الخبير ان انظر ثم اذكر اذ
ارسلنا مبشرى باياتى و اعطيناه ابناً سمينا باحمد و رفعناه الى
مقام ما اطلع به الا الله العليم الحكيم و من قبله ارسلنا محمداً
رسولى و اعطيناه ابناً سمى بقاسم و من بعده بعبد الله و من
بعده بابراهيم و رفعنا هم حكمة من عندنا و انا المقتدر القدير
لقبه المشركون بابر انزلنا عليه آية من عندنا و انا المنزل القديم
المال و البنون زينة الحياة الدنيا و الباقيات الصالحات خير عند
ربك ثواباً و خير املاً و اخذنا المشركين قهراً من عندنا و
سلطاناً من لدنا كذلك تصوعت نفحات الوحي لتشكر ربك
الذاكر العليم يا افنانى نحب ان نلقى عليك ما القينا على احد
من احبائى لتجد فى نفسك نور الاصطبار من لدن ربك

العزیز الفرید عظیم اللہ اجرک فی ابنک الذی صعد الیہ کما
صعد ابنی مہدی فی اوّل الورود فی السّجن یا افنانی انّ الدّنیاء
مکدّرة معبّرة قدّمت محنتها راحتها و سبقت نعمتها نعمتها و
زاد تعبها طربها اوست محبوب غافلین و مبغوض عارفین
راحت و وفا در او چون کیمیا و بلائی او خارج از حد
احصا یرى فیها الانسان ما لا یجبّ ان یراه و یعاشر مع من لا
یرید لقائه لو کان لها مقام لترانی مستویاً علی عروشها و لو
کان لها قدر ما اعرض عنها موجدها و سلطانها ایاک ان
یحزنک حزنها او یسرک زخرفها عزّها ذلّها و ثروتها فقر و
بقائها فناء این شوکة پرویز و ذهبہ الابریز و این شوکة
الفراعنه و قصور هم العالیة و این ثروة الجابره و جنود هم
المصفوفة لو تنظر الیوم فی قصر کسری لتراه محلاً للعنکبوت و
الصّدی ان اعتبروا یا اولی النّهی لا تحزن بما ورد علیک انا
نعزّیک و نسلیک و نوصیک بالصّبر و الاضطبار ان ربّک هو
الامر المختار انا ما اردنا من الدّنیاء الا اهلها و أنّها من حیث
هی موطئ قدمی و مرتع اغنامی و منظر اولیائی و مطلع
ظهورات قدرتی و مظهر اسمائی الحسنی و صفاتی العلیا انّ
ربّک هو المبین العلیم و نذکر ورقی التي احاطتها الاحزان بما

ورد علیها من القضاء المبرم من لدى الله مالک القدم نسأله
تعالی بان یبدل حزنها بذكره و ثنائہ و آیاته و بیناته و قربه و
لقائه لا تحزنی یا ورقتی انه معک فی کلّ الاحوال یسمع و
یرى و هو السّميع البصیر انه یکفیک بالحق و هو المقتدر علی
ما یشاء لا اله الا هو الفرد الواحد العزیز الحمید البهاء المشرق
من افق سماء رحمتی علیکم یا افنانی و یا اوراقی و علی من
یحببکم لوجهی و یسمع قولکم فی هذا النّبأ العظیم .

(491) هو المعلم العليم

ذكر من لدنا لمن سمع نداء ربّه الابهى و اقبل الى الافق الاعلى
اذ اعرض عنه اكثر الورى ليجذبه ذكر المحبوب على شأن
تنجذب به القلوب انا ذكرناك من قبل و نذكرك فى هذا
اللوح الذى ينطق الله لا اله الا هو المهيمن القيوم قد حضر
كتابك لدى الوجه و انشد عبد الحاضر لدى العرش ما
انشأته فى ذكر الله ربّ ما كان و ما يكون طوبى لمنظمك و
نترك انا وجدنا منهما رائحة حبك ربك العزيز الودود انه
يجزيك بالحق قد قدر لك ما لا يعادله ما خلق فى الارض انه
لهو الحقّ علام الغيوب اين الذين اعرضوا عن الله و حاربوا
بسلطانه و جادلوا بآياته و كفروا برهانه قد اخذنا هم بغتة ان
ربك هو المقتدر على ما يشاء بقوله كن فيكون فسوف نأخذ
الذين ظلموا اليوم و قاموا على الاعراض وعدا من عندنا و
انا المقتدر على ما اقول لا تبقى فى الارض انفسهم و لا
اموالهم و لا آثارهم و يبقى لك و للذين استقاموا ما لا يفنى
بدوام الملك و الملكوت كبر من قبلى عباد الذين آمنوا بالله
العزيز المحبوب طوبى لسانك بما نطق بشائى و لوجهك بما

توجه الى افقى و لاذنك بما سمعت ندائى المرتفع من هذا المقام
المحمود .

(492)

هو المغرّد

قد حضر الخادم مع قلم و لوح و اراد ان ينزل له الايات قلنا
 أنّها ملئت الارضين و السموات يقول انّ البحر لا يسكّن
 عطش عرفاني اريد ان تجرى من معين قلمك الاعلى بحور في
 ذكر اسمك الابهي نقول بما تخرب البلاد و تغرق فيها العباد
 يقول هذا خير لها و لهم و سلطانك المهيمن على الاكوان قلنا
 هل ينفع الحوت النار و السمندر الماء يقول لو تشاء كلّ ما
 يظهر من عندك أنّه الدرياق الاعظم للامم و شفاء لكلّ
 الامراض قلنا عليك بالشّهود للاثبات يقول انت انت يا مطلع
 الآيات ترى من الناس من يفرّ من الاسم الاعظم و منهم من
 جعل الله له كوثر القدم كذلك يشهد القلم من لدن عليم
 حكّام ياليت عرف الناس تموجات هذا البحر و ما ستر فيه من
 لثالى علوم ربّهم العزيز العلام ان يا قلمي قد مضت ايام و
 كنت صامتاً عن الذّكر و البيان بذلك ناحت الحقايق و التّبيان
 احى الاشياء من صريرك الاحلى مرّة اخرى لعلّ ترى من
 يقوم على خدمة مولاك و ينصر ربّه منقطعاً عن الامكان
 نشهد بك جرت ينابيع الحكمة في افئدة البريّة و فاض كوثر
 الحيوان لاهل العرفان و بك فاحت نفحات الالهام بين الانام

و فوحات الوحي لاهل الاديان مع هذه القدرة القاهرة الغالبة
و هذه الحكومة المحيطة النافذة هل تقدر ان تنطق بما يفتح به
باب جنّتي التي كانت مكنونة في علم ربك منور الانوار و
ترى مشرقة من افقها شمس جمال ربك الذي انطقك بكلمة
من عنده لمن في الارضين و السموات انّها جنّة عدّدت فيها
آلاء العرفان و تطوف حولها الجنان في العشيّ و الاشرار تعال
يا قلمي لا قصّ لك و تقصّ لي ان لن تقدر بذلك و تجد
نفسك عاجزاً عن وصف ذاك المقام و ما قدر فيه هل
تستطيع ان تتكلم بما يفرح به قلب ربك او يسكن ظمأ من
قام لدى الباب ذلك مع علمي بانك لو تنزل الآيات على
عدد قطرات الامطار و تملأ بها الواح الارضين و السموات أنّه
يقول اين عنايتك الاخرى يا منزل النعمة من سماء العطاء لمن
في الابداع ان يا قلمي اليوم يومك تحرك بين اصابع المحبوب
بامر من عنده ثم اجتذب اهل الملكوت بنغماتك و اهل
الجبروت بذكر هذا الجمال المشرق من افق الحسن و هذا النور
اللائح من افق الجمال قل لك الحمد يا الهى بما شرفّتنى
بلقائك و انطقتنى بثنائك اشهد بانّ هذا لم يكن متّى و لا
يقتضيه استحقاقى بل من فضلك يا من بيدك زمام الممكنات

تلك جنّه ترى الشمس مشرقة من مشرقها و هي وجه ربك
الابهي و نور قمرها من جبين الله مالك المآب يسمع من
خرير مائها انه لا اله الا انا البديع و من حفيف اشجارها انه
لا اله الا انا المليح و من هزيز ارياحها لا اله الا انا العزيز العلام
كل ما خلق فيها حي من روح الله ينطق اتي لله رب الارباب
من ذاق ثمراً من اثمارها يجد حلاوة ما في الفردوس و ما دونه
من الجنان سبحان الله كل ذلك في مقام الوصف و انها في
مقام انقطعت عنه الذاكار قل انها مقام لا يجول فيه طرف
الطرف و لا يطير اليه طيور الاوهام قد جعله الله مقدساً عن
ذكر الخلق و منزهاً عن عرفان من على الارض يشهد بذلك
كل عارف بصار و سدره منها تنادى قد شهد الله لمن ظهر
انه لا اله الا هو و هو الكنز المخزون و السر المكنون و البحر
الحیوان و مطلع الرحمن و به ظهر توحيد ذاتي و تقديس
نفسى عن الامثال و به ظهرت الاسماء و الصفات و نطقت
الاشياء الملك و الملكوت ثم القدرة و اللاهوت ثم القوة و
الجبروت لله مشرق الآيات و اخرى تنطق شهد الله لمن ظهر
انه لا اله الا هو به اشرقت شمس الكرم و تزين العالم بانوار
القدم و به ارتفع كل سماء و هاج كل عرف و ماج بحر العلم

و العرفان قد نطق لسان العظمة في الغرف المبيّنة من جوهر
الحكمة و شهد لذاته أنّه لا اله الا هو طوبى لهذا الفجر بما
تشرف بعصر يوم فيه توجه مالک القدر الى المنظر الاكبر و
استقرّ عرش الرحمن في الحديقة الموسومة بالرضوان اذا تمايلت
الاشجار و ابتسمت الازهار و اهتزت الاثمار و غنت الاطيّار
و انجذبت الاغصان و تناولت الافنان و تحرّكت الجنة و ما
فيها شوقاً لنداء الله الملك المقتدر الغني المتعال .

(493) هو المغرّد على الاغصان

يا رحيم فاعلم بانّ قلمي لم ير الرّاحة و السّكون في كلّ
الاحيان ارتفع صريره و دعا الكلّ الى الله ربّ العالمين انّ
اللّسان ينطق و القلب ينادى و الاصابع تشير و لكنّ القوم
اكثر هم من الغافلين قد منعت آذانهم عن اصغاء ترنّمات
الوحي و ابصار هم من هذا المنظر الكريم طوبى لقوى خرق
الاحجاب باسمى و شهد بما شهد الله ربّ السّموات و
الارضين البهاء على اهل البهاء الذين ما منعتهم الاسماء عن
الله الفرد الخبير .

(494) هو المغرّد على الافنان

طوبى لمن اصبح فارغاً عن الاوهام و قائماً لخدمة الانام آتة من
اهل هذا المنظر الكريم ان اختاروا لدونكم ما تختارونه
لانفسكم كذلك ينصحكم قلم الله المتحرّك المحرّك العليم
قد تحرّك به العالم و ظهر به ما كان مكنوناً في كنز العلم و
البيان طوبى للعارفين ينبغي لمن تمسّك بهذا الحبل ان يكون
مطلع الخير لمن في السّموات و الارضين انا اردنا من السّماء في
بعض المقام المقامات العليا لتطلّعوا بما اراد ربّكم العليم الخبير
قل يا اهل الانشاء دعوا الغلّ و البغضاء و زينوا هياكلكم
برداء المحبّة و الاّتحاد و رؤوسكم باكاليل المؤدّة و الوداد هذا
ما امرتم به من لدن آمر عليم قد ذكر ذكرك في المنظر الاكبر
و نزلّ لك هذا اللّوح المنير ان اقرأه بالروح و الريحان ثم اشكر
ربّك العزيز الحميد .

(495) هو المقدّس عن الاسماء و الاذکار

سبحان الّذی نطق و انطق کلّ شیء علیّ أنّه لا اله الا هو
المهیمن القیوم قد انار افق العالم بشمس اسمی الاعظم ولكن
النّاس اکثر هم لا يشعرون قد ملئت الآيات کلّ الجهات و
لکنّ القوم لا يعرفون قد شهدت الذّرات لمنزل الآيات و لکنّ
النّاس هم لا یسمعون قد ارتفع ندائی الاحلی بین الارض و
السّماء طوبی لسمیع سمع ولوجه اقبل الی الله مالک الملوک
کذلک ذکرناک فضلاً من عندنا لتشکر ربّک العزیز الودود

(496)

هو المنادى باسمه القيوم

ذكرٌ من لدنا لمن اقبل الى الوجه اذ ظهر من هذا الافق الذى
 تزين بذكره كتب الله المهيمن القيوم تالله قد ظهر ما كان
 مكنوناً فى حجب الغيب و اتى من كان مستوراً فى علم الله
 العزيز الودود هذا يوم بشر به محمد رسول الله من قبل و من
 قبله الانجيل و التوراة و الزبور قل انه اتى بالحق و اظهر
 صراطه و انزل آياته و انطق الاشياء على انه لا اله الا هو الحق
 علام الغيوب ان افرح بما ذكرناك فى السجن الاعظم و
 ارسلنا اليك هذا اللوح المسطور خذ كتاب الله بقوة من عنده
 ثم اعمل بما امرت به من لدى الله مالك الوجود فاسئل الله
 بان يظهر منك ما ينبغى لظهوره و استوائه و سلطانه الذى
 احاط الغيب و الشهود طوبى للسان نطق بذكر الله و لقلب
 اشتعل بنار حبه و لبيت ارتفع فيه اسمه العزيز المحبوب كذلك
 نورنا افق اللوح بنير البيان طوبى لمن فازو ويل لكل غافل
 محجوب البهاء المشرق من افق البقاء عليك و على الذين نبذوا
 ما عند هم ورائهم مقبلين

الـ
 اسمنا القيوم الذى اذ ظهر ظهر الفرح الاكبر و الفرع الاعظم

و نطق العنديل قد فتح باب السماء و اتى مالک الاسماء
بسلطان مشهود .

(497) هو المنادی بین الارض و السماء

يا أيها الناظر الى الافق الاعلى ان استمع نداء مالك الورى آتہ
يجذبک الى مقام لا تخوّفک سطوة العالم و لا تمنعک جنود
الامم الذين غفلوا عن هذا الامر الاعظم العظيم سيفنى ما تراه
اليوم و يبقى الملك و الملكوت لله الواحد المقتدر العليم
الحكيم قل قد حکم ابوجهل الزمان على محمد رسول الله و
السامريّ على الكلیم و اليهود على روى العزيز المنير و قام
اهل الفرقان على منزل البيان و الرقشاء قامت على الله
المهيمن العزيز القدير لآنها لدغت اصفیائی الذين طاروا في
هوائی و توجهوا الى وجهی و شربوا رحيق محبتي و تمسكوا
بجبلی و تشبثوا بذيلی المطهر المقدس العزيز المنيع فانظر في
الناس و اعمالهم انهم اتخذوا الرقشاء لانفسهم اماماً من دون
الله و ارتكبوا ما ناح به الملائة الاعلى و الذين طافوا حول
عرش العظيم قد اخذها الله بسلطان من عنده و قدرة من
لدنه و لكنّ الناس اكثرهم من الغافلين انهم فازوا بما اردوا و
انفقوا ارواحهم و امواهم

ف

سبيل الله ربّ

العالمين و لكنّ القوم خسروا بما عملوا سوف يرون انفسهم
في خسران مبين قد نزل من القلم الاعلى في ذكرهم ما لا
تعادله كنوز الارض كذلك قضى الامر من لدن ربك الكريم
طوبى لقوى ما اضعفته جنود الظلم و لناطق تمسك باسمى
الحكيم قل تمسكوا بجبل الحكمة في كل الاحوال هذا ما حكم
به الله في اكثر الالواح انه هو المبين العليم البهاء عليك و على
من كان مستقيماً في هذا الامر الذى به اضطرب كل جاهل
مريب.

(498) هو المنادى من افقه الاعلىٰ

قد ظهر الامر فى المنظر الاكبر بهذا الاسم الذى به انار افق
البيان و نطقت حمامة العرفان على الاغصان انه لا اله الا هو
العليم الحكيم قد فصلنا الايات و اظهرنا البيّنات و لكنّ القوم
اكثر هم من الغافلين اّتك اذا فزت بايات ربك سبح بحمده و
قل يا الهى و آله من فى الارض و السماء اسألك بالكلمة العليا
التى سترت فيها بحور المعانى و البيان بان تجعلى متشبّثاً بذيل
غنائك و مستقيماً على امرك اى ربّ انا المسكين و انت
الكريم و انا المحتاج و انت الغنى المتعال لا اله الا انت الغفور
الرحيم .

(499) هو المهيمن على الاسماء

يا جلال يذکرک الغنیّ المتعال من شطر سجنه الاعظم لتشکر
 ربّک العزیز الوهاب اّنه یذکر من ذکره و یرید من اراده
 فضلاً من عنده لا اله الا هو العزیز العلام خذ کتاب اللّٰه باسمه
 ثم اقرأه بالروح و الریحان اّنه یحفضک و یعلمک و یعرفک
 سواء الصراط طوبی لمقبل اقبل الی کعبة الوجود و لناطق نطق
 بهذا الاسم الذی به خضعت الجبال كذلك انزلنا الآيات و
 ارسلناها الیک لتقوم علی الامر بالاستقامة الکبریٰ فی هذا
 الیوم الذی فیہ ناحت القبائل من کلّ الجهات.

(500) هو الناطق امام الوجوه

ذكر من لدى المظلوم للذين ما منعتهم العلوم و لا الظنون عن
الله المهيمن القيوم الذى به انفطرت السماء و انشقت الارض
و نسف كل جبل مرفوع اياكم يا قوم لا تتبعوا اوهامكم
اتبعوا الحق علام الغيوب كذلك نطق اللسان اذ اتى الرحمن
من سماء العرفان ببيان مشهود يا ملاء الارض لعمر الله ما
خلقتم الا لعرفان هذا اليوم الذى فيه ينادى المناد الملك لهذا
الجمال المشهود اياكم ان تمنعكم ما عند القوم عن التوجه الى
الله و اياكم ان تحجبكم حجبات الذين انكروا حجة الله و
برهانه و قالوا ما لا قاله المنصفون انا سمعنا ندائك ذكرناك
فضلاً من عندنا و اجبناك بهذا اللوح المحتوم قل يا قوم ان
تريدوا الآيات انها احاطت الجهات و ان تريدوا البيّنات انها
ظهرت بالحق و ان تريدوا الرّحيق تالله فتح ختمه باصبع
القدرة من لدى الله مالک الوجود انك اذا اخذك كوثر
بياني و اجتذبتك ندائى قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني الى
صراطك و سقيتني سلسبيل عرفانك اسألك بالنور الذى
سطع و لاح و بعرف قميصك الذى تضوّع و فاح بان تجعلني

ناظراً الى امرک و ناطقاً بثنائک و متمسکاً بحبل عنایتک
اتک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العزيز الودود .

(501) هو الناطق في ملكوت البيان

سبحان الذي اظهر نفسه بين الامم و به انار افق العالم و لكنّ
النّاس اكثر هم من الغافلين انّ القويّ من اقبل و شرب رحيق
الحيوان باسمه العزيز البديع أنّه يؤيّد به سلطان من عنده أنّه هو
المقتدر القدير يا ميم ان استمع نداء المظلوم أنّه يذكر في
هذا المقام الكريم تالله لا ينفع النّاس ما عند هم سوف يرون
انفسهم في خسران عظيم طوبى لمن توجه الى الافق الاعلى و
سمع النداء الذي ارتفع من هذا المقام الالهى أنّه ممّن فاز بكلّ
الخير نشهد بذلك لسان العظمة و عن ورائه الذين طافوا
حول عرشه العظيم ان احمد الله بما اسمعك ندائه و توجه
اليك بوجهه المنير تشبّث بذيل رحمته و تمسك بما امرت به في
لوح منيع البهاء على الذين نبذوا الاوهام و اخذوا ما امرهم
به مطلع اليقين الحمد لله ربّ العالمين .

(502) هو الناطق في ملكوت البيان

طوبى للسان شهد اليوم بما شهد الله و لعين رأت ما لاح من
الافق الاعلى و لقلب اقبل الى المنظر الاكبر المقام الذى فيه
ينطق مالك القدر انه لا اله الا انا العليم الحكيم لعمر الله هذا
يوم لا يذكر فيه الا هو و لكنّ الناس في نوم مبين من ملأ
البيان من اعرض عن الله و اعترض عليه الا انه في ضلاله
القديم نعيماً لك بما نبذت اوهام الذين كفروا بالله و اقبلت
الى انوار الوجه اذ اشرفت من افق اليقين خذ لوح الله بقوة
من عنده و قدرة من لدنه ثم اذكره في الليالى و الايام و كن
من الشاكرين قد حضرت و سمعت و رأيت ما كان مستوراً
في ازل الآزال ان ربك هو المشفق الكريم قل لك الحمد يا
اهى بما ايديتى و احضرتنى و اريتنى و اسمعتنى حفيف سدره
المنتهى في هذا المقام الاعلى ان الكرم في يمينك و زمام الفضل
في قبضتك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العليم
الخبير.

(503) هو الناطق في ملكوت البيان

یا علی عبد حاضر بکتابت حاضر و نزد مظلوم قرائت نمود
عرف محبت از او استشمام شد طوبی لمن صعدت زفراته و
نزلت عبراته شوقاً للقاء المسجون الذی دعا الكلّ الی الله ربّ
العالمین سرّ کتب الهی الیوم ظاهر و باهر و لکن خلق از او
محبوب یا علی هزار و سیصد سنه علمای ارض و فقهای آن
و سایر ناس در فراق نوحه نمودند و بجان یوم ظهور را طالب
و آمل و چون مکلم طور از افق ظهور مشرق و ظاهر و
ملکوت لقا مزین و بحر وصال مواج کلّ معرض و منکر و
غافل مشاهده گشتند الا معدودی از احرف وجه اینست
شان عباد از حق میطلبیم ترا مؤید فرماید بر آنچه لایق این
یوم عزیز بدیع است و بر این امر مستقیم دارد چه که بسیار
عظیم است بگير کأس عرفانرا از ید عطای مقصود عالمیان و
بنوش باسم مبارکش اوست معین و ناصر و اوست شاهد و
گواه لا اله الا هو الشّاهد التّاظر العلیم الخبیر نسأل الله بان
ینزل علیک برکة من عنده و یجعلک مستقیماً علی هذا
الصّراط العزیز البدیع البهاء علیک و علی اخوانک و علی من
فاز بهذا المقام المنیر .

(504) هو الناظر من افقه الاعلیٰ

کتاب الهی امام وجوه کلّ ناطق و حجّت و برهان ظاهر در هر حین منادی از جهت عرش ندا می نماید و من علی الارض را بافق اعلیٰ دعوت میفرماید طوبی از برای نفسی که زماجیر رجال و ضوضای ابطال او را از غنیّ متعال منع نمود یا حزب الله وقت را غنیمت شمارید و جهد کنید شاید از تجلیات انوار ظهور قسمت برید و بعرفان حقّ جلّ جلاله فائز شوید امروز ملاً اعلیٰ و طلعات فردوس ابھی کلّ بحمد و شکر الهی ناطقند چه که انوار ظهور کلّ را احاطه نموده اگر یک نعمه از نعمات اهل فردوس در این ایام باذان عباد برسد کلّ خود را از ما سوی الله منقطع مشاهده کنند و قصد ذروه علیا و افق اعلیٰ نمایند طوبی لک و لمن سمع التّداء و اجاب ربّه المقتدر القدير قل لک الحمد یا مالک الفضل و العطاء و لک الشّکر یا سلطان الارض و السّماء اسألک بنفوذ مشیتک و اقتدار ارادتک و صریر قلمک بان تقدّر لعبدک هذا ما یقرّبه الیک و ینفعه فی کلّ عالم من عوالمک اّتک انت مولی الوری و ربّ العرش و الثّری لا اله الا انت الغفور الکریم .

(505) هو اللہ تعالیٰ شأنہ العنایة و اللطاف

اَنَا نَذَكْرٌ مِنْ ذِكْرِنَا وَ نَبَشِّرُ الَّذِيْنَ آمَنُوا بِاللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ قَدْ
ظَهَرَ مَا كَانَ مُسْتَوْرًا عَنِ الْاَبْصَارِ وَ بَرَزَ مَا كَانَ مَخْزُوْنًا فِيْ عِلْمِ
اللّٰهِ الْعَلِيْمِ الْحَكِيْمِ اِنَّ الَّذِيْ فَازَ بِنِدَائِيْ وَ عَمِلَ بِمَا اَمْرٌ فِيْ كِتَابِيْ
اِنَّهُ مِنْ اَهْلِ خِبَاءٍ مَّجْدِيْ عَلَيْهِ بِهَاءِ اللّٰهِ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِيْرِ قُلْ اِهْمِيْ
اِهْمِيْ تَرَى عَبْدَكَ لَاقْتَدًا بِحَضْرَتِكَ وَ ارَادَ مِنْ بَدَائِعِ فَضْلِكَ مَا
يَقْرَبُهُ الْيَكُ وَ يَشْرَفُهُ بِلِقَائِكَ وَ يَزِيْنُهُ بِطِرَازِ عِنَايَتِكَ اَسْأَلُكَ
بِلِئَالِيْ بَحْرِ تَوْحِيْدِكَ وَ حَرَكَةِ قَلَمِكَ اِنَّ تَقَدَّرَ لَهُ مَا يَنْفَعُهُ
اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلٰى مَا تَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ .

(506) هو الله تعالى شأنه الحكمة و البيان

یا نور مالک ظهور در طور عرفان که مقرّ سجن مقصود
 عالمیان است ترا ذکر می نماید مقصود آنکه ندای الهی حزب
 خود را جذب نماید و بانچه سبب ارتفاع کلمة الله است
 مؤید دارد در لیالی و ایام اولیا را ذکر نمودیم و بعفت و
 عصمت و امانت امر فرمودیم بعضی آگاه گشته و کوثر
 عرفان را از ید عطای حق جلّ جلاله نوشیده و برخی انکار
 نمودند و بر کفران نعمت الهی دهان گشودند عمل نمودند
 آنچه را که زفرات مقرّبین متصاعد و عبرات مخلصین نازل
 سبحان الله عباد غافل بما عند هم مشغول و از ما عند الله
 غافل و محجوب حزب بیان ظالمترین احزاب مشاهده شدند
 ویل لهم و سحقا لهم انکروا آیات الله بعد انزالها کفروا
 بنعمته بعد اظهارها قل خافوا الله و لا تدحضوا الامر بما عند
 کم سوف ترجعون و ترون انفسکم فی اسفل الجحیم نامه شما
 که بعبد حاضر ارسال نمودی در ساحت اقدس عرض و
 بشرف اصغا فائز طوبی لک یا نور انت الذی فزت بایّامی و
 کنت ساکناً فی ظلّی انظر ثم اذکر اذ کنت قائماً لدى الوجه
 و فزت بآیات الله ربّ العالمین طوبی لک و لایبک الذی آمن

في يوم فيه ارتعدت فرائص الاسماء في خشية الله العزيز الحميد
 نشهد انه فاز بالمقام الاعلى و الرتبة العليا نسأل الله تعالى ان
 ينزل عليه في كل حين ما ينبغي لسما رحمة و بحر جوده انه
 فضال كريم ذكر اسامي چند در نامه ات بود هر يك باثار
 قلم اعلى فائز ليشكروا ربهم الغفور الكريم هذا ما نزل لجناب
 ميرزا صادق عليه بهاء الله هو السامع الجيب ذكر من لدنا لمن
 فاز بانوار الوجه و آمن بالله الفرد الخبير يا صادق انا نذكرك
 بالصدق و نوصيك بما يرتفع به امر الله مالک هذا اليوم
 البديع قل الهى الهى قد احذبنى ندائك الاحلى اسألك باياتك
 الكبرى و نفحات و حيك يا مولى الورى بان تؤيدنى على ما
 ينبغي لايامك ثم اجعلنى فى كل الاحوال متمسكاً بك و
 باياتك اذك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى
 القدير و نذكر من سمي بمحمد الذى اقبل الى الله العزيز
 الحكيم يا محمد بحكمت الهى تمسك نما و بفضلش تشبث هر
 روز منادى عزت عباد را خبر داده و ميدهد و آنچه اليوم
 مقبول و محبوبست تبليغ امر الهى است طوبى از براى نفسى
 كه بروح و ريحان اهل امكان را بمقصود عالميان هدايت نمود
 و نذكر الجواد الذى فاز بالافق الاعلى و نوصيه بما ينبغي لايام

اللّٰه ربّ العالمين و نذكر من سمى بمحمّد قبل باقر و نبشّره
بعناية اللّٰه ربّه انا ذكرنا هما في الواح شتى لا يعادل بحرف
منها كنوز الارض يشهد بذلك كلّ عارف بصير و نذكر من
سمى بمحمّد قبل اسمعيل ليفرح بذكر ربّه و يكون من
الشّاكرين يا عبد الرّحيم اسمع التّداء من شطر عكّا انه ذكرك
بما انجذبت به افئدة الملاء الاعلى و قرّت عيون المقرّبين يا محمود
انّ المظلوم في السّجن الاعظم و يذكر اوليائه بما لا ينقطع عرفه
بدوام ملكوت اللّٰه العزيز الحميد و نذكر من سمى بمحمّد قبل
على و نوصيه بالاستقامة الاكبرى في هذا الامر الذى به
ارتعدت فرائص الاسماء كذلك نطق لسان العظمة اذ كان
مستويّاً على عرش البيان في هذا المقام الرّفيع يا عبد الكريم قد
توجّه اليك وجه القدم و يوصيك بالامانة و الدّيانة و بما
يرتفع به امر اللّٰه العليم الخبير و نذكر محمّداً قبل حسين بذكر
به تنجذب الافئدة و القلوب نسأل اللّٰه ان يجعلك ثابتاً راسخاً
في هذا الامر الاعظم و هذا النّبأ العظيم يا عبد اللّٰه طوبى لاذن
سمعت ندائى و لعين رأت آثار قلمى و لوجه توجّه الى انوار
وجهى المنير يا درويشعلى حضر اسمك لدى المظلوم اقبل
اليك وجه القدم من شطر سجنه الاعظم و يذكرك بذكر

تزيّنت به كتب العالم طوبى لمن شهد و عرف و ويل للغافلين
و نذكر في هذا الحين من ستمى بعبد الكريم و نلقى عليه من
آيات ربّه ليكون من الرّاسخين على هذا الامر الذى به زلّت
الاقدام و اضطربت افئدة المرييين يا غلامرضا مالک اسما در
این حين ترا ذکر می نماید و جميع دوستان را و کلّ را
وصيّت میفرماید بآنچه که سبب اعزاز کلمه الهی است ما
بين خلق یا حزب الله در الواح کلّ را باتّحاد و اتّفاق امر
نمودیم چه که اتّفاق سبب اعلاء کلمه بوده و هست و
نصرت امر بجنود اعمال و اخلاق و بتقوى الله ربّ العالمين یا
اهل البهاء بآنچه از قلم اعلى جاری شد تمسک نمائید ان شاء
الله بعنايت حق جلّ جلاله کلّ موفق شده و ميشويد بآنچه
رضای او در آنست یا نور جميع منتسبين را از لسان مظلوم
تکبير برسان بشر هم بعنايتی و ذکر هم بآياتی منتسبين اسم
کمال لازال در نظر بوده و هستند قبل از صعود و بعد از
صعود اسم کمال مخصوص او از قلم اعلى نازل شد آنچه
که شبه و مثل نداشته انا طهرناه حين صعوده و غفرناه فضلاً
من عندنا و قربناه الينا و ادخلناه في الفردوس الاعلى رحمةً
من لدنا ان ربک هو الرحمن الرحيم الحمد لله ربّ العالمين .

(507) هو الواحد الناصر العليم

ان يا امتى ان اشهدى بما شهد الله أنه لا اله الا هو و الذى اتى
 أنه لهو الكنز المخزون قد ظهر من لدن مهيمن قيوم قولى
 سبحانك يا من فى فراقك صعدت زفرات المخلصين و نزلت
 عبرات الموحددين و بهجر ك ذابت اكباد المقربين و تشبكت
 صدور المشتاقين اسألك بالاسم الذى اذا ظهر انصعق الصنم
 الاعظم و اضطربت افئدة الامم و به اثمرت اشجار عنايتك
 بين خلقك بان تكتب لامتك هذه من يرثها بجودك و
 فضلك اى ربّ هذه شجرة من اشجار محبتك ان تزينها
 بالاثمار أنك انت المختار و باسمك ارتفعت راية يفعل ما يشاء
 فى الاقطار اى ربّ ترانى ناظرة الى افق فضلك و آملة بدائع
 جودك و احسانك اسألك بان تكتب لى فى كل الاحوال ما
 ينفعنى فى الآخرة و الاولى أنك اعلم بمصلحتى متى اشهد ائى
 لا اعلم عندك و أنك انت العليم الحكيم .

(508) هو الله الامنع الاقدس الاعزّ الابهی

ای علی نامہات بین یدی حاضر و ملاحظہ شد حمد کن
محبوب را کہ نفحات عنایتش از شطر رحمت بر تو مرور
نموده و نسّمات فضلش بر قلب و جانّت وزیدہ لم یزل
عنایت او بر تو بودہ و خواهد

_____ بود ان شاء الله ولكن ای علی قسم باین ناطق
صامت کہ اگر از حزن این ایّام کہ بر محبوب وارد شدہ مطّلع
شوی سر بصحرا گذاری و دل از جمیع من فی الملک برداری
ولکن حزنم قمیص ذکر دریدہ و جامہ بیان از هیکل انداختہ
چہ کہ بذکر و بیان معلوم نگردد و مشہود نیاید جز ذات
قدّم احدی مطّلع نہ و قادر بر احصا نخواہد بود ای علی ایّام
لقا را فراموش مکن و کلمات محبوب را از دل محو منما
جمیع عالم را معدوم دان آلا من دخل ظل ربّک با احبّایم
مأنوس شو و از اعدایم منقطع بعنایت حق مطمئن باش کہ
فضلش تو را اخذ نمودہ و خواہد نمود در کلّ یوم عند الله
مذکوری و التّکبیر من لدنّ علیک و البہاء من عندنا علی
وجہک و علی اخیک الذی سَمّی بمحمّد لیكون من الفرحين

قل ان یا محمد ان احمد اللہ ربک بما عرفک نفسه و وجهک
الی وجهه و جعلک من الفائزین الیوم جوهر امر آنکه احبای
الهی کلّ متفق باشند و بر صراط واحد قائم کلوا یا قوم من
فواکه الّتی اثمرت بها سدرۃ الفضل ثم استظلّوا فی ظلالها و
کونوا من المجتمعین و المتوحّدين و الحمد لله ربّ العالمین.

(509) هو الله الامنع الاقدس الابهى

فسبحان الذى نزل الآيات بالحق من جبروت عزّ علياً و ينطق بالحق فى ملكوته الاعلى بلسانه الابدع الاحلى لعلّ الناس يتخذنّ الى جهة الروح تلقاء عرش ربهم الرحمن بالحق سبيلاً قل يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا انفسكم ان ارتقبوا فضل الله و انّ فضله كان عليكم محيطاً و ان استشرقت عليكم شمس الكلمات عن افق مليك الاسماء و الصفات اذاً لا تستكبروا ثمّ اسجدوا لجمال ربكم الذى كان فى جبروت البقاء باسم البهاء فى ملكوت الانشاء بالعلیّ مذكوراً ان يا قوم لا تكفروا بايات الله بعد انزالها و لا تتخذوا الشيطان لانفسكم ولياً اياكم ان لا تضطربوا حين الذى تضطرب فيه الاشياء و تنفطر فيه السماء و تنشق ارض السفلى و تندكّ الجبال و تتموج البحار و تضع كلّ ذات حمل حملها و يأخذ السكر سكّان السموات و الارض و كذلك نزل الامر بالحق من قلم القدس و كان الله على ما اقول شهيداً ضعوا ما يحببّكم عن الله ثمّ اصعدوا بجناحين التقديس الى نداء السماء التى قد ارتفعت بالحق و كانت على اسمى الابهى بالسّر مرفوعاً تالله قد هبت نسائم الفضل عن مشرق العدل و بها حملت كلّ الاشياء ان انتم

بذلك خبيراً و سوف يضع الامكان حملاً اذاً تشهد المشركين
يفرون من اليمين و الشمال و لن يجدن لانفسهم مقراً امينا و
كذلك انبئناك من نبأ الامر لتطلع باسرار التي كانت خلف
سرادق العزّ مقنوعاً قل يا قوم خذوا كأس الحمرا من انامل
البها ثم انقطعوا عن كل من في الارض و السماء و ان
استطعتم في انفسكم فاركبوا باسمى الاعلى على فلك الحمرا و
سيروا على بحر الكبريا لتصلن الى مقعد الذي كان عن رمى
المشركين محفوظا ان اسمعوا يا قوم نداء الله من كل الجهات و
لا تلتفتوا الى الذينهم كفروا بالذي آمنوا به و كانوا عن سبل
الحق بعيداً و من المشركين من كان مجاهداً بامواله و نفسه
لاعلاء امرى فلما ظهر عليه جمالى اذاً كفر به و كان على
عقبيه منقلبا و ائتك انت يا عبد و لو ما حضر منك كتاب
بين يدي العرش ولكن لما ذكر اسمك انزلنا اليك ما تقرّ به
عيناك و عيون الذينهم آمنوا بالله و كانوا على صراط العزّ
مستقيماً ان استقم في نفسك لئلا يزلك شئ عن الصراط ثم
اشكر ربك بما نزل عليك لوح عزّ بديعاً كذلك مننا عليك
من بدايع فضلنا و ارسلنا اليك ما تجد به روايح ربك و تتخذ
في ظل عصمة ربك مقاماً كان على الحق اميناً و من الناس

من اعرض عن الله جهرةً و اذا تتلى عليه آيات الله يسودّ وجهه و ينقلب الى اهله مبغوضاً و منهم من قال بأنّها ما نزلت على الفطرة قل تالله انّ الفطرة قد خلقت بحرف منها و يشهد بذلك ما يجرى من قلم قدس بديعاً و منهم من افترى على الله و قال ان هذا الّا ساحر يسحر الناس و بما خرج من فمه حبّطت اعماله و انكر النبيين و المرسلين و كان في دين الله بغياً قل يا قوم خافوا عن الله و لا تقولوا ما قاله المشركون حين الذي اشرقت شمس القدم عن مشرق الحجاز بسطان مبيناً و كذلك قال المشركون في زمن كلّ نبيّ الى ان انتهت الايام الى ايام الله و اشرق جمال القدم عن افق اسم عليّاً و أنّك انت يا عبد قدّس اذن القدس عن كلمات المشركين ثمّ ادخل في غمرات هذا البحر باذن ربّك الرحمن لتجد لئالي حكمة ثميناً قل انا اخذنا قبضة من التراب و عجنناه بمياه الامر من لدنا و نفخنا فيه روحاً من امرنا ثمّ زيناه باسمائنا الحسنى في ملكوت الانشا و ارفعناه الى مقام الذي اشتهر اسمه بين كلّ صغير و كبيراً فلمّا بلغ اشدّه و اطمئنّ في نفسه اذاً استكبر على نفس الله و سلطانه الى ان حارب معه جهرةً و كذلك كان حكم القضا على جمال ربّك العلى الاعلى من اصبع الله

مقضيًا قل يا قوم اتقوا الله و لا تفرطوا في جنب الله تالله هذا
من نبأ الذي به قرّت عيون اهل مالأ البقا و كان خلف
حجبات النور بعصمة الله محفوظاً فلما تمت الميقات اشرق عن
افق القدس ببرهان الذي كان على العالمين محيطاً و انتم ان
تنكروا هذا البرهان فباى برهان يثبت ايمانكم لا فو الذي
اشرقت السموات بنور وجهه اذاً لن تجدن لانفسكم الى الحق
دليلاً قل يا قوم اذا دخل عليكم رسول الله بامرہ قوموا عن
مقاعدكم و خذوه بانامل التسليم ثم استنشقوه ان وجدتم منه
رايحة الله محبوبكم اذاً لا تنكروه كذلك نزل الامر من
جبروت القدس تنزيلاً من لدن عزيز قديراً و يا قوم ان اتبعوا
ملة الله و دينه و لا ترتكبوا ما نهيتم عنه في الكتاب اتقوا الله
و كونوا على الامر مستقيماً فسوف يدعون المشركون احداً
من هناك و يدخلون في قلبه بغض الله و مظهر نفسه و
يرسلونه الى الديار و اليكم و معه ما يقلب الناس عن صراط
عزّ منيراً فطوبى لمن لن يتحرّك من اهتزاز الشرك و يكون
مستقيماً على امر مولاه تالله انه لخير عند ربك عمّن خلق بين
السموات و الارض جميعاً ذلك من انباء الغيب نوحيها اليك
فضلاً من لدنا عليك و على كلّ موقن بصيراً و البهاء عليك

و علیٰ الذین آووا فی ظلّ هذه السّدرۃ الّتی ارتفعت بالحق و
كانت فی قطب الرّضوان بیّد اللّٰه علی الفضل مغروساً .

(510) هو الله تعالیٰ شأنه الحكمة و البیان

یا حسین نامه شما که بجناب جواد علیه بهائی ارسال نمودی در ساحت اقدس حاضر و باصغاء مظلوم فائز لله الحمد عرف محبت الهی از او متضوع از حق میطلبیم اهل عالم را از لثالی بیان که در بحر عرفان مستور است محروم نفرماید سبحات را باصبع قدرت شق نمایند و حجبات را بردند تا کل بقلوب بافق اعلیٰ توجه نمایند و از فیوضات ایامش ممنوع نمانند حق بمثابه آفتاب ظاهر و آیات بمثابه امطار نازل و بینات از اشطار مشهود مع ذلک اکثری بما عند هم مشغول و از ما عند الله غافل بوهم متمسکند و از انوار آفتاب یقین محروم معرضین بیان اخسر از ملل قبل مشاهده میشوند مجدد باوهام قبل ناطق از عبده اسما لدی الله مذکورند طوبی لک یا حسین بما اقبلت و فزت و شربت رحيق العرفان من ید عطاء ربک الرحمن نفوس مذکوره در نامه هر یک بذکر مالک اسما فائز و باثار قلم اعلیٰ مزین از حق میطلبیم کل را بطراز استقامت مزین فرماید چه که نعیق مرتفع و گمراهان در کمینگاهان مترصد نسأل الله ان یحفظ حزبه من الذین نقضوا عهد الله و میثاقه و جادلوا بآیاته انه علی کل شیء قدیر ذکر

جناب رمضانعلی را نمودی از حق میطلبیم او را بنور امر
منور و بنار سدره مشتعل نماید اشتعالی که آثارش ظاهر شود
اَنَا نَكْبَرُ عَلَيْهِ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ وَ نَوْصِيهِ بِمَا يَنْبَغِي لِأَيَّامِ اللَّهِ أَنَّهُ هُوَ
الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

هو الله

(511)

شجره عما در حرکت است و سدره وفا در بهجت تا دوحه
بقا در ارض احدیت مغروس شود و ورقه نورا از فنون لقا
بورقا مقرون گردد که شاید از مؤانست این دو لطیفه ربّانی
و دو دقیقه صمدانی طلعت ثالثی پیدا شود تا نتیجه فعزّزنا
بثالث در عرصه ظهور مشهود آید.

(512) هو الله تعالی شأنه العظمة و الاقتدار

حمد و ثنا شکر و بها مخصوص است بذاته تبارک و تعالی که باسباب زمین و آسمان تشنگان محبت حقیقی را بکوثر لقا فائز فرمود و طالبان حضور مکلم طور را بمقام اعلی و ذروه علیا راه نمود جلّت عنایت و جلّ فضله و سبقت رحمت و لا اله غیره روحی لذكر کم و بیانکم و استقامتکم الفداء دستخط حضرت عالی که مطلع خطوط عالم محبت است بمثابه مصباح نورش مدینه دل و جان را منور نمود فی الحقیقه ناصری بود معین و قاصدی بود امین چه که مژده صحت آن وجود مبارک و همچنین ورود اوراق شجره رحمت را همراه داشت سرور کامل حاصل و بعد از مشاهده و قرائت قصد مقام نموده امام وجه عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت و بعد این کلمات عالیات از مصدر بیان و مطلع حکمت ظاهر قوله ارواحنا فداء .

هو المشفق الکریم

یا افنانی علیک سلام الله و عنایت لزال در بساط مظلوم مذکور بوده و هستی لحاظ محبت و عنایت بانجناب متوجه و الواح شتی که از مشرق محبت و وفا اشراق نمود گواه است

بر آنچه از لسان بیان جاری گشت آنچه ذکر نمودی بآن
گواهی داده و میدهیم و خود آنجناب بر مقامات و مراتب
عنایات مخصوصه شهادت داده و میدهند و از برای این فضل
و عنایت ظهوری است در عالم ملک و همچنین در ملکوت
عطای الهی سوف یرون المقربون ما وعدوا به فی کتاب اللّٰه
ربّ العالمین لا تحزن من شیء توکلّ علی الذی ایدک و
عرّفک و احضرک و اسمعک نداء المظلوم فی سجنه العظیم
قل الهی الهی لک الحمد بما اریتنی امواج بحر بیانک و اسمعتنی
ندائک الاحلی بالسن رسلک و اصفیائک اسألك بتضوّعات
قمیصک فی یثرب و بطحا و نفحات و حیک بین الوری ان
تجعلنی من الذین نصروا امرک و رفعوا اعلام هدایتک و
رایات بیانک ثمّ افتح علی وجهی بمفتاح اسمک الاعظم ابواب
العنایتہ و الجود و الکرّم أنّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله
الا انت العلیم الحکیم ای ربّ ترانی مقبلاً الیک و متمسکاً
بجبلک و راجیاً فضلک و عطائک اسألك ان لا تخیبنی عن
لالی اصداق عمّان جودک یا مالک الوجود و المهیمن علی
الغیب و الشّهود و نسلم علی الذین فی حولک و نسأل اللّٰه
تبارک و تعالی ان یحفظهم بسلطانه و یقدّر لهم ما ینبغی

لفضله و جوده اّنه هو الجواد الکریم لا اله الا هو العلیم الحکیم
جناب ابن علیه سلام الله و اوراق هر یک را از قبل مظلوم
ذکر نمائید و بتجلیات انوار نیر امر منور دارید اذن توجه
داشته و دارند هر هنگام حکمت و وقت اقتضا کند توجه
نمایند از حق میطلبیم ظاهر فرماید آنچه را که سبب فرح و
علّت سرور است اّنه هو الفیاض العزیز العظیم انتهى الحمد
لله عنایت و شفقت و مرحمت از هر کلمه از کلمات ظاهر
و هویدا لازال آن آقای مکرم ذکرشان در قلب مذکور و
درحقیقت انسانی مکنون امید آنکه این حبّ تغیر ننماید
و تبدیل نشود با شیر اندرون شد اما با جان بدر نرود ان شاء
الله خروجش مقدر نشده و نخواهد شد آنچه از حق جلّ
جلاله در لیالی و ایام و هر هنگام طلبیده و میطلبیم حفظ
و نعمت و ثروت و خدمت امر که اعظم نعمت الهی است
بوده و هست امید آنکه از حضور آن حضرت در آن جهات
ظاهر شود آنچه که عباد را بشریعه اراده الهی رسانده و فائز
شوند بآنچه که از برای آن بوجود آمده اند ان ربنا هو
المقتدر القدیر و بالاجابة جدیر خدمت هر یک از منتسبین و
واردین سلام و ثنا و عزّ و بها میرسانم و از حق جلّ جلاله

در باره هر یک ذکر ابدی و عنایت سرمدی میطلبیم آنّه هو
قاضی الحاجات و منزل الآیات و مالک الاسماء و الصّفات
اینکه در باره جناب آقا محمّد علی علیه ۶۶۹ مرقوم داشتید
بعد از عرض فرمودند توجّه و اقباله فاذا بعزّ القبول فضلاً
من عند نا علی افنای علیّه سلامی و عنایتی انتهی دوستان
ارض را سلام میرسانم و از برای ایشان میطلبیم آنچه را که
دارای صیت محبوب است انّ الدّعاء من العبد و الاجابة من
الله الغفور الرّحیم السّلام و الثّناء و الذّکر و البهاء علی
حضرتکم و علی من معکم و یحبّکم لوجه الله ربّ العالمین و
مقصود من فی السّموات و الارضین خادم فی ۱۲ ج ۱ سنه

۱۳۰۸

(513)

هُوَ اللَّهُ

لم ادر يا الهى انطق ببدايع ذكرك بين عبادك و اعرفهم
 خفیات رحمتك و اسرار امرک او اجعل قلبی دعائها و لو انّ
 المحبّ لا يحبّ ان يسمع احدٌ حديث محبوبه و لكن لما جاء
 امرک المبرم باظهار امرک لا اتوقّف ابداً و اذکرک و لو
 تنزل علیّ من سحاب القضا سهام البلا فو عزّتک لا تمنعني
 عن ذکر ما امرت به جنود السموات و الارضين مع ارادتک
 ليس لى ارادة و عند مشيتک ليس لى مشية اكون بفضلک فى
 کلّ الاحوال حاضرًا لخدمتک و منقطعاً عما سواک و لكن
 يا الهى احبّ ان تأمرنى باظهار ما هو المكنون فى علمک
 ليطيرنّ المخلصون من الاشتياق الى هواء احديتک و تضطربنّ
 المشركون و يرجعنّ الى اسفل الجحيم مقام الذى قدّرت لهم
 بسطانک اى ربّ ترى احبّائک بين ايدى اعدائک و تسمع
 ضجيجهم من کلّ الاشطار بما ورد عليهم فى سبيلک اى ربّ
 انت تعلم بانّهم ما ارادوا الا وجهک و ما اقبلوا الا الى
 حضرتک و الذين ظلموهم ما اردوا بذلك الا الاعراض عنک
 و احماد نار الّتى اشتعلتها بايدى قدرتک اى ربّ فاخرج من
 شفقتى مشيتک كلمة و سخر بها من على الارض کلّها الى متى

یا الہی تنظر و تصبر قد اخذت الظلمة کلّ الجهات و کاد ان
تنعدم آثارک فی بلادک استغفرک یا الہی عمّا ذكرت لا ٲک
انت العليم و عندک من خفیّات الامور ما لا عند غیرک اذا
اتی الوعد تظهر ما تريد و تسخرّ کیف تحبّ لیس لنا ان نريد
الّا ما انت اردت لنا عندک علم کلّ شیء تعلم عاقبة الامور
و اٲک انت الحق علّام الغیوب فاغفرلی و لا حبیّ ثم ارزقهم
خیر الدنیا و الآخرة و اٲک انت الغفور الرّحیم .

(514) هو الله تعالیٰ شأنه الحکمة و البیان

عبد حاضر با نامہات حاضر و تلقاء وجہ عرض نمود لله الحمد نفعہ استقامت از آن متضووع از حق بطلب این نفعہ را باقی و پایندہ دارد چہ کہ خائنین در کمین و سارقین بر مرصد منتظر اولیای الہی را آگاہ نما کہ شاید بمقامی فائز شوند کہ منع مانعین و نفاق ناعقین و شبہات مریبین ایشان را از مالک یوم الدین محروم ننماید و منع نکند اولیای مذکورہ در نامہ ہر یک بذکر مظلوم فائز گشتند در لیالی و ایام لسان ناطق و قلم متحرک ہر نفسی اقبال نمود بطراز قلم اعلیٰ فائز گشت بعضی در ظاہر و بعضی در باطن ہر یک را از قبل مظلوم تکبیر برسان اقرأ لهم آیات ربک لتفرح به قلوبہم و تجذبہم الی مقام لا یرون فی الوجود الا الله مالک الغیب و الشہود نسأله تعالیٰ ان یؤید ہم و یمدہم و یحفظہم بجنود الغیب و الشہادۃ اِنَّہ هو المقتدر القدر اذا فزت باصغاء بیانی قل الہی الہی ترانی مقبلاً الیک اسألك بان تقدّر لی ما یقرّبنی الیک و اسألك یا الہ الاسماء و فاطر السّماء بان تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک و الاستقامۃ علی امرک الاعظم

و نبأك العظيم و اذكر ما ذكره احد اصفیائك ای ربّ لا
تذرنی فرداً و انت خیر الوارثین.

(515) هو الله تعالى شأنه

قد بلغ الی هذا المسجون کتابک و اطلعنا بما فیہ نسأل الله بان یوفقک علی عرفانه و یؤیدک علی امره و یتقیک من کأس الحیوان لینقطعک عن الاکوان و یقرّبک الی مقام تجد رایحة السّبْحان عن قمیص مظهر اسمه الرّحمن فی تلك الاّیام الّتی اعتدوا علیه المعتدون و اعترضوا علیه المشرکون الذّین خلّقوا بقوله کن فیکون لم یزل و لایزال رایحه قمیص معنوی از مصر الهی در هیوب و مرور بوده عارفین را از آن رایحه رحمانیّه در کلّ حین نصیب بوده و خواهد بود و نفوسی که بزکام نفس و هوی مبتلا بوده از این رایحه قدس احدیّه محروم و ممنوع اکمه را از مشاهده اشراق نیر آفاق نصیبی نه و اصمّ را از استماع نغمات طیور بقا قسمتی نخواهد بود و لم یزل حجابی که ناس را از شریعه باقیه محروم نموده تقلید و وهم بوده چنانچه در ناس مشاهده می نمائید یعبدون الاوهام و لا یشعرون و یسجدون الاصنام و لا یفقهون ملاحظه در بصر ظاهر نمائید که چگونه بحجاب رقیقی از مشاهده آنچه ما بین ارض و سماء خلق شده محروم میگردد همچنین بصر معنوی با حجبات غلیظه وهم و تقلید چگونه اشراق انوار

توحید را من غیر تحدید ادراک نماید باری این حالت خلق که ذکر شد و این عبد در تمام عمر ما بین این گروه مبتلی بوده و نسأل الله بان يظهر خلیل القدرة و الاقتدار لیکسّر اصنام الوهم و الهوی و انه هو المقتدر المختار و دیگر آنکه چون آنجناب طیّ سبل نموده اند و نزدیک شدند فرح روی نمود لعلّ الله یحدث بذلك امرأ و امید است که بیصر اطهر بمنظر اکبر ناظر شوند بشأنی که حجبات اهل ابداع منع ننماید و اعراض و اعتراض اولی الشّرك و التّفاق حایل نشود لیس هذا علی الله بعزیز و دیگر آنجناب اظهار حیرت نموده بودند اگر چه حیرت در مقامی محبوب و مقبول است چنانچه صدر اصفیا روح ما سواه فداه فرموده ربّ زدنی فیک تحیراً چه که حیرت در این مقام از مشاهده انوار تجلیات محبوب دست میدهد این است که گفته‌اند و ما احترت حتّی احترت حبّیک مذهباً فوا حیرتی ان لم تکن فیک حیرتی همیشه نظر حبّ بآنجناب بوده و امید است از حیرتیکه ذکر نمودید باعانت الهی بیرون آئید و برضوان قدس مکاشفه و شهود در آئید و در مدینه یقین و اطمینان وارد شوید و السّلام و الرّحمة علیک و علی عباد الله الموقنین.

(516) هو الله تعالى شأنه الحكمة و البيان

قد حضر كتابك و عرضه العبد الحاضر لدى العرش اجبناك بما لا تعادله زخارف العالم و لا ثروة الامم طوبى لمن وجد عرف بيان الرحمن و كان من الشاكرين وجدنا من كتابك عرف حبيبى و قدرنا لك ما قررت به اعين المقربين لما تحرك قلمى الاعلى على ذكرك تضيوع عرف البقاء بين الارض و السماء طوبى للعارفين بذكرى نطقت الاشياء و بامرى ظهر كل امر عظيم قل هذا نبأ بشرت به كتب الله من قبل اقرؤوا ما انزله الرحمن فى الفرقان يوم يقوم الناس لرب العالمين قد اتى اليوم و الناس فى غفلة و فى خسران مبين طوبى لك بما فزت بلوحى الذى به لاحت شمس العدل على من فى السموات و الارضين فاسأل الله ان يوفقك و يؤيدك على حفظ هذا الفضل و يقربك اليه انه هو المقتدر القدير انا نكبر من هذا المقام عليك و على الذين نبدوا الاوهام متمسكين بصراطى المستقيم البهاء عليك و عليهم من لدى الله الغفور الرحيم .

(517) هو الله تعالى شأنه

نامه ات قرائت شد و ما فيه مشهود و معلوم گشت آنچه بر شما وارد لاجل الله بوده انما جزائه عند ربك و بعد از رفتن شما اموری احداث شد که سبب ابتلای كل گردید مقصود انکه شما در بلایا با ماشریک بودید طوبی للحاملین چه که فی سبیل الله و رضائه بوده ان شاء الله بکمال حکمت بذکر الله مشغول باشید که شاید فحالهای انسانی از امطار رحمت رحمانی خرم شوند و بایام الله فائز گردند مسافره مهاجره را از قبل مظلوم تکبیر برسانید نسأل الله بان یوفقها و یحفظها و یجعلها آیه الاستقامة بین امائه القانتات انما البهاء علیکم.

(518) هو السَّمِيعُ البَصِيرُ

یا غلام حسین نور مبین از افق اراده ربّ العالمین مشرق و لائح و ندای جان فزای رحمانی از شطر سجن مرتفع بگو ای مالکان آذان بشنوید و ای صاحبان ابصار بشتابید سبحان الله جماد ناطق و عباد صامت و محبوب این طلسم اعظم را تصرفها است احدی بر اسرارش جز نفسش آگاه نه کلّ غافل و محبوبند الاّ الذین نور الله ابصار هم بانوار وجهه مال فانی عباد را از مال باقی منع نموده باشیای فانیه بشأن تمسک نموده اند که از نعمتهای باقیه الهی ممنوع شدند بگو ای عباد ایام در مرور و اشیا فانی جهد نمائید شاید فائز شوید بمصباح عنایت حق جلّ جلاله مقرر رجوع بر حسب ظاهر تاریک و ظلمانی مشاهده میشود سراج لازم و تنهائی را رفیق واجب سبحان الله باز هم سبحان الله انسان از برای تکسب در دنیا بچندین اسباب خود را محتاج مشاهده مینماید و جمیع همّش بتحصیل آن متوجّه و حال آنکه بتغییر و فنایش موقن است و حال از برای عالمی که بدوام ملک و ملکوت باید در آن ساکن شود تدارکی ننموده بگو یا قوم خذ العمل قبل ان یأتی الاجل اغتنموا الفرصة قبل ان تفوت و المهله قبل ان

تموت ان الوقت یأتی بغتة لعمر الله اذاً لا تحفظکم الحصون و
لا تحرسکم الجنود اسمعوا نداء المظلوم انه یذکر کم لوجه الله
و ینصحکم فضلاً من عنده خذوا ما نطق به لسان العظمة و
ضعوا ما سمعتموه من الذین کفروا بالنعمة نشهد انهم من
الظالمین فی کتاب الله رب العالمین البهاء من لدنا علیک و
علی اخیک الذی سمع و اقبل و اجاب مولیه القديم نسأل الله
ان یمدّه بجنود الغیب و یؤیّده علی ما یحب و یرضی انه هو
المقتدر القدير.

(519) هو الناطق و الحاكم بالاستحقاق

يا امتى ان اشهدى بما شهد الله لذاته بذاته قبل خلق اسمائه و صفاته انه لا اله الا هو و الذى اتى بالحق انه هو السدرة المنتهى و الافق الاعلى و الكلمة الاولى من اقبل اليه قد اقبل الى الله و الذى اعرض انه من اخسر الناس و لو يأتى بعمل العالمين ان اشربى كأس البيان باسمى و قدح العرفان بذكرى الجميل انما البهاء على اللانى اقبلن الى المقصود على شأن ما منعتهن اشارات الذين كفروا بالله رب العالمين .

(520) هو المقدّس الابهى

اذاً ينادى قلم الاعلى بان ابشروا يا ملاء الوفا بما جرت فلک
 الحمرا على لجة الاسما و ركب عليها اهل البها باذن الله
 المقتدر المهيمن القيوم و انتم يا اهل الله لا تحرموا انفسكم عن
 الدخول فيها و التمسك بها تالله من تمسك بها فقد نجى و من
 اعرض فقد كفر بالله و كذلك جرى الامر ان انتم تعلمون
 قل يا قوم لا تكفروا بالله و آياته بعد الذى اشرقت شمس
 الجمال عن افق الجلال و وقف فى قطب الزوال بسلطان
 الاستقلال و ينطق فى كل حين بابدع النعمات بان يا ملاء
 الارض لا تحرموا انفسكم عن جماله و لا ابصاركم عن النظر
 الى وجهه و لا آذانكم عن استماع آياته و لا قلوبكم عن
 عرفان نفسى العزيز المحبوب قل هل تظنون بان ينفعكم ما عند
 كم لا فو نفس البها فسوف تجدون انفسكم منقطعاً عنه و
 هذا حتم قد قضى بالحق فى الواح عز محفوظ و ما ينفعكم هو
 ما قدر لكم فى جبروت البقا من لدن ربكم العلى الاعلى انتم
 لا تحرموا انفسكم عما قدر لكم ان انتم موقنون و انك انت
 يا عبد ذكر العباد بما اذكرناك ثم ذكر ما ورد على نفسى
 المظلوم ثم استقم على امر ربك على شأن لن يبدلك نعاق

الَّذِينَ كَفَرُوا وَ اشْرَكُوا بِاللّٰهِ وَ كَانُوا بِرَبِّهِمْ مُشْرِكُونَ
والبهاء عليك تسلك سبل الامر بما علمناك في هذا اللوح
الدرى المكنون .

(521) هو العزيز الجميل

هذا كتاب من العبد الى التي آمنت بالله و كانت من القانتات
 في سرادق القدس مقنوعا و آمنت بالله ربها و عرجت حتى
 فازت بيوم كان في ام الكتاب محتوما و اتبعت ملة البيان و
 مضت على صراط كان في اعلى الفردوس ممدودا ان يا امة
 الله فاشكرى ربك فيما اتاك بفضلته و جعلك من تراب
 الروح في هواء القدس مبعوثا ثم ارضى بما قضى الله لك و
 وهبك الى عبد كان باسم الله مذكورا و لا تحزني في شئ و لا
 تجزعي عن الضراء و توكللى على الله انه يحفظك عن رمى
 المشركات و يجعلك في سرادق العز منصورا كذلك نلقى
 عليك من آيات التي لن تطير اليها افئدة اهل البقاء لو يجتمع
 كل من في الملك مجموعا لتستبشرى في روحك و تعرجى الى
 خيام الحب التي كانت في رفر الجذب مرفوعا قولى يانساء
 الارض لا تحرمى انفسكن و لا تبعدن عن شريعة التي كانت
 من غمام الفضل مرشوحا سيطوى كل ما بسط اليوم من
 زخارف الدنيا و يجمعكن الله في محضر كان على العالمين
 مكتوبا اذا لن تجدن لا نفسكن من نصير و يأخذكن الله بنار
 كانت في قلوبكن موقودا ١٥٢.